

Een Hantboeck

ken / inhoudēde dē heelē Psal-
ter des H. Propheete Daud.
Eensamelūck den Catechismus / met
noch veel schoon Hymnē, oft Lofsan-
ghen / ende Gheestelūche Liedkens / in
twee deelē by een gruecht / ende al
tsamen in een sūn wel ghe-
schickte ordnantie Lied-
kens wūse gestelt.

En mit dē Hoochduytschē Wonschen
Danchboeck / in Nederlantscher spraken / seer
ghetrouwelūck ouergeset. Tot dienst en
gheestelūcher recreatie allen vromen
Christenen / twelck noyt in
Dutch geweest en is.
(:φ:)

Coloss. iij b.

En Leert ende vermaent malcande-
ren met Psalmen / ende loueghesangen / ende
met gheestelūche Liedkens sūder ghenā-
den / ende singt den Heere in
uwer herten.

Den Quertletter aen den Christelicken Leser.

Ter cunt ghy sien en mercken / Christus
steldde Leser / hoe rietichlijck die heylighe
Voorvaders in allen haren noot / wt gants-
scher herten / toe Gode geroepen / ende hem
alre van alles gbedandt hebben ghebadt.
Op dat ghy van hierinne naevolgende / aldus oock leert /
door een vaste hope bidden / ende op Gode betrouwen /
want hy ongerwiffelt / ons niet min dan van / ennerhoort
laten / maect ons oock wt allen noot verlossen sal. Waertoe
dit Santboeckken (welck ghelddet / ghy ghem salighet
wt den Hemel en moct ghewenschen / ende dwelct een
Samme oft eort Begrip is der geheele heyliger Schrift-
turen) v sal zyn een trouwe gheselle in v huys ende in
den Tempel / ende een lustmakende medegangher ende
gheselschap / op den wech / in v reyse / te water oft te lande /
metten welcken v gheoorloft is / mede te eouen / wt hem
te leeren / bidden / troost rapen / lesen / singhen / ende God
louen ende danken. Want het rocsbeelt allen Godsa-
lighen / van allen Seeten ende dwalinghen in eens
diachticheyt des Gheests te houden / ende leert ons in
gheluckighen tijt / alst ons al mede gaet / in die reise
Godes bliuen / ende oock den noot niet verloren geuen /
in tijde der veruolginghe / tribulatie ende droefheyt / so
wanneer dattet ons qualijck gaet / oft dat wy van den
Leere versoct / oft om ons gheloof te proeuen / geoesent
werden. Daeromme heb ic dit Boeckken / zande wel
ghetrouwelijck ende so nae den hoectduytschen alst moe-
ghelijck gheweest is / ouergheset / v willen toetschiken
ende toe eyghenen / ter eeren ende wt gunstigher lief-
den / van onse lieue / bemaede / ende seer bedioefde ende
Moeder / die heylighe Christelicke Kercke / wiens eley-
hoopen / te wetene / die lieue Godes wt uertouwen / ne
in haers lieue Moeders ouderdom / so iammerlijck mis-
handelt ende veruolcht werden van deser werelt Tyrans-
nen.

den
deser
geual
lene
sterck
enig
groot
em /
nae b
lieden
der b
flam
ren /
bloet
dige
daer
haer
mers
smae
gang
sem
dald
men
elent
wach
Christ
beme
slad
wen
bief
darr
ale
ende
qual
God
God
gese
for

ten aen.

c.

ercken / Christus
is die heylighe
noot / wt ganc
open / ende hem
ebben ghebadt.
Was oock leert
de betrouwen
van ennerboort
in sal. Waertoe
gheen saligheit
ende dwelct een
heyliger Schif
te buyt ende in
deganghet ende
ter oft te lande
conten / wt hem
nghen / ende Ged
le allen Godsa
dinghen in een
nde leert ons in
it / in die vrees
verloren geuen
de droefheyt / so
dat wy van den
oeten / geoesent
ken / zande wel
ytschen alst moe
illen roetschuen
gunstigher lies
er bedioefde ende
rcke / wiens cley
xt uerooren / no
ammerlick mis
er werelt Tyran
nen.

nen. Den welden (hun nochtans als pinxpael leden
deser Berden roemende) die strafheyt ende groote on
genallicheyt der seluet Moeder / meer dan gmoect be
kent is. Niet te min / die groote onuerammeliche
stercke / Jalouse Godt / die haer tot een Duyt / zinen
enigen lieuen Sone Christo / vercoeren heeft / en al die
groote ongemade ongewidken noch ongestraft niet las
ten / maer die hun wederom toemeren ende vergelden
nae hun gelooue ende boose verdienste. Te meer dat sy
lieden (als betoouert zijnde met verleydende opinten
der booser valcher Cainischer Berde / den Heere Chri
stum in zyn ledelens daghelder vervolgende) verstaen
ren / veraghen / ende verstanden met alle moerwil / als
bloerdoestige Tygren / ende rasende Woluen / dese elen
dige / oude / bedradre Moeder met haere lieue kinden
daer hun nochtans ter contrarie bruolen wort. Psal. 49
haer te zane Voesterheeren / bewaerders / ende bescher
mers. Ende daerom lieue Christenen / want die ver
smaetheyt der werelt / door Christum (die als onse roo
ganger / die aldermeeste smart geleden heeft) in eenen
Gemelichen segen ende salichheit bekeert is / wilt v in die
dal der droefheit / met desen Godesaligen Sandt / psal
men / ende Oheesteliche Nidelens / van v droefheyt
elende / en swaren last / verlichten ende verhuegen / ver
wachten die heerliche roecompste ons Heeren Jesu
Christi / die v alle wt tranen salafasschen. Mercoen
benerst ende soecht ernsteliche te halen wtte enigetoes
alacht / hulpe / ende troost / int gelooue en vast betrou
wen (gelick als die gene die in vrees van enige schip
bieringe zyn) aen desen heyligen Ancker der hopen / en
darrop als op den vasten Steen stuenen. Want hier
als in den heyligen Oheest Apothecarde / vint ghi reet
ende sonderlinge remedie in alle aenuechtigen tot wtte
qualen ende ghebreken / aengessen dat int eenich Woort
Godts / alle salichheit en lieuen begrepen is / het is v van
Godt beloest / en om niet / sonder enige wtte verdienste
geschoncken door Christum onsen Heere en Salckmaker
so verre ghi dese Remedie int reet gheniet gebuyden

A 4;

wilt.

Wils. **S**omma wie hi wil laten helpen / dien wert hier die haer trouwelijck geboden / om met bekennen / bidden / en liden / die Christelijcke rictoude te vercrucen.

Die Vader der barmherticheyt / en God aller troostinge / wil ons allen bewaren / en met zijnen heyligen Gheest roderen ende stercken in die kennisse zijns woens / door Ihesum Christum onsen Leere en Salichmaker / wien roede / en andie zijne dagelijckse Gedijcke gauen / daermede hy ons so rijckelijck begaest heeft / en noch daer gelijck begaest / sy lof / prijs ende danckbaerdelt inder ewichheit. Amen.

Voorts suldy verstaen / Christelijck Leser / dat ic di stilt der roedeyder psalm / op die Antwerpsche en Brugse spaak gemaeckt hebbe / mits dat Antwerp en Brugge respectuvelijck in Brabant en Vlaenderen (om den handel vand grooter comenschap daerinne geofens) die prinschaps vermaerste Coopsteden zijn / daer af die tal en spraken meest int Nederlandt gebruyckt werde / en aldaer het meeste volck is verkeerende. Oock soo hebbe ic meer di sin vandē propheet / dan het dicit gheuelct / so ic gheen Rhetorizijn wesende / en alle ongewoelijcke en geschuynde termen gheschout hebbende / niet soo seer en heb gearbeyt / deselue door di Druck int openbaer te brengen / als om my / mijn familie en gesin daermede te stichten.

Gebbe oock tot uwen dienst en getene elcken psalm / met zijn Summaris en cort begrip bouen elcken psalm geset / van dat hy inhoudende is. Wensamelijck oock elck zinen Thoon / so eselue int Soockduyts beghint.

Die exempel: inder heylighen propheten ende Continghen int oude Testament / bewijzen ons volcomelijck en elaelijck / dattet goet en Godt seer aengenaem is / psalmen ende Gheestelijcke Liedkens te singhen. Daer we oock die S. Paulus veroesaeckt wert / hier af int nieuwe Testament soo heerlijcken vermaente maken. Ende on der anderen. Ephes. 5. Colloss. 3. 1. Corint. 14. etc.

Register

Ad De
Ad te
Ad te
Ad te
Afferte
Attend
Audite

Beati
Beati
Beati
Beatus
Beatus
Beatus
Bened
Bened
Bened
Bened
Bened
Bonur
Bened

Canta
Canta
Canta

Register vanden latijnschen Psalmen.

A

Ad Dominum cum tribularer.	163
Ad te Domine clamabo.	50
Ad te Domine leuavi animam.	43
Ad te leuavi oculos.	164
Afferte Domino filij Dei.	50
Attendite popule meus.	108
Audite hęc omnes gentes.	76

B

Beati immaculati in via.	156
Beati omnes qui timent.	170
Beati quorum remissę.	54
Beatus vir qui intelligit.	69
Beatus vir qui non abiit.	1
Beatus vir qui timet Dominum.	148
Benedic anima mea Domino.	135
Benedic anima mea Dom.	137
Benedicam Dominum in.	56
Benedictus Dominus Deus.	185
Benedixisti Domine ter.	117
Bonum est confiteri.	125
Benedictus Dominus Deus Israel.	

C

Cantate Domino canticum.	129
Cantate Domino canticum.	131
Cantate Domino canticum.	190

24 15

Cæll

	Deus venerunt gentes.	111
19	Deus vitiorum Dominus;	126
106	Dilexi quoniam exaudi.	152
7	Diligam te Domine.	17
147	Dixi custodiam vias.	66
178	Dixit Dominus Domino meo;	146
139	Dixit iniustus vt delin.	59
140	Dixit insipiens.	13
142	Dixit insipiens in corde;	81
153	Domine clamaui ad te.	182
175	Domine Deus meus in.	6
15	Domine Deus salutis meę.	119
152	Domine Dominus noster.	7
4	Domine exaudi oratio.	134
	Domine exaudi oratio.	184
171	Domine in virtute tua.	20
71	Domine ne in furore.	5
70	Domine ne in furore tuo;	64
89	Domine non est exaltatum cor meum;	172
21	Domine probasti me.	179
97	Domine quid multiplicati.	3
82	Domine quis habitabit.	14
100	Domine refugium factus.	123
144	Domini est terra &.	24
92	Dominus illuminatio;	49
73	Dominus regit me &.	23
115	Dominus regnavit, decorem;	126
87	Dominus regnavit, exultet.	130
114	Dominus regnavit, irascantur,	132

Deus

¶ iij

Ecce

E

Ecce nunc benedicite.	174
Ecce quam bonum & .	173
Eripe me Domine ab.	181
Eripe me de inimicis.	87
Erucltauit cor meum.	72
Exaltabo te Deus.	186
Exaltabo te Domine.	51
Exaudi Deus deprecationem.	88
Exaudi Deus oratio.	63
Exaudi Deus oratio.	89
Exaudi Domine iustitiam.	16
Exaudiat te Dominus.	10
Expectans expectaui.	67
Exultate Deo Adiutori.	113
Exultate iusti in Domino.	55
Exurgat Deus & dissi.	93

F

Fundamenta eius.	119
------------------	-----

I

In conuertendo Dominus.	168
In Domino confido.	10
In exitu Israel.	150
In te Domine speraui.	52
In te Domine speraui.	97
Inclina Domine aurem.	118
Iubilare Deo omnis.	91
Iubilare Deo omnis.	132
Iudica Domine nocentes.	58

Iudica

I
I
L
L
L
L
L
L
L
L
M
M
M
M
M
M
M
M
N
N
N
N
N
N
N
N
N
N

174	Iudica me Deus &	71
173	Iudica me Domine.	46
181	L	
87	Letatus sum in his.	164
72	Lauda anima mea.	187
186	Laudate Dominum de Clices.	189
51	Laudate Dominum in sanctis.	190
88	Laudate Dominum omnes.	153
63	Laudate Dominum, quo.	188
89	Laudate nomen.	174
16	Laudate pueri Dominum	149
10	Leuauit oculos in.	163
67	M	
113	Magnus Dominus &	75
55	Memento Domine Dauid.	172
93	Miserere mei Deus, secun.	78
119	Miserere mei Deus, quoniam.	84
168	Miserere mei Deus, miser.	85
10	Misericordiam & iudicium,	133
150	Misericordias Domini,	120
52	Magnificat anima.	
97	N	
118	Nisi Dominus ædificauerit,	169
91	Nisi quia Dominus erat in.	165
132	Noli æmulari in malig,	60
58	Non nobis Domine.	151
Iudica	Nonne Deo subiecta,	88
	Notus in Iudæa, Deus.	107
	Nunc dimittis.	

O	
Omnes gentes plaudite;	74
P	
Paratum cor meum, Q	144
Quam bonus Israel,	102
Quam dilecta taberna,	116
Quare fremuerunt gentes,	2
Quemadmodum desiderat ceruus,	70
Qui confidunt in Domino,	167
Quid gloriaris in mali,	80
Qui habitat in adiuto,	124
Qui regis Israel,	113
S	
Sæpe expugnauerunt,	170
Saluum me fac Domine,	11
Saluum me fac Deus quoniam,	95
Si vero utiq; iustitiam,	86
Super flumina Babylon,	176
T	
Te decet Hymnus Deus in Zyon,	90
Te Deum laudamus,	
V	
Venite exultemus,	128
Verba mea auribus,	4
Voce mea ad Dominum,	107
Voce mea ad Dominum,	165
Vsquequó Domine,	12
Vt quid Deus repulisti,	183
Vt quid Domine recessisti,	9

Cenen

C
tan

sol
m
se
u

78

4

6

h

b

r

s

74

144

102

116

2

70

167

80

124

113

170

11

95

86

176

90

128

4

107

165

12

183

9

Eenen

Eenen coften / maer noch=
 lano enen seer proffitelijcken Register / van
 het ghene dat in elcken Psalm ghetrack-
 teert wordt / ende wat dat hy in:
 houdende is.

Wermaninge ende Leere.

Dat men Godts woort neerslelyck hooren
 soude / ende datmen goet soude syn / als dan so
 wilt oock Godt gheluck / voorspoet / synen
 seegen ende de ghebenedijdinghe daer toe ghe-
 uen: Dat vinde ghy inde Psalmen: 1. 15. 41.
 78. 81. 92. 95. 96. 99. 100. 112. 149.

Dat wy alleen op Godt soudcn betrouwen.
 4. 33. 91. 112. 115. 131. 146. 148.

Wande verghiffenisse der sonden. 31. 130.

Wande weerlycke Ouerhepdt en het huys
 Regiment. 82. 101. 127. 128. 133. 144.

Wermaninge acude Dienaers vander Ker-
 ken. 134. 150.

Teghen die ghemeyne schandalisatie / dat
 het den quaden soo wel / en den goeden oft vromen
 so qualijckē in der werelt gaet. 37. 39. 49.
 52. 53. 73. 92. 129.

Troostinghe.

Der Kercken troost / datse God onderhou-
 den ende haere vpanden te niete doen will. 2. 11.
 13. 36. 46. 48. 76. 124. 125. 126.

Teghen

Leghen de valsche Teeraera. 9. 10. 12. 58.

Propheetijen.

Van het liden ende de heerlijkheyt Christi.
2. 8. 16. 21. 22. 68.

Van de Persoon Christi, en van son Offi-
cie oft ampl. 2. 110. 118.

Vande vruchten van d'Euangelie. 19. 29.
40. 45. 47. 50. 72. 87. 93. 97. 98.

Danck Psalmen.

Dancksegginghe voor de verlossinghe van
de Zynnen, ende in alderhanden noot ende
perdchel. 9. 18. 30. 66. 113.

Dancksegginghe voor de Uchamelijche
ghebenedijdinghe. 33. 104. 105. 107. 108. 114. 116.
139. 144.

Dancksegginghe voor dat woord Gods,
en andere gheestelijche gaven. 34. 65. 103. 106.
122. 138. 145. 147.

Dancksegginghe voor de verlossinghe van
de Kercke. 76. 84. 108. 111. 116. 135. 136.

Ghebedt Psalmen.

Ghebedt voor de Kercke. 3. 5. 28. 59. 94. 71.
74. 77. 79. 80. 81. 94. 102. 125.

Ghebedt tegen die quade consciencie ende
teghen de gramschappe Gods. 1. 38. 88.

Ghebedt teghen de vanden vander Ker-
ken. 1. 17. 26. 27. 42. 54. 56. 57. 62. 142.

Ghebedt

10. 12. 58.

rept Christi.

n syn Offt.

lic. 17. 29.

inghe van
noot ende

hamelghe
08. 114. 116.

nt Godts/
55. 103. 106.

Tinghe van
6.

1.
59 94. 71.

entle ende
3. 88.

der Kerck.

Ghebedt

Ghebedt seggen de vanden Christi / dat
Godt die keeren wilt. 10. 12. 26. 35. 44. 55. 69.
70. 74. 109. 120.

Ghebedt om vergiffnisse der sonden / en
dat Godt door syn woort ende Gheest ons leys
den ende buccen wilt. 25. 31. 39. 50. 86. 90. 130.
141. 145.

Ghebedt voor de weerdghe Querept. 20. 61.

Ghebedt om peys en vreed vander Kerck:
ken. 60. 85. 132. 137. 140.

Ghebedt dat Godt syn woort geuen / ende
ons daer by houden wille. 67. 69. 119.

Beslyt der Psalmen / ofte die

Gloria Patri. 7c. zyn hier achteruolghende
naeden anderen int lauge geset / en werden also
in sommige Kercken gesonghen.

Den eersten Gloria.

Heer sy den Vader / en den Soon /
En oock den heylighen Gheeste:
Die in d'beghin was / en nu schoon /
Ons syn ghenade leeste:
Dat wy wandlen in züne staet /
Dat ons die sond / die siel niet schaet /
Wie dat beghert / spreck Amen.

Den tweeden Gloria.

Heer sy den Vader / en den Soon /
En oock den heylighen Gheeste:
Doot in d'beghinsel was / en nu schoon /

Die

Die ons sijn ghenade leerste:
Dat wy wandlen,
En altijt handlen,
Tot lof zijns Godliken name:
So wie begheert dat,
Die vertrijghet ghat,
En spreekt nu van herten: Amen.

921623

Den derden Gloria.

Her sy Godt Vader, en den Soon
Den heylighen Gheest in eenen thoon,
Welck hem also sy bereyt,
Van nu aen tot in ewicheyt.

Den vierden Gloria.

Her sy den Vader en den Soon,
En oock den heylighen Gheeste:
Doot in d'beginsel was, en nu schoon,
Die ons zyn ghenade leerste:
Dooz onsen Here Ihesum Christ,
Die ons verlosser worden ist,
En heeft ons ghenaed erworuen,
Is voor ons al ghestoruen:
Dat wy wandlen in syne stract,
Dat ons de sond, die siel niet schaedt:
In rechtter liefde, hoepen ghelooue,
Dat ons den opant die siel niet rooue,
Dooz Ihesum Christum, Amen.

921624

Den vijfden Gloria.

110f,

Lof, eer, en prijs, met soeten thoone,
 Godt den Vader in des Hemels Throon,
 Singt hem van herten ter deghe:
 Den Salichmaker Christo synen Soone,
 Die leet ons zynen wille doen,
 Door hem hebben wāt al vercreghen:
 Den heylighen Gheest, oock diesghelōck,
 Die sterck ons in het Hemelrōck,
 En driue ons so recht te samen,
 Dat wy Christum der ghenaden schadt,
 Ter salicheyt vinden in dwoort Godts hat,
 Wie dat begheert, die spreek: Amen.

Den seften Gloria.

Ghe sy den Vader en den Soone,
 Ende Godt den heylighen Gheeste:
 Ghelōck altōt is in den Throon,
 Welens ghenade by ons die meeste:
 Dat wy hier in dit sammerdall,
 Met herten vlieden ouerall,
 Des weerelts Godloos leuen,
 En ons gheuen,
 Mae den nieuwen aert,
 Te leuen onueruact,
 Die dit begheert seght Amen.

Den seuensten Gloria.

Godt sy lof gheseyt, ende zynen Soone,
 Met den heylighen Gheest crachtich Godt seer
 Hy was van den beghin,
 (schoone,
 En

Lof,

En blüft tot in dat eynde/
Greecht hier des werelts fin/
Dat elck tot u hem weynde. Amen.

Den achsten Glorja.

Den Heere Godt in Hemelrijck/
Godt Vader en Godt Sone ghelijck/
En Godt den heylighen Gheeste:
Den stercken Heere Zebaoth/
Die helpt ons hier wt Aijdens Aot/
Lousch en prijse int eeste:
O heyligh begijn en eynt/
O Goddelöcke hulp van ons niet weynt/
Dat wy gaen op dijne paden/
Op dat die sonden ons niet schaden:
Die dit begheert/
Op deser eert/
Spicke Amen, Heer wy sijn ghewert/
Alleluya. Alleluya.

¶ Den eersten Psalm / te Wetē/
Beatus vir. &c. machmē ooc op de wüse. Psalmus.
2. 12. 13. 14. 15. 72. 124. ende 130. singhen:
Daerom wannecmē den thoon des eerste:
Psalms aenwüst / soo moechdy oock
die bouē ghenemden daer door
verstaen, en welken thoon
u best behaecht, nemen
ende singhen.

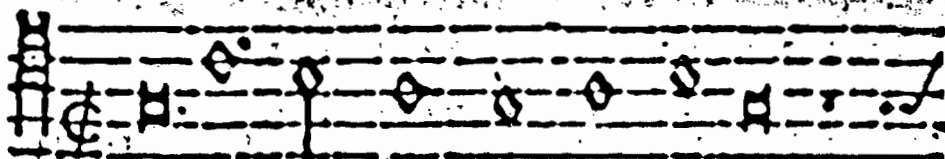
at Toite

E Corte Sommarien op
 elcken Psalin gemaect/van
 het ghene dat hy in houdende is/waer
 of dat hier nae volcht het inhoudē
 vanden eersten Psalm.

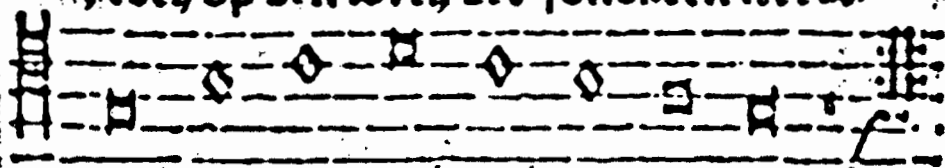
Dit is eene vermaninghe, als dat wy ons
 aen Godts woort houden, ende voor valsche
 leeringhe ons wachten souden, als dan soo wilt
 ons Godt geluck en salicheyt tot alle ons doe,
 ende laten gheuen.

Psalm. I. Beatus vir qui non abiit.

Op de wüſe. Wo God der Herr nicht. Of op den
 C. xliij. Psalm. Of op den naeuol-
 ghenden thoon.

Salich is hy/die en wandelt niet
 Noch op den wech der sendaren treedt,

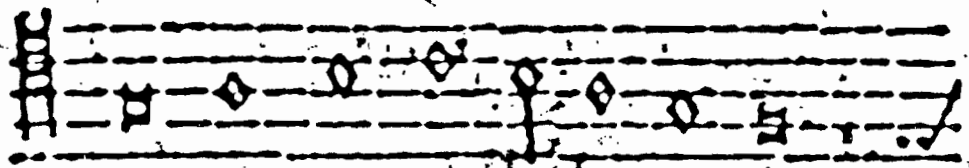

Inden Goddloosen rade:
 Noch siet hy Spotters quade:

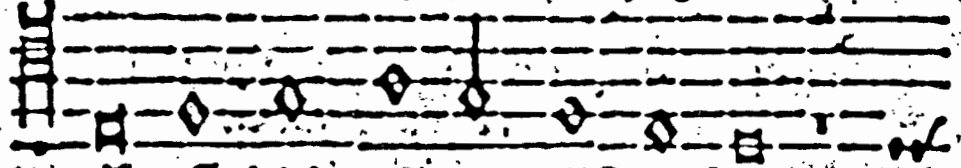
Mack

De Corte

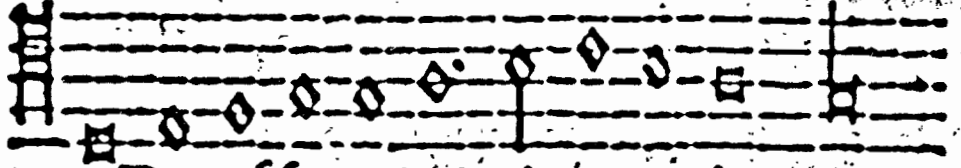
men.
 Ma.
 ietich/
 helgta/
 ste:
 ot
 et weyne/
 aden:
 hweert/
 /te Wetē/
 de wüſe. Psal-
 e 130. singhen:
 on des eerſte:
 chdy oock
 aer door
 boon
 ien

Maer die heeft synen lust ghemeren /

In Godt des Heeren Wel alleen /

Dacras sprecht dach / en nachte.

Die sal zyn als eenen boom gheplant /
 By goede water Oeken /
 Die zyn vrucht gheest Izoemro playfant /
 Wiens bladens niet en verslecken /
 Wat hy begint / sal ghelukkig zyn /
 Daer de Godtloosen / wech sijnuen sijn /
 Gheluck het Was vanden winde.

Die Godtloosen / in het oordeel /
 En sullen niet staende blyuen /
 Die sondaers / vanden rechtuerdghen gheel /
 Salmen al sien verdriuen /
 Want Godt der rechtuaerdghen wech kent /
 Maer des Godtloosen / padt gheschent /
 Sal doer de cracht Godts worden.

Eer sy den Vader / en den Soon /
 En ook den heylighen Geeste /
 Die int beghin was / en nu schoon /

Is
 So
 gh
 sal
 |
 |
 |
 |
 |
 |
 |
 |
 |

ist ghemern,

Wet alleen,

en nachte.
boom gheplant,

inro plasfant,
flecken:
chich zün
sijpuen sün
ande.

oordeel
err:
verrdghen gheel,

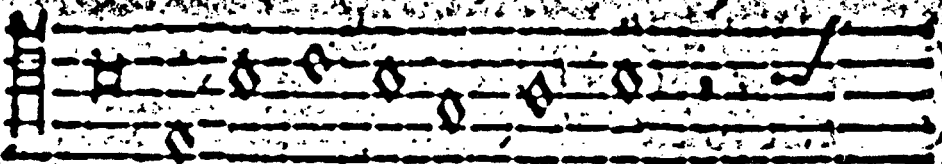
ghen wech kent,
de gheschent,
orden.
ien Soon,
este:
hoon,

Ons

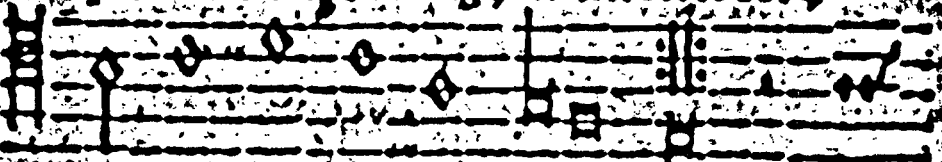
Ons zün ghenade leesle:
Dat wy wandelen in zönen paadt,
Dat ons de sundt, die siel niet schaedt,
Wie dat beghert, die spieck, Amen.

Psalm. II. Quare fremiserunt gentes.
Is eene Propheete van Christo, dat hy Gods
Soone is, ende daeromme soude alle man hem
gheloor gheuen, ende aennemen, oft anders so
salmen verdoempt worden,

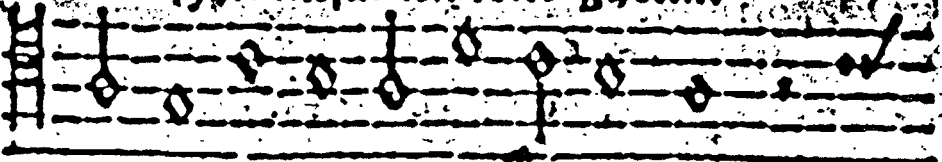
Op de wisse. Als rieker nott. Ost op den
Cxxx. Psalm. Ost op den naeuq
ghenden thoon.

Heer Godt, hoe gatt het altöts loe,
Princen, en Coninghen, ick en weet hoe,

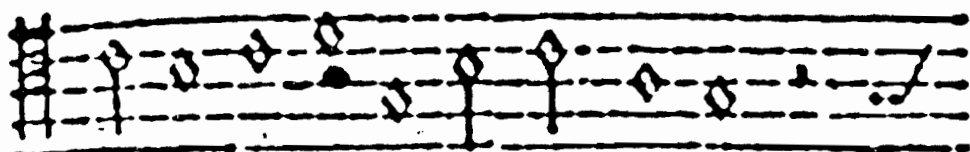

Dat allen volck soo is vertgint:
Die zün alsamen eens ghesint,

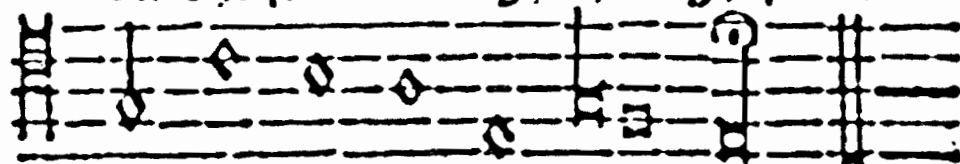

Om te wederstaen uwe handt,

Bü Ca

En Christum, dien ghy hebt ghesandt,

Om de gheele werelt te helpen.

Onghestrast willen sy alle zyn /
En leuen nae haeren sinne :
Worpen van hun uwen raet sijn /
En wat ghy leert daer inne /
Nae hun herten fantasi, sy gaen /
Een yeglijck op sijn eyghue vaen /
Sy en laten hun niet weeren.

Maer ghy die syt in Shemels raet /
O Goot sulstse belachen /
Wespotten heuten besten Raet /
En hun senlach verachten :
Ghy sulstse met gramschap spiecken aen /
En straffen, wat sy hebben ghedaen /
Ghy sulstse met gramschap verschrieken.

De heer heeft tot eenen Coninck gheset /
Christum, dien sy vercleynen /
Op syon, sinen heylighen bergh net /
Dats ouer zyn Shemeynte :
Dat hy soud vercondighen ouer al /
Sins Vaders sin, en behaghen al /
En leeren hun synen wette .

Da

Hede
Doel
En o
Boor
Die g
Op d
Mij
Dal
Hun
En
Dal
oue
En
Doel
En z
Op d
hem
Dal
Op d
hebe
Ende
Als
Salic
Dal

ghesandt /

pen.

n /

rael /

en aen /

ien /

nicken.

minck gheset /

h net /

al /

al /

Da

Hv sprack tot hem, ghy zyt mijn soon, 5.
 Heden heb ich u geboren:
 Oock vanden doot, opgheweect schoon,
 En om u voluercoren.
 Voor Etsghenaemen en kindren mijn,
 Die gheloouen, aenden Naeme dijn,
 Op datse al doer u leuen.

Die Heyden wil tch schencken u,
 Mijn Soone tot een etsgoet, 9
 Dal ghy in hun, met u woordt nu,
 Hun lusten des vleschs verderuen doer:
 Een nieu volck, sult ghy leyden aen,
 Dal mijnen Naeme prisen can,
 ouer tgeheel aerdrich.

Darom ghy Coninghen aenmerckt nu,
 En wilt u laten leeren:
 Oock aenhooren, desen Coninck nu,
 En zyn woordt houden in eeren:
 Op dat ghy leert Godt vreesen wel,
 Hem betrouwen, en niemant el, 13
 Dat heet recht: Godt wel dienen.

Nenneemt de straf, ghewillichlyck,
 Op dat niet vergramt de Heere,
 hebt hem voor ooghen ghestadelich,
 Ende leest nae zyne leere:
 Als zyn gramschap, ghlyck toer opgaet,
 Salich is hy die dan bestaet,
 Dat zyn die hem betrouwen.

8 13

13

Heer sy den Vader en den Soen;
En oock den heylighen Gheeste,
Die in d'beghin was en nu schoon,
Ons zyn ghenade leeste:
Dat wy wandlen in sone straet,
Dat ons de sund die diel niet schaet,
Wie dat begheert spreeck / Amen.

Psalm. III. Domine quid multiplicati.

Is eenen Psalm van Dauid, doen hy vlooz
voor synen Sone Absolon, en het is een ghebet
om beschude ende beschermte te worden, van
sine vyanden.

Op de wyse. Ach Goet von hemel sich darre.
Oft op den Xij. Psalm.

Die heer, hoe zyn mijn vyandē so veel;
Die hun teghen my setten:
En seggen; hem Godt niet helpen wilt;
Daerom wilt my doch ontfetten:
Want heer, ghy siet voor my den schilt,
Die my in eeren setten wilt,
En mijn hoost oock oprechten.

Mijn stem, tot den heer roepen sal,
vanden berch, siet hy mij verhooren,
Ick clep, en ontwaecte ouer al,
Mijn vyand, can my niet verstooren;
Want Godt sluert, my onderhoudt,

Dies

Dies hondert duysent mannen stoude/
En moghen my niet schaden.

Stact op heer, om te helpen my,
Want ghy stact mijne spanden,
Op hantleder kinnenbacken vry,
En der Godtloosen landen:
Die berecht ghy heer gheweldelick,
Op u heer vintmen hulp ewelick:
En uwen seeghen so op u volcke.
Eer sy den Vader en den Son etc.

Psalm. III. Cum inuocarem.

Is een ghebet, en troostinghe, dat ons Godt
In het lyden onderhouden wil, als wy maer ins
de hope vastelick en blyuen.

Op de wijsse. Es ist das Gerit uns Komme
men her / von Gnade

Verhoort mij als ich roep tot dy,
Godt, die mijn rechtuacerdicheyt syt:
Ghy die in noot, vertroost hebt my,
Begracht, en ghebenedijt,
Ghy mannen? hoe lang sal zyn mijn eer?
Ter schanden? en onnuttelick seer?
Sult ghy u tot lieghen begheuen?

Bekendt dat Godt, de heylighe zyn/
Ghrel wonderlijcken leydt en vuert,
De heer verhoort hetroepen min:

Es liij

En

Dies

En als de gramſchap u aenruert,
Sonticht dan niet, dat is Godts wyl,
Maer ſpreckt met uwer betten ſil,
En vertroeft in uwen legheit.

D Offerhand oprechtelick doet,
En hoeyt op Godt den heere,
Veel ſegghen: wie thoont doch ons dat goet?
Die hun daer teghen leeren,
O heere opheft u aengbricht,
Dwelck niemandt (in duyſteris laet nicht)
Quet ons u veel armen.

Ghy gheeft daer mede in therte mijn
Glüſchap, daer dander ſoo ſeere:
Verlaten hun op Coorn en Wijn,
Met ruſt ſlaep ich in u heere,
Want in u woont: O heere alleen,
In ſcherheyt uwe gheele Ghemeen,
Help heere, dat wylt verrijghen.

Get ſy den Vader en den Son. *ic. 1.*

Pſalm. V. Verba mea auribus percipe.

Is een ghebet teghen de vyanden vander
Kercken, en teghen de valsche Leeraers, ende
het is eenen trooft dat ons Godt in ſyn woordt
noch onderhouden ende leyden wille.

Op de wäſe. *Re ſpicht der Dureyſen Waade.*

Oft op den Zug. *Pſalm.*

Verhoort

V
m
W
W
e
E

D
W
E
M
D

O
D
S
H
H

O
H
M
L
O
H

Verhoort mijn woort, mijn redne verstaet, s.
Mijn Coninck, Godt, en Heere,
Mijn ghebedt, en siem, niet af en daet,
Worch sien ich nae v seere:
Want Godloos wesen, v misjaecht,
eteri mat quact is, ghy van v iaccht,
En die swaesen, van uwen ooghen.

Ghy haet sere Heer, al dat quact doet,
Den segnact, sult ghy verderuen,
Wie arg, en dorstich is, nae d'bloet,
En sal v rüche niet etuen:
Maec hi v hups, soo wil ich gaen,
Niet vrees, teghen uwen Tempel staen,
V om ghenade te bidden.

Heer leydt my sode rechtuerdicheyt,
Om mander vpauden wille:
Dooz mi Heer, uwen wech bereyt,
Soo worden sy alle stille:
Hun hert, noch mont, noyt rechts wat gaf,
Hun kaken, zün en open graf,
Dac tongh, en can niet dan vleven.

Verderfse Heer, in haeren tael,
Om t'quact dat sy bedriuen:
Sü volgben v niet inetter daet,
Maec die soo v aenclpuen:
Laet die betoemen en vroluch zün,
Om uwen praem, en seegben sijn,
Hun schilt, laet zün v gunste.

Get sy den wader en den Son. vt. 1.

Pfalm. VI. Dominene in furore tuo.

Is een ghebedt teghen het verscricken van
de consciencie, en van des Doots bangicheyt,
die eenen aencoemt als mē de gramschap Gods
gheuoelt, ende dat Godt ons nochtans weders
om wilt vertroosten, ende niet teenemael en
wilt laeten versincken.

Op de wāse. Van freet en liden
Christen gemein.

Die heer straft niet, in uwen toorn,
Castt my niet, met grimme:
Ontfermt u mijns, oft ich ben verlorn,
Mijn cracht die is gheheel dunne,
Shenerst my heer: want verscrickt sijn sel,
Mijn beenen en siel, met tgequel,
O heere Godt: hoe langhe?

Heert u heer: verloss die siel mijn,
En dat om uwe goethede,
Want inden Doot en ghedenckten niet dōn,
Noch niemant in Shelseke stede:
Ich suchte, en clag, en met tranen nadt,
Maect ich mijn bedde, ghelōck een badt,
Mijn aensicht, dat is verandert.

Ich worde benaudt doer Godts toorn:
Wycht van my, die onrecht werken,
Godt heeft mijn weenende stem vercorn,
In Godt wil ich my verstercken:

Mijn

no. 6.
en van
gicheyt,
p Gods
weders
nael en

Mijn smeecken/en bliden/ neemt hy aen/
Mijnen vrand! die moet in schanden staen/
En met v'schilcktheyt te rug keeren.

Act 1p den Vader en den Son. vc. 1.

Psalm. VII. Domine Deus meus in te speravi.

Is een ghebet teghen sommige Temtacie, en
teghen die ghene soo ouerlast doen, met een
schoone vertroosting, dat nochtans alsulcken
ouerlast op dieste ouer de Tirannen altemael
wigacn en voleynden sal.

Op de wäse. Act Gere een Simeel sich daret.

Ost op den xij. Psalm.

Verlomi
isfel
t dñn

Dp u heer ich my betrouwe wel/
Verlost my van mijn vranden/
Dat hy niet als een Lecuwe sel/
Mijn Siel/ verscheure met schanden/
Mijn Gode heb ich oock sulcx gbedacn!
Mijn handen aen donrecht gheslacn!
Ost tquaet voor tgoet gegheuen!

Ost heb ich die vranden mijn!
Berooft sonder oorsake!

Soo laet hem dan mijn veruolgher sijn/
En mijn Siel mismaken:

Treedt dan oock mijn leuen inde eerd/
Dat oock mijn eer dan ter schanden werd/
En onder t sandt willise legghen,

Mijn

O heer

O Heer met v gramschap, staet oop,
en doet uwen grun te niete:
Al mijn vanden met heuren hoop,
Het recht laet my ghenieten,
Dwelch ghy geboden hebt alleyn,
Vergadert by v die Ghemeyn,
Verheft v om haeren wille.

De Heer is, die zyn volck ghelept,
Nac synen wil op eerden:
Ordeelt my, met rechtuerdicheyt,
En laetter een eynd af werden:
Dan s'Godloosen list en boosheyt,
Maer voordert, die rechtuurdghe altyt,
Want ghy kent hun hert, en nieren.

Mönen schuld is Godt: die bystant doet,
Den rechtuurdighen herten:
Icy is alleen, den Rechter goet,
Die daglijckx diepcht met sinerten,
Den ghenen, die hun bekeeren niet,
Met doodsghe pülen byse schiet,
Ghewedt zyn oock zyn messen.

Sünen bogh is ghespannen seer,
En heeft zyn vterighe pülen greec:
Alle forcessen, voor hem zyn teer,
Die Godtloosen verstroyt hy brec:
Menmeret dan, die niet quade sluck
Beurucht is, en niet dongheluck
Die sal wat quacts ghebaren.

De

Hy graest de graecht, en valt selfs drin sijn / 7.
Het ongheluck, sal hem weyden,
Op sijn hoost, en die vermetentheyt sijn,
Sal sijn bekenneel gheel scheyden:
Maec ich dancke Gods name beint,
Sijn rechturrdicheyt, die alts verwinnt,
Eer so den alderboochsten.

Eer so den Vader en den Soon, &c. i.

Psalm. VIII. Domine Dominus noster, &c.

Is eene Prophecey van het lyden, ende de
Heerlijcheyt Christi, ende hoe dat hy hem een
Kercke vergaderen sal, vanden onmondighen
Kinderen.

Op de wyse: O Herr wer wird sein wong ban.

Est op den 30. Psalm.

Eer onse heer, hoe heerlijck is /
Uwen naem, in allen landen,
Inden hemel verheuen ghewis,
Ghy maect par foitse ter schanden:
Doyanden, en wt der kindren mondt,
En die noch supghen, doet ghy ter stont,
Uwen loff schoon verbeyden.

Als ich dwerck uwer vlinghten aensien,
En uwen hemel verheuen:
Maen, ende Sterren: tot den lien,
Mach ich dan wel segghen euen:

Wat

Wat is de mensch? dat ghy zyns ghedinct?
En dat ghy op hem vo ooghen sinct,
Wie can hem dies, ghenoech verwonderen.

Hy sal eenen cleynen tadt sijn,
Van Godt den Heere verlaten,
Ghy sult hem met eeren, en tract sijn,
Croonen schoon wetermaten;
Ghy hebt hem ghemaect een Heere sterck,
Oec alle uwer handen werck,
En die gheleegt onder zyn voeten.

Ossen, Scharpen, Tghedierde opt velt,
De Voghelen, inde lochte,
Hebt ghy al onder hem ghestelt,
Die Bisschen, doch vanghen mochte;
Doo inde Zee, vrel swemmen seer,
Daer ouer regiert, doch Godt de Heer,
Hoe heerlijck is synen name?

Her sy den Vader ende den Soon. etc. 1.

Psalms. I. Confitebor tibi Domine.

Is een schoone dancksegghinghe, voor de
verlossinghe teghen die Tirannen, ende de
Godloosen.

Op de wise. Es seind doch seltig alle die.

De welcke is den. Exic. Psal.

Ich wil dancken, den Heere mijn,
Wt gheceder herten wil ich zyn,

Wont.

Wo
o.
Wo
Ma
Gh
Gh
Ma
Gh
De

En
Dat
Dat
hur
En
Peg
Ten
Ma
Die
the
en

In a
Die
Die
Wa
Die

Wonderlückheit vertellen:

O, Hoochster Godt ich wil vrolick,
 Dwen naem prisen, vlydeluck,
 Want te rugge doet ghy vellen:
 Mynen vrandt, voor o aenghesicht,
 Ghevallen is, te verden ligt,
 Ghy hebt hem vergolden:
 Want min sacc hebt ghy, gemaect gheel recht,
 Ghy siddt opden stoel, en oordeelt recht,
 De heyden, hebt ghy ghescholden.

De Godloosen hebt ghy doen vergaen,
 En haren naem soo wtghedacien,
 Salmen hem niet meer en gbedinckie:
 Dat sweert dre vanden, heeft een eyndt,
 Hun Stadt is verdoruen, en ghescheynt,
 Eweluck hebise larten verfincken:
 De gbedachtinis, vanden Godloosen al,
 Is met hun vergaen teenemael,
 Maer de heer die blijft eweluck,
 Die sonen stoel, heeft todreren herent,
 Hy oordeelt deerd, met rechtueerdicheyt,
 En regiert het volck oprechtlick.

Der Armen bystant, is de heer soet,
 In anxt, noot, hun bescherming goet,
 Dies sullen op v heer hopen,
 Die umen naem, kunnen te recht,
 Want ghy en verlaet niet den knecht,
 Die v heeft uae gheloopen:

Priff

Wont.

Prüst Godt, want hy is in Sion,
En vercondicht den volcke schoon,
Sijn doen, en zijn ontfremmen:
Hy ghedencht en vraecht nae hun sleder bloet,
Dacrom hy oock niet vergeeten en doet,
Dat roepen vanden Arinen.

Sijt mijns ghenadich, en aensiel gendt,
Onder mijn vanden, mijn allendt,
Ghy die my hebt op ghebruen:
Wt de poorten vanden grimmighen doot,
Op dat mijn stemme, vertelle bloot,
Wren lof blinnen mynen leuen,
Inden poorten, vanden Dochteren Zvoon,
Dat ich blyde ben, oin v hulpe schoon,
Maec de heyden, die zijn ghevallen,
In hun gracht, die sy graef den sijn,
Met blin selfs nedt, sy gheuaghen zijn,
Dwelch sy my spanden alle.

Soo bekent men, dat de heer recht doet,
Maec guangen is de Godloos, met zijn voel,
Int werck van synen handen:
De Godloosch, die moeten altemael,
Ter hellen sincken, en oock al,
De heyden, in chelsche banden:
En die daer vergeeten, Godt den heern:
Maec die hem tot den hermen sal keern,
En dien, niet en laet vergheeten,
Want der allendighen hope goet,

Ewelgh

Ewel
Maer

I
Douch
Maer
Alle
Watz
Die d
O he
Dat s
En p
Dat a
Wcken
En gl

P
Is e
woor
so om
vetro

W
Donn
Als d
Gedi

Gewilich niet verloren / bliuen en moct /
Maer twordt hun rijcklijck toegmecten.

91

Dat doch de menschen (O Heer toefiet)
Douerhandt gheenins en crughen niet /
Maer laet verordeelt werden :
Alle heyden / voor v aensicht recht /
Watz all bekennen v ordeel slecht /
Die daer woonen hier op eerden :
O Heer / hun eenen leeraer sedt /
Dat sy moghen kennen uwe wecht /
En prijsen uwen naemen :
Dat al de vanden / en heyden sijn /
Bekennen / dat sy maer menschen en sijn /
En ghy maer alleen Godt. Amen.

128

Psalm. X. Ut quid Dominerecessisti.

Is een ghebedt teghen alle Vranden van het
woordt Godts, ende dat Godt de allendighe,
so om Godts woordt wille veruolgt worden,
vertroosten wilt.

Op de wijze / vanden voorgaen
den Psalm.

Wierom treedt ghy so ver / Heer Godt /
En verbergt v / als inden noodt /
Donnoosle hem moct liden :
Als de Godloos neemt douerhandt /
Bedrijft sulcken hochmoet / dat is schandt

E

Glijck

Gewilich

Glick hüt voor neemt, met nūde:

De Godloos beroemt hem, en bespōdt,
En soot hem glust, blasphemēert by Godt,
Helfo segendt by hem, tallen daghen:
Want so lang als zyn gramschap gact voort,
En vraecht by na niemants straf, noch woordt,
En sonder Godt, zyn sone arnslaghen.

Met gramschap by zyn saeck doorvraecht,
Ae Godts oordeel, by niet en vraecht,
En poecht, legghen sone vanden:
Ja spreekt in tetter herten, noch veel meer,
Onghestooten en wordt ik nimmermeer,
Dact en is gheen perickel voorhanden:
Dijn mondt die is vol bloeckens, en list,
Het bedroch in sone tonghe is,
En by verflert allen tquaet snel,
By sict, en loert, inde houen goet,
By stort heymliēck donnoosel bloet,
Dwelch by acht al te luttel.

Syn ooghen hebben seer goed acht,
Om den Armen hebben te pacht,
Sict by en loert int verborghen:
Glick een Leeu doet, in zyn hol gheel,
Die de Ellenden berooft veel,
Tsauens, ende oock smorghens:
By vernietse met alle macht,
Als byse heeft in zyn nedt ghebracht,
Met ghewelt gaet byse dan reuē:

Want

W
Bl
G

W
In
W
En
H
D
M
B
W
G
G

7
D
M
D
M
W
O
H
S
T
D
O
R

Want in zyn herte, soo spreect hy,
Blindt en verborghen, heer Godt zyt ghy,
Ghy hebtse oock al vergheeten.

106

Aensiet heer Godt, heft op v handt,
Dwen Alleindighen doet bystandt,
In hun pijn, en in hun smette:
Wacrom ist dat d'Godloos, Godt b'smaet,
En seyt, nae hem ghy niet en vraecht,
Hy blameert v in therte:
Dact aen ghy v eyghen leedt, siet,
Alsulcx hebben d'Armen, met bedlet,
D'heer Godt op ghy gheuen:
Want ghy der Weesen, helper zyt,
Ghy bereckt s'Godloosen list subyt,
Ghy maecht dat hem zyn macht beghene.

W'tropt de boosen, om haerder sund,
Datmen hun wesen, niet meer en v'ndt,
Maer teenemael vergaene:
De heer is Coninck ewelich,
Maer ghy heyden, sult alle ghelijck,
Wt sone landen vergaene:
O heer ghy verhoort d'Allevnden,
Hy sullen hun hert, tuwaerts weynden,
Laet v oor dact op merken:
Den Armen, en Weesen, doet ghy recht, heer,
Op dat de menschen niet poechen, te zcer,
Noch hun moet, op deerd niet en stercken.

Den heeren Godt van hemelrijck,

Gij

Godt

Want

Godt Vader, en Godt Soon, dieſglück,
Wp louen, en priesen, hen alle:
Daer toe oock den beplighen Ghrest,
Die ons syne troost, en gnade leest,
Datſ niet in desperacū en vallen:
Die de Godloos veruolgt, en plaecht,
En van deen landt, in dander taecht,
Mits datse eeren uwen naeme,
Doo helpt dan heer, in bet alleynde,
Standhaſtich zyn, tot in bet eynde,
Doo Ihesum Christum. Amen.

Psalm. XI. *In Domino confido quomodo dicitis.*

Is een vertroostinghe, hoe dat Godt de vyz
anden vander Kercken wtroeyen ende te niet
doen wille, ende hoe dat hy syn hoopken ver-
lossen wilt.

Op de wūse. Wo Got der Herr nicht. Of
op den C. xxiij. Psalm.

Ich betrou op Godt, den Heere mijn,
Wat segt ghy tot myne siele?
Op den berch, als een Musken sijn,
Te vlieggen: datse niet en vmele,
De Godloos, die so sel heest al,
Sinnen boghe ghespannen oueral,
Met de polen, op syne peesen.

O al heymelūch, te schieten sel;
Die daer zyn vroom, van heren:

De

De
Auc
Wa
De
Sjn

Sjn
Die
Mi
Oo
Sjn
En

Tac
Hy
Gh
Mi
On
Sic

end
dat
dae
end

De fondamenten / ras / en snel /
Rucken sy om / met smerten :
Wat sal de Architectdige daer toe doen ?
De Heer is / in synen Tempel schoon /
Synen stoel / is inden hemel.

En zyn ooghen / sien daer op altoes /
Synne Oogschelen / doch mede /
Die beproeuen smenschen kindren al gluck /
Met grooten onderschrede :
Doch den Architectdighen / beproeft de Heer /
Syn siele / haer den Godloos sere /
En die sa bmetenheyt luf heeft.

Op den Godloosen / Solffer / en Vler /
Laet de Heer / reghenen schoone :
Dy sal hun onwedde / wel ghetter /
Gheuen / tot haren loone :
Maer Godt heerst lief / de Architectdicheyt /
Om dat hun aengesichten alleij /
Sien op het ghene dat recht is.

Heer sy den Vader / en den Soon. *nc. 1.*

Psalm. XII. Saluum me fac Domine.

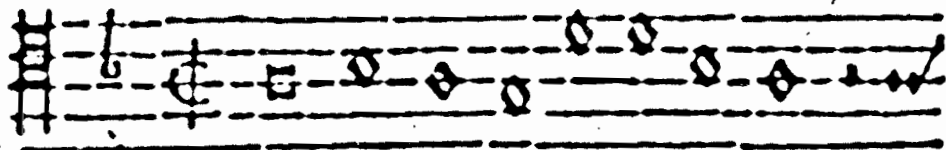
Is een gebet voor de Christelijcke Kercke,
ende tegen de vyanden, ende valsche Leeracs,
dat Godt doch het lieue Euangelie seynden, en
daer deur alle dolinghe en dwaelinghe keeren,
ende weren wille.

De

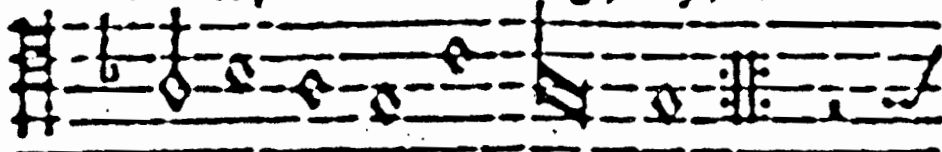
Op

Op

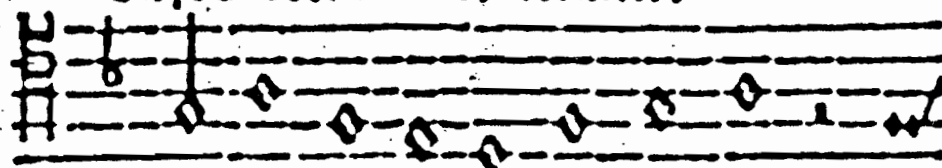
Op de wāse, vanden eersten Psalm. Of
op den naeuolghende thoon.

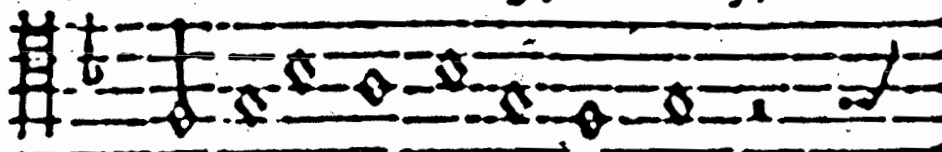
Och heer Godt vanden Hemel sijn,
Datter soo luttel beplighen sijn:

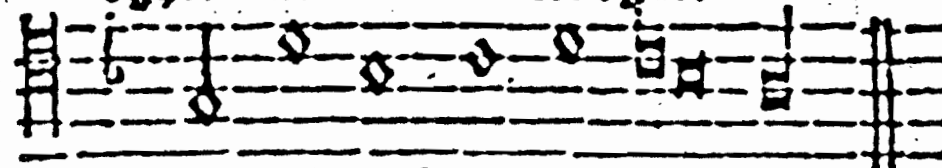
Diet: en laet v dat ontfemen:
En soo verlaten wy Armen.

D woordt en laetmen gheensins sijn waer

Tghelooue is te niet te negaer,

Op allen sinenschen kindren.

Sij leeren niet, dan valschen list,
Nae hun vernust, ende begeret,
Niet ghelick ghesint, hun hert en is,
Noch in d'woordt Godts, gesondeert,

Es

De

De
Din
En

Die
En
Lact
Wp
Wa
Wit

Dat
hul
En
Mi
Dal
En

Ob
En
Slu
Tsel
Dan
En

Van
En
Op

De een kiest dit, de andre dat,
Sij verstoppen ons schoon, en gladt,
En thuychlen schoon wtwendich.

Heer wilt doch wtropen, allegare,
Die valschen schijn ons leeren:
En die noch segghen, int openbaer,
Laet sien: wie salt het keeren?
Wp hebben recht, en die macht alleyn,
Wat wp beuelen, dat houdtmen ghemeyn,
Wie sal ons doch vermeeften.

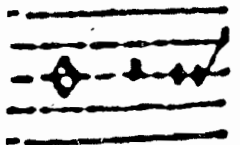
Darrom seyt Godt, ick moet op zyn,
Darmen die zyn te seer verstoort,
Hun suchten, dat komt voor my sijn,
En hun clachten, heb ick verhoort:
Mijn salichmakende woordt zaen,
Dalse stouteluck grupen aen,
En zyn de cracht, vanden Armen.

Dat Siluer, door toter seuen mael,
Gheproeft, wordt net gheuonden:
En aen Godts woordt, men teenemacl,
Slouen soud: tallen sonden:
Eselft wilt door terups, beproeuet zyn,
Dan wordt ghekent zyn cracht, en schyn,
En het licht sterck, inde landen.

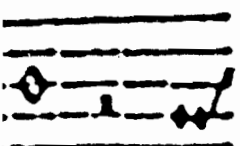
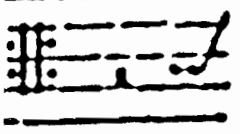
Wilt doch dat Heer, bewaren reyn,
Bin t Goddeloos gheslachte:
En laet ons v, beuolen zyn,
Op dat s Godloosen machte,

E lij Die

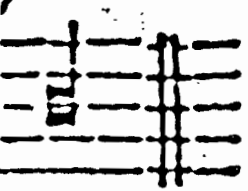
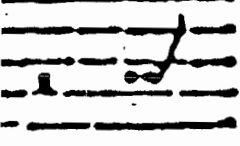
Im. Or
n.

el sijn
m:

zijn waer

st,

ert,

es

de

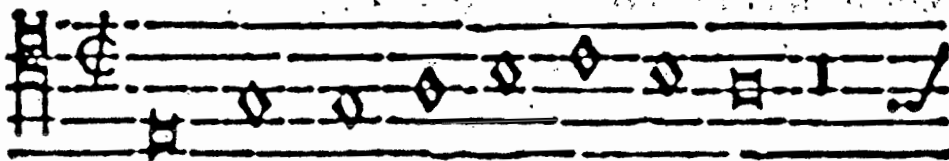
Die ons benaudt / ende omringt /
Gheen van uwen volcke / en vindt /
Wien te moghen verleyden.

Her sy den Vader en den Soon. 1.

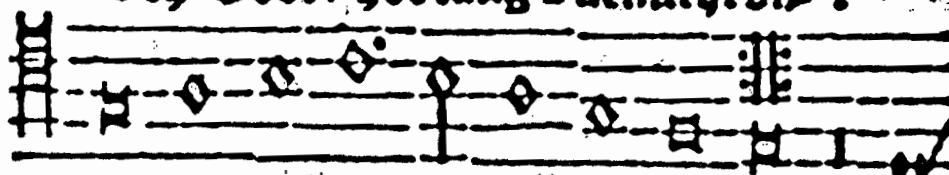
Psalms. XIII. vsquequo Domine obliuisceris.

Is een ghebet, teghen die droefheyt, ende die
swaermoedicheyt des Gheests; oock dat ons
Godt vertroosten, ende helpen wille.

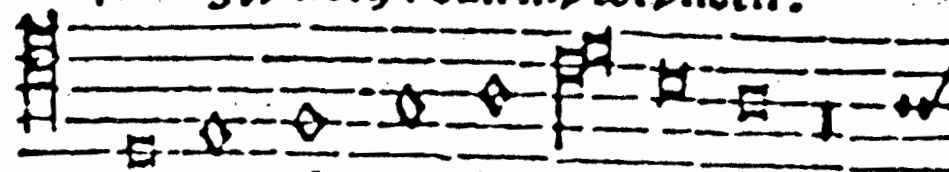
Op de wäse. Als steffer noch. Of op den
Cxxx. Psalm. Of op de nauol-
ghende wäse.

Och heer hoe lang / vergest ghy my?
Och Godt / hoe lang u aensicht bly?

Op nae / tot aen het eynde:
Sult ghy noch / van my weynben:

Hoe lang soud ich selso / raden my?

En

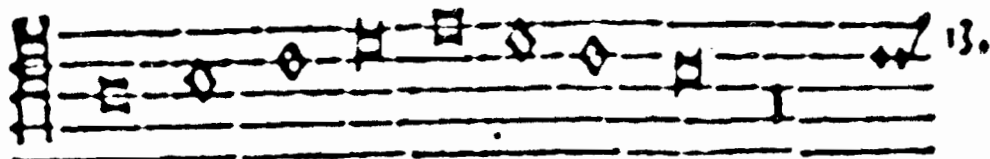
III

III

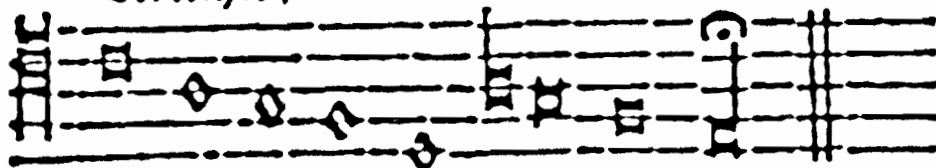
Die
En
En
En

M
M
M
M
M

to
E
E
E
E

En mijn Siet beaudt worden vry ?

En daghelijc beant mün herte ?

Hoe lang wort mün vpat verhoocht Accht ?

Siet heer, wilt my verhooren :

Verlejt oock, mijn ooghen te recht,

En laet my dat orbooren,

Dat ick niet en slape inden doot,

Dat mijn vbandt hem niet beroemblood,

Dat hy my heeft ouerwonnen.

Al ick in sonden, oft in leydt,

Mün vbandt soud dan, by op springhen :

Maer ick hoep in v barmherticheyt :

Dies wil ick, den heere singhen.

Mün herte verbljdt, in v hulpe soet,

Die my beghift, met soo veel goet,

Synen name wil ick prijsen.

Den heere Godt van hemelrijck,

Lof, prijs, en eer ick leeste,

Godt Vader, Godt den Soon, diefglijck,

En Godt den heylighen Gheeste :

Sijn heerticheyt, barmherticheyt,

Almachticheyt, en heylicheyt,

Sijn ewich, sonder eynde.

C u

Psalm.

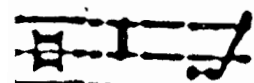
ly

n. 1.

bliuisceris.

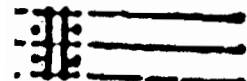
yt, ende die
ock dat ons
le.

st op den
teuol:

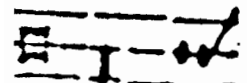

hy my?

elby ?

en:

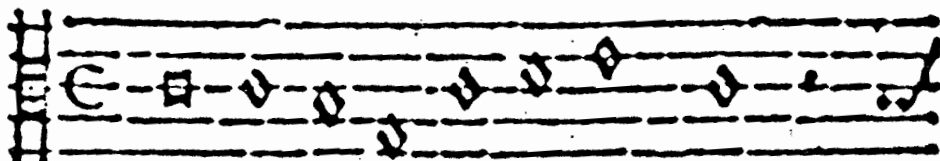
ny?

En

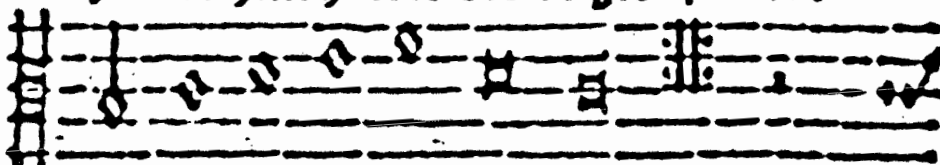
Psalm. XIII. Dixit Insipiens in corde suo.

Is een ghebedt teghen de ghemoyne schand-
dalifatie oft ergenisse, dat den meestendeel vans
de menschen arch en quact syn, maer dat Godt
die noch castijden, en de vroomē verlossen sal.

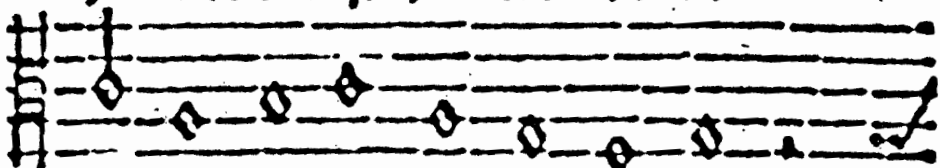
Op de wjse. At Gott een himmel siet darcin.
Ost op den Xij. Psalm. Ost op
de nauolghende wjse.

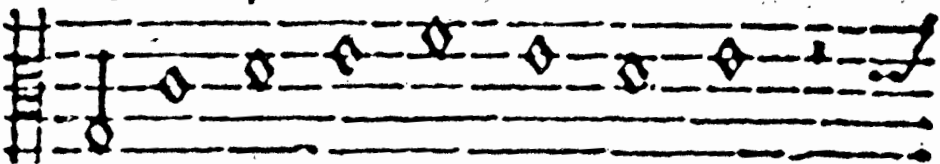
De Onwjsse die segghen wel,
Pract hun hert is des ongloofs vol:

Dat sy Godt, te recht meynen,
Metter daet sy hem vercleynen:

Hun wesen dat is verdoruen al,

Voor Godt ist afgrijplich, en een misual:

Want

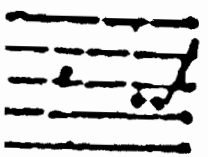

Op
Om
Ost
Die
Enl
Enl
Syl
Een
Enl
Enl
Hoe
Dat
Enl
Enl
Dgl
Hun
Sya
Syt
m
So

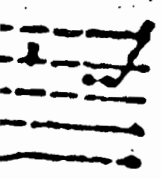
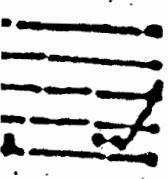
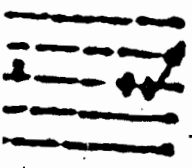
corde suo.

lyne schan;
ndeel vans
r dat Godt
lossen sal.

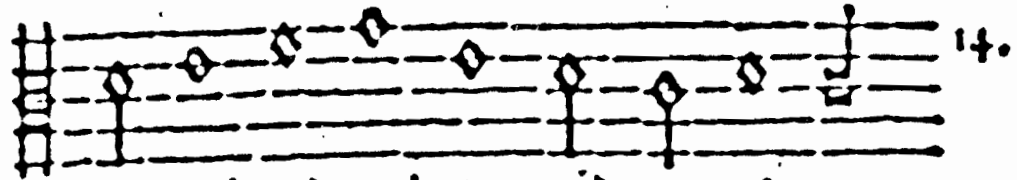
t darcin
op

ol:

suat:
Want

Want hunder gheen / en doet goet.

Godt selue / vanden hemel sach /
Op allen smenschen kindren:
Om die taensien / by hem beghef /
Oft by pemandt soud vanden:
Die zijn verstant hadde gheset /
En leefde / nae zijn woordt / ende wet /
En vracchde nae zijnen wille.

Daer en was niemant op de rechte baen /
Sy waren al afgheweken /
Een veglijck ghinck / nae zijn verstaen /
En sochten al vreemde trecken:
En haerder gheen / en dede goet /
Hoe wel sy meynden in hun ghemoet /
Dat hun doen moest Godt behaghen.

Hoe lang wilt ghy dus onwetende zijn?
En sulcke moeyt op v laden:
En eeten daer toe / het volck mijn /
V gheneeren / met haren schaden:
Hun betrouwen en staet niet op Godt /
Sy aenroepen hem niet inden nootd /
Sy willen hun selfs besorghen.

Daerom en is hun hert niet ghesillt /
Maer tstaet alijts in oecse:
Godt by den vroomen bliuen wilt /

Die

Die hem in tghelooue vreesen :
 Maer sy versmaden des Armen raet ;
 En ghecken niet tghen dat hy dort en laet ;
 En dat Godt syn troost is geworden.

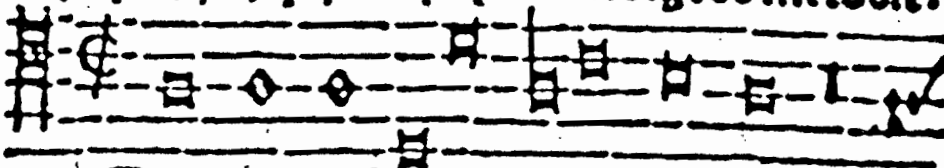
Wie sal den Israelschen Arinen ?
 Te Zvon salicheyt vererighen ?
 Godt sal hem zins volcke ontfermen,
 En die gheuangen becruden,
 Dat sal hy doen, door synen Soon,
 Daer af verbuecht hem Jacob schoon,
 En Israels blide.

Get sy den Vader en den Son. *rc. i.*

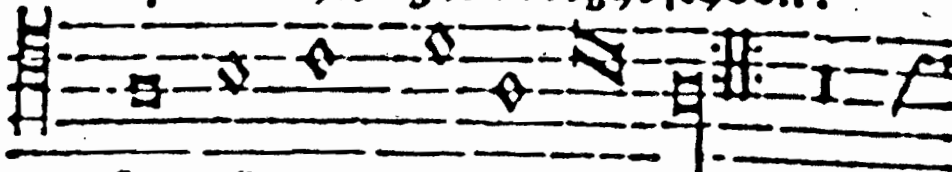
Psal. XV. Domine quis habitabit in taber.

Is eene vermaninghe om een Godsalich le-
 uen te leyden, ende dat Godt synen seeghen en
 ghebenedijen daer toe gheuen wille.

Op de wijze. *Ach Gott wie lang vergifst du mich.*
 Of op de rij. *Psal. of op d' nauolgēde melodie.*

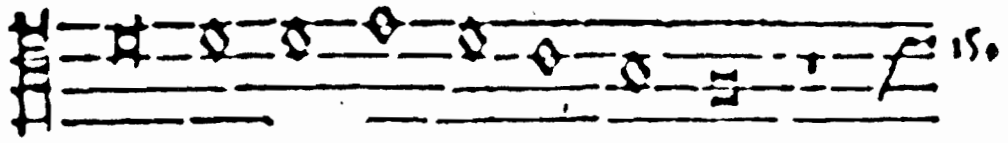

O heer wie sal in uwen Troon ?
 Op uwen bevlighen breghe schoon ?

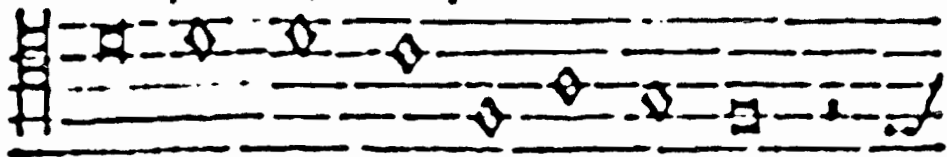

Ewelick wonen met lusten ?
 Wie sal daer hebben zyn ruste ?

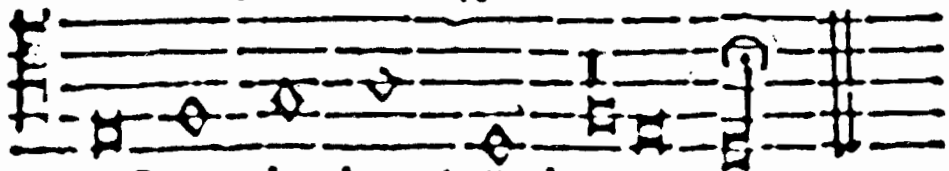
Die

Die sonder smette zyn leuen leydt :

Die recht doet / en spreekt de waerheyt /

Waerachtich met zyn herte.

En die gheen valsche tong en heest /

Om synen naesten te bedrieghen :

Tot achterclap hem niet en beghceft /

Tot spotten noch tot lieghen /

Die darghe Schalcken gheheel veracht /

Die de vroomen doch seer groot maecht /

Die Godt den heere vreesen.

Die synen naesten / ghetrouwe is /

Wem niet en bedriecht met sweren /

Gheen Weecher van hem beghceert ghewis /

Noch hem zyn handen laet smecten :

Wie dese dinghen / oprechtelick doet /

Die blijft onder Godts bescherming goet /

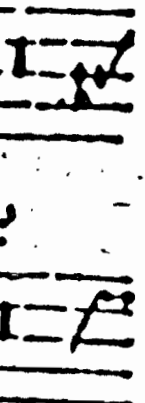
Met Godt sal hy regneren.

Her syden Vader ende den Soon. *vc. i.*

Pfalm.

Die

ber.
lich les
hen en
netno
elodie.

Psalm. XVI. *Conserua me Domine.*

Is een ghebet ons liefs Heeren Ihesu Christi,
ende het is eene propheete van syn passie ende
lijden tegē de looden, en van syne verrijfeninge.

Op de wijze. *Nun freucht euch lieben
Christen gemein.*

Bewaert my Heer, want ich v betrou,
Ich seyde tot den Heeren,
Ghy zijt de Heer, ich en heb nu,
Niet goets om v te vereeren:
Maer den rechten beylighen dijn,
Die op deerd, in v ghelouen sijn,
My ghelust seer die, te dienen.

Der Godloosen afgoden zyn veel,
Daer sy haestelick nae loopen,
Princkhoffrand, ich hun niet offren en wil,
Noch bloetoffrand met hoopen:
Noch ich en sal tot gheender slont,
Hun namen niet noemen met mynen mond,
Noch noch vremde Goden niet dienen.

Want God is mijn deel, en mijn erfgoed,
Dat hebt ghy my bewaert voor allen,
Nae mijn begheerte, so dat lodt goet,
My, seer liefselijck toegheuallen:
Een kostelicke crue is het my,
Daerom wil ich Godt louen bly,
Die my dat heest ghegheuen.

Snache

N
V
L
A
N
S
E
S
O
N
E
R
E
B
R
E
W
E

I
ley

mine.
esu Christi,
passie ende
cranseni. Ic.
leben

betrou,

v,

cel,

n wil,

n m andt,

n.

nerfgoet

Snache

Snache hebben my seer ghec'ghdt,
Mijn nieren, met groot leyden,
Door ooghen heb ick Godt alrot:
Hy staet aen m'nder syden,
Daerom soo sal ick bliuen wel,
Met blider herten sonder ghequel,
Mijn Eer verblidt haer seere.

Mijn vleesch inde hoep rusten sal:
Want ghy heer en sult niet laten,
Mijn siele in het heilsche dal:
Maer v'haudt die salse vaten,
Ghy sult niet toelaten dat d'heylighe d'yn,
Die verderffelijckheyt sal aenken sijn,
Maer mijn vleesch sal seker ligghen,
Den wech sult ghy heer wesen my,
Die daer leyt ten ewolighe leuen,
Want volcomene vruchtde, is hy by,
Die ghy alleen sult gheuen,
Door uwen ghesalf den Ihesum Christus,
Want het lieflijck wesen ewolijck is,
Op uwe rechte handt. Amen.

Act sp den Vader en den Soon. ec. 1:

Psalm. XVII. Exaudi Domine iustitiam.

Is een Gebet Daudits dat hem Godt regiere,
leyden en voor syne vyanden bewaren wille.

Op de wyse vanden voorgaen:
Den Psalm.

Heer

Heer Godt die rechtvaardichheit doch vrees
Kenmerckt mÿn roepē, en clagen, (hoort,
Wt de waerheit coemt mÿn gebet voort,
Ebeen valsche in mÿn monde en can draghen :
Van v laet wtgaen loonnis mÿn,
Op trecht soo sien v ooghen sÿn /
Rechtuertdelijck ghy ordeelt.

Bewaert mÿn hert, snachs my beproeft ;
Smilt my, noch en sult ghy niet vinden,
Tulocken mynen mont niet en ghenoecht,
Bewaert my van smenschen kindren,
Doeghet doch om v woort alleen,
Dat is mynen edelen schadt gemeen :
Grooten noot heb ick gheleden.

Houdt my heer gaende op uwen wech,
Dat ick tot v mach comen :
O heer thoont my den rechten wech,
Daer in dat wandlen de bloemen :
Ich aentorp v mÿn heer en Godt,
Verhoort doch my in alle noot,
Tot mywaerts heert v ooren.

O goetheit bewÿst. O heer soet,
Den ghenen die v betrouwen :
Als eenen vog-appel my behordt,
Sonder v vloeghelen getrouwe :
Met v schaduwe my bewaert,
Vanden Godloesen, en synen aert :
Want mÿn siel die wilt hy verderuen.

Houaer.

Noen aerdighe woorden spreken sijn
En tuchelöch sijn braggerten:
Den Armen snel om ringelen sijn
In loanghen / sijn hem tribuleren:
De leuen / nu byden Auen woont /
En wil sijn hof by hem verthoont:
Alsoo leest oock de Rüche.

Here maecht u op: verlost mijn Siel:
En worptse onder u voeten /
D' sweerdt hun te nemaal veruel /
Op dat sijn verderuen moeten /
Dy hebben hun loon in desen tude /
Ghy vult haren buch breedte ende wijde /
Hun kindren die hebben te veel.

Den kindren laten sijn hun goet /
Den Armen sijn niet en gheuen:
Maect ich gheneere my scherp / en droet /
Ich wil my tot u beghruen:
Opt toeromende hof ich ghebeel /
Ghy sult my gheuen / van u volheyl veel /
Als ich nae u beelt sal outmaecken.

Psal. XVIII. Diligam te Domine.

Is eene dancksegginghe Davids, dat hem
Godt in somenigherhande perijckel, en noot,
verlost heeft ghehad.

Op de wijse. Es ist das Gethen Petrus
von der / von Gnad-

D

Ich

Ich heb u lief O Godt mijn sterck,
Mijn verlosser, en die Steenrotsmijn,
Mijn toevlucht, ende mynen Hetsch,
Mijnen Schild, en den woren mijn:
Met lof, en prijs ik hem roep aen,
Vanden vanden sal ik u loo gaen,
Want hy can my wel verlossen.

De stecken des doots omringden my,
Daer veroerden de quade becken:
Der hellen pijn die sach ich vry,
En also die my quamen aenstecken,
Doo riep ich seer in mynen noodt,
Tot mynen ghetrouwen heer, en Godt,
Hy verhoort my wt synen Tempel.

So haest als mijn roepen voor hem quam,
Doo beefde t'ghebeel aerdruche:
Om dat de heer soo seer was gram,
Dier, ende rooch ginghen ghelocke:
Wt synen naese, ende monde,
Daer af dat seer subit ter stont,
De colen ziju outstecken.

Hy boochden den hemel, en daelden af,
En was doncket onder zyn voeten:
Hy veer op Cherubim, en vlooch af,
De winden hem draghen moeten,
Hy bedeckten hem met de duysternis,
Swart water was inden wolcken ghewis,
Dat was des herren Tent.

Dan

18.
Dan het schijtsel zons aengheacht /
Bloden d'wolcken / en haghel daer benen :
Hy dondetde : met claerheit / en licht /
Vet by syne siem vernemen :
Wi het vlet / en den haghel groot /
By syne vierighe ppen schoot /
Met blixem huse verschuete.

De Fonteynen die liepen seet /
Mensach den grondt van d'Hertrich /
Met schelden deed dien op de Meer /
Met zyn snuyten / en asem snellich /
Van bouen doen by zyn handt wtslach :
En troch my wten waler bach /
Van die soo my seet haren.

Myne vbande macht en schaedde my niet /
Al en lieten sy bun niet stillen /
Op d'breede leyden by my sonder b'niet /
Tmwaerts had by goeden wille :
Hy vregheldde my mine rechtueerdicheyt /
En betaelde my nae de repnicheyt /
En nae donschult van mijn handen.

Ich heb bewaert des Heeren wech /
Ich en was niet met den Godloosen /
Dooz my is syne baen / en wech /
Syne rechten ich verhoose :
Ich wil oock onbesnede by hem zyn /
En van sonden my wachten sijn /
Op dat Godt niet en vergramme.

M God herlighen, sult ghy beulich zyn,
By den vlieden v verheeren:
By den Aepelen, sult ghy oock reyn zyn,
Ghy sult die oock wel veruieren,
Die groots, ende boouaerdich zyn,
Maer de verdriuchte verheffen sun,
En die hooghe ooghen veruueden.

Seer sijn verlicht ghy mīn licht heer,
En ghy maecht mīn duysteris lichte,
Dat ghy mīn den hoosiman soo willich seet,
Met v springhen gheheel lichte,
Ouer de muren van mōnen vbandt:
Gods wech is sondre smette plas sandt,
En zyn woordt dat is doorloutert. **A**

Hy is eenen schildt, die hem betrouet,
Wie isser Godt: dan onsen heere:
Hy is den steen, en Cappiteyn stout,
Sijn banden, en breekt niemands seere:
Daer mede hy my omghegort heeft,
Met cracht hy mīnē wech ghesuuet heeft,
Mijn voeten, zyn glāch ionge herten.

Hy sedt my op de boochde wel,
En hy leet mīn handen striden:
En oock de boghen spannen snel,
En schieten breet, en wode:
Oprechte sterckte gheeft my de heer,
Wi dootmoedicheyt verheft hy my seer:
V salichepts schildt, wilt my gheuen.

Ghy

Ghy maect myn wech seer breed en wijt, 19.
Ich en strupchel niet op v paden:
Ich naerwaeg mijn vanden subgdt,
En ich doen hun grooten schaden,
Ich false teenemacl oer slaen,
Daer en salder ooch niet een af op slaen,
Onder mijn voeten sullen sv vallen.

Tot den steüt omgordt ghy my met cracht
Ghy worpt de vanden ter syden,
Ghy diaecht mijn vanden, met al hun macht,
Ich verstoore die my beuïden:
Sy riepen wel Godt den heere aen,
Dat hyse doch woude by slaen,
Maer hy en woude helpen, noch hooren.

Ich false ontwee breecken glêck islof,
En als het sijnck vertorden,
D:er heyden hoost, sal ich met Gods lof,
Ooch sekerlêch noch worden:
En volck dat ich noyt en kende niet,
Zal my dienen sonder ernich verduet,
En dooch onderdanich wesen.

Den walch steecht mijn volck vā my seer,
Sy wicken van myne weeghen:
Maer Godt lof, noch so leest de heere,
Die is mijn steenrotz, en seeghen:
Godt die my de wrake overgheest,
En die volck onder my ghedwonghen heeft:
Verlost my van myne vanden.

D iij

Daerom

Darom wil ick O Heer danken v /
En onder alle de Heyden /
Met Psalmen / louen en singhen v /
En uwen naem verbeyden:
Oho die den Coninck bewijst alle goet /
Wien ghesalf den Daud soet /
En sonen Zade ewelich.

Her sy den Vader / en den Soon. etc. 1.

Psalm. XIX. Celi enarrant gloriam Dei.

Is een Propheete, hoe dat het Euangelie
ouer de geheele werelt verbreydt, ende vruch-
ten doen sal, want het sal leerē vrolijc, en vroom
syn, ende sal het volck stantafich maken.

Op de wjse. Wo Gott der Herr nicht: **Es**
op den C. cruys. Psalm,

De hemelen die vertellen Godts Eer /
Doch de sterren in alle landen:
Doch istemament gheeft ons die leer /
Deenen dach / die segedt den andien:
Deenen nacht die segbedt den andien ghewis /
Gheen reden noch sprache daer en is /
Daer men niet en hoort hare stemme.

Ouer t'gheel aerdrich is wtgegaen /
Hare stem aen swerelts eynde:
Wij heeft die Sonne een huise zaen /
Ghemaeckt sonder yet te scheyden:

Sp

So comt daer wt ghelick dat doet / 20.
Een Brudgoin wt zyn Camer goet /
En ghelick tenen Keuse.

So gaet wt, wt des hemels Troon /
Van deene plaats, in dandie /
Niemandt en can hem verborghen schoon /
Noch hare hille veranderen:
De Wedt des Herren is onbesmet /
Sijn getuygnis is claer en nedt,
Die selst maecht den simplen wofse.

De Heer strafe zyn kindren te recht:
Die siele verblidt synen wette,
Sijne gheboden zyn claer, en recht,
Dooghen maken sy suuer, en nette:
De vlees des Herren is heyligh, en reyn,
Sijn gheboden bluen ewelick reyn,
Souden goudt en hochen ghepresen.

Daer door voorsichtich wordt v knecht,
En diese hout beest grooten loone:
Wie can aenmercken de faulten recht:
Den slouten en wilt niet verschoonen,
Doo sal ich sonder smette zyn nu:
Mijn Hertens spreken laet commen voor v,
Heer mijnen troost en verlosser.

Psalm XX. Exaudiat te Dominus.

Is een gebedt voor de weerlijcke Ouerheyt,
dat God geluck, en voorspoet, tot hun regiere,
en tegen de Vyanden victorie geuen wille.

Op

Op

Op de wijsse, vanden eersten Psalm:

In den noot de Heer v te hulpe com /
Godt Jacobs v niet en verlate /
En wil v helpen tot zyn heylighdom /
Wt Zoon v commen te bate ;
Men v offerhande hv ghedenckt /
Al gheest ghy hem een slecht gheschenck /
Nochtans voor costlijck aenueert hüt.

Hv wille v gheuen, nae v begreth /
En veruullen uwe aenslaghen ;
In v salcheit vblidit ons hret /
En het blüft in Godt tallen daghen ;
Dacrom men hem bidt, dat gheest hv /
hv helpt sonen ghesels den vrv /
En verhoort hem in sonen hemel.

Die cracht züns salcheit, is sterck altit /
Wp en staen niet op werden, oft waghcn ;
Wp dencken op Sberren naem alle ghelyc /
Sp zün ter neder gheilaghen.
Maer wp bliuen oprecht, vast staen :
Als wp v, O Coninck roepen aen /
Doo runt ghy ons dan wel helpen.

Her. sp den Vader, enden Zoon. ꝛ. 1.

Psalm. XXI. Dñe in virtute tua letabitur.

Is een ghebedt, ende Prophecije, hoe dat
Christus vanden doot verrisen, ewelijck leue,

ons

ons
alle

E
st
m
en
en

ni
m
da
de
en
da

di
m
en
hu
st
on

m

ons seeghenen ende ghebenediden, oock over
alle syne vyanden victorie hebben sal.

Op de wäse. Als stecker noch. Of
op den CXX. Psalm.

Heer v cracht verhuecht de Coninc nu,
V salcheyt maecht hem blide,
Dins herte begeerte gheft ghy hem nu,
Ghy en ontfegt hem niet tallen lide,
Met weldaden, is hy beloont,
En hebt hem seer cierlick ghecroont:
En derwisch leuen ghegheuen.

Hy heeft groot eer in v salcheyt,
Zies salmen hem hier louen, en prisen;
Met uwen seeghen ghy hem bespreet,
Daensicht sal hem verlossen,
De Coninc, hem op den heer verlaet,
En door zyn goetheyt hy so vast slact,
Dat hy niet en can gheuallen.

Wen v vandt plaecht met v handt,
Die uwe Rechten seer haten;
Met v onghenad die verbrandt,
En laet het vier hun haest vaten,
hun vruchten die vernielt ghy sijn,
Ghy maecht dat hun zact se niet moet zyn,
Onder alle menschen kindren.

Teghen v maecten sy hun aenslach,
Mact noyt sy dien volbrachten:

D v

Ende

n;

ni

om

10

altote
agben
lye.

it ut.

oe dat
kleue,
ons

Inde vlucht laetse met eenen nach,
Dwen boge sy niet en achten:
Teghen hun aensicht dien spandte seer:
Met uwe cracht verheft v heer,
Op dat wy v machte hoogh priisen.

Act sy den Vader en den Son. *ve. 1.*

Psalm XXII. *Deus Deus meus quare dereli.*

Is eene Propheetje van de passie, ijdē en vā
de verrisenisse ons liefs Heeren Ihesu Christi,

Op de wyse. O herre Geer begnade niet. Of
op den li. Psalm.

Mijn God, mijn God, hoe verlaet ghy my,
Mijn hulpen is noch al te ver vop,
Van mynen bystandt: O herre,
Wacche roep ick wel so seere:
Maer ghy en antwoordt my doch niet,
En suacbe en rust ick niet, door twerdriet;
Ghy zyt heyligh in Jacob,
En woont in Israell met lof:
Onse Voorvaders hoepden in v,
En doen sy hoepden niet d'betrou,
So holyt ghy hun tot al hun noodt;
Tot v riepen sy heer, mijn Godt,
En sy zyn verlost gheworden.

Sy hoepden op v, en sy en zyn niet,
Ter sehanden ghecomen, noch in twerdriet,
Ken den glyck eenen worm bereyt,

Gheen

Gheen Mensch / door groote mismaechticheyt / 22.
Zijn ben gheworden / der Menschen spode /
En versmaetheyt des volcx / mijn Gode /
Want alle die my aenschouwen /
Die hebben van my een grouwen /
Sy doen hun mondt open ouer my /
Schudden hun hoofst / en zyn seer bly :
Hy claghet nu Gode / en helpe hem ?
En verlos hem : verhoort hy zyn stem ?
Is dat hy lust tot hem heeft.

Ghy hebt my wt mÿns moeders lÿf /
Dooze ghebrocht / dies ick noch leuen blyf /
Ghy zÿt doen mijn hope ghewesen /
En hebt my oock wtghelesen :
Doen ick noch acuden borsten waer /
Mÿns Moeders : doen sy my ghebacc /
Doen ick was noch cleyn / en leere /
Sÿt ghy gheworden mijn lieere /
Van s Moeders lijf mynen Gode ghy zÿt /
Van my en blÿft doch nu niet wÿdt /
Want den ancx is my aen ghecommen seer /
Sonder v isse gheen salichmaker meer /
Die my daer wt can helpen.

Groote Verren die omringhen my /
En vÿtte Sueren die gaen oock vÿ /
Teghen my hun opmaken /
En doen op hun wÿde Taken /
Glyck eenen byschende treuwe vult /
Die met te verÿnden zÿn maghe vult :

Macc

dereli.

te en vā
Christi,

Ofc

ghl my

el

riet

Gheen

Maer ick ben volghelgheten,
Ghuch water beneu gheculen:
Al inu ghebreute dat is verspreet,
Mun heit dat is nu alsoo bereet,
Ghuch was dat gheel ghesmolten te:
Mun crachten sijn soo verdoocht ghewis,
Ghuch droog haer, en droog polschetuen.

Mē tong arn muns moudis ghebemelte
In des deots stof ghy my nu verfinet, (huch,
Veel bonden my ointrughen,
Din my te doot te binghen:
De boos liede beleegt my salken candt,
Hy doorgrauen so mīn voeten en handt,
Dat ick alle myne beenen,
Moebte tellen met renen:
En sy aensien my deur en deur,
En deylen mijn cleederen onder beure,
Om mijn Cleedt woepen sy dat lode,
Sint doch nu mīnen bystant: O Godt,
Mijn Stercht, haest u om my te helpen.

Verlost my Enighe, van het sweerd,
Die bonden die hebben seer begherdt,
Mijn siele te mismaken,
Helpst my wt seecruwen calien:
En verlost my O Godt mijn heet,
Wander Enhooren, raot, en seer,
Vrouen naem wil ick openbaren,
Mīnen broederen dien verclaren,
Ick wil u betoemen inde Ghemeyn:

Ghy

Gh
Pri
En
Gh

De
Din
M
In
En
Ick
Vol
Lac
Da
Sy
Al
Vh

Da
En
Al
W
Hu
O
O
En
So
M

Ghy die Godt vreesst looft hem alleyn /
Prisst hem alle ghy Jacobs, Zact,
En vreesst hem neetsilich nietter daet,
Ghy Israels Zact alle.

In en brest niet versmaet, noch vrecht
Der Heinen ellendt, noch zijn gheslacht,
Sijn aensicht van hem niet woud keeten,
Maec verhoorden zijn roepen seete:
Inde Gemeent ik v dancken wil,
Ende oock v betalen, so wil,
Ick myne ghelosten ghepresen,
Voor die ghen, so v laet vreesen,
Laet doch no soo eren die Heinen,
Datz eens versact worden acharuim:
Sy louen en prisen oock Godt den Heer,
Alle die nae hem vrighen seet:
O heer sal ewich leuen.

Hen deynde de werelt wort gedacht seet,
Datz hun beheeren tot Godt den Heer:
En voor hem so comen ghesteden,
Alle heyden om hem taenbeden:
Want hy heeft een rick ewelich,
Hy regiert de heyden gheweldelich,
Om te bidden, en teeten last setten,
Op daretriich alle vetten:
En laet voor hem oock alle die,
So int stof ligghen binghen hun knie:
Mijn Siel sal in hem leuende zyn.

Ghy

En

En een Zaet sal hem dienen so sijn/
Dat het hem sal wel behaghen.

Men sal noch wtermaten seer/
Vercondighen Godts lof. en eer/
En zijne wonderlucheden/
Den kindts kindt in alle steden:
Sij sullen comen al bereyt,
En preeken van zijn rechtvaerdicheyt,
Den volck dat wordt gheboeten,
Dwelck hy hetst wttercoeten,
Doer synen lieuen Doon alleyn,
Dat heyligh volck die Christelick Gemeyn,
Die wilt doch O lieue Heere Godt,
Verlossen wt allen anret, en noot,
Doo: Ihesu. Christus, Amen.

Psalm. XXII. Dominus regit me

Is eenen troost, hoe dat God de syne spysen,
vertroosten, lieuliedē regierē, beschermē, en als
derhande ghebenedijdinghe gheuen wilt.

Op de wijze. Mein Seel erhebt den Herrē mein. **O**st
op, Nun welche hie ist hoffnung. **O**st op. Ges
benedictes sy die heilig. **O**st op, Durch
Adams fall ist ganz. **O**st op den
Errō. Psalm.

Mijn Herder is Godt, en de Heere mijn:
Dartom sal my niet ghebreken,
Ich wil oock gheren zyn scharphē zyn/
En

En nae zjn goetbeyt stecken /
Want hy laet my /
Door zjn gnade vijn /
Al daer veel Gero staet weyden /
Hy leydt my soet /
Ken de Wateren goet /
En verroest my in alle mēn leyden.

Mā. Sicke die verfract hy saen /
Mijn gemoet maecht hy gheel stille /
Hy leydt my op de rechte baen /
Alleen om zjns nachts wille:
Al sou ick ghewis /
In duysteris /
Gaen / staen / ende oock wandlen /
Hoo en vreesē ick doch /
Gheen ongheluck noch /
Met my salt hy / wel handelen.

Want Godt / ghy zyt altyt by my /
Dwen slock / en slaf / my troosten /
Een taessel voor my / die bereydt ghy /
Zeghen mēn vanden de grootste /
Mijn thoost salst ghy verdt /
Met Olve nedt /
Ghy schenicht gheel vol myne troesen:
Ich bidt v heer /
Dwen wech my leert /
En ick voor v nu dolende ben.

Berinherticheyt sal my volgen stief /
En oock veel goets / mijn leuen! auch /

32

n /

yten;
en als

of

mijn:

zijn /

En

Is dat ich aen desen weder blif,
En in Godts huys sonder bedwanck,
Wem sy lof, eer,
Hoe langhet hoe meer,
Godt Vader en den Sone,
Den heylighen Gheest,
Die ons verleest,
Sijn Godlijke gnade. Amen.

Psalm. XXIII. Domini est terra & plenitudo.

Is eene Propheete van het rijck Christi ouer
de geheele werelt, dat alie Godsalige leuen en
den Heeren Christum aennemmen sullen.

Op de wijse. Van frencht each lieben
Christen gmeten.

Die Aerd is Sreeren, en watter in is,
En alle die op daertrick woonen:
Vende Zee, daerd ghesondeert is,
En aenden Aruteren schoone:
Wie sal op Sreeren berghe gaen?
En in zyn heylighe plaetse staen?
Diens hert en handen reyn zyn.
Die tot valsche, leet gheen lusten heeft,
Niet valschelijck wilt sweeten,
In Godts scegben den desen leest,
Godt sal hem wel ghenereen:
Dat is tgebesacht dat nae hem vraecht,
En daenschijn van Jacobs Godt nae iaecht,
Dat zyn de rechtuerdighe. Sela.

Obv

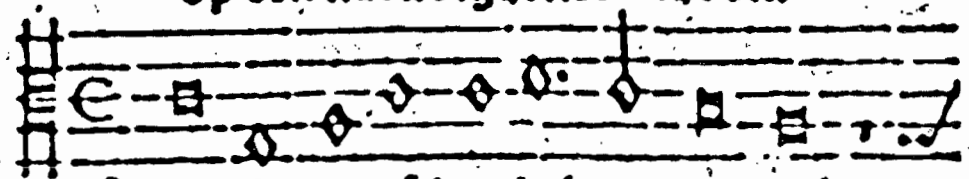
Ohy Princen opent v poorten seer /
 Nu coemt der glorien Coninck:
 De machtighe Prince / ende Heer /
 De sterckste Heer / en Coninck:
 Wie is de selue Coninck groot?
 Het is de Heere Zebaoth /
 Hy is de Coninck der eerren.

Het is den Vader en den Soon. &c. i.

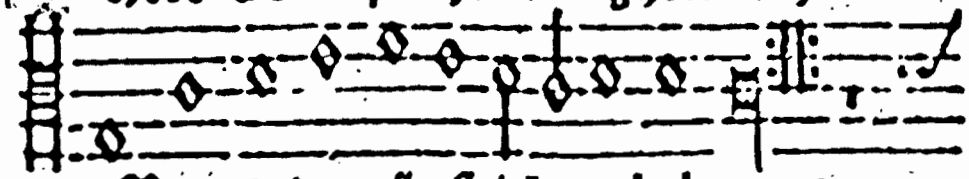
Psalm. XXV. Ad te Domine leuaxi.

Is een schoon ghebet, dat ons God regieren,
 leyden, onsesonden vergheuen, troosten, ende
 ons verlossen wille.

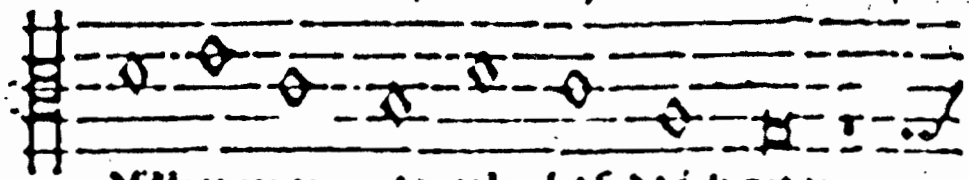
Op de wijze vanden Xiiij. Psalm. Ofst
 op den naeuolghenden thoon.

Aen alle menschen heb ich verzucht,
 Heer Godt op v heb icht ghewaecht,

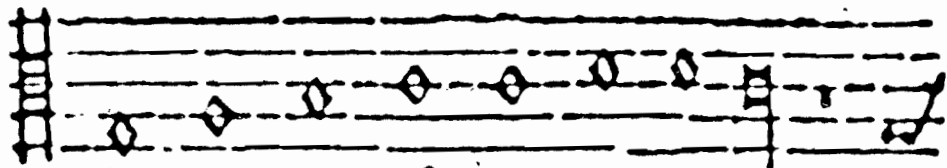

Maer tot v mijn Siel opghebeuen:
 Daerom onderhoudt mijn leuen:

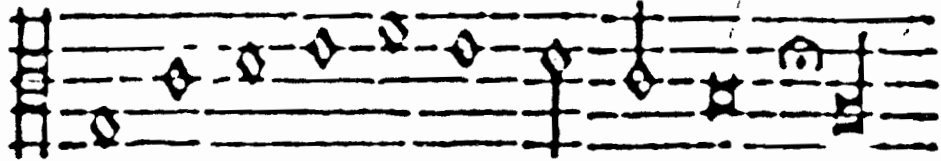

Allen mynen toelucht sedt ich op v,
 & lacht

ick /
 ✠
 ✠
 Splenditudo.
 Christi ouer
 ige leuen en
 ullen.
 , lieben
 aller in is,
 onnen:
 Deert is,
 usten heeft,
 cht,
 iae lacht,
 Ohy

Laet my niet ter schanden worden nu /

Op dat hem mijn vande niet verblide.

Daer en salder niet een beschaet blyue staen /
Van die ghen die op v betrouwen :
Door uwe handt sy seker gaen /
Den coop sal hun niet berouwen :
Verstapt moeten die alle zyn /
Die leedt aendoen den Armen dyn /
Sondt recht / oft eenig oorfake.

Troont my de wech der rechtuaerdicheyt /
Wen padt wilt my doch leeren :
En leydt my ooch in uwe waerheyt /
Want ghy zyt mijn Godt en Heere :
Mijn salicheyt / troost / hulpe / en raet / **D**
Men v mijns Sielens behaghen staet /
Op v voecht sy tallen tijde.

Laet v / O mijn Godt ter herten gaen /
En wilt doch daer aen ghedencken /
Hoe dat al de ghene met v staen /
Die ghy v ghenade gaet schencken :
En die ewelick van v vercorn zyn / **M**
En die ghy bewaert in uwen raet sijn /
Daer door dat sy salich worden. **E**

W O O H F E A A R H E H A U E L

En die sonden van mine Jonckheyt / 44.
Noch oock alle myne sonden,
Ghedenck die niet, want sy zijn my leydt,
Maer door v ghenade ter stonde,
Wilt v doch ontfemen ouer my,
En van alle sonden in v maken vry,
Endat om v goetheyt wille.

De heer is goet, oprecht, en soet,
Al den ghenen, die aen hem hanghen:
En oft op den wech slipperden hun voet,
Noch salt hyse blüdlück ontfanghen:
En hun leeren den wille zijn,
En scrijuen die in hun herte sijn,
Nae zijn seer goet behaghen.

Des herren wegghen zijn vast gebouwt,
Op de waerheyt, en gnade goede:
Den zijnen hy sone belosten houdt,
En hy wilse daer toe behoeden:
Die daer vragghen nae de woorden zijn,
En gloouen wat hy daer in belofst sijn,
Ghelück onoverclaert de schijfsuete.

Om uwen naem mijn Godt en heer,
Ontfermt v münder sonden:
Want sy wassen, en meedren seer,
En verschicken my tallen sonden:
Daerom leert my uwen wedt allen dach,
Op dat ich den wech verkiefen mach,
Die v is aenghename.

E v

So

Soo wie dat inde Godts vreesse leeft,
Die sal Godts goeden eruen:
Wie in tgheloof zyn woorden ghoor gheeft,
Die en sullen niet verderuen:
Want de Heer is hun verborgnen schilt,
Sijn secreten hun laten weten wilt,
Die nae synen wille leuen.

Mijn ooghen die zyn altyt tot dy,
Ghekeert o Godt mijn Heere:
Op dat ghy my wt het nede helpt vry,
Van die soo my verachten seere:
Ontfermt v mijns, en siet my arm,
Want ich ben arm, en van alleman,
Soo teenemael seer verlaten.

Mijns herten anert die heeft my vsmacht,
Daerom coemt en troost my weder:
Men siet dat ich soo seer ben veracht,
En lig in catijutcheit ter neder:
Daerom vergheeft de sonden mijn,
En siet, hoe veel datter vanden zyn,
Die my sonder oorsaeck verwolghen.

Beschudt mijn Ziel, en verlost my,
Laet my niet in den doot comen:
Mynen troost sedt ich alleen op dy,
Dies verbliden hun de vroomen:
Soo comt dan haest, en helpt ons oop,
Wien armen Israelschen hoop,
Die v alleen aenhanghen.

Godt

Godt Vader, Soon, en heylighen Geest, 45.
Dien willen wy ewelich prisen:
Sijn weldaden beroemen aldermeest,
Die by ons laet bewisen:
En die ons op daerd ghenoech gherst,
Dooz hem de Siel ewelich vuerchde heeft,
Dien singhen wy alleluya.

Her sy den Vader en den Soon. ꝛc. 1.

Een andere Compositie wtgheluyt, van
den selfsen Psalm, doch gaende op
den voorgaenden thoon.

Tot u Heer mijn Siel haer verheft,
Laet my niet ghescheut werden:
Al ist dat mijn vyandt my beuecht,
En verblide hem bier op eerden:
Op u soo wil ick noch hopen altot,
Want die niet ghescheut en werden ewelich,
Die u patientich verbyden.

Daerom Heer wijsst my doch uwe baen,
En leert my uwe weggen:
Leert my in uwe waerheyt gaen,
Dat dooz my die niet en wordt vsweghen:
Want ghy zijt de Salichmaker mijn,
Dles daghelicx verbyde ick dijn,
Met bidden ende waken.

Want ghy mijn Godt beemhertich bist,
Wilt aen u goetheyt ghedincken:

E ij

Die

Godt

Die voor dbeghin der werelt is /
Wilt doch mijn sonden verdrincken:
Daer toe de sonden / van mander sonchheyt /
Die heert van my / door v goet heyt /
En wilt doch mijne ontfemen.

De Heer is soo wlnemende goet /
Dat hy den sondaer wilt leeren:
Hier op synen wech / saecht met syn roed /
Op dat hy hem bekeere:
Hy leydt recht die Allendighen:
En leert gaen / die saechtmoedighen /
Op alle syne weggen.

Syn weggen syn enckle barmherticheyt /
Den ghenen die onderhouden:
Sijn verbondt in rechter waerheyt /
En in hun hert dat behouden:
Want soo wie dat Godt voor ooghen heest /
Dien sal hy wijsen soo lang als hy leest /
Synen wech wtuerdoen.

Syn Siel sal woonen in het landt /
En sal synen Zade bliuen:
Want v verbondt dat is hem bellandt /
Dat en laet hem niet verdrüen:
Daerom mijn ooghen sullen sien oop /
Dat mijn voert heb tuwaerts synen loop /
Wat het nedt sult ghy my trecken.

Daerom mijn Godt v tot my weyndt /
En laet v hier ontfemen:

Dat

46.
Dat ich ben Cenck / en ellend /
D'rom helpt wt my Armen:
Want mündre herten anxt is groot /
Dien gheest my soo menighen harden stoot /
Dat iche af mocht verfincken.

Dare toe yñ mün vanden soo veel /
Die my wt vermetentheyt halen:
Hun heet / en nūdt / soo groot te gheel /
Dat sy my niet met vreden en laten:
D'rom bewaert de Siele mün /
Want alrūts ich v betrouwe sün /
Op dat ich niet worde ter schanden.

Nae dien dat my donnoosle aenhanck /
Soo wil ich tot v vlieden:
Den Godts vreesenden och seer verlanck /
Met alle den vroomen lieden:
Dat ghy sult blossen: O heer Godt /
Israël wt allen sonen hoodt /
Doo Ihesus Christum / Amen.

Psalm. XXVI. *Judica me Domine.*

Is een gebet dat ons God beschuddē, en ons
voor schandalisatie oft ergenisse bewarē wilt.

Op de wñse vanden eersten Psalm. Of
op den C. xxiij. Psalm.

Bescherm mi heer, wāt in onschult te gaen
En ich hope vast op v heere:

E ilij

Bewaert!

Dat

02

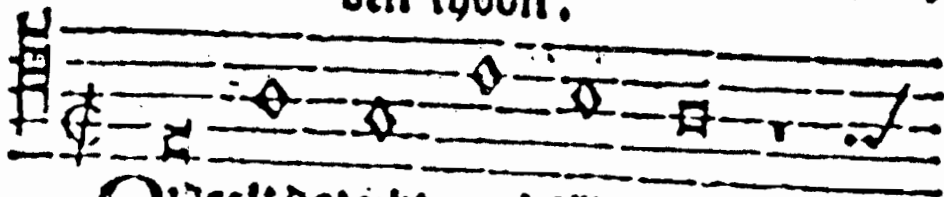
Bewaert / en beproeft my van sondaen /
Aericht mijn hert / en niet en seere:
Want voor mijn ooghen is v goetheyt /
In v waerheyt wandle ich alleyt /
En ich woon niet by quade lieden.

De boose die schou ich / aen allen cande
Roey en lide niet by Godloose schare:
Onschuldich soo wassche ich mijn handt /
En ich houd my aen uwen Sultare:
Heer ich vertel al uwe weldaet /
En ich haet de Godloosen quaet /
En v buys ich seer beminne.

Van quaet gheselschap mijn Siel behoedt /
Die nae dbloet dorsten alomme:
Die gheerne gheschencken hebben goet /
En gaen met quae rancken omme:
Verlost my heeren zijt gnadich my /
Minnen voedt die gaet recht / stijf / en vry /
Inde vergadring wil ich v louen.

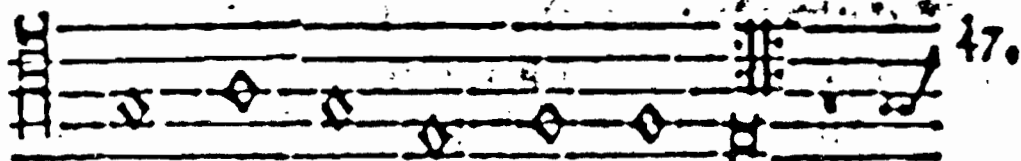
Geest den Vader en den Son. etc. 1.

¶ Een ander Compositie vanden selffen
Psalm. Op de wijze / van:
den naeuolghen:
den thoon.

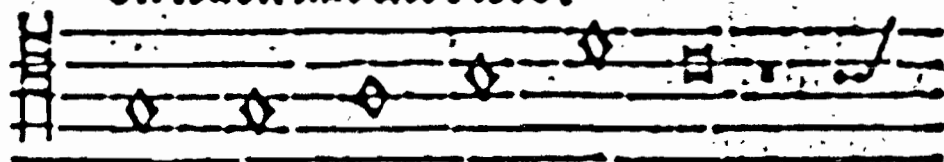

Oordeelt dat icht mach liden /
Alle sonden woud ich ghyren in den /

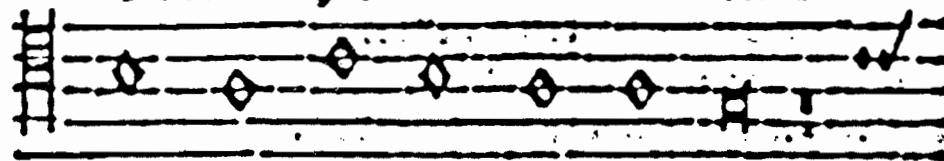
Naeg

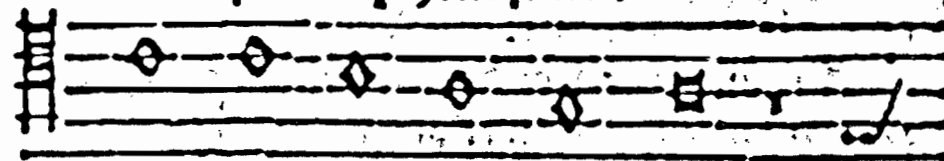
Rae myne onnooselheyt hert:
En leuen nae uwe leet:

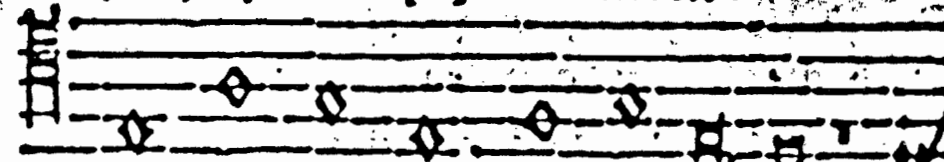
Godt mach icks wel betrouwen,

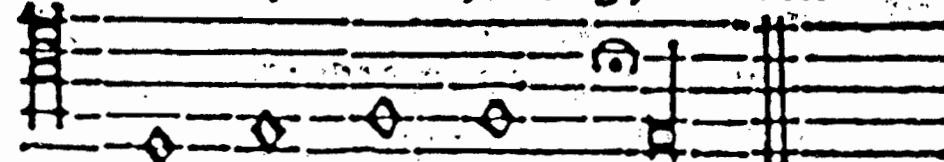
Ende seker op hem staen:

Mijn saken op hem bouwen,

Ten heeft my noch noyt gherouwen,

Soo mach ick altits bestaen.

Ondersoeke doch mijn nieten,
Met twier beproeft mijn hert:
In uwen wech wilt my stieren,
Dat is mijns herten beghert:

Es Dat

en /
e /
m candt /
id /
behoedt /
oct /
1017 /
c. 1.
selfsten
den /
Rae

Dat ghy zyt waerachtich en soo goet,
Dat neime ick voor my alleen,
Des staet dan alle mōn ghemoet,
Om te temmen, mōn vleesch, en bloet,
In allen mōn doen, en laten ghemeen.

Ick en souder niet gheren by wonen,
Dat valsche lieden sijn:

Die hun daghelijc verthoonen,

Int braggeten en vdelen schon:

Deel min by die sijn in clupfen,

Salmen my vinden niet,

Die eeten der Weduwen hupfen,

Hepnlijc sy listich musfen,

Te doen deuangelie verdriet.

Ick haet soo seer die Kietcke,

Van den valschen Gheestelijcken staet:

Van leerken ende Clercken,

Des Paus Ghemeynte quaet:

Ooch alle die hun doen, en dichten,

Met haren Godloosen mondt,

Walleeren, en allen hun stichten,

Mismēt siet by den lichten,

Doen en beurt doch gheenen grondt.

Qualick can ick by hun gheblouen,

Godt gheef waer ick komme te landt:

Al souderse my verduen,

In onschult wasch ick noch mijn handt:

Om uwen Outaer Herre,

Dart gaen ick conson om,

Van

Van daer en sal ick niet keeren /
Noch teghen scrups mi stellen sette /
Tot dat ick tot u com.

Daer sal ick eerst vernemen /
Het danckbaer lof ghesanck :
Dwelck ick mi niet en sal schaemen /
Alle mijn leuen lanck :
Ja selfs vercondighen mede /
U groote beroemde daet /
En alle de wonderlijchbede /
Die Christus selue dede /
Ende bewees tot onser baet.

Uwen hof / en huys / staet schoone /
Daer ghy in woonende zyt :
Uwen Tabernakel / en Troone /
Daer in men u eert altijt :
Die selfste plaetz en stede /
Gemin ick van herten grondt /
In u woordt staetse beschreuen /
Mijn toerclaet is so ghebleuen /
Ghelijck ghijt segt met uwen mondt.

Daerom wilt niet toegheuen /
Noch consenteren schoon :
Dat mijn Siel / lijf / en leuen /
Ontfanghen sou den loon :
Der sonden / al met den bonden /
Noch met die bloetgierighe rot /
Want u passie en u wonden /

En wat aen u wordt gheuonden /
Dat blameren sy met spodi.

U sy buyten / oft ooch binnen /
In die de / oft lu den sicut:
Met vanden / oft met vlienden /
Het sy nae / breec / oft wydt:
Het bloet storten sy driuen /
De heeren / en ooch die knecht /
Wooz hun can niemant bliuen /
Sy willen die al ontluiuen /
Die segghen: dat se doen onrecht.

O heen quact en ia haren banden /
Te groot / noch ooch te swarr /
Eghelt verblindtse / dat het is schande:
En oft ooch al wel ghedaen waer /
Dat sy hun so laten besteecken /
En nemen vol hun handt:
Trecht / Vonnis / Papp / sy breecken /
En met arghe listighe trecken /
Regieren sy volck ende dlandt.

Hoe soud ich dan connen ontsuppen /
Wi sulcken grooten bedwanck:
Secretelijck wech gaen druppen /
Twil my doch vallen te lanch:
Dwer gnaden wil icht beueelen /
Dat ich voorte / glijck tot noch toe /
Man hun quact niet met en deele /
Aen u houd ich my gheheele /
Met onnooselheyt ich dat doe.

Minnen

Hy
ho
m
da
al
to
de
wo

P

sch
vo

W
E
N
S
H
S
H

P

Wonen doet en sal niet wüchen /

49.

Hy staet op de rechte barm: en
Doochmoet / vernust / en dier gbelöchen /
Maker: wist / en dwalinghe sae: :
Dae af sal ich zün ontslaghen /
Als ich van v heer alleyn /
Lof / prijs / en eer / sal saghen /
Stouvläck ende onuer slaghen /
Woor den staet / en dghheele **S**hemeyn.

Psalm. XXVII. Dominus illuminatio mea:

Is een ghebet dat ons Godt leyden, ende bes-
schudden, ende ons by syn woort houden, ende
voor de vyanden ons bewaren wile.

Op de wüse. An wasser stassen Babylon / da-

ost op den C. xxvij. Psalm.

De heer is mijn salicheyt / en licht /
Voor wien soud ich my grouwen:
De heer is / die mijn leuen slicht /

Dat can een veglick aenschouwen:

Want als de quade vyande: i mijn /

Mijn vleesch willen veruinden sijn /

Soo moeten sy ter nedee vallen:

Al bestride my een groot hevi seer /

Soo en sal inijn hert niet vreesen in eer /

Hoe luy sy oock brullen alle.

Alser coemt oorloghe teghen my /

Den wil ich my op Godt verlaten:

Wonen

En

En om een sarch den Heer bliden vich /
Oock opsschen sonder aflaten;
Dat ich in Heeren huys bliuen mach /
Dat ich zyn glorië daer oock sien mach /
En nae synen Tempel mach vraghen:
Want hy heeft my gheleerd salijdt /
In synen Troon / en alst is quaden tijdt /
Soo verborgt hy my wt ghenaden.

Op een Steenrotz verhoocht hy my /
Hy sal oock verheffen ter deghe:
Mijn hoest ouer mijn vanden vich /
Die om my so zyn ghelegben:
Dan wilt ich in synen Troone goet /
Tot offstandt gheuen metter spoet /
En den Heer louen tallen dagben:
Verhoort mijn stem ich roepe dagelijks.
Sijt mijns ghenadich / verhoort altijts /
Mijn heilich suchten / en clagben.

Ich wil soecken v aensicht Heer /
En wilt dat niet van my keeren:
Verstoot uwen knecht doch niet soo seer /
Want ghy zyt mynen bystandt Heere:
Verlaet my niet / noch en doet vry /
V salighe handt gheensins van my /
Want my hebben verlaten /
Mijn Vader / en mijn Moeder / dat is clær:
Maer de Heer die heeft my voorwaer /
Opgenomen in zyn seaten.

Heer wijst my uwen wech / en baen /

Onder

Or
W
Ba
J
Na
In
De
In
Be

F

Ke
Go

I

Da
W
La
D

En
Be
W
Ac

901
Onderworpt my niet so yandts wille /
Want seggen my seer veel opstaen /
Walsch ghetuyghen inder stille:
Ick ghelooue dat ich noch sien sal /
Nae man begheert heeren goetheyt al /
In dlandt der leuenden oock woonen.
Verbeydt den heer / en zyt ghetroost:
In allen v doo:nemen / en propoost /
Verbeydt vastlijck den heere.

Psalm. XXVIII. Ad te Domine clamavi.

Is een ghebedt teghen de vyanden vander Kercken, ende het is een vertroostinghe, dat Godt syn hoopken onderhouden wilt.

¶ Op de wyse vanden
xxv. Psalm.

D Godt ich aenroep v suel /
Verhoort my doch nu heere:
Ofst ich word glück die inde hel /
Haren: tot mijn gbedt wilt keeren:
Want ich tot v opbes mijn handt /
Laet my met den schalckē niet wordē ter schant /
Die tgoet thoonen / maer squact geuen.

Geest hun na hun wesen / en septe schoon
En oock nae heure mercken:
Berghelt hun haren verdsenden loon /
Want op v sy niet en mercken:
Noch op uwer handen werck niet heere /
Verstrooft.

laer:

n /

Onder:

Verstroeytse haer slöck / en breektse seer /
Ich danck den heer die verhoort my.

De heer is mijn Schilt / en mijn stercheyt /
Mijn hert is vrolick / en blöde :
Hy helpt my in alle ghelegentheyt /
Met singhen ich zyn lof belijde :
Onser aller stercke is de heer :
Menmerckt dat hy zyn ghesalf de seer /
En synen volck helpt ewelick.

Geet sy den Vader en den Soon. *et. 1.*

Psal. XXIX. Afferte Domino filij dei.

Is eene Prophecije hoe dat Christus door
syn Euangelie ouer de gheheele werelt regierē,
ghetier maken, en allen tghene dat hem tegen
is, in stucken breeken, ende dat hy die heylige
Doope insetten sal.

Op de wäse vanden ij. *Psal. ij.*

Geest den heere zyn eer / en macht /
Ghy Princen / en machtige heeren :
Valmachticheyt des heeren hoorch acht /
In cracht aenbidt hem seere :
Den waten ghebiedt hy wat hy wil /
Hy dondert / en blixemt / luy / en stil /
En die Zee / die regiert hy.

Des heeren woort heeft macht / en cracht /
Den Geder : breekt zyn stemme :
Hy doet die in Libans / oock met macht /
Opspringen

Op springhen, doot sonen grimme:
Doch springhen de berghen Sixioch,
Gheluck d'Enhozens, en Calueren doen;
Sijn stem eliest vlerighe vlammen.

51.

Nies verwondert hare Klades Woestijn,
Sijn stem die maecht flau de vanden:
Hy ontbloedt Velden, en Gosschen sijn,
Sijn Eer soudinen vercondghen
Den plaseghen de heere silt,
Een eerich Coninck hy bliuen wilt,
Hy gheeft salicheyt, en vrede.

Heer sy den Vader, en den Soon. ec. 1.

Psalms. XXX. Exaltabo te Domine quoniam.

Is eene dancksegghinghe dat Godt in siecke-
ten, ende in noot des lichaems geholpen, ende
het leuen doen behouden heeft.

Op de wijze. Mein Seel erhebt den Herrn mein. **Op**
op, Van welke hie is hoffnung. **Op** op. Ges
benediet sey die heilig. **Op** op, Durch
Adams fal ist gang. **Op** op den
Cryo. Psalm.

Ich will den heer verhooghen seer,
Want hy maechte dat telc op stont:
Laet doch mijn vanden niet meer,
Ouer my lachen, met haren mont:
Doen ich u heer Godt,
In mynen noot,

F

Wentep,

Menlep / en te vorse viele / † † †
So hebt ghy terstont /
My ghemaecte ghesont /
En verlost wt de hel mijn Stele.

Ghy hebt behouden het leuen mijn /
Daer daider waren in d' helle: † †
Daerom lofsinghen / en violäck wilt zyn /
Ghy beplghen met stemmen helle /
Dankt den heeren / † †
Laet ons vermerten /
Die ghedachtis van sotte heylcheyt /
Want hy en schudt niet /
Op ons eenich verdriet /
Noch zyn gramschap inder ewicheyt.

Enen ooghenblich soo duert synen torn /
En door synen wil wy leuen:
Op dat wy niet souden gaen verlorn /
So en duert maer ons suchten en beuen /
Des auondt spary / † †
Maer smorghens seary / † †
Geroemde ick my met violäckheyt /
Stoutlick ick sprach /
Doen my niet en ghebrack /
Ick sal wel bliuen inder ewicheyt.

Want heere Godt door den wille dān /
Hebt ghy mynen berg macht ghegheuen:
Maer doen ghy verborge v aenschijn /
Door verschrietheyt werdt ick beuen /

Dico

Wico Ich voorlaen /
Wilt u roepen an /
En u heer anbidden voortware /
Wat isse dan goet?
Nien mijn vleesch en bloet /
Ala ich inde vdersins wech vare.

526

✠

✠

Sal dan het stof ooch danken u?
En verondghen die getrouwheyt dān?
Daerom wees zyt mijns gnadich nu /
Het boot cap / zyt den helper mijn:
En u danken mach /
Dat ghy mijn gheclach /
Verreert hebt / in danssen / en vruechden /
Ontlast van tswaer pack /
Wigheschudt mijnen sack /
En my omghegordt met vruechden.

✠

Op dat u heer lofsing mijn eer /
En nimmermeer ghesilt en werde:
Om te danken / en prisen u mijn heer /
Doo lang ich leef hier op eerden:
En nae dit leydt /
Inder ewicheyt /
Alleen tot lof uwo naeme:
Dooz Ihesum Christ /
Die my verfrist /
U getrouwheyt te vercondghen Amen.

✠

✠

✠

Psal. XXXI. In te Domine speravi.

F ij

Is

Wico

Is een ghebet, dat ons God tegen de sondē
doch troosten, ende de vyanden vander Kerck
ken keeren ende weren wille.

Op de wijsse. Wo God der Herr nicht. Of
op den C. xliij. Psalm.

Ich betrou u heer, bewaert my voor schāt,
En door rechtuerdicheyt vlost my:
Tot mi neybt u oore, helpt mi met u hāt,
Sijt my een sterck Slot en Steen vop:
Levdt, en vuert my om uwe eer,
En trecht my wt het netle seer,
Want ghy zijt myne sterckheyt.

In u handt beuceel ick mynen Gheest,
Ghy hebt my verlost heer seere,
Die op quade leeringhe houden meest,
Die haet ick, maer hoep op u here: D
En om uwe goetheyt, ben ick seer bly,
Dat ghy mijn allendicheyt aensiet vop,
En dat ghy in noodt kent mijn Stele.

En ouergheest my den vyanden niet,
Maer sedt mijn voeten op droūde:
Heer zūt mijn ghenadich, want in toerdiet,
Ben ick nu aen alle zyden:
Mijn Siel, en lichaem, van pānen verkeert,
In flaudtheyt alle mijn sterckite verkeert,
Engheheel droog is mijn ghebeente.

Ich ben gheworden een versmaetheyt,
Van mynen ghebueren felle:

Mijn

e sondē
r kerck
Oft
v schāt,
v:
et v hāt,
ceft,
niet,
verdrlet,
verteert,
rt,
thevt,
Mijn

Mijn vriendē en magē die schouwē my allept 153.
En die my sien / die vlieden snelle:
Men heeft my soo wter herten ghedaen /
Ghēckmen eenen dooden vergeet jaen /
En ick ben glēck een gbroken vacthen.

Gen vghelijch die schoudt hem van my /
En sy maken een groote rolle:
Nae mijn leuen allegader slaen sy /
Maer heer ghy zyt mijn Godte:
En mijn vze die staet in uwe handt /
Verlost my doch van mynen vbandt:
Verlicht uwen knecht door v gnade.

En laet ouer my doch comē geen schandē /
Want ick aentrop v heer snelle:
De Godloosen worden verstomt tallen tandē /
En ghy verdoemtse ter hellen /
Goedie den rechtuerdige beschimptē / ter slont /
Dien wordt aldaer verstomt synen mondt /
V goethevt is op die v vreesen.

Ghy maechtse cock vanden ouerlast vīg /
En vande quaep tonghen mede:
Ghelofst sy Godt die bewesen heeft my /
Syn goethevt in een schre stede:
Want ick sprack in mūnder verbaesihēvt /
Ick ben van v verstoeten vzevt:
Maer noch hoorde ghy doen mijn stemme.

O alle ghy heylighen bemindt den heer /
Hy beschermt de glouighe ghetrouwe:

De houaerdighe by verneert so seer /
Dat hun boechmoet hun moet betrouwen:
Daerom zyt ghetroost en onuerzaccht /
Vrinnodich / en v doch niet er verlaecht:
Ohy alle die den Heer verheyden.
Ghesy den Vader en den Soon. 7c. 1.

¶ Een ander Compositie vanden selffen
Psalm. Inden thoon. Der Sieben wox.

No heb ick ghehoert / O Heer /
Laet my ter schanden niet gaen seer:
Noch ewelyck te spotte /

Dico bid ick v /
Houdt my doch nu /
In v getrouwheyt mijn Godste.

¶ Gnadighe ooren heert tot mi /
Verhoort mijn ghebedt, verdoont v blij /
Om my te verlossen haest v:

In pen en roec /
Lig ick en staec /
Hesyt my tot mijnen noodt nu.

¶ Mijn Godt, en beschermmer, staet my by /
Syt my een Casteel daer in ick vij /
En redderlyck mach stryden:
Teghen doranden mijn /
Dier gheet veel zyn /
Alsoom my aen beyde syden.

¶ Ohi zyt mijn Sterck, mijn Stee, mijn Oet /
Mijn Schilt, mijn cracht, leere my v woort:

Mijn

Mijn Salicheyt, en mijn leuen,

54.

Mijn sterke Godt,

In alle noodt,

†††

Wie sal hem teghen my beghruen.

Die werelt hrest my gheordeelt listich,

Met loeghenen, en met valschen ghedicht,

Hy spannen my heymlich stricken:

Heer hebt acht op my,

In desen noodt vry,

†††

Schoedt my voor valsche stucken.

Heer mynen Gheest beueel icli v,

Mijn Godt en ollet niet van my uo,

Neemt my in uwen handen:

O waerachtighe Godt,

In mynen lesen noodt,

†††

Verlost my wt sopants tanden.

Glorij, lof, eer, ende heerlijckheyt,

Hy Godt Vader en Sone bereypt,

Den heylighen Gheest met namen:

Godts cracht gheef ons al,

†††

Victorie ouer al,

Door Ihesum Christus, Amen.

Psalm. XXXII. Beati quorum remisse sunt iniquitates.

035

Is eene leeringhe, vande verghiffenisse der sonden, ende dat wy onse sondighe natuere, ende misdaet bekennen, Godt om gracie bidden,

F iij

bidden,

bidden, ende verghiffenisse door Christum
hooper. seuden.

Op de wyse vanden C. xv. Psalm,
oft op. Durch Adams fall ist gang.

Salich is de mensch diens sonden veel,
Ende misdaet zijn verghreuen;
En diese Godt niet toerekent gheel,
Maer gheeft voor den doot, dat leuen;
Want doen ich en wou,
Mijn sonden voor v,
O herre Godt niet bekennen;
Hoo verdroochde mijn sap,
En mijn cracht werdt slap,
Ich moest my voor een sondaer bekennen.

Want uwe handt die was op my,
En quelde my, dach en nachte:
Die maecte me de sond so swaer vry,
Datter alle mijn ghebeente af versmachte:
Doen sprach ich: ich moet,
My lieeren tot boert,
En bekennen myne ghebrieken,
Doen liet v gramschap af,
Mijn sonden sy verghaf,
En woud me gheen schult meer toerekenen:

Dacrom van d'beghinsel af hebben v,
Alle heylighen ghebeden:
Dat ghy hun sund door de quad v,
Verghreuen woudt, tallen sieden:

Dacr

Daer door zyn sy /

55.

Gheel reyn en vry /

Van sonden en ihelsche verschrecken /

Verlost / sonder clagh /

En ten wttersten dagh /

Hult ghyse te gloeyen verwecken.

Heer God ghy zyt my beschermmer gheel /
Wilt my voor anxt behoeden :

Dat my niet en schaden m'n sonden veel /

Noch d'el / noch s' d'uyels ghebroede :

En wijsst my saen /

Wen wech / en baen /

Wilt my heer verstandt gheuen :

Op dat ich niet werdt /

Glyck een Mopl / oft Peerdt /

Die wilt / onueruustich leuen.

De Godloos sal om syne sund :

Hier / en hier naemaels gheplaccht zyn :

Maer de gloouighe / by v' gnad v'indt /

Tself ons v' woordt beloest sijn :

Wrom dancken wy v' /

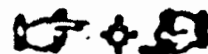
Dat v' leeringhe wy /

Ons herte vernleut in duechden :

Dies in uwen roem /

Rechtuaerdich en vroem /

Willen wy ons ewelijck verhuueghen.

Heer sy den Vader en den Soon. *et. c.*

Psalm. XXXIII. Exaltate iusti in Domino.

f v

ls

Is eene dancksegghinghe, voor alderhande
ghebenedijdinghen, ende graciën, die Godt op
daertrijck tot dit lichamelijck leuen gheeft.

Op de wijze, vanden eersten, oft xv. Psalm.
Maer men moet het lesie veers-
ken wederom verhalen.

Verblüdt v in Godt ghy oprechten,
Ihet staet wel datmen hem loue:
De Oprechten, en die Slechten,
Houden tghen dat sy ghelouen: S 1 f
Met Herpen, heeft den Heere wel,
Lofsingt hem met des Souters spel,
Met den Houdter van thien snaren,
Houdt ghy synen lof verclaren.

Singt een nieu lier dat hem behaeg al,
Een ghesang van herten reyne:
Maechet goet op tsnaren spel, met gheschal,
Maer niet nae den vleesch onreyne:
Want Godts woordt dat is recht, en goet,
Wie al zyn wercken ghetrouwlijck doet,
En bemindt die rechtuaerdicheyt,
Die houdt zyn Rechten talder leydt.

Daertrijck is vol van dberimberticheyt,
En vande goetheyt des Heeren:
Door dwoort is den Hemel verreyt,
Al den gheuen die daer in keeren:
En alle zyn heyt door zyns Gheesta mondt,
In Zee alle wateren vergadren ter stont,
Glijck

Glij
Ma

En
En
Wa
Wa
En
H
De

En
Ma
No
Och
W
Die
En

Al
D
S
H
H
D
H

Do
De

Glijck in een Slups: sonder sorgben /
Marckt hy die diepte int vborghen.

56.

De werelde hun voor: Godt soud vreesen
En alle die op daertrick woonen: (Incl /
En hun voertacten voor hem schouwen wel /
Want hy en sal niemandt verschoonen.
Want so hou hy spreekte / soo gheschiet het syn /
En wat hy ghebidt dat moet daer zyn: **A**
Hy doet te niete alleene /
Der Heyden raet met eenen.

Aller Ratten aenslach hy verdrift /
En beledt hare ghedachten:
Marc Godts raet inder eewicheyt blift /
Noyt en waggelden zyn ghedachten: **A**
Och hoe salich is dat volck ghewis /
Wiens Godt alleen de Heers is /
Die tot zyn ersnaemen zyn gboien /
En die hy heest wtuercoien.

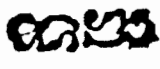
Anden Hemel aensiet de Heer /
Aller menschen kindren op eerden:
Van zynen Troon die vciert is seer /
Siet hy: watter wt wil werden: **§§§**
Hun herten al / keert / en weyndt hy /
Hensiet hun doen en laten vry /
Dacrom den Coninck niet ghelpen en can /
Syn groote macht noch eenighe Man.

Enen Quese niet verlost en wordt /
Door zyn sterckite / oft crachte:
Der Perden sterckheyt veracht wordt /

Riel

Niet en helpt doek allen hun machte:
Maer dooghen Godts die aensien sien,
Die hem viersen op eerden hier,
En die op zyn guetheyt wachten,
Die wille hy bewaren en achten.

Op dat hy hun Siel vloot vanden doode,
En hun in Dieren tijdt spijse:
Want onse Siele die wacht op Godt,
Op dat hy ons hulpe bewyse:
Hy is onsen Schilt, in alle pijn,
Dies ons heele in hem sal zyn,
Verblijdt, en hopen seere,
Op de verlossing des Heeren.

O goetheyt hier laet ouer ons zyn,
Als wy op u betrouwen:
Maecht dat wy door v ghnade sijn,
Waensicht moghen aenschouwen:
Want wy hopen op u alleen,

Maecht dat wy allegader gemeen,
Prijzen, uwen heylighen name;
Doe: Ihesum Christusum, Amin.

Psalm. XXXIII. Benedicam Do-
minum in omni tempore.

Is eene dancksegghinghe voorde gheeste-
lijcke gauen dat Godt de syne verhoort, ende
dat hyse helpt, vertroost, ende beschudt in
alderhanden noodt.

Op de wijze. En wil ons Gode gerdig sein.

570

Oft op den Lyvii. Psalm.

Ich wil Gode louen alle tude,
Man mond sal zyn lof vberden;
Mijn Siel sal Gode beroemen so wüdt,
Dat hem d'Armen dieo sullen vblüden;
Hoo prüst dan nu den heer met my,
Laet ons synen naem verheffen:
Want doerick Gode socht neer slöck vry,
Heest hy my antwoordt ghegheuen,
En wt de vrees verlost myn leuen.

Van al die, so op den heere sien,
Die worden verlicht sere:
En dazsicht van alsulcke sien,
Wordt ter schanden minnerre:
Also dese illendighe aenriep Gode,
Hoo verhoorden hem de heere,
En hielp hem wt al synen noodt:
Godes Enghel omringt die al sere,
En helpt al die: die Gode eren.

Henkiet en proeft, hoe vriendlick dat is,
De heer: die op hem betrouwen:
Die hem vreesen dien ghebrecht niet gwo,
Der heplghen vrees wilt by aenschouwen:
Maer ghebreck hebben soo sal de lijck,
En grooten hongher liden:
Maer die en sullen gheen ghebreck hebben,
Die daer vreesen Gode den heeren,
En die hui tot hem bekeeren.

Comt

Doemt nu ghy kindren en arnhoort my /
Ich wil u de vrees Godts leeren:
Wie beghert hebben een sijn leuen vry /
En goet daghen in dit leuen teere:
Die bewaert zyn tongh van alle quaet /
Sijn mondt gheen bedroch en spiecke /
Hy doe goet / en laet het quaet /
Soeck vrede en dien naciaghe /
In alle syne daghen. 439

Op die Rechtvaardighe soo siel Godt /
En wilt hun bidden verhooren:
Maer Godts aenghelechte slact sonder spede /
Op die soo tquaet orbooren:
Hun ghedachtinis hy te niete doet /
En wtroghe te nemacle:
Maer als de Rechtvaardighe rirpen sort /
Soe verhoordense Godt de lerre /
En verlostense seere.

De Heer die wilt seer rae hy zyn /
Hy die benaudt zyn van herten:
Hy helpt den ghenen / die in hungmoet sijn /
Verlaghen zyn met smerten:
De Rechtvaardighe moeten luden al /
Maer Godt die helptse dact wt al /
En bewaert hun ghebeente al /
Datter gheen af gbroken worden sal /
Noch oock gheen verplet worden.

Uongluch / de Godloosen dooden sal /
En die den Rechtvaardighen haten:

Die

De
M
G
E
D
S
D
E
F
da
P
S
A
L
M
P
S
A
L
M

Die sullen misdoen: en men salse al,
 Met slachten te samen valen:
 Godt oerlost de Hele van sone knecht,
 En hy salse wel begiften,
 Dat sy voor hem onschuldich en lecht,
 Sullen zyn, ende oock leuen recht,
 Dat gheue ons Godt de Heer, Amen.

Psalm. XXXV. Indica Domine nocentes me.

Is een ghebedt teghen de vyanden Christi,
 datse Godt doch keeren wille.

Op de wisse. *Assis tesser noct.* Of
 op den C. xxx. Psalm.

Heer met myne vyanden vecht,
 Gestrüdt die, soo my zyn legben,
 Neemt uwen Schild, en helm lecht,
 Help my: verwoyise ter deghe:
 B swerdt ghebnycht legben mün partij,
 En sprecht tot münder sielen vij,
 B salcheyt die ben ich.

Ghescheyndt moeten sy ter schandē gae,
 Die my staen nae mün leuen:
 Met schanden sy hun vertrecken zae,
 Die tquact legben my bedreuen:
 Hy worden glück t slof voor den windt,
 Nisse, des heeren Enghel windt,
 Soo zyn sy haest verdreuen,

Hun

Die

Hun werch moet gladt / en doncker zyn /
 Laet hun Heeren Enghel veruolghen:
 Schadelijcke netten spannen sy sijn /
 Minder siel eenen ruyt sy doluen:
 Onuerdens laet hun commen in nootd /
 Hun eyghen nedt moetsse brenghen ter dootd /
 Dat sy my hadden ghespannen.

Mijn Siel is inden Heer vrolijck /
 Van zyn salicheyt ich niet wücke:
 Alle mijn ghebeent eendrachtelick /
 Segt: Heer wie is uw ghelijcke?
 O Allendighe die verlost ghy /
 Vanden swaren ouerlast vry /
 Oock d' Armen / vanden scoovers.

Wit nijd: valsche ghetuyghen staen /
 Teghen my / met versterde saen:
 Tequaet voor goet / sy vergelden gaen /
 Om mijn Siel troostloos te maken:
 Als sy seck waren: Ich dorn aentrecht /
 Met ootmoet / en vassen / eenen sacht:
 En verrech veel goets vanden Heere.

Ich hebse lief / glöck mynen broeder /
 Nocht moet ich sulck droef heyt liden /
 Glyck dien of sterft zyn moeder:
 In mijn schaed sy hun verbliden:
 De lammen en die binckende vry /
 Om my te beghecken vergadren sy /
 En schueren hare cleedren.

Met

A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

ker zyn

it,
r doodt,

✠✠✠

ken /

der /

✠✠✠

Met

Met spotten eten sy asschen broot /
 Teghen my knetsen sy hun tanden :
 Och heer aensiet mynen noot groot /
 Mān Diel vlost wt hun handen :
 Voor de Ghemeente danck ich u heer /
 En prijs u voor t groot volck seer /
 Verlost my vanden Leeuwen.

✠✠

Den Toegnere laet niet blāde zyn :
 En die my sonder oorsacch haten /
 Om twist / tweedracht / onloghe sijn /
 Te maken / sy niet en laten /
 En doen hun mondt open ouer my /
 En segghen : he / be / en zyn seer bly :
 Dit sien wy al te gherne.

✠(✠)✠

Dit liet ghy heer / drom blōst by my /
 Ontwaecht en aenneemt mīn sake /
 En wist my toe het vonnis vry :
 Ouer my niet doet hun wrake /
 En laet : noch segghen met moede sel /
 He / be / tis al ghewonnen spel /
 Ick meyn : wy hebben hem verflonden.

✠

Sy moeten al ter schanden gaen /
 Die in mīn quaelchuaert verblāden :
 Met schanden die oock beleeft zaen /
 Die om mīn onschult / hun verblāden :
 Oock salmen den heer louen te recht /
 Midt dat hy soo gunstich is zyn knecht /
 Mīn tong loest u ewelijck heere.

✠✠✠

Act sy den Vader en den Son. ꝛc. 1.

✠

Psalm.

Psalm. XXXVI. *Dixit iniustus ut delinquit.*

Is eenen troost, al ist dat al de wereldt vol
is van onghetrouwicheyt en vremde trecken,
soo wilt nochtans Godt dat hoopken dwelck
op hem betrouwt ghebenedijden, vertroosten,
ende beschudden.

Op de wāse. Es spricht der Vnterssen Munde.
Of op den Xlij. Psalm.

Ich segghe wt mīnder herten grondt /
Dat de Godloos niet en vrees Godt:
Hy spreekt wel seer schoon metten mont /
Maer en vraccht niet nae Godts ghebodt:
Den schalck / en twalsch: dat beschermt hy /
Gheen recht en wilt hy leeren vry /
Op zyn bedd denckt hy boosheit.

Sv en gaen op gheen rechte baen /
Nae tquaet sy seer verlanghen:
V goetheyt revelt tot den hemel aen /
Menden wolken blāfse hanghen:
Glijck een berck is v rechtvaerdicheyt /
V ordeel is als een diepte vreyt /
Ghy helpt toolck / en die beesten.

O heer hoe costliick is v goetheyt /
Die alle menschen beschermt sijn /
Die schaep uws vloegbels ons wel beuydt /
Van uws huys weldaet sy droncken zyn /
Met lustighe watten laest ghyse ghewis /

De

De Fonteyn des leuens by v is /
V licht dat gherst ons het licht.

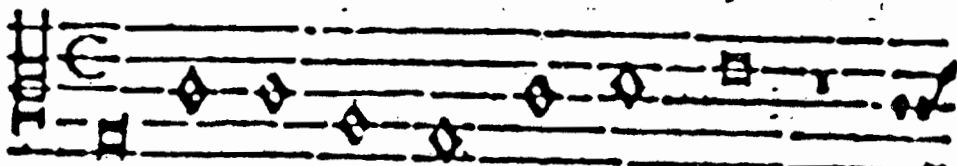
Die v kenne / dien bewijst dat goet /
Den vroomen helpt doch vteere :
Maect dat mi niet treed, des houaerdge vort /
Noch s Godloosen handt armoort sette :
Maect laet de Quaedoenders vallen snel /
En soo verstoeten worden sel /
Dat sy niet meer op en staen.

Her sy den Vader en den Soon. ꝛ. i.

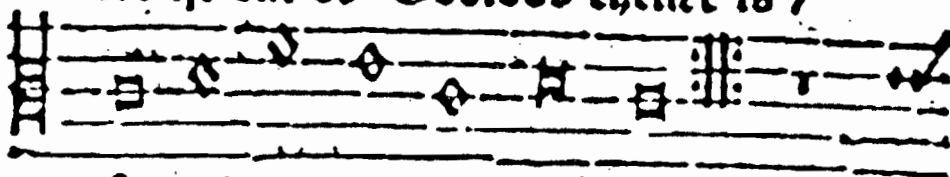
Psalms. XXXVII. Noli emulari in malignam.

Is een leeringhe teghen de gemeyne schant
dalisatie oft ergenisse, dat het den boosch op de
werelt al wel gaet, en dat de Armen vroomen
Christen soo veel tribulacie liden moeten.

Op de wijs. O Herre Gode, dem Welich Woel
Oft op den naeuolghenden thoon.

Vergramt v niet O vrome Christ /
Al ist dat de Godloos tichter is /

En wilt oock niet nijdich wesen :
Noch wordt zyn wueten mispiessen :
O u Met

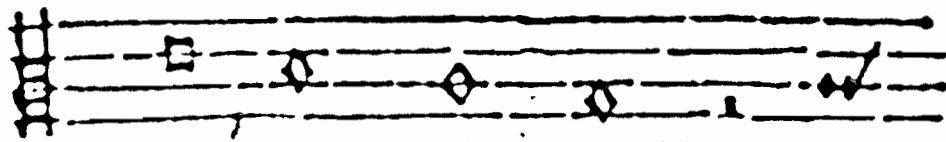
lingue.

Idt vol
ecken,
dwelck
posten,

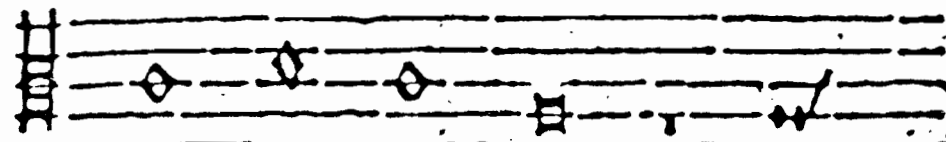
twid.

mdt /
odt:
mont /
odt:
by /

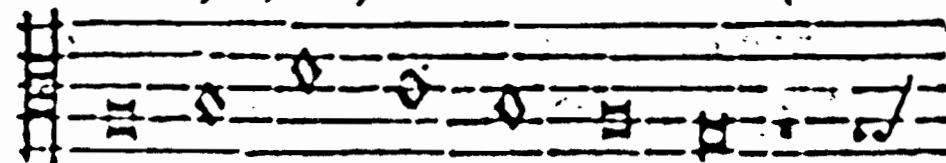
ti
beurjdt /
n /
dio /
De

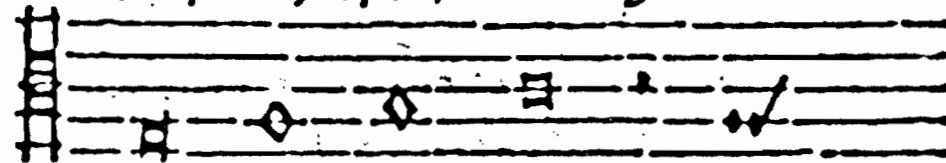
Met been, en buydt,

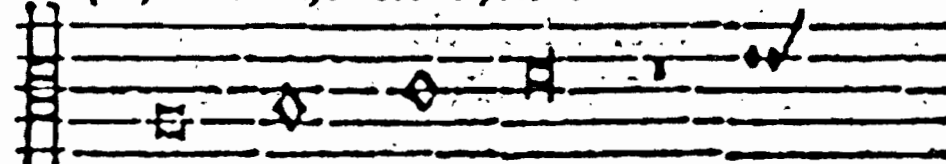
Ghelijck het kruidt,

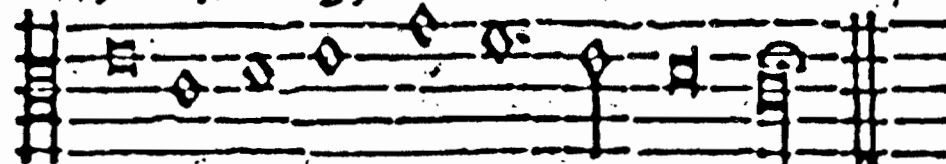
Uy seer haestelicken vergaet:

Sijn macht en rijck,

Is effen ghelick

Eghers dat op groene weyden staet.

Schenckt v seluen den heer gheelijck,
Doe! sonen wil, en leere:
Soo blijft ghy indlandt sekerlijck,
Geuelet voortz Godt den heere:
Van sult ghy wel,

D seker-

V sekerlōch snel /
 Sonder groote noeyte gheneeren :
 V sal dan Godt /
 Gheuen sonder spodt /
 Wat v hert sal beghereen.

§(+)§

Allen v weghen met lichten moet /
 En dock allen v saken /
 Beueelise neerslijck den heer goet /
 Hy sal alle dinghen wel maken :
 En zijt sonder sorg /
 Verwacht zyn boig /
 Hy en sal v dits niet opdaghen :
 V Donniss / en Recht /
 Dat vercrjcht ghy Recht /
 En troemt noch al aenden daghe.

GWA

Beroert v niet / maer inder stil /
 Patientich verheydt den heere :
 Vergramt v niet / dats synen wil /
 En ontschuldicht v niet seere :
 En oft metter daet /
 Ghelucklijck gaet /
 Den boosen op dit aertrijcke /
 Soudt ghy daerom ?
 Niet willen zyn vroom ?
 Oft oock vanden heere wicken ?

GWA

Hem sal voorwaer in corten tōdt /
 De Godloos moeten verneeren /
 Die nu in alle wellusticheyt blijft /
 Dien sal Godt haest verneeren :

§ iij

xl

Musical notation on the left margin:
 V seker-

Alrede ghy /

GWS

Dijn houaerdū:

Noch sal hy soo haest verswinden /

Glych Roock / en Windt /

Diet wel verfindt /

Men en sal hem niet meer vinden.

Maer soo wie dat in desen tydē /

Met allendicheyt / en noode:

Oft oock alsulke armoep lide /

Dat hy nau en heeft een broode:

En nochtans niet /

Van Godt en vliet /

Die sal in het landt bliuen;

En hebben ghenoech /

Met rust / en vorch /

Niemandt en sal hem verdrūuen.

Al braggert nu de Godloos seer /

Engtint met zijne tanden:

Al thoont hy zijn macht / en dreycht seer /

Te verschueren al met zijn handen:

En de vroomen al /

Nu in dit dal /

en 433

Van Godt afwūchende maken:

Wacht eenen cleynen tydē /

Snel ende subide /

Sal Godt zins wuetens lachen.

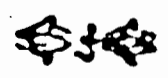
Overheft hem de Godloos eerstrecht /

Met voghen / en splicken seere:

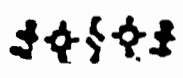
Om te dooden alle Goets Linccht /

Die

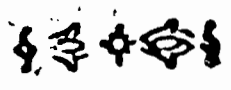
Die hun van sonden bekeeren:
 De arme Man,
 Moet parsoitz draen,
 Synen rugghe moet hy leenen:
 Doch sal de heer,
 Met zyn gheweet,
 Hun bert elieven met eenen:

Het lutzien dat een Christen goet,
 Heest in dit caltūlich leuen:
 Yo beter dan dat groote goet,
 Daer af die Godloosen leuen:
 Den rechten lēdt,
 En te niet wēdt,
 Dat haren arm sal breken:
 Lof sy den heer,
 Die hem schicht seer,
 Om des vroomen leedt te wreken:

Soo wie dat vroom, en redelēck is,
 En die Godt meynt van herten:
 Dien deschermt de heer ghewis,
 Van druck, leedt, en van smerten,
 En in honghers noodt,
 Sal hy hebben broodt,
 Die hem nu moet laten bespotten:
 Van alle man:
 Sal ghenoech hebben dan,
 Om te koken in zyn potten:

Daer teghen moet de Godloos sijn,
 In hongher, en conmer vergaen:

¶ liij

Die

FWG

Decorative flourish

er

er

Decorative flourish

erf recht

Die

Die nu in grooter eeren zyn /
Englyck de bloemen lustich slaen /
Die sullen oock /
Ghelijck den roock /
Verswinden inder stille :
Subtylijck /
Strafise Godt allglyck /
Die ons soo willen vullen.

Grooten ouerlast / en fortze veel /
Moetmen vanden boeve liden :
Die nochtans niemandt en betaelt gheel /
Maer laet met Crist aenschryuen :
Dare doch een Christ /
Sonder bedroch / of list /
Eenen ieglyck betaelt zyn schulden /
Sonder futzelling /
Of futzelling /
Ende leest in Godts theren hulden.

Die van het spne soo wordt veriaecht /
Dat hy nergens en can gheblüen :
Die blif wel gmoet / en onuersaccht /
Godt de heer die salt al opschryuen :
Tot op den dach /
Dien niemandt en mach /
Wt deser werelt ontrogken :
Die en is niet ver /
Dan sal Godt de heer /
De boeuen te recht wtsreicken.

Want Godt heeft grooten lust dactraen /
En

En wilt oock pladt af haben /
 Dat hem zins naems niemandt en schaem /
 No in dese lesse daghen:
 En die aen hem blyft /
 Al viel hy stijf /
 Noch sal hy hem niet quetsen seere:
 Midto dat hem Gods macht /
 Ophoudt met cracht /
 En byde handt hem houdt de Heere.

Ich was een kindt / en nu ben ich oudt /
 Noch en heb ich niet vernomen:
 Dat die soo in Godt hoepden stoudt /
 In honghers noot zyn ghecomen /
 Of dander allen /
 Niet en hebben met allen /
 Soo heest een Christen noch zyn spijse:
 En hy deylt midt /
 Dier hem om bidt /
 Nae Gods manier / en wijse:

Wilt ghy hebben des Heeren ghenaedt /
 En dat hy u niet en verlate:
 Soo blyft op synen wech / en stract /
 En wilt het quaetdoen laten:
 Want Godt die is reen /
 En die en lijdt gheen /
 Besmetting binnē zyn schrantzen /
 Dale quaet bedriift /
 En hem niet en blüft /
 Maer moet al voor hy danssen.

Go

Niet

AA

138328

eel /

+

aecht /

f) (3

baeraen /
En

Iet een woorte u gheefs en sprecht de
Veel achterelaps can by meden, (vroom,
Want met Gode wt Gheyt, en met yu doen,
Can by zinen tijdt wel verduen:
Alle yu gheinoet,
Dat wuedt, en woedt,
Om Godes Wet te moghen vaten:
Dien denck by nae, 305
En naet hem gae,
Op dat by blyf op rechter straten.

Ger contrarū oeffent hem de Schalch.
Praet lifereet oech arghe lisen,
Loert op de vroomen glæch eenen Balch,
En wernit te dooden de Ghysien:
Dan coent de heere,
yremt hem yu gheuere, 106
Met cracht verlost by yu huerchten:
Die men soo snel,
Dooden woud sel,
Twas met recht, oft tourecht.

O vrome Christ en twyfelt niet,
En liet v niet anders leeren:
Alst datmen v versoept, versiet,
Verbeydt maer Gode den heere.
Die sal v vry,
Ghelooft dat my, 107
Tiet lande tot een erigoet gheuen:
En dan sal uwe Godt,

Die

spreekt de
(vroom /
sijn doen /

505

halch.

ch.

506

507

Die

Die Godloose rodt /
Te land wt laghen euen.

64.

Ten is niet lang ich hebt beleest /
En gheen met mynen ooghen /
Dat een in sulch eer gheseten heeft /
Nessens hem woud hy niemant gdooghen /
En bloeyden seer schoon /
Gloch een Tawerf boom /
Die lustich wast recht benen :
Ych en gbinch maer voorts /
En waechder nae coets /
Doen was hy schoon al verdweenen.

Om God te dienen blöft onwanchelbaer /
Laet u daer af niet dinghen :
Want die nae Godts wil leest voorwaer /
Sal haest van blöschap opspringhen /
Dits nedt de som /
En blöft maer vrom /
Want haest sult ghy sien wtroepen /
Den Godtloosen hoop /
Merckel wel daer oop /
Die no Godt dus versoepen.

Sijt cloech / onbeureest / wel ghemoet /
Om sperijsels wil en wordt niet banghe :
Salich is hy / die de wil Godts doct /
En blöft aen Godt den heer hanghen :
Wt eenen rechten gronde /
Merckter herten en mondt /

Dien

Pien sal Godt onse Vadre /
Met synen Gheest bereet /
Soo hijt wel weet /
Sijnno lydeno zyn doncladere.

In houdt v vast / en blāst daer by /
En liet v de liefde niet nēmen:
Al worde bespode / en begheert ghy /
Soo sal Godt doch wel temmen /
Sduvuelo hupsghesindt /
En sweertelso kindt / Datz
Die siis seer braggheren en pianghen /
O vroome Man /
Heerter v niet aen:
O Godt verlost die geuangnen.

Geet syden Vader en den Soon. *κ. 2.*

40
Psalm. XXXVIII. Domine ne in furore tuo.

Is een gebet, dat ons God tegē de sondē troos
sle, en tegen de vyanden ons beschuddē wille.

Op de wāse. *Nam fructus eius libens
Custis gmeta.*

Deer straft my niet in uwen toorn /
Gastindt my niet met grimme:
Oft anders soo ist met my verclorn:
Wpūlen ich beuinde /
Datz in my steken: v handt quelt my /
Dare en is niet ghesondts voorwaert aen my /
Door allen v veel diepghen.

Dare

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

Daer en is gheen vreed int gebeente mijn / 65,
Oecmids mijn groote sonden:
Mijne misdaden oock ghegacn zyn /
Oec mijn hoest onghesonde:
Eenen swaeren last soo zyn sy my /
Gheworden: Heer dat claeg ick dy /
Mijnen toeterlaet zyl ghy heere.

Mijn wonden die stincken / O Godt mijn
En dat van grooter dwaesheyt: (Heer)
Ick keere en weynd my wel so seer:
Den gheelen dach, in druck en leydt,
Gaen ick bedroeft mijn heere en Godt,
Mijn inghewandt dat liddt grooten noodt,
En tis my verdroocht gebeele.

Daer en is niet ghesonts aen lichaem mijn,
Versmacht, ende verflaghen,
Den ick, voor v: tallen termijn,
Ick huyle, heere, en claghe,
Doo donruste mijns hertens quaet,
En om mijne sonden, en misdact:
Ick my teenemael verschricke.

Alle mijn begherten zyn voor v heere,
Oock soo is v onuerborghen:
Mijn sichten dat ick doen tot v seer:
Mijn hert schroomt my van soighen,
Mijn cracht die verlaet my oock voortwaert,
T gesicht van mijnen ooghen claer,
Dat en is nu niet meer by my.

Mijn

Mān vrienden en maghen int ghemeyn /
Die schouwen / al myne plaghen :
En die myne naeste behooren te zyn /
Nae my sy niet eens en vrighen :
Maer sy gaen van my seer ver / en wghdt /
So gaet het den ghenen alle tȳdt /
Die hun op Godt verlaten.

Nie my nae myne Stele slaen /
Veel quaets sy allglick sichten :
En die veel quaets van my segghen gaen /
Veel listen sy daglicke dichten :
Oock veel valscheits / O Godt mān heer /
Ick moet doen / al en hoordich niet meer /
Al oft ick waer geheel dooue.

Glick eenen Stommen die synen mondt /
Op en doet tot gheenen tȳde /
So moeste ick zyn tot alder stondt /
En doof ouer beyde zijden :
Glick eenen die gheen spracch en heeft /
Diens tough aen zyn ghemelte cleeft /
En nimmermeer en can ghespreken.

Midto dat ick heer wacht op v allen /
Hoo sult ghy my antwoordt gheuen :
Ick en denck niet dat sy al int ghemeyn /
Ouer my sullen blȳd wesen euen :
Als mynen voet eentichins wagglen sal /
Hoo sullen hun seer beroemen al /
Teghen my / mijne vanden.

Tot

De p
Dit so
Als
Dat d
Wie
Die is

En ic
Om
Hoo
Maer
Sy zyn
Die n

I
Die n
Om g
Hun l
Dan l
Dacc
Mac

Wilt
Haeft
Heer
Ghy
In all
Doo

Tot het liden ben ick geschapt voortwaert, 66.
De punen alreys my bedroeven:
Dit souden de Christenen merken allgare,
Als Godt hun coemt beproeven,
Dat de mensch door duden worde beproeft:
Wie gewillich lide, en hem dies niet bedroeft,
Die is wt Godt geboren.

Want ick bekenn mijn groote misdact,
En ick sorghe wel so seere,
Om myne sonden droech, en spact,
Doo ick gdaen heb tallen keere:
Maec myne vanden die leuen noch,
Hy zyn seer groots; en machtich hoorch:
Die my sonder oorsaeck halen.

Dier zunder veel, oock zunder soo veel:
Die my tquaet, voor tgoet vergelden:
Om gheen ander oorsaeck sy al geheel,
Hun legghen my soo selden,
Dan dat ick het goet naelaechden,
Dacrom sy my seer versmaeden
Maec daer wt helpt ghy my here.

En verlaet my niet O here mijn,
Wilt oock niet ver van my bliuen:
Haest om my te helpen wt de pijn,
Here, oft ick moeter in bliuen:
Ghy zyt alleen die helpen can,
In alle noodt so ons coemt aen,
Doo Ihesum Christum Amen.

Psalm. XXXIX. Dixi custodiam vias meas.

Is eene leeringhe, teghen de schandalisatie
oft erghenisse, dat het den quaetdoenders op
de wereldt wel gact.

Op de wisse. Es seind doch selig alle die. **Oft**
op **Salij** **Gerre** **Corr** dem drinem knecht. **Oft**
op den. **Cxxx.** Psalm.

Ich dencke altijds in mynen moedt,
Hoe dat mijn tongh sal zijn behoedt,
Van achterclap, en van sonden:
Ick sien het en wilt niet anders zyn,
Oft den Godloos en gbelucken sijn,
Alle syne loose vonden:
Als ich sulcx ouerpepse seer, **§(†)§**
Dan wordt my mijn herte flau en teer,
Dat sy bun seluen soo vergheten:
Al ontstach den euer mijn hert terstondt,
Nochtans hield ich toe minen mond,
En my seluen ich verbete.

Daerom bid ick u, **O** Godt mijn Heer,
Woo: alle dinghen my kennen leer,
De ydelheyt van mijn leuen:
En dat wy soo haest moeten vergaen,
En al wat vanden mensch wordt ghedaen,
So te verghefs ghebleuen:
Wat helpt oock dat men cricht goets ghenoech?
Daer men dich niet en heeft tijds ghenoech,
Om

Om tselfste te moghen ghenieten:
Met moeyte vergadren veel den schadt,
Dien sy op dleest moeten laten pladt,
Alhier, met grooten verdriete,

Alle mäne sonden vergheest O Godt,
Op dat my niet en begheek de Godt,
En mñn vbandt my niet en belache:
Ick swüg, en troost my uws alleyn,
Ick wilt soo goet laten zyn int gmeyn,
Ick weet ghy sullet wel maken:
Veert v plaghen ver van my heer,
Want sy verschrieken my al te seer:
V handt en can niemant verdraghen:
Als ghy onser sonden doet vermaen,
Soo moeten wy glöck den sneeu vergaen,
En door droefheyt ons verlaghen.

O heer God hoe geheel ydel zyn
Op daerde alle menschen sijn,
Daerom wil ick my bekeeren:
Mijn bidden en roepen heer verhoort,
Mijn claghen, en weenende stem aenhoort,
Dooz v genad, O heere:
O Godt en verworpt my doch niet wech,
Al ben ick Allendich, Arm, en Slecht,
En uwen Pelgrom hier op deerde,
Laet my wederom bequicken nu,
En nimmermeer gheen sijn van v,
Verstooten en mach werden.

O Godt,

ismas.
alificatie
lers op

Ost
Ose

dt,
dt/

§(†)§

dt/

in heer/

ien /

renoch?
vech,
Om

O Godt / en schepper van alle dinc /
Hoe reemael niet zyn synzischen kint /
En allen huus doen op deerde :
Dacrom helpt ons heer wt den noodt /
Dat wy van sonden / en den doodt /
Verlost hier moghen werden :
Door Ihesum Christum uwen Soen /
Die al ghenoch heeft voor ons ghedaen :
Als wiēt int ghelouue daten /
Hoo wilt hy ons hier naemaels schoon /
Gerepnelijck synen hemelschen troon /
Salichlijck aensien laten.

Psalm. XL. Expectans expectaui Dominum, &c.

Is een Prophecij dat Christus nae syn verrij-
senisse het Euangelie inde geheele werelt laten
verbreyden soude, op dat Godt van veel men-
schen gheloeft mocht worden, ende datter veel
han hope op hem setten mochten, maer dat het
Joodendom, ende den Godtsdienst van Moy-
ses een eynde hebben soude.

Op de wijze. An wasser stussen Babylon / daer
Oft op den C. xxxvij. Psalm.

Ick verheyde den Heere / want hy /
Aepcht hem / om my te verhooren :
Hy trock my wt den grachte vij /
Daer in ick lach tot den ooren :
Hy halp my wt den modder / en wijck /

En

W
O
S
F
E
O
Y
A
P
Y
C
H
S
B
R
/
Y
P
A
R
A
K
E
O
P
E
R
E
A
P
O

En selde mäne voeten ghelick /
Op een Steenrots hooch bouen :
Hy heeft bereyvt oock mänen ghanck /
In mijn mondt ghegheuen een nieu gfanck /
Om hem daer mede te louen.

Dit sullender veel sien : en vreesen /
En Godt den laere betrouwen :
Salich is hy en ghepriesen /
Die op Godt hoept sonder vflouwen /
En die hy den houaerdgen niet gaet /
Noch wandelt met den loegnaers quaet /
Heer Godt veel wonders ghepriesen /
Hebt ghy ghedaen : wie so v ghelick :
V ghepriesen zyn seer wonderluch /
Die ghy aen ons hebt bewesen.

Die wil ick nu gaen vertellen /
En een vegluchen openbaren /
Datz te veel zyn om die te tellen :
V behaghen oock niet voorware /
Sacrifici / noch Spissoffrandt :
Maer ghy hebt mijn ooren plaspandt /
Opghedacn : dies ick hoorden gherne :
Dat ghy noch Brandoffranden goet /
Noch Sundooffranden / met Boerbloet /
Van niemanden niet en begheerden.

Doen seyde ick : siet hier com ick /
Int boeck staet van my gheschreuen :
Om te doen uwen wil ghewillick /

Hy ij

Daer

Daer toe word ich gbedriuen:
Dwen wel die so in my bereyt / 4.†
Om te preken van v rechtuaerdicheyt /
Inde groote Ghemeynte:
Diet: ich en sal tot gheender sondt /
Gheenſins toehouden mynen mont /
Dat weet ghy heer alleyne.

Ich en heb uwe rechtuaerdicheyt /
In mijn herte niet verborghen:
Wan v waerheyt / ende fallicheyt /
Spreeck ich tſaenus / en ſmorghens /
Ich en verſwīg v ghenade: ſiet /
Inde groote Ghemeynte niet / 4
Daerom en laet niet varen /
Dan my heer v barmherticheyt:
Maer v goetheyt / ende waerheyt /
Die moeten my altyto bewaren.

Soo veel ongluck my omringt heest /
Dat icks niet ghesegghen en can:
Mijn misdact my soo aenghegrepen heest /
Dat icker gheenſins af ghesien en can:
En ſo zijn meer dan alle mijn haer /
Hoe ick op mijn hoofd heb voorwaer /
Ja mijn hert heest my verlaten /
Laet v behaghen dat ghy my /
Verlost zee: daerom haest doch ghy /
Om my helpen bouen maten.

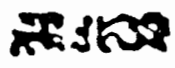
Laetſe doch al ter ſchanden gaen /
En oock ſeer beſchaemt worden:

Die

Die mijn Siele soo seer nae gaen /
 Om die snel te vermoorden:
 Laetse oock ouer rug vallen al /
 En gheschevnt worden ouer al /
 Die my quacks gunnen / en quellen:
 Oock moeten sy gheschevnt worden me /
 Die daer van my segghen he / he /
 Godt salz oock ter aerden vellen.

Laetse blude en vrolijck zyn /
 Alle die u heer soecken:
 En die u salicheyt beminnen sijn /
 Sullen segghen in alle hoeken:
 Gheloeft sy de heer / met luyder stem:
 (Want ick Allendich / en Arm ben)
 En dat om zynen name:
 De heer voor my sochvuuldich is /
 Myn vloesser en helper is hy ghewis /
 En beydt niet lang O heer / Amen.

Psal. XLI. Beatus uir qui intelligit super egen.

Is inden eersten eene schoone belostenisse, dat
 Godt den ghenen rijckelijc wederom betalen
 wilt, die Christi oft yemande vandē synen yet
 goets doen, daer nae so bidt Christus tegen syn
 vyanden, ende claecht ouer den Iudas, ende hy
 bidt dar hem Godt wt den doot helpen wilt.

Op de wijze. O her wer wirt sein woning ban
 Ost opden xv. Psalm.

U lū

Sallch

4.†.4
 opt /
 it /
 opt /
 /
 4.†.4
 t heeft /
 en heeft /
 an:
 /
 r /
 hy /
 aen /
 Die

Salich is hy die d'Armen altijt /
Wervijst goede weldaden:
Die sal vlost worden in quaden tijt /
Door Godt van alle quaden /
Sijn leuen sal dan behouden zyn / 3333
Op daerd salt hem wel gaen: noch in zyn /
Vpandts handt en salt hy hem gheuen.

De heer sal hem bequicken sijn /
Als hy sieck leyt in smerten /
En zijne rustplaats omkerende zyn /
Als hy cranck is van herten: 4.3.6
Ick seyde: heer ontfermt v my /
Gheneest mijn siele, want ick heb vry /
Teghen v swaerlijcken ghesondicht.

Mijn vpanden veel quaets alle glijck /
Segghen: wannert sal hy veruen?
En synen name eewelijck /
Met hem gheheel verduen: 30303
Hy comen wel om te beken vet /
(Maer hun hert dat en meyneo niet)
Ten is maer om wat te berispen.

Hy ginghen wt en verbreyden dat:
En alle die my haten /
Soecken teghen my een oorsaeck pladt /
Om my eens te moghen vaten, 3233
Hy raetlaghen veel quaets teghen my:
Ja hebben alree een sluckken vry /
Over my schon besloten.

Ble

Als hy leyt / en sal hy niet wedrom opstaen / 70.
Mijn vriendt dien ich betroude /
Die mijn broodt adt / my nu (wel aen)
Gheren met voeten treden soude :
Maec O heere Godt ontfermt v my /
Hulpt my doch op / en staet my by /
Doo wil ichse betalen.

Dur aen merckten ich dat ghy haet /
Nen my een goet behaghen /
Midts dat ghy ouer my niet en laet /
Mijnen vyandt blÿschap draghen :
Maec ghy hebt my O heere mijn Godt /
Om mijn onschult oock inden noodt /
Verlost / ende onderhouden.

Ghy hebt oock voor v aensicht recht /
My ghestelt ewelijck heere :
Gheloeft sy Godt die my wedrom oprecht /
En verkieft mijn leuen teere :
Om te priÿsen zijne barmherticheyt /
Van nu af tot inder ewicheyt /
Doo: Ihesum Christum / Amen.

Psalm. XLII. *Quemadmodum desiderat Cervus.*

Is een gebet dat hem Godt tot syne Kercke,
ende tot syn woordt wederom brenghen wille,
en hem tegen de vyandē (die om syn ongluckx
wille verblÿdt waren) beschudden woude.

Op de wÿse. Wo Godt der Herr nicht. Ofst
op den C, xliij. Psalm.

Als

is uij

Ghelÿck

Gheluck een hert nae dwater haecht /
Als sijn heest ghegheten :
Mijn Siel ooc so roept / dorst / en snaect /
Nae Godt den heer onghemeten :
Ja nae den rechten leuenden Godt :
Wanneer com ick soo eens wt den noodt ?
Dat ick u aensicht sal aensien.

Het weenen is oock nacht / en dach /
Mijn broot gheweest en spijse :
Alsmen my vracchte al den dach / § § §
Waer is uwen Godt ? dat bewijse ?
En als ick dan ghedencken daeraen /
Mijn hert ick doen wtschudde zaen /
En vertroosten my seluen.

Ick hoep het sal noch commen daer toe /
Datmen my sal beuinden :
En van ongluck hebben ruste goe /
En eno commen wt allen mijn lijden /
Al sseer veel met my sullen gaen /
Nae Godt des heeren huys voorgaen :
Daer salt recht heplich dach wesen.

Mijn Siel waer om bedroeft ghy u ?
En beroert my dus seere ?
Op Godt hoep en verbeydt hem nu :
Ick wil noch danken den heere :
O Godt met droefheyt is mijn Siel beuaen /
Ghy hebt veel goets aenden Jordaen ghedaen /
En te hermon / onsen Vooruaders.

Deenen

Deenen afgrondt / roept tot den andren? 71.
Een ongluck en coemt niet alleene:
Watten en baren met eenandren /
Die gaen ouer my met eenen:
Des daechs bewijst zijn goetheyt de heer /
Daerom onderhoud ick snachs dees leet /
Dat ick Godt loue met singhen.

Aerghet my niet mynē Steen / en Godt /
Ick truet / mijn beenen verderuen:
De vpandt praemt my in minen noodt /
Als hy segt: en my coemt terghen:
Waer is u Godt? dat segt doch my?
O Hiel hoe gheheel verlaghen zijt ghy /
Betroudt Godt: dien wil ick dancken.

Her sp den Vader / en den Soon. 4c. 1.

Psalm. XLIII. Iudica me Deus & discerne caus.

Is een gebedt dat Godt den Dauid tot syno
Kercke woude doch wederom laten comen.

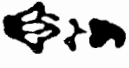
Op den voorgaenden thoon / oft
op den Xij. Psalm.

Dadeest my heer / mijn saeck neemt aen /
Teghen de onheylighe schare:
Verlost my vanden valschen man /
En vanden Godloosen allgaren:
Ghy zijt de Godt / en sterckheyt mijn /
Waarom laet ghy my soo truerich zijn?
Als mijn vpanden my soo quellen.

h v

Seyndt

Scyndt v licht / ende oock v waerheit /
Dat sy my leyden ras / seere /
Tot uwen heylighen berch bereypt /
Tot v wooninghe / o heere /
Dat ick mach tot uwen Oultert ingaen /
Tot den Godt m'inder vruechden zaen /
En hem dancken op mijn herpe.

Wacrom bedroeft ghy my mijn Seel ?
Wat beroert ghy my inder stille ?
Verbeydt den Godt Emanueel /
Bien ick no dancken wille /
Om zijns aenghefichts salicheyt /
Weest hy ons verlosinghe bereypt /
Dooz Christum onsen heere.

Act sy den Vader en den Son. ꝛc. 1.

Psalm. XLIII. Deus auribus nostris.

Is een ghebedt teghen de vyanden / datse
Godt doch keeren ende versaghen wille.

Op de wijze / vandē eersten Psalm. **O**st op :
Es ist das Geiſt uns kommen her von Gnad.

D Godt wy hebben ghehoort soo wel /
Van onsen Voorvaders vertellen /
Wat ghy doen gedaē hebt : en hoe snel /
V handt de heyden const vellen :
Hun sweert / noch sterct / en gaf hun geen landt /
Maer v licht dedet / en v rechte handt /
Want ghy waert hunlieden gunstich.

Ghy

Ghy zyt Coninck / O Jacobs Godt /
 Ghy vstoot den vbandt wetermaten:
 Voor v verwinnen wijdt sonder spodt /
 Want op ons en is gheen verlaten: ✠ (\$) ✠
 Ghy verlost ons an onsen vbandt /
 Maer die ons haten die bliuen in schandt:
 Ewelijck sy lof uwen name.

Maerom vstoot ghy ons dan in schandt ?
 Maerom wilt ghy ons gheel verlaten ?
 En laten ons vlieden voor onsen vbandt:
 Ons verouen oock die ons haten :
 Ons: v Schapē / geest ghi dē heydē met hoop /
 Sonder ghelt gheest ghy v volck goeden coop:
 Die Ghebueren ons beghecken.

En spreekwoordt wy den heyden zyn /
 Alle Natien ons versoepen:
 Al vsmact en blameert ons de vbandt sijn /
 Noch en willen wy v vbandt niet wtroepen:
 Ons hert gheensins afghcuallen en is:
 Al bedeckt ghy ons met dypsternis /
 Noch en willen wy gheensins wijcken.

Hadden wy vergheeten Godt den heer ?
 Soo gheschieden ons sulcx met rechte:
 Om sonen twil veruolchtmen ons seer /
 En men brengt ons ter vleeschbanck rechte /
 Ghelijckmen eenen hoop schapen doct:
 Daerom en slaept niet O heere goet /
 Ontwaeckt: cude laet ons niet dooden.

Maerom

rethert
 {S}
 Seel ?
 S
 ris.
 , datse
 top :
 wel /
 e snel
 landt
 Ghy

Waerom verborgt ghy v aenschijn ?
En gact ons benautheyt vergheeten ?
De vpande die heeft de Siele mijn /
Int lijck ter aerden ghesinceten:
Onsen buyck oock aen deerd blifst cleuen /
Dacrom wilt ons bystandt gheuen /
En ons door v goetheyt verlossen.

Act sp den Vader en den Soon. 1c. 1.

Psal. XLV. Eructavit cormecum uerbum bo

Is eene Prophecije van het rijck Christi,
ende vande christelijcke Kercke, dat sy de onge-
loouighe Iooden souden laten varen, ende hun
des troosten souden, dat de Heyden met groo-
ten hoope daer toe quamen.

Op de wijsse, Von Simmel hec da Kom ich berd
Wst op: Wel dem der in Gottes souer.

Mijn hert can een liedt voortzbringhen ?
Dat wil ich den Coninck singhen:
Dacrom soud wel de tonghe mijn /
Eens rassens Schrijuers penne zijn.

Onder allen menschē de schoonst zijt ghy ?
Wren mondt die is lieflijck / en bly:
Drom heeft v Godt ghebenedijt /
En beghift inder ewicheyt.

U sweerdt dat no omgorden gael ?
Ghy sietcken siuse met grooten cract:

Dacrom

Darrom het v ghelucken sal,
Want ghy zijt milc, en vol waerheyt al.

437

73.

Veel wonders doet v rechte hande,
Hy maect de vyanden ter schande:
Vpylen verwonden seer: met cracht,
Brenge ghy het volck onder v macht.

—

Uwen Stoel die blijft ewelijck,
En uwen Scepter oock dies gläck:
Rechtuaerdicheyt bemindt ghy heer,
Goocheyt en squaet dat haet ghy seer.

✠✠✠

Darrom de Godt die ewelijck leest,
Met Olij van blijschap, v gsaft heeft:
Godt de Vader vande volbruyt zyn,
Meer dan v mede ghesellen sijn.

U cleederen seer welreickende zyn,
In uwen Broozen Palleys sijn:
Des Conincs Dochteren oock al,
Verblüden haer in uwen Saal.

—

Aen v rechte zijde de Bruydt gaet staen,
Met gouwe laken aenghedaen:
Den Coninck o Dochters onderdanich zijt,
En vergheet uws vaders huys subijde.

Soo sal de Coninck hebben tot v,
Lust en begheerte: darrom nu,
Recht hem hooch want hy is v heer,
Walt hem te voet, bewijst hem eer.

—

Op dese bruyloft sal toelck goet,
V rijcklijck beschencken: Och hoe soet,

—

En costlück is doock de Coningin /
Cups / en reyn / is haer heet en sin. 343

Men false den Coninch toe vueren fier /
Met hare Maechden en Camerier :
Ino Conincis camer ende Saal /
Comt sy met vrolijcken gheschal.

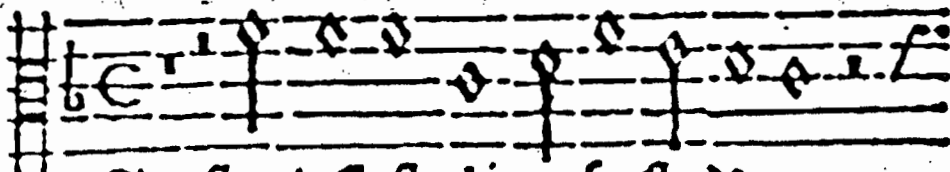
Voor uwe verlatene Ouders sijn /
Hoo sullen v Hinders Princen zyn :
Den Coninch beken ick blidelijck /
Lof / en prijs / sy hem ewelijck.

Geet so den Vader en den Soon. ec. 3.

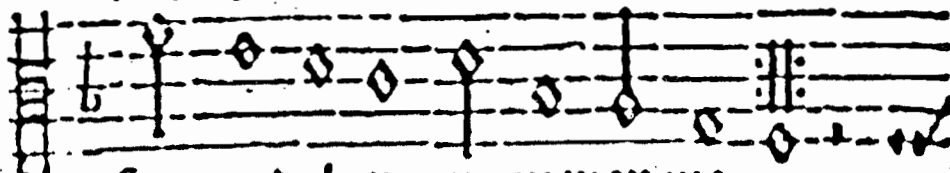
Psal. XLVI. Deus noster refugium & virtus.

Is de Christelijcke Kercke eenen troost,
datse Godt teghen den duyuel en alle vyanden
wille beschudden, ende de Godloosen te niet
doen, en men soude niet twijfelē, noch hem be-
commerē, maer men soudet God allatē makē.

Op de nauolghende melodye.

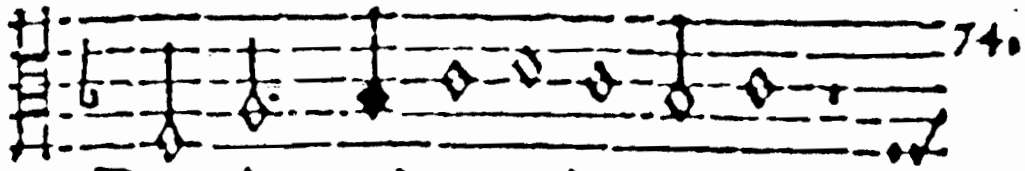

Gen starck Castle is onse Godt /
Wy helpt ons vry wt alle noodt /

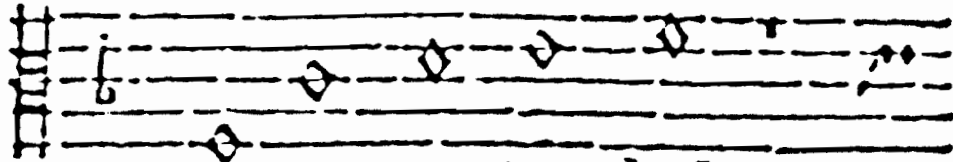

Een goet gheweer / en wapen :
Die ons nu coemt aentallen :

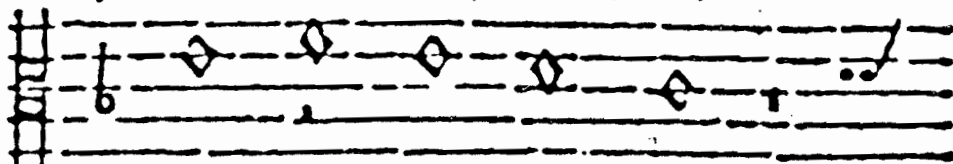
De

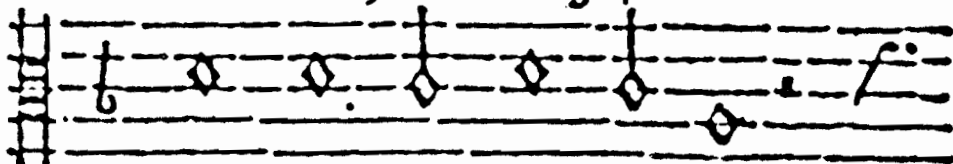
De oude quade vpandt ,

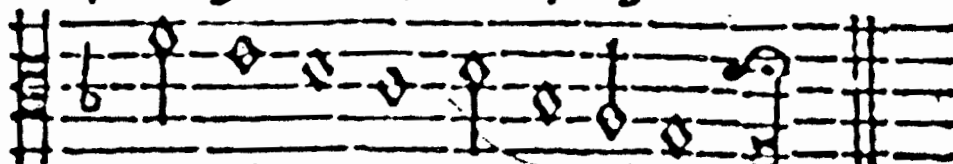
Mit eenen puere hüt meynt :

Groote macht , en arglist ,

Sijn grouwelijche rusting is ,

Op deerd isser niet zijns glijcken.

Met onse macht en wordt niet ghedaen ,

Wp zijn haest gheel verloren :

Hv strüdt voor ons de rechte Man ,

Dien Godt heest selfo vercoren ,

Vraecht ghy wie dat hv is :

Hv heet Ihesus Christ :

De heer Zebaoth ,

Dact en is gheenen andren Godt ;

Dat velt moet hv behouden.

343

MI

3
1
III
st,
den
niet
bes
kē.
F
=
=

Al waert dat de werelt vol buyuels waert,
En dat die ons wouden opslucken,
Doo en beureesen wy ons niet een haer,
Het moet ons doch ghelucken:
De Prince van deser werelt,
Hoe seldat hy hem stelt,
Doo en doet hy ons doch niet,
Want hy is veroordeelt: siet,
Dat een woordt can hem ter neet vellen.

Gods woort dat sullen sy wel laten staen,
Teghen haren danck en wille,
Hy is by ons in het perck saen,
Met züns Gheestes gauen stille:
Reinen sy ons den luf,
Tgoet, Eer, Kindt, en Wijs,
Laet varen subüdt,
Dy en helpen dies gheen profüdt,
Dat rüch Godts moet ons doch bliuen.

Lof, eer, prijs, den hoochsten God geest,
Den vader aller ghenaden,
Die ons wt liefden gheschoncken heest,
Dyken Doon voor onsen schaden:
Met Godt den heyligen Gheest,
Tot zün rüch by ons eyft,
Van sonden by ons reyft,
Die ons den wech ten hemel weyft,
Die help ons vrolijck, Amen.

Psal. XLVII. Omnes gentes plaudite.

waer
Is een dancksegghinghe, dat Godt met syn 750
Euangelie ouer al regneert ende regeert, en
dat hy de Heyden tot syn rijcke roept.

Op de wjse. *Nam freucht euch lieben
Christen gmetn.*

Ule Matten Juycht Godt met gheschal,
Want zyn vrees is hooch bouen maten:
Eenen Coninck op aerden ouer al,
Is hy: sterck wtermaten:
De volcken hy onder ons voeten dwingt,
Hy kiest voor erfnamen die hy bemint:
Godt so opgheuren met vreechden.

staen
(45)4
geest
Lofsingt, Lofsingt, Godt in alle lande,
Hy is Coninck ouer deetrijcke:
Hem soudemien louch met verstandt,
Dheyden hem vreesen alleghelijcke,
Op synen heylighen Stoel sidt Godt:
Tot hem commen veel Princen sonder spodt,
Want Godt is hooch verheuen.

Her sy den Vader en den Soon. 26. 1.

343
Psalm. XLVIII. *Magnus Dominus & laudabi.*

Is de Christelijcke Kercke eenen troost, hoe
dat Godt syn Kercke daer in dat syn woordt en
Godtsdienst was, teghen syn vyanden soo ghez
nadelijck bewaert, ende beschudt hadde.

Is de wjse. *Ein feste burg ist unser Gott, ein.*

Is op den Elot. Psalm.

A Groot

Groot is de here, en beroemt hooghelich,
En bekent al blec op eerden:
Die een oandē spnen aennemt hertlijck,
Die al hie soo veracht werden,
Een van zyn heylighe Ghemeyn,
Die recht Christen zyn,
En gheuen ghehoor zyn stem,
Glyck doet Iherusalem,
Die wilt hy ewelick beschermen.

Dat heeft de wereldt verdrooten seer;
Die haer beroemt daer teghen:
En poecht op haer macht, en valsche leer,
Die can so verschoonen ter deghe,
Haren ouerlast en hie,
Hy ghebruyckende is,
Wuet, en doet haer best,
Nochtans soo moet sy op dleff;
Men allen haer macht vertrouwen.

Sy en kunnen doch niet wederstaen;
Wer macht, noch stercke handen:
Wer cracht breecht allen hoohmoet zaen,
Te water, en te lande:
Dat beuinden wy voorwaer,
Ghy spaertse niet dats clare:
O ghetrouwe Godt floudt,
Drom ghy allen u woordt onderhoudt;
Op dat u de vrome prijsen.

Dierom is uwen naem seer gheerd:
En die Christnen hui verbliden,

Die

ochelich
hertlij. k
A
ten seer i
leer
E
ten
i
E
ti
ret:
Die

Die ghy hebt door v woordt vermeerct / 70.
En ghy verquichse tallen tijden: 303
Ghy hebt oock wi ghebreijdt /
Gnad / en rechtvaardicheyt /
Dies verbliden wy ons / DDE
Dat wy hebben uwe gunst /
En om uwo woordts wil wy leuen.

Dies verhuert v ghy Christnen al /
Ghy die kendet synen name:
Loest Godt vrolijk met grooten gheschal /
En houdt aen zijn woordt alsamen:
Het welck ewolick bestaet / 1000
Nimmermeer en vergaet /
Vercondicht dat met macht /
Van deen gheslacht / tot dander gheslacht /
Op dat hun al de wereldt beheere.

Lof, prijs, eer, den hoochsten God geest /
Die ons van niet heeft gheschapen:
Endie ons door synen Soen verlost heeft /
Van des duuels macht / en wapen:
Inden heylighen Gheest / 3000
Wy bemaldermeest /
Geroemen met dank /
Hiere allen ons leuen lanch /
En voor all de wereldt bekenen.

Psalm. XLIX. Audite hec omnes gentes.

Is eene leeringhe teghen de schandallatie
oft erghenisse, dat het den boosen so wel gaet,
Iij maer

maer dat sy op dleest doch moete steruen gelijk
de Beesten, ende dat de vromen sullen leuen,

Op de wijze. Es seind doch selig alle die.

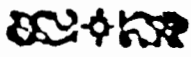
Of op den C. xxxix. Psalm.

Hoort toe alle Naticn mercht euen /
Die in desen lude nu leuen /
Men mercht ich wil v craghen /
Heeren / Arm / Ruck / en ghemennen Man /
Mijn mondt van wuscheyt sal spreken zaen /
Mijn hert van vstidnt tallen daghen :
Ich wil de parablen aenhooren wel /
En seer lieflich met der herpen spel /
Mijne ghedichten voordraghen : § § §
Waerom soud ich dies vreesen meer /
Als de sond van mijne voettreders seer :
My omringt op quade daghen.

Die hun verlaten op hun groot goet /
Op hun rijckdom / en hoogben moct /
En poechen seer stoudt / en coene :
Oock soo en cander verlossen niemant /
Synen broeder wt des herren handt /
Noch vemandt en tan Godt versoenen :
Dat soude costen veel te veel / § § §
Als men verlossen woud hun Seel /
Ewlich moct men bliuen laten :
Al leeft hy schoon lang : en oock niet /
Gheen sijn de verderffenis en fiet /
En straj braggheert lancx ter straten.

Oock

Dat
End
Glij
Die
Die
Min
Dat
Hijn
End
Enn
Als
E
Die
End
Noch
Mel
Voor
Hy li
De d
Hida
Mat
De l
Inde
Verl
Wan
En v
Al h

Oock salmen dan wel sien ouer al /
 Dat sulche wijsse steruen al /
 En den anderen hun goet laten:
 Glijck oock Douwijsse en Sotten doen /
 Die oock alsoo afsteruen schoon /
 Die van allin an soo zyn ghehatet:
 Al wat in deo Rijkken huys is /
 Dat duert seer lang / en dat gheuis /
 Syn huys lang blijft in weerden /
 En dat het wordt nae hun naem ghenoeit /
 En nae hun doot oock seer beroeit /
 Als sy zijn onder deerde.

So wie van sulck eerweerdicheyt verderft:
 Die wordt dan glijck een beest die sterft /
 En dit / hun doen / is maer dwaetheyt:
 Noch pruisent hun Praecomlinghen meer /
 Met haren mondt / dan sy doen Godts eer /
 Door die ewighe waerheyt:
 Sy ligghen glijck Schapen / inde Hel /
 De doot afknaechte met t'ghequel /
 Aldaer sy haren loon crughen:
 Maer ouer hun sullen regieren /
 De Rechtuaerde / en hun poechen verneeren /
 Inde Hel soo moeten sy bliuen.

Maer Godt die sal mijn Siele wel /
 Verlossen / wt dat gruslike Hel /
 Want hy heeft my aengbenomen:
 En wilt v oock niet slooten daer aen /
 Al siet ghy deo Rijkkens huys fraen staen /

I ij

En

gelijck
euen,

e.

n /

Man /
len /

4 4 4

et /

4 4 4

Doch

En hem tot grooten flact comen:
Want hy en sal doch niet met al,
Met draghen, als hy steruen sal,
Hem en sal oock niet volghen euen,
Sijn heerlickheit, noch braggaci groot,
Die hy ghebruyckten door syn macht groot,
Op deerd binnen synen leuen.

Sijn Siel prüst datmen goed dagen heeft,
Hem seluen wel trachteer, so lang men leeft,
Alhier op deser eerden.
En volghen soo hun vooruaders nae,
Tot hun verderffenis, en schae:
Daerom sy varen werden:
Daer men gheen licht en siet nimmermeer,
Want also de mensch is in groeter eer,
In groeter weerdicheyt en name:
En dat hy dan sulcx niet en verstaet,
Soo is hy glück een Best die vergaet,
En die veracht wordt. Amen.

Psalm. L. Deus Deorum locutus est.

Is eene Prophecije, hoe dat God syn Euangeli-
e te Zyon, ende door de geheele werelt sal
laten clincken, ende dat de looden het selste
souden aennemen, en haren Moysischen Gods-
dienst souden laten varen. wandt men dienden
Godt met gheen Ossen te dooden, maer met
hem te louen, dancken, en aen te roepen, maer
alsulcks

al
hec
acr

o

he
de
o
de

de

o

ich

he

o

de

o

de

de

de

alsulcks en can niemandt ghedoen; oft hij en
heeft van te voren het Euangelie van lierten
aenghenomen.

Op de wijze vanden eersten Psalm.

Als Godt de heer en spreect maer een
So hoort de ghele werlt al, (woort)
We Zyon men zÿn stem wel hoort:

Het vier sal oock verlecen al:
Den hemel die hoort zÿn roepen wel,
Oock dat ghebeele aertrÿch snel,
Dat hy zÿn volck san ordeelen.

Uoemt hier ghy die mijn verbondt houdt,
Den hemel vertelt Godts eere:
Godt selso die sal daer ordeelen stoudt,
Mijn volck, hoort dit doch seere,
Ich Godt: uwen Godt, O Israël,
Hebt ghy oyt gheleden eenich ghequel,
Om uwe Offeranden wille.

Ich en wil van v hebben niet;
Bocken / noch Berren, daer toe:
Alle Voghelen die ken ich: niet,
Dal oock het aerdrÿch my hoort toe,
En al watter op woont, wijdt, breedt,
Gheen bloedt ich en dinck, noch vleesch ich en
Dancht Godt en betackt v ghelosten. (reede)

En aenroep my maer in uwen noot,
Doo wil ich v ontfetten:

Maer tot den Godloosen soo spreect Godt,
A uÿ wat

Wat vercondicht ghy m'nen welcke?
En neemt mijn verbondt in uwen mondt;
Daer ghy mijn onderw'ring ter stontt,
En mijn woordt verwoipt te rugge.

Siet ghi eenē Dief, so loopt ghy met hem;
Douce speelsche hebt ghy lieue:
Als al boosheyt / uwen mondt, en stem,
D' tongh en can niet dan bedrieghen:
Ghy versinaect v eyghen Moeders Soon;
Dit doet ghy: en om dat ick swijg schoon,
Hoo meent ghy, dat ick ben, ghyck ghy zyt.

Maer ick wil v straffen herdt en wreedt,
En sulcks v voor ooghen stellen:
Menmerck dit, ghy die den Heer vergheet,
Hy sal v noch plaghen snelle:
Hoo wie my priist, die eert oock my,
Dat is den werch door dien ick vyz,
Die salicheyt hem sal thoonen.

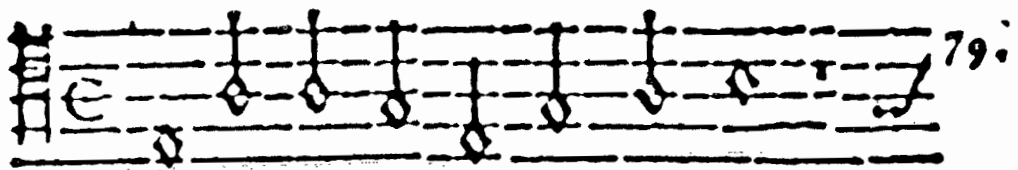
Het sp den Vader en den Son. *vc. 1.*

Pfalm. LI. Misere mei Deus, secundū magnā.

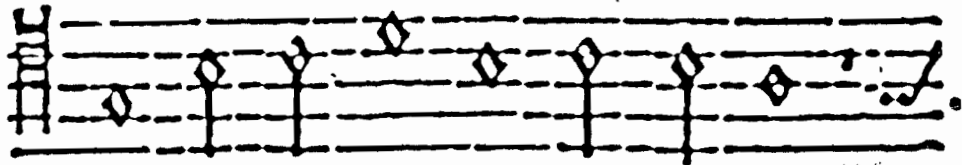
Is eene bekentenisse van sonden, ende hoe
datter soo teenemael niet goets aen ons en is,
ende het is een ghebedt, dat Godt de sonden
vergheuen, ende sijnen heilighen Gheest ons
gheuen wille.

Op den naeuolghenden thoon.

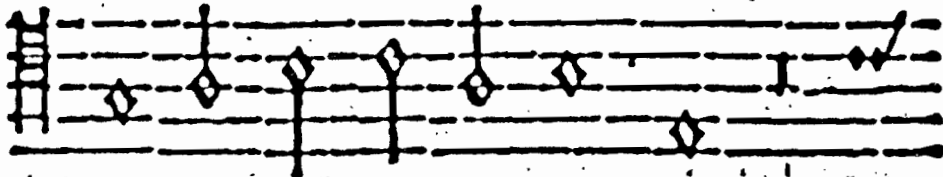
O Heer

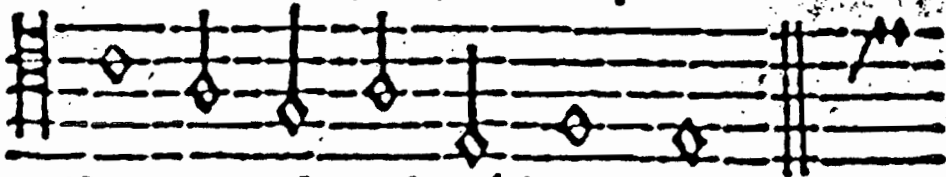
O heere Godt zijt my beemhertich /
En wast my wel / o heere Godt /

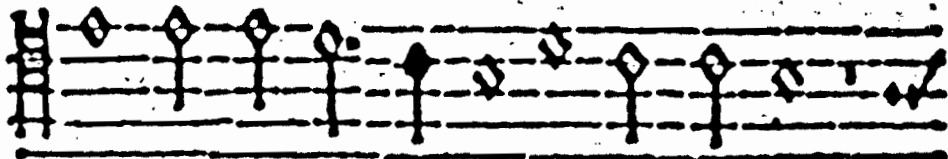
Dooz u goetheyt ontfermhertich :
Daz alle mijn misdaden groot /

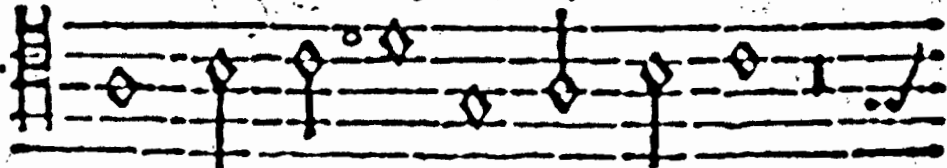
Doet wt mijn ouertreden /
En maecht my reyn van sonden :

Dooz uwe beemhertigheden :
Want ich / die in my beuinde :

En mijn sonden zijn altÿts vooz my /

Ich heb alleen ghesondicht aen dy /

Io Dooz

t hem /

u zÿt /

leedt /

heert /

ghnā /

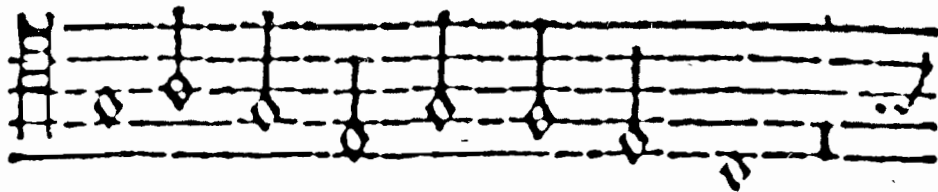
hoe

n is /

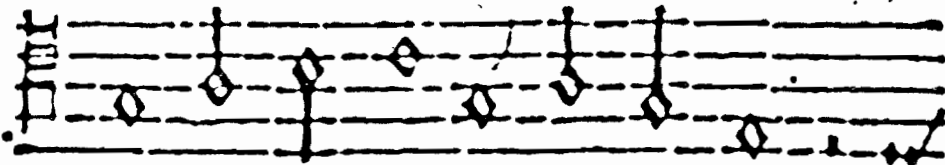
iden

one

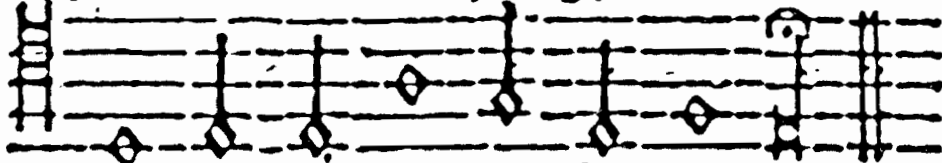
reer

Voor v heb ick boosheyt ghedaen /

In uwen woorden sult ghy bestaen /

Als men v niet recht aensoecket.

Siet in boosheyt ben ick ghewracht, **A**

Doo my mijn Moeder heeft voorls ghebracht,

En in sonden my ontfane, **A**

Veel sonden heb ick ghedane:

Maer tot de waerheyt hebt ghy lust /

En ghy gaest my oock dat ick wist /

Dwe wüsheyt sonder soighen, **+ O O**

Die heymlich is verborghen:

En besprengt my met Psoop schoon /

Dat ick reyn word, en wascht my schoon /

Dneeu widt, oock vruechd laet hooren my /

Dat die beenen oock worden bly /

Die ghy hebt in stucken ghesleggen.

Siet niet op mynen sondighen staet /

Maer doet doch wt alle mijn misdact /

Heet wilt doch in my schapen /

En

En
Ghe
Vert
Meel
Van
Enl
Den
De v
De e
Dwe

En
Opl
Bret
Heer
Mü
Tot
Ick
Ena
Die
Ghy
Ma
Sijn

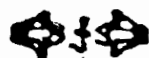
En
No
Dat
O h
Rac

Een reyn hert: daer nae ick hake: 70.
Ghewillighen gheest vernieut in my; ✠✠✠
Verwoypt my oock niet gheheel van dy,
Neemt niet uwen heylighen Gheeste,
Van my: zyn ghenad my leeste:
En laet tot my wedrom commen seer,
Den troost v salicheyts, o hert,
De vrije gheest onderhoude my:
De Godloosen wil ick leeren vry; ✠✠✠
Uwen wech: datse hun bekeeren.

¶ Anden bloetschulden my beurdit,
Een Godt munder salicheyt ghy zijt:
Op dat mijn tongh stoudt en coene,
Vrechtuaredicheyt mach beroemen:
Hert doet my op die lippen mijn,
Mijn mondt vercondicht uwen lof sijn,
Tot Offeandt hebt ghy gheen luste; ✠✠✠
Ick gheesse v oock suste:
En alle die brandtofferrand,
Die en behaghen v gheensins: wandt,
Ghy verhaetse wel alsoo seer:
Maer dofferranden van Godt den hert,
Sijn: eenen ghebrokenen Gheeste.

¶ Een ghebroken, en verlaghen hert,
En sult ghy niet worpen achterwerdt,
Noch en sult niet verachten; ✠✠✠
Dat can ick wel gdencken en achten:
O herte Godt doet wel Zvon,
Nae uwen goeden wille schoon,

Die mueren van Iherusalem /
 Salmen wedrom optimmeren :
 Dan sal v behaghen lustich / en bly /
 De rechtuaerdighe offrandt v /
 En het brandtoffrandt nae uws gmoet :
 Doo salmen dan oock de Salueren goet /
 Op uwen Oultaer legghen.

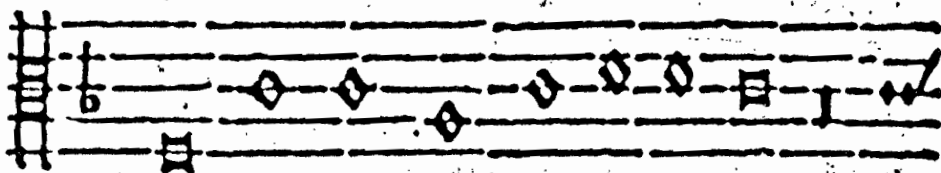

Geesden Vader / en den Son. ꝛc. 8.

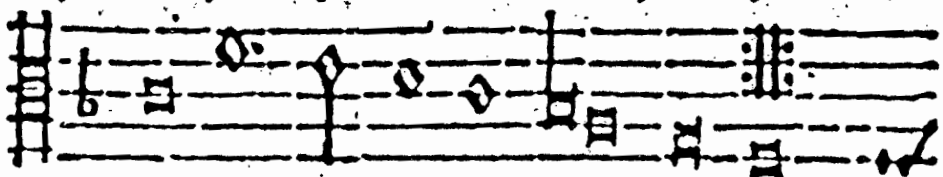
Psalm. LII. Quid gloriaris in malitia.

Is eene leere, ende vertroostinghe, teghen
 die rijke, ende machtighe Tirannen, die de
 allendighe verdrucken, ende datmen op Gods
 oordeel wachten, ende ons met sijn verlossins
 ghetroosten souden.

Op de naeuolghende wise. Of op
 den eersten Psalm.

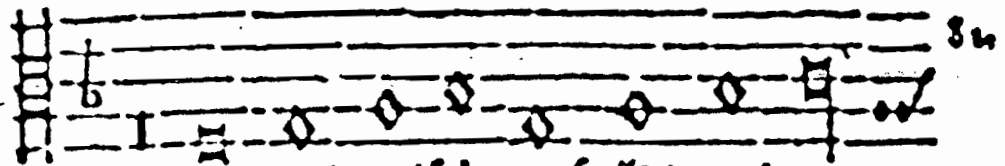

Waerom glorieert ghy in v boosheyt /
 Is doch noch Godts vermherticheyt /

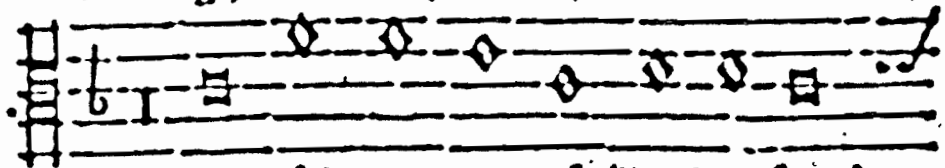

Ghy stercke en ghy machtighe :
 Daghelycx hier veel crachtigher :

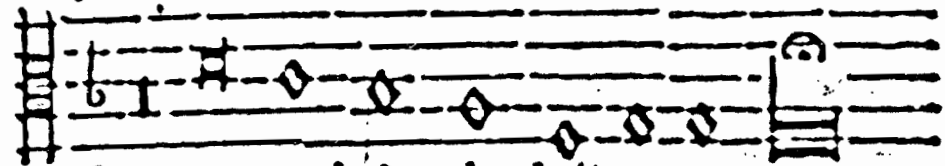
W longh

De tongh niet valschrjyt snijdt veel meer,

(Dan een scheermes al snijdt het seer)

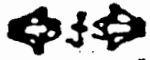
En dat met bedroch alijt meer.

Ghy bemint het quaet meer dan het goet,
 Het valsch meer dan de rechtuacrdicheyt,
 Ghy bemindt waer wat nae uwen sin doet,
 En wat om tquaet doen id bereypt:
 Oock quade tonghen, dat is waer,
 Daerom sal v Godt teenegace,
 Wtroeyen wt het landt dat is claer.

Hy sal v in slucken slaghen vailandt,
 En uwen Tabernakel vderuen sijn:
 V wortel wtroeyen wt het landt,
 Daer de leuende heylighen in sijn,
 Also dit sullen sien de rechtuacrdighe al,
 Soo sullen se hun vreesen al met al,
 En hem begheeken met gheschal.

Siet dees mēsch, en hielt God niet voor sijn
 Maer hy verliet hem op sijn goet, (cracht,
 En hy was seer rijck, en groot van macht,

En

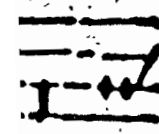
t:
t/

c. s.

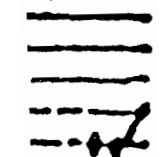
itia.

, teghen
, die de
p Gods
erlossins

op

vt,
t/.

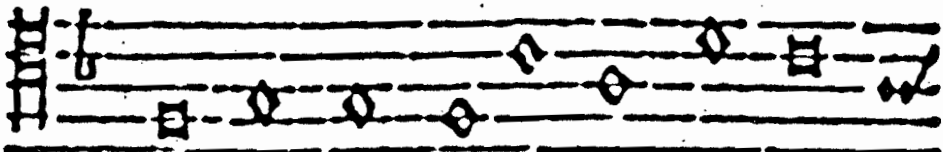
ongh

En lees den in werlden en oueruloet /
 Hy was sterck in zyn valscheyt, en wreedt:
 Maer ick ben nu also torberect,
 Gleich eenen groenen Glasboom berleedt:
 Int huys Godts: en ick verlaet my,
 Op zyn goetheyt inder ewicheyt: S. 12
 Ewelich danch ick u, o here bly,
 Ghy hebt gbedaen met der waerheyt,
 En ick wil verbeyden op uwen name,
 Die goet is: want u beplighen alsamen,
 Dien prisen ewelich, Amen.

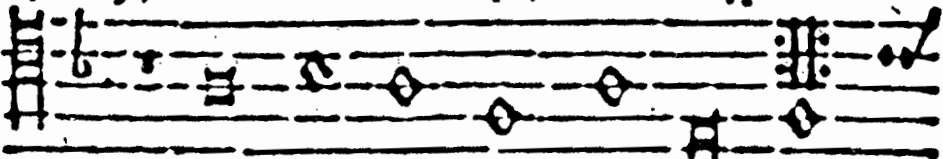
Psalms. LIII. Dixit insipiens in corde suo nō est.

Is een trocslinghe, teghen de ghemeyne
 schandalisatie oft erghenisse, dat den meesten-
 deel vande menschen quaet ende valsch syn,
 maer dat Godt die noch castyden ende de vros-
 men verlossen sal.

Op de naeuolghende melodye.

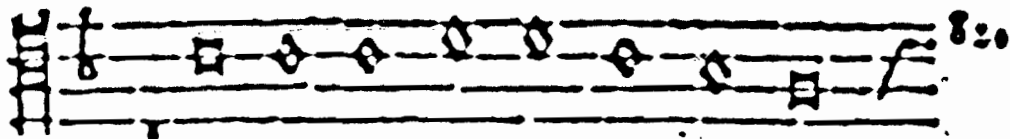

De dwaes mensch seyt: daer en is geen God,
 Hy zyn verdozen in schandt en spodt,

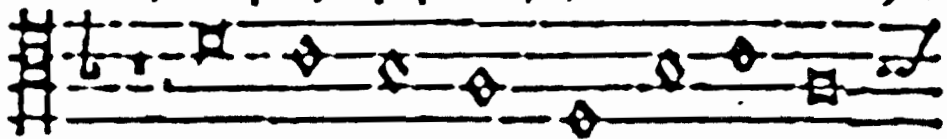

In zyn ghemoeft, en lruen:
 Tot het goet sy hun gheensius beghuen:
De

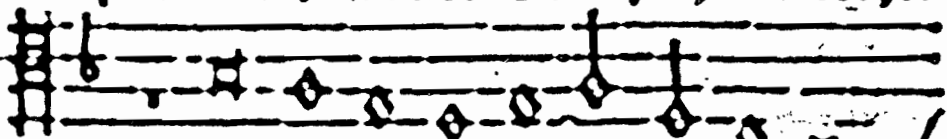
123456789101112131415161718192021222324252627282930313233343536373839404142434445464748495051525354555657585960616263646566676869707172737475767778798081828384858687888990919293949596979899100

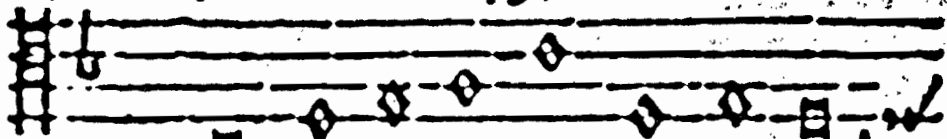
De heer sach op smenschen kindren recht,

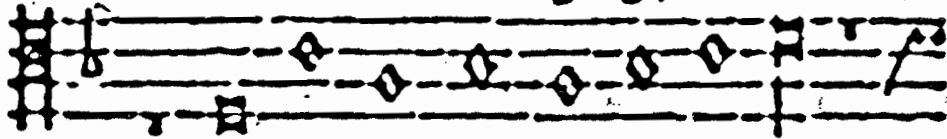
Of se oock vermandt Godt sochte te recht,

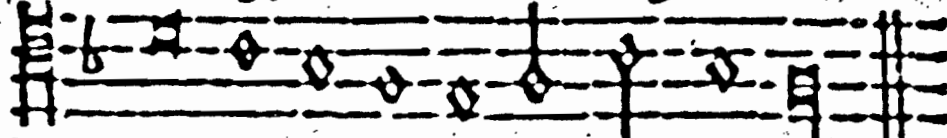
Mact so waren al afghewallen:

Gheel onnut en vol arge ghemoets,

Hunder gheene en dede yet goets,

Niet een oock van hun allen.

Ghy quaetdoenders al int ghemeen,
Wanneer wilt ghy u bekeeren?

Die min volck eeten tot op het been,
En ghelick het broodt verteeren:

Dy en hebben Godt niet gheroepen an,

In

bl:

bl:

bl:

est.

cyn

ren

syn,

vros

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

bl:

In groote vreesse so algheslaen:
 En doch hun quade siechden,
 Die siecken vol quarts en arghe list;
 Hy maken sond, daer gheen sond en is;
 Godt is in het vroom ghelichte.

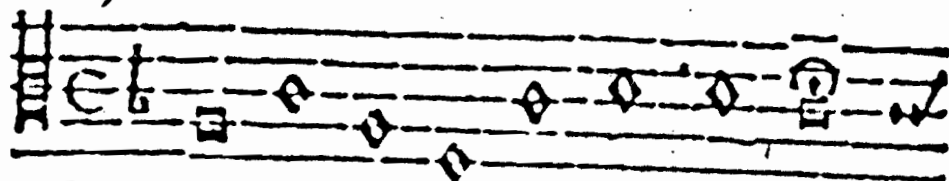
Der Armen raet hebben so beledt;
 Zijn waershouwen, en zyn leeren:
 Om dat hy zyn hope hadde ghesedt,
 Alleen op Godt den heere: D.
 Wie sal onse Siel verlossen wel?
 Doch salicheyt den Isracl,
 Die sal Godt wt Zion bringhen,
 En zyn volck wt de gheuangnis vlossen al,
 Isracl dies blude wesen sal,
 En Jacob vrolych springhen.

Het sy den Vader, en den Soon. ꝛc. 2.

Psalms. LIIII. Deus in nomine tuo saluum me.

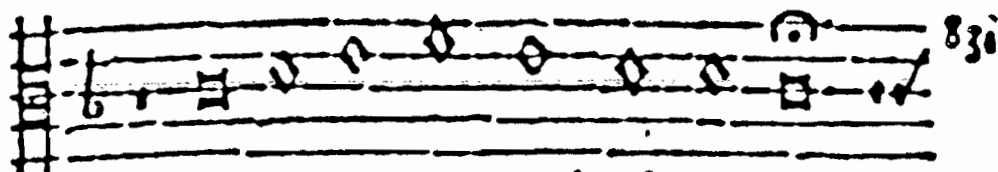
Is een gebedt dat Godt vande onredelijcke
 vyanden ende Tyrannen doch verlossen wille.

Op de wijze, vanden xxxi. Psalm. Of
 op den naeuolghenden thoon.

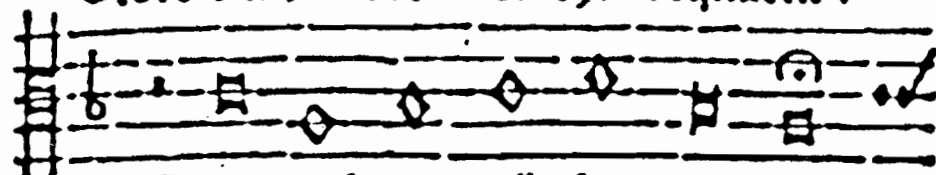

Helpt my heer Godt door uwen naem,
 Ordeelt

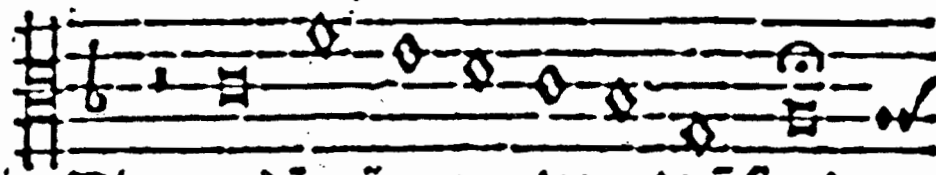
WILHELMUS BRYANNE

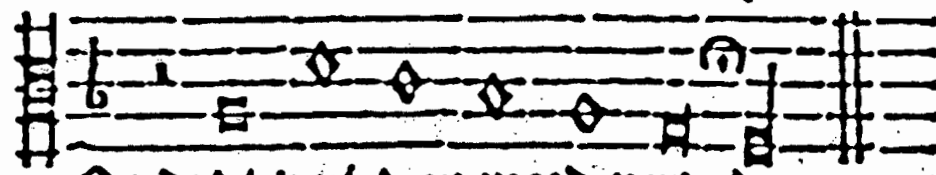
Opdeelt my door v cracht bequaem /

Godt verhoort mijn bede :

Die woordē mijns mouts vaet vā slundaen /

Op dat ick niet en word vertreden.

Want vrende die stellen bun teghen my /
En die stercke soecken mijn Siel vop /
Die v voor ooghen niet en draghen / $\diamond \ddagger \ddagger \diamond$
Diet heer : staet ghetroouwelijck by my /
En beschermt mijn Siel van plaghen.

Ghy sult mynen vanden bun boosheyt /
Betalen en huu verstroepen wijdt /
Door uwe warachtighe trouwe :
So wil ick v dan offren ghewillijck /
Zelssso en sal my niet gherouwen. $\diamond \ddagger \diamond$

En ick sal oock uwen naem heer /
Midro dat hy so goet is / dancken seer /
Want ghy hebt my verlost heden :

U Van

na /
ec. 2.
um me.
delijcke
en wille
Of
naem /
Opdeelt

Van alle mijn tribulach seer,
Dartom dat ick u had ghebeden.

Want mijn oog aen mynen vbandt siet,
Haren lust, sonder eenich verdriet,
Diec prijse ick uwen name;
Met alle bedroefde herten, soo ghy siet,
Endie ghy verlost heer, Amen.

Psalm. LV. Exaudi Deus orationem meam.

Is een ghebedt Christi, teghen syn vyanden die het Evangelie veruolghen, ende die met loeghenen om gaen.

Op de wijse. Aussteffer nach. Ost
op den C. xxx. Psalm.

Verhoort mijn bidden, o heere Godt;
Ick clagbedt u met smerten:
De Godloos brēgt my in grootē noot;
Des doots vrees is my in therte,
Een grouwlich beuen dat comt my aen;
Glych een Duyff vloog ick gheren daernaen;
Tot in een groote Woeflyne.

Deylt hun tenghen, o Godt mijn heer,
Vol boosheyt zyn al hun Steden:
Sy loopen op hun mueren seer,
Sy hun gaet om veel boosheden,
Vol vdrochs, en woeker hun straten zyn,
Als my versmaden de vbanden mijn,
Soo can ick my voor hun behoeden.

Met

Met mynen leydtſman / in Ghefel /

14

En die my vrendelick waren:
Met hun ghelick ick in Godts huys wel:
O doot, mach dat dander varen,
In dhell, want sy zijn vol boosheyt,
Maer ick aenroep Godt om hulp altydt,
Tsauens, snoenens, en smorghens.

Mijn Siel die verlost hy in vreden,
Van die ghene so my aenquamten:
Hirafen sy seer tallen sieden,
Godt false wel temmen altsamen:
Midts dat Godts vrees, noch boel darr en se,
Soo brecht Godt zijn verbondt gewis,
En hy laetse met zijn roede.

Al is hun mondt seer soet, en vedt,
Noch slaen tot vechten hun sinnen:
Hun woorden zijn glatter dan Olve nedt,
Maer bloote sweerden zijn daer inne:
Daerom wdypt v sorghe op den Heer,
Die en sal v certeyn nimmermeert,
Noch de vromen niet verlaten.

Ich roep tot v, o Godt mijn Heer,
Ghy sult certeyn verstoeten,
In des doots cuyt wel soo diep seer,
Die bloetgierighe met hoopen:
Die valsche bedrieghers (dwelck seker is)
Hun leuen niet half volbrengghen gwois,
Maer ick wil op Godt betrouwen.

Her sy den Vader en den Soon, &c. i.

Wij

Psalm

Met

Psalm: LVI. Misere mei Deus. quonia concus.

Is een ghebedt teghen de vyanden, en tegen hare listighe aenslaghen, ende hoe datmen in den noodt aen Godts woordt hem houden, en int gelooue niet wanckelbaer en soude wordē.

Op de wāse. Es wil ons Gott gredig sein.

Ost op den Troū. Psalm.

Sijt mijns ghenadich Godt mijn heer,
De menschen my verlancken,
So bestrūdē my, hoe langer hoe meer,
Om my te benauwen so dincken:
Mijn vyanden my quellen daglijc:
Veel isser die my bestrjden:
Maer als ick vreesse te nigher tijdt,
Soo wil ick tot v loopen,
En vastelijck in v hopen.

Ik wil Godts woordt beroemen roen,
En op Godt wil ick hopen:
Niet vreesen wat my het vleesch can doen,
Dat my soo coemt aenloopen:
Daglijckis mijn woorden verkeeren so,
En alle hun ghedachten,
Sijn tot mijnder schaed: en op dat se my
Van Godt soudē verdriuen,
Dacrom so oock met my knien.

So loeren, en verborghen hen,
Op mijn versuen hebben so achte,

Om

Om
Tuct
Tio
Enal
Heer
Ghel
Mijn

Ente
Dan
Hun
Hlo
Sool
Dat
Vwe
En v

En
Icke
My
Ick
Met
Wan
Dere
En s

In
Dat
En s

Om mijn Hele int verborghen
Tuerrielen : en hebben te pachte :
Tis schoon al ughenun hun quade daet /
En al wat dat sy voorts stellen /
Heer verwoypt sulck volck met onghaedt /
Gheheel diep inder hellen :
Mijn diekwils vlieden wilt tellen.

Schudt mijne tranen in uwen sack /
En telt die tuwer eeren :
Dan sullen mijn vanden al ghemack /
Hun te rugge moeten keeren :
Als ich v aentrop inden noodt /
Hoo beuindt ich voorware /
Dat ghy zyt mijn Heer / en mijn Godt /
V woordt dat wil ich bewaren /
En beroemint onder groot Scharen.

Ich wil beroemen des Heeren woordt /
En hopen op syne ghenade :
Ich en vrees niet : want wat kan voort ?
My eenighe mensche schaden :
Ich heb v beloest / o Heere Godt /
Met Dankhoffrandt te betalen /
Want ghy hebt mijn Siel vanden doot /
Verlost : dies gheenans met allen /
En sal mynen voet niet vallen.

Op dat ick voor Godt wandlen mach /
In het licht vanden leuendighen /
Dat ick nae de goetbertighe vraghen mach /
En zyn salicheyt hun vercendighen /

U is

En

Om

En oock inde heylighe Ghemeyn;

Die daer eeren Godts name:

350

Door synen liefsten Doon alleyn:

Synen Gheest houde die altsamen,

In tghelooft, en liefde, Amen.

Psalms. LVII. Miserere mei Deus, miserere mei.

Is een ghebedt, tegen de vyanden, dat Godt doch syne vyanden verriagen woude, so woude hy hem dan van Godts hulpe beroemen.

Op de wyse. *Mein Seel erhebt den Herrn mein*

Sijt my ghenadich, zijt my ghenadich;

Want mijn Siel in u betroudt:

Onder uwer vloegle schadwe heb ick,

Toeuilucht, daerom my niet en groudt:

Tot dat de schalckheyt,

Door by gaet wijdt,

Ich roep tot Godt den Heere,

351

Die wedrom my,

Op helpt soo vry,

En seynt my zyn hulp met eeren.

Hy helpt my van sonandte versmaetheyt,

En hy seynt my zyn goetheyt waerachtich:

Onder den Leeuwen, mijn Siel nu leydt,

Smenschen kindren, zyn vlammen crachtich,

En hun tanden die zyn,

Splecken-pillen sijn,

Scherpe swerden zyn hun tonghen:

Verheft

Verheft v hooch Heer /

Ende laet v eer /

Ouer de gheheel werelt commen.

Sy hebben mijn voeten netten ghespand /

Om mijn bele af te stoopen /

Sy grauen een gracht seer diep en lanch /

Maer vallender selfs in met hoopen /

Mijn hert is bereet /

Mijn hert is bereet /

Om den Heer te louen / en singhen /

Ontwaecht mijn eer /

Ontwaecht mijn Souteer /

Op dat vroech mijn stem mach clinghen.

Heer ich wil v dancken noch veel meete /

Onder het volck alle:

Eenen lofsanck singhen van v eer /

Want v goetheyt is ouer alle /

Verheft v / o Godt /

Helpt ons wt noodt /

En maect heerlijck uwen name /

Men v gheuangen al /

Op dat wy met gheschal /

Louen uwen name / Amen.

Psalm, LVIII. *Si ueroulique iustitiam.*

Is een vertroostinghe hoe dat Godt de Godde
loose (ende principalijck die met valsche leere
omgaë) castijde, en hoe hi die onuersies te niere
doen sal, maer dat hy de vrome verlossen sal.

Et iij

Op

35090

reer mei.

dat Godt

o woude

ien.

re meine

madich /

heb ick /

35093

aetheyt /

lich:

dt /

lichtich /

Verheft

Op de wijsse / vand en eersten Psalm.

G wilt ghy niet eens spreken noch /
Wat waer is / en doen rechte: ✠.3.✠
Noch oock eens recht ordeelen doch /
Ghy menschen kindren : al rechte :
Puer wetens en willens doet ghy quaet /
Met uwen handen / en herten tact /
Glijck den Godloosen aert doet.

De Godloosen die zyn voreemt al /
Als van haer Moeder worden ontfanghen:
De loegnaers / die dolen dies glöck al /
En sy wrueten ghelijck de Slanghen:
Glijck den Raeter toestopt haer oor /
Die Zoouenaers siem gheest gheen ghehoor /
Die haer can wel beswoeren :

En hun muyl hun tanden breeckt snel /
Heer breeckt die groote baechtanden /
Oock vanden ionghen Leeuwen sel /
Soo sullen se vergaen met schanden:
Glijck dwater dat seer snel wech vloeyt /
Met zyn pülen hy hem haestlijck spoeyt /
Maer hy sal grootelijck missen.

Subzern glijck een Sleck die versmacht /
Glijck een kindt dat is misuallen /
Dat de Sonne niet en siet : en gheacht /
Alsoo worden sy oock alle:
En eerinē hun Doornē mercht aendē Struyck /
So false de gramschap ünien al glijck /
Dwoyl dat se zyn vero / en ionghe.

De

De rechtaerdghe hem verbljden sal / 37.
Als hy de wreke sal aenden:
En zijne voeten oock wasschen sal /
In bloet vanden Godloosen lien:
Den vromen moet op deser aerden /
Sijn leedt seer wel vergolden werden /
Want Godt die ordeelt de wereldt.

Act 1. den Vader en den Son. 1.

Psalm. LIX. Eripe me de inimicis.

Is een ghebedt, teghen de vyanden vande
Kercke, die met loegenē ende met te vermoor-
den om gaen.

Op de wijze. Ach Gott von Himmel sich daretin.

Esop den Xij. Psalm.

In mijn vyanden verlost my /
Op mijn Siel loeren sy seere:
Die stercke vergadren hun teghen my /
Sonder recht of tredne / o Heere:
Dat sy dus loopen / is mijn schult niet /
Staet op / en helpt my wt verdriet /
Ghy Godt / en Heer Zebaoth.

Ghy Israels Godt besoecht met een /
Alle heydenen ouer hoope:
Die de sond niet laten / en ontfermter gheen /
Maer laetse als honden loopen:
Siet hun mondt die overvalt my sijn /

110

En

De

En hun lippen vol sweerden zijn /
Wie castidijf doch daeromme!

313

Ghy beghrecht alle heyden syn /
Ghy int u beschermet / en stercke:
D' vermbrecht eyt die voorcoemt int syn /
Dat connen mijn vanden mercken /
En verwochtse / noch hun niet doodt /
Maec verdrijsse door v macht groot /
Heer ghy münen Schilt / slootse landre.

Hun woerde / en mondt verdtenden wel /
Dat mensc dact in soude vanghen:
Sy bloecten / en lieghen / wel so sel /
Aer hun eynde heb ich verlanghen /
Houder ghenad vernicktz / en thoont doch /
Dat Godt is de Heer in Jacob noch /
En inde gheel wereldt Sela.

Lactse om spöse loopē den Hondē glēck /
Van hongher lactse verwoighen:
Dan v macht singhe ich neerslelēck /
D' goet heyt beroem ich des morgbens:
Want ghy zyt mēn toculucht inden noodt /
Dieo wil ich v louen mijn sterckt / en Godt /
Want ghy zyt mēn schadt / en goet heyt.

See sy den Vader en den Hoer. 10.

Psalms. LX. Deus respicisti nos & destraxisti.
Is een ghebedt teghen de orloghe, ende den
Krygh, dat Godt wille doch vrede ende pax
gheuen.

gheuen, ende op alsulcken ghebedt volgt dien 11,
troost, dat Godt den lande pays gheuen wilt,
maer dat hy die Philistijnen, Moab, Edom ende
dandere Heyden temmen soude.

Op de wjse vanden tweeden Psalm.

Die hebt ghy ons here gheschuet seer /
Noch hebt ghy onse leden, ghesesen:
Wettrück hebt ghi geschuet: dies here,
Maecht toe hare schuereu mispielen:
Herte nopen gheest ghy, en surren Wjn:
Gheest uwen volck sulck secken sijn /
Dat dun vanden daer vooi vleden.

Laet ons van uwen beminden sijn /
Dreche handt ghenese ons gherle,
Godt sprack (dies ich verblide sijn) 123
Ich wil die landen verdeelen:
Bubem, Suchoth, Silead schoon,
Manasse, en Ephraim is mijn Doon,
Juda is mijnen Raet, en Hoostman.

Minnen grooten waschetel Moab is /
In Eoorn ich vrij gane:
Tot my comt Palestina ghewis, 124
Godt helptz wt den noode alsamen,
Want smenschen macht is gheel onnut,
Nu de cracht Godts ons soo beschudt,
Die treedt oock tonder die vanden.

Geet op den Vader, en den Sou, &c. 11

Psalm.

31:33

11

en wel

ch

glück

Godt

traxisti

nde den
de pays
heuen

Psalm. LXI. Exaudi Deus deprecationem meam.

Is een ghebedt voor de weerlijcke Ouerheyt
dat Godt die beschadden, en gebenedijde wille.

Op de wijze. *Aus isteser net strey ich zu dir.*

Oft op den *Cxxx.* Psalm.

Godt hoort mijn ghebedt, en geclacht;
Ick roep van swerelts synde:
Als mijn hert benaudt is en verzaecht;
V handt en laet my dan niet scheyden,
Maer wilt my voeren op een Steenrotz gendt;
Ghy zijt mijn Tom, Toeuclacht, en Tacht,
Beschermt my met uwen bloeglen.

O Godt, ghy doet nae den wille mijn:
Die v vreesen, dat zyn v Eruen:
Des Conincs tijt sal ewich zyn,
Hy en sal oock nimmermeer steruen:
Sijnen Stoel blijft ewolick voor Godt goet,
V goedertierenheyt hem oock behoedt,
Ick prijs v, en betael mijn gheloesten.

Act so den Vader, enden Son. *rc. i.*

Psalm. LXII. Nonne Deo subiecta erit anima:

Is een gebedt om beschudt te worden tegen
die Tyrannen, met eene vermaninghe, dat
wij alleenlijck op God, ende niet op menschen
en souden betrouwen.

Op de wijze. *Es ist das Geril uns kommen her.*

Ick

Iek wacht op Godt en zyn salicheyt /
 Sonder den toecrtaet ick bliue:
 Hoe lāg doet ghi den eenigē Man leydt /
 En woude hem gheren ontlīuen /
 Oock maken hem een muet / en thuyngelijck /
 Ghy stiedt hem gheren wt zyn rīck:
 Want ghy bemīdt de loeghenen.

Hun hert oloecht / maer hun mont spreekt
 Mīn Sīel houdt haer aendē meere: (schoon /
 Wie is mīn Steenrotz / en toculicht schoon /
 Op hem staet mīn hope seere /
 Lichtueerdich so zyn de menschen al /
 Het liegben is ghemeyn ouer al /
 Ghy is ghemeyn volck / en byden Heeren.

Sweghen alre nael lichter dan niet /
 Op gheen macht en wilt v betrouwen:
 Als ghy rīck wordt / dan wel toefiet /
 Datter v hert niet op en betrouwe /
 Want by Godt alleen de macht is schoon:
 Nae een vglīckē wercken gheeft hy loon /
 Ghy hem is goetheyt / en gnade.

Her sp den Vader en den Son. ꝛc. 1.

Psalms. LXIII. Deus Deus meus ad te de luce.

Is een ghebedt Daudts, dat hem Godt wederomme tot syn Kereke en woort brengen, en hem vande vianden onlasten woude.

Op de wīse. Es spīct der Onweysen Mundt.

Oft op den Xij, Psalm.

Ⓞ Heer

me sm.
 erheyt
 ē wille.
 dir.

laech)

aecht)

gent /
 tde

mīn:

del

anima:

tegen
 e, dat
 ischen

ber

Ich

D Heer mijn Godt coemt vroech tot my /
Mijn Siel nae v sulcken dorst heeft /
Glick een landt dat gheel droog is wy /
En dat in hem gheen water en heeft :
Ick aensien uwe Stercke / en Eer /
Vgnad is meer dan dit leuen teer /
Daerom prisen v mijn lippen.

Met opgeheuen handen prijs ik v seer /
Mijn Siel grote vroechd can maken :
Mijn mondt vrolick bekendt den Heer /
Int slapen / oft int waken :
Alle vroechd / en hulp / heb ik van v jaen /
Altdo hangt v mijn Siele aen /
Vrecht handt die onderhoudt my.

Al stellen sy mijn Siel nae soo heet /
Noch moetense al onder deerde :
Sy sullen noch vallen in het sweerde /
En den Dossen ten deel werden :
De Conlick hem Gods theere niet en schaemt /
Wat by hem sweert / wordt beroemt / besacint /
Des loegnaers mondt incet swüghen.

See sy den Vader / en den Soon. ec. i.

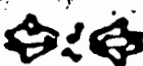
Psalm. LXIII. Exaudi Deus orationem meam.

Is een ghebedt teghen de vyanden / vande
Chrittelijcke Kercke / da: se Godt doch te niete
wille doen.

Op de wyse, Van frenck enck lieben.

Menhoort

Enboort Heer mün stem/en gbedach, 30.
Ende bewaert doch mün leuen,
Vande vrees: en van sopandts aenclach,
Verbercht mp in alle weggen,
Vande vergadring der boosen,
Verlost mp vanden Godloosen,
Die niet dan quaet en bedriuen.

So scherpen hun Tong gelijck een sweert,
Met hare pölen so schieten,
En biltre sacck hun bert begheert,
Datz: den vromen brenghen te niete,
Want so schieten al heymelöck,
En vromen onuerstienelöck,
Dooz Godt so hun niet en vreesen,

En arch sluck dat grüpen so aen,
Daer mede dat so mp bespien:
Hun stelten verberghen so op inñ bachen,
Segghende: wie salt het doch sien?
Ey practiseren alleghelijck,
Valscheyt onder hun heymelöck,
En houden sulcks int herte.

Maer Godt die schietse soo haestelöck,
Datz al ras gaen sullen te niete:
Hun neghen Tongh false vellen al glöck,
En beghecht worden van diese aencliet,
Alle menschen die sullen oock segghen dan:
Siet! dit heeft Godt de Heer ghedaen,
En mercken dat het zyn werck is.

De

De Rechtvaardighe hem in Godt vbljdt,
Op hem staet zyn betrouwen:
En alle die oprechtelick,
Van herten hem aenschouwen,
Die beroemen bunel in onsen Godt,
Ihy wilt oock helpen wt allen noodt,
Den ghenen die hem aentropen.

Het sy den Vader, en den Son. *nc. i.*

Psalms. LXV. Te decet himnus Deus in Sion.

Is een dancksegghinghe voor alderhande ga-
uen, dat Godt de sonden vergheeft, syn woort
onderhoudt, ende ons verhoort, oock dat hi
ons pays, de gebenedijdinghe, ende alderhan-
de vruchten gheeft.

Op de wijsse. *O Heri wer wirt sein woning ban*
Ost op den Ro. Psalin.

In Zion loefsimen v, o Godt,
Ghy hoort oock alle ghebeden:
Ons misdaden die zinn seer groot,
Vergheeft ons ouertreden:
Salich is hy dien ghy hebt vercoorn,
Om te woonen in uwen Palleys vorn,
Dien en sal niet ghebreken.

O Godt hoor v rechtvaardicheyt,
Wilt ons uhooren gnadelicke,
Ghy zyt de hoep, van daer trjckbrext,
En vander Zee diesglijcken:

Ghy

6
6
6
Da
6
XI
De
6
6
Bo
Dit
De
De
Dit
Iou

F
dert
end

A

Ghy onderhoudt de bergben met cracht;
Ghy stillt de Zee baten door v macht,
En het rasen van allen volcke.

Endie daer woonen aen swereldts eynde,
Van v reeknen sy verschucken:
Ghy maectse blide en ongheschevudt,
Als v hulp hui comt bequicken: 348
De gheel werelt besoecht v goetheyt,
Och gheeft den vruchten waters planteyt,
V goetheyt verciert het yare.

Daer wast wat goets, al waer ghy gact;
Vol ynn oock die Waeßünen:
Die hoelen hebben van v groote baet,
De Beesten oock tallen trimünen,
Der Schapen woldie gheeft ons cleeren;
Die Velden slaen vol Zacts: dies Heere,
Louen sy v, ende Enghen.

Act sp den Vader en den Soon. *vc. 1.*

Psal. LXVI. Iubilate Deo omnis terra.

Is een dancksegginghe dat Godt soo wona
derbaerlijck verlost, ende in allen noodé helpt,
ende principalijck als hy dat ghebedt verhoort.

Op de wüße. An wasser stussen Babilon / da.

Ost op den C. xxxv. Psalm.

MHecht loüdt den Heere alle landt,
En iofsingt synen name:
Beroent hem heerlijc aen allen candt;
I Spieckel

Ghy

Spreckt **H**nder glois al isamen,
Hoe wonderlych **h**eer, **z**ijn o werche, en cracht,
Dy vanden saelgeeren voor o macht:
Dy aenbidt oock t'gheheel aerdt'riche,
En het lofünat uwen name soet:
Comt, en aensiet, hoe teenemael goet, 434
Sijn **G**ods wercken alle glücke.

De **h**eer is soo wonderlych ghewis,
Met syne wercken by alleman:
Hy maecht dat de **Z**ee soo drooghe is,
Datmen droochq voets daer door gaen can:
Dieo zijn wy seer in hem verblijdt,
Want hy regneert in ewicheyt,
Met zyn cracht ongheloghen: 435
Sijn ooghen aensien t'volck alle,
Maer die van hem teenemael afuallen,
Die cunnen hun niet wedrom v'hooghen.

Ghy volcken loest doch onsen **G**odt,
Laet synen roem verbreydt werden:
Want hy onderhoudt inden noodt,
Onse siele, hier op eerden:
Hy en laet ons voeten slippen niet, 436
Al ist dat hy ons beproeft: siet,
Ghelückmen het **S**iluer int vier doet:
Int gheuangnis hebt ghy ons ghebraecht,
Ons opghelept eenen last onsaecht,
En ons ongheluck vermeedert.

Ghy laet de menschen menschfoudt,
Met cracht ouer ons hoost varen,

My zyn in toter / en in dwater coudt /
 Ghecomen met grooten Scharen:
 Maer ghy hebt ons wedrom volgheluydt /
 En ons bequicht met vrolichheyt /
 Daerom so wil ick nu gane /
 Met brandtloffrandt in het huys dñ /
 V myn belosten betalen sijn /
 Daer nae al myn verlanghen stane.

Alsoo ick myn lippen heb opghedact /
 En ghesproken met mynen monde /
 In mynen noodt / dat ick van stondaen /
 Gheuen soude / die v wel monde /
 Bett' Brandtloffranden soet /
 Dan ven ghebranden flammen goet /
 Met Ossen / en Goeken ghepresen:
 Comt en hoort / die Godtroesende zyt /
 Ick sal v vertellen met lojdt /
 Wat hy myn Siel heeft bewesen.

Got hem riep ick met mynen monde /
 En piees hem met myn tonghe sijn /
 Wede ick onrecht tot eenigher stont /
 Of sulcx voornam in therte mijn:
 Soo en soude my niet verhooren de heer /
 Maer nu verhoort hy my ras / en seer /
 En dat om zynen name:
 Gheloeft sy Godt die mijn bidden goet /
 Niet en verwoipt / noch zyn goetheyt soet /
 Van my niet en keert / Amen.

n cracht

434

is /

can:

Decorative flourish

n /
en.
odt /

Decorative flourish

echt /

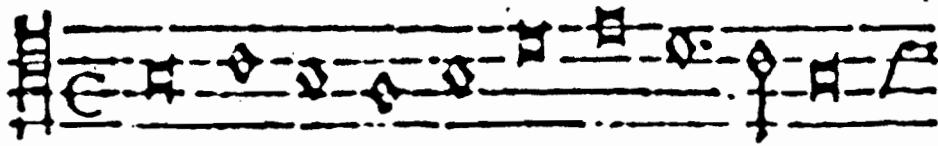
id /

Decorative flourish

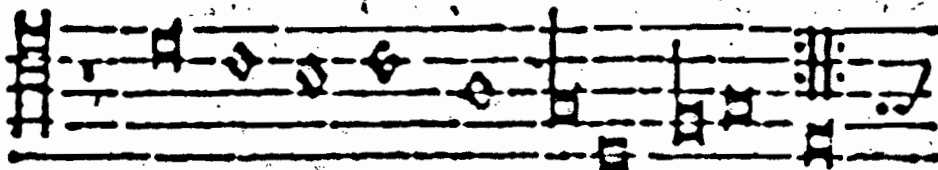
Pſalm. LXVII. Deus miſericordiarum noſtri.

Is een ghebedt, ende danckſegghinghe, dat
Godt ſyn woordt onderhouden, ende dit tijt
lijck leuen ghebenedijden wille.

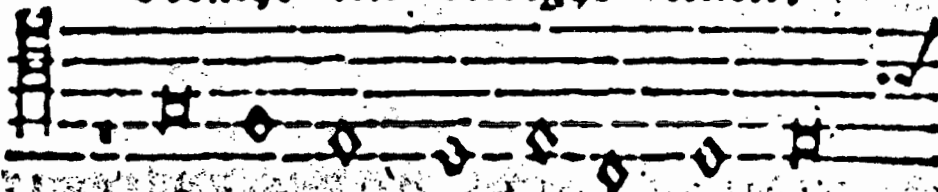
Op den nauvolghenden thoon.

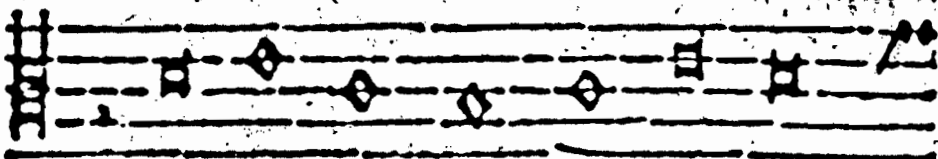
Godt die wilt ons barmhertich zyn,
Dan aenſicht ons met claren ſchyn,

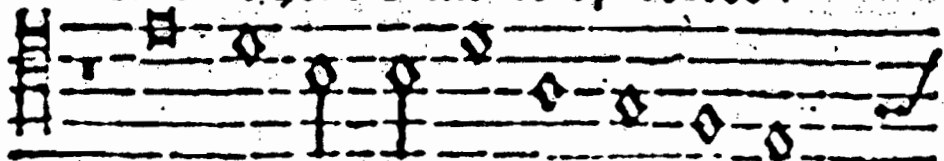
En ſynen Seghen gheuen:
Verlicht ten ewighe leuen:

Op dat wy bekennen ſyne werck,

En wat hem bemindt op deerde,

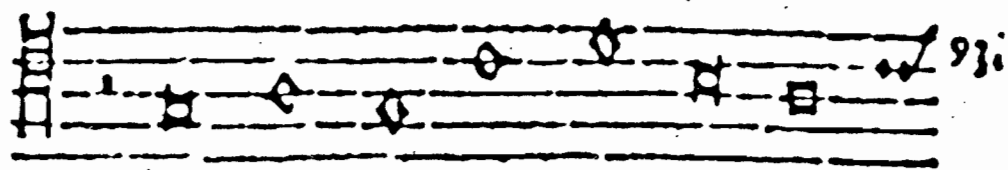

En Chriſtus ons Salicheyt en ſterckt,

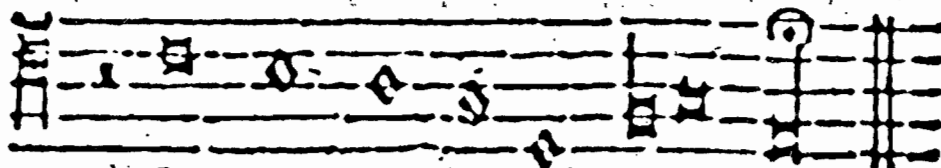
Den

111
A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z
Pſ

Ari.
ghe, dat
die tijt

Den Heyden bekendt mach werden,

En hun tot Godt bekeeren.

Soo dancken Godt, ende louen v,
De Heyden ouer alle:

En alle de wereldt verblödt hare nu,

En singt met grooten gheschalle:

Dat ghy op deerd den Rechter bist,

Die niet laet de sond domineeren,

U woordt den Troon, en wyde la,

Die volck houden recht stane,

Om te wandlen op rechter bane.

Het dancken Godt, ende louen v,

Allen volck met weldaden sere:

Dlandt brengt vruchten, en verbeter hv,

U woordt is wel gherecht heere:

Ons ghebenedij Godt Vader, Godt Soon,

Ons ghebenedij Godt heyligher Geest,

Dien alle de wereldt eert seer schoon,

En voor hem sy vreesen aldermeest,

As spreekt van herren, Amen.

Psalm. LXVIII. Exurgeat Deus & dissipetur.

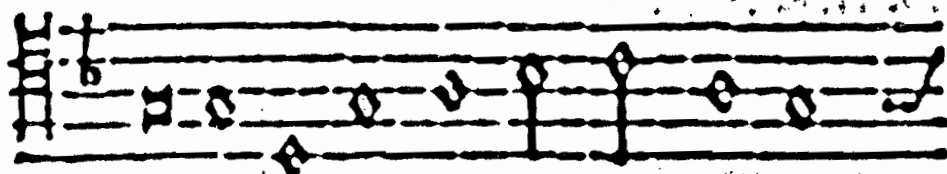
l h

ls

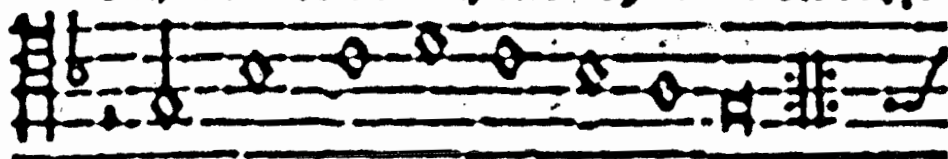
ht,
Den

Is een Prophecij vande verrisenisse Christi,
 ende hoe dat hy syne vyanden verstroyen, ende
 hem een Kercke door het Euangelie vergades
 ren, ende ten Hemel varen, ende den heylighen
 Gheest den gheloouigen schencken wille, maer
 de ongheloouighe looden die sal hy laten vare,
 ende de Heyden aennemen.

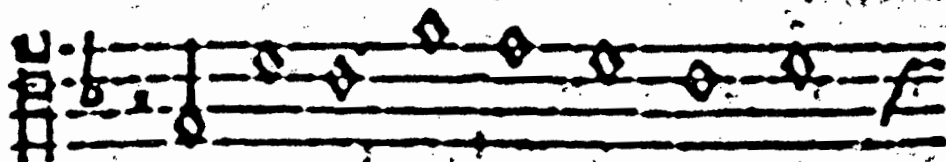
Op de wjse. Es ist das Gert uns kommen her.
 Ofte op de naeuolghende wjse.

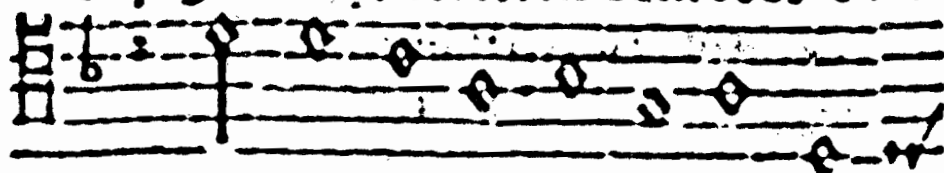
Slaet op laet, de vyanden verdrjft,
 Sijc de rooch vdcoght, noch dwaas en bljst.

Doetse vlieden die hem haten:
 Voor toet, maer isijlle watermaten:

Also gheel te niet worden ooch voor Godt,

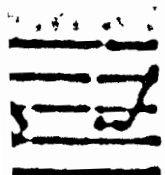

De boosen, ende Godloosen rodt;

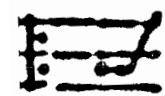
Maer

Christi,
en, ende
ergades
ylichen
e, maer
en varē,

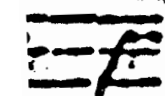
u her.

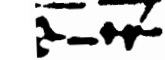
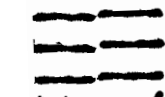
u blöse

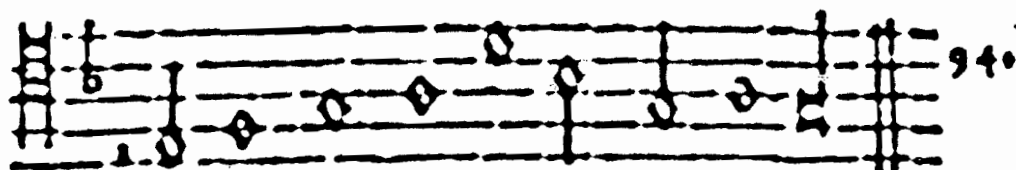
u:

Godt

Maer

Maer in Godt vbliden hun die vromen,
Singt de Heer: maer hem een goede baen,
Hy is eenen vader der Waisen:
Te beschermen de Weduwen neemt hy aen,
Hy woont in heylighdom gheprezen:
Den eensamen gheeft hy kindren, en roff,
De gheuangnen ter rechter tijdt hy verlost,
Den boosen laet hy ghebreck hebben.

Doen God voor volck trac inde Woestijn:
Doen beef de Ighebel aerdrucke:
De Hemelen die smolten oock seer sijn:
Maer nu gheeft ghy ons reeghen al gliche:
Dat bedorven was dat dequiche hy weert,
D'Armen hy raet gheeft, en helptse seer,
En schickte hun zyn woordt door zyn Goden.

De Coninghen die moeten vlieden subijdt,
En den vromen de plaetse laten,
Als ist dat ghy swordt glich colen zyt,
Noch wordt ghy so wit wetermaten,
Glich een Duvue, en so gheel als het Goudt,
Als Godt wdepl't den Rijcken hun sfoudt,
Dan wordt het landt wit van melche.

Den Berch Gods die is geheel vruchtbaer,
Sijn waghens die zyn ontallighen,
Waer op dat hy in zyn heylighdom vaert,
In Sijn oock diesghelijcken:

I 113

Ghe

Ghy zyt gheuaren hier bouen hoock;
De gheuang is gheuanghen oort hoop:
Geeste ghyften hebt ghy daer vercreghen.

Ja oock veel vanden tot Godt gebracht;
En hun in gnaden aenghenomen:
Die Godt den heere hadden veracht,
Dun door hem tot gracy ghecomen,
Ghepriesen sy de Godt, en heere;
Die ons zyn hulpe medevle seer,
En ons ouerlapde met weldaden.

Godt die onse Salckmaker is;
Door hem wy den doot ontkloopen:
Sunder vanden hoest verplede by ghewol;
En trecht hun thae tot met hoopen:
Hy driest wt Basan de vanden syn,
Oock die so inden Eplanden syn,
Laet de Honden hun bloet lecken.

O Intrecken aensden sy, o Godt,
De Hanghers voor v in comen:
Achter o de Speelidens sonder spodt,
En die Maechden inel den Commen:
De Ghemeynte loest Godt den heere seer wel:
Oock om de Fonteyn van Israel,
Daer sal Benyamin regneeren.

Uel sterckheyt van Godt v comme sael,
O heere wilt dat doch verhenghen,
En dat om Iherusalem uwen Tempel,
Al daer de Coninghen gschendcken brenghen:
Dat

Dat wilt Dier verbrüft, en d'Offenzaen,
Mit alle die, so nae rickdom staen,
En die gheerne orlooghe hebben.

95.

De ghyptenaers en die wt Mooren landt,
En alle werelt Coninckrijcken:
Vosingt den Heere aen allen cande,
Die daer is in Hemelrijcke:
Gheest den Godt Israel deere, en macht:
Yden Volcken is oock zyne cracht,
Ghelorft sy Godt de Heere.

Psalm LXIX. saluum me fac Deus quoniam.

Is een ghebedt ons liefs Heeron Ihesu Christi,
teghen de onghelooouighe looden, ende dat
hen Godt verlossen woude.

Op de wyse. O Herre Goet begnade mit. Ofst
op den II. Psalm.

Help my Heer: de waten vander Vrel;
Dijn tot aen mijn Siel gecommen siel;
Ich ben inden Rijn versoncken,
En dier gheen grondt is, verdroncken,
Ich ben gecomen in so diepe waters,
Dat de groote vloeden van mijn halers,
My verdroncken aen alle boecken:
Darrum ben ich gheel muet van roepen,
Ja gheheel heersc so daer af mijn heel,
Mijn ooghen beghuen my gheberl,
Doordlang wachten op Godt minen Heer;

L v

Die

Die my sonder oorsaek haten, zyn meer/
Dan ick haer op mijn hoest hebbe.

Die my sonder oorsaek vbandt zyn,
Die vdeuen my, wantse machtich zyn,
Ick moet doch wel betalen,
Dat ick niet en roofde met allen:
Heere ghy weet mijne dwaacheyt,
En onuerborghen is mijn boosheyt,
Door v alhier op eerden:
Laet v niet aen myt schanden werden:
En die v verbeyden heer Zebaoth,
Laet v niet beschaemt bliuen inden noodt,
Noch die naer Israels Godt draghen,
Versmaetheyt om uwen wil ick draghe,
En de schande bedecht mijn aensicht.

Mijnen broedren ben ick geworden vreemt,
Mijne Moeders kindt my niet en kendt:
Den vuer my ter doot toe verleert heeft,
Om v huys datmen so verwoest heeft:
De vsmatheyt van die soo versmaden v/
Die heeft my doch oueruallen nu,
Die en rust ick niet van weenen,
Maer in pijn vast mijn Siel met eenen:
Met spede men my noch alsulcks verweert,
Ick deed doen een sack aen voor mijn cleede,
Ja ick ben gheworden hun spreekwoort,
Sy clappen van my, altende in hun poort,
En singhen van my by den wijne. —

Maer

Maer heer ick aenbidde u wy/
 In bequamen tijdt so helpt doch my /
 En door uwe groote goetheyt /
 Verhoort my met u hulpe alijdt:
 Verlost my wt desen stucke groot /
 Op dat ick niet versincke inden noodt /
 En verlost worde van mijne haters /
 En wt die diepe waters:
 Dat my de vloeden niet en vdrincken /
 Dat my de diepten niet en v sincken /
 Dat my des putz muyl niet op en stuck /
 Diom verhoort my heer / in mijn ongluck /
 Want u goetheyt die is seer lieflijck.

Door uwe groote barmherticheyt /
 Heert u tot my in mijn pijn / en leydt /
 En verbercht niet voor uwen knechte /
 Vaensicht / noch uwe Rechten:
 Midts dat my bang is diom verhoort my suel /
 En verlost mijn Stiel door u cracht sel /
 En dat om mijn vbanden wille /
 Verlost my wt hun huylen / en vullen:
 Ghy weet mijn vsmactheyt / schacint / en schadt /
 En ghy kendet oock wel mijnen vbandt /
 Heert de vsmactheyt breecht my dat hert /
 En ick ben bedroeft door de pijn en smert:
 Ick wachten oft dat vermande ontfemde.

Maer daer en was niemant die deed /
 Die ouer my had barmherticheed:
 Oft die my troosten int wreuen /

Die

17

17

17

17

17

Die en vóndt schier niet eenen;
Om teeten gauen so my bitter **Sal** / 430
Te drincken gauen so my oock al /
Mijn: doen my so seer dorsten /
Ick hadder af moghen borsten:
Hun Tafel worde voor hun eenen strick /
Voor hun vergelding, tot ongeluck /
Hun ooghen laet soo verdonckheit zyn /
Dat sy niet en sien, den Sonnen schyn /
Hun lenden laet altyt wagglen. 431

Ghiet op hun v ongnad en waech sel /
Datz uwen grimmighen toorn vang snel /
Hun wooninghe laet so woest werden /
Datter niemant en sy op eerden /
Die daer woone in hun Tenten wel /
Om dat sy veruolghen wel so sel / 432
Den ghenen die ghy so hebt gheslaghen /
Dat byer af mocht vertzaghen:
Sy hebben oock bouen v plaghen sijn /
Noch groeter gbemaecht mijn smert, en pijn /
Lantz van deen sond in dander vallen /
Dat hunder gheen en com van allen /
Om v rechtuacrdicheyt te vercrighen.

Wet doelse gheber wt den boeck /
Der leuendighen door uwen vloech / 433
En datse met den opzichten niet /
Mengeschreuen en worden daer toe siet:
Ick ben allendich, en lide pijn /
Beschermt my door v salicheyt sijn /

God wil ich uwen naem plassen /
 En dat met een bledt bewysen:
 Met danck wil ich hem hoorc eeren /
 Dat sal behaghen beter den heeren /
 Dan eenen hert met hozene wüdt:
 D'Armen dit sende zyn dies verblüdt:
 Dat hert dat Godt soecht, dat sal leuen.

Oec Armen gebedt verhoort de heer /
 Up veracht niet zyn gheuangnen seer:
 Hemel en deerd louen hem ghewis /
 En al datter tude Zee so:
 Want Godt die sal op helpen Zoon /
 En die hieden van Tuda optimmeren schoon /
 Datmen die sal besitten;
 Godt false oock wel beschutten:
 Maer het Zaet van zyn knechten met macht /
 Die sullen die / met al hun gheslacht /
 Secruen, en daer in woonen sijn /
 En die synen naem beminrende zyn /
 Die sullen daer inne bliuen.

Psalm. LXX. Deus in adiutoriu meum intende.

Is een ghebedt om hulpe ende bystandt te ghen de vyanden van Godts woort.

Op de wijsc vanden eersten Psalm.

Hest u heer om te verlossen my /
 Maecht al min vanden te schande:
 En die my so veel quaet wenschen vry /
 Tactz

f370

†††

h fel

†††

en pñ

†††

hoo

Tactz achterwaer lo keeren met schande:
Maecht datz inde vlucht worden gheweyndt,
Tactz nae hun verdiēt quaet, wordt gescheyndt,
Die tot my segghen: Daer, Daer.

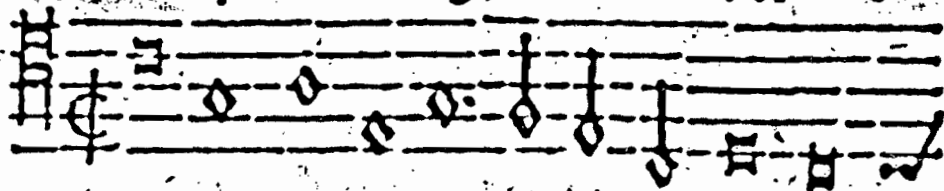
So maken volūdē, en vrolijck sy zyn,
Die van herten: v soeken,
En die v salicheyt beminnen sijn,
Die louen Godt in allen hoeken:
Alledich, en Xrm, so ben ick v v,
Ghy zint die helpt, verlost doch my:
O Heer en verroest niet langhe.

Act sy den Vader en den Son. ꝛc. 1.

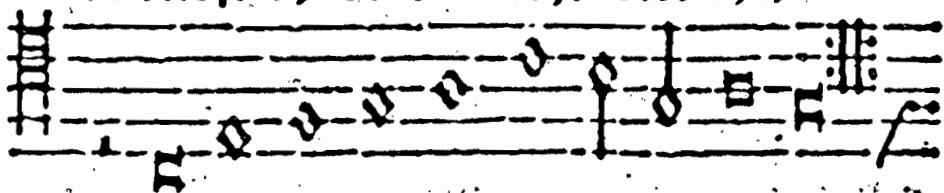
Psalm. LXXI. In te Domine speravi.

Is een gebedt voor de Christelijcke Kercke,
darse Godt inde leste tijden niet verlaten, maer
haer teghen hare vyanden helpen, ende haer
vertroosten sal.

Op de naeuolghende melodye.

Heer Godt alleen ick op v betrou,
Verlost my doer v rechtuerdicheyt,

Tact no, Mij niet ter schanden werden:
Wel leydt, En van sonden hier op eerden:

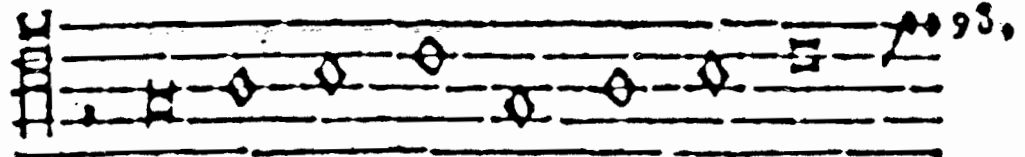
Heert

lande:
gheweyndt,
e ghescheyndt,
is zyn/

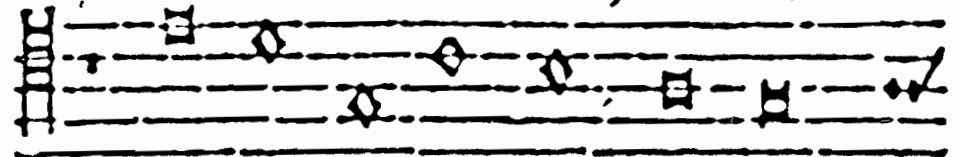
1. 2. 1.
e sperui.
jcke Kercke,
erlaten, maer
, ende haer
dye.

betrou/
icheyt/

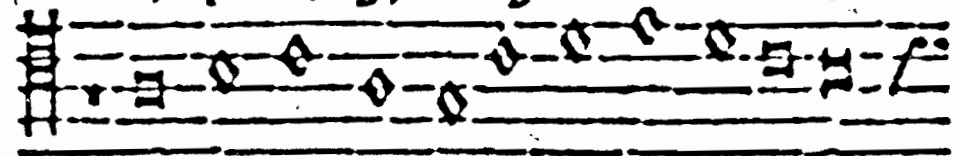
werden:
op eerden:
Heert

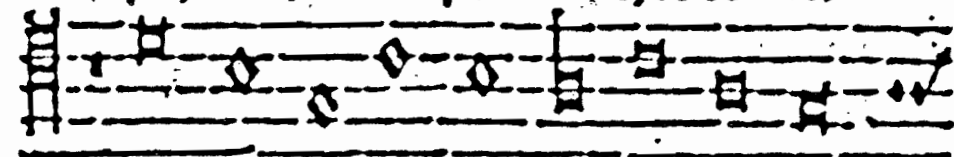
Heert uwe ooren doch tot my/

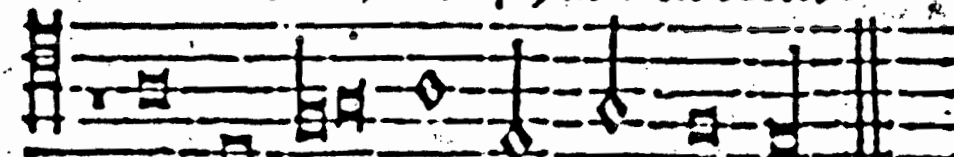
Helpt my gheuangen en armen:

Dijt my een stercke Heere vuy/

Dat my mÿn vleesch niet en verley/

Mÿn catticheyt wilt ontfemen.

Om te helpen blet ghÿt my selso an/

hoe can/

Ick sulcke teghen v verdienen:

Ghy zijt mÿn Gocht, en mÿnen hoechsteen/

Andero gheen/

Daer nae wilt my daglÿc doen heccken:

Helpt my wt der Godloosen handt/

Vanden Eyramen onrechte:

Ick verlaet my op uwen bystandt/

✠✠✠
Bles

Dies o Godt, bledt my aen v handt /
Mijn hert maecht sterck, stoudt, rechte. 145

Heer in v heb ich mijn hope ghesedt /
Ghy hebt /

Ghy ghebrocht wt smorders lijue /
Daer wt hebt ghy my ghetrocken heer /
Dico te meer /

Mijn berormen van v sal bliuen: 146

En wonder ich voor veel liedens bin /

Nochtans zijt ghy noch mijn stercke:

Gheest my o Godt in mijnen sin /

Dat ich v voortaan prijs en bemin /

Tact de vrandt uwen bystandt mercke.

Aerwoypt my in mijnen ouderdom niet /
Oft als te niet /

Vergaen zijn alle mijn crachten:

Want mijn vranden die maken hun reedt /

Om hun leedt /

Teghen my te werken met machten: 147

Op mijn Siel laen sy seer goed acht /

En meynen Godt heeft my vergheten:

Dies seggen sy: geuften aen met macht /

Wysullen hem nu wel hebben te pacht:

Maer de victorij wordt v toegemeten.

Dacrom heeren zijt van my niet wijdt /
Het is tijdt /

Laest v om my te hulpen:

Al mijn vranden worden beschaemt nu /

Heer door v /

Aen

Men my so sonck en wulpse:
 Die mune Diel so teghen zyn/
 Met schandt sult ghyse ouerdecken:
 Dy soecken al dat ongheluck mijn/
 Hun aenslach en hun voornemen sijn/
 Die com op hun hals en necke.

Want here ich wacht alleen op v/
 Kintet mi/
 Dat ich wien name prijse:
 D'rechtuaerdicheyt tot alder stont/
 Mijnen mond/
 Bekendt, en sulcks wilt bewisen:
 D'sallicheyt ich niet vertellen en can/
 D'macht die wil ich vercondghen:
 Dooz my heb ich v'rechtuaerdicheyt/
 Daer op verlaet ich my altyt/
 En op v'woip ich mijn sonden.

Ghy hebt my van ioncks op gheleert/
 Op deerd/
 D'wonderlijckheyt te vercondghen/
 In mijnen ouderdom woont hy my/
 Gheel v'v/
 So sal ich tot den kindis kindren/
 En tot die, so noch toecomende zyn/
 D'macht vercondighen seere:
 D'rechtuaerdicheyt is hooch en gendt/
 Ghy doet groot dinghen, dien diet bekend/
 Wie is v'ghelijck, o here?

Men

M

Uert

i
 hte. 145
 esche
 eere
 in
 ble:
 rke.
 erdom niet/
 n reedt/
 n:
 bt/
 cten:
 t macht/
 pacht:
 icken.
 p niet wijdt/
 int no/
 Men

Oerl anct en noodt mo: ick ten hert /
 Ghy laet meet /
 Met veel sorgbens my beproeuen:
 Doet my doch hert hier in bystande /
 Met v handt / 130
 Doet allen ongluck wilt my voeren:
 hoe diep dat ick lig inde eerd /
 Noch gheeft ghy my dat leuen:
 Sonder v so smenschen hulpe teer /
 Ich waecht alleenlich op v hert /
 Wilt my die vortorte gheuen.

Al lig ick in sonden vrees en groot /
 Doch in noodt / 131
 Noch vertroost ghy hert my weder:
 Ghy maecht my groot seer wonderlijck /
 Dies ghelijck /
 Mÿn sonden drucht ghy ter neder:
 Dies danck ick v mynen hooghen Godt /
 Ich wil v met den Soutre speelen: 132
 De ghetrouwicheyt so in mynen noodt /
 V goetheyt my bewees min loot /
 V ghenad gheuoel ick ghehele.

Mÿn lippen die singhen vollijck v /
 Ghetrou / 133
 Den heylighen ysaele:
 Ghy die alleen wt ghenaden gunst /
 Om sunst /
 Verlost hebt hert mÿn siele /
 Van uwe rechtuacedicheyt mÿn tongh / 134
Daglijck

Dag
 Sp
 Dat
 Dat

Psal
 Is
 dat h
 cien
 ende
 bidd
 ende

I
 Die

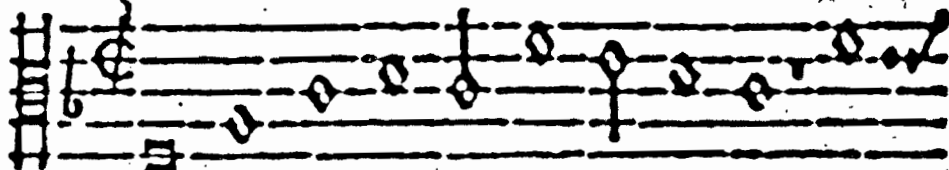
ghy t
 bert

Daglijcx sal diehten en spieken:
Hy moeten hun schamen oudt, en longh:
Dat ongluck hun selue toecom,
Daer in sy my wouden steken.

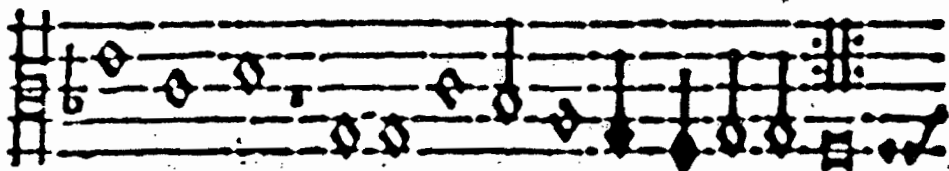
Psalms, LXXII. Deus iudicium tuum da regi.

Is eene Prophecijē van het rijk Christi, hoe
dat hy de sonden vergheuen, de arme consiens
cien vertroostē, ende de Heyden aennemen sal;
ende hoemen daghelijcks voor hunlieden sal
bidden, ende datmen hem om de verlossinghe
ende den bystandt soude louen.

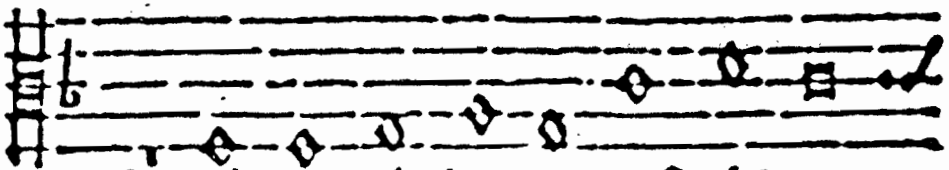
Op den naeuolghenden thoon.

Den Coninck en uwe Regenten syn: Die
Dien gheeft verstandt, en sinnen syn: Gracht

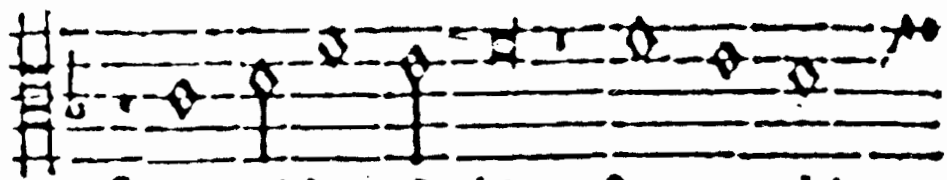
ghy te goet, Gheset hebt ouer wolck gemeyn:
hert, en moet: En oec des Conincks son terteij:

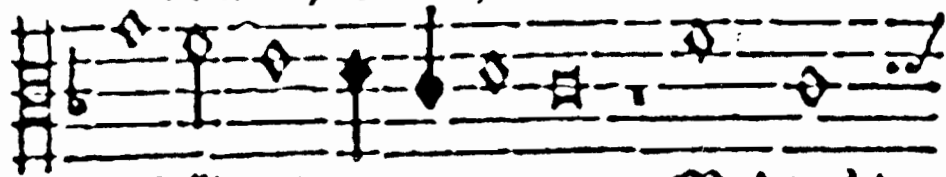
Wat hy mach kennen v'recht,

M g

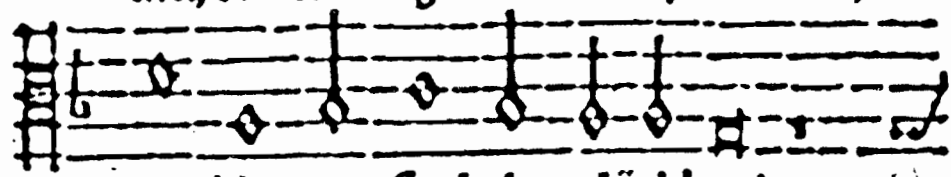
Emuul:

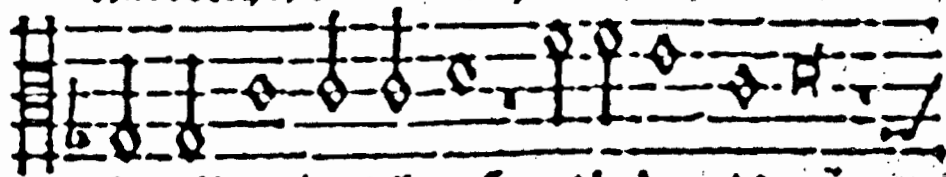
Eenuuldich en recht, Om u volck

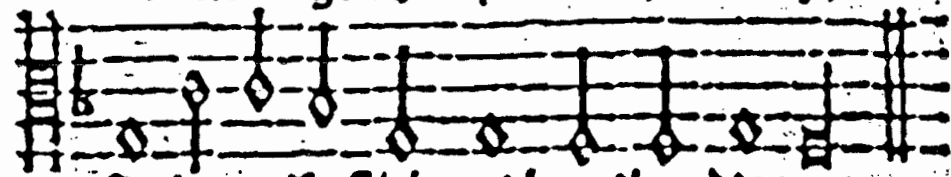
altijds te regeren: Met recht,

uaerdicheyt, En behoorticheyt,

De allendige dijn, Soot behoort te zijn

recht en justici, met hun thandteeren.

Dan brenghen vreed, de berghen, en dal,
 En rechtuaerdicheyt,
 Op dat volck gherustelack woone:
 En dat het wandlen mach ouer al,
 Alsoo vix sonder leydt,
 Dat hun niemandt en derf verschoonen:
 Ist dat u Regenten d Xmen gheclach,
 Dat allen dach,
 Onder volck is: verhooren:

Den

M
N
H
M
B
V
A
W
P
S
Y
B
V
B
W
D
M
R
H
B
P
U
B
R
B
D

Den berauden beurdt /
 Wlandt spijfen wijdt /
 Der boosen rodt /
 Hoohmoet en spodt /
 Hun pocchen: en zijt verflooren.

Dan sullen v oock hebben voor oog /
 Vrou ende Man:

Godt: en v seer eeren:
 So lang als de Son inden Hemel hoog /
 Glijft: met de Maen:

Tot kindts kindt uwen lof vmeeren:
 Hun Princens coemst is gracieuslijck /
 En den reghen gliick /

Diet al comt schoon bespreyden:

Glijck den dau van hooh /

De weyden drooch /

Bedaugt seer wel /

Eghers wast dan snel /

Op dasghemarpede weyden.

Dan bloeyt de rechtwaerde in vrede wylt

Alsoo langhen tijt /

Als de Maen sal schijnen:

Sijn rijck en zijn heerlichheyt subijdt /

Sal verbreyden soo wijdt /

Van deen Zee / tot Zees termijnen:

De Moozen die vallen hem te voet /

En zijn opandt die moet /

Van vreesse lachen die eerde:

De Coninghen al /

Sullen rijckelijck al /

Beer ras en snel,
hem beghiften wel,
Alle leydten hem dienen werden.

Van het onrecht by den Armen snel,
Verlossen sal,

Als by troostloos tot hem sal roepen:
Do sal by hem niet laten int ghequel,
Noch onghewal,

Maer beuyden een allen boecken:
En vriendlÿck zÿn den ghenen altydt,
Die groot armoep lÿdt,

En hem verlossen van schaden:
Oock van sworckers last,
En van ouerlast,

Want by hun bloet,
(Schadt seer dier en goet)
By salse daer af ontladen.

Geel ghelucks den Coninck alle tydt,
En Arabis Goudt,

Sal men hem wenschen, en gheuen:
Die hem beminnen die sullen altydt,
hem aenbidden stoudt,

Want by sal ewlÿck leuen:
Isael dat op de berghen ghesaeyt is,
Daer af ghewis,

Sal een handvol veel vruchte voort bringen,
En ghelÿck dat houdt,
En die rerde stoudt,

So in Libanon zÿn:
Als de windt roert sÿn,

Troien

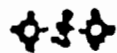
2
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Troten / soo salt fraey slaen klingen:

102

Alc volcke salder inden Steden zyn:

Loof, en Ghebe ghelijck,
Soo sullen sy hun vermeeren,
Eewelijck oock zynen name sijn,

Dien sullen allglijck,
De nacomelingen seer eeren,
Door hem sullen oock ghebenedyt zyn,

En rijck worden sijn,
De heyden: en sullen hem prisen,
Gheloeft sy dien steen,

Israels Godt gemeen,
Want hy can alleen,
Dender bystandt ghem,
Groote wonderlijckheyt bewisen:

Synen naem sy gheloeft inder ewelicheyt,
Oock zyn maesteyt,

Die en can niemant ghenoch vollouen:
Sijn rijck, cracht, en heerlijckheyt,
Heeft hy nu bereyt,

Hy den Vader boech hier bouen:
Derre rijck is vol oan syne eer,
En hoe langher hoe meer,

Wordt ghepresen synen name,

Dies de vromen al,
Dien dit behaccht al,
Goetwillich en vrij,

Honder hypoerisy,
Sprieken vrolijcken / Amen:

Ps

Psalm

Troten

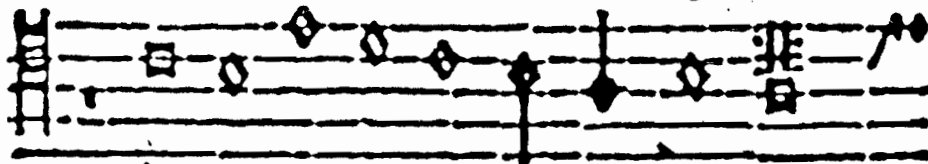
176
Psalm. LXXIII. *Quam bonus Israel Deus.*

Is eene schoone leeringhe teghen de gemey-
ne schandalisatie, ende dat de kinderen Gods
onder d: roede worden gehouden, ende dat de
Godloosen moeten onuersienelijck, ende met
verschricktheyt te gronde gaen,

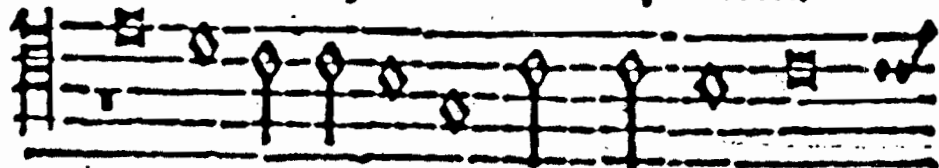
Op de wāse vanden *Xv.* Psalm. *Est*
op de naeuolghende melodye.

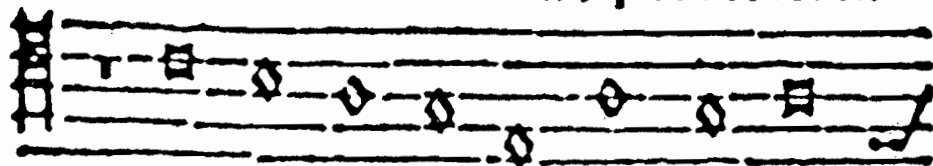
Godt is soo goet den *Israël*,
Ick struchelde by naes in tgequel

Oock die, soo zyn reyn van herten:
En met mijne voeten in smerten:

Over den berouwers my seer verdroot:

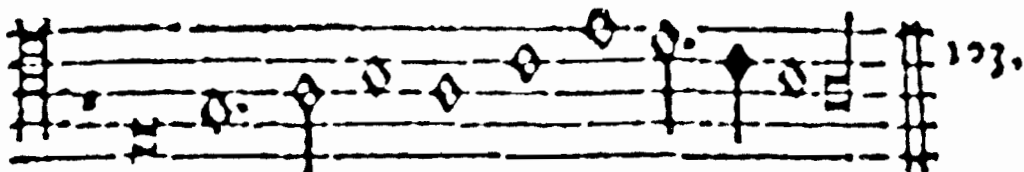

Tgheluck heeft de Godloose vol
En

176
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

I Dem.

gemeyn
n Godts
de darde
nde met

En igdet hun nae haeren wille.

Met den doot sy niet omringhelt en zyn
Sy staen sterck glich een Palleuse:
Int ongluck glich andre sy niet en zyn,
Worden niet gheplaecht, maer zyn in peyse:
(Die vrome menschen die liden pijn)
Maer hun houaerdij moet noch eerlijck zyn,
Laet sien wie salser om straffen?

Hun grootzicheyt die moet ooc wel staen,
En sy willen vock seer zyn gheuen:
Daerom sy oock dus braggheren zaen,
En watse dencken dat moet gheschien,
Sy verfoerent oock al datter is,
En sprekender af, met arghen list,
En blameerent met hooch te spreken.

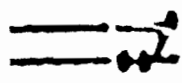
Wat sy segghen moet alsoo gheseyt zyn:
Alquaemt vanden hemel gheuloghen:
Daerom twolck hun so toeloopt sijn,
Ghelijck dwater, ongbeloghen:
Sy segghen al: hoe weet het doch Godt,
En houden daer met hun ghech, en spode,
Godt en draecht gheen kennis van desen?

Henket doch hoe de Godeloose,
Inde werelt dus gheluckich zyn:
Sy besitten in dees werelt boose,

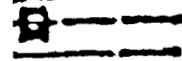
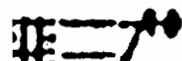
Al u

Allen

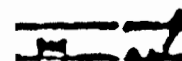
Of

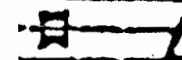
ael,
uel

ten:
n:

doot:

tot

En

Allen tgoet, rüchdom, en tgebelte sijn:
Inermoep de Godsalighe leeste,
Terups by op zönen rugghe heeft,
Alde werelt die is hem teghen.

Man seyt de vrome: soud ich om niet?
Ghesuyert hebben mijn herte?
In onschult mijn handen hebben, om niet?
Gheswasschen, met pün, en smerte?
En word noch van Godt daer toe gplaccht?
Die straff staet voor my alle daeg:
Noch by my en is gheen vruechde.

Ich had alsoo oock gbesproken by nae;
Ghelick zün doen alle ghelycke:
Maer daer met soud ich te onstae,
Verdoemen v kindren al glücke:
En peysden oft icht begrüpen mocht,
Maer veel te swaer zün, het my docht,
Het vleesch condet niet begrüpen.

Tot dat ich in Godts heylsichdom glück;
Ende merchten op hun eynde:
Godts kennisse mün hert doen ontsinck,
Dat hijt anders met hun meynde:
En sedt al hun dinghen op glatte baen;
Oock worpt byse te grond van sondacn;
En onuerkens gacn sy te nieste.

Sy steruen met grooter veruacrtheyt;
En gaen also te gronde:
Glick die wt den droom ontwaecht subeydt;
Door wien het is al verswonden:

Also

ALSO
WANT
DIE
WEL
DEN
DROOM
ONTWAECHT
SUBEYDT;
DOOR
WIEN
HET
IS
AL
VERSWONDEN;

Also maecht ghy heer dat zyn bacht /
De gheel Stadt hun beelde beghecht / belacht /
En ontdeekt wordt gheheel hun schande.

Het is my een groot herten leedt /
En het sleet my in mijn nieren /
Dat ick moet een dot zyn die niet en weet /
En voor u / ghelick een diere :
Nochtan blif ick altdie by u /
Ghy houdt my by mijn recht handt nu /
En ghy leydt my nae uwen rade.

Ghy neemt my op dleest met eeren aen :
Maer als ick u heb byere :
So vracch ick niet nae deertsche bystaen /
Noch nae den hemel ; want seere :
So zyn by my alle dinghen veracht /
Mijn vleesch / luf / siel zyn gheel versmacht /
Ponder u so ben ick verdoen.

Godt so alleen den toerlaet mijn /
En mijn deel inder ewicheyt :
Maer al die wijcken van zyn woord sijn /
Dier sielen en is gheen salicheyt :
Al wat hem opworpt teghen Godt /
Dat gaet te niet / en wordt te spodt /
Ewordt ewelijck / van Godt verdoen.

Wie goet dat mijn hert hem tot Godt /
Segheest : en houdt an hem allerne :
Mijnen toerlaet / en wordt niet te spodt /
Mids dat hy staet op Godt allene :

Altyt

in:
om niet?
om niet?
te?
gplaccht
oken by nae
cht
ocht
chdom glich
atfinck
baen
ndaen
aertheyt
echt subend
Also

Altsich hem bid lof, en danck /
Dat hy my houde mijn leuen lanch /
Om sijn wercken te vercondghen.

Geet sy den Vader, enden Son. 11. 12

Psalm. LXXIII. *Ut quid Deus repulisti in.*

Is een ghebedt voor de Christelijcke Kercke
ende om pays, ende beschuddinghe teghen
de vyanden te vercrighen.

Op de wijse. An wasser stassen Babylon / dat
Oft op den C. xxxvij. Psalm.

Heer waerō vsloot ghy ons / in ons leedt?
En zyt vergramt ons seere?
Ouer v scharpens wijdt, en breedt,

Van uwer weyden, o Heere?
Ghedencht aen uwer Ghemeyne ghequel,
Die ghy vercom hebt van dbeghinsel,
En selfs ghetocht hebt Heere,
Tot een erfgoedt wel also schoon,
Daer ghy woont aenden berch Zpoon,
Diet men verwoest so seere.

Met voeten treetsē seer hert en sel,
Versloot hun poechen te gronde:
De vbandt die heuet verdoruen snel,
Int heylighdom al wat hy conde:
V wederspannighe die brullen seer,
Int midden van v huys, o Heer,
Thun Goden sy daer in setten sijne,
T uwer spode, en tuwer grooter onzer:

486
Min

Men doet de Opelen blicken seer,
Glyck als men afhoudt die woestinen.

Sp bouwen ontflucken o Taesselwerck,
Met beylels, ende met bülen:
(Dat zyn die hun op Godts macht, en sterckt)
En op zyn woort vast slaen als stülen:
Die dooden sp alommentom,
En worpen alsoo uwen heplichdom,
Int vier, om dien te verbranden:
Te grondt ontwijden sp dat is claet,
De wooninghe van uwen naem voorwaert,
Dien sp niet kennen in hun landen.

Want sp spreken in hun herten al,
Laetse ons nu berouwen:
En hun leden wtroepen teenemael,
Met haren valschen ghelooue:
Also verbranden sp oock met schandt,
Alle Godts Steden, door t'gheheele landt,
So dat wy en sien niet meere,
Onse Teekenen: noch daer en is gheen,
Propheet, noch leeraer meer ghemeen,
Op ons: die ons can leeren.

Hoe lang sal de vbandt God versmaven?
En blasphemieren dus seere,
Godts naem tot zyn der eeren schap,
En dat hoe langhert / hoe meere,
Wacrom gaet ghy o Heere groot,
Wrechtte handt van uwen schoodt,
So teenemael ver af heeren:

Maer

sc. 12
epulisti in.
ijcke Kercz
ghe teghen
on / dat
n.
ous leedt?
needt,
ghequel?
m?
el,
444
t:
Men

Maer Godt mijn Coninc van ertolcheyt,
Is noch int midden van blandt bereypt,
Om dellendighe te helpen.

Ghy verdepde de Zee al door v cracht,
En verplede thoost vanden Draken:
Die in de wateren zyn met macht, † † †
En ghy scheurt oock de raken,
Vanden Waluisch, oft Leutathan,
Ghy gheest hem tot spüs aen alleman,
En den volcke inden eylanden,
Fonteynen, en Beken, laete bloeyen ghy,
En groote heuleren vdroocht ghy vry,
Om den wil van uwer Allendghen.

De nacht, en den dach v oock zyn,
En die bereypt ghy alleene: † † †
De Sonne, en oock de Sterren sijn,
Die regiert ghy int ghemene:
Alle landt gheest ghy zyn fonteynen,
Den Winter, en Somer, cundt ghy behieren:
Wilt doch dan eens ghedencken:
Dat de v vandt versmaet Godt goet:
Een dwaes volck uwen name soet, † † †
Blameert, dwelck my doet crencken.

Wilt niet gheuen den Dieren o heer,
Dwer Torteldupuen siele:
Oock die niet vergheuen nimmermeer:
Noch gheen sijn oock laten vernielen,
Dwer armen vergaderinghe:
Maer aen v verbondt heer ghedincht,

Want

W
W
L
X

W
D
E
D
W
W
W
D

P

(di
da
ste
ene
len

L
In
D

Want blandt is doerft lammestücken,
De hupsen zyn oock verdorven in blandt,
Laet den cleynen niet met alsulke schandt,
Also werch gaen henen strücken.

§ 9 §

Want d'Armen, en die Allevndighen,
Die prisen uwen name:
Staet op heer wilt hun saech volvnden,
En die Godloosen beschamen:
Ghedencht aen die vresmartheit groot,
Die ghy daglicke vanden dwasen hoort,
Verghet oock niet om uwen name,
Het roepen van uwen vanden heer,
Hun rafen, dat wast hoe langhet hoe meer,
Dacrom helpt ons heer, Amen.

§ 10 §

Psal. LXXV. Confitebimur tibi Deus, confite-

Is eene vertroostinghe, dat Godt de ghene
(die so seker op hun seluē staen) besoeckt, ende
dat hy die hetter wilt castijden, dan syne Chris-
tenen, want sy moeten het restken wdrincken
ende int lijden bliuen, maer de vrome die sul-
len verlost worden.

Op de wijze, Es ist das Heil uns kommen her.

Dancken v heer, die zyt so goet,
En vercondghen v wonderlichbeden:
Op dancken v oock met blijden moet,
In alle plaesen en Steden:
D'waeck is nae, en v crachtighe handt,

Die

wolcheyt,
yt,

v cracht/
:

§ 11 §

nan,

en ghy,

ovv,

l.

zyn,

§ 12 §

op beschren:

t:

§ 13 §

o heer,

eer:

n,

cht,

Want

Die sal Rechtter zyn in alle landt ;
Dics moet het al voor v verschrieken.

Den vromē bewaert ghy in onnooselheyt
En ghy sulse wel onderhouden:
Datz in de hoep, liefd, patien:icheyt,
Noch in tgheloof en verrouwen: ♦♦♦
Maer de Godloos gaet nae synen sin ;
In een valsche leer, daer blüft hy oock in,
En in donghelooue steken.

Ich sprach tot die so poechten syn,
Met hun valsche leere, en leuen:
Die hun so seer veroemende syn / ♦♦♦
Tot houaerdij hun hadden begheuen:
En snocht, noch en poecht niet op v macht,
D' dominatij niet te hoog en acht,
Teghen Godt wilt v niet so groots stellen.

Spreect niet tegen God met moede groot,
Onse sake aen gheender syden:
En heest perijckel, noch eenighen noodt,
Noch nu, noch tot eenighen tiden: ♦♦♦
Wp hebben maeschap, gunst, ghele, macht,
Verstandt, wüsheyt, konsten, en cracht,
Niemandt sal ons ter neer vellen.

Want Godt sal seluer den Rechtter zyn,
Den boochmoghen, en opgeblasen,
Hun houaerdij can hy indrüen sijn,
En verned:en alsulcke dwaesen:
Hy sloot ter ueder al wat hoog is /

Maer

/
 chen.
 onnooselheyt
 l:
 ept,
 :
 en sin;
 oock in
 en syn,
 :
 /
 beuen:
 op v macht,
 l/
 sto stellen.
 t moede groot
 n noodt,
 n: **✠✠✠**
 zelt. macht
 cracht,
 l.
 Rechter zyn
 lasen,
 / syn
 is,
 Maer

Maer d'Armen verheft by hoorch ghewots / 107.
 Om ter grooter eeren te brenghen. **✠✠✠**

Wisnen croos schenckte by alleman,
 Dien vronck en can niemandt muden:
 Nae Gods belofte so moeten dan,
 De vromen alts te liden:
 Maer op dieft moeten die Godloosen noch,
 Het steerthen wdrincken: eplasen/och,
 Voor den Aldieu by hun dat schenckel. **✠✠**

Drom wil ik beoemen talder tijdt,
 Jacobe Gode, en hem seer prisen:
 Die Godloosen cracht breecht seer subijdt,
 En trafen der Tirannen onwisse:
 Op dat de vroom op deerd alhier,
 Hun wreack sie, aenden Godloosen siet,
 En zyn leedt sie ghewroken. **✠✠**

Psalm. LXXVI. Notus in Iudea
 Deus, in Israel.

Is een dancksegghinghe dat Godt syn Kerck
 ke aldaer syn woordt, ende den rechten Godts
 dienst is, ghenadelijck wile beschudden, ende
 hare vyanden wille te niere doen.

Op de wijze vanden voorgaenden Psalm.
 Ofte op. Wo Gert des seer nict. Ofte
 op den C. xxiii. Psalm.

Godt is in Juda be'ent seer wel,
 Te Halem is schoon zyn Tente:

R Spnen

Synen naem so groot in Ysael,
Sijn goetheyt woont in Zion genty,
Datt herst by ghebroken, Schilden, Peerden,
De Wapen, de Woghen, en oock de Swerden,
En oock de gheheele orlogh:

Der Roouers Triumph, en gelijck v niet,
Ghy condise al haest berocuen:
Al glijcken sy den wilden dieren v't,
Noch schouwen sy v sterckheyt hooghe, 333
Sy slapen ghelick al waer bet nacht:
Te niet gaet allen hun cracht, en macht,
Gheensins en helpt oock rickdom.

Soo hou als ghy scheldt o Jacobs Godt,
So vallen in slaep waghens en peerden,
Verschricklijck verghelt ghy sonder spodt,
Als ghy toornis velt hier op eerden:
Dertrick vreesse af, en het wordet stil, 334
Als Godt opstaet, en ordeelen wil,
En vlossen hier alle de Armen.

Als de menschen teghen v wueten seer,
Dan Triumphert ghy eerst met eeren:
Beloeft Godt, en houdet, en brengt meet,
Ghenicken den verschricklijcken heer,
Den vreeslijcken heer, schenckt ghyfen goet,
Hy beneemt den Princen haren moet,
De Coninghen hier voor hem vreesen.
Gec sy den Vader en den Seon. 36. 1.

Psalm. LXXVII. Voce mea ad Dominũ cla.

Is een ghebede dat Godt syn arme Kercke 108,
verlossen, ende onderhouden wille, ende leert
ons, hoe dat wy in allen ongeluck ons troosten
ende in tgheloooue ons stercken souden.

Op de wyse. Aus 118. not scrysch 118. v. 10.

Oft op den Cxxx. Psalm.

M Et myne stemme roep ick tot Godt;
My sal verhooren de heere:
Ick soeck hem oock in mynen noodt,
En themwaerts ick my heere:
Mijn handen ick snachs themwaerts ophef;
Haer en wilt niet laten troosten mijn Siel,
En all mijn crachten die beuen.

Als ick bedroeft be, dan dene te aen Godt;
En als ick lig in onmacht:
So houdt hy mijn oog op sonder spodt:
Kenden voorleden tijdt ick dachte:
Snachs vergadt ick niet het snaren spel
En besprack my met mijn hert so wel,
Dat mijn gheest: die moet ondersoeken.

Oft God geen grach n:eren woud doen;
En zijn goetheyt woud toeluyten:
Maer ick moest mijn ghepeysen doen,
Stillen, en my gaente buyten:
En dacht: Godts handt die verandret al,
Daerom denck: ick aen zijn werken al
Die hy voortito heeft ghedane.

Al u werken ick te recht beroem;
Want ghy doet wonderlyche werken:

R ü Dwen

ter
en, Peerden
ie Swerden,

zelyck v niet,

oghe. 333

cht:
nacht,
n.

acobs Godt,
cerden,
der spodt,

den:
de stil, 34

wuelen seer,
eeren:

ngt meert,

heere,

ghisten goet,

moet,

resen.

on. 11. 1.

id Dominū cla.

18

Wan noch heer, salst beplischdoem,
Zijn Godt, wie isse so sterke?

Ghy zult de Godt die wonder doet:

Ghy bewijst v macht ouer volck goet,

Van Jacob en Josephs kindren.

Die waten aensaghen v, o Godt,

Enda gronden wulden noch merre,

Weden wolcken quam sijnghen groot,

Juden hemel Bonderdentsere,

De stralen die vloghen ooch seer snel,

Den Sijren v'schriekte deertrick so sel,

Dat het daer af stont en besfde.

In midden vande Zee was v baen,

In groote waten v paden:

Voetstappen men niet gaep can naen,

Om irbt doet groote weldaden:

Ghy lenden v volck al door de handt,

Vin Moyses en Aeron valliant,

Ghelick eenen hoop Schapen.

Her syden Vader, en den Soon. *et. 1.*

Psal. LXXVIII. Attendite popule meus legē.

Is eerstelijck eene leere hoe dat Godt altoos
het onghelooue, ende de ongheloorfaemheyt
ghecastijdt heeft ghehadt, ende daer nae is het
eene vermaninghe, dat wy wt syne wonderlijc-
ke wercken souden leeren hem betrouwen,
ende ons met syne ghenade, ende almachtich-
heyt souden troosten.

Op

Man soe minne Wede wile neersich hoorē,
 Min te versien doct op v ooren,
 De woorden van munen monde:
 De parabelen en oude ding,
 Die wy ghehoort hebben ick voorts bring,
 Van onse vaders voor oerzonde:
 Dit wy souden den kindren dorn vermaen,
 De wercken des heeren soo hy heeft ghedaen,
 Met Jacob maecten een verbondt de heere,
 En gaf den Wedt in Istacl,
 Welcken alle vaders hun kindren wel,
 Houden seer neerslich doen leeten.

Dat souden weten en gheeren hooren,
 Al hun kindren dier werden ghebooren,
 Deen kindt sout segghen den andren:
 Dat sy hun hope setteden alleyn, §(+)§
 Op Godt: en achteden groot certeyn,
 Sune wercken in alle landen:
 En ghedencken aende weldaden van Godt,
 Sy souden oock houden all zyn gebode,
 Datz hun vaders niet en werden glucke,
 Een afwicheude ongherhoosamen aert,
 Welker bert noyt oprecht en waer, §§
 Noch wouden Godt niet hoorn alglucke.

Ghelick de kindren Ephraim wüdt,
 Bloden met allen hun heyr inden stendt,
 Die niet hielden Godts bondt ghepresen:

dem /
 : 3.
 doct /
 Godt /
 re /
 soot /
 +
 tel /
 ofel /
 vbaen /
 daen /
 +
 idt /
 oon. 1.
 ule meus legē.
 Godt alroos
 oorfaemhey
 laer nae is het
 ie wonderlijc
 betrouwen,
 de almachtic
 Op

Hy en wandelden oock niet in synen wedt /
Vergaten oock al zyn weldaden nedt / ✠
Die hy hun hadde bewesen:
Den Voorouders heeft hy wonder ghedaen
In Egipten en int velt Zvoe i /
Al door de Zee hyse leyden:
Voor hun gheluck sdaechs een Wolcke groot /
En snachs een Dierige strale root /
Steenrots waer / hun bespreyde.

Noch sondichdese wedrom tegē den Heer
En weeden onghoorisamer meer:
Oock begheerdense op dien termijne:
Hyse, daert was gheen noodt / maer spodt /
En teinterden in hun hert so Godt /
Hy spise ons nu inde woestijne?
De herde Steenrots / doen Noech hy:
Daer wt dat beken vloeyden vry: ✠
Maer hoe sal hy broot cunnen gheuen?
En nu oock vleesch inde wildernis?
So hou dat hoorde de Heere ghewis:
Ghinck hy hem tot gramschap begheuen.

En vlet ghincker op / in Jacob snel /
Sijn ongraed gheluck ouer Israel /
Om datse Godt niet en betrouden: ✠
En op zyn salicheyt boeyten sy niet /
Den Welcken bouen hy doen ghebiet /
En liet den Hemel open houden:
Het reghende doen Man / daer sy salen /
So datse des Hemels broot aten /

EN

W
A
R
D
E
S
B
O
E
K
S
D
E
S
E
N
E
M
E
L
S
D
E
S
E
N
E
M
E
L
S
D
E
S
E
N
E
M
E
L
S

En gaf hun ghenoech sulcke spise:
Den Oostenwindt die oock doer voortz bracht,
De Suidwindt gliick t'sandt gaf niet cracht,
Met den reghen hun vleesch tot spise.

Oock Voghelen ghelick des Zee sandt,
Die vielen in hun leeghet plas sandt,
In hun Tenten züet gnoech vonden:
Doen sy dus aten met grooten lust,
En hadden dien noch niet gheblust,
Maer hadden noch vullesch inden monde:
Doen quam Godts gramschap sonder falen,
En dood onder hun die principale,
Ende beste van Iseale:
Maer sy sondichden dies maer te meer,
Sy ghelooften de wercken niet vanden Heer,
Drom storuen sy subijdt, en snelle.

Doense God so doode, doen sochtē sy beten,
En keerden hun tot Godt met luyder stem,
Smorghens vroech, niet pyn, en sinerten:
Noch huycheldēse wedrom voor God dē Heer,
Want hun tongh looch, hoe langhet, hoe meer,
En sy en meyndens niet van betten:
Sy en hielden zyn verbondt vroech, noch spact,
Noch v'gaf hy hun hulpede misdact,
Hy en doode niet zyne beminde:
Sijn gramschap hy dickwils keerden zaen,
Sijnen gheelen thorn en liet hy niet gaen:
Want hy dacht, t'zyn maer vleesch, en winde:

A Uij Doe

En

Hoe waren sy hem so langhen tūdt,
Ongeboorsam . inde woestijn wādt,
Veel quaets sy dact ginghen maken: **De**
Sy teinpleerden Godt wel so dick wt,
En meesterden den beylgen in Isracl,
Mact bedachten niet eens di saken:
Dat huse so dichwils hadde bruidt,
Wt Egipten, met tecknen, en subydt,
Hun wāten verandert in bloede:
Datz niet costen dyncken wt hunliedert breech,
De Peerts vliegen gauen hun menigen sleect,
De Vorschen verdoruen hun goeden.

De Ripsen afacten hun vruchten breech,
De Sprinckhanen deden hun groot leede,
De wijn wāter mact sich dicke:
De Moerbefieboont veruroos ghebeel,
Den Haghel versloech de beesten veel,
Hun Cudden verbrāde dat viere: **370**
Doen Godt vergrāde niet onghenaed,
So quaem ouer hun groote angst . en schaed,
Hy macthen plaetse synen thorne,
Hy en verschoonde se niet een lier,
De Pest vāndt hun beesten, en gbedier,
Hy vāloech oock hun eerstgheborne.

Glyck Schapen leyden by zyn volck wt
Inde woestijne, door zyn viceluyt,
De vrees hun doen niet en erchde:
Mact inder Zee veld: anck hun vrandt,
Soudet vrees, broecht hy zyn volck te lanct,

Iae tot zinnen heylighen breghe:
hy verdreef voor hun wech, de herden snel,
En de yden blant, onder hun wt seer wel,
Lirter Ysrael in wonen bequime:
Maer noch so templeerden sy wedrom Godt,
En bielden oock gheensins sijn ghebode,
Glyck hun Vaders hadden ghebode.

Sy bielden al, glyck eenen valschen bogh,
En vergramden Godt, met haren hoorch,
En met tot d' Afgoden te gane:
Doen Godt dat boorden, vergramden hy sel,
En verachten daerom, seer Ysrael,
En liet sijn wooning leech stane:
Die hy hadde in Silo gheuo,
hy gaf haer macht, inde gheuanchens,
van heeldichheit in sijn anders handen:
hy gaf sijn volck ouer, in het swerdt,
En vergramden op sijn Erfghenamen gredt:
Toer verlonde toelck inden lande.

Hun Jongemans verlonde oock dat vler,
Niemandt en beclaechden, hun Dochters siet,
hun Pissers die doodemere, het punen:
De Weduwen werden ghebeclnerswact,
Godt die thoonden doen: een sulck gheclact,
Glyck die verhuert is vanden wine:
hy sloechse van achter als zinnen vande:
En brochtse soo, in een ewighe schandt,
hy oermarp Iosephs Tabernakel:
En ver siet gheslachte Ephraim wjdt,

R o

Maer

Iae

Maer verrees sghelacht van Yuda subydt /
En den berch Zoon bemint wel.

Daer herse hy zyn huis, heoch opgebracht /
So costlyck, als hy ymmermeer mocht /
Eselst moet ooch eweluck bliuen:
Ghelijck deertreijck, dat wel vast blifst staen,
Hy verrees Daud, doen hy daer quam gaen /
Om de Schapen voorts te drijuen:
Handen supghenden Schapen haelde hy hem /
Dat hy Jacobs volck soude weyden:
En Isael zyn erfghenamen,
Die weyden hy van herten playfandt, 434
En tegeerdeuse wel met zyn verstandt,
Al quamt hem suetelijck aene.

Psalm. LXXIX. Deus uenerunt gētes in ber.

Is een ghebedt voor de Christelijcke Kercke,
datse Godt voor de vyanden beschudden ende
onderhouden, ende de sonden verghenen, en
door de vyanden niet castjden en wille.

Op de wūse, Re spācht der Dureysen Mandt.

Oft op den Kittj. Psalm.

Herr in v Erfgoet, gheualen zyn /
De heyden soo onreynne:
Die uwen heylighen Tempel sijn,
(De ghelouighen ick meyne)
Veronternicht hebben so macht veel, 435
Ende Jerusaleem ooch ghebreel,
Ghemaccht tot eenen steenhoope.

D:

ubijdt /
gebrocht /
t /
flaen /
in gacn /
by hem /
f f f
t /
tes in ber.
e Kercke,
den ende
enen, en
e.
Alude.
In /
fijn /
f f f
Di

De doode lichamen van uwe knecht / na,
Hebben sy den Voglen gheschonken:
Dat sozz, en oock niet groot onrecht, . f .
Hebben siet oock veel verdroncken:
Het vleesch van uwen beplighen,
Dat hebben sy voorgeworpen,
Den Dieren: die hebben vssonden.

Sy hebben om Iherusalem seer /
Het bloet glïck dwaler vergoten: f f f
Dese begract den. en wasser geen meer,
Van hunliedet bouz ghenoten:
Onsen gebueren, zyn wy met een,
Een versmaetheyt: en spodi ghemeen,
Den ghenen die by ons woenen.

Heer hoe lang wilt ghy gram zyn sel,
Dwen puer, glïck toter laten betren:
Dgranschap schudt op de heyden sel,
Die v niet en willen kennen: f f f
En op de Coninckrijcken oock,
Die v volck dooden, met groeten hoop,
En die uwer: narm niet aenroepen.

Want sy hebben Jacob met lust,
Verdonden, en oock verdreuen:
Sijn huysen so geheel verwuust,
Datter luttel zyn ouerbleuen: f f f
Dencht niet aen onse vo: leden bo: cheyt:
Maer laet haest v vermherticheyt,
Ouer ons noch grooter worden.

Want

Want wy syn geworden gheheel dun /
Om dert van uws naems wille :
En helpt ons doch / o Heer van hem /
Wit ons ghebedt veruullen :
En verlost ons v kindren teer :
Onse sonden vergheeft ons Heer /
En dat om uwen name.

Waarom laet ghy de heyden al glöck /
Segghen : waer is nu hun Gode ?
Waarom Heer laet worden kennelick / 144
Voor ons ooghen / hunliedre noode :
En die warch van het bloet uwer knecht /
Dat vergoten is van dat gheslecht /
Dwelck o wort gheheel verachtet.

Laet voor v comen / Heer metter spoet /
Dat suchten van uwe gheuanghen :
Voor uwen grooten arm behoedt /
Die nae v seer verlanghen :
Laet oortbliven v kindren syn /
Die ter doot Heer verwesen zijn /
En laetse doch verlost worden.

Vergheelt onsen gebueren quaet /
In haren schoot seuenmale :
Hun vsmaden daer met dat wort vsmact /
Ghy en v woordt teerne male :
Maer wy v schacphens van uwe werp /
Danchen v Heer inder ewelheyd /
En uwen roem wy vercondghen.

Psalms

Psalm. LXXX. Qui regis Israel intende, qui. n. 3.

Is een ghebedt voor de Christelijcke Kercke,
ende teghen haren vyanden.

Op de wijze vanden Exic. Psalm.

A Enmercht ghy herder van Israel,
Die Ioseph leydt, gluck schapkens wel,
Wilt van Cherubim verschijnen:

Verwecht v cracht voor Ephraim,

voor Manasse. en Benjamin,

Om onsen bystandt te zyne:

O heer wilt ons aennemen vop,

Als v aenschijn licht, dan ghenesen wy,

heer Zebaoth en Godtte:

Hoe lang bluft ghy gram ouer v volck bloot,

En met tranen hun spijzen in sie van broot,

Ghy maectt ons ghebeel te spoete.

O Godt Zebaoth haert ons subrydt:

Als v aenschijn licht, dan come salicheyt,

Ghy hebt ghebarlt den wijnstock schoone:

So ver al wt Egyptenlandt,

(De heyden verdreeft ghy door v handt)

En dien gheplandt seer schoone:

Ghy maectten voor hem, een schoone baen)

Hij wortelde in het landt bequaem,

Sijn schap de berghen bedeckten:

Sijn scheuten, dan Cedar wasien meer,

De schap daer af reichten aende Zee,

Sijn tacken tot aen dwater streckten.

Psalm

Waarom

Waarom hebt ghy so ghebroken dan /
Doren Thurn , dat dien nu alleman ,
En de wilde Werckens doorhouwen: 31
Heert v om , en aensiet o Godt ,
Doren Wijnstock die sijt nu nootd ,
Gwaert dat v handt heeft gebouwen :
Oock volck dat ghy gmaecht hebt so heerlijck ,
Ende die ghy vercoeren hebt alleghelijck :
Lat ons leuen , en by v wesen :
En help ons heer tot allen nootd ,
Heert wedrom totswaert o heer Godt ,
Daersicht , op dat wy ghenesen.

Psalm. LXXXI. Exultate Deo adiutori nost.

Is eene leeringhe dat wy God in allen noode
aenroepen , ende syns helpens ende bystandis
ons troosten souden , aldan soo wilt hy ons
helpen , oft anderlins sal ons allen ongheluck
aencoemen.

¶ Op de wijze vanden Exil. Psalm.

Godt die onse sterckheit is , dijn singt :
Den Godt Iacob dat het luy elingt ,
Met Herpen , en met Bommen :
Wilt met Trompetten blafen an ,
Onsen Ferstdach vande nieuwe Maen :
Dat is oock alommentomme , 34
De maniere in Isracl ,
En sterck van Jacobs Godt : dies wel ,
Hiel oock sulckis Josepys ghesachte :

Dorn

ten dan /

1 /
1: 313

men:
o heerlijck /
h:

Godt /

diutori nost.
allen noodt
e bystandis
vilt hy ons
ongheluck

Psalin.

dien angst:
lingt /
ten:

ten:
313

del /

Doen

Doen sy trocken wt Egipten landt / 114
Wat een vreemde sprake hun onbekandt / 115
Doen se Godt wt den ouerlast brachte.

Doen ghy in noot zände, aentriep my /
So verhoorden ick / en vielp v vop /
Als dwerder v quam oueruallen:
Men ikuswater beproefden ick v / 116
O mijn Israels volck / hoor nu /
Ick wil v vermanen alle:
Als ghy mijn stem hoort uerstelck /
So ceet geen vreinde Goden: noch die sgluck /
En lijdt gheen in uwe landen:
Want ick ben v God! inder waerheit /
Die v wt Egipten hebbe ghelept:
Wven mondt dien vullen mijn handen.

Mijn waerschouwen en achte Israel niet /
Daerom nae hun herten sin ick se liet /
En nae haren rade wandlen.
Och woud mijn volck my gheboorsaem zyn /
En Israel in minen roech ghinck sijn /
Met hun vbandt woud ick dan handlen /
Endie so haeten Godt den heer /
Die soud en aen Israel saelgieren seer /
En Israels lódt soud ewich bliuen / 117
En hun spāsen met het beste broot /
Oock met honich / wt den steenen groot /
Versaden hare liuen.

Psalin. LXXXII. Deus sedit in synaagoga.

Is eenē

Is eene vermaninge aende weerfijcke Ouer-
heyde, dat sy hun Onicie neerfelijck doen sou-
den, en voor de ghiericheyt hun wachten, ende
den Aimen helpen soudē, waer niet, so soude
se Godt verworpen.

Op de wijsē. Der roecht sprack es ist Petrus Weer.
Oft op den 111. Psalm.

God die inde Ghenevnte Godts staet,
En is eenen rechten Arcteer,
Onder den Goden vrecht, en spaet,
Dauid der Psalmen dichter,
Die sprac: hoe lang wilt ghy tonrecht?
Oordeelen, en aenuemen Recht,
De Goddeloose personen,
Aenmercht hoe Dauid hier doet vermaen,
Het valsche Recht van ons te naen,
Noch quaet niet te verschoonen.

Den Armen, en den Weesen, doet recht,
Dallendighen helpt doch seere,
Enden nootdurftighen. Dies en wilt Recht,
Diet van dat recht is af heeren,
Maer mach dat by tyinen rechtē com,
Met onrecht en laet hem niet leeden om,
Den verachten wilt oock kennen,
Wilt oock verlossen de Armen,
Vanden Godloosen die orb armen,
De vromen in noodt mit brenghen.

Die sy en willen niet verstaen,
Noch gheensins sy dat en achten,

Inde

ke Ouer-
doen soue
ten, ende
so soude

in Oere

to fact,

fact,

As

aen,

oet recht,

recht,

n,

im/

(S)

v

Inde

Inde duysternis so bliuen gaen ;
Daerom moeten vallen met crachten ;
De fondamenten aen allen cande ,
Van hun gheheel contrep eu landt ,
Wantz niet regeren met bschepde ,
Ghelücht hun van Godt beuolen is ;
Maer ordeelen al met menschen list ,
Daer door so hun seluen verleyden .

Ich heb wel gheseyt, dat ghy Goden zyt ;
En des alder hoochsten kindren ,
Doch sult ghy glück menschen metter tydt ,
Asseruen, niet te mindre :
En te grondt gaen eenen tyran ghelüch ,
O heer Godt van ons doch niet wücht ,
Maer besocht v volck op breedde :
Met een regiment also veruuet ,
Dat men v daer in regeren laet :
Op dat wy salich werden .

Godt maecht v op, ordeelt het landt ,
Want ghy zyt een erf heere :
Ouer de heyden, v is oock becandt ,
Aller menschen herten teere :
O Godt, ghy den rechten rechter mön ,
Ordeelt ons, nae v goetheyt sijn ,
Ost wy gaen geheel verloren :
Want in ons is maer alle boosheyt ,
Voorcomt ons niet v rechtuaerdicheyt ,
Ost wy bliuen onder uwen thoren .

☉

O heere

O here Godt, wilt doch sien aen/
Dit wy zyn dwerck uwer henden,
Blesch, en bloet, niet goets ghedoen en can,
Dierom wilt u ghenad ons senden:
En gheuen dat ons ghebreecht gheheel,
Maecht dat wy violick voor het ordeel,
Bestaen en v rijke cruen, (.)
Als ghy houden sult dordeel ghemeen,
Dwelck onghestaft en laet niet een,
Die in hate sonden steruen.

Psalm. LXXXIII. Deus quis similis erit tibi.

Is een ghebedt voor de Christesjcke Kercke
teghen alle hare vyanden.

Op de wjse. Es scind doch selig alle die imo

Of op den Erie. Psalm.

D Godt smocht niet, noch en zijt niet stil,
En beydt niet lang, dats mōnen wil,
Op vanden rāsen, en dullen:
En die v haeten die sicken op,
Met valsche prachticken, haeren cop,
En teghen v volck sy brullen:
So bestormden gheren met lisse sijn, \$\$\$
Die onder v bescherminghe sijn:
Maec ghy sult die heymlick beurgen,
Welken segghen sy: herwaerto doch comt,
Wy wilsē wtroeyen tot op den grondt,
Op datse gheen volck meer en sjen.

En

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

En dat niemandt en gbedencke meer? 116

Men Israel / so rotten hun seer /
Enen raet hebben so ghesloten: 320
So maken een verbondt teghen u /
Die Edomiter die rotten nu /
Ismael comter toe met vloten /
Moabiter / Hagarener / (62)
Sebal / Ammon / Palestiner /
Amaleck / Titus / Aser /
Hun heeft vergadert dese rodt /
Sy zijn gelück geworden de kindren van Toth /
Strafise glück Jabin aen dwater.

Verworchtse glück de Madianiter /
Glück Sisaram / en Endorner /
So wordense al tot lijcke:
Hun Princen die macche. ghelück Orub /
Zalmana / en ghelück Heeb /
En die daer segghen al glücke: 3.3.3
Wy willen innemen Godes huys?
Maecht die doch heer alsoo confus /
Glück een omloopende wille /
Glück stroo dat vanden winde breeckt /
Glück tvier dat een groot bosch aensteckt /
Als blammen die de berghen vntelen.

Wiltse alsoo veruolghen sel /
Met ontwedder, ras / en snel / (62)
Maecht hun aenghesicht te schande:
Op datz o heer doch soecken u /
Rae v vrighen / en hun schamen nu /
Dij Verschrickt

En

Beschrickse in alle landen:
Laetse doch worden ewelick,
Beschacmt, en vergaen alleghelick,
Op datse eens leeren weten:
Dat ghy alleen heer zyt ghewis,
En dat uwen name alleen is,
De hoogst ouer deertregh gheseten.

(.E.)

Psalm. LXXVIII. Qui delicta ternacla.

Is eene dancksegginghe, dat Godt syn woort
in syn Kercke onderhoudt, en dat hy althys het
volck daer toe roept, ende daer nae is het oock
een ghebedt, dat Godt syn woort, ende ons
oock voordaen wille onderhouden.

Op de wyse vanden *XXV. Psalm.*

De lieflick zyn, o Godt mijn heer,
Die Tabernaklen so schoone,
Mijn stel die vlangt coek wel so seer,
Nae den voorhof, van uwen Troone:
Mijn hert seer groote liefde heeft,
Mijn stel oock groote bliscchap heeft,
Tot den Godt die daer leest ewelijche.

Swaelmen en Mussen, die hebben sijn,
Oock de Tortelduyuen nesten,
Daer sy hun songhen in legghende zyn,
Dat is uwen Gultace den besten:
Ballich zyn sy, mijn Coninck, en Godt,
All die v louen heer Zebaoth,
Ewelick in uwen huyse.

Wel

Woo
Ooc
En
Del
Hoc
Dra

Wilt
Dael
Ghe
Het
In u
Een

In n
Dan
In al
Een
Den
Dalu

Psalm
Is
wille
nadig

(.E.)

Wel den ghenen die u houden zaen,
 Door uin Sterck; en die nae u haken,
 Oock die, so door het lammerdael gaen,
 En alhaer Fonteynen maken.
 De leeraers verclert men met glorië,
 So crighen oock voor en nae victorië,
 Diach stemen dat Godt is in Zion.

O lieue Godt! here Zebaoth,
 Wilt man ghebedt aenhooren,
 Daet het doeb u ghy Jacobs Godt, (S. 4)
 Ghy onsen schilt, wilt met u ooghen,
 Het rijk uws ghesals den aensien syn,
 In uwen voorhof ist beter te syn,
 Een en dach, dan andie duysent.

Ich wil oock lieuer Doortser zyn,
 In myn Godts schoon huys euen:
 Dan by den boosen tallen termyn, (S. 4)
 In alle werelden te leuen,
 Een Sonne, en Schildt, is Godt de here,
 Den vromen gheeft by ghenad, en eel,
 Paltich zyn die hem betrouwen.

Act sy den Vader en den Soon. &c. &c.

Psalm. LXXXV. Benedixisti Domine terrā.

Is een gebedt dat hem Godt ouer syn Kercke
 wille ontfemen, en dat hy wille wederom ghes
 nadigen vrede, ende gebenedijdinge geuen.

Op de wyse. Alu freucht euch lieben Christen.

Wst op den naeuolghenden thoon.

Wel

Gij Ghy

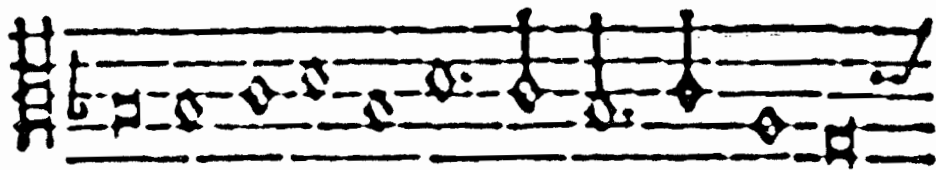
maekla.
 yn woort
 leijts liet
 het oock
 ende ons

Im.
 heere,

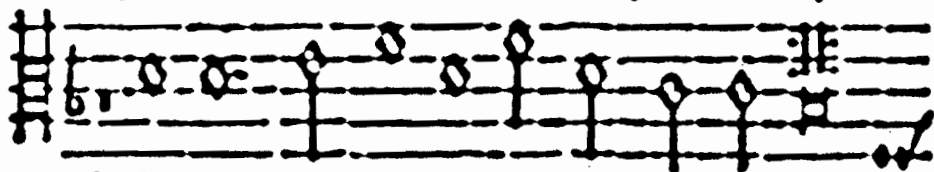
Is so seer;

ten syn;

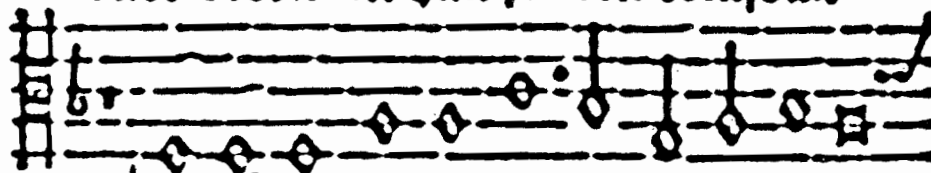
t;

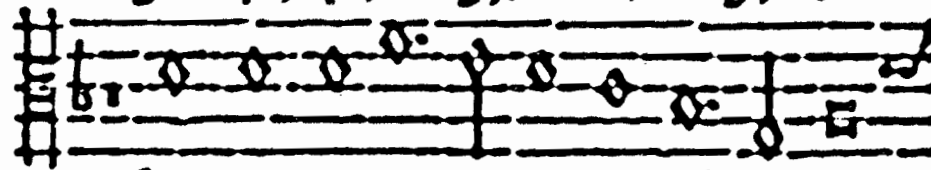
Ghy hadt voormals behagen aen v landt,
 Ghi naect wech uwes volchs sonde en schät,

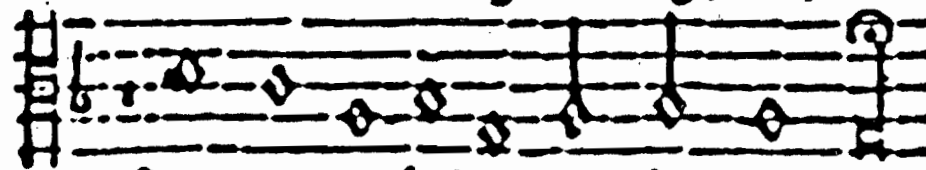
En brocht Jacobs ghevangnen wederom:
 Ende bedeckten hem sonden tontsom:

V gramschap hebt ghy eertiden gheeyndet

En van v, uwen grimme gheueyndet,

Om ons te helpen wt het eleyndt.

Godt onse salichmaker bequicht ons,
 En wilt v gramschap aflaten,
 Wilde ghy dan ewelich ouer ons,
 Der grammen tus wtrematen:
 Houdt ey de roed van v gramschap sel,
 En wilt ons doch bequicken snel,
 En ons by v gheuen het leuen wel,

(:G:)

508

SWARREN BRONNEN
 NODOR
 P/

ge
 de
 de

Soo sal troelck in v zyn verblüdt /
Heer ihoouit ons uwe barmherticheit /
Gheeft ons v salicheit naer tott / (233)
Do wil ick hooren met danckbaerheyt /
Wat Godt de heer seyt wel so reyn:
Want hy sal spreken / van vrede alleyn /
Tot zyn volck de heylighe Ghemeyn.

Op datz hun niet keeren tot dwaesheyt /
Wants zyn hulpe is nae by handen:
Op die so hem vreesen inder waerheyt /
Op dat derre / woon in ons landen: (4)
Goetheyt / en trouw / beyde lieffelick /
Ghemoeften malcanderen seer vrendelick.
Trecht. en vreed. een ander kussen minlick.

Wt der eerden spruyt die waerheyt /
Te rechtuaerdicheyt vanden hemel siet /
Godt sal oock van gheuen door zyn goetheyt /
Onsen lande / zyn vruchten / sonder vriet /
De rechtuaerdicheyt die sal voor hem gaen /
Op den wech hant voetslappen laten staen /
Gheloeft sy Godt de heer van stondaen.

Psalms. LXXXVI. Inclina Domine aurem tuam.

Is een ghebedt, dat Godt door synen heyligen Gheest ons in syno vreesse wille onderhouden, en ons leeren, ende oock voor alle vianden ons bevaren wille.

Op de wyse. O herre Gott begnade mich. Ofst
op den li. Psalm.

Soo

O iij

reycht

Diecht heert v ooren / en vhoort my /
Ick ben allendich / en arm daer by /
Gewuert mijn Siel van het boose /
Want van v ben ick wtgheroosen : 423
Mijn Godt helpt uwen knecht die hem /
Op v verlaet / en die met zyn stem /
Tot v roept : heer wilt oock ontfemen /
En troosten de Siel van v Armen :
Mijn Siel ophef ick heer tot v / (.)
Want ghy zyt goet / en barmhertich wt /
En saechtmoedich allen den ghenen /
Die v ghetrouwelich aenroepen /
Mijn Godt verhoort doch mijn bidden.

Denmet de stem mijns biddens o Godt
Ick roep tot v / in toudt van noodt /
En als mijn leden wilt bmercken /
Dan verhoorde ghy my heere :
Onder den Goden is v niemands glück /
Met allen hun doen / so groot noch so rijck /
Daerom sullen voot v treden /
Alle heyden / en v aenbeden /
En uwen name gheuen de eer /
Want ghy zyt groot / ghy doet wonder / heer /
Ghy zyt alleen Godt in ewicheyt :
Levdt my heer op uwen wech bereyt /
Dat ick in v waerheyt mach wandlen.

Mijn hert verblödt / en het vreesst seer /
Uwen naem / dies danck ick v / o heer /
Mijn Godt / van gheheelder herten /

Want

Want ghy verlost my tot smerten:

Zich prijs uwen name ewolijck my,

W goetheyt die is groot ouer my,

Mijn Siel hebt ghy verlost suelle,

Wat het diepste vander helle:

De stouten die stellen hun o Godt,

Zeghen my, en die machtighe rodt,

Münder Sielen sy naegaen, siet,

Dat sy v voor ooghen en hebben niet,

Roch en vreesen v daeromme.

Maer Heer Godt ghy zijt barmhertich,

Ghenadich, en seer laetmoedich,

W goetheyt die groot is seere,

Die behoede my altdits Heere:

Heert v tot my, ontfermt v mijn,

Gheeft uwen knecht v sterckheyt sijn,

Helpt uws Macchts Soon beuesten:

En doet aen my het beste,

Zeecken: op dat het vernemen,

(Die my haeten, en hun schamen)

Dat ghy my bystaet, o Heer Godt,

En dat ghy my vtroost in mijnen noodt,

Als ich v acntrope, Amen.

Psalms, LXXXVII. Fundamenta eius in monti.

Is eene Prophecije, van het rijk Christi,
hetwelcke dat te Zion beghinnen, ende door
de gheheel werelt soude wtghebreidt worden,
in alle spraken, ende talen.

Want

o v

o v

Op de wjse. O Serie Gert begrade niet.
Oft op den Lxx. Psalm.

Godt bemindt die poorten van Zoon,
Hy jon gfoundert, op de bergen schoon,
Hoogher dan Jacobs Tabernacien:

Heerliche dinghen septmen pladt /
Alto van v, o heere Godts stadt:
Men Rahab, wil ich ghedencken: §§
Dat is, dat gheheel Egypten landt,
Oock ben ich in Babylon becandt,
En in bun Steden wtuercozen
Palesiner, en Timanen /
En oock de swarte Morianen ¶¶
Die worden aldaer ghebozen.

Men sal tot lof, en prijs, van Zoon,
En op alle plaetsen segghen schoon,
Die Stadt, en sal niet gaen te niete:
De hoochste, diese optimmert gladt,
Die is ghebozen in dese Stadt,
Hy bereytsse hem sonder verdiete:
De heer sal dat oock laten hupsch, en sijn,
In alle spraken schreüende zün:
Men sal hem dies oock verhueghen, (.3.)
Om dat dien daer in ghebozen te:
De Hanghers oock aenden dansse ghewis,
Sullen singhen, met groote vruchde,

Psalm. LXXXVIII. Domine
Deus salutis mee,

Is een

Is een ghebedt, dat Godt inde temptacie, 120,
als het hert vol bangicheit, ende verschricks
heit is, ende all hem voor Godts gramichappe
vrees, vertroosten wilt.

Op de wijze vanden. Cxxx. Psalm.

Mijn Salichmaker, Godt, en Heer,
Dach, en nacht, roep ick tot u seer,
Verhoort doch mijn bidden euen:
Tot mijn suchten, neycht de ooren dijn,
Vol benautheyt is de Siele mijn,
Maec by den doot, is mijn leuen:
Ick ben oock by die ghelicken wel, (4)
Die daer neder varen, inde Hell,
Niemandt en wilt my bystaen, noch lauen,
Onder den dooden so lig ick daer,
Al oft ick schoon verflaghen waer,
En laghe inden graue.

Ben die en ghedenckte ghy niet meer?
Maec so zyn van u, verflooten seer:
Ghy hebt my oock diep ghesticken,
En verflooten, inde duyseris, 5.3.6
Dwen geim die benaudt my seer ghewis,
Ende oock uwe water beken,
Ter neder so my alle gader sien,
Mijn vrienden, hebt ghy ver van my gedaen?
Ghy legt op my groote schande,
Bedroeft en gheuughen ben ick, dat's clac,
Dre's clacch ick u Heer, mijn liden swaer,
Tot u sleech ick wt, mijn handen.

Sult

om bidt hi Godt, dat hi alsulcx woude in tijds 114
keeren, oft andersins so moeten alle menschen
verderuen,

Op de wijsse. Es seind doct selig alle die.

Oft op den Exix. Psalm.

Ich sal singhen, inder ewicheyt,
Heer luyd van des Heeren goetheyt:
Sijn getrouweheyt vrondecht mijn monde:
Waarheyt die blijft inder ewicheyt,
Die was schoon doent altemael werdt bereyt:
Ich heb ghemaecht eenen verbonde:
Met minen beminden wturtoorn,
Mijnen knecht David dien heb ich gheswoorn,
Ich wil v gheslacht verstercken:
En alijso optimren uwen Sietel:
Dacrom prijst, o Heere den Hemel,
Uwe heerlijcke wonderwerken.

En inde heylighe Ghemeent v waerheyt:
Oock wie cander inden wolcken brenst:
Den Heeren ghelijck wesen?
Jae wie isser doch, onder den Goden?
Die daer ghelijck is, desen Heeren?
Maer die, so hy heeft wtghelisen,
Die vreesen hem oock, in haerder Ghemeent,
En die rontsom hem zijn, die sien ceteent,
Groot eer: o Heer der bevisebaren,
Wie is v ghelijck? van machten cracht?
De waerheyt is rontsom v met macht:
Ghy regeert oock de Zeesche baren.

Ghebeel

Gheheel doot / ghy Rahab verlaecht /
Uwen stercken Arm / de vanden vtaecht /
D is oock / den hemel / en derde:
Het eertrijck / en al watter op is /
Tis also: oock Suyden / en Noorden ghewijs /
Die houden uwen naem in werden /
En in hem verbluden / hun oock schoon /
Den berch van Tabar / en Hermon /
Ghy hebtse oock seer verheuen /
Uwen arm is crachtich en seer vaillandt /
Wtermaten sterck is oock v handt /
Vrecht handt is hoorch / sonder sneuen.

Uwooning / die is seer schoon bereypt /
Met het recht / ende rechtuaerdicheyt /
Doo v is waerheyt / en gnade:
Salich is volck / dat iupchtzen en /
En dat wandelt int licht v aenschijns dan /
(O heere bewaert ons voor schaden)
Dv zijn oock vrolick om uwen naem /
En om v rechtuaerdicheyt bequaem /
Ghy zyt de sterckheyt vol eren:
Wilt v genad / doch tot ons keeren /
En v sterckheyt / in ons vermeerren:
Want ghy zyt onsen schilt / o heere.

Ons Coninck is dhevylghe in Israel:
Ghy spraeckt / tot uwen heyligben wel /
Ich verweck een die help ter glori /
Ich heb hem berezen / tot mijn volck recht /
Ich heb gheuonden Daud mijnen knecht:

En

En
M
M
h
B
J
E
M
W
J
G
J
J
D
E
E
N
D
A
E
E
N
E
N
N
N

En heb hem ghesalst / met Olā / 121
Mijn handt die sal hem voo:deren /
Mijnen arm / die sal hem verstercken / §
Hy sal alle vyanden verlaghen:
De boosen hem niet schadelijck sullen zyn /
Ick verlaeg voo: hem / zyn vyanden sijn /
En zyn benijders die wil ick plaghen.

Mijn waerheyt en gnad / sal by hem zyn /
Mijnen naem verheft zynen horn sijn /
Die waken die regeert by schoone:
Ick sedt zyne handt ouer de Zee breedt /
Gode / Vader / Troost / Helper / by my heet /
Ick maeck hem / tot den eersten Done:
Ick wil hem / de gro:ste maken van al /
Den Coninghen op dit eerliche dal / §
Gewelijck sal ick hem Zaet gheuen /
Gewelijck houd ick hem mijn ghenade soet /
Mijn verbondt sal vast bliuen hem te goet /
Sijn Stoel duert ghech den Hemel euen.

Maer verlaten zyn kindren / mijnen Wedt /
Noch in mijne rechten / en wandlenned /
Endat sy mijn ghebodt verachten:
Om hun sond / wil ick se castiden dan snel /
Met mijn seherperoede / hardt / en sel /
En gheesselense oock met machten:
Doch mijn gnad / en sal niet van hun gaen /
Mijn toesseghen / sal ick voldoen zaen / §
Mijn verbondt / sal hem niet bedrieghen /
Mijn woort / blijft / dat ick hebbe gheseyt / D

En en

En gheswooren by mijne heylsicheyt /
Den David en wil ich niet lieghen.

§ 44

Sijn Zaet / dat sal dueren ewelijck /
Sijnen Stoel sal zijn de Sonne ghelijck /
Voor my / glijck Sterren / en Mane :
Maer nu heer versmaect / en verstoet ghy /
Wien ghesalf den / en verworpt vuy /
Sijn verbondt / en croone de quame :

Ghy breeckt zijn mueren / en thuynen rontsom /
Sijn stercke plaatsen / rascedt ghy om /
Groost / bspodt / laet ghy hem werden /
Ghy verheft oock zijne vanden handt /
En ghy verbljdt oock zijnen vande /
Ghy beneemt de cracht / van zijn sweerden.

Ghy maeckt dat hy vliet inden strjdt /
Sijnen heerlijcken stoel / verworpt ghy wjdt /
Sijnder ionckheyt tot vercoort ghy /

Ghy decht hem toe met schand / en spodt /
Hoe lang wilt ghy v verborghen / o Godt ?
Wien thoren dus laten vernen vry :

Ghedencht hoe cort dat mijn leuen is /
Waerom wilt ghy alle menschen ghewis ?
Te vergherfs hebben gheschapen :

Waer is doch yemandt die daer leest ? § 45
Die den doot niet en siet / oft die heeft /
Sijn Ziel vlost wt helsche Gaten ?

O heer waer is v voorledne goetheyt /
En oock v groote barmherticheyt /
Die ghy swoerdt den David bloote :

Ghedencht

S
D
D
D
D
D
D
M
E

P

I
R
a
l
e
u
e
i
s
h
e
n
i
c
h
o
n
s

O
E
G
D
D
G
W

§ 4 4
123.
Ghedencht eens die versmaetheyt doch /
Dreuen uwen volch bewijst alnoch /
Die draegh ick al in minen schoote : § 4 4
Vol blasphemien alle volcken zyn /
Daer mede, dat v versmaden sijn /
Dwe v panden al te samen /
Dwe gesalf den voelstappen scheynden so seer /
Maer gbeloest sy onse Godt / ende Heer /
Eewelicken Amen / Amen.

Psalm. XC. Domine refugium factus es nobis.

Is een ghebedt van Moyses, ende het is eer-
stelijck een clachte, dat wi om der sonden wille
alsoo een cort, allendich, ende een gheplaecht
leuen, allier op erden hebben, ende daer nae
is het een ghebedt, dat ons Godt alsulcke can-
nicheyt, te recht wilt leeren kennē, ende dat hi
ons daer tegē dan helpen en vertroostē wille.

Op de wijse. Es send doch selig alle die.

Est op den C xix. Psalm.

§ 4 4
Ght zijt onsen toculucht, Heer der herscharen
Gheweest: eer die bergen, gemaect waren /
Eer dat was ggeschapen die Eerde :
Ght zijt Godt van inder ewicheyt /
Die altits blift : ght hebt oock bereypt /
Dat de mensch, wedrom wordt tot eerde :
Ght spreekt : vermeedert v menschen sijn /
Want duysent Jaer, by v glich zyn /

P

Als

ick /
a /
ghp /
rontsom /
1 /
1 /
1 /
rden.
rijdt /
by wijdt /
de /
Godt :
wis :
§ 4 4
theyt /
ghedencht

Als eenen vooledenen daghe /
En ghelick een nachtwach van eender nacht /
Doo laet ghyse wech vancu, en sy zyn gheacht /
Glyck eenen die laept sonder claghen.

Ghelick Ghets verlessen sy seer snel /
Dat smogheus groen staet, en wast wel /
En tsauono ist gheheel drooghe:
Ghelick alsoo, worden altsamen wy /
Gheslaghen, en verwoest van dy,
Doo v gramscappe so hooghe:
Onse misdaden voo v sien syu,
Doch onse secreten, bringt ghy te voorschyn,
Vaengbesicht dat can hem wicken:
En so hou, also v gramscappe aengael,
Onsen tiddt als dan veel rasser vergael,
Dan ermen een woordt can ghespreken.

Den ouderdom die wy craghen ghemeen /
Hijn ghemeenvelich tseuentich jaren allern,
En als het doch comt hooghe:
Dan zinder natuerlich jaren bereydt,
Daer nae ist maer al catuncheyt, (13.)
Wy vgaen so suel al oft wy vlooghen:
Maer wie gbeloost v gramscappe recht?
En wie vresser hem doch voo te recht?
Leert ons doch het steruen bedencken,
Op dat wy verstandighet worden zaen:
Och heer heert doch tot ons van sondarn,
En v knechten, wilt v gnade schreucken.
Veruult ons heer met uwe gheuaed,

W
A
H
A
N
N
E
H
E
R
E
P
O
P
W
E
S
C
H
D
E
W
I
M
E
N
D
I
D
E
L

ender nacht,
zjn gheacht
ghen.

o seer snel,
naest wel,

wij,

te voorschyn,
n:

ingact,
gact,
preken.

ghen ghemeeu
ren allen,

betreft,

(.5.)

ghen:
ope recht?

recht?

ghen,

n zaen:

stondarn,

ricken.

ghenaed,

So

Do wllen wy blid zjn / al ons lefdag /

1:46

En wult ons doch nu eens verbliden:

Nae dien wy so lang gheplaecht gewest zjn.

En so veel onghelucks gheleden sijn /

Daerom maecht ons bedroefde, blide.

Gewijst uwen knechten, u wercken, o heer /

En haren kindren u groote eer /

Wilt u vriendlich tot ons weyden /

Mides dat ghy zijt onse Ertet, en Sterck /

De woordet dan onser handen werck /

En bringtse altemael ten eynde.

Psal. XCI. Qui habitat in adiutorio altissimi.

Is eene vertroosting, dat op en dien dat wi
op Godt betrouwen, en ons vastelijck aen syn
woort houdē, en dat wi in allerhandē noot hem
scroepē, dat hi ons alsdan wilt genadelijck bes
chudden, ende op dieste oock salich maken.

Op de wjse. Mag ich ruglief niet wderstan.

Wie onder de bescherming des hoochste is /

Onder de schap ghevoel /

Des Almachtighen bljst met hoopen:

Die spreect tot den heer mijnen toeverlaet,

Mijn Sorch, en Raet,

En mijn Godt, op dien ich hope:

Die sal my d'ich,

43720

Van des Raeghrets strich,

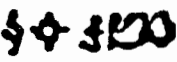
Verlossen wijdt:

p j

En

En in quaden tijdt /
Vande selle Pest my beuñden.

Hij sal v met zijne pluynen sijn /
Bedeckende sijn /
En op sijn vloeglen sult ghy betrouwen:
Bescherming, en schilt, is zijne waerheyt /
Die maken bereydt /
V scher voor des snachs vrouwen:
De pol-so inden dach /
V toculieghen mach:
En voor de selle Pest /
Die in duyfsteris best /
Voorso loopt met middarchse flechten.

Al vallender duyfent nu ter tijdt /
Men uwe sijn /
En thenduyfent aen v rechte zijde:
So en sal doch niet ghetaken v:
Maer ghy sult nu /
Menken met morden blode:
Hort vergolden worde /
Den Godloosen voort:
Want Godt de heer sijn /
Jo den toeyrelact dñ /
En de hoochste is uwen toculucht.

Det quact, v geenins gemoeten en mach /
Gheen plarg, ooch en mach /
Owen Tabernakel beswaren:
Want hy heeft zijnen Engelen schoon /
uolen

Gerdien in ynnen thoon /
 V in alle weggen te bewaren:
 En te draghen t /
 Seker, en ghetrouw /
 Op hun handen sijn /
 Dat de voeten dñn /
 Hun aen gheenen stern en slooten.

Op Leeuwen, en Aderen sult ghy garnel
 Oock treden, en slacn /
 Op de tonghe Leeuwen, en op Draken:
 Midts dat hy mijns beghert van herten reyn /
 Drom wil ich hem eerleyn /
 Helpen wt alle zyn saken:
 Ich ben zyn schutsel /
 Teghen ouerlast sel /
 Nae dien by hem eyn /
 Tempwaerts heert: en was /
 Kennende mijnen name.

Hy aenroeft my, als zynen God groot /
 Drom in zynen noodt /
 So wil ich hem verhooren / seere:
 Inden noodt so wil ich oock by hem zyn /
 En daer wt helpen sijn /
 En hem brenghen tot grooter eeren:
 En dat leuen zyn /
 Sal lang dueren sijn /
 En nae desen tijdt /
 Thoon ich hem met solüdt /
 Mijn salicheyt inder ewicheyt.

n:
 hept /

§ § § § §

en mach /

in /
 wolen

Domino.
hoe dat
oē, maer
enedēdē,
hen ghes
k niet en
le die.
er dācht /
lanck /
pdt /
erheyt /
1.
dact /
.
.
.
dat niet /
t:
e /
wel /
yroone:
enemael

Teenemael vergaen sullen oueral /
Sternē quactdoender en sul: ghi verschoonen /
Maer verheuen sal werden / met blūden moer
Mīnen bōm glūckēnen Ecnboerugort /
En ghesalst worden met Olve schoone.

Mijn oog die sal haren lust noch sien /
Mijn oor sal haren lust hooren van die lien /
Die hun teghen my setten:

De vroom bloeyt ghelijck eenen Palboom /
Hij wast glūck de Cedren / in Libanon /
Die dact zyn gheplandt so nette:
In Godt des heeren huys / en hof /
En al zyn so oudt / so bloeyen so noch /
Ooch zynse vres / en vruchtbare /
En sy vercondghen / hoe dat de heer /
So vroom is / en mīnen troost is seer /
En aen hem is gheen onrecht voorware.

✠✠

Lof / eer / en prijs / met sorten thoon /
Godt den Vader in des hemels E troon /
Singt hem van herten ter deghe /
Den Salichmaker Christo / synen Soon /
Die leer ons zynen wille doen /
Door hem hebben wūt al vercreghen /
Den heylighen Gheest / ooch dics ghelūck /
Die sterck ons in het hemel rīck /
En drūue ons so recht te samen /
Dat wy Christum der ghenaden schadt /
Ter salicheyt vinden in dwoort Godto badt /
Wie dat begheert / die spreek / Amen.

✠✠

✠✠

Psalm. XCIII. Dominus regnavit decorē in du.

Is een Prophecje, hoe dat het rjck Gods door het Euangelie, inde geheele werelt soude wtgebreit worden, ende dat de Potentaten vās der werelt hun daer tegen leggen souden, maer en soudender niet tegen connen bedrjquē, want Christus die moet de victorie behouden.

Op de wijze vanden eersten Psalm.

De heer is Coninc, en verciert heerlijch,
En hy heeft een rjck begonnen,
So wjdt alo de werelt is: en diesgljck,
Toebereydt, dat het bliuen sal connen:
Van doen af, staet uwen Stoel bereyt,
Ghy zijt heer, van inder ewicheyt: (S)
Heer de walten hun verheffen.

Die groote stroomen, die bruyfen seer,
Hun verheffen ooch de baren:
Hy zijn groot de baren vander Zee,
En bruyfen seer luy, en clare,
Maer d'heer is noch machtger in zjnd' throon;
D'woordt, is een rechte leeringhe schoon,
De heylicheyt verciert uwen huyse.

Psalm. XCIII. Deus ultionum dominus.

Is een ghebedt voor de Christelijcke Kercke, ende teghen hare vianden, so haer benauwē ende allen quaet aendoende syn,

Op

Op de wiſe. Es ſeind doch ſelig alle die.

117.

Oft op den C xix. Psalm.

Here Godt, diens de wrake is,
Die verhoone hem ons nu ghewis,
Hiet ghy ſult verheuen werden:

Den houardighen wilt vergeiden,

Maec dien dat zot verdient hebben:

Ghy ſiechter op de ghele eerde,

Hoe lang ſullen de Godloosen?

Hoe lang ſullen de Godloosen?

Hertneckich wtroepen moeghen?

En de Godloose, ſo ſpittich ſpreken

Die u volck hebben doot gheſicken:

De quacdoenders hun dieo verburghen.

Uerſgoet, dat hebben ſy ſeer gheplaecht

Weduwen, en vrendelinghen verlaecht,

En hebbender veel ghewoeghet,

De Weesen die dooden ſy met verdriet,

En ſegghen noch: Godt en ſieghes niet,

Want hy hem gheheel verborghet:

En Jacobs Godt, en merckter niet oop:

Soo mercht nu ghy ſolten ouerhoop,

Die Godts volck dus verſtooren:

Ghy dwaſen wilt ghy niet worden eens wijs,

Die dat Oor gheplandt heeft met aduijs,

En ſoude hy ſelue niet hooren:

Die d' Oog gemacet heeft, en ſoud hy niet!

Het quac ſien dat door den boosen gheſchiet:

Nach oock hun ſengintghe wapffen!

P v

Die

indr.
Godes
ſoude
en vās
maer
want

thēch,

thēch,

(S)

ere,

won;

, d

111.

Keres
lauwē

Op

U goetheyt die my quam verstercken:
Als ick met veel sorghe was ghequelt, (4) 1:1.
So heeft u troostinghe mijn Siel ghestelt,
Te vreden: dat heb ick ghemerckedt.

Sal oock de schadelijcke stoel, met u?
Eenighe ghemeynschap hebben nu?
Die den Wedt niet recht en hantieren: 9
Sy rusten hun teghen die Siel wel,
Vanden rechtvaerdighen' en vdoemen snel,
Donschuldich bloet, met vet te verrieren:
Maer Godt die is mijn beschuddinghe voort,
En mijn hope, die sal met zyn woort, 10
Hun onrecht: en haren name:
Vergelden wel: en hare boosheyt, (10)
Te niete doen, inder ewicheyt:
Dat sal doen ons Heer Godt, Amen.

Lof, eer, en prijs met soeten thoon. n. 5.

Psalms. XCV. Venite exultemus domino.

Is een Prophecije van het rijk Christi.

Op den nauvolghenden thoon.

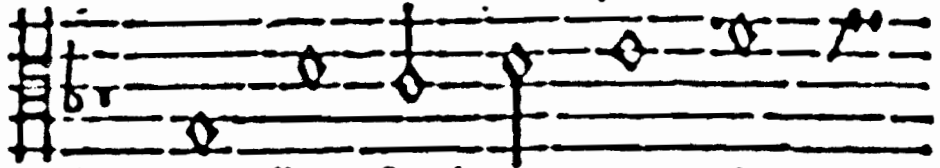

Rompt doch hier by,
En met volghet singt den Heere:

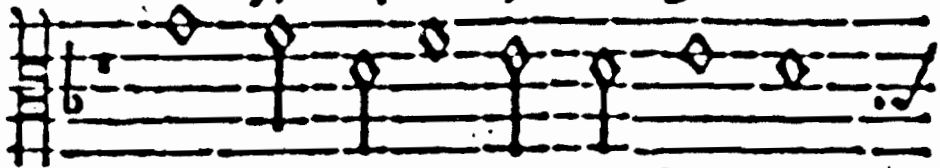
Sijt

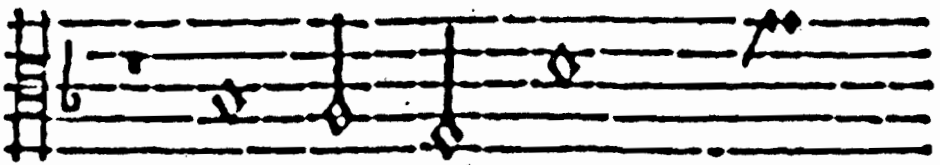
Sijt alle gader bly,
Want Godt onse is,

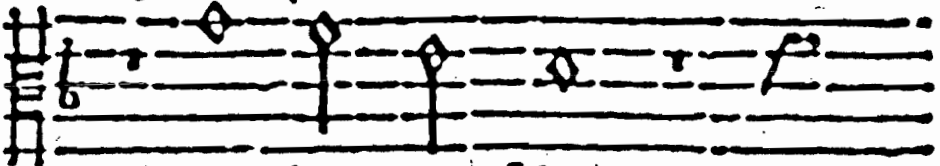
En zyn salicheyt gwois,

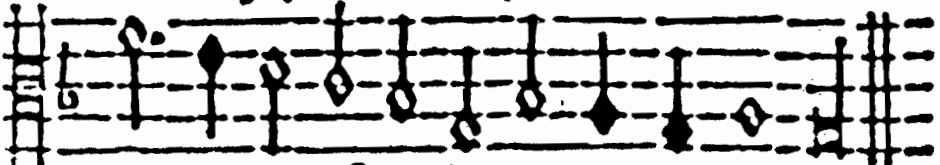
Laet ons met danck jubileeren,

Met soeten thoon,

En psalmen schoon,

Spnen lof altyt ver meeren.

Want Godt de leert,
Vol alder eer,
Is der Goden Coninck oueral:
Want zijne handt gendt,

(.f. f. f.)

Die

Di
W
En
W
Ty

Do
En
W
Va
ly
De
To
La

Sij
Da
Si
Te
Al
En
La

Ob
M
Ich
het
Die

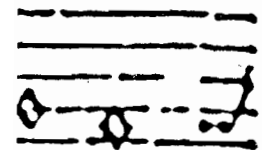
Die is al bekendt,
Wat het aerdtreuck voorts brenghen sal:
En die berghen hoorch,
Die Zee, en die droochte,
Tzijn doch zijn wercken altemael.

Daerom comt nu al,
Doel eenen voetval,
En wilt knielen voo: den Herte:
Die ons ghemaccht heeft,
Van niet, al watter leeft,
Hy maecht dat zyn volck hun ghenereen:
Wermhertich so hy,
Tot allen lijd,
Laet ons nu tot hem keeren.

Also ghy heden hoorst,
Sijn stem, en woort,
Dan verbert niet uwe herten:
Glicht gheschieden clare,
Te Messa voorwaer,
Al daer my vaders met smerten,
Tempterden seer:
En dolende meer,
Laeyden so op hun pün, en smerten.

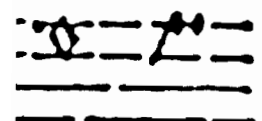
Ich hebbe voorwaer,
Ghehadt veertich jaer,
Met dit volck moeyte, en arbeydt,
Ich spreck met bedien,
Het zyn doch lien:
Dieno hert tot dwalinghe so gheneycht,

Daerom

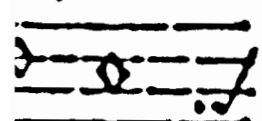

blp,

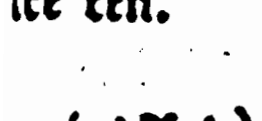
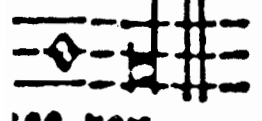
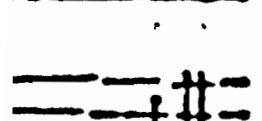
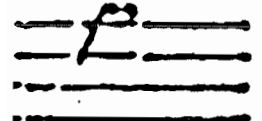
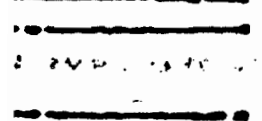
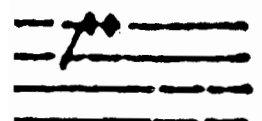
is,

wio,

lee ren/

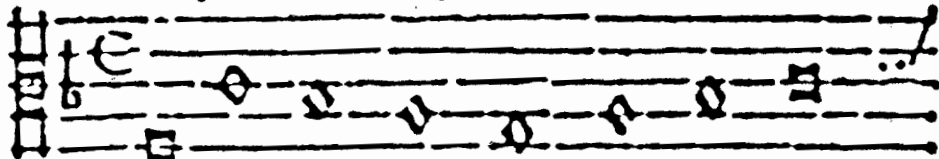
(.f. f. f.)

Die

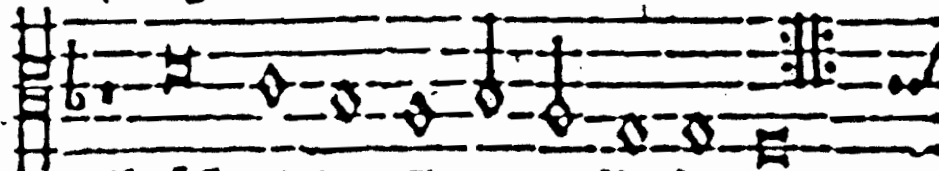
Darrom sweer ick ben,
Met toornigher stem,
Mijn ruste en is hun niet bereypt.

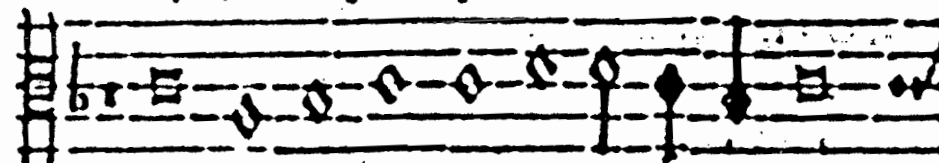
Psal. XCVI. Cantate Domino canticū no.
Is een Prophecie van het rijk Christi.
Op de wijze vanden Lxxv. Psalm. Ofst
op de nauvolghende melodye.

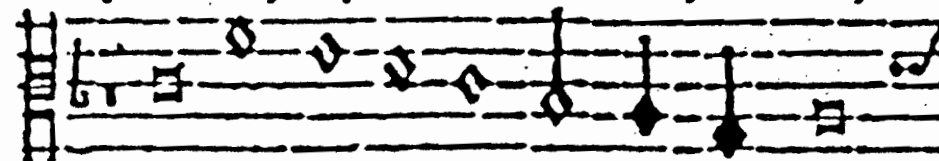
Gen nieu liet singt den Heere soet,
Singt vrolijcken in uwen moct,

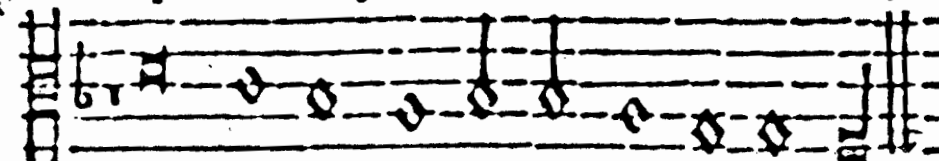
Loft singt den Heere alle landt:
Loest hem, op dat zyn naem word berant:

Preecht zyn salicheyt, van dach tot dach,

Op datmen zyn eet, den Heyden mach

Sijn wondren vertellen sonder gheclach.

Want

D
n
o
d
m
u

S
I
n
E
n
G
e
o

I
n
E
n
o
d
a
d
e
n

D
e
E
n
d
a
e
n
l
a

Want Godt die is groot, en pryselijck 130.
Verschrickelijck bouen alle Goden:
Met zijn doen is hy wonderbaerlijck,
Oock heeft hy gheleert, en gheboden, §
Dat d'ns goden en zijn maer ijdelheit,
Maer Godt die heeft den hemel bereypt,
Alleen door zijn almachticheyt.

Het issee verclert alommentom,
Seer scaep, met grooter beerticheyt,
In zynen schoonen heylighden, (.3.)
En dat duert inder ewelicheyt:
Ghy volcken brengt doch herwaerts seer,
Den heeren zijn sterckte, en zyne eer,
Op dat zijns naems eer duer ewelijck meer.

Brengt giften, en comt in zynen voorhof,
In heylighen tract, bidt Godt ane:
En alle de werelt, die vreesse hem noch:
Oock den heyden, segt van stondane:
Dat Godt de heer den Coninck is, (4)
Wieno rijck so wijdt, als de wereldt is,
En dat het sal bliuen altydts ghewis.

Godt oordeelt het volck rechtuerdelijck,
Dles verhuecht den hemelen deerde,
De Zee die brupsche, seer crachtelijck,
En watter in is, vrolijck werde: §.3.4
Dat velt sy oock vrolijck, vry en stoudt,
En watter op is so menichsoudt,
Laet oock roemen, de boomen in dwoudt.

353
ticū no.
li.
ost
soet,
oet,
beant:
lach,
mach
clach.
Want

AI

Hoor den Heere want hy comt;
 Want hy comt, toordeelen de eerde,
 Der Godloos hoop dan voor hem verstormt;
 Als hy sal veroordeelt werden:
 Godt sal oordeelen met rechtuacrdicheyt, † † †
 En die volcken met zijne waerheyt,
 Dies verhuueghen hem alle heplighen brydt.

Psalms. XCVII. Dominus regnauit, exultet ter.

Is een Prophecije van het rijk Christi, hoe
 dat hi door deuangelie de gheheele werelt oor-
 deelen, ende den gheloouigen hun sonden ver-
 gheuen sal, met eene sijne vermaninghe, dat wy
 ons souden voor sonden wachten, soo sal ons
 Godt voor onsen vyanden wel beschudden.

Op de wijsse. Es seind doch selig alle die.

Est op den Exix. Psalm.

De Heer die so Coninck geworden zien,
 Dies is vbuucht deetrock vā sondacw
 En veel Splanden dies verbliden:
 De doncker Wolcken rontsom hem zyn:
 De rechtuacrdicheyt, en het ordeel sijn,
 Weuestghen zyn stoel, tallen tyden:
 Een vier gaet voor hem, ras, en snel, (.)
 Dat ontstercht all zyn vanden sel:
 Op deetrock hebt doch zijnen Elzem,
 Dien fiende, so verschriecht het seer:
 Glich Was, smiltten obergen voor den Heer,
 En voor de heerlicheyt des Heeren.

Coch

H A N D B E S C R I J V I N G

D E S H E E R E S O N D E N

P/ I. wcl

Oock vercondighen syn rechtuerrdicheit /
De hemelen schoon / en wel bereypt:
Alle volcken sien oock syn eere:
Sy moeten hun schamen allegaer /
Die den beelden / en d' Afgoden eenpaer /
Beroemen / en die dienen seere / (S)
Want hem soudē aenbidden alle Goden:
Zvon die verbliden / als zijt hoorden /
Alle plaetsen van blischap op swillen:
Hun verhueghen en verbliden oock seer /
De Dochtern van Juda / o mijn Heer /
Al om v regiments wille. (S): (S)

Dertrick v voor den hoochsten al /
Houdt: en oock bouen de Goden al:
En die daer beminnen den Heere /
Die haten dat quact / met hert / en moer / (S)
Der heyligher Sielen / Godt die behoedt /
Vanden Godloosen handen seere:
Den rechtuerrdighen moet dat licht opgacn /
Oock vruechd / en die op den rechtē wech staen /
Wilt v inden Heere verbliden:
Ghy vromen zijt om hem te dancken bereypt /
En prijs seer zijne heylicheyt /
Van nu af / tot allen tijden.

Lof / eer / en prijs met soeten thoon. ec. 5.

Psalm. XCVIII. Cantate Domino canticum.

Is een Prophecje van het rijk Christi, in het
welcke God doog syn Euagelie syn salicheit laet
vercondigē,

vercondigē, en sijn rechtuærdicheit opēbaert,
en vermaent ons daeromme dat wy Godt den
Heere voor alsulcke genade dancken souden.

Op de wijze. Sijf Herre Gort dem deinem knecht.
Oft op. Heseind deit selig alle die. Oft
op den Eric. Psalm

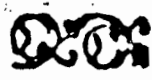
En nieu Liedt singt den Heere bequæm,
Want hi heeft seer groot wonder gedaen,
Met zijne heylighe handen:

En met zijnen arm seer hoog gheacht,
Heeft hy sijn salicheyt condt ghemacht,
Gheheel wüdt door alle landen: (†††)

Hy heeft oock sijn rechtuærdicheyt,
Den heyden gheopenbaert seer bieyt,
Dies moeten sy oock belijden,
Dat hy ghedenckt aen zijne waerheyt, (†)
Ouer Israels huys: en sijn salicheyt,
Die siet al de werelt wijde.

Vuycht den Heere, in alle landt;
Met herpen loest hem tallen tandt,
En met alderley spel seer schoone: (†.)

Singt doch den Consuch altijts ghewis,
De Zee baren en wat daer in is,
Deertrück/en diec op woonen:

De waken sijn vrolich, sonder erg,
Oock sijn verblüdt, alle de berg,

Door den Heere van grooter ghewelt,
Hy comt om to deelen der ruyck Recht,

Hy

Hy sal volck oock ordelen te recht;
En oock met redene / de werelt.

132

Lof eer en prijs met soeten thoon. *rc. 5.*

Psalm XCIX. Dominus regnavit, irascatur.

Is eene vermaninge hoe dat wi God daerom
souden dancken dat hi syn woord, en dē rechts
te Godsdienst onderhout, al ist dat de werelt die
alle beide vrant is, en daer tegē wuet en raest.

Op de wijze. *Es semd doct selig alle die.*
Ost op den *Exc.* Psalm.

De Heere eenen Coninch gheworden is /
Dics rasen tallen tijde ghewis /
De volcken seet wteematen:

Hy siet hooch op Cherubim vly, *144*
Deertrick beroert hant: en oock is hy
In Zion, seet groot van state:
En hooch ouer alle volcken doch,
Danktmen oock uwen name noch, *(.4.)*
Die daer heyllich is / en Rechte:
Dat recht heestmen lies ino Coninche rijck,
Ghy gheest ordeel rechtuaerdlich,
En in Jacob bestelt ghy dat rechte.

Aerbest den Heere / onsen Godt,
En aanblijt hem in alle noode,
Voor zijn vorsebanck wilt treden:
Want hy is heyllich in zinen troon:
En Moyses / onder den Priestren schoon /

4. ij

Doek

Oock so is daer onder mede:
Samuel/onder den ghenen / **CCC**
Die zijnen name aenroepen /
En spraken tot den Heere /
Hy antwoorde ende sprach tot hen:
Wt de wolcken Colomne met zyn stem /
Hy hielden zyn ghebode / en leere. (. φ .)

Heer ghy zyt onsen Godt altydt /
En ghy verhoordense breedt / en wijdt /
En vergaest hun hare misdaden:
Oock allen hun doen / dat straste ghy /
Verheft alleen den Heere wy / (\$\$\$)
Want hy is onse ghenade:
En aenbidt Godt in zijnen thron /
Tot zijnen heylighen berghe schoon:
Aenroep doch zijnen name /
Want de Heer die is heyligh / en goet / \$\$\$
Die oock in allen noodt behoedt /
Door Jesum Christusum. Amen.

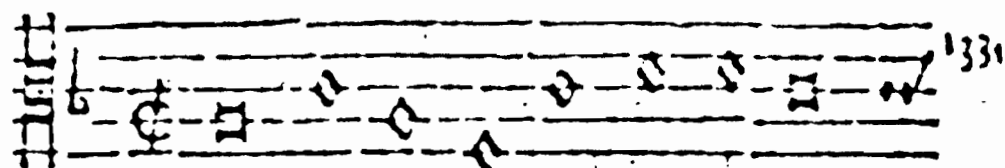
Psalm. C. Iubilate Deo omnis terra, seruite.

Is ene vermaninghe, datmen Godt daerom dancken ende vrolijkē daeromme syn sonden, dat hi ons geschapē, ende door syn woort in syne Kercke gheroepen heeft.

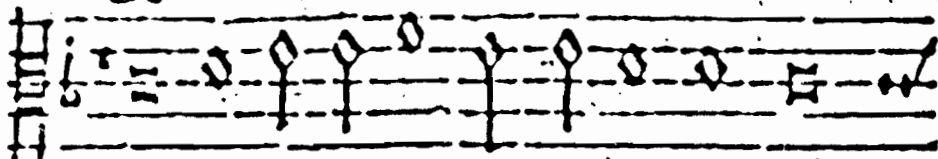
C Op de wijse vanden Liiij. Psalm.
Oft op de naeuolgēde melodye.

Iuycht

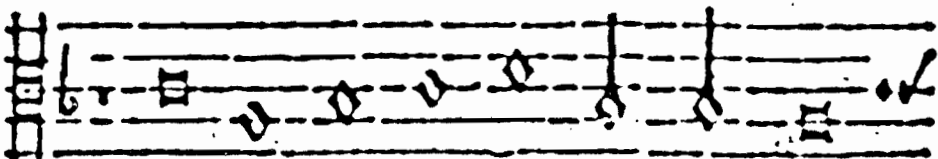
hij
hij
hij
hij
hij
hij
Da
Co
En
Bel
M
En

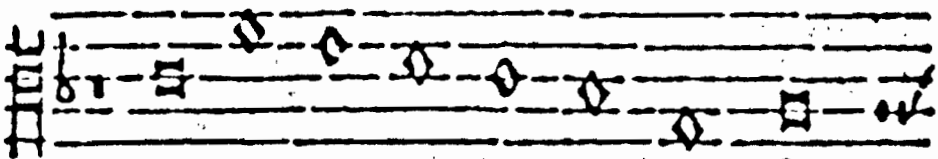
Luycht den heere in alle landt,

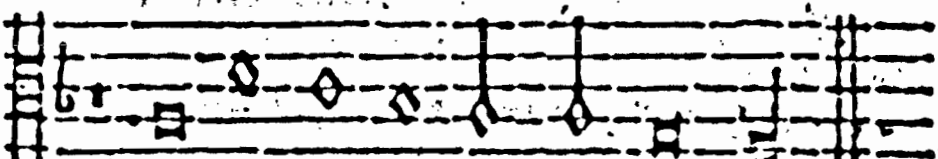
Want allen den ghenen doet hy bystandt,

Die hem bidden in hun lieden:

Comt voor zijn aenghesicht playfant,

En dient hem met herten blijde.

Belendt doch dat de heer Godt is,
Dat hy ons van stoff heeft ghemaeckt ghewis,
Tot Schapen van zündet weyden,
En tot zijn volck dwelck hy ghewis,
Verlost en doet wollepen.

Met danck gact binnen zijn poorten syn,
Met lof inde voorhouen syn,
En wolle hem ere bewyfen:

En sij want

(.φ.)

(sss)

sss

eruite,

odt daer:
syn sou:
n woort

lm.

Luycht

Want hy helptz al gaer wt de pijn,
Die zijnen name pynsen.

(.)

Want de heer is goet en ghenadich,
En zijn goetheyt die duert ewich,
Dacrom danckt zijnen name,
Sijn waerheyt is altes standthastich,
Dooz Ihesum Christum. Amen.

§§§

Psalm. CI. Misericordia & iudicium cantata.

Is een huylleeringhe, hoe dat een yeghe,
lijck in sinen beroep neerstlich syn, Godsalich,
lijck leuen, ende alle erghernisse mjden, ende
principalijcken syn huisghelin in goeder disci-
plijne, ende recht houden soude.

Op de wijze vanden. Cxxx. Psalm.

An uwe ghenade, recht, en goet,
Sing ick, o heer die my behoedt,
Met vruchden wil ick lofsinghen:

Den enschuldghen wech dien gaen ick no,
Tot dat mijn ooghen sullen sien v:

§§§

Wanneer sult ghy doch tot my springhen:
Ick gaen oprechtlijck sonder abuse,
Mijn hert is oprecht in mijn hups,
Maec ick seer verlanghe:

§§§

Ick wacht my voor de boosheyt sterck,
En bate der ouertreders werck,
Op dat sy my niet aen en hanghen.

Sen verkeerct hert van my wijcken moet,
Ende die heymelijck achterelap doet,

Dien

Zien
Ick n
En n
De t
De v
Ghe
Den
De s
Feg
En v

Psalm

I
verst
gelic
hoe
later

I

De
W
De
M
M
M

Alen wil ich nemen het leuen: 134.
 Ich minde de slouten / en hoochmoedighen /
 En maec op die en sien mijn ooghen / 320
 Die hun tot der waerheyt begheuen:
 De vloine sal nu mijnen dienac zyn /
 Gheen bedriegher en comt in het huys mijn /
 Den loegenac ich van my heere /
 De schalcken verdrijf ich wt het landt /
 De quardocuders wtroep ich tallen candt /
 En wt de Stadt Godt des heeren.

Lof eer en prijs met soeten thoon. ꝛc. 5.

Psalm. CII. Domine exaudi orationem meam. 105

Is een ghebedt, teghen die onghecloouighe
 verstockte looden, midts dien dat sy het Euans
 gelie soo seer veruolghen, datse dan God maec
 hoe langher, hoe dieper in dwalinghe, wille
 laten vallen.

Op de wijze vanden Cxix. Psalm.

Heer verhoort mijn ghebedt van my /
 Laet mijn roepen comen tot v vuy /
 Willet v aensicht niet af keeren:
 Necht tot my v Ooren in todt van noodt /
 Als ich v aenroep / Heer mijn Godt / 323
 Verhoort my dan ras, en seere:
 Mijn dagē glijck roock vgaen zyn met schandt /
 Mijn beenen verbert zyn glijck eenen brandt /
 Mijn hert is ter uder gheslaghen /

Q. iiij

Ghelijck

(.?)
adich /

323

cantata
 en yeghe,
 Godsalich,
 den, ende
 der disci-

alm.
 goet /
 oedt /
 ghen:
 i no.

323

ben?

323

en moet /

Alen

Ghelück v: doocht Ghera / as ghemaeydt pladt /
Mijn broot te eeten ick oock vergadt /
Door dbitter kermen / en claghen.

Mijn ghebeente aen mijnen vleesche cleef /
Van suchten en weenen mijn stemme beest /
Doch so ben ick gheworden /
Ghelück eenen Dupll en Pellcaen sijn /
So inde verstoorde Steden zijn /
Ick waech en ben glück gheworden /
Eenen eensamen Voghel op het dach /
Mijn opanden vsmaden my allen den dach /
En die my bespotten int ghemeene /
Die sweeren by my: want in mijnen noodt /
So eet ick dan affchen / voor mijn broodt /
En meng mijnen dranch met weenen.

Door v gramschap en ongnaden /
Hebt ghy my ghenomen en wech gheworpen /
Mijn daghen zijn heuen gaen stricken /
Glyck een schay: en ick verdrooghe bin /
Als Ghera: daerom heer helpt doch my /
Want ghy blöft ewelücken /
En v ghedechtnis hoe langhet hoe meer /
Wilt v doch eens opmaken heer /
En v ouer Zpon ontfermen /
Want ghetomen is de vie / en den tijdt /
Dat ghy haer heer ghenadich zijt /
Din dwillen van uwen Armen.

Want haer stenen behaghen v knechten /
Dy zijn oock gunstlich den oprechten:

135.
Dies sullen de Heyden v schouwen /
Oock vreesen uwen naem o Heer / (S.)
En alle de eertsche Coninghen v eer:
Want Godt sal Zoon opbouwen /
En hem vertoonen in zijne eer:
Tot den verlatenen by hem heert /
Hun ghebedt wilt by niet verachten / (S.)
Datmen dat schrijf: op dat die nae comen /
En volck soo gheschapen sal worden /
Den Heer louen by daegh / en nachten.

Van zijn heylighe hoocheyt siel by /
Vanden Heemel op d' Eerd / om tsuchter: v by /
Te hooren vanden gheuangnen:
En om te verlossen de kindren des doots /
Op dat sy den name hare Godts / (S.)
In Zoon brenghen nae hun vlanghen:
En pieken altydts met luyder stem /
Synen lof in Iherusalem /
Also de Ileden tsamen comen: (S.)
En de Coninckrijcken om te dienen /
Godt den Heer / en hem te vsoenen /
Die my heeft aenghenomen.

Op dē wech vootmoedicht by mijn cracht /
By vercoort mijn daghen metter macht /
En ich seg tot Godt mijnen Heere /
En neemt my niet wech in het midden: (S.)
Van mijn daghen / tselst ick v bidde:
V laten dueren ewelijck Heere:
Ghy hebt te voren deertijck ghe sondeert /

Qu En

En die hemelen ghesiguerert /
En sy zyn dwerch van v handen: 104
Maer sy sullen al glück oock vergaen:
Maer ghy heet blijft ewelück staen,
Daer die al vergaen met schanden.

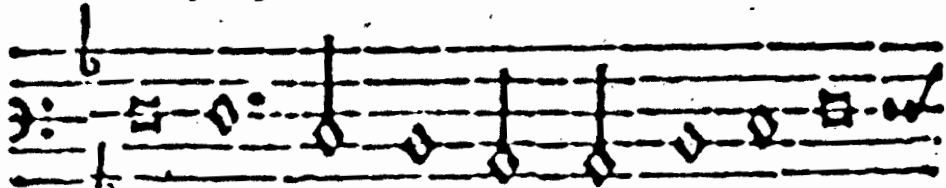
Ghelück taken so vertrouden sy,
Dy sullen oock worden glück een cleedt vry;
Als ghyse sult verandren:
Als sy so sullen verandert werden, (13.)
Dan sal vergaen te nemaal derde,
En met v ordeel sult dan handlen,
Maer ghy blijft glück ghy zijt voorwaert,
Want gheen eynd en nemen uwe Jaer,
Noch oock uwen heylighen name, 116
Noch v knechten, kindren niet en vergaen,
Wun Zact dat sal voor v bestaen,
Altyts inder ewicheyt. Amen.

Psalm. CIII. Benedic animus mea Domino.

Is een schoone dancklegginge voor Godts
genade en barmherticheit, dat hi de sondē ver-
geeft, ende dat hi hem onser ontfermt.

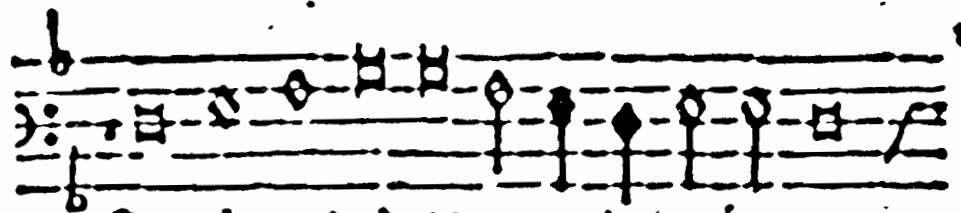
Op de wise. *O Herre Gertt begnade mich.*

Ost op den naeuwolghenden thoon.

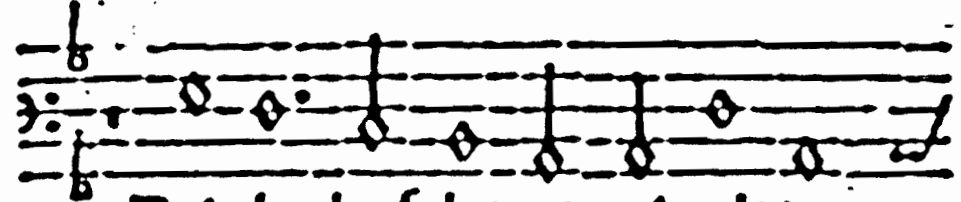

Mijn Siel loeft doch den Heere vry,
Loeft oock den Heere ghy Sicle mijn,

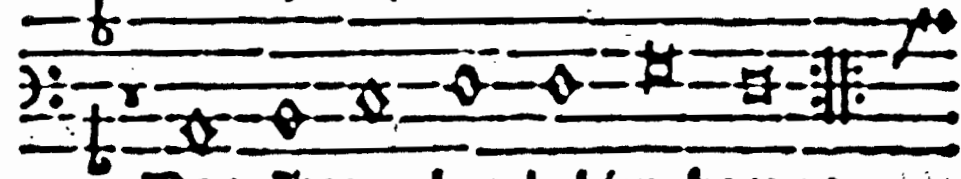
En

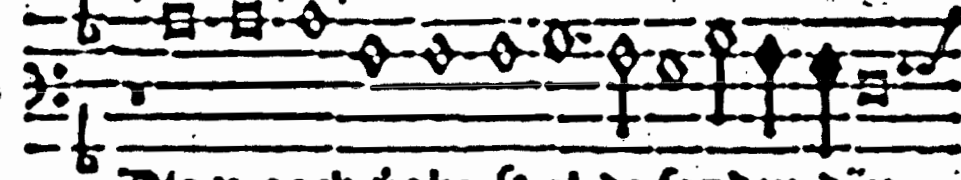
En al wat datte oock is in my,
Verghet oock niet de weldaden sijn

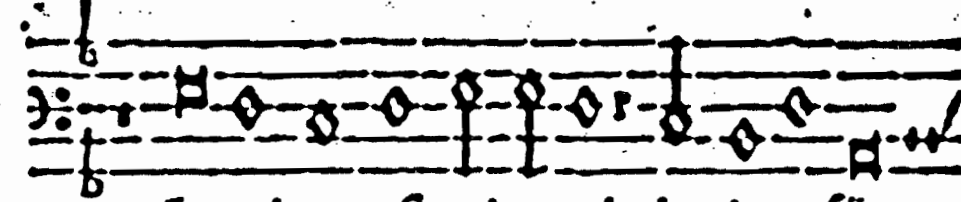
Dat begheef hem om te louen,
Die hy seer wter ma ten,

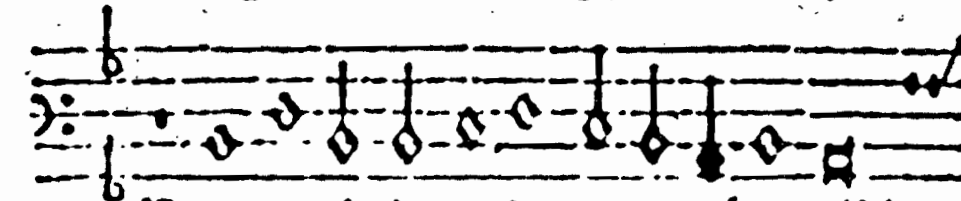
Den Heere hoch hier bouen:
My heeft toecommen laten:

Die v oock vghet al de sonden dijn

En gheest al v ghebreken sijn

Die van het verderuen v beugde,

Die

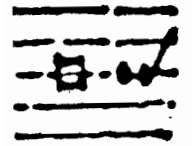
ten:

(vrij)
(.s.)

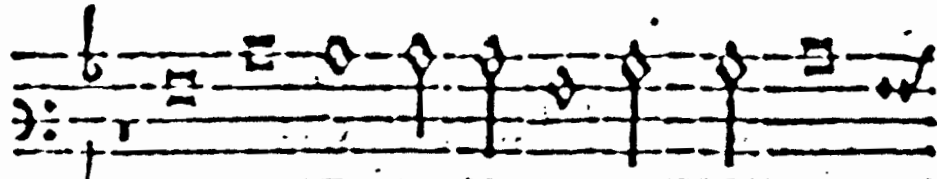
act:
ten:

mino.
r Gods
ndē ycr:

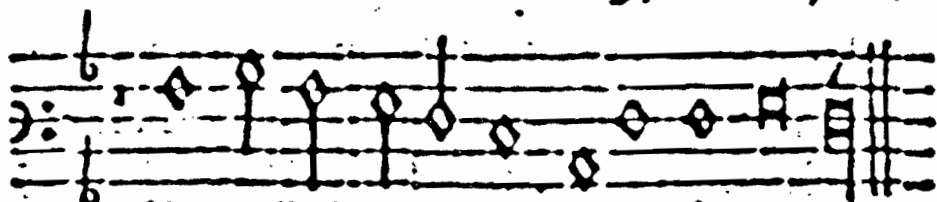
nich.
n.

vrij/
mijn/
En

Die u oock croont, en ghebenedijdt,

Met zyn goet heyt, en ghenade.

Die u met troosting vervult seer gendt,
 En wedrom lonck machet glyck eenen Arendt,
 De heer die ordeelt te rechte,
 Alle die, so laden onrechte:
 Synen wech heeft hy laeten weten terstondt,
 Moysi, en oock zyns herten grondt,
 Heeft hy Isracl laten merken,
 Op dat hy soud doen gorde werken:
 De heer die so oock seer vermhardtich,
 Goedertieren, ende lanclimodich,
 Allen zynen haet, en die gramschap zyn,
 Die wy vdiert hadden die stupst wech syn: .s.
 Hy en handelt oock niet, nae onse sonden.
 So hooch den hemel bouen deerd staet,
 Deet meer hy zyn ghenade dalen laet,
 Ouer die ghene so hem vreesen,
 En hy wilt hun misdact ghenesen:
 Glyck en vader goedertieren seer,
 Hem houde teghen zyne kindren teer,
 Also ontfermt de heere,

Ouer

V
A
R
A
N
H
A
R
T
S
A
N
D
E
R
S
A
N
D
E
R
S
A
N
D
E
R

Over die soo hem beherren:

Hoe slau dat wy zyn, dat weet hy al,
En dat wy maect stof zyn altemael,
Slücht Ghers so so sinenschen leuen,
Slücht een bloem die op toelt bloeyt euen,
Die vanden windt wordt wech gheblasen.

Maer de gnad en goedertierenheyt, (s.)
Des Heeren, die duert in ewicheyt,
Over die gheen die hem vreesen,
En zyn verbondt houden ghepreesen:
Hij rechtuaerdicheyt die is op kindt o kindt,
Die nae zynen Wedt leeft, en dien bemindt,
Scheeren stoel is int hemelrüche:
Hy reguereet ouer t'gheheel aerdrüche: (s.)
Ghy Enghele, en oock ghy stercke held,
En alle heerscharen inde werelt,
Oock zyn linccht die zynen wille doet,
Alle zyn wercken loeft den heer goet:
En danckt den heer ghy mijn Siele.

Act. 17. den Vader, en den Son. 4.

Psalms. CIII. Benedic anima mea Dominum.

Is een dancksegghinghe, voor allen tghene
dat Godt gheschäpen heeft, so wonderbaerlijck
regeert; ende alle creatueren ghebenedijt.

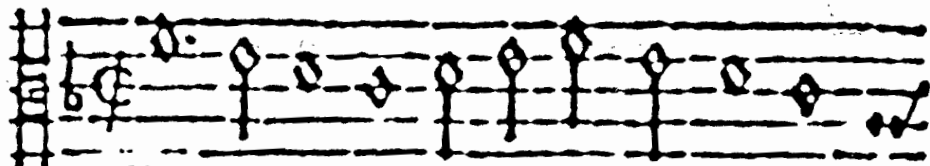
Op de wijze vanden eersten Psalm.

Ofst op Ach Gott von Himmel sit daretin.

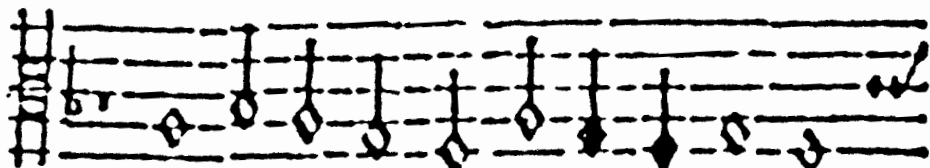
Ofst op de narvolgende melodye.

Over

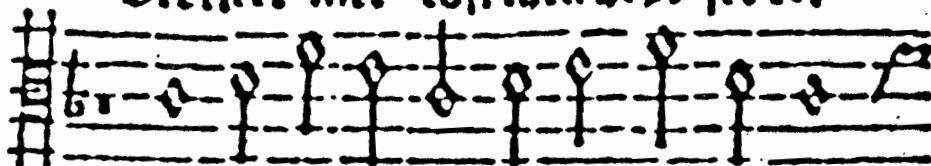
Loest

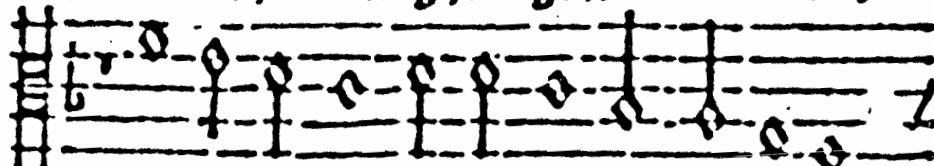
Loefse den heere, mijn Hele ouer al,
Ghy zijt so heerlich bouen ghetal,

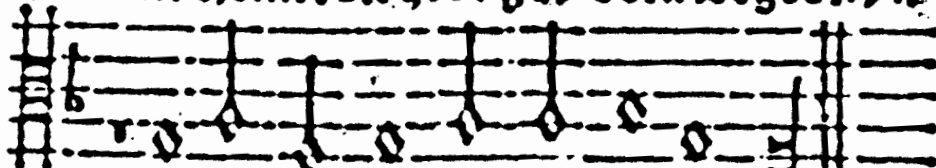
Och mijn Gode, en mijn heere,
Verreick met costlich heyt seere.

Met dlicht decht ghy o glich met een cleyt,

Den hemel die hebt ghy ooch wtgebreyt:

Ghe lück een Tap pit se rye.

A hoochde met water ouerwelse staet,
Welcken zyn o waghens beminde:
Op de vloeghelen des windts ghy ooch gact,
Ghy marcht de Engelen tot winde:
En uwe dienacro tot vier vlammen,
Beertrick sondeert ghy so tsaemmen, (.)
Dat het blijft ewelijcke.

Ghy

ouer al,
 ghetal,
 heere,
 seere,
 een clept,
 tgebreyt,
 ije.
 staet,
 hgact,
 (. . .)
 Ghy

Ghy bedecket glōch met een cleedt,
 Dwater staet bouen de berghe spitsse:
 Maect van v schelden so vlieden sp vreec, 323
 En van uwen Doudere, en blyc,
 De berghe die sctinen oueral:
 Dwater daer af sūcht in het dal,
 Ter plaetsen die ghy ghesondeert hebt.

Den watten hebt ghy eenen pact ghesedt,
 Daer ouer sy niet en connen:
 Op datter deertrūch niet af word besmedt:
 En Fonteynen ghy ons ghincht gonnen:
 Tusschen de berghe groot water dūcht,
 Daer af syhederte op het velt dūcht, 333
 Wilde Dieren hun dorst daer met blusschen.

Daer by woonen oock de Voghelen
 Die onder de lachen sūghen:
 Ghy maecht nadt berghe en boculen
 Daer af dat Fonteynen springhen: (34)
 Dūndt gheest ghy vruchten oueral,
 Tghero laet ghy wassen, op berghe en dal,
 Tot voetsse vanden beesten.

Door tsact en door smenschen arbeydt,
 Dient ghy broot wter redden:
 En op dat smenschen hert sy verbleydt, 35:35
 So laet ghy Wijn wassen tot derde:
 Het is oock heer al uwer handen werck,
 Dat het broot des menschen hert versterct, 36
 Wille dinghen hebt ghy wel gheschayen.

De

De boomen des Heeren vol saps staen/
In Libanon die gheplante Cedren /
De Voghelen daer op nesten gaen / (†)
Reyghers wonen oock op de Dennen:
De Sternbock tot Clippē heeft zijn toevucht/
En de Conijnen hebben hare ghebucht/
Inde steengaten vande bergyen.

Ghy maecht de Mane om het Jaer lauck/
De daghen daer nae te reeknen:
De Sonne weet oock haren onderganck/
Ghy laet oock den Nacht indreucken/
Alle wilt Ghediert dan roert hem snel / †
De ionghe Leeuwen dan vreschen sel/
Nae haren roof, en nae hun spise.

So soeken hun spise vā Godt den Heer:
Maer als smorghens opgact de Sonne/
So maken sy hun wech ras en seer,
Nae hun holen met grooter sonnen/
De mensch dan tot zinen arberdt gact / †
En zijn Acherwerck hy dan geyt laet/
Van smorghens tot den auendt.

Heer v wercken zyn menigherley/
En seer wüselück ghemaecht alle:
Beertück dat is vol goets alderley/
Inde groote Zee oock sonder ghetaille: †
Daer in wtincelen met groot ghetier/
So wel televn. als het groot ghedier/
Alaer varen oock de Schepen.

Alaer

Aldact dock de Waluschen son /
 En spelender in seer blude:
 Het wacht al op u, o heer son,
 Ghy spijstse ten bequamen tude,
 Als ghy hun pet gheest dan vergadren sy,
 Als ghy u handt op doct dan worden sy
 Versact met alle goeden.

§§§

Maer als ghy verbercht u aengheft /
 Dan verschrieken sy alle,
 Als ghy van hun neemt den adem licht,
 Tot stoff dan vergaen sy ras alle,
 Maer als ghy laet gaen den asem dyn,
 So worden sy als dan gheschapien syn,
 En vernieut wordt tghedaente van deertrijck.

⊕:⊕

De eer des Heeren is ewelijck /
 En hy vblidit hem ouer zijn wercken:
 Als hy aensiet deerd crachtelijck,
 So staet het en beeft voor zijn sterckte:
 Mentoeert hy de berghen so roocken sy:
 Ick wil den heer singhen vry,
 Also langhen tijdt als ick leue.

☪☪

§§§

Ick wil loffsinghen minnen Godt:
 Min wtspraeck die sal hem bebaghen,
 Ick verblid my in den heer Zebaoth,
 Deynde sullen de sondaers draghen,
 En de Godloosen sullen niet meet syn,
 Oec mijn Siel loest doch den heere son,
 Ewelijcken / halleluya.

⊕§§

Aldact

A

psalm;

apo staen /
 / (⊕)
 nnen:
 nē toru:ucht /
 ucht /
 /
 Taer lauch /
 /
 zanch /
 n /
 snel / §
 sel /
 /
 de den heere:
 onne /
 n /
 fact / §
 fact /
 /
 rlep /
 /
 lle: ☪☪
 cr /
 /

Psalm. CV. Confitemini Domino. & invocate.

Is eene dancksegghinghe, dat Godt sijn volck (te weten de looden) voor wtghecosen, onderhoudt, vermeedert, ende wonderbarelijck ghebenedijt heeft.

Op de wjse. Es sand deck selg alle die.

Est op den C xix. Psalm.

D Anckt den Heeren, en roept hem aen,
Vercondicht dē volcke sijn doē bequacit
Wilt van hem spreken en singhen:
P:lijst zijnen naem: en dat herte son,
Vanden ghenen die Godt socciende sijn,
Laet het van blijshap opspringhen:
Men sijn wonderwerken ghedenckt doch sere,
En aen tgeu dat ghesproken heeft de Heer,
Ghy Saet van Abraham Rechte,
Oock ghy wtuercom kinderen van Jacob:
De Heere die is onsen Godt,
De werelt ordeelt hy met trechte.

Men son verbondt ghedenckt hy te recht,
Dat ghemarckt so op veel duysenden Recht,
Met Abraham, en met Isack,
Hy setten dat Jacob tot eenen wedt,
En den Isracl tot een verbondt nedt,
Inder ewicheyt: ende hy sprach:
Blandt Canaan dat gheef ick teenemael,
Vlieden, die sijt een cleyn hoopken al:
En s'hebbent gherustelijck beseten,

Den

A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
V
W
X
Y
Z

Den Coninghen en toolch hy oock beual/
Sijn ghesalf den niet te beschadghen met al/
Noch gheen leedi te doen aen zyn Propheeten.

Genen dieren tijdt hy ouer dlandt brocht/
Joseph die werdt tot een knecht vercocht/
En gheuanghen wt haetenyte:
Dooi Godts ordinancij wordt hy gesempfeert/
Tot dat Godts woord thewaccts wert gheert/
De Coninch die liet hem doen wte:
En hy bracht hem oock tot alsulcher eeren/
Dat hy was bouen al syn Raetcheeren:
Jacob quam doen in Egipten lande/
In dlandt ham hy doen een vrendelinc was/
Sijn gheslacht dat vermeerderde snel en ras/
En werdt machtigher dan syn vanden.

Dies d Egiptenacs werden seer gram:
Dram Moyses en Aeron doen tot hun quam/
En veel secclekenen so daer deden:
Hy schickten doen duysternissen groot/
Dwater werdt bloedi dat daer benen vloot/
Hun vischen die dooden hy oock mede:
De Worsche oock ins Conincks camer quamen/
Quary Wormen oock / en Lupsen tesamen/
Hy gaf Dier en Haghel voor Aeghen/
Hy sloech hun Boomen / en hun Wüngaert al/
Ripzen / Spijnclihanen sonder ghelal/
Ghinghen alle hun vruchten op veghen.

Alle Erstgeborn die versloech hy stoude/
En hy leydense wt met Siluer en Goudt /

A ij Dies

uoeste,
de sijn
ecosen,
erbare-
le.
m aen /
equacix
n:
v
sch scri/
jeer/
b:
te recht/
cht/
v
Den

Dieo d'Egiptenacro vblinden euen:
 Een Wolck hun bedekte, een vier lichte snache,
 Quacklen en hemels broot daer genoeg was,
 De Steenrotz die moest water gheuen:
 Sijn heyligh woordt hem in memorie quam,
 Welck hy ghesproken had tot Abraham:
 Groote blyschap sy doen bedreuen,
 Hy gaf hunte bewoonen der heyden lande,
 Op dat sy synen wedt glückerhandt,
 Souden altüdes houden euen.

Lof, eer, en prijs met soeten thoon. 7c. 5.

Psalm. CVI. Confitemini Domino, quoniam ho.

Is eene dancksegghinghe, al ist dat Godt al-
 toos de ondancbare ende ongeloouighe Joo-
 den ghecastijdt heeft ghehadt, dat hy nochtans
 op dleste sijn ghenade ihunwaerts ghekeert,
 ende hunlieden verschoont heeft ghehadt, ende
 desen Psalm leert ons, dat wy daeromme soudé
 vroom sijn, ende dat wy ons voor sondé wach-
 ten souden, nae dien dat Godt de Jooden also
 ghecastijdt heeft ghehadt.

Op de wijze. Es send doch selig alle die.

Est op den C xix. Psalm.

Danck den heer want hy is vrendelijck,
 En sijn goetheyt die duert ewelüch,
 Wie can synen lof genoeg verbiyden:
 Salich sijn die eenen veglijck secht,

Altyt

hete snache,
noech was/
en:
quam/
ham:
blande,

joon. xl. 5.

quoniam ho.
lat Godt al:
uighe loo-
y nochrans
ghekeert,
chadt, ende
omme soudē
indē wach-
ooden also

lle die.

afsendelijck/
welüch/
verbreiden:

Alto

Alto doende zün euen goet recht:
Ons besoecke hieer v salicheyde:
Op dat devrome mach sien v goet:
En v etsgheramen in blischap beboedt,
Glick ons vaders sondgen rov alsa:men/
Op v wondren en hadden sv gheen acht,
V groote goetheyt niemands recht en bedacht,
Kende rov Zee warn sp onghoosame.

141.
(o)

Maer de hieer die hielp hun vā stondenac/
Ghevillichlick om zünen eyghen naem/
Iy bewees doek zün macht aende watero:
Iy maecte de Zee droog met zün hande/
Sy gingen droochs veets daer door op dlande/
En werden so vlost van hun halero:
Maer in dwater vdronck hun v vandt sel:
Int gbeloof lossonghen sv Godt doen wel/
Maer zün wercken sv haest vergaten/
Want sv reeghen lust en tempteerden Godt/
Iy gaf hun haer bede so vol sonder spode/
Datse af walden als züer af aten.

En op Moysen werdē sv vergramt doen/
En op Sheeren heplighen kraoen/
Diom deerd veruloecte dat ghesachte:
Dathan en die rodi van Abiram/
Dat vier so onder hunlieden quam/
Datse verbranden al met machten:
Oock een Tals in hozeb machten sv/
Sy aenbaden dat, en rerden so vry/
Eens do ghelijcknisse:

De

A ij

57

Hy vergaten also Godt den heere zaen/
Oock al wat hy in Egypten had ghedaen/
En aende toe Zee ghewisse.

Hy soudse doen bintelt hebben allegaer/
En had Moyses doen niet gebeden voorwaer/
Hy wachten oock dat lieflijck lande:
In hun Tenten mutmurcedense vye/
Sbeeten woorden en gloofdense gheenins sy/
Dies ophief hy doen zyne handen:
Inde Woestijn strasten hyse sekerp/
Hun Zaet hy onder den heyden werp/
Hy verstroepdense inde landen/
Noch begauen sy hun tot Proz Baal, (23)
Van d' Afgoden offrand aen sy al/
Drom placchden hyse met zyn handen.

Maer de sake lichte de Pinchas/
En doen wert ghekeert de plaghe ras/
Dies prijst men hem ewelijche:
Aen t'wyswater placchden sy Moyssem herdt/
Daer door dat zyn heet so bedroeft wert/
Dat hnt met syu woorden liet bliken:
Toelch sy oock niet wt en dieuen te recht/
So hun de heere beuolen had secht/
Maer sy mengden hun onder de heyden/
En ginghen oock inder Afgoden huys, (:)
Dat bracht reghernio, en groot abuso:
Want hun kinderen sy bereyden.

Tot een offrand der dumeler/
En hun Soenen ende Dochteren,

Tot

Tot d' Afgoden giughen syse leyden:
Doch vergramden wtcrmaten de heer, 142.
Eenen trouwelcerch hy acu twolck so seer,
Dat hyse gaf onder de leyden:
En die werden hun heeren den allen candt,
Hy werden versootmoedicht onder hun handt,
En al ghinckse Godt dickwils ontladen,
Noch so vergramden sy wedrom hem, § § §
Met hun dickwils vrent quaet voornemen
En werden cleyn om hun misdaden.

Doē hy hun clacht boorde, aensach hy hun
En d'oude hē door zij goetheit groot, (noot
Want aen zyn verbondt hy doen dacht,
En hy maechten dat hun goets werde ghedaen/
Vanden ghenen die hun hadden gheuaen:
Inden noot op ons heer hebt achte,
Wi den heyden brenge ons doch alsamen/
Op dat wy moghen dancken uwen namen/
En beroemen uwen lof bequame,
Gheloeft sy Godt de heere, altdt, § § §
Ewelick: dies allen loolck ghelyck,
Singhe Alleluya. Amen.

Psal. CVII. Confitemini domino quonia bonus.

Is eene dancksegghinghe, om dat Godt in
allen lichamelijken noot, als in armoede, ghes-
uanghenisse, siekten, handteeringhen, dieren
ijnt, soo ghenadelijk helpt.

A iij

Op

Tot

Op de wÿse. Es sÿnd doch selig alle die.
Ost op den Lxx. Psalm.

Danckt den Heer die so vrunderlÿck is/
Want zÿn goetheit duert ewolÿc gewis/
Danckt hem niet allen v machten:

Alle die door den Heer verlost sÿn/
Wi huilieder vanden handen sÿn, † † †
Byse wt de landen isamen brachte/
So wel vandē opgaecht, als tot den nedergaecht/
Van Noorden tot Sÿden, wt het bedwanck/
Die so doelden inde Woestÿne,
Op onghedaende weggen quaet/
Daer sy vonden Steden, Dorpen noch Straet/
Om aldaer met der wooning te sÿne.

Doen sy hadden hongher. en dorst, tot der
Doen riepse tot Godt inden noot, (doot/
So hielp byse sonder eenich hindre:
En hy leyde se op eenen rechten paedt/
Dico salmen hem dancken voor sÿne ghenaed/
Wt alle menschen kindren:
De dorstige Sielen, die creghen doen moet/
De hongrige veruulden hy met goet/
Die daer int donckere in saten, (.S.)
Gheuanghen, in al ten grooten bedwanck/
Oock gheketendt teghen haren danck/
En dat om hare misdaden.

Godts gebode waren sy onghemoorsaem
En schrynden des hoochsten wedt bequaem/
Drom plaechden hy hungerdt, met schanden:
Als

Als so laghen sonder hulpe daer,
Doen riepen so tot den heere voorwaert, (S) 143.
En hy hielpse doen wt de banden:
Oock leyden hyse wt hun doot, en schaeld/
Dico dancht den heere voor syne ghenaed/
Hy alle menschen kindren/
Want metalen dueren hy op steecht,
En dūserre grendels hy oock breecht,
Hy can oock de Sotten wel vinden.

¶ **U**ande spūse hadden sy walging groot/
Daerom werden sy fleck tot der doot,
En sy riepen wedrom tot Gode/
Hy verlostense wt hun noot terstont/
Hy schickte hun zyn woort, en maectense ghe-
En verlostense wt s doots noode, sondt/
Drom salmē singen van s heeren goetheit soet/
En dancken hem dat hy so wonder doet/
Men alle menschen kindren:
Men sal hem danck offeren met aduūs,
Oock vertellen zyn wercken met lof en prijs/
Daer toe laet hem een ieglich vinden.

¶ **D**ie te Schepe op de Zee varen/
Met haren handel, ende waren:
En s heeren werck ondersoeken/
Inder grooter Zee diepen afgrondt:
Maec als hy sprack so stormdeut terstont/
Ouzt al aen allen hoeken,
Van voertense eeno ten hemel, dan nae d hell/
Doen wert benaudt hun siele snel,

A v En

En verschrieken wtermaten/
Sy waggelden glich enen droocken man/
Gheuen raet hun doen te voren en quam/
Alle wüsheyt had hun doen verlaten.

Maer sy aenrepen den heeren wel/
Die silden dat onweder ras en snel/
Dies waren sy allegaet blijde/
En nae haren wensch bracht hyse te landt/
Dacrom sullen sy hem dancken plapsande/
Inde Ghemeente tallen tuden:
Maer dat hun wiken verdroochden hert/
En dat het vruchtbaere landt erghet werde/
Dat was al om de boosheide/
Van den ghenen dier doen woenden in/
Maer het drooch lant creech wedrom water in/
En daert drooch was / hy water dede.

De hongrighe heeft hy daer in ghesedt/
Dat sy souden beplanten de berghen nedt/
Hy creghen oock macht veel beesten:
Die dus lang hadden gheweest verdruckt/
En voor de Princken hun hadden ghebuckt/
En ghedeelt so seer inden soereste:
Op dieft hy de Armen te rechte bracht/
Blick Schapen vermeederden hun gheslacht/
Alle vromen sullen sulchs mercken:
De boosheyt die sal dan gheheel stom staen / .s.
En die wilo is die sal dit gae daen/
En oock Godts weidaden aenmercken.

Lof, eer, en prijs met soeten thoon. 7c. 5i
Psalm.

Psalm

I
berm
dach
de vi

o

E

Inde
En t
Ond
W lof

7

Tot e
D wa
Tot a
Verb
heer
Ouel

C

Verlo
D reel
En v
Osch
Dico
Deyls

Psalin. CVIII. Paratum cornicum Deus para. 144.

Is eene dancksegginghe om dat Godt soo
bermhertich is, ende ons syn woort gheeft, ende
dat hi den Regenten sijne ghebenebijinge, en
de victorie tegen haren vjanden geest.

Op de wijze. Nun freut euch lieben Christen.

Godt mijn hert dat is bereypt voorwaer,
Om te dichten, en om te singhen:
Staet op Souter, en herpen claer,

Juden dagheraet wil ich ontspringhen, **¶**
En ich wil v dancken o heer mijn,
Onder het volck so wil ich oock sin,
V lofsinghen, en hun sulcko segghen.

Want v goetheyt heer so groot is,
Tot aen des Hemelo troone, **¶**
V waerheyt die streckt so wijdt ghewis,
Tot aende wolcken schoone,
Verhest v al ouer den hemel,
Heer Godt, en laet v eer doch snel, **¶**
Ouer alle landen comen.

Op dat v lieue vrsenden al,
Verlost doch moghen werden:
Brecht handt die helpe oueral: **¶**
En verhoort my doch hier op eerden,
Oech spreect Godt in zinnen heylighd om,
Dico ich ben blind: en wil Siehem drom,
Weylen, ende oech afmeten.

Dat

I man'
quam/
vel/
and/
and/
† † †
bert/
erdt/
n/
water in/
besedt/
nedt/
† †
icht/
ucht/
t/
gheslacht/
staen, .s.
n.
ion. 7c. 56
Psalme

Dal dal Suchodt, en Gilead is mÿn/
Manasse is oock mÿn eyghen goet/
De cracht mÿns hoofds is Ephraim sijn/ 322
En mÿnen Prince is Juda soet/
Moab dat is mÿnen Waschpodt/
Ick wil oock mÿn schoenen sonder spodt/
Al ouer Edom wtwerpen.

Ouer die Philister ick luychtzen wil/
En wie wilt my doch leyden? 323
In een stercke Stadt, secret en stil/
In Edom wie sal my daer leyden?
En sult ghy dat niet doen Heere Godt?
En oock niet wt trecken sonder spodt? * 324
Met ons heyr, en met onsen legher.

Doet ons bystandt o Heere Godt/
En inden noodt wilt het bewÿsen/
Dinenschen hulp is gheen nudt, tis maer spodt/
Maer uwen naem willen wy prÿsen/
Met Godt willen wy groote seften doen/
Hy sal ons vanden wel stoudt, en hoen/ (3)
Met zÿn voeten tondertreden.

Act sy den Vader en den Soon. 1c. 1.

Psalm. CIX. Deus laudem meam ne tacueris.

Is een ghebedt teghen de ongheloouighe
Iooden, midts dien dat sy het Euangelie soo
hertneckich veruolgen, datse Godt hoe langer
hoe dieper in dwalinge wille laten vallen.

Ⓢ

Op de wüſe. Reſeind doet ſelig alle der.

145.

Ost op den Cix. Psalm.

God mijns lofs ſwächt niet ſtil gebeel/
Want de quade tonghen die liegen veel/
Doch de bedriegers, en die Godloosen:
Hun valsche tonghen die oeffenen sy/
Met oel loeghenen te segghen van my/
En wt haet, en nijdt veel booses:
Sonder cenighe oorsaek sy teghen my staen/
Door de liefde so ick hun bewijſe zaen/
En doen sy my niet dan spijte, ✠
Maer noch bid ick voor hun den Heere soel/
Al bewijſen sy my niet dan quact voor goel/
En voor liefde maer haetenijte.

Sedt ouer hem den Godloosen man/
Men zijn rechte handt sedt den Satban/
En so wie van hem yet gact leeren:
Diens leuen dat moet Goddeloos syn/
En zijn ghebedt dat moet sonde syn/
Diens daghen vercoert oock Heere:
En maecht dat hy zijn Officy word quiddt/
Laet zijn kindren Weesen worden subijdt/
En een Weduwe zijn hupsorauwe, ✠
Sijn kindren die moeten al dolende gaen/
Seedlen, en soecken, als d'vijſterdt slaen:
Ende Woektraet die moet hem benauewen.

De vrende die mortē beuoouen zyn goet/
Niemandt hem weldaet bewijſen en moet/
Noch ontfermen ouer zijn kindren:

Sijn

Op

Sijn nacomelingen die moeten vergaen/
En in deerd so moet ligghen synen naem/
Dat men hem niet meer en sal vinden/
Sijns vaders misdact die moet voor God staen
Oock en moeten niet worden wtghedaen/
Alle zijne Moeders sonden/
Sijn ghedachtis oock wtgeroept werde moech/
Want gheen vermbetticheyt by pemandt doech/
Maer veruolcht d'Armen talleu sonden.

By begherden te hebben die vloerken/
Laetz hem toccommen van allen hoerken/
Want by en woud niet hebben den seghen/
Laet den seghen oock oer bliuen van hem/
Dico track by den vloech den gliick zijn hemd/
En den vloech is gliick den reeghen/
En gliick water in zijn inwendghe ghegaen/
En gliick Oly in zijn ghebreute zaen/
Laet den vloech hem oock omhanghen/ (.3.)
Gliick een Cleedt. oft eenen Mantel by/
En ghelijck eenen siem daer met dat by/
Wordt oinghegordt. ende omuanghen.

Sulck moet hui als samē vandē heer by/
Gheschieden die kuu stellen teghen my/
En spreken quaet van myne siele:
Maer o heer Gode doch by my nu zijdt/
Om uwen naem verlost my doch subijdt/ § § §
En / en laet my doch niet veruiselen:
Want v ghevad so mijnen troost ewisch/
Mido dat ich Krau ben / en Willendich/

Mijn

Mijn hert so in my oock verslegben,
Ick vaer wech ghelijck een schaduwē soel,
Men vdiinst my gheluckmen de Sprinckbanen
En ick word oock verlaecht ter dege. (Doel/

146

Mijn krien zyn flau van vasten seer,
En an mēn vleesch en is gheen velt meer,
Noch bespotten sy my an allen boecken:
Maer door v ghenad staet my Heer by,
Op datse beuinden dat ghūt al doet v: (♦.)
En seghendt gby, also sy so vloect en:
Laetse de schandt ter sondt trecken aen/
Ghelijck eenen roch wordt aengbedaen/
Maer v knecht die verblīdt hem ghehele:
Onder de Scheepnt wil ick dancken dē Heer,
Want met zyn handt helpt hy d' Armen seer,
Van die. so hun leuen vordecten.

Lof, eer, en prijs met soeten thoon. &c. 5.

Psalms. CX. Dixit Dominus Domino meo:

Is eene Prophecne van Christo, hoe dat hy
Dauidts Heer, ende oock ewigher Godt is,
ende dat hy op het eerdrijck door d'Euangelic
eene Kercke sal beghinnen, ende eenen ewi-
ghen Priester sijn sal, ende dat hy sijn volck ghes
benedijden ende. oock ouer alle sijne vyanden
regneeren sal, alist dat hy te voren moet ghes
cruyst worden, ende steruen, maer en sal noch
tans inden doot niet bliuen.

Op

Mijn

Op de wÿse. O Heren wt wÿtt sein wening ban/
O stop. Reist das Geil ens kommen her.

Ost op den 20. Psalm.

De heer die sprack in synē hoochste Troon/
Tot Christus in nigen heere:

Ghy zyt mÿnen eenigben gheborn Soon:

U behoort toe de Godlike eere/

Daeromme tot mÿn rechte handt v sedt/

Tot dat ick leg al u vanden nedt/

Tot een Schabbel van uwen voeten.

De heer die sal oock wt Troon/

Uw richts Scepter v sernden/

U woort sal aldaer beghinnen schoon/

En gaen tot aen swerelts eynde/

Oock regneert ghy also voorwaer/

Over alle uwer vanden schae/

Dat sy hun sonden moeten boeten.

Als ghy sult door het lÿden dÿn/

De sonden den doet beslÿden/

So sal toelck willich v offren sÿn/

Met heylighen tÿraet en blijde:

U kindren die worden v gheboeren/

Shelÿck den soulen daww wtuerreeren/

In den dag betact sÿn oighens vroeghe.

De heer heeft gheswooren eereynelijck/

En ten sal hem niet betrouwen:

Ghy zyt eenen Priestet ewelijck/

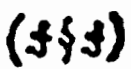
Om den dienst Gods nieu op te bouwen/

Rae

Nae doordinantē van Melchisedech:
Doud offrand die moet dan gheheele wech,
Als ghy v sult laten dooren.

Doch sal Godt altēdts by v zyn,
En staen aen uwer rechten:
En straffen die met de ewighe pēn,
Al die ghene die teghen v aenuechten:
Als hy sonen toornighen grim aengrēpt,
De Coninghen by dan ontfucken smēdt,
En by neemtse gheel wech met machten.

Hy sal oock heerlijck met grooter macht,
Ouer alle de veyden ordeelen:
Hy sal doen so menighen grooten nacht,
Teghen die so hem vachten gheele,
Hy sal den Prince van deser werelt,
Die hem altēdts teghen hem stelde,
Sijn helsehe rijck gheheel breken.

In swachheyt, liden, crups, en doodt,
Sal hy hier tijtelijck steruen:
Maer sal ouerwinnen allen noodt,
En alle Godts goeden cruen.
Oock sal hy verrijsen op den derden dach,
Op dat hy ewelijck regteren mach,
Een Coninck ouer hemel, en deerde.

Dier voor wy hem segghen lofen eer,
Dat wy dien Salichmaker haben,
Singhen, en verbliden ons dies al seer,
En dancken hem voor sulike gauen:

 Oock

roning ban/
amen ber.
m.
ichstē Troon/
n Doon:
sedt/
en.
on/
on/
yn/
en/
he.
eynelijck/
uwen/
Nae

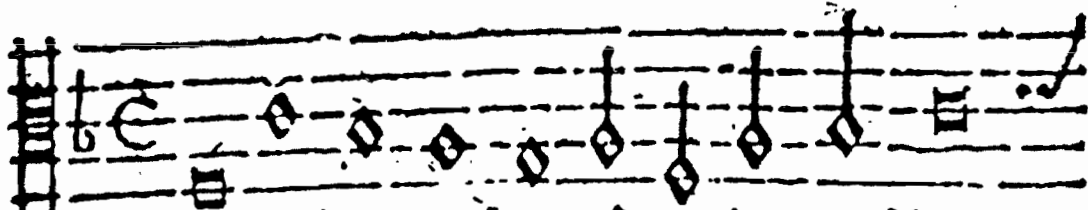
Doch ghelick hât ons door zijn woort bediet,
 Ist dat wîit gheloouen, ende troÿffen niet,
 So sullen wy salich worden.

114

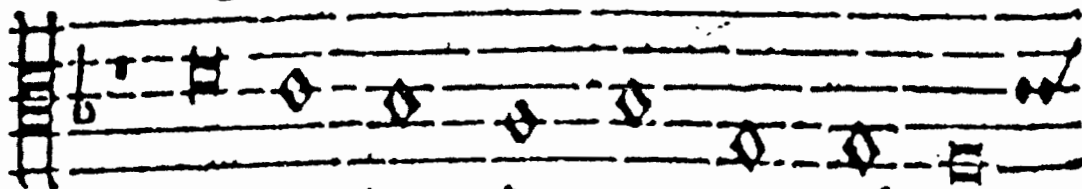
Psalm. C XI. Confitebor tibi Domine.

Is een dancksegghinghe, dat Godt in sijn
 Kercke sijn woort onderhout, ende den rechtē
 Godtsdienst daerinne ordineert, ende dat hy
 soo ghetrouwelijc in allen noot helpt, princis
 palijck dat hy sijn volck door Christū van son-
 den, ende den doot verlost.

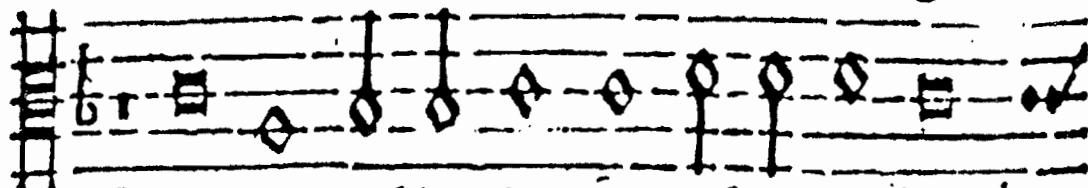
Op de wÿse vanden Lxxv. Psalm,
 Est op den Lxvi. Psalm. Est op
 de naeuolghende melodÿe.

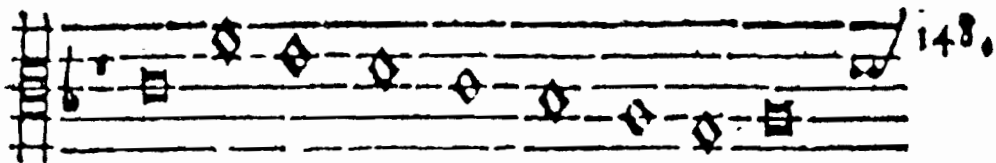
Heer ick wil u dancken alleu,
 Van gheheelder herten inde Ghemein,

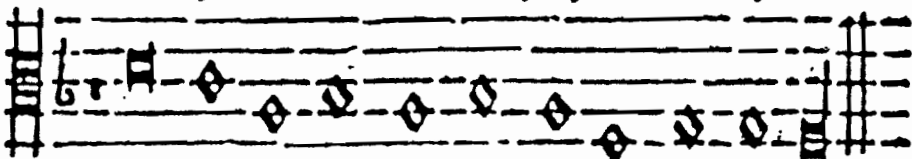
In den raet vanden vromen soet:
 Want Godts wercken zijn groot, en goet:

So wie datse acht die heester lust aen,
 wat

Wat hy ordineret datz heerlijck zaen,

En zyn rechtuaerdicheyt die blijft ewelijc staen.

En ghedachtenis heeft hy ghemacht,
De guadghe en barmhertighe Ureer/
Op datmen zyn wonderwerken bedacht:
Die hem vreesen, spiist hy seere,
Hy ghedenckt ewelijc an zyn verbondt,
En sal zyn volck oock talder stonde,
Sijnder werken cracht maken condt.

Godt die sal door syn rechtuaerdicheyt,
Hun gheuen der Heyden etsgoet:
Sijnder handen werken dat zyn waerheyt,
En syn recht datz oprechtelijck goet:
Sijn geboden zyn oock oprecht alleelijck,
Hy worden ghehouden oock ewelijck,
En gschieden, gromlijck en redlijck.

Verlossing hy synen volcke sendt,
Sijn verbondt dat blijft ewelijcke:
Op dat synen naem worde bekendt,
Die heplijch is, en heerlijcke.
De vreesse des Heeren die is voorwaer/
Vbeghinsel der wijsheyt dat is claer,
En sy behoedt in alle vrees en vaer.

Sij Secre

n
a
y
is

Z
Z
Z
Z
Z
Z

Seer goet verstandt hebben die al,
Die daer nae doen gewillichliken: †††
Ende Godt louen met groot gheschal,
Want zyn lof blift ewelücke:
Nu syn volck voecht v doch te samen,
Om te louen des heeren namen, (!S!)
En laet ons spreken voluck, Amen.

Psalm. CXII. Bestus uir qui timet Dominum.

Is eene leeringhe, dat wy Godt vreesen,
ende vroom souden sijn, soo wile hy alderhan-
de ghebenedijdinghe gheuen, maer de Godloos-
sen die moeten vergaen.

Op de wÿse, Van welcke hie is bofsung. Of
op. Durch Adams fall ist ganz ver. Of
op den Cxxv. Psalm.

Salich is hy die den heer vrees syn,
En aen zyn gheboden hiet op eerden,
Lust heeft: dies Zaet sal machlich syn,
Op deerd en ghebenedijt werden
En gheslacht vanden
Op gherechten,
Van rÿchdom en volheyt die glÿcke **De**
Sal wesen hun huys,
Sonder eenich abuss,
Hun rechtuacrdichent blift ooch ewelÿcke.
Den oprechten gact sonder spodt,
Dat licht op inde duyssernis:
Vanden gnadighen en rechtuacrdighen Godt:
Salich

Salich is hy, die barmhertich is,
En die gheene leerd,
Oock son sacker so volcend,
Datter niemant door en word bescheten:
Ewelich bliuen sal,
De rechtuærdighe al,
En nimmermeer worden verghten.

149.

†:†

††

Wanneer dat God straft, en oock placht,
So en vreesst hy hem niet seere,
Dijn hert dat borpt gheheel onuerzacht,
Vastelick op Godt den Heere,
Dijn hert ghetroost is,
En ten vreesst niet ghewis,
Tot dat hy synen lust siet haestlijchen,
Aen syne vanden:
En hy reycht syn banden
Den Armen alle ghelicke.

(.†.)

††

Gewelick blâst syn rechtuærdicheit,
En met eeren wordt syn horn vheuen,
D Godloos dit siende sal dies draghen leyde,
En sulcke sal hem verdrieten euen,
Dies sal hy subyle,
Te samen bijten
Dijn tanden, en oock gheheel vergaen,
En wat hy had gheeren,
Dat sal hy ontbeeren,
En al syn begheren, is toergheefs ghedaen.

††

Psalms. CXIII. Laudate pueri Dominum lauda.
Dij Is eene

†††

(.†.)

Dominum.
vreesen
Iderhan-
Godloos

††

son/
erden/
lich son/

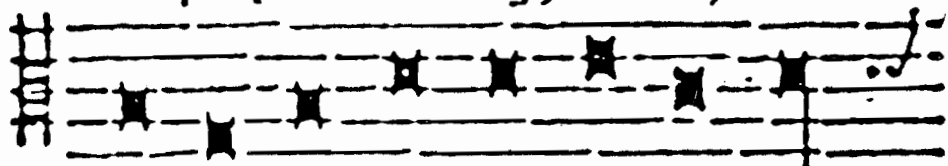
††

liche.

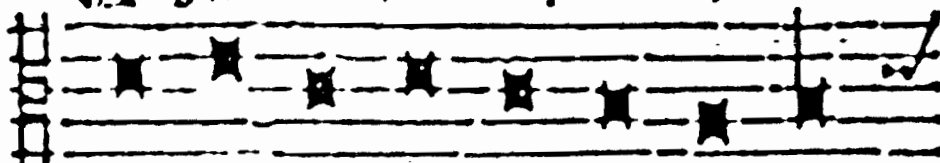
n Godt:
Salich

Is eene danssegginge voor de gracie Godts,
ende principalijck om dat hy hem der verdrucks
gen aenneemt, ende die verloft.

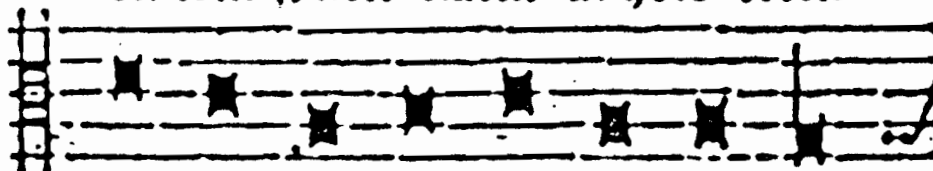
Op de wijze. Christe der du bist tag und nacht,
Oft op den naeuolghenden thoon.

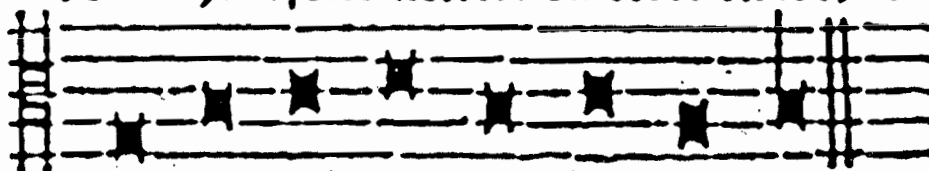
Al ghy knechten loest den Heeren

En wilt synen naem altijds eeren

Want hem soudmen louen vree en weyde,

Van nu af tot inder ewicheyt.

Uanden opganck der Sonnen schijn

Tot den auende loest synen naem sijn

Over allen volck ghy here zyt,

En ver gaet bouen den hemel wüdt.

Wie woeter so hoog: wie isse hem glijck

Wy siel vanden hemel opt leeghe eerdrjck

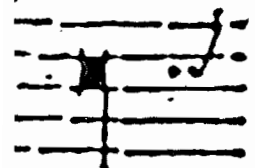
Die vantsst of den cleynen doot opstaen

Den Armen wt den dieck vhoort zaen.

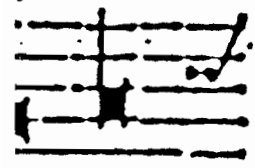
Dp

acie Godts,
er verdrucks

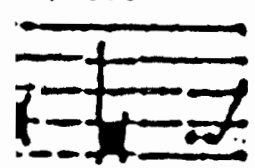
rad lecht,
joon.

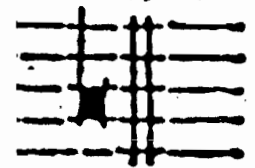
reeren

reeren

en weyde

heyt,
schijn
yn

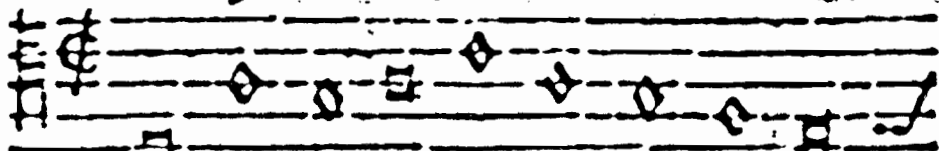
dt.
hem glich
redryck/
len/
jaen.

Dp

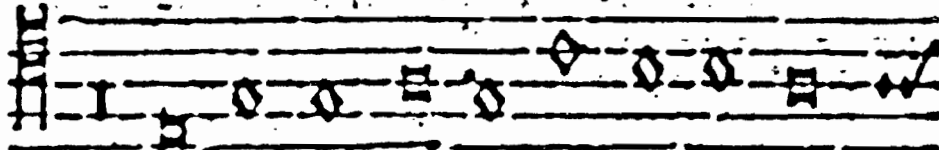
Dp setse so hooch den Pilsenen ghelÿcht 150.
En hier naemaelo in son ewich rÿck;
Die vande onuruchtbare sonder abups,
Macht een blude kindlemoeder uit hups,
Oec so den Vader en den Soon. &c. 3.

Psalm. CXIII. In exitu Israeli de Aegypto.

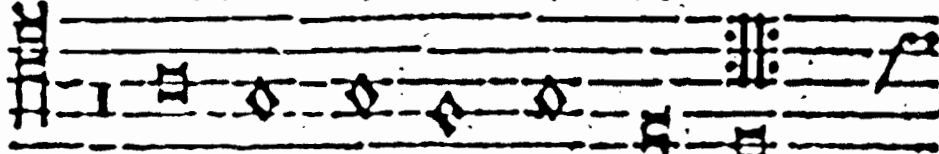
Is eene dancksegghinghe, voor allen tghes
ne dat Godt soo wonderbaerlijck gheschapen
heest, ende noch selste regiert, ende dat hy alle
creatueren ghebenedÿdt.

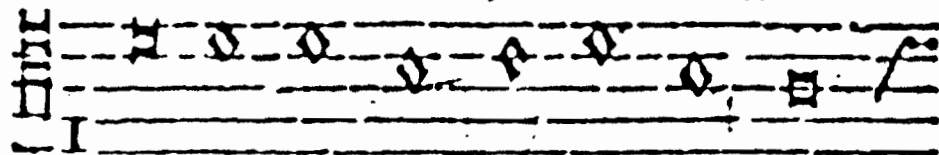
Doen Israel wt Egip ten treck/
Doen wert Juda schoon, yn herlichdom/

En Jacobs hups van daer wech trock/
En Israel syn heer schappÿ vroem/

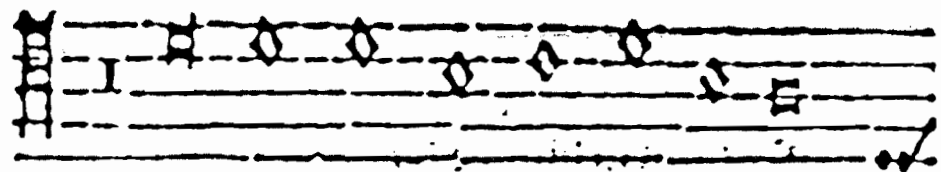

Wt dat gheheel vrende volcke/
Al onder des hemels Wolcke.

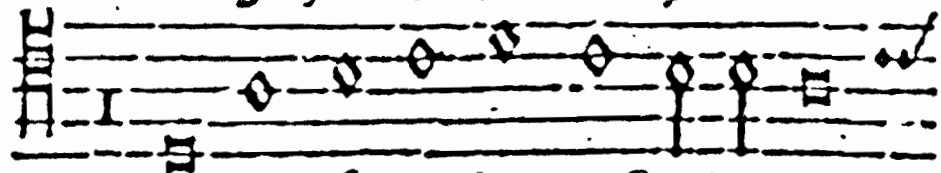

De Zee dit siende vloodt van stondaen/

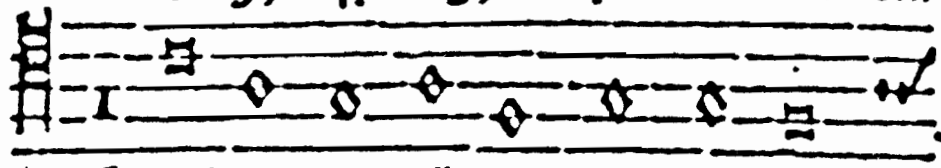
S iij **Te**

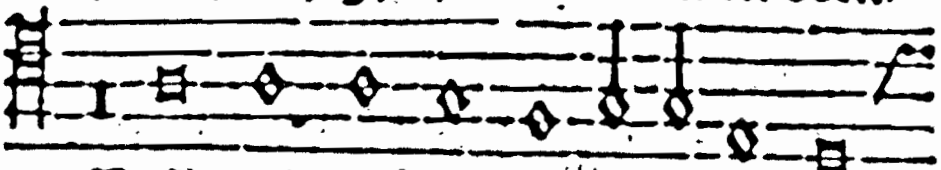
Te rug hem keerde die Jordaen,

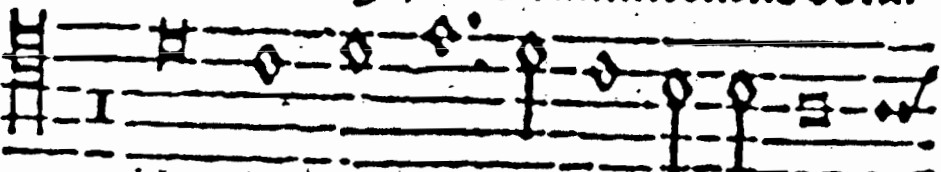
De bergghen spronghen op stoude, en hoen,

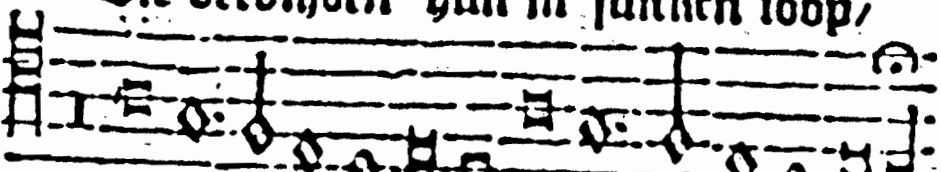
Seer hooch ghelÿck de Rammen doen,

De hoelen glÿck de Lammerkens doch,

Die verblÿden hun in sulchen loop,

Thal le lu va, Thal le lu va.

Wat was v Zee dat ghy also vloodt,
En v Jordaen dat ghy te rug troocht,
Doen ghy Israelsaecht comen:
En dat ghi bergghen spronck der Ramme glÿck,
En ghy hoelen den Lammeren ghelÿck.

Also

Handwritten text in the right margin.

en da re pe cij

Handwritten text in the right margin.

Alse hebben wāt vernomen:
Voor den gheweldighen Heeren
Des Jacobs Godt almachtighen/
Weesde dat gheheele aerdtreich zaen/
Die de Steenrotzen veranderen can/
In een Waterzee staep, en revu/
En de Steenen in een water Fonteyn/
Halleluya, halleluya.

Psalm. CXV. *Non nobis Domine, non nobis.*

Is eene leeringhe, dat wy alleen op Godt,
ende op sijne ghenade souden betrouwen, ende
dat wy al ons vertrouwen op eenighe creatue-
ren souden laten varen, want hy can alleen hiel-
pen, ende gebenedijden, ende dat wilt hy prin-
cipalijcken aen sijne Kercke bewijisen.

Op de voorgaende melodye.

Riet ons niet ons o ewigher Heer/
Maer uwen name gheest die eer/
Om uwer goetheyt, en trouwe:
Waerom souden wy syn der heyden spodt?
Dat sy souden segghen: waer is nu huu Godt?
Tessit moeste ons al ghetrouwen.
Want onse Godt inden hemel is/
Hy maecht al wat hem ghelust ghewis/
Daer die ander Goden ghesueden zün,
We sluet en Goudt, vande menschen sün,
Sy hebben monden maet en spreken niet,
Su hebben

Hebben oock Oogen / maer se en sien niet /
Halleluya / Halleluya.

Hy hebben Ooren maer en hooren niet /
Hy hebben Neusen / maer en riecken niet /
En is hun een faulte gheheele /
Dat hebben handen maer en grijpen niet /
Dat hebben voeten maer en gaen gemen treeden /
Watter gheen spracch en comt wt hun keelen /
Die sulcke maken / die zyn also oock /
En die op hun leden hopen oock /
Maer Isracl ende oock Maroon /
En die den heere vreesen schoon /
Die hopen op den heere mildt /
Want hy is hun bystandt / en Schildt /
Halleluya / Halleluya.

De heere die gedenckt aen ons gnadelijck /
En hy sal ons oock seegnen ewelijck /
Met sone bevlighe gauen /
Hy sal seegnen dat huys Isracl schoon /
En hy sal oock seegnen dat huys Maroon /
Oock alle die aen hem ghelouen /
Hy sal oock wel seeghenen die al /
Die den heere vreesen overal /
Hy zyn dan oock cleyn / oft oock groot /
Een bette mate sal de heere Godt /
Tot desen seeghen noch daer toe doen /
Op u / en uwe kinderen schoon /
Halleluya / Halleluya.

Die de heere geseggendt heeft dat zyt ghy /
2001

WY HANDELINGEN VAN DE KUNSTEN

152
Dooi welcken den Hemel en deerd staet vry;

En al wat daer is inne;

Den hemel bouen alle hemelen zaen;

To ewelick den heere ghehoorsaem;

(.f.)

En deerde den menschen kindren;

De dooden die en sullen v o heere;

Niet louen gheenans nummermeer;

Noch die daer waren onderwaerts;

Inde stille beneden waerts;

Maer wy die sy te louen bereydt;

(.f.)

Den heere inder ewicheyt;

Hallelupa / Hallelupa.

Den heere Godt in het hemelrueck;

Godt vader en Godt den soon diesglijck;

En Godt den heylighen gheeste;

Den machtighen heere Zebaoth;

(.f.)

Die ons wilt helpen wt allen noodt;

Tof, prijs, en eer ich leeste;

O heyligh beghin sel ende eyndt;

O Godliche gnad, niet van ons weyndt;

(.f.)

Maecht dat wy wandlen in uwe stract;

En dat ons die sond die siel niet en schact;

So wie dat begheert, op dese eerd;

Die spreeck Amen: Wy derijghen ons begeert;

Hallelupa / Hallelupa.

Psalm. CXVI. Dillexi quoniam exaudiet me.

Daer in is oock begrepen.

Credidi propter quod locutus sum.

Is een

Is een dancksegghinghe, dat Godt so ghenadelijck in alle nooden helpt, al ist dat den bystandt niet eer en comt, dan als men van te vorē meynit datmen teenemael vergaen moer,

Op de wijse. Mein Seel erhebt den Herrn meine
Ost op. Vatter unser wir bitten dich. Ost
op. Durch Adams fall ist ganz.

Ich hebbe bemindt, daerom sal de heer
De stem verhooren van mijn gheclach,
En zijn Ooren tot my keeren seer:

Wrom wil ich hem aentropen alle mijn dach,
Want de stricken vander doot,

Ende ongheluck groot,

Die hadden my omuanghenteyn,

Oock daerxten vander hiel,

Die gheraechten my snel,

En ick quam in perijckel/en noodt certeyn,

Den naem des heeren dien roep ick aen:

O heer verlost mijn Siel wt den noodt,

O ghenadighe heer wilt my bystaen,

Ohy rechtwaerdighe, en barmhertighe Godt,

De heer die behoedt

Met syn goetheyt soet,

De cleyn eenuuldighe liedens subijdt,

Want doen ick ras,

Sheel verarmt was,

So hielp hije my wt te rechter tijdt.

Mijn lieue Siel nu doch te vreden zijt,

Want Godt u wedrom gheholpen heeft:

Myns

so ghe-
den by:
te vorē
me
st
e heer
ach
ch
W
k aen:
Godt
(.?)
pns

Mijne Siel hebt ghy o heer subādt,
Wat den doot ghetrocken datse nu leest,
En die ooghen mijn
Vande tranen sijn:
Oock mijn vorten beurgdt vanden val,
Dacrom wil ick gaen,
Dooz Godt den heer staen,
En in dlandt der leuenden wandlen al,

Ick ghelooue, darrrom spreek ick so clac,
Al worde ick seer gheplaccht met pijn:
Ick spracch, doen ick verzaccht was voorwaer,
Dat alle menschen loeghenacers sijn:
Hoe sal ick den heer
Verghelden pimmermeer,
Alle zijne weldaden aen my ghedaen:
Den lieck heplsaem,
Wil ick van stonden aen
Nemen: en spien naem roepen aen,

Ick wil mijn ghelosten betalen gheheel,
Den heere voor allen sijn volck sijn:
Och hoe gheldt der heplighen doot so veel:
Dooz Godt den heer: en allen hun pijn:
Ick ben uwen knecht,
Ick ben uwen knecht,
En ick ben uwer dienstmaccht sone:
Ghy hebt mijnen bandt,
Met uwe handt,
Ghebroken, en my verlost schoone.

Danclofferand wil ick offeren v,
En v

153
320
(. + °)
D
+ + +
333
(44)

En v mán ghelosten betalen terstondt/
 Door alle zún volck, dwelck met my nu/
 Den heeren loest van herten grondt, (44)
 Inde bouen seere/
 Van thups des heeren/
 Daer aenroepen wy synen name/
 Met seer luyde stein, 353
 In v Jerusalem/
 Gbeloest so Godt de heer, Amen.

Psalm. CXVII. Laudate Dominũ omnes gẽtes.

Is een dancksegghinghe dat Godt de Heyden tot sijn rijk gheroepen heeft.

¶ Op de wijze vanden Liii. Psalm.

Loest den heere ghy Heyden al/
 Pries hem ghy volcken met gheschal/
 Want syne ghenade goede: (4)
 Die so crachtelijck ouer ons al/
 En sal ons ewelick behoeden.

Halleluya singhen wy verblüdt/
 (Om dat wy sien enen goeden tïdt) (33)
 In ons liefs heeren name/
 En door Christum so worden wy gheleydt/
 In het ewich leuen Amen.

Psalm. CXVIII. Confitemini Domino quoniam,

Is eene dancksegghinghe Christi, dat hem Godt van den doot verweckt heeft, ende daerom

sondt/
p nu/
ndt/ (44)

353
n.

omnes gētes,
Godt de Hey-
psalm,

gheschal/
(4)

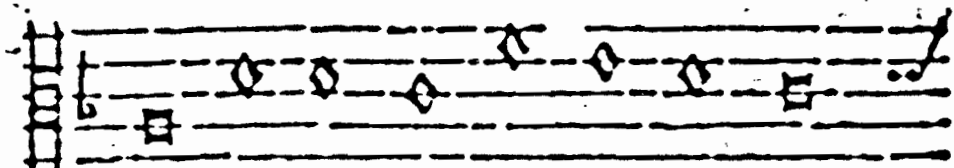
üdt/
dt) (34)

ghelevedt,

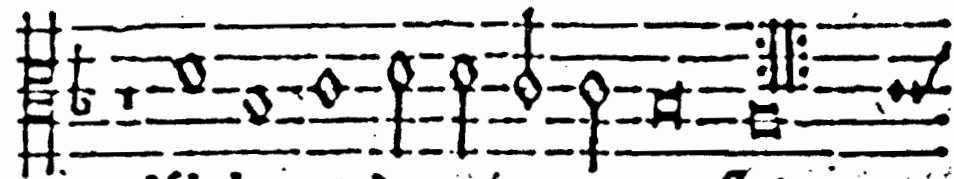
iro quoniam,
li, dat hem
, ende daer-
om

om soude een yeghelijck blijde sijn, ende Godt: 154
daerom dancken,

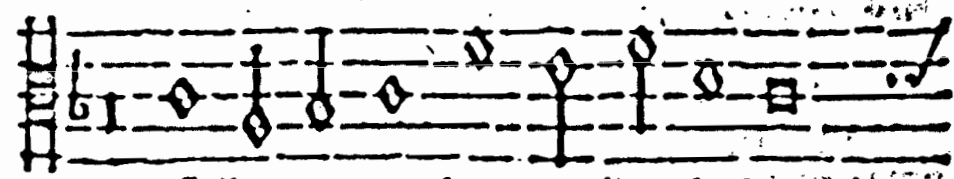
Op de wijze. Maria das Jungsferen lein zalt. Of
op: O Gerte Wort, den Werlich Wort. Of
op den naeuolghenden thoon.

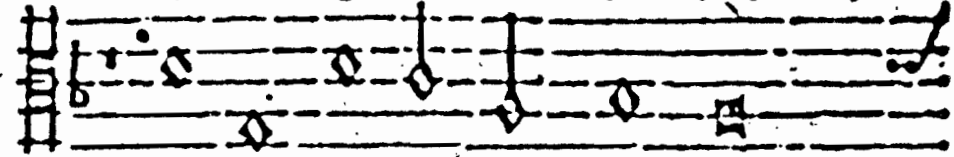
Danck den here in der ewicheyt/
Drom dat hy is al tids bereyt.

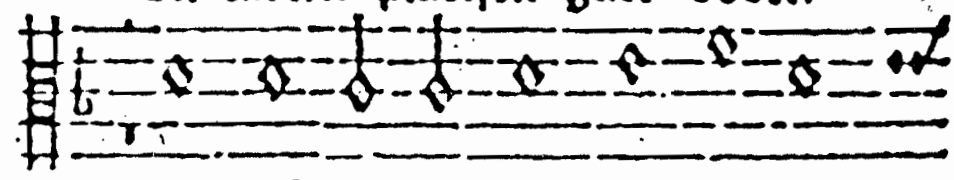
Al le ga der in eenen state:
Dlandt, en twolck, comen te bate:

Dijn goet heyt (doch hoor)

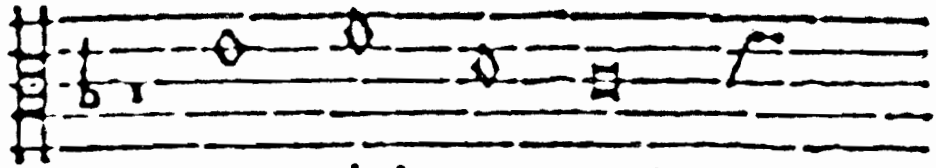

En tallen plaetsen gaet voort,

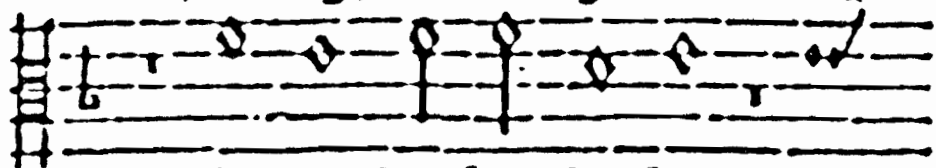

hy gheest u een Wif en kindren,

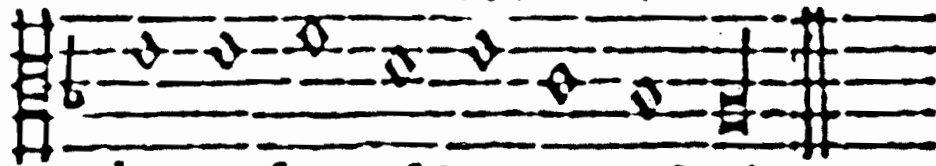
hups

Huyse, ghele, en goet,

En een huys ghesin soet,

Hij gheest voetsel oock den Aundren.

Ohy alle die daer zijt int regiment,
Toest doch des Heeren goetheyt soet;
Want hy maecht sterck v handen gendt,
En gheest v eenen so vrien moet,
Dat ghy met cracht,
De boosen strafte,
Dareom gheestmen oock uwen slate,
Toon ghyll' ende eer,
En wat dies so meer,
Om d'Armen beschuyden te laten.

(3:3)

Drufft doch Godt hoorch ghy alle ghelijck
Die met syn woort regeren:
En die beueel hebt den Armen, en rijck
Den Wedt, en tghelooue te leeten:
Godts woordt alleen,
Dat eedle ghesern,
Dat spuwen troost, en betrouwen

Vol

N
A
M
E
S
C
H
R
I
J
T
S
T
E
N
S
C
H
R
I
J
T
S
T
E
N
S
C
H
R
I
J
T
S
T
E
N
S
C
H
R
I
J
T
S
T
E
N
S
C
H
R
I
J
T
S
T
E
N

Tot het licht der werelt,

Dijt ghylieden gheselt,

Dacroms foudament wilt sterck bouwen.

1550

Oock ghy alleghader die Christenen heet,

Dancet Godt van gheheelder herten:

Want hy is altyt goet, en bereedt,

Om te helpen wt alle smerten:

En troost uws dies nu,

Dat hy rust gheest u,

Naec de pijn en nae t groot lyden:

Dat u gbedt, en woort,

Oock wordt verhoort,

Dacrom zyt vrolyck tallen tijden.

Verlaten so wil ick my op Godt,

Wat mach my doch voor quaets gheschien,

Wande werelt, sond' dupuel, en doode,

Want ick sal doch mijnen lust noch sien,

Men dese schaar,

Die te negaert,

Met grim en gramschap omringhen,

Godts huys ghefandt,

En syn lieue kindt,

Om him ter doot te bringhen.

Godt is mijne Psalm, sa'icheyt, en macht,

Om niet, en vergramdt niet ghy heeren:

Het gaet my so icht wel hadde ghedacht:

Jch hoorden van voo een stem seere,

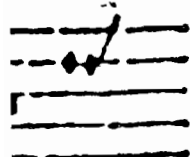
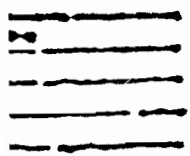
Die aldou: luydt:

Dru:chd allglijck wt

I

Dit

dren.

ne/

de/

(3:3)

ghelijck

dy

Tot

Die Tghelooft recht kennen / en weten /
We allen noodt /
Helpt ons onse Godt /
En daerom wy hem vader heeten.

Ick en sterue niet / marc leue wy /
Godso wercken ick wicorp bequame / (. 5 .)
Al u gramdt ghy v / al strafst ghy my /
Noch sal ick den doode ontgane /
Want Godt die gheeft my /
Dat ick bem can blu /
Danken van gheheelde herten /
Mijn salicheyt ghy zijt /
Tot alder tijt /
Helpt my wt de plaghen . en smerten .

De werelt verwoypt wat God aenneemt /
Tis Christo oock so vergangen /
Tghelooue oock selfste wel verneemt /
Men scrups heeft hy ghanghen /
En doen hy sioudt oop /
Doen werdt den coop /
Ouer onse sonden besloten /
Op den seluen daeg /
Opfelden die plaeg /
Zelfst heeft den duuel verdruten .

Bid Godt / en verhuucht v metter dael /
Dat hy dit laet gheschieden /
Die heer oock des duuels quaden rael /
Op dat onder alle de leden /
Clucken mach Godso leer /

1302

He
O
En
Du
W

Dit
Da
De
He
En
Het
En
Die
Die

F

In sy
dat l
wan
troo
Op
ol

Hoe langhet hoe meet/
O hert wilt ons doch begnaden:
En verciert den Feestdach/
Singt op dbeste somen plach/
Want de hert behoert voor allen schaden.

156

Danckt den hert die so vündelÿck is/
Singt hem van gheheelder herten:
Danckt doch den hone Jesum Christ/
De ons van alle smetten/
Heest blost metter daet/
En wt enckle ghenaedt/
Heest hy ons synen gheest ghegheuen/
En al wat goet is:
Die lieue Ihesus Christ/
Die help ons in deewich leuen.

Psalm. CXIX. Beati immaculati in uis.

Is doorgaens een Ghebedt, dat ons Gode
in sijn woort, ende ghenade leyden wille, ende
dat hy de vyanden des woordts wille keeren,
want het woort is den edelen schadt, daer wy
troost, leeringe, en onderwÿsinge af hebben.

Op de wijze. *Antiph. Vatter im Himmelreich. Ost*
op Herzog Ernstes. Ost op: Ach vater Vatter.
Ost op: O Mensch beweine dein sünde gross.
Ost op. Hilf Herr Gott dem deinem
Knerr. Ost op de nation:
ghende melodye.

Tij

Het

die,
 men,
 hier,
 hebbe,
 Heeren,
 ce ren,
 zyn,
 die sijn,
 houden,
 Ich

157.
 Ich Heere Godt van hemel rick,

Ghy hebt beuolen neer sie lict

Al u gheboden te houden.

O Godt dat allen dieken mün,
 Gheselt word dat het u behaghe sijn,
 Om te houden uwe Rechten:
 Van en sal ich niet ter schanden gaen,
 Als ich gheheel neer sillich siene aen,
 Uwe gheboden al sechte:
 Drom danck ich u met beriluckheyt,
 Van u recht uwer rechtuerdicheyt,
 Dwelck ghy my leert met maten:
 Want ich wil u rechten houden wel,
 Daerom met u genaed compt tot my siel,
 En wilt my niet te enenael verlaten.

Maer betert hē doch een Fongelings aert:
 Oft zyn wech? dan als hy hem seluen bewaert,
 Mae uwe woorden alle:
 Ich heb u van gheheider herten mün,
 Ghesocht heer, en laet my tot gheenen termün,
 I 19 Van

Van uwe gheboden vallen:
Do heb ick oock uwe woorden sijn/
Verborgben in dat herte mijn/
Op dat ick voor v niet en sondghe/
Dics so ghebenedit Godt de heer:
Door v gnad en goetheyt my doch leet/
Dat ick uwe rechten mach vinden. 43

Ido heb ick met den Lippen mijn/
Alle reeyten van uwen Mondt sijn/
Vertelt en wilsse berocmmen:
Inden wech van v ghetuygnissen heer/
Met lust te wandelen heb ick meer. 44
Dan aen aller werelt rickdomme:
En wat ghy beueelt dat spieck ick alleyn. 45
Want smenschen gebode: en son geen sinte reyn/
Dacrom sien ick op uwen pade:
Nae v rechten lust my inder still/
En v woordt ick niet vergeten en wil/
En verleent my maer v ghenade. 46

Lofert en prijst met soeten thoon/
By Godt den vader in hemels troon/
Ghesonghen van herten ter deghe:
Den Salichmaker Christo synen Doon. 47
Die leere ons synen wille doer/
Voor hem hebben wat al verreeghen:
Den heylighen Gheest oock dijsghelijck/
Die sterck ons in zijn hemelrijck. 48
En dijnue ons recht so te samen/
Dat wy Christum der ghenaden schadt. 49

Tet salicheit vinden in Godts woert pladt, 938.
So wie dat begheert die spreck Amen.

Een ander Compositie vanden Exic. Psalm.
Op de wise. O Herre Wert begnade mich.
Oft op den li. Psalm.

Salich zijn so die stoff op de baen/
In Godt des heeren gheboden gaen/
En zyn ghetuyghenissen achten. **E**
Die die soecken met hui herten crachten:
Die en doen geen quet / maer gaen op heeren
En so achten booch syn gebode pladt / (padt/
Heer wilt my in v baen so stouwen/
Dat ich v rechten mach onderhouden:
En als ich aenmercke uwen wedt zaen/
Dan en sal ich niet te schanden gaen. **✠:✠**
Dies van rechter herten loeff ich v/
Leert my v rechten / verlaet my niet in v/
So wil ich v verbonde onderhouden.

Onstraffelijck gaet een Jongeline stoudt/
Als by hem nae uwe woorden houdt: **E**
Tuwaerts staen alle mijn ghepeysen:
Laet my van v gheboden niet deysen:
Mijn hert uwe woorden bewaert seer. **E**
Op dat ich voor v niet sondighe meer. **✠:✠**
Darroin loue ich v heere/
Dwe rechten wilt my doch leeren/
Uwe mond is recht ortellen die lippen mijn/
D Ghetuyghissen mijne ryckidom zyn.
E uij En

En ick spreek van uwe gheboden ghetust/
Tot v' v'bondt heb ick grooten lust/
Dwer woorden ic niet en vergete. G

Doet goet uwen knecht / laet my leuen/
Wilt minen ooghen tghesicht gheuen
Aen uwen Wedt de wondren te sien:
Ick ben eenen Gast onder die lien: 423
Verborgt v' gheboden niet voor my/
Mijn Siel verlangt nae v' Rechten vry/
De hochmoedghe haet ghy wstermaten/
Ghy veruloecht die uwen Wedt laeten: G
Verlost my van schanden / want ick bewaert
V' getuygnissen: de Princen allegaert
Die sitten en spreken teghen my: 424
Maer v' knecht sprecht: van v' rechten vry/
V' getuygnissen son mijn sietlieden. G

Mijn Siel leyt by nae int stoff versmoort/
Sequickt my naeuolghende v' woort/
Teert my uwe Rechten ter deghe/
Wysst my uwer gheboden wegghen:
Dat ick mach wtroepen v' wondren sijn: 425
Mijn Siel versmaecht van duich en pijn/
Sterckt my nae v' woorden Heere/
V' alle wegghen wilt van my keeren:
Gunde my uwe Wedt: Ick heb den wech nedt/
Van v' waerheit en recht voor my gsedt/
V' getuygnissen laten my niet in schandt/
In v' gheboden wech loop ick dan vaeliandt/
Als ghy verdroost hebt mijn herte.

Den

Den wech van v rechten leert my o heer/ 159.
Och leert my uwen Wedt bewaren seet/
Om dien te houden mijn hert bereyde/
Op den wech uwer gheboden my leude:
Tot uwer ghetuygnissen mijn herte poog/
En niet tot giericheyt: keert aff mijn oog/
Datse niet sie nae onnutte sahen/ †
Laet v woort my leuendich maken:
Uwen knecht v gheboden vast houden leert/
Ick vrees v: van my de versmaetheyt keert/
Want v rechten/ zijn lieflijck / en goet/
Ick begheer v gheboden met hert/ en moet/
V rechtuaerdicheyt die bequicke my. †

Laet my v ghenaed toecommen seer/
En v hulpe/ nae v woorden o heer/
Dat ick mijn beschimper mach antwoorden/
Want ick verlaet my op v woorden:
Dwoordt der waerheyt en neemt niet recht/
Van minnen mondt: ick hoep op v recht/
V Wedt wil ick houden ewolicken/
Dacrom wandele ick volicken: †
Want v gheboden soeck ick/ en ick sal
Woo: Coninghen spreken/ v ghetuygnissen al/
Tot uwe gheboden heb ick grooten lust/
Ick hebse lieff/ mijn handt is toe gherust/
Om v rechten te ghebruycken.

Aen v knecht gedenckt/ en aen v woordt/
Op dwelcke ick alre hope voert/
In dallendicheyt is dat mijn troosting/ †

T u

Want

17

A

leuen/

†

17

A

bet

†

17

A

mooit/

†

17

h medt/

ide/

Den

Want v woort is mijn verquiching/
De Spotters die hebben my seer bespode/
Omdat ich niet en wick van v gebode/
Ick gdenck aen v oordeel van voertuden.
Darroin word ich ghetroof en blide:
Oure de Godloosen heb ich verdruct/
Die uwen Wedt laeten doek zā in hē Vredt/
Al uwe Rechten in het huys min/
Ick gbedencke snactis aen uwen naem sijn/
Ende uwen Wedt ich houde.

Dat ich v beueel houde datz mijnē schadt/
Ick segge heer: datz mijn Erfgoet glade:
Ick smieck voor v aenschijn van heren/
Door v gnad verlost my van smerten:
Tot v ghetungts mijn voeten ick keere/
V geboden te houden haest ick my seer: (:&:)
De Godloosen my beroorn/
Maer v Wedt die heb ich voor ooghen/
Snactis ben ich om v te dancien beerpdt/
Woorde rechten uwer gherechticheyt/
Ick houd my tot die so v vreesen seer:
Dreestrick is vol van v goetheyt heer/
V verbondt wilt my doch leeren.

Doet goet uwē krecht, heer nae v woort/
Leert my goede seden en v kennisse voort/
Want v geboden die houd ich:
En eer ick werdt verootmordicht/
So doerden ick, maer nu houd ick my
Aen v woort, want goederlicten zyl ghy/
De

W
I
C
H
E
R
I
C
H
G
E
B
O
D
E
N
I
C
H
H
O
U
D
E

De stoute die loeghenen verkeren:
Ick houd v ghebodt goederkeren:
Mijn herte dat is d'ick ghelijck het vedt, (A)
Maer ick heb lust aen uwen Wedt,
Tis my lieff dat ghy my hebt ghecastydt,
De Wedt uws monds is my liever altydt,
Dan veel stucken Goudts oft Siluers.

Vhandt heeft my ghemacht o heer/
Wijst my in uwer gheboden leer:
Sy aensien my die v vreesen/
En sy zyn dies verbludt ghewesen:
Ick weet heer dat v ordeelen zyn recht, ✠ ✠
Ghy hebt my oock verootmoedicht slecht,
V ghenade die moet mynen troost zyn,
V barmherticheyt is myn leuen son:
Want ick hebbe lust tot uwen wedt,
Laet den stouten in schand worden ghesedt,
Die my met loeghenen onderzucht:
Mijn hert onder v rechten hem bucht,
Op dat het niet comme ter schanden.

Nae v salicheyt mijn Siel verlanet,
Ick hoep op v woordt: en mijn oogheit cranck,
Seggen: wanneer sult mijn troost syne?
Ick ben gliick een flesch inden rüme: ✠ ✠
V rechten ick niet en verghele slecht,
Wanneer wilt ghy toennis wilspreken te recht,
Ouer de stoute die my so veruolghen,
En die voor my so kuylen doluen:
V geboden syn waerheyt: en sy veruolghen my,
Met

Mel loegnen, daerom helpt my doch v^r
Want sy hebben my verniet by nae,
Verquickt my doch heer door v genae: 404
Dus monds ghetugghento ick houde.

U woordt blift ewich glyck den hemel/
U waerheyt die duert oock eweluck wel/
Deertrich blift oock vast staende voort/
Alle dinghen v dienen, nae v woordt:
Had uwen Wedt my gheenen troost ghedaen/
So waer ick in myn allendicheyt gaen/
Uwen beueel vgeet ick nummermeete/
Want ghy verquichter my met seete: (1.)
Ick hoor v toe, daerom heer helpt my/
Uwe gheboden die soeck ick v^r
De Godloos die wacht, dat hy my schepnd/
Aller dinghen heb ick ghesien een eynd:
Maer v ghebodt dat duert ewelucke.

Heer/ ick beminne seer uwen Wet/
Ghy maecht my oock wyser daer met/
Dan mⁿ opanden allgelucke/
Want hy is mⁿ schadt ewelucke:
Ick weet meer, dan all mⁿ leeraers syn/
U ghetugnissen mⁿ redene syn/
Ick can oock meer dan de oude/
Want uwe gheboden ick houde: (2.)
Mⁿe voeten van het quaet doch keert/
U woorden en kercken, die my doch leert/
En vercondicht die my nu ghewis/
Suerer dan hoenich, v woordt my is,

Troost my laet de sloute/en roene/
 Gheen en ouerlast ouer my doene: † †
 Minen ooghen verlangt nae v salicheyt,
 En nae dwort uwer rechtuwerdicheyt,
 Onderwinst my uwen knechte, (263)
 V gheleugnis bekenich te rechte;
 Tie indt dat de here daer toe doet,
 Want sy hebben v'schurt uwen Wedt gort,
 Diom vernich v ghebodt bouen Goudt, G
 Alle uwe gheboden ich strix houdt,
 En ich haet alle valsche weggen.

A ghetungheutissen seer wonderlijck sijn/
 Daerom onderhoudtse mijn Stele sijn/
 V woordt dat doet v'recht bewiisen/
 Ben eenuoudighen maecht het oock wijs: D
 Mijn mont doen ich open, en beger v gebodt,
 My verlangte oock seer nae sonder spodt,
 Heert tot my, so ghy plaecht te doene,
 Tot den ghenen die v naem beroemen:
 Donrecht en laet niet comen ouer my, .f.f.f.
 Maecht my vande vermetentheit vry,
 Laet ouer v knecht lichten v aenschijn,
 Daerom mijn ooghen vol waters sijn,
 Om datmen niet houdt uwen welle.

Heer ghy zijt rechtuwerdich: en v gelug:
 Doe v waerheit hebt ghy gebode gwis: (110/
 Wen puet my ter doot gaet eelen,
 Om datse al v woordt vergheten:
 V woordt dat is seer v'etich certeyn, D

V knecht

A
 B
 C
 D
 E
 F
 G
 H
 I
 K
 L
 M
 N
 O
 P
 Q
 R
 S
 T
 U
 V
 W
 X
 Y
 Z

1510
D' lincbt heeft dat lieff: veracht' en elken
Al ben ich: van u ghoet ich niet wycke,
Want u rechtwaerdicheit duert ewelike,
Wen wedt is waerheyt: en anert en noodt,
Die hebben mi gheraecht schier totten doodt,
Maer ich heb lust aen uwe ghebode,
U ghertugnis blyft ewich sonder spodt,
Onderwist mi so sal ick leuen.

Ick roep van herten verhoort mi here,
Wen bondt ick houd, en roep tot u seer,
Helpt mi, want ick houde ghewisse,
Alle uwe ghetughemissen:
Ick come vore en ick liefsche dich,
Ick hoep op u woordt: vore ontwaech ick
En van uwe woorden te spreken:
Wt ghenaden aenhoort mijn ghebraken:
Nae uwe rechten bequicht mi vore,
Mijn veruolghero die willen strax aen mi,
Sy syn ver van u wedt, maer heer ghi zyt nae,
U geboden syn waerheyt: oock ick wel verstaer,
Dat ghy ewelich u gertugnis gsondeert hebt.

Herstet mijn allendicheyt, en verlost mi,
Want uwen wedt ick niet vergheet vore,
Verlost mi, en voert mine sake,
Door u woordt wilt mi leuendich maken:
De salicheyt is vore den Godloosen niet,
Sy en achten oock uwe rechten niet,
Heer groot is u outferming,
En u rechten zijn mijne verquicking:

Mijn

†
rbeyt,
rpt,
(263)

edt gort,
oudt, A

etlich zjij

wijst: A
u gebode,
spodt,

n:

333

u gelung:
(mo)

A

D' lincbt

Mijn vande syn veel nochtans blif ick here;
Op v getuygnissen: het quelt my seer,
Dat niemant nae v gheboden en hoort, **A**
Niet dan enckle waerheit en is v woordt,
Dwo Aechtz rechtuaredicheyt duert ewelick.

Sonder oorsaeck de Princen veruolge my,
Mijn heet door v woorden, verschrickt is v;
Door v woordt crijg ick so vruched ter deghe,
Al oft ick eenen goeden buedt kreghe:
Ick haet de loegnen, maer beinin v Wedt,
Ick loeff v oock s daechs seuenmael nedt, **A**
Groeten vreed hebben sy oock daer inne,
Die uwen Wedt beininen: **333**
Heer op v salicheyt ick vastelick wacht,
En uwe gheboden ick seer hoch acht,
Mijn Siel v ghetuygnis beinint seer,
Ick houd v gheboet, en ghetuygnis heer,
Want voor v syn alle mijn weghen.

Laet mijn elaghen voor v comen heer,
In v woorden onderwyf in seer,
Nae v woordt wilt my beurtiden: **A**
Mijn mondt laest v tallen tiden, **333**
Ghy leert my uwe rechten sijn,
Mijn tonghe spreect vande woorden dijn,
Want recht syn alle dijn gheboden,
Staet my by mijn heer en Gode:
Heer my verlangt nae v salicheyt, **333**
Dwedt is mijn lust en vrolichheit,
Laet mijn Siel leuen, op datse loff v,

Ick

Ich ben glück en verdoelt Schaepken mi) 107.
Dorcht mi: u gbodt ich niet vreeghete. ✠✠✠
Gec sy den Vader en den Son. ꝛc. 4.

Psalm. CXX. Ad Dominum cum tribularer.

Is een ghebedt, tegen de valsche broeders,
ende Kettters, die den Chriistenen alle leedt aen-
doen, ende alle oneenicheyt maken.

Op de wjse. Der Eteben wert. Of
op den III. Psalin.

Ich roep tot Godt miinen Heere sy; /
En in miinen noode, doek tu miin pyn; /
So compt by my antwoorde gheuen; /
O heere verlost die Siele miin; /
Van loeghenachtighe monden euen.

Van valsche tonghen verlost my schoon; /
Wat can u doch de valsche tonghe doen? /
Och wat can sy oock doen ouerholen? /
Want sy is sekerp glück de pijn schoon; /
En glück Geneuee bereyde holen. ✠.✠.✠

Wiee my dat ich een vrendeling ben; /
In Mesech, en dat ich oock moet woonen; /
Onder tiedat sonder afaeten: /
Het verdriet mijnder Sielen te woonen; /
By die ghene, die den vreden haeten. **A**

Ich soud wel vreed hebben met alleman; /
Maer als ich segghe dat alleman /
Soude eeren Godts heeren name; **A**

So

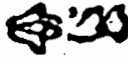
So nemen sy dan krecht teghen my aen/
Daerom helpt doch my heer Godt Amen.

Psal. CXXI. Levavi oculos meos in montes.

Is eenen troost, dat ons Godt in allen
noodt ghenadelijck beschudden, ende ons on-
derhouden wilt, als wy u'aer op hem en sien,
en ons sijns troosten.

Op de wijze. *Vasser enser im Himmelreich/der.*

Als ick in angst, en inden noodt ben/
Als allen mijnen troost is daer henen/
So heff ick dan hoog op dooghen man/
Om buystandt te crighen vanden heer son/
En ick wacht tot dat my gheholpen werlt/
Vanden Godt des hemels, ender eerdt.

Hy houdt my op de rechte baen/
Mijnen voet en sal niet slipperen gaen/
Want tis de heer die my selfso behoedt/
Al is de vyandt rasende verwoet/
Maer die Isracl beschermt: die siet/
Hy en slaept gheenins, noch hy en sluymt niet.

Oft schoon de Sonne s' dachts op v sterck/
En de coule Mane v snachs besleect/
So comt doch haest des heeren buystandt/
En bedeckt uwe rechte handt/
Doek met zyn schap hy v so behoedt/
Dat v gheen ongluck schade en doet.

Om te beschermen is Godt bereyt,

Van

Van allen quaden tot alder lüdt,
Sijn troosting die en verreckt niet lanck/
Hy bewaert uwen in, en uwen tolganck, (§§)
En op d'leest so helpt hy u tot allen leydt,
Van nu aff tot inder ewicheyt.

164

Psal. CX XII. Letatus sum his que dicta.

Is eene dancksegghinghe, dat Gode een
plaetse gheeft daermen sijn woordt hooren,
ende hem recht dienen can.

Op de wüße. Den Himmel heet daerom ick here
Oft op Christe der du bist sagh'licke. Oft
op : All ir knechten/lobt den herren.

Mer verblüdt dat ick hebbe verstaen,
Dat wi sullen int hups des heere gaen/
En dat onse voeten sullen staen,
In u poorten o Jerusalemsaen/

Jerusalem is opgebouwt so certeyn/
Als een Stadt die sonder ghebreck is en reyn/
Al daer men te samen comen sal:
Derwaerts sullen de g'achtē optwaerts gaen al.

Principallich het gheslacht des heeren/
Om dat Israelsche volck te leeren/
En om te dancken heeren naem s'recht/
Want aldær sitten die stoelen int recht.

De Stoelen van Davids hups ewelich:
Wenscht Jerusaleem g'eluck v'indelnich/
Allen den gheuen het seer wel gaen moct/

Vij Die

Die v beminnen van berten soet.

Binnen v mueren moet syn peyse/
En gbeluck in uwen Palleyse. (1. 2.)
Om inijne bloedets en v'suden wil,
So wil ich v peys wenschen inder slil.

On den wille van het kupo des Leeren/
So wil ich soeken wel so seere,
Tghene dat v voor d'besi mocht syn,
Gheloeft sy Godt inder eewicheyt sijn.

Psalm. CXVII. Ad te leuavi oculos meos.

Is een ghebedt, dat Godt sijn Christen die
hun inde werelt moeten laten verdrücken, ende
bespotten, dat hy die vertroosten, en den hoo:
uaerdighen verstooren wille.

Op de wyse vanden voo:gaenden Psalm.

Oft op: Christ der du bist tag end liebt.

Mijn ooghen opheff ich tot v schoon/
Ghy die dact sidd in s'hemels troon/
Glick dooghen vanden knechten syn/
Op hun heeren handen siende sijn.

Glick dooghe vande Meysens aenschou:
Alts op de hande van hun Vrouwen, (wen/
Also sien ons ooghen oock op Godt,
Tot dat hy ons helpt wt allen noodt.

Sijt ghenadich heer / ons ghenadich sijt,
Met v hulp en blift van ons niet wijdt,
Want wy syn vol verachtinghe seet,

Ghy

Ghy zyt die ons can helpen o Heer.

165.

Onse Ziel die is bespoot belacht, (333)
Vanden slouten, oock vsmapt en vacht:
Van thouwerdich gheslacht al te samen,
Helpt ons lieue Heere Godt Amen.

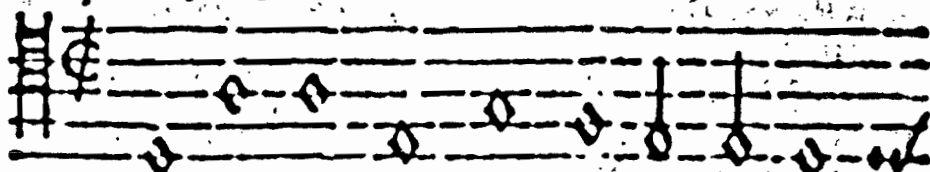
Geesden Vader, en den Soon. 16. 3.

Psalm. CXXIII. Nisi quia Dominus.

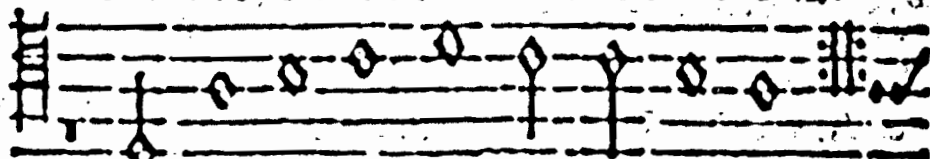
Is een troostinge, dat God sijn Kercke wonderbaerlijck onderhoudt, tegen hare vyanden, al selijnt het ommogelijck te wesen, dat hy haer soude connen helpen.

Op de wijze vanden eersten Psalm.

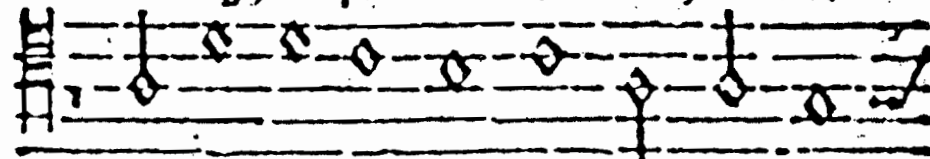
Oft op den naeuolgenden thoon.

En waer Gode niet met ons nu ter tijt,
En waer Godt niet met ons nu ter tijt.

Soo sou de Isea hel seg ghen:
Verlaghen souden wy ons hebben:

Wy die so een arm, cleyu hooplien zyn,

U ly Veracht

(. . .)
eeren/

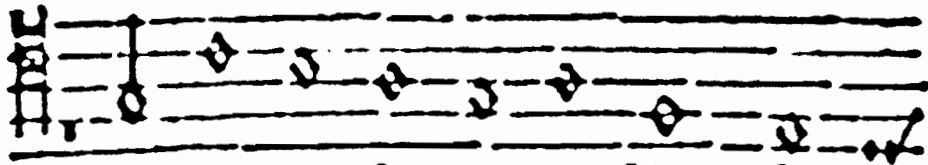
s meos.
ten die
n, ende
en hoo:

Psalm.
st.
don/
troon/
ten spr/

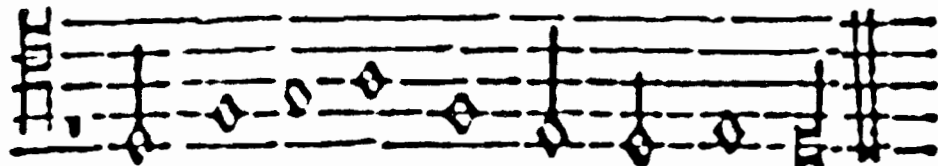
enschou:
(wen/

ich zyt/
le

Ghy

Veracht van so veel menschen sijn,

Die hun al te ghen ons set ten.

Op ons is so vergramde haeren sin,

En Godt dat hadde toe ghegheuen:

So hadden sy ons verblonden bin,

Met het gheel lichaem, en leuen:

Wy waren glück die in een vloedt verdrucht

Glück die in dwater te gronde sincht,

En par fortz hem doet wech swemmen.

Maer Godt sy gbeloest die niet toe en liet,

Dat hun tanden ons hadden ghenomen,

Glück eenen Voghel den strick ontuliecht,

Also ist oock ons Hiel ontcomen,

Den strick is ontween, en wy sijn wy,

Den naem des Heeren die slae ons by,

Des Godts hemels en derde.

Her sy den Vader en den Son. *et. c.*

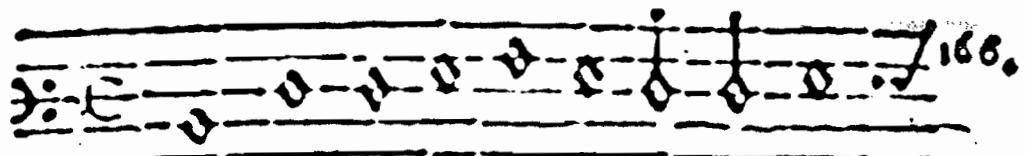
C Een ander wtleggginghe van den selfsten
Psalm, op de voorgaende wāse, oft op.

Keist dat Seil ons Remmen her. Oft op

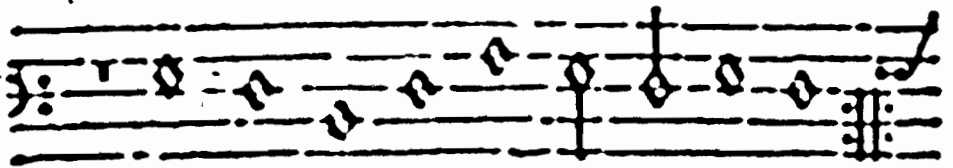
de naeuolgende melodye.

An

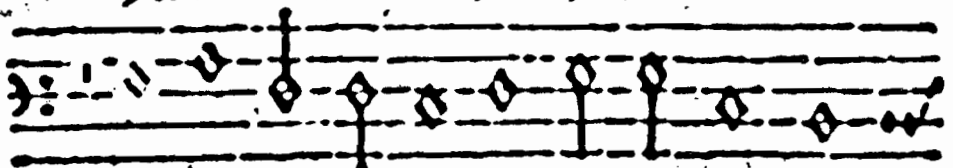
sijn,
 set ten.
 n an/
 verdriacht
 at/
 men.
 et toe en liet/
 men/
 uliecht/
 op/
 op/
 l. 16. 1.
 den selfsten
 se, oft op.
 oft op
 re.
 An

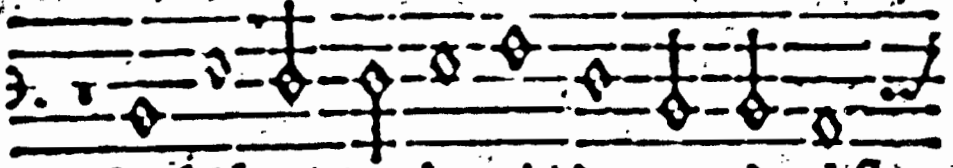
En Godt de here niet by ons en halt,
 En by tot onse saech niet en valt;

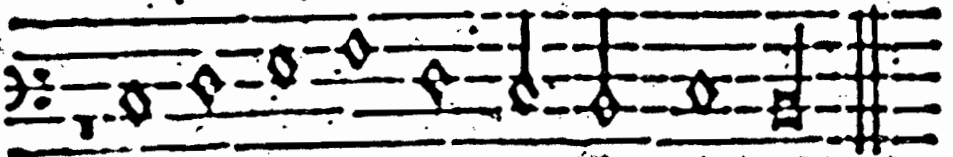
Als onse by an den lo ben:
 In den hemel hoog daer bouen:

En by Israels beschermec niet is,

En zelfs niet en dreecht der vanden list,

Soo ist met ons ver lo ren.

Wat menschen cracht ende vernuft doet,
 Dat en soud ons niet rechtz niet verschrecken,
 Want by sidt hoog in den hemel goet,
 Die hun ract wel sal ondecken,
 Als zijt op het looflijcx grijpen aen/
 So gact doch Godt ren andere vanc/
 Het slaet al in synen handen.

168.
 Blij Sp

Sy rasen seer en commen ons aen/
Al oft sy ons wouden op eeten: 4.2.4
Om te dooden al hun begherten slaen/
Want Godt is by hun vergetten/
Wierck de Zee baren seer grouwelich slaen/
Maer dloff en dieuen sy ons alsoo slaen: 4.3.4
Maer Godt sal hem dat laeten ontfermen.

Sy stellen ons ghelich lietero nae/
En nar ons bloet staen hun ghedachten:
Noch beroemen sy hun voor Christenen frae/
Die Godt allene groot achten:
Och Godt uwen dieren name syn/
Die moerlinder schalckheit dechsel syn/
Och sult noch eens ontwaken. 3.4

Sy doen hun taken op soo wijde/
Al wouden sy ons opslucken:
Maer Godt die sy gheloeft alle tijde/
Het en sal hun niet ghelucken:
Want hy sal hun banden breken seer/
En te niet doen all hun valsche lere/
Sy en sullens Godt oock niet weeren.

Och here God hoe rijclijck vertroost ghy
Die ternenael sy verlaten/
Ue gnadighe duere staet open tallen tijde/
Maer uernuft en can dat niet waeten/
Want hi spreect: het is nu al verlorne:
So doch dat crups heeft nieu herborn/
Die uwe bupe verbyden.

Lie opanden die zijn al in v handt,

Dare

aen/ \$...\$
 aen/ \$...\$
 ch aen/ \$...\$
 en/ \$...\$
 fermen
 onae/
 hten/
 stenen frae/
 elson/ \$...\$
 yde/
 de/
 er/
 ren.
 vertroost gbl
 i tād/
 ten/
 loon: \$...\$
 m/
 andt/
 Datt

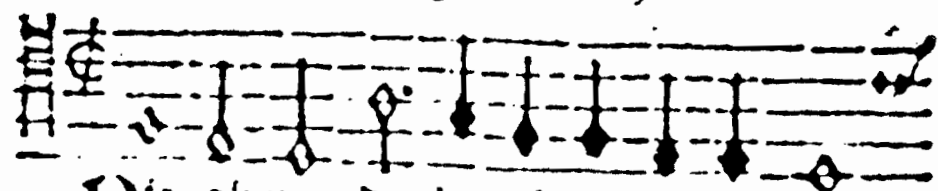
Datt loe alle hyn ghepeysen :
 Hun aensach die to v oock wel behandt,
 Maecht dat wy van v niet en deysen, (.\$:.\$)
 Toernust teghen tghelooue vecht, **D**
 Twilt niet op toecomende btrouwen Accht,
 Aldare ghy selffs sult troosten.

Den hemel, ende eock die Erde, \$...\$
 Die hebt ghy ghesonderet heere:
 Vlucht dat laet ons clacrt werden,
 Dwelck ons tbert ontsteect seere,
 In rechte lieffde wy gbelooffs son:
 Laet ons tot in deynude standtbaestich son, (.\$)
 En laet de werclot altyts moeren.

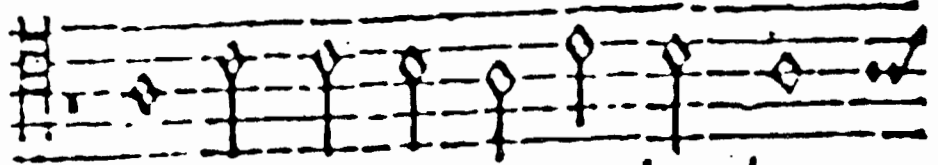
Het sy den Vader, en den Son. **Et c.**

Psalm. CXXV. Qui confidunt in Domino.
 Is eene vertroostinghe dat Godt sijn Kercke
 wilt beschudden, ende onderhouden, maer dat
 hy de Godloosen sal te niere doen.

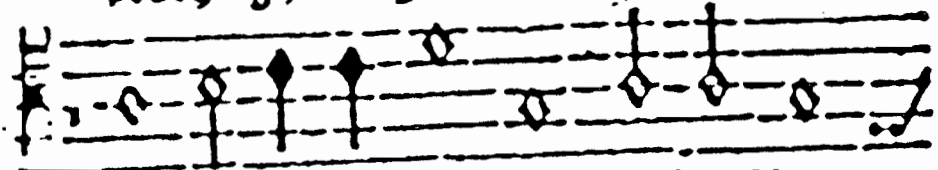
Op de wüsr. Maria das Jungfrewletm iart. **Ost**
 op: O Herre Gott, dein Gnedich Weit. **Ost**
 op. Durch Adams fall ist gang. **Ost** op
 den naeuolghenden thoon.

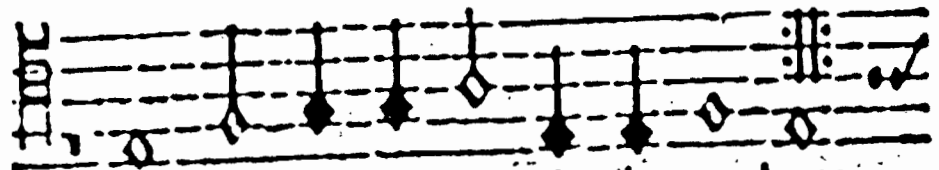
Die g'iene die hyn hope teene gaet,
 Want hyn ghe loof niet en sucefe,
 Va Op

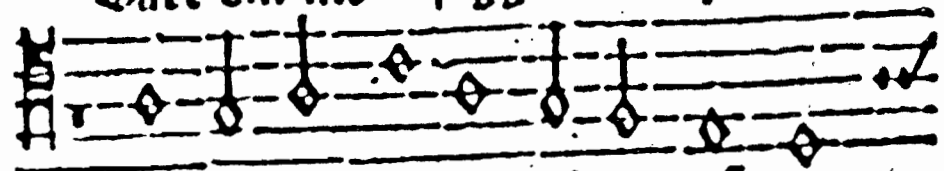
Op Godt den heere leg ghen,
 Noch gheen ghebreck en beeste,

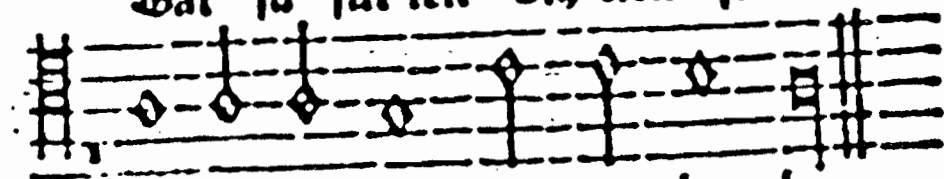
Die bliuen altnits onwankelbaer,
 En van Godt hebben si die sterckte,

Si en laten hun niet beweghen:
 Daer om me segge men jaer:

Wat si sul len blij uen staen

Seer vast gheleuck Zvons ber ghe.

Wantsom vande Stadt van Iherusalem;
 Daer son so seer veel berghen:
 Op dat de vbandt den wech niet inmeden,
 En dat hyse niet en verderue:
 Also gaet Godt,
 In alle noode,

(4 4)

Sign

ben /
 cfe /
 Ibare /
 erck te /
 yhen :
 en :
 aen
 ghe.
 erusalem /
 m /
 (§ § §)
 Hjn

Hjnsgbeloouich volck omgheuen /
 En by hun staen /
 Van nu voortaan /
 Tot in het ewich leuen.

(§ § § §)

Godt is rechtuerdich, en altdie goet /
 Die en sal oock niet verlaten :
 Den Godloosen coulen hun sellen moet /
 Al ouer syn huyfghenoeten /
 Op dat niet de oprecht /
 Versmardt en word slecht /
 Noch in sonden oock en valle /
 Noch met syne handt /
 En bedriue schandt :
 Godt bewaert de vroemen alle.

§ § §

(§ § § §)

O Heer doet goet den vroemen al /
 Die recht int gbelooue leuen /
 Maer die ghen die van u affwijcken al /
 En huijn dwaling begheuen /
 Die sal de Heer /
 Verwerpen seer /
 En met den sondarn wech driuen /
 Maer altyt wel /
 Sal Isracl /
 In Godts theeren vrede bliuen.

§ § § §

§ § §

Her sy den Vader, en den Soon /
 En oock den heplighen Gheeste :
 Hoot in d'beghinsel was, en nu schyon /
 Die ons syn ghenade leeste :
 Dat wy wandlen /

§ § §

En

En allēts bandlen,
Ic loff vns Godlicken name:
So wie baghert dat,
Die vercrighede gladt:
En spreceke nu van herten: Amen.

Psalm. CXXVI In conuertendo Dominus cap.

Is een vertrouwinghe, al ist dat Godt in het oude Testament, syn Kercke onder den Heyden heeft laeten wech vueren ghehadt, so heeft hijse doch op dleest wederom verlost ghehadt, want Godis volck dat moet op deerde veel liden, maer het moet op dleest noch al vertroost worden.

Op de wijse vanden Lij. Psalm.

Als Godt de heer sal heeren son/
Zons gheuanckenis wt de pijn/
Dan sullen wy den droomenden ghehele/
Endan sal onse mondt vol bliscchapp zyn/
En ons tongh vol roemens dies glacken.

Als dan salmen seggen van sonden aen/
Onder den heyden, op humlieder baen,
De heer heeft hun ghedaen seer wele/
Wy heeft oock seer vele aen ons ghedaen/
Dies syn wy volghen ghehele. 3. 4. 5.

Kert onse gheuanckenisse o heer/
Gheluck ghy de waltē wtdroncht seer/
Des Douers, en die dan sayen

Act

Met tranen die sullen teerlyn veel meer / 169
Zelst met grooter vuerchd asinaven.

So gaen wel wech met suchte en weenen /
Maec sy romen wedion al blöd met tenen /
Met hün redle zaet te draghen /
En sy brenghen hün schoouen in met tenen /
Dat gheeff ons oock Godt tallen daghen.

Psalm. CXXVII. Nisi Dominus sidi ieruerit.

Is een leeringhe, hoe dat alleenlijck door het
ghebenedijden Godts, het huys houden onder-
houden, ende gheuoordert wordt, ende niet
door de wijsheyt des menschen.

Op de wijze. Ach heren wijsheid meten seind.

Of: op den Exilij. Psalm.

En dat huys niet selfe optinnert de heere /
En besogt alle dinghen daer inne /
Te vergherss arbeitmen hoe lange / hoe
En om niet sou dan crachte en sinnen: (meer /
Alle moete en soiz te verghesso oock gaet /
Als Godts hulpe ons niet by en staet /
Allen arbeit is dan oock verloren.

En Godt niet seluer bewaert die Stadt /
En opboudt de Toren en iduuren /
Daer en helpt dan gheen gebelt noch menschen
Verloren is al den arbeit suete. (cracht /
Als Godt niet selfe met en waecht: niet /
Daer is dan al dwachte en uwarcken om niet /
Alle

Alle kunst, en list moet dan vallen,

Daerom aenmerckt en siet het wel aen,
Alle die sonder tghelooue leuen:
En wilt v broodt winnen met vrecht op slaen,
Maer Godt wilt also niet gheuen:
Maer den Godvreesenden sulcx valt toe,
In hunkeder slaep sy en weten niet hoe,
Die syne ghenade verbedden.

Des lichaems vruchten dat syn die kindt,
En Gode schenckt ons die al tot Eruen:
Hy gheefse te loon dien byse gundt,
Hy en laet oock niemant verderuen:
Met synen seeghen hy all dinck veruult,
Door hem wordt den hongher, en dorst gesilt,
Wat enckle ghenad en goetheyt.

Die pijlen die syn in des Ruesen macht,
Als hy darr met gaen wilt ten streide,
En hy schietse al darr byt heeft ghedacht,
Ter rechter plaetsen oft ter zinden. (303)
Also syn oock all menschen ionck, en alt,
In Godts macht, en oock in syne ghewalt,
En hy nultse oock al versorghen.

Daerom laet ons betrouwē op syn woordt,
Ende sien op syne handen: D
Hy sal ons oock helpen altits voort,
En ons niet laten comen in schanden: 3.0.3
Onsen bloecker die wilt hy ons vullen wel,
So hebben wy dan al ghewonnen het spel,
Ouet onse nyanden alle.

Het sy dē Vād en dē Son, v. 1.

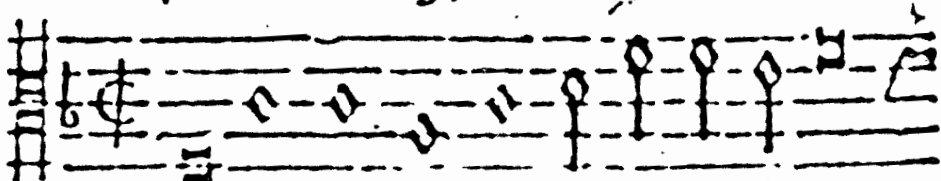
Psalms.

Psalms. CXXVIII. Beati omnes qui timent da. 170.

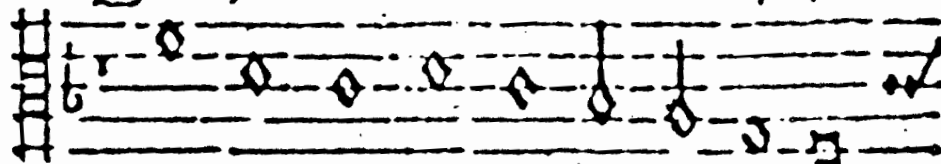
Is eene leere, hoe dat Godt sijn gebenedijdinge den ghenen wilt gheuen die hem vreesen.

Op de wijsse. Christe der da bist tag end liete.

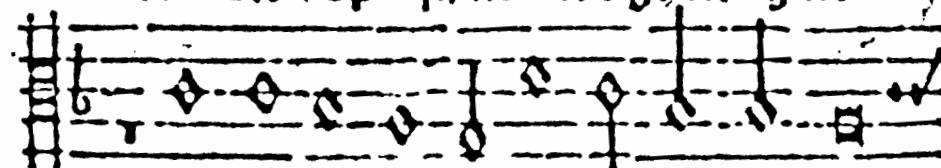
Op den C. xxi. Psalm. Op den naeuolghenden thoou.

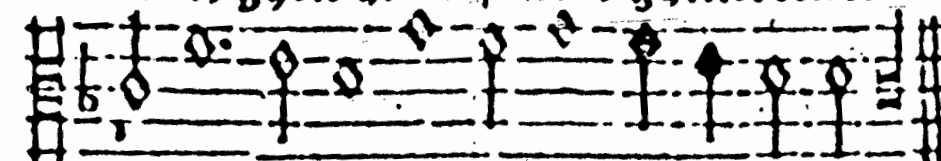
Salich to hy, die in Godts vreesse staet,

En die op sijne weggen gaet,

Weyghen handt soud v gheueken wel,

Doo leest ghy dan recht, en het gaet v wel.

U hupsrou die sal in v hups son,

Glich eenen Wüngacert vol druuen son,

En v kinderen om v Laessel rentson,

Glich Olijftacken ghesondt en schoou.

Siet soe sal ghebenedit sondan,

Als inde Godts vreesse leest de edan:

En van hem blyst oock den vloek, en thorn,

Die

Psalms.

Alle menschen so aengheboren.

Wilt Zyon sal v Godt seeghenen wüdt/
Dat ghy sie vast sult sien altdit,
De Stadt Jerusalem in groot gluck starn, .s.
En voor Godt in gnaden aenghenam.

Oock bewaren sal Godt v leuen syn/
En mit son goetheyt so by v syn/
Dat ghy sult sien uwer kindet kindt, .s.
En oock, dat Isracl vrede vint.

Psal. CXXIX. *Sape expugnauerūt me à iu.*

Is eene leere, hoe dat Godt sijn Christenen
teghen de vjanden beschudden wilt, ende die
Godloosen (al bliuen sy eenen tijdt lanck)
nochtans sal hijsse ghelijck het Ghes doen
verdrooghen.

Op de wise vanden Liii. Psalm.

S hebben my benaut wel so dickwels/
Dā mīn ionckheyt aff met veel gequels;
So seg nu dan Israelle,
So hebben my benaut wel so dickwels,
Van mīn ionckheyt aff, metquellen.

Maer sy en hebben noch my voorwaer/
Nici ouerwonnen. in mīn piene swaer/
De ploeghero die hebben met stocken, * .s. *
Op monen eugge gheploecht: en haer
Voren, daer lancx ouer ghetrocken.

De

De Heere, die rechtvaardich is / en leest / 171.
Der Godloosen strick affghehouden heeft:
Och dat sy doch worden ter schanden,
En moesten te rug keeren onbeleest, (✠✠)
Op deerd, alle Zvons vanden.

Och dat sy moesten glück dat Gero sijn,
Het welck verdroocht vander Sonnen schijn,
Eer dan men het comt af plucken:
Dwelck des Mapers handt niet en vult sijn,
Al gaet hÿer seer nae buken.

Oock en can de Schooffblinder niet, ✠✠
Sÿnen schoot dact mede gheullen vet,
En alle die dact voorby gaene,
Die en segghen oock niet: met goeden bediet:
Godts vreed sy met v altsamen.

Ooc en wenschÿ sy hem niet eens dact by,
Dat den seeghen des Heeren met v sy:
Maer wy seegnen v inden name,
Van Godt des Heeren: die make ons vry,
Door Ihesum Christum, Amen.

Psalm. CXXX. De profundis clamauit ad te.

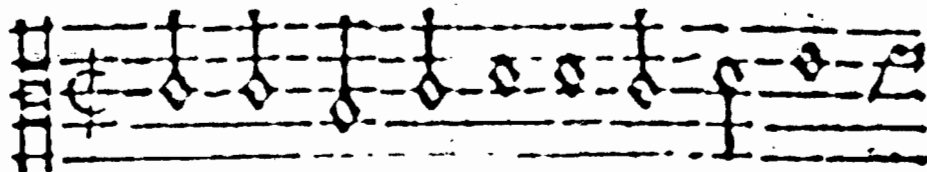
Is een ghebedt, om vergiffenisse der sonden,
ende der conciencien troost te hebben.

Op de wÿse vanden eersten Psalm,
Oft op den naeuolgenden thoon.

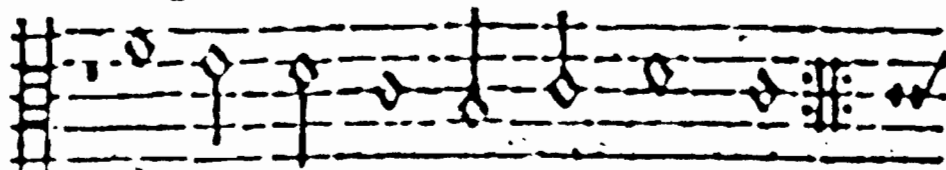
Æ

III

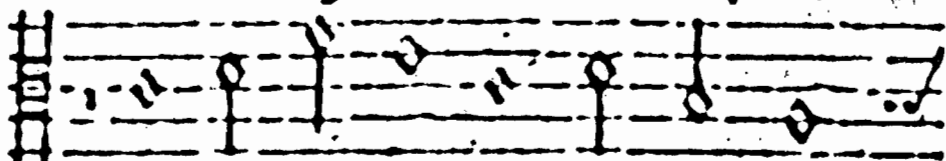
135

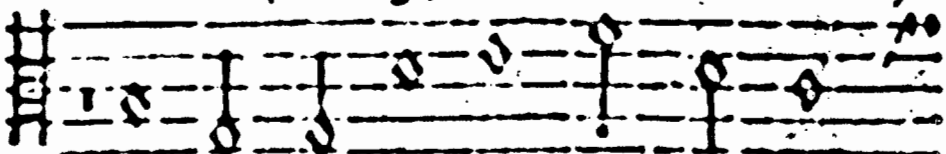
Wilt den diepen noodt roep ick tot dy,
 O gnadighe coem, die heert tot my,

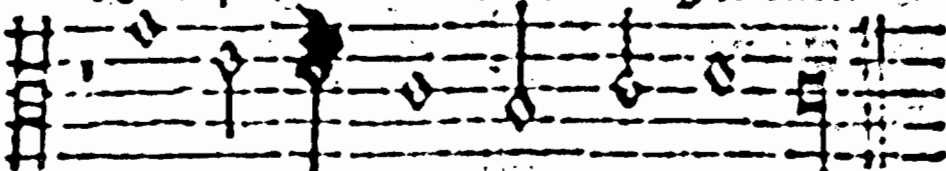
heer Godt verhoort mijn roepen:
 Om mijn ghebedt, doet die open:

Want is dat ghy eens wilt sien aen,

Wat sond' en onrecht is ghedaen,

Wie can dan heer voor u bliuen,

Op u engeidt niet dan gnad en gunst

De sonden te vergheten:

Om niet, is allen ons doen, en kunst,

Oock in het beste leuen,

Door u hem niemandt betoemen en can,

Die moet u verlesen alteman,

En op u gheade leuen.

Dacrom

Op
 Op
 Ho
 Di
 Da
 Du

En
 Po
 Nu
 Al
 Du
 En

En
 Ho
 Ho
 Ho
 Die
 We

P/

woc
 sine
 wy
 en s

Darrom op Godt wil hopen ich,
 Op mijn verdruyft niet bouwen,
 Op hem mijn hert verlaet wilstich,
 Sijne goetheit wil ledt betrouwen:
 Die my toescyt zyn weerdich woort,
 Datz mijnen troost, en toertrac voort,
 Dien wil ich altdes verbeuden.

†††

†.†.†

Al duerdent schoon tot inde nacht,
 En wedrom tot aenden morghe,
 Noch en sal mijn hert aen Godts macht,
 Niet wanhoepen, noch ooch soighen,
 Alsoe doe Israel, van rechten aert,
 Die wt den Gheest herbozen waert,
 En spnen Godt verberde.

†.†.†

Al son by ons veel sonden quaet,
 By Godt is noch veel nice gnade,
 Sijn bande om helpen, heest tydt, noch mael
 Hoe groot ooch sy de schade,
 Hy is alleen den Herder goet,
 Die Israel verlossen moet,
 Wt synen sonden alle.

†††

Act sp den Wader, en den Son. 11. 1.

Psalm, CXXXI. Domine non est exaltatum.

Is een leere, dat wy alleentlick op Godts
 woorte sien, ende met enuoudighen herten
 sijnen bystandt verwachten souden, ende dat
 wy ons op onse eygene rechtuaerdicheyt niet
 en souden verlaten.

† ü † Op

tot dy,
 ik my,
 pen:
 uen:
 naen,
 e daen,
 uen,
 gunst

Darrom

Op de wÿse. Selbet seist u Jhesu Ch:ist.

Heer mijn hert niet booverredich en is,
Mÿn ooghen, en son niet stout gewis,
Inte groote dinghen ich niet wandle,
Die my te hoch son, om te handlen. Alleluya.

En ick niet en stude de Sicle mÿn,
So weedt so ghesprende, wel also sÿn,
Ghelÿck eenen die scaep wordt ghespeendt,
Van syne lieue Moedere geendt. Alleluya.

Enden Heeren hope Isracl,
En betroudt hem, lÿf en Sicle wel,
Want hy hein is schoon de hulpe bereydt,
Van nu aff, tot inder ewicheyt. Alleluya.

Psalm. CXXXII. Memento Domine David.

Is een Ghebede, dat Godt doch ghenadich
wilt sÿn, ende synen Godtsdienst, ende het
weerlÿck regimendt onderhouden wilt, met
eene schoone beloesnisse, op en dien dat wy
vroom sÿn, dat Godt alsdan ons wilt so geestelÿck,
als lichamelÿck ghebenedÿden.

Op de wÿse. Beseynd doet selig alle die. Ost
op den Eric. Psalm

Heer ghedencht aen Davids gendt,
Men alle sÿn inoeyt, en groot elendt,
Want hy swaer Godt den Heere:
Hy beloesden Jacobs Godt: dat hy niet,

In

In zyn Huys gaen soud: noch liggen niet/
Op zyn Bedde daer neere: 173.
Ick en laet niet slapen de ooghen mijn/
Noch sluyven mine Oogschelen sijn/
Tot dat ick tot ruste, een sone
Wooninghe des Jacobs Godt en Heer:
Daer aff hooren wy in Ephrata meet, (3.4)
En wy vonden die inde Worslane.

Wy willen in sone wooninghe gaen/
Door syn voet Schabbel hem bidden aen:
Heer maecht v op tot uwer rusten:
Met de Lijste van uwer macht bereydt/
Priesters cleedt, laet syn rechtuacdscheydt/
Laet v heylighen blid syn met lusten:
Regiment wes Gelsoden, en neemt niet wech/
Om Davids wil, uwen goeden knecht/
De Heer heeft den Davidt ghesworen/
Eenen Eedt, dien hy oock houden sal: (4.4)
Op uwen Stoel v Zardt sitten sal/
Want dat heb ick wtveroren.

Houde v kindren myn Verbondt allglick/
So bliuen sy daer op sitten ewelick/
Godt heeft Zyon uoren euen:
Aldare sal myne rustplaetze staen/
Want ick hebber groot behaghen aen, 4.5
Spise genoeg wil ick hun gheuen/
Met salicheyt cleed ick den Priestern sijn/
Hun heylighen die sullen vrolich zijn:
Davids horen aldaer opgaet schoone,

E ij Mhnen

In

Mijnen Ghesalsden lo een Lantern bereedt,
Sijn vanden die worden met schandē becleedt,
Marr ouer hem so bloeyt syn Croone.

Lof eer en prijs met soeten thoon. *vt. s.*

Psalm. CXXII. Ecce quā bonum.

Is eene vermaninghe tot eendrachticheyt,
ende hoe dat Godt gheluck, ende ghebenedy-
den daer toe gheuen wilt.

Op de wūse. *Herz es seind Geden in dein Erb.*

Du siet vae sijn, en lieflich dat is,
Aecht broederlaek te leuen:
Tot eendrachticheyt in Ihesu Christ,
hem van reynder herten i begheuen:
Want eendrachtich ghesindt te sijn,
Diet deen den anderen verdraghen sijn,
En van hem seluen taemlich houwen. *vt. s.*
Daer wil de lieffde veel bouwen.

So costlich en can nirt ghespij
Die walsam salue schoone,
Die daer blondt van thoofte, en baerdit sijn,
In het cleedt van Craone,
Noch costlicher is de eendrachticheyt, *vt. s.*
Vande ghehele Christenheyt:
Op Goets woordt sy ghesondeert is, *vt. s.*
Dierglijcken men niet en vint ghewis.

Den eedlen Druw vande berg Hermon
En mach so gewenscht niet comen:

Opt

Opt dorstich gheberchte van Zyn/
 Tot laeffenisse der viamen;
 Maec noch costliker is des gheestes cracht/
 Die daer wercht sulcke broderschaft/
 Op Godts kindren alle tsamen/
 Sonder falcheyt cant niet affgane.

Want daer wilt selffe de milde Godt/
 Sinnen seeghen regieren laten:
 Met sin hulpe v troosten in allen noodt/
 Daerom wilt v op hem verlaten/
 Hy beloest voordere noch daer toe/
 In dese catijuecheyt ruste goed/
 En hier nae dat ewich leuen/
 Doo: Christum hant dat te gheuen.

Psal. CXXXIII. Ecce nunc benedicite.

Is eene vermaninghe aende Dienaers van:
 de Kercke, dat sy Godsalichlick leuen, neer-
 sellick biddē, en geirouwelick Preekē soudē,
 soo souder Godt sijn benedictie toe geuen.

Op de wijze. Welker seeste Jesu Christe.

Siet: ende loeft den Heeren recht/
 Alle die sijn Godts snerren knecht/
 Riet genoegh en loofsinē in alle macht/
 In snerren hups de gheheele nacht. *Alleluja.*

Heft v handen op int heylighdom/
 Den gheheelen hoop loue den heer schoon/

berecht/
 de becleedt/
 one.
 thoon. 2c. 1.
 m bonum.
 rachticheyt,
 ghebenedē-
 ms deia Erb.
 dat is/
 :
 esu Christ/
 n:
 sijn/
 vnu 2c. 1
 w/
 redt sijn/
 at/ 320
 t is/ 2
 rwois.
 rg hermon/
 2
 Opt

De Heere die seegne u wt Zoon,
Die hemel en deerd gemaect heeft schoō. Alle.

Psalm. CXXXV. *Laudate nomē Domni, Lau.*

Is eē dancsegginge voor alle weldadē Gods,
dat hy sijn volck wt Egipten, en van den Hey-
den verlost heeft gehad, daeromme soude een
ieghelēck tot Godt sijnen toelucht hebbēn,
ende alle Afgoderijē mijden.

Op de wijse. Es send dect selig alle die.

Ost op den Cxix. Psalm.

Ghy s Heeren knechten dient doch wel,
Een veglijck spuen naem loue snel,
Ghy knechten in thuyse des Heeren:

Ghy die daer dient inde bouen ghemeen,
Des Tempels onsero Godto alleen, † † †
Doeghedt doch ghewillich en gheeren:
Loest den Heer want hy vrendelijck is,
Loest sijnen naem tallen tijde ghewils,
Want hy is lieflijck en goede,
De Heer hem Jacob vercozen heeft, † † †
En Israels eygendom niet en succst,
Dalsal hy seer wel verhorden.

De Heer is groot, want hy te bouen gael
Alle de Goden ver bouen inact,
hy doeghedt al nae sijnen luste:
Inden hemel, en op het eerdtrēck,
Inde Zee, en in alle diepten die slijck,

Die

Die
hy
hy
De
he
In
Da

M
H
P
F
J
T
D
A
R
A
V
I

...

Die Wolcken die can hy toerusten :

175.

Hy bringtse van deynd der eerden voort, ✠

Hy maecht den Glixen, en Reghen groot,

De Wint comt wt heymliche steden :

Hy heeft oock met zündet macht vermoort,

In Egipten, alle eerste Gheboort,

Wande Menschen, en Besten mede.

Sijn Teeknen deed hy in Egipten landt,

Men Pharo, en zyn knechten tallen cant,

Hunder Coninghen doode hy veele,

Der Amosster Coninck Sison,

En oock den Coninck te Gasan,

In Canan oock den meestendele :

Hy gaff hun landt tot een Erffgoet wel,

Sünen volcke, den Vindien van Israel,

Heer uwen naem duert eweliche,

De heer sal syn volck ordeelen syn,

En zijnen knechten ghenadich syn :

Want der heyden Goden allgliche.

Die zyn gemaect van Gout, en Siluer siet,

Dat sy hebben monden maer en spreken niet,

Sy en sien niet met haren ooghen:

Sy en hooren niet met hun ooren,

Hun mondt die heeft den asem verlozen,

Hun makers sal Godt plaghen hooghe,

Mace Israels huys, en oock Haroon, (✠✠)

En thuns Levi louen den heere schoon:

Ghy Godturefende loeft den heere,

De heer sy oock ghelofte wt Zoon,

Æ v

Die

Alle.

i, lau.

Jods,

Hey-

le een

bbgn,

sel,

l,

n:

✠✠

✠✠

ngael

Die

Die te Yherusalem woont schoon;

Den heer soudmen louen seere.

Lof eer en prijs met soeten thoon. *ve. 5.*

Psal. CXXXVI. Confitemini Domino quo.

Is een dancksegginge, op dat alleman leere
Godt betrouwen, die allomentom syn Ker-
ke in alle haren grooten nooden so ghetrouwe-
lyck gheholpen heeft ghehad.

Op de wijsse. Den Himmel heet da Rom ic here
Ost op Christe der du bist tegra liecht.

DAnck den heer, want hy is vriendlyck,
En syn goetheyt duert eweluck,
Danck den Godt aller Goden vrolyck
Want syn goetheyt duert eweluck.

Den heer alder heeren danck bereydt,
Want eweluck duert syn goetheyt: *†††*
Die groote wonderen doet alleyn,
Want syn goetheyt duert eweluck cersyn.

Die d'hemelen ghemacckt heeft wyselijck,
Want syn goetheyt duert eweluck:
Die derde op het waler wtbreydt,
Want eweluck duert zyne goetheyt.

De Sonne maect hy dē dach voor te staen/
Syn goetheyt sal eweluck niet vergaen:
De Nacht, de Sterren, en de Maen,
Want eweluck blifst zyn goetheyt staen.

Israël die wert wt Egipten gheuert,

Want

Want son goetheyt ewelÿck duert: 176.

Door sonen arm en machtighe handt/

Sijn goetheyt duert ewelÿck in alle landt.

Op de yden in twee de roode Zee/

Syn goetheyt duert hoe langhet hoe meer:

En hy liet Israel daer door garn/

Want zijn goetheyt blÿft ewelÿck staen.

Die Pharo met syn hever inde Zee siet/

Syn goetheyt duert ewelÿck sonder verduet:

Die son volck leyde door de Woestÿn/

Want ewelÿck duert de goetheyt zÿn.

Die de groote Coninghen noech eerleyn/

Want ewelÿck duert syn goetheyt repn/

En dooden de machtighe Coninghen al/

Want zijn goetheyt duert oueral.

Der Amorÿter Coninck Sihon/

Want syn goetheyt duert ewelÿck schoon/

En oock den Coninck te Gasan/

Syn goetheyt duert by alleman.

En gaff hun Landt tot een Erffgoet/

Ewelÿck duert sone goetheyt soet:

Tot een Erffgoet synen knecht Israel/

Want syn goetheyt duert ewelÿck wel.

Doen wy werde vdrucht aen ons dacht hy/

Sijn goetheyt die duert ewelÿck vry:

Die vande vanden ons verlost heeft/

Ewelÿck syn goetheyt niet en sneeft.

Die alle Beesten gheeft hun spÿs/

Sijn goetheyt behoudt ewelÿck den prijs/

Dankt

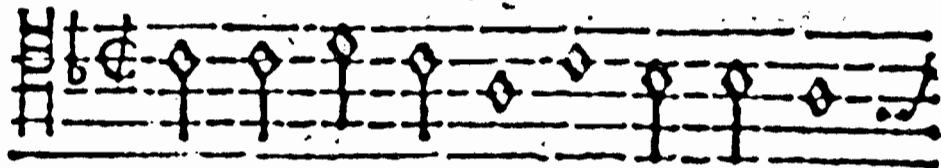
Danckt den Godt van hemel alleghelijck/
Want zyn goetheyt duert ewelijck.

Loff, eer, en prijs sy hem altydt,
Van nu aff tot in de ewicheyt,
Op dat wy ghenoech syen namen,
Altyds zeren, ewelijck Amen.

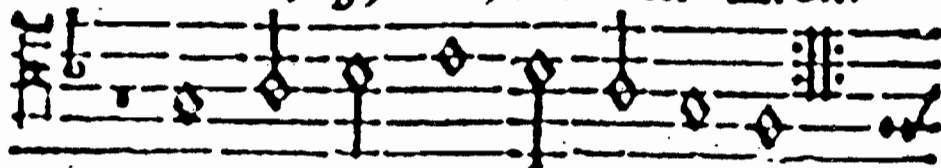
Psalm. CXXXVII. Super flumina Babylonis.

Is een Ghebedt vande ghevanghene Ioden,
dat God doch Jerusalem wederom opbouwen,
ende den Godsdienst wederomme oprechten
woude, ende dat hy hun vyanden castjden,
ende betalen woude.

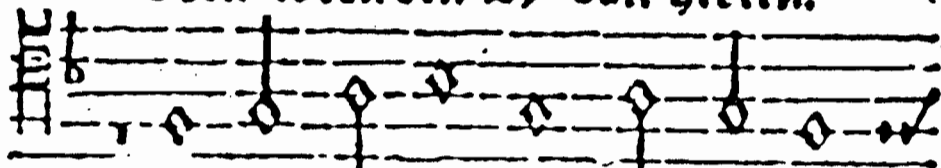
Op de wijze vanden. *Cxxxvii.* Psalm, oft
op een naeuolghenden thoon.

Aen die wateren van Babilon/
Als wy ghe dachten aen Zion,

Daer saten wy met smerten:
Doen weenden wy van herten:

Wy hinghen op met swaren moet,

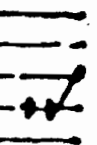
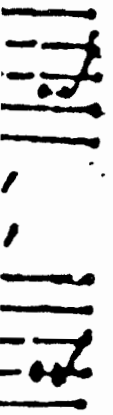
De

ch/

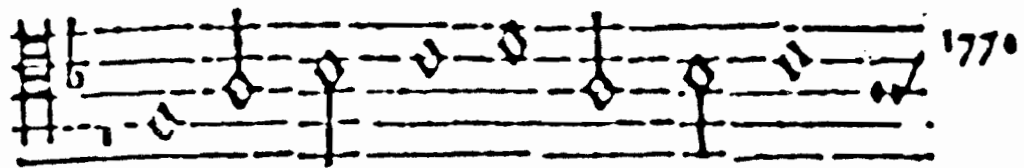

lonis.
oden,
wen,
chten
ijden,

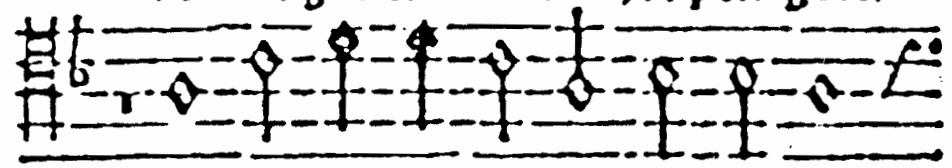
oft

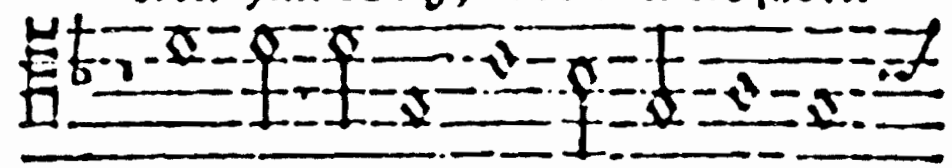
De

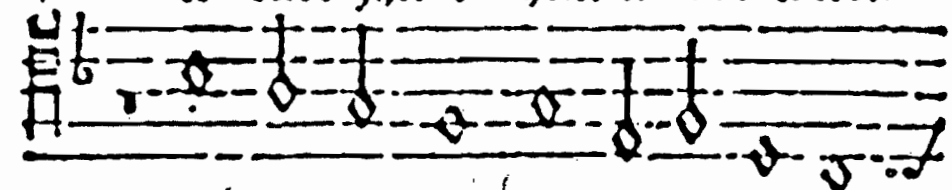
De Orgelen en de Herpen goet,

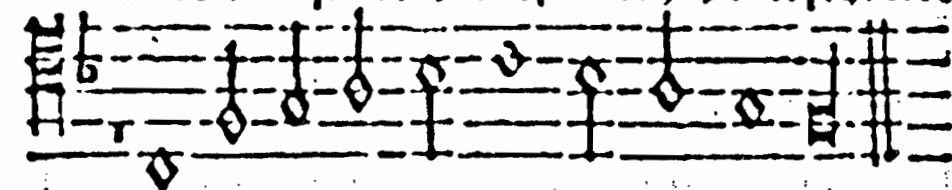
Men hun Wilghe boomen ter sijden,

Die daer zijn in hun lie Dae Lande,

Daer moesten wy versmaetheyt en schande

Dagelijcx van hun lieden liden.

Die ons ghevangen hielden lang,

So herdt met banden en roorden:

Die begheerden van ons een ghesang,

Met seer spottelijke woorden:

En sochten so in onse droeffheyd,

Een Liedeken van vrolichheyd,

En seiden: wilt doch eens singhen,

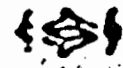
Eenen Toffsanck, oft een Liedeken schoon,

Vande

Wande ghedichten wt Zoon/
En laet dat volghen cinghen.

Hoe souden wy tu alsulcken bedwanch/
Dact allendicheyt is vorhanden:
Den Heeren singhen een ghesanck/
So gheheel in vromde landen:
Iherusalem vergheet ich dān/
So moet oock Godt de recht handt mīn/
Vergheten in mīn leuen.
Ist dat ich oock aen v en ghedenck niet/
So moet mīn tongh met groot verdriet/
Aen mīn taken bliuen cleuen.

Ist dat ich oock niet neerstelijck/
Iherusalem v eere:
So wel int berginckel blādelēck/
Als dan voordāen altits merre:
Ghedenck aen de kuden Edom sere/
Inden dach Iherusalem o heer/
Die in hun boosheyt spiken:
Biecht aff, biecht aff, altdie en let sondē/
Wtroeftze geheel tot op den gronde/
Den bodem die willen wy vreten.

Ghy snoode Dochter van Babilon/
Salich soud hy zyn, die v quilde,
Oock die v gheuen sal uwen loon/
En v oock wederom vergeldē/
Owen hoerbmoede, en schalckberdt quaet/
En merre v oock met sulche maet/
Ghelijck ghy ons hebt ghemetē:

Salich

Dalich is die v kinderen dien, 178.
Neemt, ende laet die legden den steen
Op dat uws word verghten.

Heer sy den Vader, en den Zoon
En oock den heylighen Gheeste:
Doot in d'beghynsel was, en nu schoon, 113
Die ons syn ghenade leerste:
Op dat wy in dit eeuwelich dal,
Van hetten vlieden ouer al,
Des wereldis Godloos leuen: (23)
En vlieten ons nae den nieuwen aert,
Daer toe de mensch eerst geschapen wardt,
Wie dat begheert die spreek. Amen.

Psal. CXXXVIII. Confitebor tibi Domine.

Is een Dancksegginghe, voor dat heylighe
Euangelie; dat Godt tot den Heyden heeft
laeten comen, ende de arme sondaers tot syne
ghenade gheroepen heeft, ende dat hyse wilt
tegen de vyanden des woordes beschudden.

Op de wyse. *Memento* Sicut erudit dominus seruum meum.

Oft op. *Dixit dominus* fallit gemitus. *O*

op: *Non* uelut die in hoffnung. *O*ft op

Ob ueretur sicut die heilig.

 I ghebede heeten danck ich v
En wil v heer loffsinghen:
Voor den Goden: want ghimp nu,
Er staet in alle dinghen
Daeron wil ich nu,

Herbeden

143

Aenbiddē v/

In uwen heylighen Tempel/

En dancken seer/

Uwen naem Heer/

Door v trouwe / en v goetheyt wel.

Want ghy hebt uwen name syn/

Ghemaccht seer groot en heerlich/

Ouer alle dinck / door de woorden dān/

Welck bespotten de menschen alglīck :

Maer so wanneer/

Ich aenroep v Heer/

So wilt doch my verhooren/

En wilt doch snel/

Mijn Siel laten wel/

Door v groote cracht verhooren.

Alle Coningē op aerde die danckē v voort/

En den hoogsten prijs sy v gheuen:

Om dat sy ws mondts woorde / hebbē gehoort/

En singhen op alle de weggen :

Vanden Heere mijn/

Op dat d Eere zyn/

Groot sy / en onwispreecklijck/

Alto Godt hoch/

Noch siet hy doch/

Op die needrighe van het eerdrīck.

En hy kēdt oock die slouten al/

Van vers / en oock van wijde :

Al wandelden ick schoon in droeffheyt al/

Onder tquaet volck aen alle jōden/

179:
Doo sult ghy my doch;

Onder dat Torch,

Wel leuende behouwen,

En met v hande,

Mijnder Vpandl

Gramschap, ontsutken houwen.

My sal wel helpen v Rechte hande,

En rynden mine saken:

Want Heer ghy condt het doen vacllandl;

Ghy sullet voor my wel maken,

Heer v goetheyt,

Duert in ewicheyt,

Dacrom laet niet om uwen name:

Dwerck van v hande,

Comen in schande,

Doo: Ihesum Christum, Amen.

Psalm. CXXXIX. Domine probasti me.

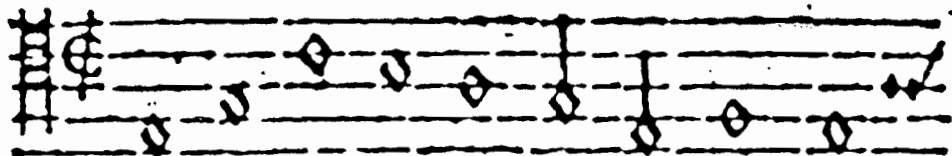
Is een Dancksegghinghe voor de wonderbaerlijcke scheppinge, ende regleringe Gods, ende dat wijt altemael alleenlijck van hem hebben, ende daerom bidt hy, dat Gode sijn vyanden wille keeren, ende hem recht vueren ende leyden.

Op de wijze vanden. CXXXIX. Psalm;

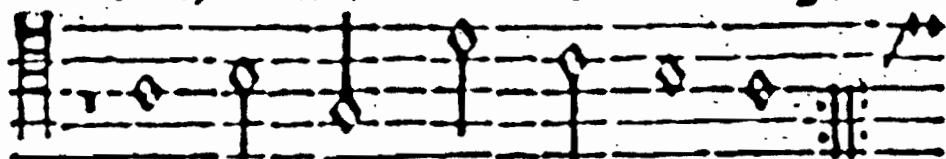
oft op: O Here Gode, den Werlich Woert.

Oft op den nauvolghen den thoon.

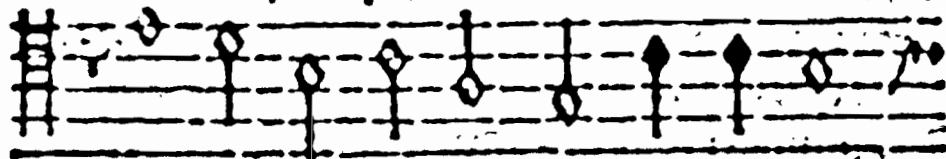
Here

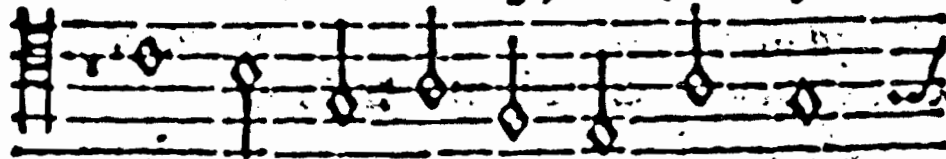
Heer Godt ghy die ondersoecht my,
O heer mijn sitten dat weet ghy,

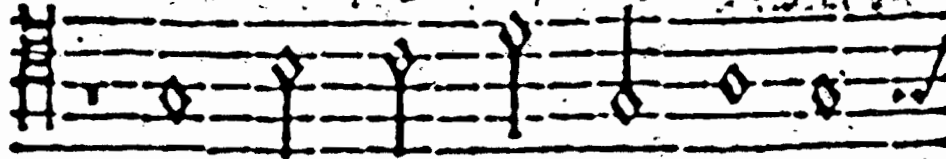
Ghy kende mijn gheheel leuen:
En mijn op Aen daer ne uen:

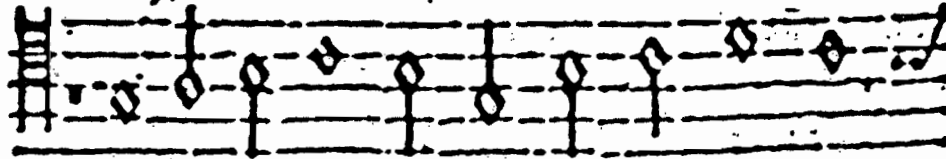
En alle mine ghe dach ten zaen:

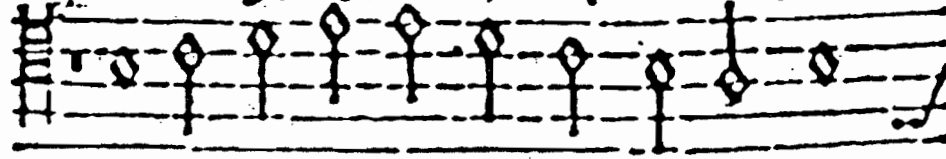
Woe u O Herr, al open staen,

Ghy kende mijn doen en lae ten:

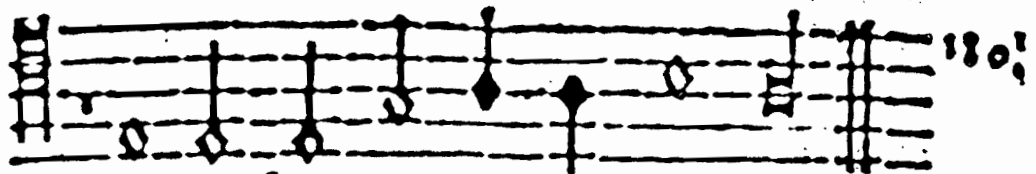

Want ghy zyt al tijts op mine straet,

De welke rondsom mynen legger gact,

Ghy

Ghy bespiedt al le mijn straten.

Daer en is gheen woord in mijnen monde;
Noch spracck, op mijne tonghe,
Ost sy en zyn u van te voren al condt,
Eer sy worden gheseyt, ost ghesonghen:
Ick gae / staec, en al wat ick doe,
Doo zyt ghy daer, en ghy siet my toe, $\$ / \phi / \$$
Sonder u ick niet goets en volbrenghe:
Ost ghy en beghinnet van te voren in my,
U handt moet my leyden op den wech wy,
Anders can icken niet volbrenghen.

Ick ben veel te slecht met mijn verstant;
Sulck verholentheyt te begrypen:
Maer het vernust spodt daer met: want
Dooz Ighelooue moctinent grypen:
Dooz uwen Gheest waer sal ick gaen, breet?
Die alder herten ghepeysen weet,
U Hensicht dat weet mijn vertrecken: $\phi / \$$
Dare ick inden hemel soo zyt ghy daer,
Ooch inde hel: dactoin doch waer: $\$$
Sal ick my wo conuen ontrecken?

Neem ick de vloeghels vanden dagtraet,
Enyt dat ick aende Zee bliue:
Noch sal my u handt wt allen noodt quaet,
Wel conuen o heer beuriden:
Seg ick tot de duysleris decht doch my,

By Soo

mp,

ghy,

acu,

en,

en,

raet,

zaet,

Ghy

Soo so nacht en dach ghetrick voor by,
De nacht die is licht gbeloch den daghe, (333)
So u dupsleris, gheheel licht is,
Alle beynlicke souden syn kenlijck ghewis,
V herre tallen daghe.

Min Meeren die hebt ghy in uwe gewelt,
Doch alle min heymlicke lusten:
Doen ich in Moeders lichaem wert gheselt,
Wonder my ghinckts ghy my toerusten:
V Rechte handt die was ouer my,
Van heeren grondt dies danck ich by, ✠:✠
Van v wonderlijche daden:
Daer met dat ghy my maecht wonderlijck,
Min Siel sulcke weldaet merchte glijck,
Dat het soo bhaerden uwen rade.

Alle minne ghebeenten hebt ghy ghetelt,
Doen ich gemaeckt soub werden:
V ooghen oock op my ghevelt,
Doen ich noch lach in deerde, ✠:✠
In Moeders lichaem noch onbereede,
Daer af toernust niet en weet bescheede, ✠
Voor v zyn ghetelt min vrien:
Daer af noch toe, gheen mensch doer en caen,
Op uwen boeck so al gbeschreuen staen,
Hoe lang dat die sullen dueren.

O Godt hoe costlick voor my doch zyn
V menigherhande ghepeysen:
So zyn veel meer dander Zandts so sijn,
Van v en sal ich niet deysen:

181:
Ist dat ick noch vanden doot optwaech,
Vgnaed my bewaert in alle sarch: **✠**
So v soo sal ick bliuen,
De Godloose Rodt, o hoochster Godt,
Die doot, wtroeytse, en machtse te spodt,
De stordtgerighe wilt oerdrigen.

So segghen altdits onrecht van vy,
Maer wel dat dient tot hun saken:
Hoo haest v woerde wilt voortcomen vy,
Donder oorfacch so hun opmaken: **(68)**
Ick haet seer heer de haetero dijn,
Die legben v, en v woerde zyn,
Endie hun daer legben legghen:
Dardom so my al v andt zyn,
Vreleedts en quactso so my aendoen sijn,
Wilt my de victorie gheuen:

Ondersoecht my heer, beproeft mijn hert:
Versoecht alle mijn ghepeysen:
En siet, oft mijn doen achterwerdt,
Ten eenighen tude wilt deysen: **✠**
En oft ick ben gbeweken vande baert,
Soo en laet my dan heer niet voorder gaen,
Maer op rechten wech my leyde:
Die v behaghe en eeuwich so,
Mijn ghemoet, lichaem, en siete vy,
Geweldich tuwaerts bereyde. **(38)**

Her so den Vader, en den Soone
En ooch den heylighen Gheeste,
Doo in d'beghin sel was, en nu schoon,

(333)

twis

zewelt

bestelt

✠:✠

ch

ch

ghetelt

✠✠

naent

zjn

18

Die ons zyn ghenade leeste:

Op dat wy in dit catūutch dal

Van herten vlieden ouer al

Des wereltes Goddeloos leuen:

En vlieten ons nae den nieuwen aert,

Daer toe de mensch eerst gheschapen waert,

Die dat begheert die spieck Amen.

Psalm. CXL. Eripe me ab homine.

Is een ghebedt teghen de quaetdoenders die allen quaet, ende oneenicheyt in het weerlijck regimendt maken, dat Godt die doch keeren, ende de weerlijcke Ouerheydt victorie gheuen wille.

Op de wijse. Es sind doch selig alle die.

Est op den C xix. Psalm.

Vande boose menschen verlost my:

Bewaert my heer dat bid ich dy,

Vande vermetene mannen:

Die in hun hert dichten boosheyt altijt,

Die my all den dach berocken steydt, (††)

En my teenemael verbannen:

Dy scherpen hun tongh glijck die Slangen,

Ratten seyn is in hun wangen,

Dol seyn is zyn hun lippen, en caken:

O heer bewaert my voor de handt,

Vanden Godloosen tallen candt,

Die niet dan ongluck en maken,

Door

Door vermetene lieden my behoedt, 182
Die wel ineynen, minen gauch seer goet,
Om te slooten ouer alle:
De boouaerdighe legghen my stricken veel,
Hy spannen netten, coorden, en zeel
En op mijn wech setten sy vallen:
Maer ick seg totten Heer alle daeg,
Ghy zyt minen Godt, dien icht clag,
Mijn smeekens stem aenhoort blude,
Heer, Heer, mijn stercke hulpe sijn,
Ghy die bedecht seer wel dat hoost mijn
In tijt van oorloog, en strude.

Der Godloosen begreert niet toe en laet,
En stercht niet hun broodronckenheyt quaet,
Hy mochten hun dies verhooghen:
Het onghuch daer aff sy vaedtslagghen wel,
Dat moet op den cop vallen ras, en snel
Van mine vanden hooghe,
Tolen sal hy op hun schudden wude,
Want tquact te doen hebben sy niet ghemide,
Hy false met vler Naem in derde:
Hoo diep datse niet meer sullen op staen,
Hy false al te hoop driuen zaen,
Om met toter ghesmolten te werden.

Gheen geluck en heeft eend boosen monde,
En eenen vermetenen wensche ter stonde,
Wien salmen op deerd veriagghen:
Want ick weet wel dat de heere sal,
Walleudghe, ender Armen sake al,

En oock hun rechl / wel doot draghen:
Dan sullen oock de rechtuerredighe al (v. 4.)
Verlost worden tot hun liden al
En dancken uwen name:
De vromen die sullen oock tallen teemden
Bliven voor u heffelijck aenschijn,
Altydt en ewelijck. Amen.

Psalm. C X L I. Domine clamaui ad te.

Is een ghebede, dat ons Godt nae syn
woort. ende wille leyden wilt, ende de valsche
Leeraers keeren, ende der Tirannen aensla-
ghen beletten wille.

Op de wāse. Der scoort sprickt es is Petrus Berte

Ost op den CXXIX. Psalm.

Doch Heer ich roep tot u allern,
maest u siet neerslijck / en cloecke;
Verhoort mīn stem en clagen ghemeen;
Wanneer dat ich u aentoepe;
Mīn ghebede dat laet u aenghenaem zōn
Gheluckeen schoon Aoochoffrandt sijn,
En het opheffen van mīne handen,
Dat sy u een avondt Offrandt goet,
Och Heer doch mīnen mondt behoedt,
En bewaert mīn lippen van schanden.

En neecht mīn heit niet tot eenich quaet
Noch tot ghen ongoddelijck wesen:
Vanden boosen my niet verleyden en laet,

noch

ben:
 al (•+•)
 remōn
 ui ad te.
 ode nae syn
 de de valsche
 inen aensta-
 n Peta Bette
 alm.
 ern /
 cloecke /
 en ghemeen /
 em zōn /
 dt sijn /
 hoedt /
 nden /
 enich quaet
 en:
 en laet /
 noch

183
 Noch eelen van hun spās mispresen:
 Al daet my die Rechtuaerdighe schoon / + 620
 Nochtans sal my dat wel soo wel doen /
 Als Balsam op minen hoofde:
 Daarom so bidde ick v alleen /
 Dat my de boosen niet schaden ghemeen (1.4)
 Noch en wilt hun dat niet gbedooghen.

Over eenen steen laet struychlen my al /
 Hun leeraers alleghelöche: 9
 Soo sal men dan mijn leere oueral /
 Hooren / dat sy is lieffelöche: (•+•)
 Ons ghebeent dat is verstroyt seer sel /
 Tot inden affgronde al vander hel /
 Stöck een die doorwortelt het lande /
 En glöck deerde seer hooch opboeff / + 3.4
 Op den ghenen die daer een graff groeff /
 Diom helpt ons Heer met v handen.

Mōn ooghen die sien op v Heer / Heer /
 En op v lieffelöche handen:
 Ich betrou v / en verstoff niet seer /
 Mijn siele in eenighe schande / * 620
 Gewaert my Heer doch voor den strick /
 En wt de laghen die my soo dick /
 De boose spannen allglöche:
 De Godloosen die moeten allegaet / 3 620
 In hun eyghen netten vallen: want
 Voor by garn ick gestadelöche:

Het sy den Vader / en den Son, etc. 6.
 P v Psalm.

Psalm. CXLII. Voce mea ad Dominum.

Is een gebedt, dat ons God tegen de vyanden beschudden, ende die te niete doen wilt.

Op de wyse vanden eersten Psalm.

Ich roep tot Godt met mine stem,
Ich vley, en sineech voor den herre:
Mijn gebedt, dat schud ich tot voor hem,
Ick sal dat verhooren seere:

Ich gheef hem te kennen all minnen noot,
Als mijn Gheest van anert sijncht inden doot:
Doe neemt hy dan minder aene.

Sij hebben my stricken op mine baen
Ghelept, aldaer ick soud wandlen:
Mercht ter rechter handt: ende siet aen
Hoe dat sy doch met my handlen:
Niemandt en wilt my kennen meer,
En te ver gheefs te min vlieden seer,
Niemandt en vraecht nae mijn siele.

Tot u roep ick mijn teuertlaet gheest,
En ick seg dat ghy sijt mijn bope:
In danc der luende, sijt ghy mijn deel,
En met mijn clacht ick tot u loope:
Nimmercht herre want ick word seer geplacht,
Verloft my, en mijn veruolghers verlaecht,
Wart sy jin my te machlich.

Mijn siele herre wil de gheusangens leyde
Soo sal ick danken uwen name:
De rechtvaerdighe die sullen bereyde

By

By mi
Wan
Dat s
En d

Psalm.

Is e
nen, e
ken,
alle v
dan o
weere

T

Wan
En o
Ghe
En d
Noch
Wan
Mac
help
En m
En b

By my al comen te samen:

Wannert dat ghy my here wel doel;

Dat scrift sal ich v ghemeynte goet.

En v goetheyt vertellen. Amen.

Psalm. CXLIII. Domine exaudi orationē meā.

Is een ghebedt, dat Godt de sonden verghe-
nen, ende ons hert inde bangicheyt vertroo-
ken, ende nae syn woordt ons leyden, ende
alle valsche Leeraers (die ons erghens anders
dan op de ghenade Godts wijsen) keeren ende
weeren wille.

Op de wise. O Here Godt beguade mich.

Oft op den II. Psalm.

H Erhoort mijn ghebedt, o Here Godt

En paet mijn bidden inde noodt

Om uwer waerheyt wille;

Wilt mijn begherte vervullen:

En doch om uwe rechtserdicheyt.

Gheeft my doch antwoorde in mijn leydt

En betrecht doch niet int rechte,

Noch verht niet met my uwen knechte,

Want daer en leest gheen, die voor v aenschijn;

Mach eenichsins rechtuaerdich zijn:

Helpst heer, want de vande veruoelcht mijn

En mijn leuen hy my nemen wil, (lic)

En hy treedt my gheheel te gronde.

Hy sedt my inde dypsterute,

Glyck

Glück de dooden op der wereld ghevoet /
Minnen gheest die te benaudt sette /
En mijn hert is ontstelt noch merre: **De**
Ick ghedencke aenden voorleden tadt /
En pepse / op uwe werken wude /
Oock van het doen uwer handen /
Dart sal ik afspreken sonder schande: **De**
Ick vrepde mijn handen wt tot v /
Mijn siel die is soo dorstich nae v /
Als veerzoorbde eerd: dics my verbroort /
Minnen gheest vergaet: Heer helpt my voort /
En wilt v voor my niet verberghen.

Daenschijn van my doch niet en wick /
Op dat ich den ghenen niet word ghelijck /
Die nedertwarts inden pudt varen /
Daerom wilt my Heer bewaren: **De**
Laet my vroech v bermberticheit
hooren / in mijnen noodt en leyde /
Want Heer in v ick seer hope /
Daerom maecht my den werch Heer open: **De**
Op den werken dat ich sal gaen voordaan: **De**
Tot v ik mijn siel opbeffen gaen /
Prom van mijn vanden verlost my / **De**
Want mijn toruhucht Heer Godt zijt ghy /
Daerom leet my doen uwen wille.

Want ghy mijn Godt sult my bystaen /
Ewen Gheest sal my leyden op de rechte baec
en oock om uwen naem Heere /
Verquicht my doch ras en sette:

En

En v
End
Mij
Doo
En v
Dlee
War
O v
Berl

Ps

Is
die C
hee
doel
sche
nen
regu

3

Ro

M

M

Jch

En

En vuert mijn Bled tot den druck en leydt,
En dat om uwe rechtvaardichheit,
Mijnen vbandt verniet doch seere,
Doo: v goetheit wilt hem van my heeren:
En verniet doch al die ghene snel,
Die mijn siele aendoen groot ghequel,
Want ich ben uwen knecht alle leydt,
O heere het volck dat gheuanghen leydt,
Verlost, en die v aenroepen.

Geet sy den Vader en den Son. 2c. 4.

Psalm. CXLIII. *Benedictus dominus Deus.*

Is een dancksegghinghe, voor de weldaden die Godt de weerlijcke Ouerheydt bewijst, dat het al Godts gauen syn, ende niet menschen doen en is, ende hy bidt Godt teghen de valsche leeraers, ende onghhehoorsame Onderdanen, die hun nae Godts woort niet en willen reguleeren.

Op de wijse. O herre Oet erbarne vater.
Ost op den 11. Psalm.

Ich danck den heere, den troost mijn,
Die mine handen leert strecken sin,
En mine vinghers oorloghen,
Hopt vbandt en heest hem bedroggen:
Mijn goetheit, en mijn beschudding voo: waer
Mijn sehill, en mijn verlosser dat s claer,
Ick betrouw hem die my bemint,
En die mijn volck onder my dwingt:

Dat

En

Wat is doch de mensche Neue Heer?
Dat ghy v zins doch aenreemt soo sere? 44
Oft wat is doch des menschen kindt:
Dat ghy hem soo acht, ende bemindt:
Ghelijck niet: soo is doch de mensche. **¶**

Nv en is niet dan enckel ydelheydt,
Glück een schaep soo vergaet zinnen leydt:
Aercht v vanden hemel schoone,
Daelt aff, wilt v verthoonen:
Roert de berghen aen, so roochen sy, **¶**
Laet blixemen, en verstroeyse v v,
Verschitste, schiet uwe stralen,
Vande hoochte laet uwe handt dalen:
Verlost ende beschermt oock my
Vande groote wateren, dat bid ich dy,
En vander vreemder kindren handt, **¶**
Want hun leet is onnut in alle landt,
En valsch zyn oock hun wercken.

O Godt een nieu liedt sing ick v,
Ick wil spelen opten Psalter nu,
Mijn luyte, en harp sal clinghen **¶**
En met thien Snaren singhen:
Ghy die den Coninghen victorie gheefte,
Verlost doch nu die grooten nootd beefte,
Vwen knecht Davidt vande boosen,
En vantswerdt der Godloosen: **¶**
Verlost my oock en beschermt my snel,
Vande vreemder kindren handt sel
Welcker leet is onnuttelijck,

En

En
En

Gl
En
Gl
On
M
La
M
La
En
La
Da
En

P

• Goc
hy e
daer
den
verl

A

En bun wercken zyn oock valsche alleghück; 186.

En valsche is oock al baren handel. ♦♦♦

Op dat onse Sonen, opwassen blij,
Glück de ionghe plantzoenen vry,
En ons Dochters oock staep, en wel,
Glück Tpalleye, van uwen Tempel: §13

Onse Cameren die laet oock vol zyn,
Met overuloedicheyt alommentom sijn,

Laet oock onse Schapen ghepriesen,
Altids moeghen vruchtbaer wesen: (♦♦♦)

Laet onse Ossen arbeiden wel,
En laet ons gheen schade toecommen snel,

Laet er gheen verlies zyn op ons straet,
Salich is volck dient alsoo gact, §14

En diens heere dat Godt is.

Der sy den Vader, en den Son. etc. 4.

Psalms, XLV. Exaltabo te Deus meus Rex.

Is een dancksegghinghe, voor de gracie
Godts, die hy ons door Christum bewijst, dat
hy een ewich ghenadenriek oprecht, de ion-
daers in ghenaden aenneemt, ende in alle noos-
den onderhoudt, hun ghebede verhoort, ende
verlost alle die op hem betrouwen.

Op de wijze. Der Steben weis. Ost
op den Tijl. Psalm.

Man Godt ick wil u verhooghen altids,
Omnen Coninck, breedt, en wijdt,
En uwen name prijsen:

Ick

En

Ich wil v louen daghelijck wódt
En alle eere bewísen.

De heer is groot / en seer prýselijck
V grootheyt is onwtspreckelijck /
Kindes kindren / die sullen met machten /
Uwe wercken prýsen ewelijck:
En segghen van uwe crachten.

Van wo lofs craedt heereelijck /
Wilich vercondighen een veyghelijck /
Op datmen v wonderen aenmercke:
Van v weldaden oock spriken heereelijck /
En van v wonderlijche stercke.

Op datmen beroem v rechtuaerdicheyt:
En van v groote vrendelijcheyt /
Daer salmen af segghen met hoopen:
En aen v groote barmherticheyt /
En soude niemant wanhoopen.

Godt is barmhertich / en ghenadich /
Van groote goetheyt / en lanckmoedich /
En een veyghelijcken / seer vrendelijck:
Sijn barmherticheyt / die duert ewelijck /
En zijn wercken zijn seer treffelijck.

All v wercken die dancken v heer /
En v heylighen die louen v seer /
Men sal oock segghen vande eere /
Des Coninckliche / en men seyt noch meer /
Van v cracht die ewelijck duert laeere.

Op datmen kenne die machticheyt /
Des Coninckes rijck / en heereelijcheyt /

Sp
B
En

h
Op
En
T

S
M
In

D
D
D

D
E
M

P

S
m
d

Op den menschen / en by volck blide:
In heerschappij / duert in ewelicheit / († † †) 187.
En v rijk oock tallen tijde.

De heet onderhout die daer vallen /
Hy recht op de nedergelagene alle /
Op v wachten heet alle ooghen /
En ghy gheeft hun oock spijse alle /
Ter rechter tijdt / van bouen hooghe.

Want als de heet zijn handt op doet /
Hoo veruult hy al wat daer leeft zoet /
Met zijne ghenaed / ende seeghen / († . † . †)
Hy is heplich / rechtuaredich / en goet /
In alle zijn wercken / en weggen.

De heet is nae by alle die /
Die hem ghetrowich / aenroepen hier:
Hy voldoet de begheerten alle / († † †)
Vande Godvreesende / hun roepen hier /
Verhoort hy / en helptse alle.

Die hem beminnen die bewaert de heet /
Hy sal all d Godloosen vernielen seer /
Dies looft mijn mondt ziinen name / († † †)
En alle vleesch dat soud louen den heet /
Altijts / en ewelijck Amen.

Psalm. CXLVI. *Lauda anima mea Dominum.*

Is een leere dat wy alleen Godt betrouwen
souden, ouermidts dat hy alle dinghen ghe-
maect heeft, ende onderhoudt, ende die hem
der armen, hongherighen, gheuanghenen, be-
Z druckten,

druckten, VVeduwen, en VVeesen anneemt,
maer de Godloosen verstoort.

¶ Op de wijsen vanden eersten Psalm,
oft op den Cxxiiij. Psalm.

Mijn Stele loeft den Heere recht. 444
Ick wil louen den Heeren:
Ick wil soo lang als ick leue recht
lofsinghen Godt ter eeren:

En verlaet v op de Princen niet, 434
Noch op smenschen kindren die doch vet,
Vgheensino en connen ghebelpen.

Want smenschen gheest van hier wech
En hy moet wedrom wtuaren: (moet)
En moet wedrom worden tot eerde goet,
Al zyn aenslaghen zyn dan verloren:
Salich to diens hulp Godt Jacobs to:
Salich to hy / diens hope gheuo: (444)
Staet op Godt zynen Heere.

Daer rick / de Zee / en den Hemel,
En al wat daer is inne: 444
Dat heeft hy al ghemacht soo wel:
Oock sidt hy bouen Seraphinnen:
En hy hout ghelooue ewelich / 444
Oock doet hy recht seer wonderbaerlich,
Den ghenen die onrecht luden.

Den hungerighen hy oock het broot geeft
De Heere verlost die gheuangen:
De Heere den blinden tghesichte gheeft,
Die om te sien hun verlanghen

En

En
Die
De

Hy
En
En
De
So
Voo

Pa

lyck
palij
ghes
ingl

4

De
En
Sal
Hy
Die

En die oock nedergheslaghen sijn/
Die recht de Heer op wel so sijn/
De rechtuaerdghe be mindt de Heere.

De Heere de vromdelinghen bewaert/
Hy beschudt de Weesen ter deghe:
En hy onderhoudt de Wedwen beswaert/
En keert te rug / Godloosen wegghen:
De Heer is Coninck ewelock,
Godt / te Zvon daer duert v rock,
Voort en voorts / Halleluya.

Act 1 den Vader / en den Soon. 1.

Psalm, CXLVII. Laudate Dominū quoniam bo.

Is eene dancksegghinghe voor alle tijtes
lijcke, ende gheestelijcke gauen, ende princi-
palijck, dat Godt sijnder Kercken sijn woordt
ghegheuen, ende den rechten Godsdienst daer
in gheordineert heeft.

Op de wjse. Es send doch selig alle die
Ost op den C xix. Psalm.

Loft Godt den Heere wel en reyn/
Godt lof te singhen is costlijck seyn/
Eis seer schoon hem lof te singhen:
De Heer optimmert Iherusalem wel/
En die verlatende van Isracl/
Dal hy wedrom tsamen bringhen:
Hy marckt ghesont / en ghereest die sijn/
Die een ghebroken hert hebbende sijn/

En

Hy verbindt hun oock haer wonden:
Hy tellt oock de Sterren van groot ghetal/
Ende hy noemt die met racinen al/ 343
Van hem worden sy al ghebonden.

Gheheel groot is onsen Heere gheacht/
Wt nemende groot is zijn cracht, en macht/
Sijn verstand is sonder ghetalle: 344
De Heer best op die verootmordicht weerd,
En hy sloot de Godloosen ter ceerd/
Oock de houaerdij ouer alle:
Tot Gods lof singt seer seer, en schoon,
Al deen om dander, met saeten thoon,
Tosingt hem tallen tyde: 345

Met harpen onsen lieuen Godt,
Die bedeckt den hemel sonder spodt/
Met de wolcken breecht, en wijde.

Hy gheest reghen ten bequamen tijdt/
Ons te goed heeft hy deerd bereydt/
Tghers wast schoon op de berghen:
Den Beesien gheest hy hun voelirl zaen, 346
Den tonghen klauen die hem roepen an,
De voghele sorgben niet voor merghen:
Men speerdtis stercht, en heeft hy geen en lust
Noch behaghen (al zinne wil toegherust)
Men yemandis vrenen ofte cracule,
Maer hy heeft een seer goet behaghen,
Men die soo hem vreesen tallen daghen, 347
En die op zijn goetheyt machten.

Iherusalem den heere doch prijs,
348

O
hy
En
hy
En
M
hy
En
hy
G
O

W
M
D
E
D
hy
E
A
T
M
h

Psal

124

348

189,
O Zoon uwen Godt lof bewüst,
Hy macht vast, uwer poorten grendel:
En ghebenedyt v kindren daer in,
Hy gheeft v Dalen v'erd, met ghewin,
En hy versaedt v vanden hemel:
Met die alderbeste Teuwe voorwaer,
Hy sendt zyn reden op daeruyck claer, (:+):
En zyn woordt laet hy snel loopen:
Hy gheeft den Sneeu gluck Wollen sijn,
Gluck Asschen, alsoo stroeyt hy den Rijn,
Ouer al, met grooten hoopen.

Gluck Broeck, so worpt hy de Hagel stout,
Wie can daer bliuen door zynen vorst cout:
Maer als maer eens sprecht de Heere,
Doo versmilt het al, en ras het verswindt,
En als hy laet waepen zynen windt,
Doo ondoeptet, ras, en seere,
Hy laet Jacob weten zyn woort recht,
Enden Israel zyn ordeelen, en recht,
Altemael, door zynen name,
Zselft laet hy den heyden niet worden condt,
Noch en laet hun niet wten van zynen bondt,
Heer uwen wil gheschiede, Amen.

Lof eer en prijs met soeten thoon. ec. 5.

Psalm CXLVIII. Laudate Dominum de Caelis.

Is een dancksegghinghe, ende dat alle cre-
atueren Godt louen, ende dancken souden,

Zij want

O Zoon

want Godt die onderhoudet al, want sonder
hem ende synen bystandt soo ist al om niet.

Op de wyse. Es ist doch schig alle die. Ofst
op den C xix. Psalm.

Ghy Enghelen van des Hemels thron
Loest den Heeren doch sijn / en schoon
De hoochde die beghinne aene:

Loest hem alle zijne Engelen schaar
Alle zijn bevien loest hem voorwaert. (9)

Loest hem ghy Sonne / en Mane:

Loest hem ghy lichtende Sterren al

Loest hem oock met sere grooten gheschal

Over al / ghy Hemelen gente:

Loest den Heeren ras / snel / en oock sijn /

Met alle de wateren die daer sijn /

Wter bouen in het firmamente.

Den naem des Heeren doch lof gheest /

Sijn woordt alle dinghen gheschapen heeft /

En onderhoudt dat eweliche:

Hy maecht dat het niet anders en moet gaen /

Loest den Heer op deerd alle diepten jaen /

Oock de Wahischen alle gheliche: (10)

Twice / Haghel / Sneeu / damp / hitte sijn /

Stormwinden die van hem ghemaecht sijn /

Bergben / en alle horenen /

Vruchtbare boomen / en Cederen al /

Dieren / Beesten / en Wormen al /

En alle vlieghende Voghelen.

De Coninghen op aerden: die lieden al
Princen

Om haren edelen Coninck schoon:
Loest zynen name met danssen.

Met Tamborren, en Harpē, speelt hem.
Want de Heer heeft wel behaghen:
Met zyn volck: ende hy helpt hun,
Ooch dallendighe tallen daghen:
Te heylighen die zyn vrolyck seer,
Hun mondt, die sal verhooghen de Heer:
In hun handen hebben so swerden. (..)

Om te doen wrack onder de Heyden,
En om volck te straffen met roepen:
De Coninghen met ketens ghebonden leyden,
En hun Edele met hysere boeyen,
Op dat sy aen hun voldoen te recht,
Doordeel dwelck dus gheschreuen staet recht,
(Welck eer sullen zyn heylighen hebben.)

Aersy den Vader en den Son. ꝛ. i.

Psalm C L. Laudate Dominum in sanctis eius.

Is een vermaninghe dat wy Gode louen en
dancken souden, dat hy door sijn woordt hem
een Kercke plant, ende dat hysse teghen de wer-
relt ende den Duyuel staende houdt.

Op de wyse. Gelbbet seisen Jesu Christ.

In den Heer te louen zyt bereydt,
In zyne hooghe heylicheyt,
Loest hem in zyn siemamento cracht,
Loest hem in zyn werckē, en macht. Alleluja.
Loest

U hem
Looft zijn sterckheit wtermaten seer / 191.
En zijn grootheit / hoe langhet hoe meer /
Sijn heerlichheit / loeft met gheschal /
Looft hem met de Trompetten al: Alleluja.

Met den Souter / en Harpe loeft hem
Met danssen / Fluyten / en Spmbalen /
De Trommel / en Orgel hem loff gheest.
Looft den Heer al wat asem heeft: Alleluja.

FINIS.

Loff, prijs, en eer inder ewicheyt,
Sy die beylighe Drijuuldicheyt.

Dat ander deel ²

der Christelike Liederē. Lof-
sanghen / Ghebeden / ende
Danchliederen / die Godt den Heere tot lof,
prijē / ende eere ghesanghen worden / or-
dentlīck in alle Christelike Ghemeyn-
ten: Vergadert wt veel Danch-
boecken / allē Christenen tot
dienst ende profijt ouer-
gheset wt den hooch-
duytschen in ne-
derduytsche
tale ende dicht. **D. H.**

PSALM. XCVI.

C Singhet den Heere een-
nien Isel / dat alle de werelt singhe
den Heere: Singhet den Heere
ende looft zinen name / en
vercondicht zyn salic-
heyt van daghe
tot daghe.

§ §
§

Inhoudt des ande-
ren deels der Gheestelicker
Liederen.

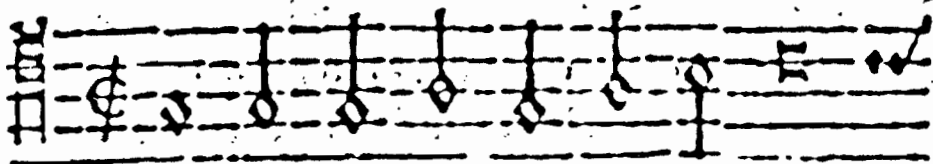
- Van den Catechismus, dat is, die vijf principale
woofstucken des Christelicken Gheboofa.
- Van twee Liederen Zacharie, Marie, en Ambrosij.
- Een Lied op Math. 5. en Luc. 6. Capitt.
- Van den Aduent.
- Van die gheboorte Ihesu Christi.
- Van die Menschwording Christi.
- Van die Besniderusse, ende nienwen Jare.
- Van die openbaringhe der Wäsen.
- Van die Superinghe Marie.
- Van die Godeschap Marie.
- Van dat liden Christi.
- Van Paesschen.
- Van den beplighen Gheest.
- Van die Dignuldicheit.

Christelicke Liederen van alle Gheestelicke
Krijchelen ende Lecringhen, &c.

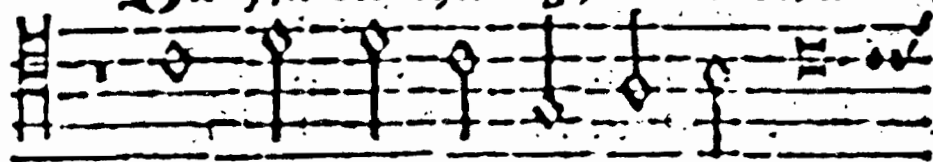
I Den

Den Catechismus op Lie-

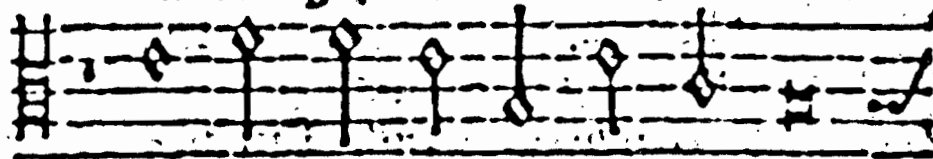
deren wisse ghemaecht, waer as dat eerste
Viedt is die X. Gheboden. Exodt.
xx. ende Deute. v.

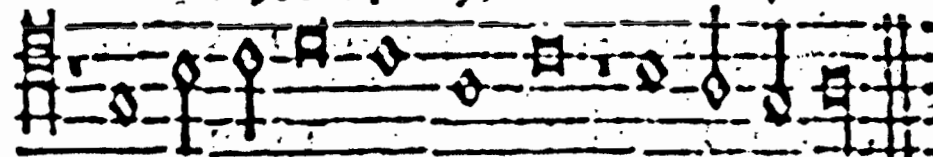
Die sijn die sijn gheboden teyn,

Die ons gaf: Godt den Heere alleyn:

Door Moysen sijnen dienare staen,

Hooch op de berch van Zinay. Varticlyson.

Ich ben alleyn, o Godt, o Heer,

Gheen Goden en sult ghy hebben meer:

Op my sult ghy vertrouwen wy,

En van herten gronde lief hebben my. Varticl.

Obi en sult ghebruycken den name niet,

Met onere diines Goden niet:

Ghy en sult niet houden goet, of recht,

Dan dat God selue doet of secht, Varticl.

Ghy

Ghy sult bevlighen den seunden dach/
Op dat ghy en v buylghen rusten mach:
V wercken ghy oock laten moet/

Op dat God zyn werck in v doct. **Articley.**

Ghy sult eeren en ghehoorsaem zyn/
Den Vader, ende die Moeder dñn, **†**
Helyt hem als dienen hem can v handt/
Soo sult ghy lanch leuen int landt. **Articley.**

Ghy en sult met toozen niet slaen doot/
Met baet of nist wreecht niet uwen noot/
Maer hebt ghedult, en coelen moet/
En doet oock uwen vbandt goet. **Articley.**

Ghy sult v trouwe houden ceelen/
Dat oock v herte gheen ander en meyn:
Supper houdt al dat leuen dñn/
Met zeden, en soberheyt sijn. **Articley.**

Ghy en sult niet stelen gelt noch goet/
Niet woekeren van andis sweet oft bloet:
Wilt open doen v milde handt/
Den armen die zyn in v landt. **Articley.**

Ghy en sult gheen valsche tuyghe zyn/
Necht nist ouer den naesten dñn/
Sijn onschult sult ghy spreken wt, **† † †**
Dijn schande decht ende besuyt. **Articley.**

Ghy en sult w v naesten wif noch hof/
Begheeren niet, noch yet daer of/
Ghy sult hem wenschen soo veel goet,
Als v v herte selue doct. **Articley.**

Dees gheboden ons ghegheuen zyn/

Dal

ndach/
ach:
teley.
gn/
✠
teley.
boel/
ot/
teley.
n/
n:
p.
poet/
del:
n.
gn/
✠
w.
of/
n/
dat

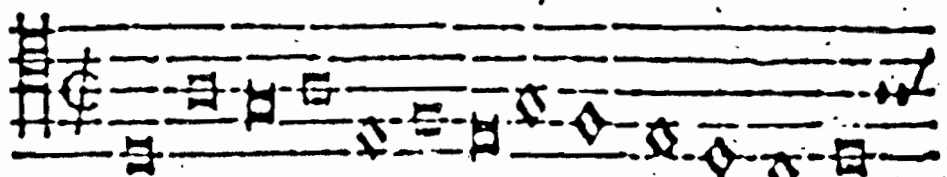
Dat ghy v sonden / o mensche sijn / 2.
Gehennen soult / en leeren siel/
hoemen voor Godt sal leuen wel. Titeley.

Hier toe helpt ons Heer Ihesu allgt/
Die onser Middelaer gheworden zyt/
Want met ons werck ist al ghedaen.
Wy verdienen niet dan tooren zaen. Titeley.

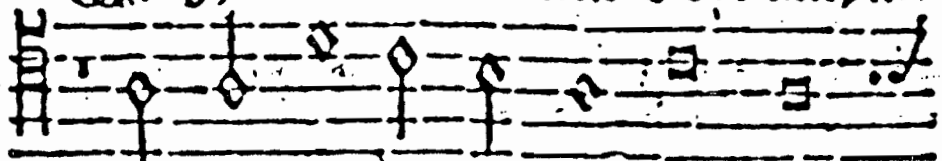
¶ Dat Christelijke Gheleoue

in ghesanckewyse gheselt / op den naz:
uolghenden thoon / door D.

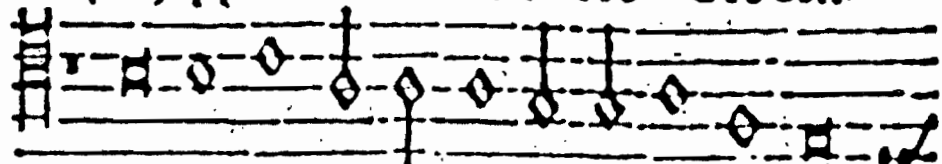
Marti. Luyth.

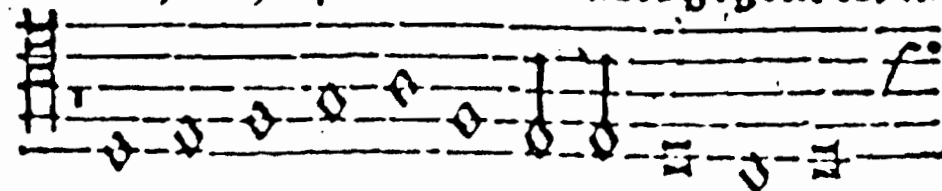
Wy ghelouen aen eenen Godt alleyn

Schepper hemelo en der Eerden

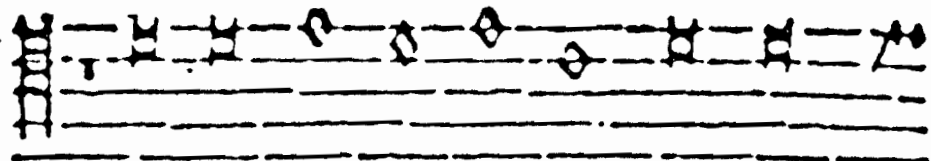

Die hem heeft voor een Vader gegeue reyn

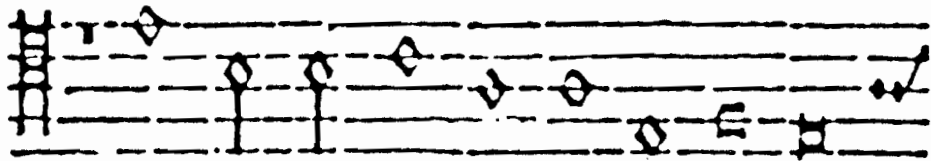

Op dat wy zijne kinderen werden:

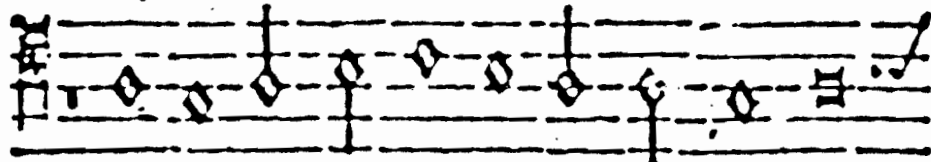
Wy

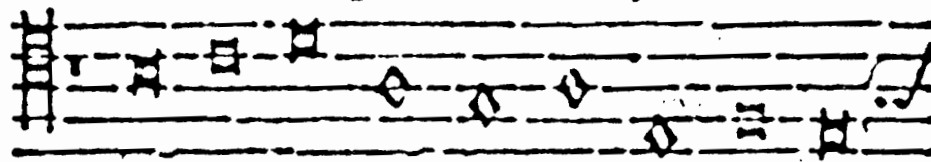
Hy wil ons al tude gheueken,

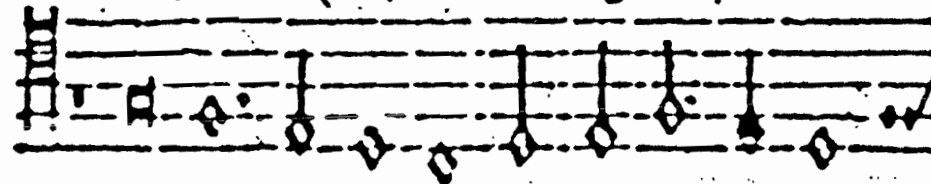
Lif ende Siele oock wel verwaren,

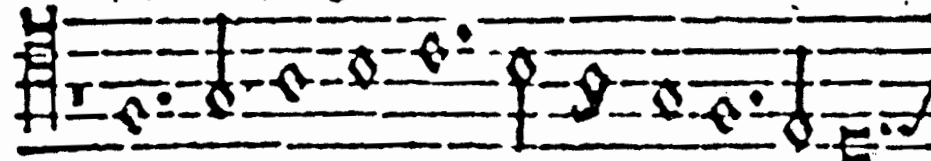
Al ons ongheluck wil hy weeren,

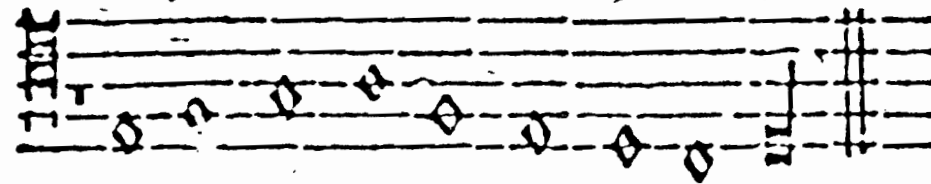
Gheen leet sal ons teghen varen,

Hy soeghet voor ons,

vigt ons, en wacht,

Alle dinghen staen in zijne macht.

WV

Wp gheloouen doch al aen Ihesum Christ;:
 Sūnen Sone / en onsen Heere /
 Die ewich by den Vader is /
 Ghelicker Godt van macht en eere / 342
 Van Maria der Jonckrouwen /
 Is by ware mensche ghebozen /
 Door den heylighen Gheest in vertrouwen /
 Door ons die dact waren verloten /
 Ment Crucce is by gestoruen ende vandē doot /
 Door Godt is by verreesen sonder stoot.

Wp geloouen doch aenden heyligē Gheest /
 Een Godt met den Vader en den Sone /
 Die alle bedroef den troostet eest /
 Ende met gauen scieret schoone /
 Die gantsche Christenheyt beseuen / (+) (+)
 Doet by in eeren sin vast cleuen /
 Die sonden hier worden vergheuen /
 Dat vleesch sal noch weder leuen /
 Na desen lammer is bereyt / (+) (+)
 Ons een leuen in der ewicheyt.

Een ander Liedt vanden

Ghelooue: Op de wise. Datter enser in
 Stimmelreick. Door S. H.

Ick gheloof in God almachtich die leeft /
 Den Vader die gheschapen heeft /
 Door zūn woort hemel ende aerde fris /
 Wiens ghenade ouer ons ewich is /

Na Die

ten /
 daren /
 ceeren /
 daren /
 cht.
 Wp

Die ons Lief, Dieertneeringhe gheeft,
En om zijns Soons wille lief heeft.

Ich geloof aen Ihesum Christum goet,
Den eenighen Godes Sone zoet,
Wat den Vader ewich geboren sijn:
Door wien alle dinghen gheschapen zijn,
Die ons tot aller salicheyt quam,
En al ons sonden aen hem nam.

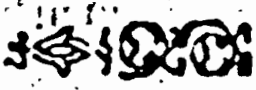
Die so d'Enghel Gabriel seyde eest/
Ontfanghen is vanden heylighen Gheest,
Van Maria die Maghet reyn:
God en Mensch is geboren certeyn
Die ons doort Euangelic gent,
Sijns Vaders name maect bekent.

Die hem voor onse sondighe daet,
Men thout des cruyces offeren gaet,
Onder Pilato met ghedult:
Om te betalen onse schult,
Hy verlost ons al wt allen noot,
Door zijn reyn bloet, en bitter doot.

Hy is ghestoruen, en ghelept int graf/
En is ter hellen ghedaet af,
Des duuels rick verfloort hy, en werck/
En bant hem daer met ketens sterck,
Dat hy ons niet meer letten can,
Die Ihesum Christum hebben an.

Hy verrees vanden doot, ten derde dach,
Die doot men hare macht verliesen sach,
Daer nae voer hy ten hemelen schiet,

Heerlich

gheest/
fe.
Christum goet,
sijn:
ien zijn
eest/
gheest/
teyn
nt.
aet/
act/

st.
int graf/
n werck/
ch/
derde dach/
sach/
er/
Heerlijck

Heerlijck met zinnen scharen siet:
Hy lict ter rechterhand des Vaders sijn
En beschermt dat Christen Gheemeyntezijn.

Van daer hy wedercomen sal,
Met grooter macht ende gheschal,
Om alle menschen te rechten schoon,
En elck te gheuen zinnen loon
Den die ghelouen des hemels solūt,
En den Godtloosen der hellen strūt.

Ich geloofaen God den heiligen Gheest/
Die ons leert kernen des warheits keest/
Die vanden Vader en Sonne wtgaet,
En door den Propheten tot onser baet,
Spreekt, en ghestuycht onsen gheeste verstant/
Dat Godt ons als zyn kinders bemint.

En Christen Gheemeynte geloouich sijn/
Waer in Christus dat woest wil zyn/
En blijft daer in tot in den endt,
Door zyn woordt en zyn Sacrament,
Door deser gemeynschap Gheemeynte keest/
Die gheestelijcke gauen die Christus gheest.

Alle sonden ghelouich in dit leuen/
Door Christum alleen te zyn verghueuen/
Ons die ghechocht zyn met zyn bloet,
En ghedoopt in zinnen name zoet,
Waer met wy Godt behaghen ghemeyn/
En door t ghelouue zyn wy reyn.

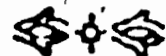
Ich ghelouue dat dit verstoruen lijf,
Niet alijt inden doot blijft stijf,

Na ij Want

Want toleesch sal weder nien opstaen,
En in dat ewelch leuen gaen,
Daer wy by God in ewelcheyt,
Met Christo hebben volghcheyt.

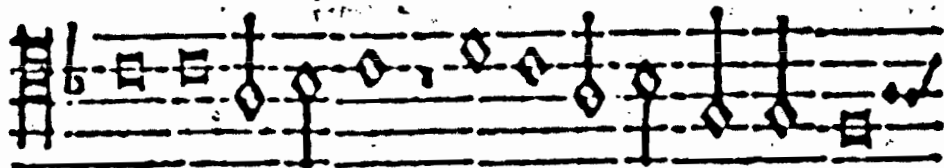

Die dit ghelouue heeft voorwaer/
In Godts ghenade staet eenpaer,
En sal tot goede werken sijn/
Met liefde alit gheneghen zyn/
Dat gheest ons Christe taller tyt/
Die des ghelouuens grondsteen zyt.

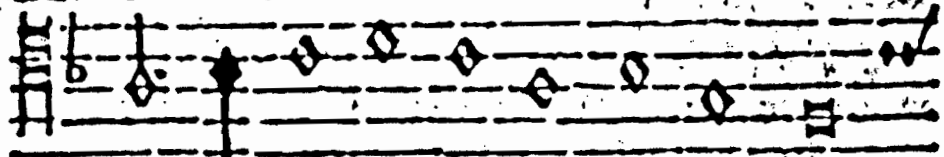

¶ Een ander maniere om dat

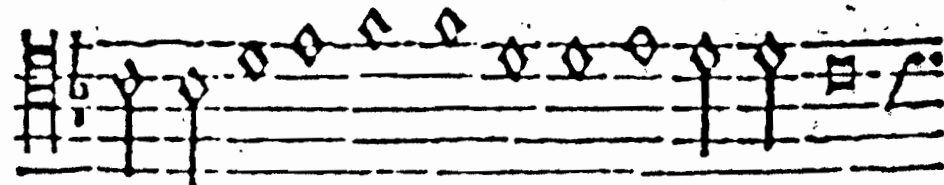
Ghelouue simpelich nae die Letter te
singen: Op de naeuolgende
melodye.

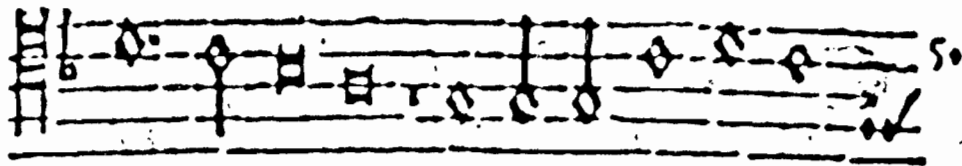
Ich gheloof in God Vader die almachtich is,

Scheppe hemels en der aerden:

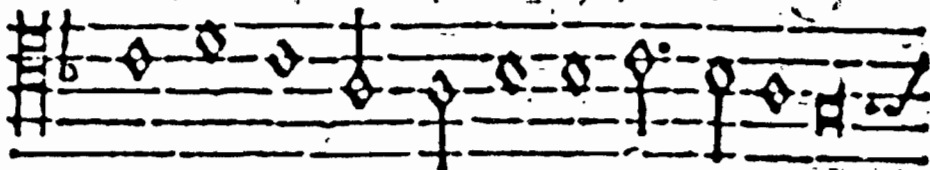
En in Iesum Christum synē eenigen soon/
Onsen

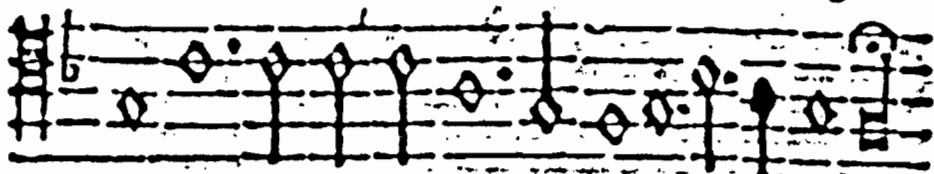
Onsen Heere / die daer ontfangen is

van den heylighen Gheest:

Geboren wt Maria die reyne Maget,

Gheleden onder Pontio Pilato.

Ghecrupst is hy / ghestoruen en begrauen /
Hy is ghedaelt neder totter hellen: Op den
derden dach hy weder verreesen is / vande doode:
En op geuaten tot den hemelen / sittet den dce
rechtshant / God des Vaders die almachtich is.

Van daer sal hy comen om te oordeelen /
Leuende / en die dooden. Ich gelooue ooch in:
den heylighen Gheest / Een denhighe Ghuiste-
liche kercke / Ghemeenschap der heylighen /
Quijting der sondē: ooc verrisen is ons vlesche /
Ende een ewich leuen. Amen.

Ma ij

Edal

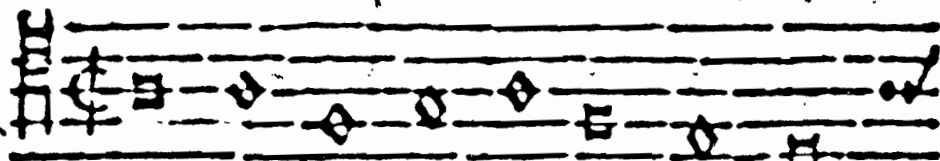
at
on-
sen

Wat Vader onse wtghe-

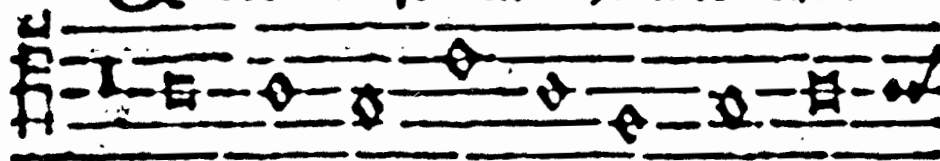
lept, ende in ghesancks wise gesickt/

door D. Marti. Luyth.

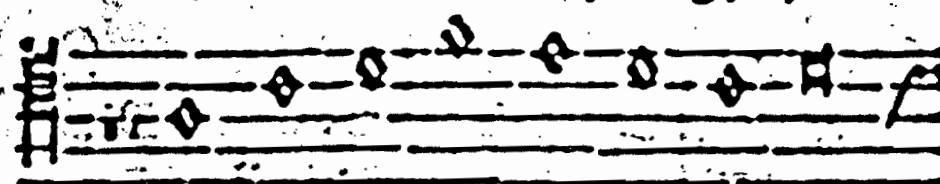
Op den naeuolghenden thoon.

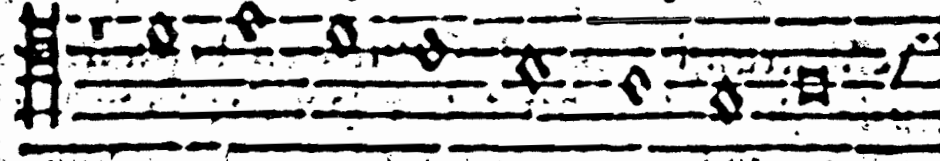
Vader onse in' He mel' rich,

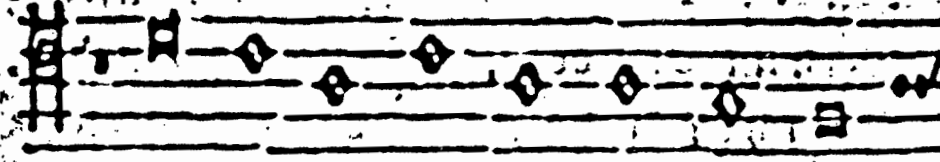
Ghy die ons alle heet ghelicht/

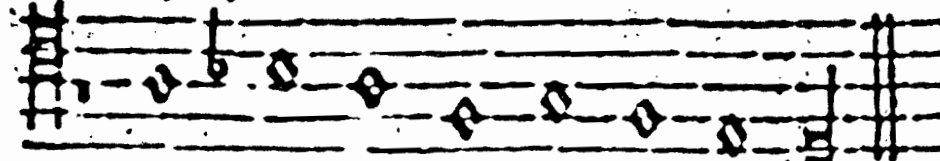
roef dets zyn en u roepen! ach,

Wilt dit bidden van ons ontsaen/

Gheest dat alleen niet bid den monde,

helpet dat het coemt van herten grondt.

Gheheplicht

O beheplicht worde uwen name alleyn.

U wordt by ons helpt, houdent con.

Dat wy oock leuen heplichlyck.

Naer uwen name weerdichlyck.

Behoedt ons heere voor valsche leere.

Dat arm verdoelde volck, behere.

Goetsoem ons v ruck in deser tye.

En oock hier nae int reynlyck iouye.

Den heylighen Gheest die woon ons by.

Met zyne ghauen menigher ley.

Des Duyuels toorn en groot ghewelt.

Heere breccht, vooi hem v Kerck behell.

Dan will geschic heere God ghelyck.

Op Aerden als in hemelich.

Gheest ons ghedult in sondens pön.

Ghehoorsaem in lief en leet se zön.

Wrecht en heere alle vleesch en bloet.

Dat legbens uwen wille doct.

Gheest ons bedech ons daglic broodt.

En watmen behoefte tot lieuens noodt.

Behoedt ons heere voor swist en stryde.

Voor flechte en voor dieren tijde.

Dat wy in goeden vrede staen.

Doet sorg en giericheyt van ons gaen.

Al onse schult verghrest ons heere.

Dat sy ons niet bedroeuuen meer.

Als wy oock onsen schuldenen.

Haer schult en fault verghueuen ghem.

Te dienen macht ons al bereyt.

In rechte lefd en eenseheyl.

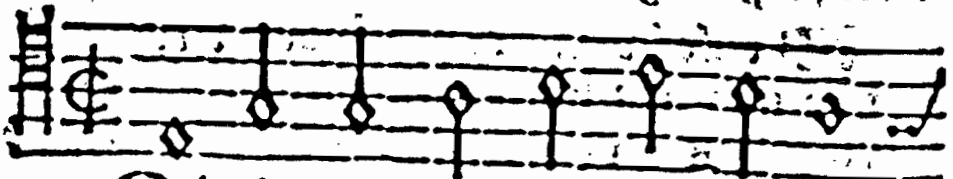
En leyt ons heer in becoring nicht/
Als ons den boosen gheest aenuicht/
Ter linker oft ter rechter hande/
Helpt ons doen stercken wederstande/
Vast int gheloof met goede propoost/
En door des heylighen Gheestes troost.

Van alle quaden ons ontlaet/
Tzjn die tnden ende daghen quaet/
Verlost ons van den ewighen doot/
En troost ons inder lester noot/
Doet ons een salich onderstande/
Neemt onse siel in uwe hande.

Amen, dat is het werde waer/
Stercke ons ghelooue ymmers daer/
Op dat wy daer niet en twyflen aen/
Dat wy hier mede gebeden haen/
Op dñn woorte inden name dñn/
Dob spieken wy dat Amen sijn.

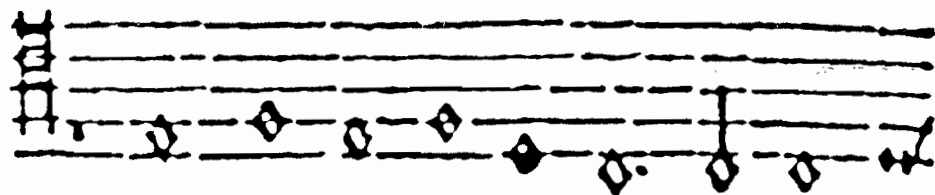
C Een ander Compositie

van Vader onse, op den naeuolc
ghenden thoon.

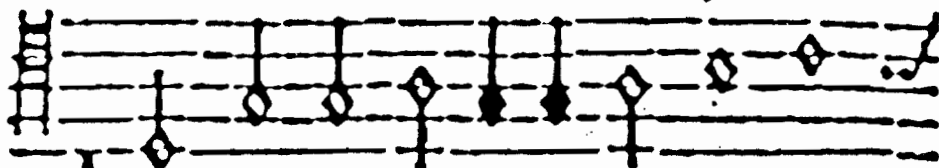

Och vader onse die daer zyt,
Dijn heyligh name sy vermeest,

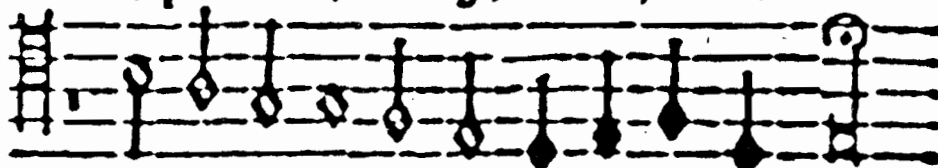
Int

Wilt dat wt ons ver dij uen,

Op dat wy moeghen altydt be kent,

In uwen rijc ke ver sij uen.

Met rechten heere bidden wy,
 Dinen wille laet wy,
 Op eerden hier gheschieden repn,
 Als in des hemels throone,
 Want niemant comen can by dy,
 Hoe groot by sy,
 Dan die zinnen wille hier alleyn,
 Met v vereenicht schoone,
 Gheeft ons heden, ons daghelijc broot,
 En die siele hare spijzen,
 Twelck is v Goddelijck woort, seer bloot,
 Dat wijt hooren en prijsen,
 Daer door ghy ons tot der salicheyt groot,
 Den rechten wech doet wijzen.

Oock onse schult ende mis dact,
 Heer ons quijtlact,

Wact

REPERA...

uen,
be kent,
uen.

Maer door wy u verdoemen hier;
 Wilt ons die n. et toe nemen;
 Want wy ons schulden aen met haet,
 Quitten sonder haet,
 Daer met sy ons misdeden schiet,
 En wilent heel vergheten;
 Laet ons in quellinghe vallen niet,
 Maer door wy mochten verdoemen;
 Door sulchen quade hulpe birt,
 Daer door die siele sou steruen,
 En maecht ons heree nae dit verdriet,
 In dynen rijke eruen.

Een Liedt van den Sacra-

ment des beplighen Doops, daer in toll-
 lich verhaelt is, wat den Doop sy,
 eūwle datten inghesedt heeft,
 door D. M. Luth,
 Op den naeuolgenden thoon.

Tot der Jordanen Christus quam/
 Van sint Jan hy den Doop daer nam,

Maer zj nes Wa ders wil len:
 Dijn werck en ampt verullen:

Daer

broot/
 r bloot/
 groot/
 Maer

En is verdoempt ter hellen gloet/
Diep in des doots afgronden,
Sijn beplecht en helpt hem niet,
Al zyn werck is verloren,
Die Erffonde maccht dit verdriet,
Daer in hy is ghebozen,
Hem seluen can hy niet helpen.

✠ 33 ✠

333

Die ooghe siet dat water alleyn,
Als ander water gheten,
Eghelooue, des Edeests crachten reyn:
In Christi bloet siet oltien:
En is voor hem een roode vloet,
Met Christi bloet bestrecken:
Dat alle wonden heelen doet,
Doo! Adam inghesleken,
En doo: ons oock verreghen.

✠ 33 ✠

¶ Een Liedt van die In-
stellinghe des h. Sacraments, in het
Auondmael onses Heeren Jhesu
Christi. Doo: S. H.

Op de wijze. Es send doch selig alle die.
Est op den Cix. Psalm.

Alo Ihesus Christus ghebenedijt/
Wiste dat comen was den tijt,
Dat hy van hier sou scheiden:
Men Tafel met zyn Jongheren sadt,
Dat Paeschlam hy eock met hyn adt,

✠ 33 ✠

Op

Opt laetste voor zijnen liden.
 Van herten sprach hy / heb ick begheert /
 Met v / eer my die doot aenueert /
 Dit Paesschelam te eten: § A B C
 Van nu voortan seg ick v al /
 Van desen ick niet meer eten sal /
 Van in mijns Vaders rijke gheseten.

Als hy aen Tafel met hun sat /
 Heeft hy falswoyghens ghemercht dat /
 Tghelooue en herte beyde: § (.) §
 En selde daer in een Sacrament /
 Nemende in dhande dat W:oot present /
 Bracht / gaste hen ende seyde:
 Neemt daer en eet / dat is mijn Lijf /
 Dat voor v aen dat Cruyce stijf /
 Ghegheuen wordt vol weerden / § §
 Dit doet en ghedenckt my daer hy /
 Lat ick v Verlosser en Heere sy /
 Die hier ghelooft op eerden.

Diesghelücken opt selue paas /
 Mit Wondtmael gheeyndet was /
 Sterckte hy zyn Apostelen terre: § §
 Volmakende dit dierbaer pant /
 Nam oock den Kelch in zyn hant /
 Dancksegghende sprach die Heere:
 Neemt / drinckt Al hier wt / dit is mijn Bloet /
 Des nieuwen Testamentes goet /
 Tweelch ick aent cruyce crachtich /
 Verghyeten voor v sonden sal /

Sulcke

† † † †

§ A B

pn /
n repn :

§ A B C

Die **III** =
 o / in het
 n Jhes
 g alle die.
 ilm.
 edijst /
 et /
 n : § §
 adt /
 adt /
 Opt

Sulcks doct als ghy hier drincket al/
Minder zynde ghedachtich.

Obeluck als Godt in Egipten groot/
Alle eerste ghebooren liet slaen doot/
En dat in eene nacht:

Den Coninck Pharo oock verdranch/
In die rooy Zee / ende verzanck/
Met zynen heelen heyrerachte:

Doen sichte Godt den Paesschedach/
Om soolcks bedencken dat daer sach/
Sijn groote wonder werken;

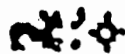
Want sy wieden daer al bekrüdt/
Met stercker hant / vant Slaef huys wüdt/
Door die rooy Zee int mercken.

Alsoo doct Christus onsen heer/
Door zynen bloede int doopsel meer (131)
Daer hy versmoort ons sonden.

Den doot hy doodet / die belle hy sloot/
Ehandtschryft dat die consciencie moort/
Heeft hy aent Cruyce gebonden.

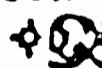
En op dat zyn Kercke die dincke altöt/
Maccht hy hem seluen een Paeschlam suböt/
Int Testament daer hy sichte;

Sijn Lichaem teten in dat Groot/
In Wünte drincken zyn Bloet root/
Door sonder woorden ghewichte.

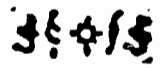

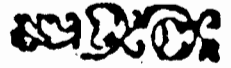

Die van dit Groot teten bedinckt/
En van den Tielcke den Heeren drinckt/
Die moet zyn doot verronden:

Dat

Wat se dat Christus Godes Soon
Nent crups betaelt heeft den vollen loon
Voor onser aller sonden:

En dat ons Godt ghenadich sy,
Die dit gheloouen en oock daer by,
Men onsen Doop vast cleuen,
Hoo sullen wy Godes kinderen zyn
Entlijcke Christi crögghen sijn,
Dat ons Godt ewich wil gheuen.

Die mensche betaeste hem seluen tent,
Eer hy ontfangt dit Sacrament,
Dat hy bekenne zyn herte:
Ost hy intrechte Ghelooue staet,
En met die waerachtighe liefde gaet,
Dat hem die soude niet smerte:
Dat hy t'gherechte en rete niet,
Om dat hy gheen verschil en siet,
Tusschen dat lichaem des heeren,
Hy moet der sonden suerdeech heest,
Aldoen door hulpe des heylighen Gheest,
Christo dat lam ter eeren.

Daerom laet ons nu alle ghelijck
Godt onsen vader in hemelrijck,
Met gantschen herten beden:
Door Christum onsen Advocaet,
Die voor al onse missedaet,
Den doot eens heeft gheleden:
Dat hy door den heylighen Gheest,
Met stercken Ghelooue altyt vermeest,

Dat

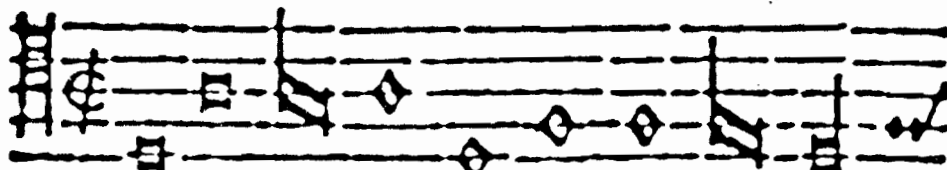
Om nae yin woord te leuen/
In rechter liefde en eenscheyt/
En dat hy ons nae dees cranchheyt/
Die ewighe vrede wil gheuen.

EN

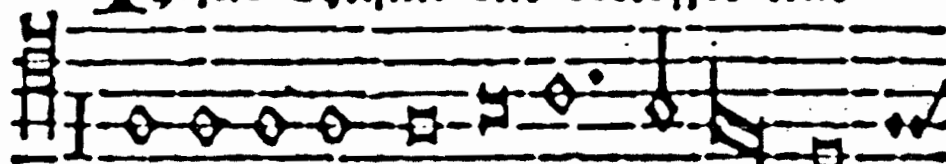
Johannes Hussens Liedt / des

h. Martelare / welcke inhoudt des hee-
ren h. Luontmael vertelt.

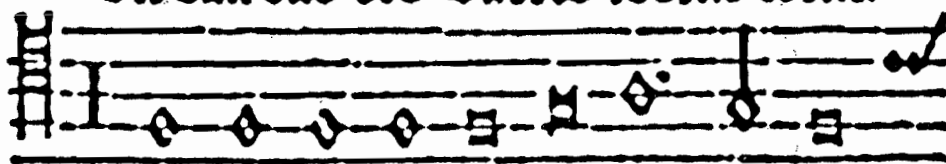
Op de naeuolghende vops.

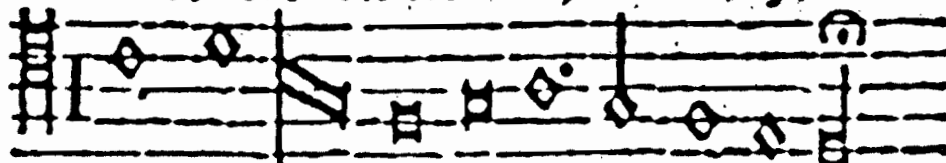
Ihesus Christus ons verlosser sent,

Die van ons des Vaders loorne went,

Doo dat bit ter lij den zyn,

Helpt hy ons wt der hel len pijn.

Op dat wy nimmers dat vergheten/
Gaf hy ons syn lijf te cren/
Verboighen in dat Groot seet syn,

EN

En le drincken jân bloet in Wijn.

117

Die hem tot die Tafel maken wil,
Neme wel acht op sone saken stil,
Want die onwaardich hier toe gact,
Voor dat leuen den doot ontfact.

†(†)†

Ghy moet Godt den Vader prijsen,
Dat hy v so wel wil spisen,
En dat hy voor uwe sonden,
Sijnen Doone toter doot laet wonden.

†††

Ghy moet gheloouen en niet wancken
Dat een spise sy voor crancken,
Wens herte is van sonden swact,
En van angste bedroeuert gact.

Sulke ghenade ende barmherticheyt,
Dorcht een herte met grooten aecbeyt,
So u wel, so blijuet van daer,
Dat ghy niet en crighet loon seer swaer.

Christus spreekt selue coemt ghy armen,
Laet my ouer v ontfarmen,
Den stercken en heest gheens Meesters noot,
Sijn conste die crijcht daer weder sloot.

Had ghy v wat connen verweruen,
Wat hoef dich dan voor v te steruen,
Dese Tafel voor v ghelidet niet,
Ist dat ghy v seluen wilt helpen yet.

†††

Ghelooft ghy dat van herten gronde,
En bekennet met den monde,
So zyt ghy recht wel beghaest,
Ende spise v siele laest.

En

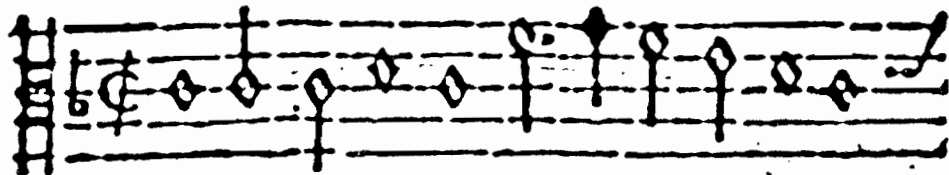
Ob 9

Die

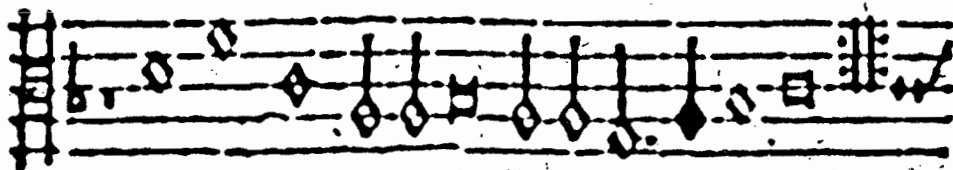
Die vuercht moet ght oock bewijfen
 Owen naesten moet ghy spijfen
 Dat hy uwer gheniete zyn
 Doo dyn Godt hy u oock heeft ghedaen.

En Liedt om Godt te
 dancken nae dat Nachtmal,
 D. Mar. Luyt.

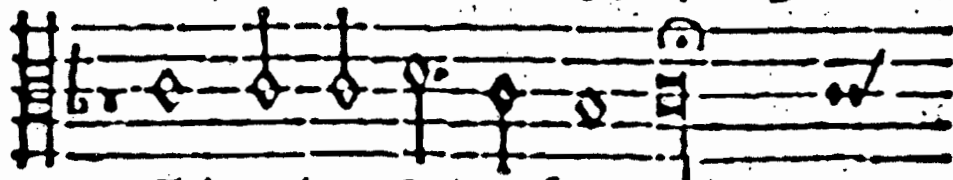
Op den naeuolghenden thoon.

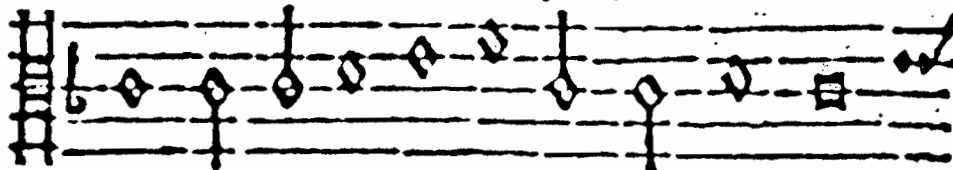
God sy ghelouet en ghebenedüdet,
 Met zynen vleesche en met zynen bloede,

Die ons arme mit spijfen beuüdet,
 Twelck ons Godt de heer gheeft te goede.

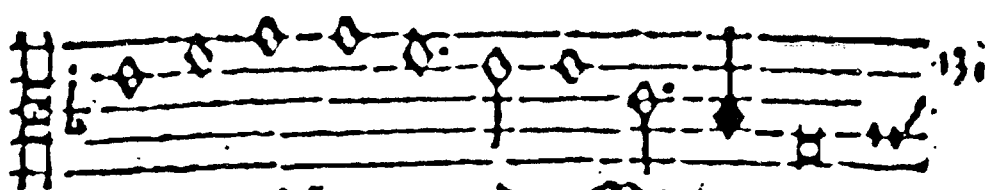

Mit die elen son,

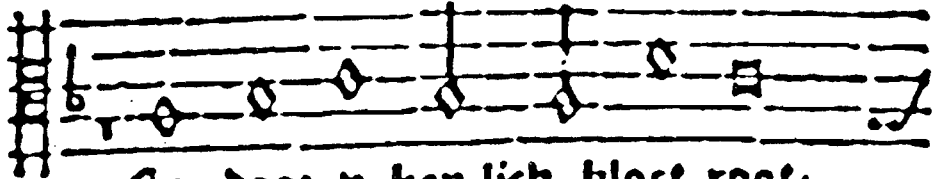

Heer door dynen heplighen lichaem,
 Dat

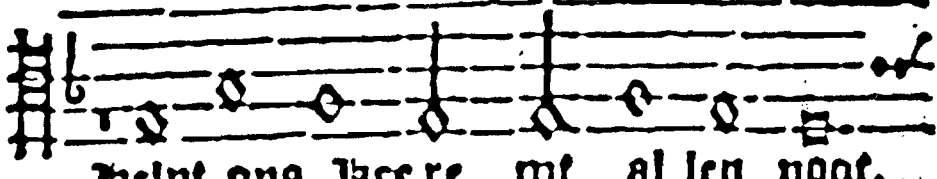
hset)
en.
te
i.
idet,
bloede,
et,
goede.
sm/
Dat

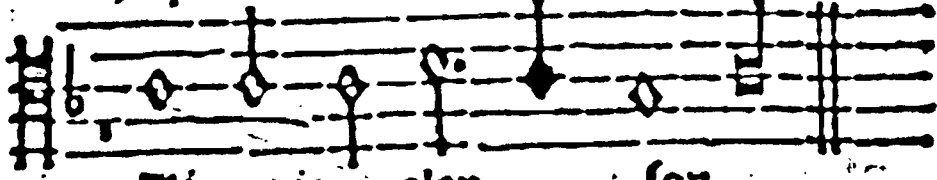
Dat van d'ijner moeder Maria quam,

En door v heyl'ich bloet root,

helpt ons heere wt al len noot.

Hi rie clep son.

Dijn heyl'ich lichaem is voor ons gegeu,
Ter doot dat wy daer door leuen,

Seen grooter goet en cond by ons geschickten,
Daer wy z'ijner by souden ghedinken. *Virtel.*

Heere d'ijn liefde so seer v bedwongē heeft,
Dat v bloet aen ons groot wonder cleeft,

Dit betaelt al onse schult,
Dat met ons Godt heeft ghedult. *Virtelcleyson.*

God geue ons allen z'ijnder genadē segen,
Dat wy gaen op z'ijne wegen.

Met rechte liefde en broederl'iche trouwe,
Dat ons deser sp'usen niet en rouwe. *Virtelcley.*

Heer d'ijnē heyligē Gheest schijnt ons aldt,

Die ons al met rechter mate beurt,
Op dat v arme Christenheit, 428
Leue in vrede en in eenicheit. Kirieleison.

En Een Liedt / Waer in corte-
lijck den gheheelen Catechismus
begrepen is.

Op de wijze: Nun freut euch lieben Christen

Liet ons nu Christenen blide zijn,
En van heelen herten singhen,
En oock met sinne beliden sijn,
Gods woord voor allen dinghen: §§§§
Dat ons van Godt ghegheuen is,
Ghedeylt in vier hoofstucken sijn,
Catechismus ghenamet.

Gods wille toecht dat eerste deel
In die Gheboden beschreuen,
Godt vreesen en betrouwen heel, §§§§
Den naesten minnen int leuen,
Waer met v Godt leert leuen recht,
En al v sonden bekennen recht, §§§§
D looghende doot en leuen.

Daerop volcht der ghenaden woord,
En troost den sondare weder,
Dit stelt ons Ihesum Christum voort,
Gheb inghen aen den cruyce neder,
Betalende voor ons, ons schult, §§§§
Des Wedts gheboden by veruult,
En schincht ons weder dat leuen.

Tien berden dwinght ons dese leer/

Tot Godt den Vader weenen/

En met vertrouwen bidden seer/

Dat hy ons wil verleenen/

Sijn Goddelijcke hulpe ende macht/

Waar door zijnen wille wordt volbracht/

Oock wel op deser aerden.

Twee Sacramenten in zijn woort/

Gheeft ons Christus onghespleten/

In zijnen doot diet eerste oorboort/

Wort eens ghedoopt / sonder verghefen/

Dat Christus eenen dieren schat/

Ons gheuet te dit Waterbat/

En vercrughet alle ghenade.

Wy eeten oock en drincken wy/

Dat lijf en Bloet Christi op erden/

Twelck leuendich maecht en oock daer by/

So dat wy stercker werden/

Om sonde / doot / en dupuel zaen/

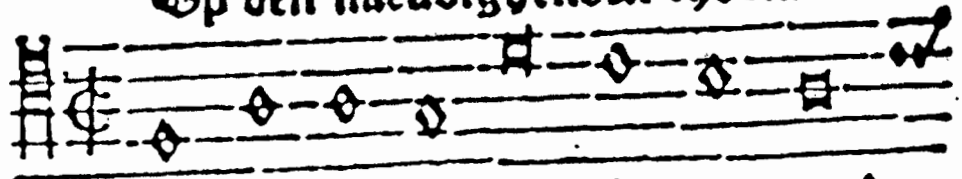
Sonder vergaen / te wederstaen/

Al costet goet / lijf / leuen. Amen.

Den Lofsanck Za-

charie. Luc. j.

Op den naeuolghenden thoon.

Ghe lo uet sy den Heere groot/

Sijn volck versoekt met ghenaden/

Ob inij

Godt

son.

Oste=

ustead

3 3 3 3

3 3 3 3

3 3 3 3

dit/

3 3 3 3

Tien

lute:

 harp:

 organ:

 horn:

 lute:

 3 3 3

 (1 3)

 Het

Het is gantsche barmherticheyt,
 Die Godt in onse herten spievt,
 Hy toecht en dinct aen zyn verbont,
 Hoe hy met zynen heylighen mont,
 Een en Eedt hier voortijds heeft gheswoeren,
 Een en man daer toe vertoren,
 Onsen Vader Abraham,
 Van wiens Zaet ons die salicheyt quam.

(3 3) 15.

Den grondt zyns hertens Godt ontfloot,
 Menfende dees ellende groot,
 Daer in die wereldt gheuanghen lach,
 Van Sathan gheplaccht nacht en dach:
 Och lieue Godt in ewelicheyt,
 Hoe groot was v barmherticheyt,
 Dat ghy belooft die croone altijt,
 Door wien Sone ghebenedijt.

(2 3)

Nae dien wy nu verlosset zyn,
 Van sonde doot en ewighe pijn,
 Doo sullen wy nu vreesen niet,
 Den Duvel die veroordeelt vliet,
 Godt wil nu zyn ons Vader by,
 Dies wy hem willen alleene vry,
 Ons leuen lanch hier in dit pleyn,
 Met dienste dienen al ghemeyn.

✠

✠

En ghy mün lieue kindt seer sijn,
 Sult een Propheet des hoogsten sijn,
 Ghy sult van Godt den herre goet,
 Vercondighen niet herten vroet,
 En synen wech bereyden wel,

✠

Ab v

Op

Op dat hem elck wachte snel/
Ghy sult dat volck kennen leeren/
Den ewighen Gode Christum des Heeren.

Ghy sult leeren / op dat elck weet/
Vergheuinghe van syn sondich leet/
Van Godes barmherticheyt/
Dooz Christo inder ewicheyt:
Dat is een gawe groot om louen/
Die ons hier coemt van bouen/
Die Godtheyt Christi schijnt hier zoet/
Ghelijck der Sonnen opganck doet.

Hy is alleen des Vaders schijn/
Die onse herten verlichtet sijn/
Hy heeft ons dooz sijn groote macht/
Verlost wt duysternisse en nacht/
Daer in wy saten alleghelijck/
Verdoempt van Sathan in sijn rijck/
Op dat ons voeten nu staende recht/
Den wech der vreden / treden recht.

O heylighe Dijnuldicheyt/
Dijn wtuercoien Christenheyt/
Can niet ghenoechsaem prijsen v/
Dat ghy haer Vader ghenadich nu/
Dijnen eenighen Sone hier gheeft/
Die vanden Duyuel haer verlost heeft/
En oock den heylighen Gheest sent/
Waar dooz sy Ihesum Christum kent:

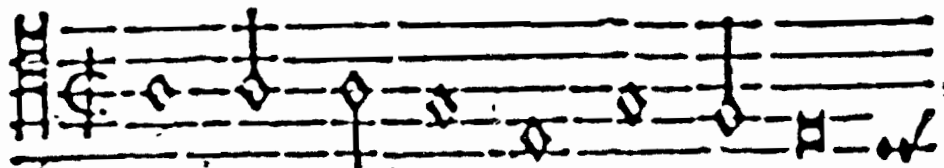
¶ Men

Den Lofsanck ofte dat 16.

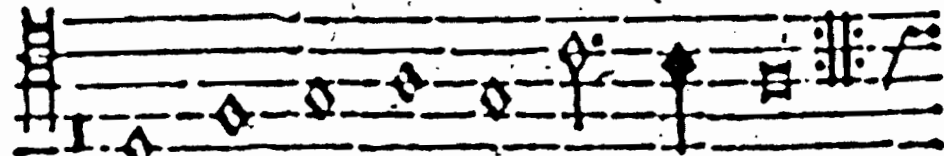
Liede Marie. Luc. ii.

Magnificat anima mea Dominum.

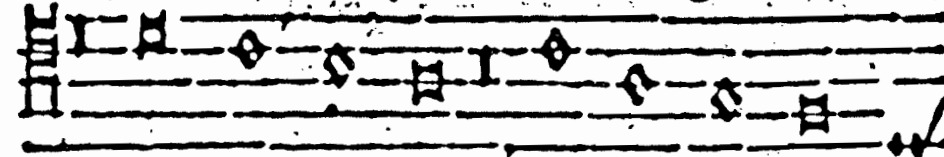
Op de wijze vanden. Cypriū. Psalm: Ofst
op: O Heren Gode / den Eerlic Wout. Ofst
op den nauolghenden thoon.

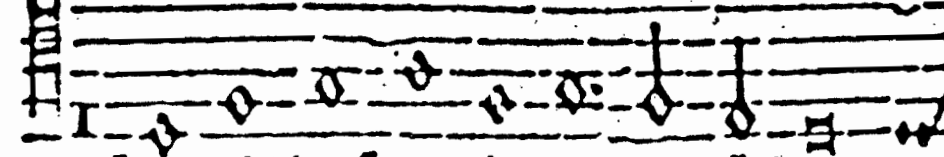
Mijn Siele prijst den heere ster/
In Godt mijn Salich maker hier/

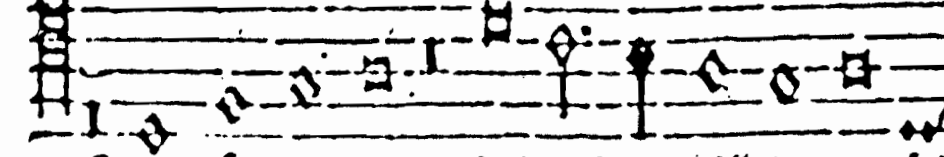
En mijnen gheest op sprin ghet:
Ma ri a sel ue an ghet:

Sijn goetheyt goet, heest die ootmoet/

Sijn Dienstmaechts niet verstellen/

En geest volbracht, Sijn Goddelijcke macht/
Dies

Heeren.

cet/

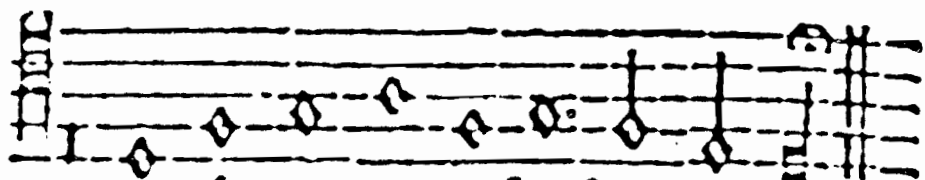
2/3

3:4:3

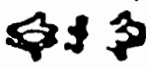

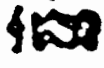
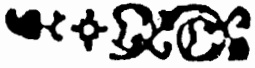
3:4:3

Den

Dico sy my al lof spreek ken.

Sijnen name te ghebenedijt,
 En gheeft den menschen vrede,
 Die hier op zyn goetheyt altijt,
 Hoopen en vreesen mede:
 Want in syn werck,
 Zo hy seer sterck,
 Met synen armen sijn,
 Verstroeyt terstont, tot inden gront,
 Die opgeblasen van herten zyn.

Die Rucke hy vanden stoele stelt;
 Die nedere doet hy rïsen,
 En die van hongher waren ghequelt,
 Heeft hy veruult met spïsen:
 Die Rucke hy laet, gaen onuerzact,
 En oock met üdel handen,
 Maec in dit dal,
 Die armen al,
 Helpt hy wt droefheysts banden.

Hy heeft Israhel zynen Vnecht,
 Ghenadich aenghenomen,
 Syn goetheyt hy bedacht te recht, (f. °. †. †)
 Daer met hy hem wou vromen:
 So hy voormaec, den Wadecen claer,
 Hadde voorlanck gheswoeren,
 Abraham bekent,

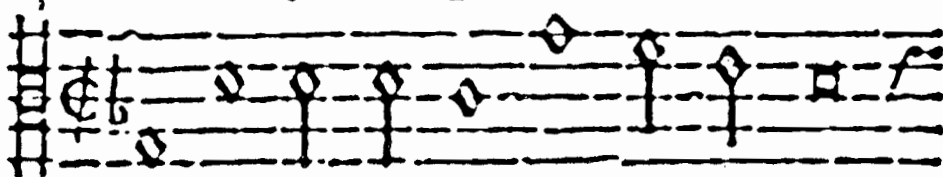
En zyn Zaet gent/
In ewicheyt vercozen.

17.
§. §. §

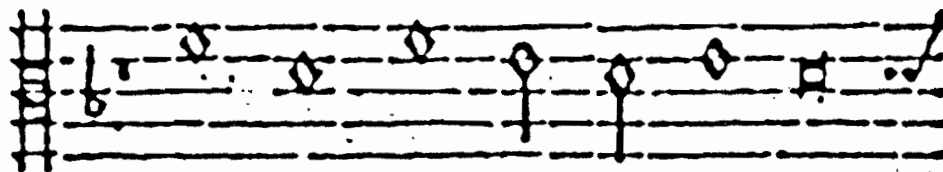
Den Lofsanck Symeonis.

Nunc dimittis Seruum tuum. Luc. ij.

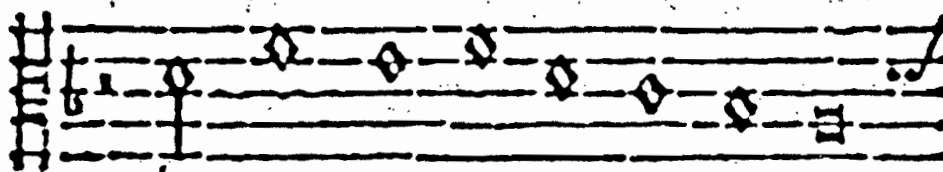
Op de volghende vopo.

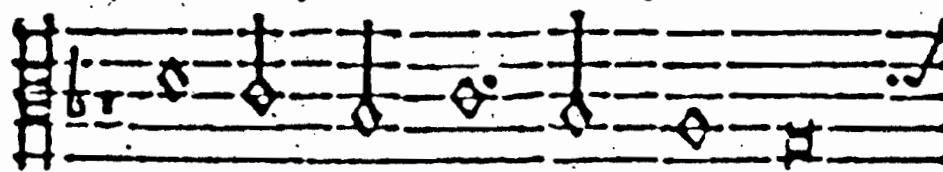
Met vrede en vruecht gae ich daer in/

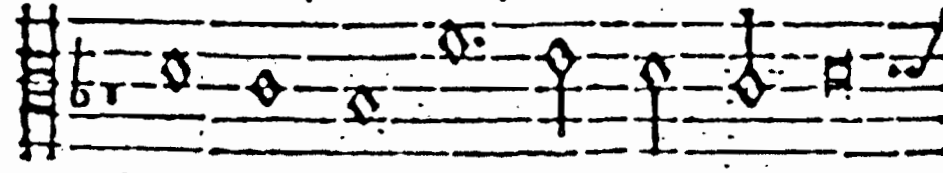
En al nae Gods wil le/

Ghecroost is my mÿn hert en sin/

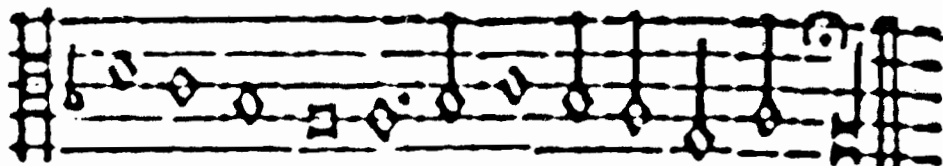

Ghe rust en stil le/

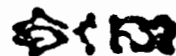

Soo my mÿn Godt belouet groot/

Ad

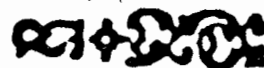
Nu is den doot, my eenen daep geworden,
 Dat maecht Christus Godes Doon clare,
 Die daer is mijn Salicheyt,
 Den gh' my hier laet sien voorwaert,
 Ende bereyt,
 Dooz rolen wy hier verwerpen,
 Sonder steruen, een leuen.

Ghy maecht dat hem alt volck hier siet,
 Wel grooter ghenaden,
 En tot zyn Rijke ghy ontbiet,
 Alle brladen,
 Dooz v heyligh diebarr woort,
 Twelch is ghehoort, op alle paden.

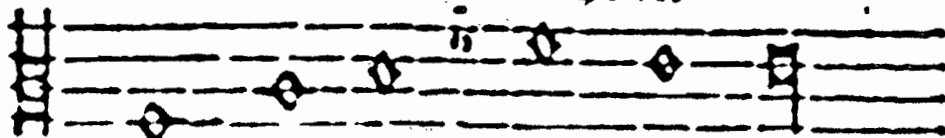
Nu is dat licht twelch hier gheschiet,
 Dooz allen heyden,
 Te lichten die hem kennen niet,
 Sonder affscheyden,
 Nu is den volcke Israel,
 Sonder ghequel, lof, prijs, en eere.

Den Lofsanck S. Ambrosij.

Te Deum Laudamus.

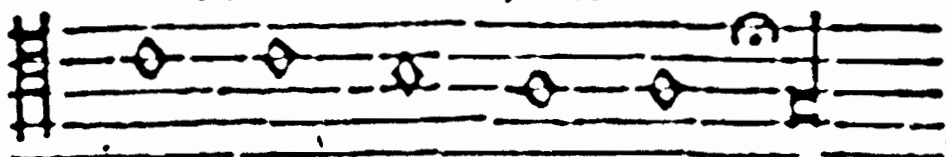
Den eersten Choor.

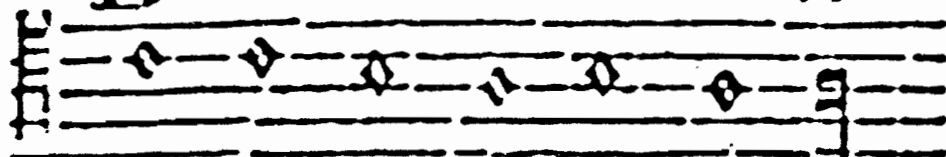
Here Gott wy lo uen

Den

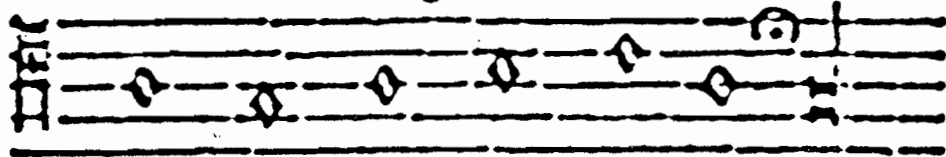
Den anderen Choor.

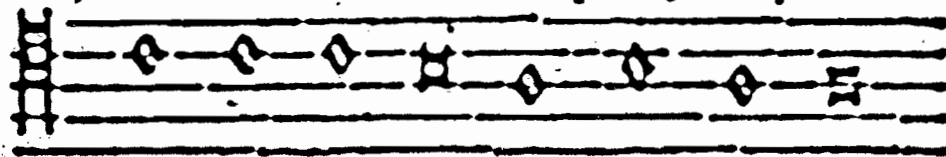
Here Godt u danck hem wt.

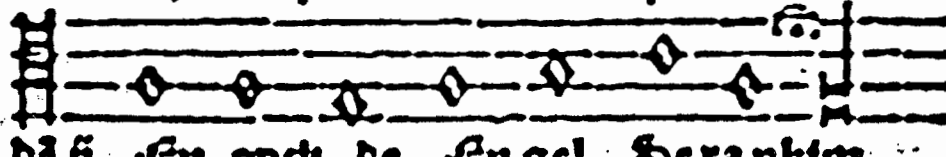
De. i. O Vader die ce wltch zyt,
den. i. Al le En ghe len o Heer,

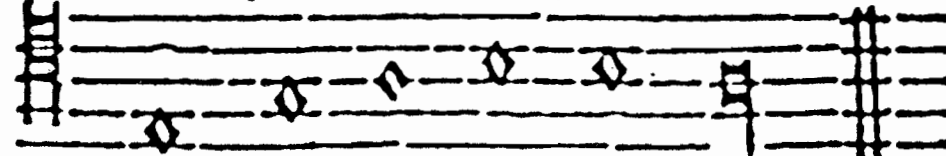
de. ii. Eert die gant sche aert de wlt.
de. iii. Io uen u en prij sen seer.

de. i. O prijs die Engel Cherubim,
de. i. Dijn lof ooch on uer sa de licht,

de. ii. En ooch de Engel Seraphim.
de. iii. Roe pen so seer ghe sta de licht.

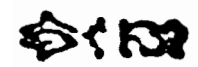
de. i. Hiep lich is on sen Godt,
de. ii. Hiep lich is on sen Godt.

U Heye

Den

orden,
on clare

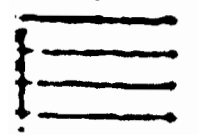
et fier

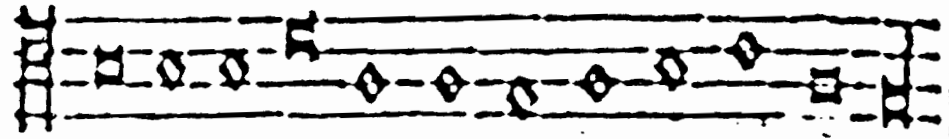
lets

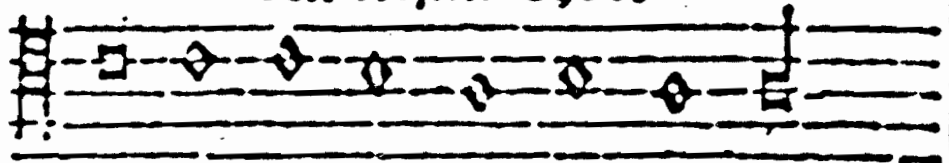
Wolij.

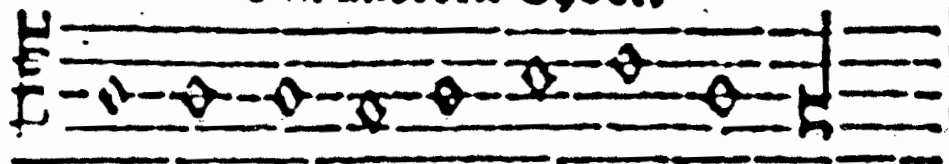
¶ **Beide die Choozen te samen.**

**Heyligh is onsen God, die heere Zebaoth.
Den eersten Choor.**

**Die he me len en eer de bieyt,
Den anderen Choor.**

Sijn vol van uwer Ma ye steyt.

¶ **Dit wert oock doorts ouerhant ghesongen,
veruolghende den Kerckfang, den einen
Choor nae den anderen.**

Den eersten Choor.

Die heylighe Goden al,

Den anderen Choor.

En der heue Propheten ghetal.

**De eerste Choor. Der Martelaren schaer,
Den tweede Cho. Louen v heere int openbaer.**

Den i. Die gantsche Christusheyt,

Den ij. Op aerden in uen naem wispreyt.

Den i. V Godt v ider in hoecsten thron,

Den ij. En uwen eenighen heuen Soon.

Den i.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

Den i.

Den ij.

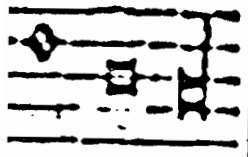
Den i.

Den ij.

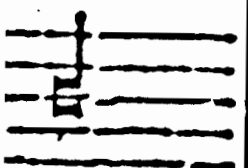
Den i.

Den ij.

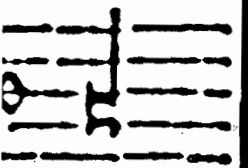
men.

e Zebaoth.

breyl

steyt.

gesongen
en eenen

schaeer/
openbaer.

spreekt.

in thron/
Soon.

den f.

den l. Den heyligen Gheest en trooster wijs' 19.
 den ij. Met rechten dienst, sy lofen prys.
 den l. O Christus die een Coninc zijt,
 den ij. Der glorien ghebenedijt.
 den l. Ghy zijt des Vaders excellent,
 den ij. Ewigghen Sone hier bekent.
 den l. Des Maghets Licharm hebt ghy niet
 versmaet,
 den ij. Om te verlossen menschelick zaet.
 den l. Ghy hebt verstoort des doots ghewelt,
 den ij. En alle Christenē indē hemel gheselt.
 den l. Ghy sit aen Godes Rechterhant,
 den ij. In dūnes Vaders rijke playsant.
 den l. Ghy zijt gbeloest hier ouer al/
 den ij. Een Rechter die noch comen sal.
 den l. Helpt ons toch no die knechten dūn/
 den ij. Die met v dierbaer bloet verlosset zūn.
 den l. Laet ons in hemel zūn gheteelt/
 den ij. Met dūnen heylighen gheselt.
 den l. Vvolck heer wilt behouden heel/
 den ij. Ghebenedijt oock v erfdeel.
 den l. Regeert, en helpt hem so ghy toescyft/
 den ij. En maectse groot in ewicheyt.
 den l. Wy louen en prysen uwen name sent/
 den ij. Daghelijc, ewich en sonder ent.
 den l. Bewaert ons heere desen daech/
 den ij. Van sonde en al dat schaden mach.
 den l. Sūt ons ghenadich met der daet/
 den ij. Ontfermt v onser vwoech en laet.

Et den f.

den l. Laet ons dñ goetheit comen by/
den ij. Soo wy en v vertrouwen vry:
den l. Op v betrou ick lieue heer/
den ij. Laet my in schanden nimmermeer.
A M E N.

C Een Liedt van die blif. Salicheyden. Math. 5.

Op de wijze. Dñ seind die Gelligen
Ichem Gebort.

L Christus ghinc met zijn Jongheren goet/
Op eenen berch met rasschen spoet/
En leerde daer met zynen mont/
Des salicheyts vasten gront. • Tirtel. •

Salich zyn d'Arme van Gheeste hiet/
Want Godt ontfermet haer schiet/
Om dat sy ootmoedich gaen ghelijck/
Daerom toehoort hem Godes rijck. Tirtel. •

Salich sijn die saechtmoedich zyn/
Ies de sal hun voorspoedich zyn/
Om dat sy handelen met ootmoet/
Sittten sy Eerdsche goet. Tirtel. •

Die truerich schreven / sonder recht/
Christus den heere salich secht/
En sullen ghetroost zyn en ghespaert/
Als swerelts vruucht droef heyt gaert. Tirtel. •

Salich zyn die hun gheuen snel/
Om recht en vroom te leuen wel

Blens

R R S A B E A D F H R M A N V M I J

Diens hongher en dorst rechtvaerdich Raet/ 20;
Daerom sullen so zyn versaet. **Versley.**

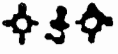
Salich zyn die met ontscremen groot/
Haren naesten helpen, in den noot, (.)
Hy sullen ghenade behalen hier,
Want Godt sal al betalen siet. **Versley.**

Wel hem die zyn van heelen reyn/
Niet soeckende dan Godts woort alleyn/
Sonder bedroch en valschen grout,
Die sullen Godt sien ter slont. **Versley.**

Salich sal zyn met groot voorspoet/
Die vrede soecht en arbeit doet,
Dat twistich ghekijf tot vreden coemt,
Die sal Godts kint zyn ghenoomt. **Versley.**

Salich zyn die om t'ghelooue recht/
Veruolginghe laden, en worden belecht/
Sijt lustich en blide op dat termijn/
Wen loon sal groot by God zyn. **Versley.**

Dit zyn die deelen der salicheyt/
Om te leuen in ghehoorsaemheyt,
So Christus leeringhe bewijst,
Op datmen Godt laest en prijst. **Versley.**

Die sondighe wereld is sere onutoet/
Die salicheyt soecht in gelt en goet,
Niet denckende dat vergaet sicut,
Sonder ghewin oft profijt. **Versley.**

Een Liedt van die veruloec-
kinghen die Christus dede. Luc. 6.

L c y

in by
vry:
ermeer.
te blijf.
algen
heren goet/
spoete
nt/
teley.
te hier/
t/
h/
l. **Versley.**
yn/

Versley.
recht/
rt/
vert. **Versley.**
iel/
Blens

Op den vordgaenden thoon:

Die salicheyt heeft Christus gheleert/
Op dat hy gheloest sy en gheert/
En dat elck tot zijn rijke behoort/
Die hier recht leest nae zijn woort. *Tirieleys.*

Hy leert ons oock die straffe en pijn/
En dat hy oock veruloecht sal zijn/
Die sonder ghelooue heeft gheleert/ (: :)
En die der liefden wederstreeft. *Tirieleys.*

Wee v, spreekt hy, die tadelich goet
Lief hebt, en stelt daer op uwen moet/
Dat ghy voor den morgen zijt voorlicen/
Want uwen troost sal haest vlien. *Tirieleys.*

Wee v die spijse mis bruyckt en danck/
Tot ouerdaet sonder Gods danck/
Die tijt die comt en haest hem seer/
Dat v hier niet helpt meer. *Tirieleys.*

Wee v die in boosheyt zyt verblijt/
En lachen alst qualijcken gaet alijt/ † †
Als ghy ter hellen danssen sult/
Sult ghy hulpen voor v schult. *Tirieleys.*

Veruloecht so hy die hem so draecht/
Dat hy den Goddeloosen behaecht/
Die liefde der werelt is voor Godt/
Een opantschap en een spot. *Tirieleys.* ❧

Vvee hem die anderen hier ontlicht/
En vinen broeder niet en verlicht/
Vrel beter ware hy verdroncken zaen/
Dan Godes woort te wederstaen. *Tirieleys.*

Vvee

Vvee den Sleden die Godt verclact/
Met zinnen woorde gheopenbart,
En haer leuen toch beteren niet,
Door sy vallen int verdriet. **Vtrielep.**

Wee hem die Gods woort heeft gehoorst,
En roost noch tans, woighet en moorst,
Stortende noch donnoosel bloet,
Berradende soo Judas doct. **Vtrielep.**

Wee, vloech, en angst Christus toescicht/
Al die zyn volck verleyden slecht,
Door gheueynsicheyt en blijden sin/
Om dit aertich goet en ghewin. **Vtrielep.**

No helpt en behoedt ons trouwe Godt,
Dat wy niet en leuen by dit rot,
Want die Gods Rijcke niet en soecht,
In ewicheyt is veruloecht. **Vtrieleps.**

E Een Liedt op den text

Math. xi. Coemt al tot my
die beladen zyt.

Op dewijse. **O** Jesu zart Ghelecker art.

M Enighen dach, ick segghe ach,
Mijn droefheyt wast met oopen,
Maer int gheclach, hoor ick ghewach,
Compt al tot my ghelooopen:
Ghenade siet, crucht ghy voor niet,
Door Christum tallen daghen,
Doo v Godt doet ghewaghen.

C iij

Dii

Vvee

Dit ist gheschal / int aertsehe dal /
Compt tot my al / als v misual /
Met sonden wil verdraeyen /
Cleyen cudeken ghy / compt v op tot my /
Ick sal v gantsch verstaeyen.

436

Van my allen / leert all ghemeen /
Goetmoedich zyn van herten /
En dencke eckeyn / op myn woord teyn /
Dit luytsamuch in smerten /
Myen lasten pack / al met ghemack /
Dult ghy willich aenueerden /
Met my op deser erden /
Als ghy zyt / een cleyen tyt /
In desen strit / sal v subit /
Myen Vader den Trooster seynden /
Dyner Gheest goet / die tan en doet /
Allen druck van v wenden.

406

406

Gede sterck en wys / v sy den prijs /
Allene toeghemeten /
Gheest ons dijn spijs / int Paradijs /
Met Christo te moeghen eten /
Dat is zyn rijk / daer wy ghelijck /
Met hem sullen regneren /
En voluck iubileren /
Doo zynen gheest / die in dit soceest /
Ons hier verkeest / onbeuteest /
Te pinfen Godes namen /
Cranchen ghesent / met herten mont /
Die dit beghert spieckt Amen.

406

406

406

Hier nae volghen sommi-

ghe Liedkens die men Hymnos noemet,
en worden veel ghesonghen inden
Aduent ende andere Fee-
sten des Jaers.

Die Hymne of Ioffanck des Aduents.
Veni Redemptor Gentium.

Op den naeuolgenden thoon.

Uerlosser der Heyden u tot ons went,

Des Maghets kint nu hier bekent,

Zwelck de wereldt recht verwondert,

Dulck een Gheboorte Godt wifondert.

Niet van bloet noch van vleesche,
Alleen door s'Gheslo verheesche,
Is Godes woort mansche worden hier,
Bloet en vleesch vander vrouwen fier.

Te liij **Dis**

Des Magets Uchaem bevruchtet wiert/
En bleef met cupschept hier versiert/
Hier wt schijnt ons oock alle duercht/
Godt was daer in zijnes thronens vrucht.

Hy ghelick hier wt de Camer zijn/
Een Conincklike Sale sijn/
Godt en mensche een Persoon, ✠
Den wech loopt hy om onsen loon.

Sijnen loop quam vanden Vader hier/
En keert tot den Vader schier/
Hy daer neder tot der Hellen poel/
En rees op weder tot Godes stoel.

Die daer ghelick den Vader zyt, ✠
Volbrengt int vleesch uwen styt/
Dies ewich v Goddelijck werck/
Des vleeschs cranchheit in ons maect sterck.

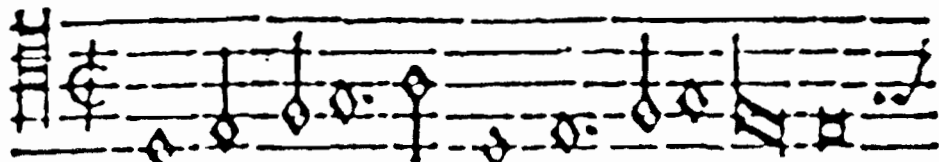
Dijn Cribben schijnen seer licht eenpaer/
Den nacht gheeft een nieu schijn clare/
Duyfkeris en mach daer niet zyn/
Ighelooue blijft in schoonen schyn.

Lof sy Godt Vader in hoochsten thron/
Lof sy Godt zijnen eenighen Soon/
Lof sy Godt den heylighen Gheeste/
No en altijt die meeste.

I Den Hymnus vā die Ghe-
boorte Ihesu Christi.
A Solis ortus cardine.

Op

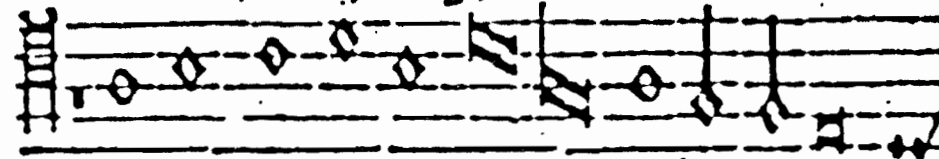
Op den naeuolghenden thoon.

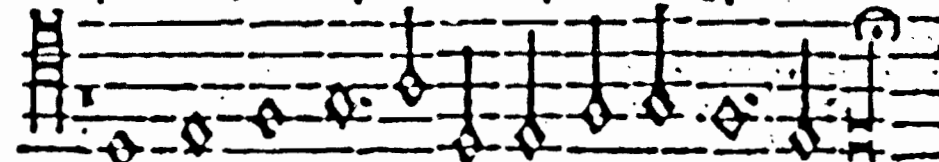
Christum willen wy louen schoon,

Der reyner Maghets Maria Soon,

So wijt die schoone Sonne streckt,

En aler we rekt eyn de rekt.

Den Salichmaker aller ding,
Nam aen eens knapens luf ghering,
Op dat hy tolcesch door tolcesch verwarf,
Eer dat zyn schepsel heel verdarf.

Godes ghenade van hemel groot,
Haer in die reyne Moeder goot,
Een Maghet droech des hemels pant,
Twelck der natueren Wet niet vant.

Dat zedich huys der herten cleyn,
Wort eenen Tempel Godes reyn,
Die gheen man kent, noch doek en port,
Wentucht van Godes woort, vonden wort.

E e u Die

et wlecl/

recht.

433

:bler/

333

streck-

paer/

thoon/

she=

Op

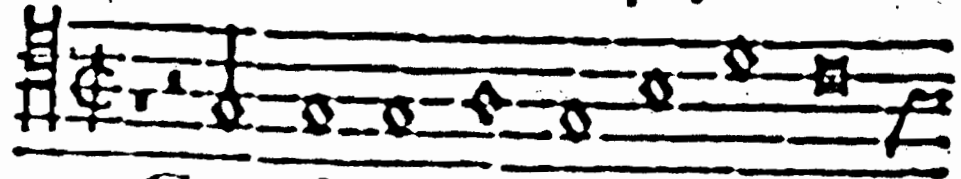
Die edele Moeder heeft geboren;
 Den Gabel voorsen te voren,
 En D. Van met springhen voorsach, †††
 Doen hy in Moeders Ickhaem lach.

Hy lach int loey met armoey groot,
 Die herde Crbbe hem niet verdrool,
 Heet clepne melch yā spēse diet †††
 Die noyt gheen voeghel hongher liet.

Des hemels Choor verblāt hier of,
 Die Engbels singhen Gode lof,
 Den arinen berderen wort vertell,
 Den heer en maker aller welt. ††††

Lof, eer, en danck sijn allen,
 Chyfte geboren des maghets reyn,
 Met den vader en heylighen Gheest gheset,
 Van nu tot inder ewicheyt. Amen.

¶ Een Liedt van Kerstracht.
 Op ten naeuolghenden thoon,
 door D. Marti. Luyck.

Dat ghy Mensche geboren sijt,
 Van

men
root
of
gbes
acht
tje
u

Van een der Maghet dat is waer,
 Daer af verbielt die Enghele scheer.
 Al die leys.

Des ewighen Vaders eenich kind,
 Men no in der Erbben vint,
 In ouen armen vlesch en bloet,
 Verleet hem hier dat ewich goet. *Alleley.*
 Den al des werelts crinch niet besloet,
 Levt daer in Marien schoot,
 En is een kindhijn worden cley,
 Die alle crinch behoudt alleyn. *Alleley.*
 Dat ewighe Licht van daer seet sijn,
 Gheeft der werelst den nieuwen schijn,
 Het schijnt wel inder middernacht,
 En maect ons kinders des lichts bedacht. *Allel.*
 Den Sone des Vaders een God oock puert,
 Wilt en gast in swerelto schuert,
 Hy puert ons wt dit lamme al,
 En maectt ons cruen in zinghetal. *Alleley.*
 Uet arden arin hy comen wou,

Van

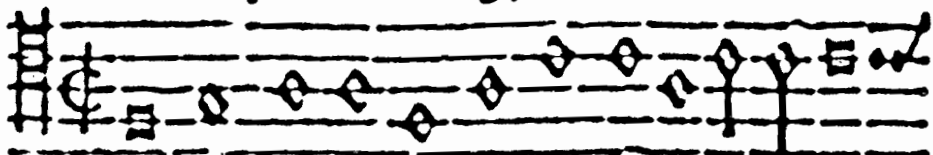
Dat

Dat by onser erbarmen sou; § § § §
 En in den hemel maken rijck,
 Dynen lieuen Engbelen ghelöck. *Virtelers.*
 Dat heeft by ons allen hier ghedaen,
 Om sijn liefde te looghen zaen,
 Des verhuecht haer al die Christenheyt,
 En danckt hem des in ewicheyt. *Virtelers.*

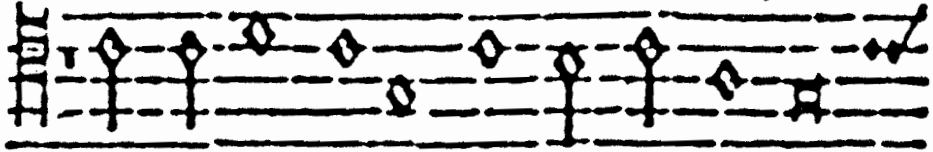
Y Een Dancksegginghe vooz
die Gheboorte Ihesu Christ.

Grates nunc omnes.

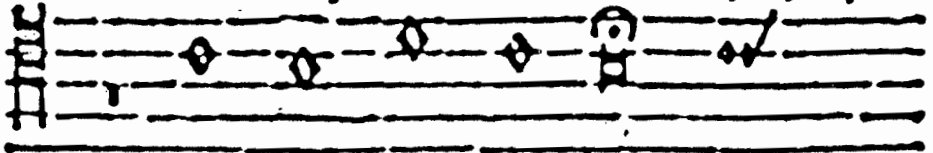
Op de natuolghende voos.

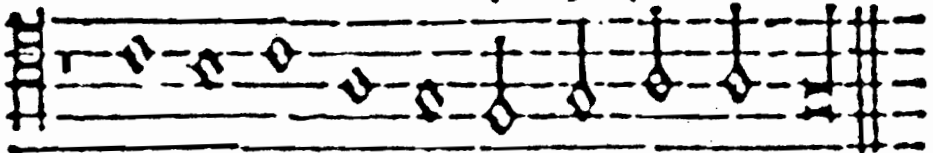
Wij segghen al danck den lieere Christo alcht,

Die ons met sijnen woorde verlicht heeft,

En de verlost heeft,

Doot sijn doot en bloet vā des diuuels macht.

¶ Du verhaeltmen dijnmaelo.

Dem

33: 33

Witteleys.
edaent.

sept,
Witteleys.

le booz

Witteleys.

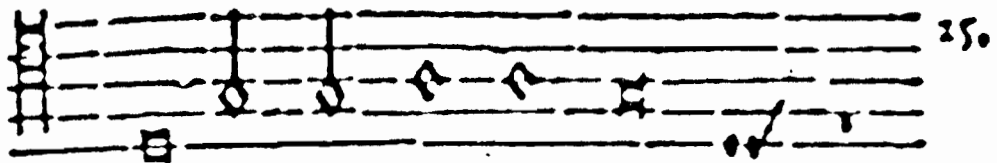
Witteleys.

beest,

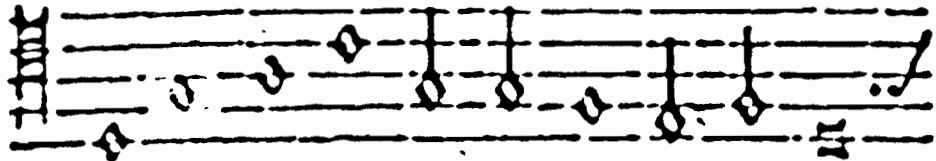
Witteleys.

macht.

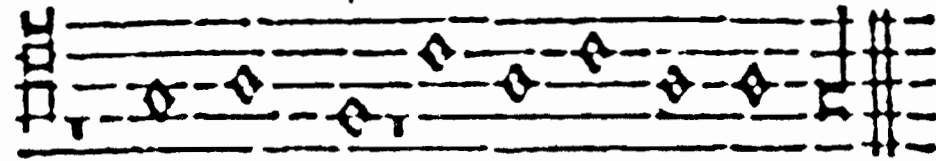
Hem

Hem willen wy al le,

Met der En ghelen ghe schal le,

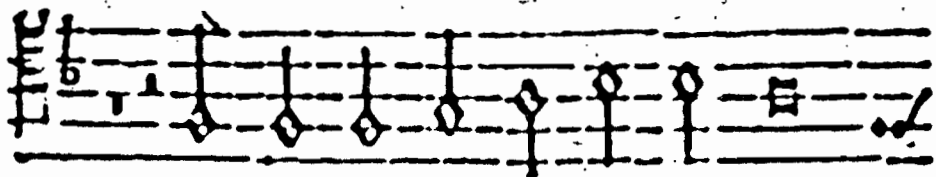

Singhen lof, so God in der hoochde.

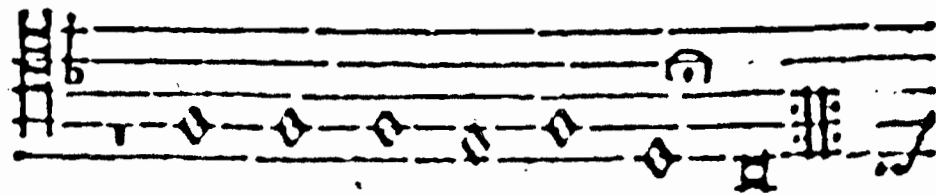
Een ander Liedt op die

woorden. Dies est Igitur.

Op den naeuolghenden thoon.

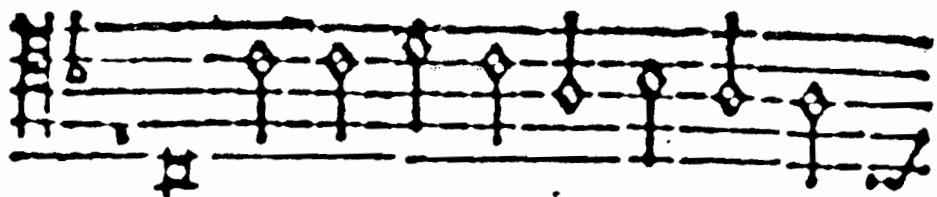

Dit is den dach van vrolichheit,
Want Godes Hoon van ewichheit,

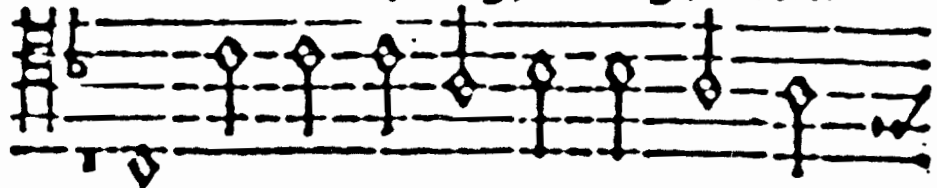

Door al len Cre a tue ren:
Duer al le na tue ren:

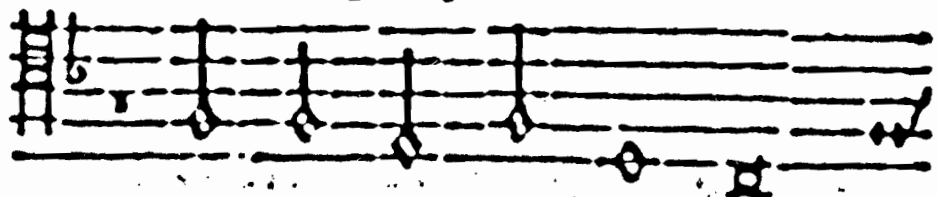
Van

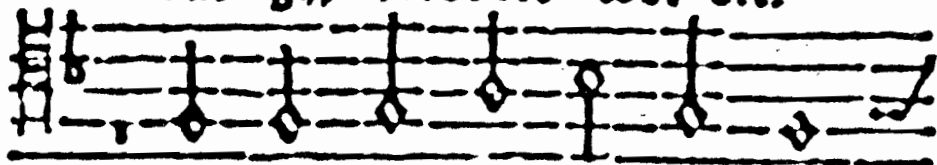
Van eender Maghet is ghebooren,

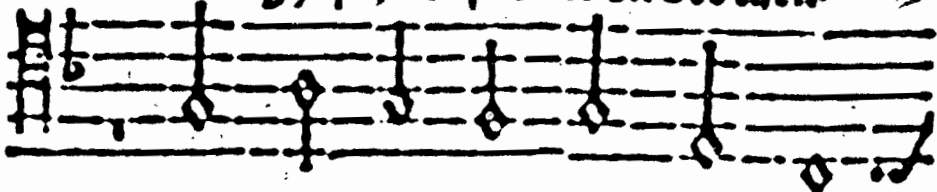
Maria ghy zyt wt uer co ren,

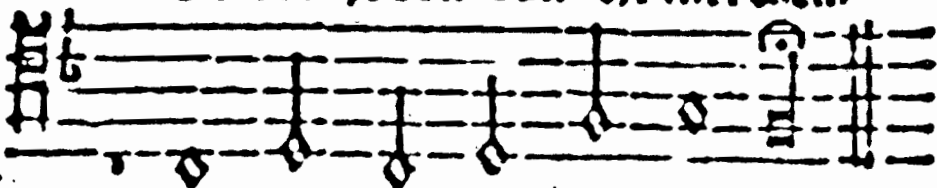
Dat ghy Moeder wor det:

Dit gheschiet soe wonder licht,

So des Soon van hemel rick,

Die is nu Mensch geworden.

Gheluck die Sonne dat Glas doorsteecht,
Met haer glauße repie,

Zwels

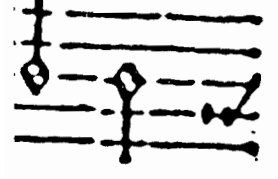
Z
D
X
D
G
H
G
H

W
D
H
G
Z
G
G
G
G
G

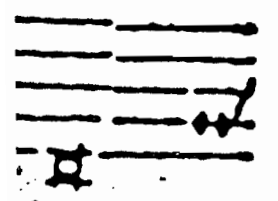
Z
W
S

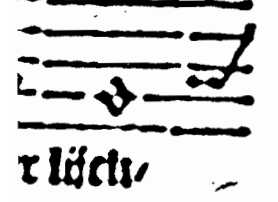
gebooren,

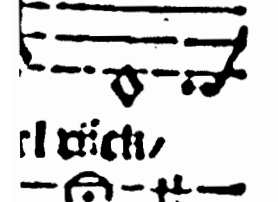
co ren,

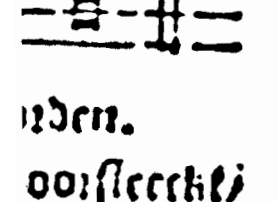
dit:

er licht,

el licht,

nden.
voorsleecht/

Zwelck

Zwelck sy nochtans niet af en breekt,
 Doo merckt hier al ghemeyne:
 Also wort oock ghebooren hier,
 Van eenre Maghet reyn en siet,
 Godes Sone vol weerden/
 Sijn bedde wert in een crulle ghespriet,
 Grooter lammet hy voor ons leet,
 Hier op deser erden.

62.
 ♯ ♯ ♯ ♯
 ♯ ♯ ♯ ♯

Die Herderkens op dat selue pas,
 Vernamen nieuwe mare,
 Dat Ihesus Christus ghebooren was,
 Sprach die Engelsche schare:
 Ecu Coninck ouer die Coninghen groot,
 Zwelck Herodes seer verdroot,
 En sant wt zijne boden:
 O wat grooten valschen list,
 Dacht hy teghen Ihesum Christ,
 Die Hinderkens liet hy doden.

♯ ♯ ♯
 ♯ ♯ ♯ ♯

Een ander vander Gheboorte Ihesu Christi.

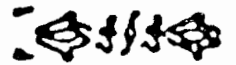
Op den voorighemelden thoon.

En kindken so lovelijck
 Is ons ghebooren hupden,
 Van eender Maghet supuerlijck,
 Tot troost der armen luyden,
 Waer ons dit kindken niet ghebooren,
 So waren wy al te male verloren.

♯ ♯ ♯ ♯

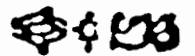
Die

Die Salicheyt is voor ons allen/
O soete Ihesu Christus altit,
Dat ghy mensche ghebozen zyt,
Wecnt ons van ihelsch vallen.

Den tijt is nu heel vol solijt,

Om prisen Godes name,
Dat Ihesus Christus ghebenedijt,
Is comen tonser vrime,

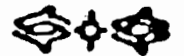
Het is voorwaer groote oolmoet,
Die Godt van hemel by ons doct,

Hy is een Dienaer worden,
Sonder sonde ons allen ghelack,
Door wien wy worden ewich rijck,
Hy draecht al onse borden.

Wel hem die des gheleouens is/

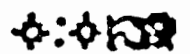
Met heeler kercken trouwen,
Want hy sal salich zyn ghewis,
Wel hem die hier op bouwen:

Dat Christus heeft ghenoech ghedaen,
Voor ons, en is oock wylghegaen,
Van God den ewighen Vader,
O wonder, ouer wonder daet,
Christus draecht ons missedaet,
En stillt onsen hader.

Des danckt hem alle Christenheyt,
Voor sulcken grooten goede,
En bidden zyn beurberticheyt,
Dat hy ons hier behoede,
Voor valsche leere ende boosen waen,

Dactin

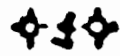
Dacrin wy langhe hebben gheslaen)

Wy wil ons dat vergheuen:

God Vader Hoon ende heylighen Gheest,

Wy bidden van v aldermeest,

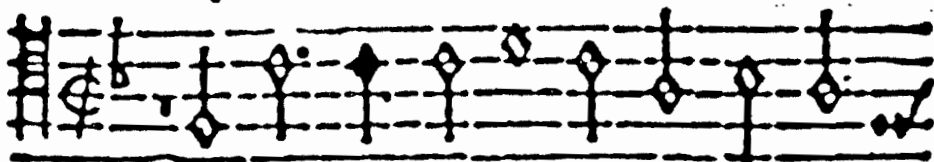
Tact ons in vreden leuen.

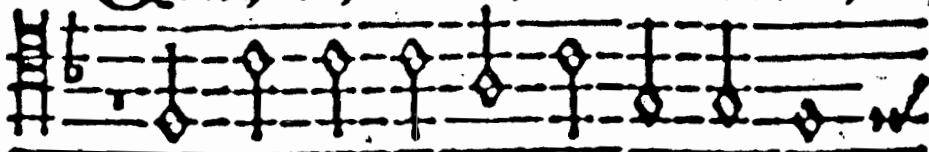
Een Kinder Liedt van der

Gheboorte Ihesu Christi. M. L.

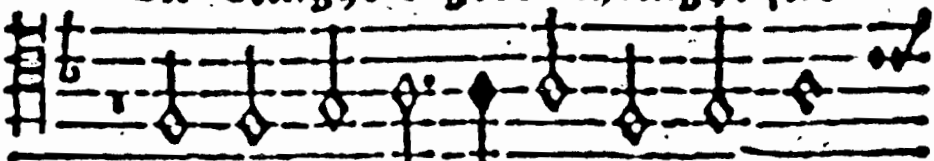
Op de naeuolghende melodye.

Van hoorche des hemels coem ich hier,

En bringhe v goede tidinghe siet,

Van dese tiding opt swerelts hill,

Glüdelick ick singhen en spicken wil,

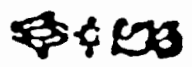
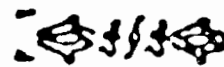
V is een kindcken heden ghebooren,

Van sender Maghet wtuercooren,

Een kindcken soo teer en spon

Wd

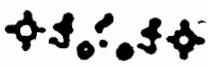
Wal

gt,

l,

cl,

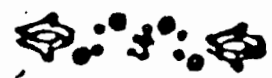
ich,

ne is/

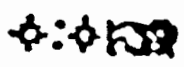

edaen/

n/

enbeyt,

vaen,

Dacrin

Dat wil v vrecht ende blijdschap zyn.

Dit is den heere Christ onsen Godt,

Die wil v voeren wt sondich Not,

W salicheyt wil hy syn alleyn,

En van allen sonden maken reyn.

Hy brengt v alle salicheyt,

Die Godt den Vader heeft bereyt,

Dat ghy met ons int hemelo pleyn,

Dout leuen no en altit ghemeyn.

Da mercht wel op dat teeken recht,

Die Tribbe en Wintdoecken seer Aecht,

Daer vint ghy dat kindken onuersaecht,

Dat al die werelddt behoudt en draecht.

Des laet ons alle met blijdschap zaen,

Met den herderen daer nae gaen,

Om te siene wat Godt ons heeft verscheert,

Met synen lieuen Sone weert.

Mercht op, mijn herte en siet daer in,

Wat legt daer in dat Tribbelin,

Wie is dat soete kindken,

Het is dat lieue Ihesusken.

Sijt wilcomme goet Advocaet,

Den sondaer en hebt ghy niet versmaet,

Ghy comt in armoede hier by my,

Hoe sal ick hier af danchen dy.

Och heere en Schepper aller ding,

Hoe zyt ghy gheworden soo gheing,

Dat ghy daer ligt op draoghen Gras,

Zwelck verisel des Offens en Esels waer.

Al waere die wereldt noch eens so bieck; 28.
Met edelen Steen, ende Gout belect/
So waerse v loch veel te cleyn,
Te syn v Wieghe en Bedde reyn. § 7 §

Don Zijde ende Fluweel seer sijn/
Gros hooft, ende Rechte Doerxiens sijn/
Dact op ghy Conincken God altijt/
Domineert al waert v Hemelelyck. § 0 . §

Dat heeft alsoo belieuet dy/
Om my die waerheyt te leeren vdy/
Dat swetelis macht, eere noch goet/
Sy v niet en ghelt, niet en helpt, noch doet.

Och mijn hertelyck lief Ihesusken/
Maecht v een reyn saecht beddeken/
Om te rusten in myn herte teer/
Dat ich v vergeete nimmermeer.

Op dat ich altijt blydelick, § § : § : § §
Mach springhen en singhen todelick/
Dat rechte sus, sus, sus, seer schoon/
Met hertens lust ende goeden thoon.

Lof, eere, sy God in dē hoochste thoon/
Die ons schenckt synen eenighen Soon/
Dact af verhuucht die Enghelesche schact/
En singhen v dit nieuwe Jaer.

Een ander troostelijc Liedt

van der Geboorten ons Heeren

Ihesu Christi. D. M. Lu.

W d ij

Op

Op die voorgaende wyse:

Van de hemel quam die Engelsche schaar,
En verscheen den herderen openbaer,
Segghende een leer kindeken /
Leyt daer in een hert Tribbeken.

Tie Bethlehem in Davids stat.

Alsoo Micheas vercondicht dat,
Daer is Ihesus den heere goet,
Diet al verlosset met syn bloet.

Dies sout ghy blöde sijn ghemeen,
Dat Godt met v is worden een,
Ghebozen is hy, v vleesch en bloet, :(:✠:)
W broeder is nu dat ewich goet.

Vvat can v doen, die sonde en doot,
Den waren God, helpt v in noot,
Laet dupuel en helle toornich syn,
Godes Sone is v gheselle syn.

Hu en wil noch en can v laten niet,
Daer op set al v baten siet,
Veel moeghen v wel vechten an,
Fp hem die niet wtcrechten can.

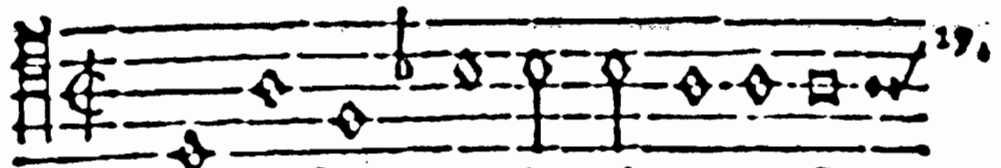
Tien laetsien moet ghy recht houden siet,
Ghy zijt Godes gheslachte hier,
Dies dancket God tot allen tüt,
Gheduldich, blydeljck met iolijt. Amen.

Een Liedt van die Besnij-
denisse. T. B.

Op de naeuolghende wyse.

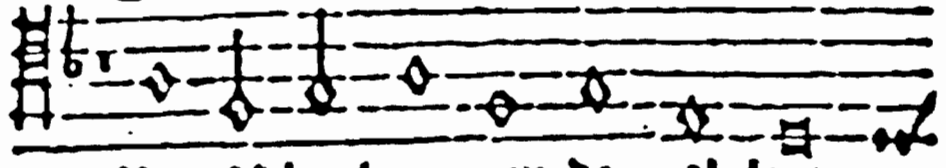
Godt

se:
Iscbe schaer,
openbaer,

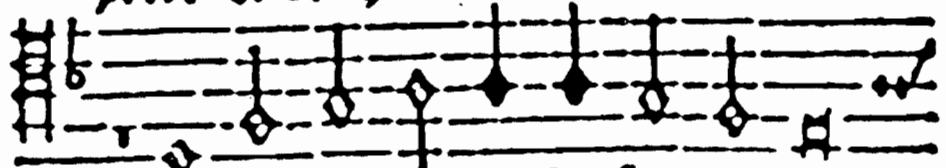
Godt heest een ewich verbont gheselt,

sal.
✠✠✠

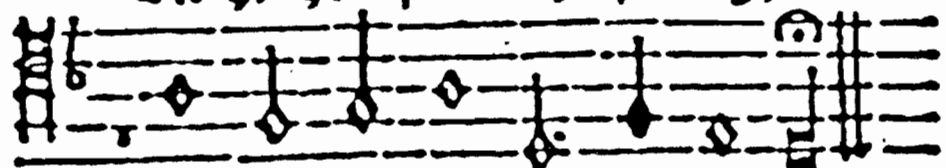
Mit Abraham en de al ten,

neem,
✠(✠:✠):✠

Die by hem seluen heest toeghetelt,

doot,
✠✠✠

Nae zijnen wel ghe ual ten.

niet,
✠✠✠

U verbont dat streckt hem in dat vleesch,
En sou toch ewich bliuen,

Alleen tghelouue nae Godes heesch,
Die menscheit doel belieuen.

(✠✠)

houden siet,

In syn selfs luf besneden wiert,
Een hant van vrouwen zade,
Nae Isoaders wesen, God versciert,
Neempt ons aen wt ghenade.

✠✠✠

Amen.

Besnij-

Als Christus no besneden was,
Dat vleesch moeste voorder sietuen/
Daeromme liet hy dat dooden nae,
Maer Isamen niet verderuen.

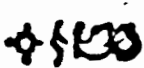
✠✠

se.
Godt

U vleesch heest by selue op doen slaen/
Dd ij Mit

Met hem tot ewich leuen /
En so verstercht zijn verbont zaen /
Voor ons eyghen heest by hem ghegheuen.

Hy is nu onse, ende blise,
Wo ons sonder vermiden,
Want by heest hem die inghelyste
Die Christus hier beliden.

Dit is verbont met Abraham,
Dat wy in Christo leeren
Vermenicht is syn edel stam,
Wouen sal der Sterren des Herten:

Een nieu Jaer Liet / voor
alle longhe ende oude Personen
int Ghemeyne.

Op de wyse. Geliber sijn Jesu Christ.

Gheest ons nu God dat ons ghesanck,
Met bluden ghelooue neme ganck,
Om o te wenschen een goet nieu Jaer,
Endat het met syn genade make waer. *Allelu;*
Geen mensch, noch staet hier was o'd geest,
Die Gods hulpe niet by hem heest,
Om hem te leyden in aller stant,
Twelc wy elck wenschē wt herten gront. *All.*

Der Quetichent.

Der Quetichent dat sy haer ghewelt,
Van Gods aenneme ende recht bestelt,
Godt gheue hem neersicheyt ende moest,

Om

Om te beschermen dat recht is en goet. **Allel. 30.**

Das sp oock doen dat Godt hier pijsst
En dat Christus ons leert en wijsst,
Ghpuende by syn woord seer sterck,
Op dat hem niet en rouwe haer werck. **Allel.**

¶ Den Gemeynen volcke.

God gheue t Gemeynste geboorsaemheyt,
Omtucht te vorderen niet eerbachheyt,
Oock ghemeynne liefde, met vredich bediuf,
Dat een goet herte, hebbe een goet lijf. **Allel.**

¶ Den Hupsuaderen.

VVp wenschen elck huys en volck daer in,
Vredelijck leuen, en rechten sin,
Tot Godes lof, ende eere altijt,
Diet huys en hof ghebenedijt. **Alleluja.**

¶ Den Knechten en Dienstaechde.

VVillsch int dienen zyt trouwe en stil,
Vredsaem, zedich, nae Godes wil,
Christus die is oock uorn knecht, **(Ps)**
Die dit gelooft die dienet recht. **Allelu.**

¶ Den ghetrouden Personen.

Die ghetrouwet leuen in vrede tijck,
Endraghen lief en leet ghelijck, **†††**
Die zijn een vleesch, een herte en gheest,
Wil Godt ghenadich helpen meest. **Allelu.**

¶ Den Jonghero.

Ghy Jonghero leert eerst vreesen Godt,
En hout altijt syn heplijck gebodt,
Do **ly** **wilt**

egheuen.

†††

†††

t / vooz

onen

hast.

fanck

fanck

u Jaer

r. **Allelu.**

soo geest.

ont. **All.**

elt.

t.

oel.

Om

Wilt wassen op / luchtkh gbeleert /
Op dat ghy elck helpt / en Christus eert. **Allelu.**

U Den VADEREN / MOEDEREN / ende
Schoolmeesteren.

Die van herten / sinne / en moet / **(13)**
Om ons te leeren arbeyt doet /
Op dat wy leuen nae Godts beuel /
Den sal God helpen / en loonen wel. **Allelu.**

U Den songhen Ghesellen
ende Dochteren.

Die songhe Ghesellen al Ghemeyn /
Die Dochterkens doek die hout Godt reyn /
En gheefe hun ruyfcheit in sin en moet /
Om te verwinnen vleesch en bloet. **Allelu.**

U Den Crancken.

Ghy crancke met smerten beladen swaer /
Nacht en dach in liden eenpaer /
Gede gheef v ghedult tot aller stont /
En wil v maken van herten ghesont. **Alle.**

U Die met eenich cruyce beladen zyn.

Aenuechtlinge / kerker / droefheit / geschrey /
Grootte veruolghinghe menigherey /
Wilt wilsich liden wel bereyt /
Godt helpt v draghen al sulck leyt. **Allelu.**

U Den Armen.

Godt wil v Armen gheuen in noot /
Wat v behoeuelt / met daghelijcx broot /
Aen lijf ende siele onghemist /

leert/
Istum ceet. **Alle**
eren / ende
n.
moet / (13)
veuel /
n wel. **Allelu**
ellen
ghemeyni/
t Godt reyni/
en moet /
loet. **Alleluva**
eladen swaer /
stont /
font. **Allel**
eladen zyn.
heit / geschrey /
erley /
pt. **Allelu**
n noot /
broot /
En

En ladsaembert door Ihesum Christ. **Allel. 31.**

Den Arbejderen.

Die daghelicks in den arbejst sijn /
Om wij en kint te gheneten sijn / **† † †**
Den wenschen wy een gorden spoet /
Met Godes hulpe / diet al doet. **Allelu.**

Den Rijcken.

Die tydelijck goet ende rijckdom heeft /
En daer by niet soighen leest /
Die deyle dat wt nae Christus ghebot / **† (5) †**
Op dat hy rijcke so by Godt. **Alleluva.**

En wilt oock soecken tghemeyn profijt /
Den armen helpt sonder respijt /
En leert v kinderen dit advijs /
Dat is den rijcken grooten prijs. **Allelu.**

Allen Sondaren.

Ghy sondaers soecht dat ewich deel /
Dat v Godt die sonden verghreuet heel /
Hy bekeert v al door sijn woort clare / **(6 †)**
En make v salich hier en daer. **Allelu.**

Den Predicanten.

Die ons met erenst tghelooue leeren / **† † †**
Van valsche leere ende leuen keeren /
En dijuen Godes woort en werck /
Den gheue Godt sijn ghenade sterck. **Allel.**

Te becluyt.

Dit wenschen wy van herten al /
Om Godt te behaghen in dit dal.

Do v

En

Een eerlijck volck / en bevlighhe stat /
Die hem op Godt verlaten plat. Alleluya.
Syn Goddelijcke hant die sy ons by /
Bewarende ons van schanden vry / (†††)
En gheue ghenadich veel Yaren goet /
Met syner liefde / in voorspoet. Alleluya.

Een cort Liedeken voor die
Tuecht / datmen singhen mach
opt nieuwe Jaer.

Op de wijsse. Von Himmel hech da Kom ich herl
Oft op Ebriste der du bist tag vā liecht.

Ach Ebriste ons verlosser soet /
Die daer zijt in v kindtscheyt goet /
Een achsten daghe besneden hier /
Naedie Moysische zeden schier. 363

En hebt ten erffen v bloet seer reyn /
Vergoten voor ons in tactische pleyn /
Ghy zijt ghecommen onder den wet /
En hebt den vloech op v gheset. 364

Die sware lasten aenuerdet ghy /
Op dat top der sonden werden vry /
Dacrom is Ihesu uwen naem / †††
Dat so verlosser / recht en bequsem.

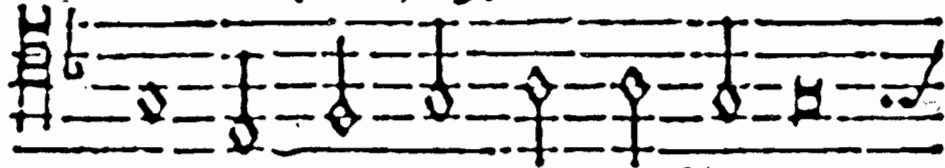
O Ihesu hier onsen sin besnijt /
En ons van allen strit bevrijt / ††††
Die teghen uwen wille vecht /
En Satans wille dient als knecht.

Bewaert

Bewaert ons oock voortswerecke niet, 32.
 En leert dy en Goddelicken Wet,
 Op dat wy dit fact begonnen wel, (3.3.3)
 En al tijt volgen v paden snel.

Ons conste en werck is al voor niet,
 Daerom verleent ons n gratie niet,
 Dat wy niet waerheyt sonde vico, (3.3.3)
 Wren name prijsen, dat sy soo.

Een ander Liedt / hoe Chri-
 stus hem seluen van Wet onderwoepen
 ende ons v ghemaeckt heeft.
 Op de volghende voys.

Die van den Wet ons heeft gheurt,
 En ghe maeckt quyt der son den,

Heest hem on der woepen su bijn,
 Met Adams kinderen vol wenden.

Daerom

182

cluyt.
 w.
 (3.3.3)
 cluyt.
 Die
 Ich heyl
 te.
 oel/
 pier/
 3.3.3
 pn.
 3.3.3
 3.3.3
 waert

Daerom syn wy wy van den wet/
En van hen niet versopen,
Want Christus is onsen schat net,
Op wien wy seker hopen. (✠)

Den Sone Godes heeft oock syn bloel/
Ghesloet noch ionck van Jaren/
Ware door wy crighen al dit goet,
Dat ons den wet niet mach veruaren. § 10

Die voor den Sone wy is besaempt/
Die is den wet ontronnen/
Daerom is hy Ihesus ghenaempt/
Den hemel heeft hy ghewonnen.

Nochtans en syn wy niet so wy/
Dat sonde wy sou bliuen,
Ost dat sonde gheen onrecht sy/
In haere willens bedriuen. § 11

Den heere sprecht: Ich ben v Godt/
Nochtans moet ghy recht wandelen/
Ich sal volbrenghe m'n ghebodt, (✠)
Maer ghy moet oock recht handelen.

Och Godt dat wy dit recht verstaen/
Wilt met den Gheest ons beurjden,
Dat wy die boosheyt heel aegaen/
En sonden willich mijden. (✠)

Affsnijdende des voorhays lust,
V tot een offer ghegheuen/
Blinde door v ghenade gherust,
Nac uwen wille te leuen,

§ 12

(+ + +) **E**en Liedt om op den seluen Hoochtijt te singhen. 31.

Op de wjse: Der teg der ist so vrienden recht.

bloel/ **A**ls Ihesus ghebooren was, + + +
In Herodes loden,
Daer scheen een Sterre opt selue pas,
Den goeden te verbliden:
Den Wjfen in dat Oostenlant,
Waer wt sprceghen recht verstant, + + + +
Dat een kind was ghebooren,
Twelck Coninck en Messias goet,
Was uer al dat Jootsche bloet,
Dien spr ook moesten horen. + + +

Sp namen met hun costeljck gout,
Myrre en Wierdoek mede,
En reysden heen met moede stout,
Tot Hierusalem in stede: + . : . +
Als spr nu waren in dat pleyn,
Spraken spr, toocht ons nu dat cleyn,
Dat v nu wil vertreden,
Dyn Sterre hebben wy ghesien,
Dies willen wy om ons beurien, (. : .)
Met gauen hem aenbeden.

Als Herodes dit vernam,
Wert hy verstoort wel seere,
Want hy was van een vreemde stam, + . : . +
En gheenen rechten heere:
Hy welle hact in synen moel

Hjn

Een

Hēn sweert legben der kinderen bloet/
En clep haest ijn Doctoren:
Vraghende hun met sinen syn, (¶¶¶¶)
Wact Christus sou geboren syn/
Die syn volck wel verhozen.

Su seyden hem van Bethlehem,
So die Propheten wisen/
Sal ons in Iherusalem, ¶¶¶¶
Een Salichmaker rosen:
Want Bethlehem nae baren schijn/
En sal die minste stat niet zyn/
Want door Godts ghebinghen,
Wi haer een oprecht leydisman sal/
Die ons sal leyden in dit dal, ¶¶¶¶
Wonderlyck opspringhen.

Als hem die stat nu was verclaert,
Was hy neerstlich met sorgben/
Dat hem den tyt oock onghespaert,
Niet en sou syn verborghen, ¶¶¶¶
Hy roept syn Wisen sonder respit,
En vraecht hun oock om welcken tyt/
Dat so die Sterre saghen,
Om te coelen synen moet/
Hy dees ondersoekinghe doet,
Met een valsche ghewaghen. ¶¶¶¶

Neemt v reyse op Bethlehem,
Van nu op deser stonden,
Want hier in Iherusalem,
En wort dat kind niet vonden:

Gact

Daer soeket daer / ende nae dat ghy /
Weghisset hebt / en gheerret v' /
Doo laet my oock weten /
Op dat ick oock ghelijcker wües /
Uem beschencke / met lof en prijs /
Sonder eenich vergheuen.

34.

Als sy synen boosen sin /
Niet grondelijck vernamen /
Sijn sy nochtans dies niet te min /
Op rechter strate comen /
Daer saghen sy weder verblöt /
Die sterre gaen ter seluer tüt /
Om hun den wech te wüsen /
En toechde met haer stille staen /
Dat sy int hups daer souden gaen /
En thint / den heere prijsen.

Sy syn ghegaen int hupsken clare /
En hebbent aenghebeden /
Al wast dat sy gheen rijkdom daer /
Wonden ter seluer sieden :
Haer herten sy bewesen lent /
En offerden elck ren present /
Ter sy van daer verscheyden :
Mirthe / Microock / en Gout seer syn /
Daer by zijn macht bedacht sou syn /
By Jooden en by heyden.

Als sy nae des Enghels ghewach /
Doo ander weggen toggen /
Herodes merckelijck daer wt sach /

Daer

Dat

Dat hy nu was bedroghen:
Daerom sant hy syn knechten sel,
Om te dooden nae zyn beuel,
Die knechtens die sy saghen,
Om Verblehem was droefheyt groot,
Die van twee Jaren stach men doot,
Ten hielp bidden noch claghen.

Joseph nam dat kindeken soet,
Nae des Enghele aenspreken:
En is seer neerstelijck met spoet,
Nae Egipten gheweken,
Daer is hy ghebleuen seuen Jare,
Tot dat hy vernomen heeft voorwaer,
Dat den Wolf was ghewerret,
Doen nam hy thint en de Moeder teyn,
En quam weder int Joodsche pleyen,
Daer hy hem heeft gheneeret.

O Chrise dāne Sterre laet,
Dat is dijn woort den dānen,
Die dat met rechter betten baet,
Laet hem dat claerlyck schijnen:
Waer door den mensche tot v gaet,
En schinckt hem seluen to: synder baet,
Om den vyant te winnen,
Hy vercrūcht dat ewich goet,
Doort gbelooue in v bloet,
En sterft met bliden sinnen.

A M E N.

En

Een Liedt op den dach van 35.

Die Supueringhe Marie, dat is,
Lichtmisse.

Op de wñse. Den Simmel hoit da Romich dree
Wst op: Wel dem der in Wort es soude.

Dheseu die om al ons profijt,
In ar: noede geboren zyt,
Als ghy int Scribbelen werct ghel. vt,
Gheen groote diensten hebt ghy verbeft.
Ghy hebt v nae die veertich daghen,
In den Tempel wel laeten draghen,
Dact Symeon den ouden man, († † †)
V nam op syne armen dan.

Dat hy voor langhe ghebeden heest,
Ghy hem met uwen leden gheest,
Dico priest hy Godt van herten groent,
Dat hy leefde ter seluer stont. († † †)

Een Weduwe Anna ghenacempt,
Die Propheetinne seer besacempt,
Die Godes woort vlerich aenhyndt,
Quam oock en sprack wonderlych dinct.

Ohijste v volck wilt helpen syn,
Dat wd diens Gheestes kinderen syn,
Ons herten ghenadich v tockert,
En uwen Gheest, die ons recht leert. († † †)

Op dat v woort ons alst spñst,
Tot uwen Tempel ons hier wñst,
Dactmen v priest, ende lof secht,

Een

Ec

Mit

Met bidden / ende dancken recht.

Al watinen daer beghert van dy /
Dat gheest ghy gheeten / en niet daer by /
Salich is by die in u besuyt /
Eens comt / en niet en valt daer wt.

Niet toe helpt ons Christus alre /
Die voor ons mensche geboren zyt /
Dat wy door uwen heylighen naem /
Gheholpen worden / en syn bequaem.

Een Liedt van die Godelichap Marie.

Op de wise. Ich sanft vnd Heg / vil langer tag.
O stop. O Jesu zart Gheuliker art.

En Enghel schoon / wt Godes thron /
Tot eender Maghet reyne /
Maria clare / ghesonden waer /
En quam tot haer alleyne /
Den Enghel suel / heet Gabriel /
Dat is gheseyt Godes cracht
Die dese Godelichap bracht /
Hoe Godt nu dacht / smenschen gheslacht /
Wt allen noot / en ewighen doot /
Door synen Soon tonlladen /
Want gramschap groot / die werelt noot /
By Lucifer den quaden.

Den Enghel fier / tot haer seer schier /
Sprach wt den mont des lreeren :

Godt

Godt groet u hier, sonder banghet,
 Niet u is Godt, vol eeren,
 Van Godt ghy zyt, ghebenedijt,
 Gouen elck wif gheprezen,
 Wat mach, dacht so dit wesen?
 Die Maghet leet, bedroeft hare leet,
 En vreeft niet, sprach d'Enghel liet,
 Van mijnes woorts aengheuen,
 Ich doe t'gebode, van mijnen Godt,
 Iact dat in v vast cleuen.

35.

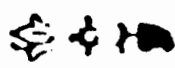
(§ § § § §)

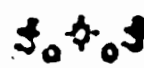
Nu hoort van my, wat ich sal dy,
 Van Godes weghe verclaren,
 Een kunstfult ghy, reyn, net, en vry,
 Ontfanghen ende baren,
 Den Sone cleyn, Maegdeken reyn,
 Dal Ihesus syn ghenaeempt,
 Engroot syn onghelaempt,
 Hy sal oock syn, ghenamet syn,
 Een Sone ient, van Godt beuent,
 En sal int huyd regneren,
 Van Daudt wijt, nu en altijt,
 Sonder eenich cessen.

Die reyne Maecht, den Enghel claecht,
 Wie vreeft dit opt ghesien?
 Want gheenen Man, ken ich hier an,
 Hoe sou dan dat gheschien:
 Hy sprach verstaet, tis tuwer bart,
 Den Gheest sal op v dalen,
 Biet al doet sonder falen.

Ec ij Doo:

dy,
 daer by,
 ✠ ✠ ✠
 ✠ ✠ ✠
 m.
 Die
 anger tag,
 art.
 (h)oon
 ✠ ✠ ✠ ✠
 nacht
 loot,
 schiet,
 Godt

Door dien Gheest sterck / gheschiet dit werck /
Gheen mensche raet / hoe die toegact /
Toerstant ons hier beschaempt /
Daeromme sal / o hint van al /
Godes Soue syn ghenempt.

Nu merckt en siet / wat nu gheschiet /
In des werelts ghesichte /
In haec coutheyt / ende outheyt /
Elizabeth o Richte /
Die is nu swaer / tis openbaer /
En heeft een hint ontfanghen /
Des Maecden schie verganghen /
Als onnutchtbaer / hiet sy doorwaer /
Maer al wat sy / can Gode doen ver /
Hier op Maria antwoorde:
Siet nu in zeren / die Maghet des Heeren /
My gheschie nae uwen woerde / van accoorde.

Een Liedt van dat Lij- den ons Heeren Ihesu Christi.

Op de wise. Es sind doch selig alle die.
Ost op. Giff Herre Goet dem dertnem.
Ost op den C. xix. Psalm.

D Mensche beweent v sonden groet /
Daerom Christus wt s Vaders schoot /
Op ons hier qu in ter eerden.
Van eender Maghet reyn versiert /
Door ons hy seluen geboren wiert /

En

En Middellare van weerden:
Den dood in hy dat leuen gaf,
En leyt oock alle cranchheit af,
Tot den tul was ghecomen,
Dat hy hem offerde den doot,
Draghende onse sonden groot,
Die hy heeft opghenomen.

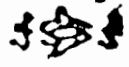
37.

Als nu der Jooden Hoochtijt quam,
Sijn Dienaer Christus by hem nam,
En sprach hoort myn ghewaghen.
Des menschen done sal syn ghecoort,
Ghecruyst: gheghesfelt, en vermoort,
In dese Joodsche daghen:
Tot symoene hups een vrouwen soet,
Quam haestelick met Salue goet,
En heeft Christum begoten,
Al wast den anderen groot verdriet,
Christus en schalt dat vrouwen niet,
Twelch Juda heeft verdruten.

Trot den Bisschoppen Judas ghinck,
Dertich Penninghen hy ontsinck,
Om Christum te verraden.

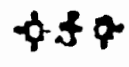
Den herre nam syn Apostelen goet,
Om met hun teten met der spoet,
En Paeschlam recht ghebraden:
Daer steldy in een Testament,
Tot een ghedincken syns doots present,
En wiesch der Jongheren voeten,
Als een exempel der liefden net,

Datmen moet volghen met opsel/
Om allen druck te boeten.

Op den Oluf berch liggende plat/
Christus die liece selue bat/
En sprach wilt bidden en waken.

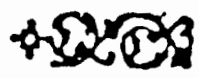
En woep eens steeno ghinck by voors/
En bat den Vader diet al hoors

O Vader wilt toch maken:

Dat desen lieck ghenomen sy/
Want alle dinck verinucht toch ghy/
Vader nae uwen wille.

Driemaal sprach by oock dit ghebet/
Maer son Dienaers sonder belet/
Sliepen alsamen stille.

Dy sprach slaect ghy nu in mijn leyt/
Die ure is nu hier bereyt

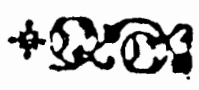
Dat ouer wort ghegheuen,
Des menschen Bone, int sondaers hant/
Staet op wilt bidden met verstant,

Wen Verrader is my beneuen,

Als by dit sprach, was Judas daer/
En brocht met hem een groote schact/
Met Stocken, Messen, en Pijcken/
By gaf oock een tecken wel,

Mercht aen wien ich sal cussen snel/
Dat ghy hem niet laet slecken.

Ihesus wetende alle dinck/
Synen Verrader ghemoelen ghinck/
Sprach met hun onuerstroeghen:

Wien

Wlen socht ghy met dees Messen hlee/
 Ihesum seyden sy, vallende schier,
 Op haren rugghe gheleggen.
 Judas die cusse syns Meesters mont,
 Dieo hem tgeboefte dat daer stont,
 Henuinghen alo verwoede.
 Petrus met syn Sweert int gheuecht,
 Hierv af een Oore des Bisschops luecht,
 Tweelck Ihesus strafte int goede.

Aecht niet Petre, steecht op v sweert,
 Sal ich niet drincken den Kelck seer weert,
 En heest Malchuni gheuesen.
 Sy brochten hem tot Annam voort,
 En oock tot Caiapham ghestoot,
 Gebonden en mispresen.
 Petrus die volchde den Heere reyn,
 En bekent spode hy heest ceteyn,
 Ghedaen een valsche oorzonden;
 Den Bisschop vracchde sonder verlaet,
 En sochten valsche tuggen en raet,
 Daer sy gheen rechte en vonden.

Christus en heest gheantwoort niet,
 Dacrom den hoochsten Priesler hiet,
 Vracchde wat Christus seyde?
 Hy den leuenden Godt besweer ich v,
 Segt of ghy syn Soon zyt begheer ik no:
 Ihesus sprack met beschevde,
 Ich bent, en segghe ter deser tyt,
 Sult ghy des Menschen Sone subit,
 Ec iij In

Wien

replat/

oorl/

ij/

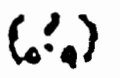
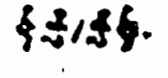
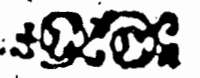
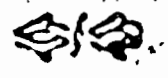
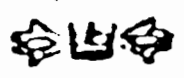
ijn leyt/

bant/

icr/

en/

v

In den wolcken sien commen/
En sieten aen Godes Rechterhand/
Vierom den Bisschop als en opant/
Schuerde syn cleederen met dit commen.

Wat boeuen wy nu tughen meer?
Hy berst gbelasert Godes eer,
Hy spraken hy maect steruen:
En spoghen hem int aenschijn clare,
Gheuende veel raekslaghen sware,
Om hem int liden te eruen,
Syn Menschijn hebben sy bedeckt,
Met wuusten gbellaghen en begheekt,
Christe wie heeft v ghesmeten?
Des schimps en spots heeft hy ghenoech/
Gheleden tot den morgen vroech,
Vandie Tans knechten daer gheseten.

Als Judas sach en overdacht/
Dat Ihesus Pilato was ghebracht/
Crech hy des handels rouwe/
En gaf den Priesteren weder tghelt/
En sprach ich ben in sonden gheuelt/
Dooi dese groote ontrouwe:
En is hem gaen verhanghen zaen/
Die Priesters werden ooch belacn/
Waermen met tghelt sou bliuen/
En cochten eenen Scker syn/
Daer in der versenden Graf sou syn/
Nac der Propheten schrijuer.

Als Ihesus voor Pilato stont/
Beclacghden

39.
Beclaccheden sy hem sonder gront/
Seggende loeghenen vele: ✠✠✠
Des Keesers macht heeft hy beschaempt/
Een Sone Godes by hem naempt/
Hy brengh dat volck in quele.
Hierop veel vraghen Platus secht, °°°°
Daerop Christus gheen antwoord secht,
Tweelch hem docht een groot wonder,
En sant hem tot Herodes sel, (°°°)
Die daerom wert verluighet wel,
Hoepende een werck besouder.

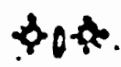
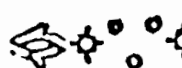
Om dat Ihesus gheen antwoorde gaf,
Verachte hem Herodes straf,
Platus sendende weder:
Platus proest der Jooden aert,
Herodes seyd hy heeft ghespaert, ✠✠✠
En seynt Ihesum weer neder:
Dus salich nae v ghewoonte dy,
Enen gheuanghen lachten dy,
Ende Ihesum loo gheuen, (°°°)
Hier legghen riepen sy ghemeen,
Gheest ons Ihesum ghecrupst alleyn/
En laet den Barrabam leuen.

Platus heeft Ihesum ghequelt/
Met gheesselen, en voort ghestelt,
In eenen Purpuren sleede, ✠✠✠
Sy sielden bein on een Croone swaach/
Die hem syn bylich hoeft door slach,
En dragghen hem, als wreede:
E e u Ghy

laechden

Ghy Coninck zijt ghegroet eerbaer/
Heyden sy / spottende eenpaer/
Syn heplich hoost dooslaende.
Pylatus sprach siet daer den man/
Daer ick gheen quaet in vinden can/
Daer recht is wederlaende.

Sy riepen al met hert gheschal /
Crucst ghy hem niet hier in dit dal/
Ghy zyt den Keyser vva. adich.
Pylatus hoorende dit ghewoel/
Ghinck sitten op den rechter stoel/
En wiesch syn banden schandich.
Aepn ben ick / sprach hy van dit bloet/
Met Ihesum uwen wille doet/
Crucst hem nae v ghenallen:
Daer namen sy hem bludelijck/
En dieuen hem seer nijdelijck/
Syn Crucce draghende voor allen.

Als sy hem leyden wt der stat/
Dwonghen sy Simon op den pat/
Dat hy dat Crucce hals draghen.
Weel volcke en vroukens weenden seer/
Maer Christus sprach en weent niet meer/
Om dat sy my dus plaghen:
Ghy Dochteren van Zion w/
Gemeent v kinderen / en v /
Want salich sult ghy spreken/
Die hter Gebaeret hebben niet/
Noch oock ghesoeghet met verdriet /

Wijn

Dijn ooghen sullen v dan leken.

Als sy quamen opt Galgbe velt, † † †
Twee Moordenars sijn darr ghestelt,
Die om haer sonden leden.
Diemen by Christus hanghen siet,
So die Schrijuere dat bediet, † † †
Maer Christus heeft ghebeden:
Wader vergheeft hun op dit sijnsoen/
Haer daet, sy en welen niet wat sy doen.
Polatus ghinck doech schriuen, † † †
In Griecke, hebreusch ende Latijn,
Ihesus Rex Iudeorum sijn/
En moeste gheschriuen bliuen.

Als Ihesus aent Cruyce was gherecht,
Met synen Armen wtghestecht,
Deylden sy den Croch met spele.
Ihesus siende sijn Moeder swack,
Met Johannem, tot haer dus sprack, † † †
Wesen ick v beuele:
Vrouwe dit is dijn Sone siet,
Sone verlaet dijn Moeder niet, † † †
Twelck sy, Jan nam ter herte,
Die Priesteren hielden met Christus spodt,
Die ander boeuen versmaedden Godt,
Mensche denckit op deo smerte.

Is dat ghy Godes Sone zyt? † † †
Compt van den cruyce nu ter tijt,
So salmen v gheloouen:
Den Moordenare, den anderen verspreekt,
Wedenckit

Bedenckt v sonde daer ghy in steect/
Van inoorden ende roouen.

§ 122

Heere bat hy / denckt toch op my /

Als ghy comt in v ruche vry /

Ihesus sprack wt ghenade:

Weden sult ghy hebben den prijs /

§ 123

Miet my int ewich Paradijs /

Ten was hem niet te spade.

Als nu verdupstert was die lucht /

Heest Christus gheroepen en versucht /

Mijn Godt / mijn Godt ghepriesen:

Hoe hebt ghy my verlaten hier?

§ 124

Hieromme ghechten die Jooden schler /

En hebben den spot bewisen.

Hy hebben hem eenen dranch ghemsecht /

Van Galle en Eck die hy besmaect /

Sonder daer af te drincken.

§ 125

No si sprack hy met groot gheschal /

Volbracht al wat men hier doen sal /

En liet syn hoost wat sincken.

Ten laetsten riep hy ouerluyt /

O Vader mynen Gheest becluyt /

§ 126

In uwen handen machtich:

Aersont gaf hy daer synen Gheest /

Dat seyl dat schuerde / elck wert beureest /

Die steenen borsten crachtich:

Die aerde beef de sonder verdrach /

§ 127

Zie dooden men coch verrusen sach /

Den Capiteyn verclaerde,

28

Et was den Danc Godts voortwaer,
Dat denen noint openbaer,
Dics haer heete beswaerde.

Als sy die Scenen braken syn/
Der Moordenaren met gheyn/
Wao Ihesus doot ten tijde.

Een Scen en braken sy hem niet,
Maec met syn Lance een doorsiet,
Ihesu des Heeren zide:

Daer wt liep water ende bloet,

Die dit sacht oorde doet,

Met Godes woort verhuen,

En syn gheluychmo is oprecht,

Twelck hy om u ghelooue secht,

Dat ghy ewich moecht leuen.

Daer nae also nu den auent quam,

Joseph den herre Ihesum nam,

Dant Cruyce, om te begraueu.

Nicodemus syn helper wae,

En salden hem opt selue pas,

Met Saluen die sy gauen.

Hy wonden hem in Lijnmaet reen,

En leyden hem in eenen steen,

Die daer toe was gehauwen:

Dat Decksel leyden sy doek vast,

Daerop, beseghelt en ghepast,

Heeten de weder niet vertrauwen.

Die Vooden hebben noch verbiest,

Desen verleyder heest ghesest,

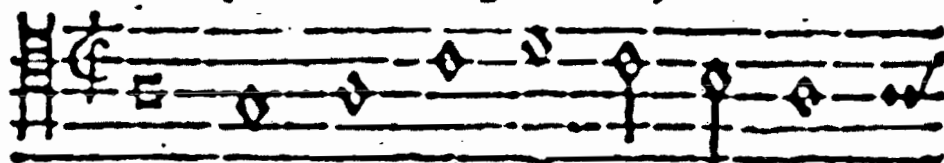
Dat

Wat hy verrijfen woude:
 Dus stelden sy een wake sterck,
 Die daerop moeste nemen merck, (♩.♩.♩.)
 Of men hem stelen soude.
 Ten biesp gheen wake so men sach,
 Christus verrees ten derden dach,
 En heest betael ons sonden.
 Christus helpt ons tot allen noot, ✠.✠.✠
 Want duyuel, helle, sonde, doot,
 Syn nu van hem veruonden.

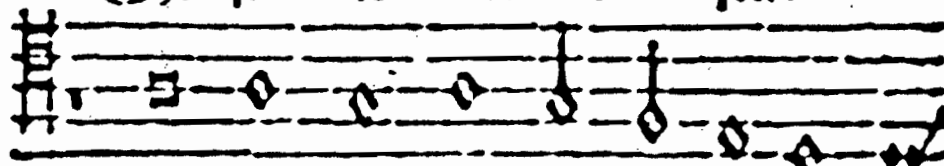
Hier nae volghen de Ghesanghen van Paesschen.

♪ Een out Liedt / om op
 Paesschen te singhen.

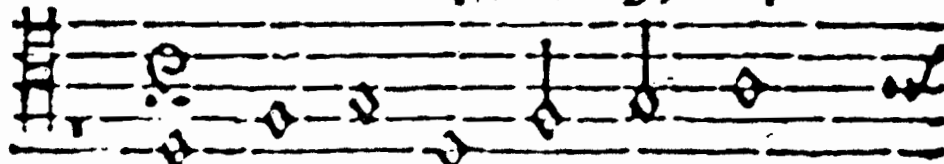
Op den naeuolgenden thoon.

Christus is verreesen,

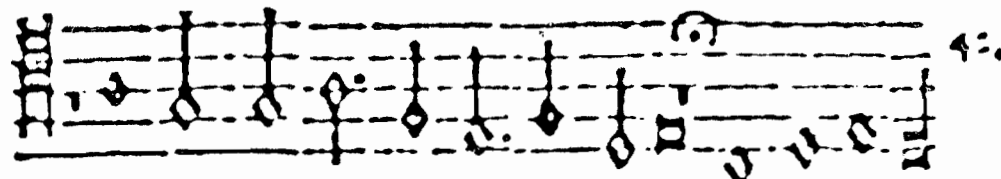
En van der pinen gheue sen,

Des sul len wy al blij sy,

Christus

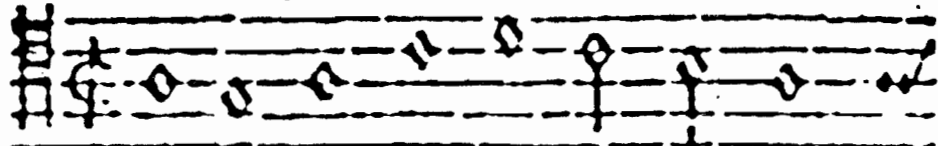
(.3:3.)

Christus is onsen troost son. Vierde leyde.

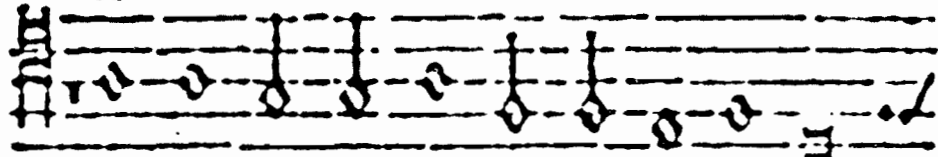
Deze voorgheseyde Clause vers
hactmen dymaels.

3.4.3

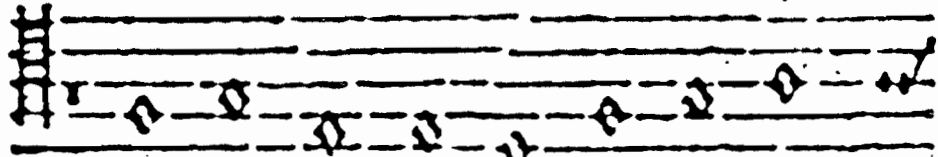
Waar hy niet ver re sen,

Ghe=

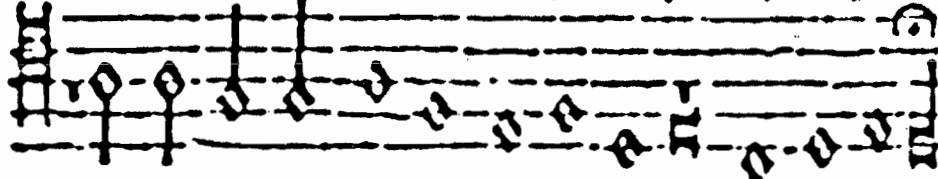

op

Die werelt die ble ue verwesen/

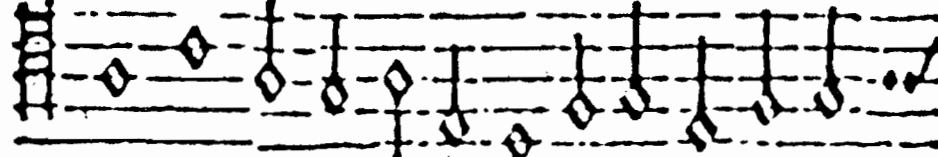

Om dat hy nu ver re sen so/
Ver re sen is Christus seer seer/

So lovent wy de Vader Jesu wy. Vierde leyde.
Die aller menschen trooster is.

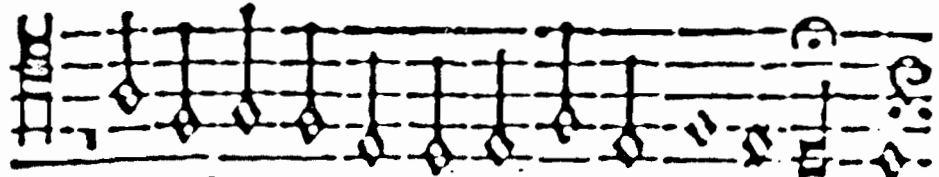
en/

Al le lu pa. Al le lu pa.

Christus

Allclupa.

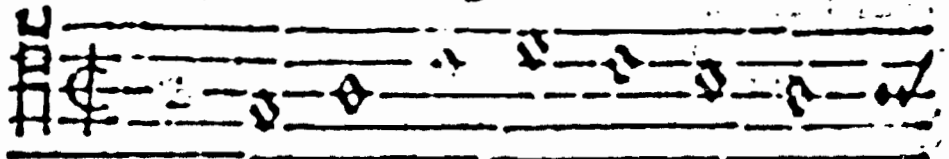
Al le lu pa. Al le lu pa, Deo
 Deo sullen wy al bli zyn,
 Christus is onsen troost sijn. *Tricleps.*

¶ Dese twee regelkens worden achter aen nu
 noch eens verhaelt en ghesonghen.

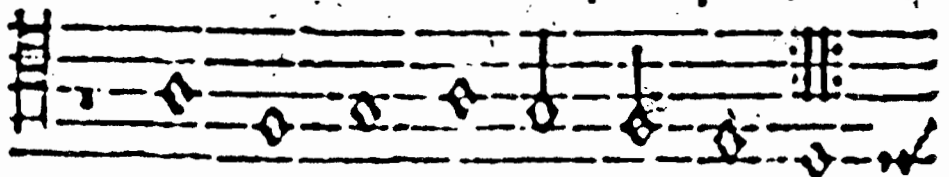
En ander Liedt / om op

den seluen hoochtijt te singhen,
 doo: D. Marti. Luyck.

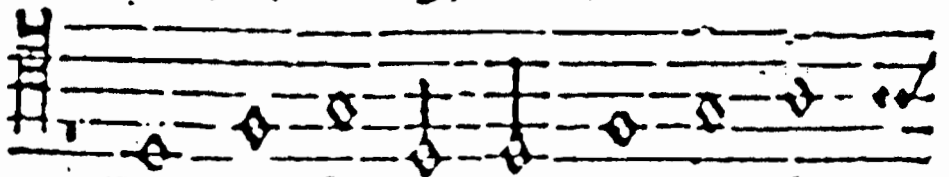
Op den naeuolghenden thoon.

Christus lach in des doodens strijt,
 Hy is weder verre sen suyt,

Voor onse sonden ghegheuen:
 En heeft ons ghebrocht dat le uen:

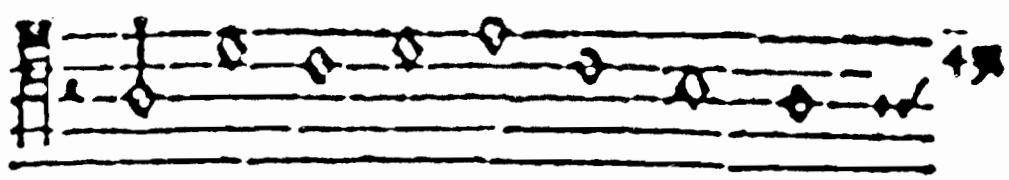
Dat wy sonden in vreechden sijn,
 Godt

pa. Deo

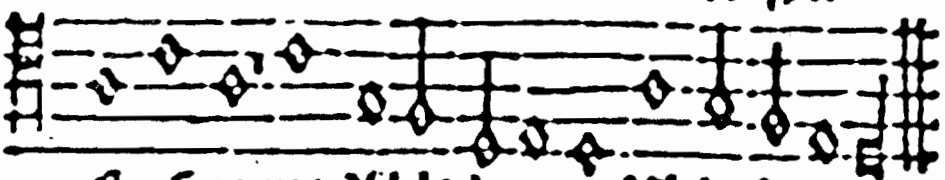
ricleps.
re aen nu
gen.

in op

strüt,
ut,
uen:
uen:
sün,
Godt

Godt louen, ende danckbaer son

En singen: Al le lu pa. Al le lu pa.

Niemant conde dwinghen den doot,
Onder den menschen gheboeren,
Dat deden onse sonden groot,
Daer door wy waren verloren:
Hier wt quam die doot ghesnell,
En nam ouer ons al ghewelt,
Eno houdende gheuangen. *Alleluja.*

Ihesus Christus Godts Bone zaen,
Is in ons stede comen,
En heeft die sonde wtghedaen,
Den doot oock wech ghenomen: *(†††)*
Met haer recht, ende crachten sün,
Daer blüft niet dat des doodes schün,
Haren pichel heeft sy verloren. *Allelu.*

Was enen wonderlücken strüt,
Daer doot en leuen wonghen:
Alen behiel dat velt seer wöt, *†††††*
En heeft den doot verlonen:
Die Schrift recht heeft vercondicht dat,
Hoe enen doot den anderen at,
Euen spot is den doot worden. *Allelu.*

Ff *Dit*

Dit is dat rechte Paesschelam /
Dat Godt ons gheeft wt ghenaden: (4 5 3)
Tweelck voor ons aen des cruycens flam,
In heeter lief de ghebraden:
Dyn Bloet teekent ons Dueren root,
Dat stellet Ghelooue voor den doot,
Den worghet can ons niet roeren. Allelu.

So vieren wy dat feest present,
Met alle vrolichbede: ✠✠✠
Dat ons den heere schijnet lent,
Een Sonne der Salichede:
Die door spriet ghenaden glans,
Verclaeret onse herten gans,
Der sonden nacht is verdoeuen. Allelu.

Wy eeten, ende leuen liet, ✠✠✠
Op rechte Paesche vladen:
Den ouden Dreesem en dient niet,
In dat woort der ghenaden:
Christus wil die spijse sijn, (23)
En voeden lof en siele sijn,
Eghelooue moet hier by leuen. Alleluwa.

¶ Een Liedt van der he- meluact Ihesu Christi.

Op de wijze. Es spricht der Onweyssen Munde:
Wst op den 30. Psalm.

Diesen dach ghedencken wy,
Dat Christus is opghuaren:
Dies wy Godt lofsaech schencken wy,
Biddende

Biddende by wi verwarden/
Ons arme sondars in die pleyn/
Die door veel sonden syn oureyn/
Tot dat wy by hem paten.

(454)

Den werch is nu Gode darck ghemaccht/
Den heemel slact nu open:
Christus verwacht die nae hem suaccht/
En met gbelooue hopen:
Die Gode vertrou mach syn verblijt/
En stellen hem tot aller tijt/
Den heere nae te loopen.

455

Die niet en volcht, en den wille doet/
Des heeren, sonder smetten:
Den heere sal des vlesch en bloet/
Dupleu syn rücke setten:
Igheloof alleen maccht ons oprecht/
Nochtans moet steuen wesen recht/
Anders salt ons beletten.

456

En ons begon dees hemeluaert/
Tot dat wy den vader aenleuen:
Wledende hier des werelts aert/
Als Godes kinders besuen/
Wlens ooghen tot Gode syn gheuent/
Met trouwe en liefde ongheschent/
Tot dat wy esainc leuen.

457

Dan wort den dach van vuerchden rjck/
Als Gode ons by hem sal laten:
En maccht ons spuen done gbeljck/
Verchleret bouen maten:

f f ü

Dact

(3 3)

lam

ot

Allelu.

458

lelu.

459

(33)

clupa.

He=

Wand.

nellen vuv/
Biddende

33
Dare sal ons diuecht bliuen eenpaer,
In ewicheyt sonder beswaer,
Godt laet ons dit wel vaten.

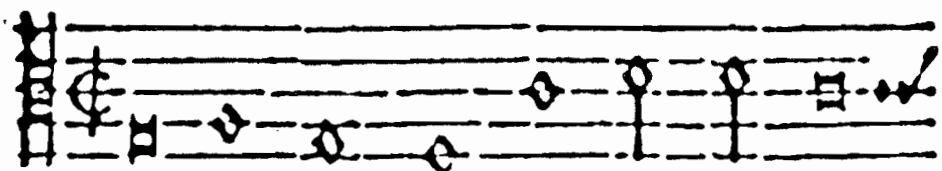

Een Lofsanck ghenaeempt

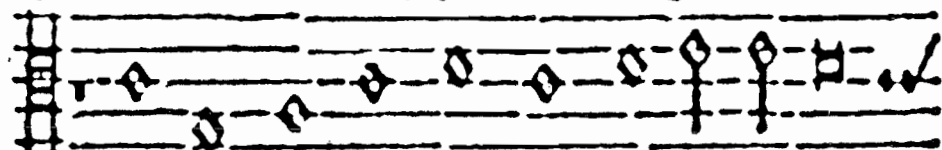
Veni Creator Spiritus Verduytscht

door D. Mart. Luyth.

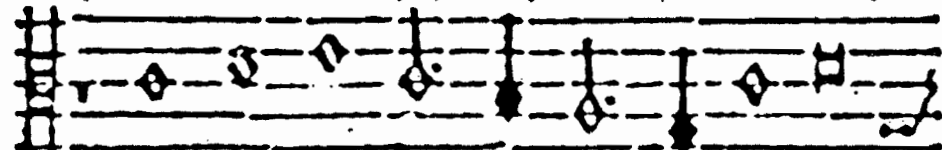
Op den naeuolghenden thoon.

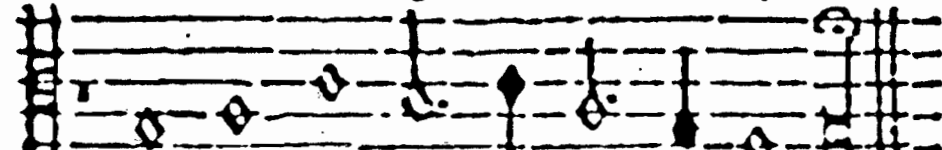
Compt God Schepper heylighe Gheest,

Besoecht der menschen herten alder eest,

Wille die niet ghe na den hieer,

Der uul len en ra den sler.

Want ght zyt genaempt een Trooster zoek,
Want alderhoochste reuich goet,
Een gheesteliche saluer ient.
Fonteyne leuende, lieftgck vler bekent.

Ontsteecht

Ontferecht een licht in ons verstant,

45.

Gheest onse beten: ver lief den brant,
Des vleesches swachheit openbaer,
Helpt ende sterckt met o cracht clare.

3. 4. 3

Ghy zyt van ons in dit gheschrey,
Om uwen gaewen seue: werley,
Een dinghet Godts en Vaders woort,
Ghenaempt en ouer al ghehoort.

4. 3. 2

Des opants list van ons verdrift,
Gheest ons dijn vrede in o verstift,
Op dat wy gheeren lijdisaem syn,
En midden der Sielen schade syn.

Leert ons den Vader kennen snel,
Daer toe oock Ihesum Christum wel,
Dat wy o doort ghelooue zaen,
In den Gheest leeren verstaen.

3. 4. 3

Lof sy Godt Vader en Bone altijt,
Die van den dooden ons beureft,
Den Trooster sy oock lof gheseyt,
Nu en tot in der ewicheyt. Amen.

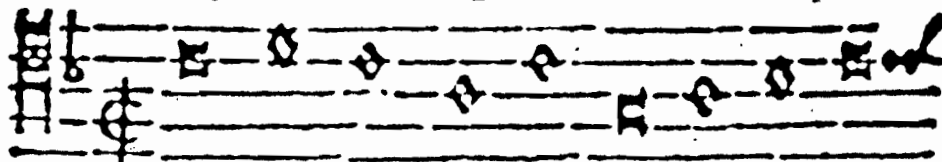
3. 4. 3

Een ander Lofsanck.

Veni sancte Spiritus. Verbeteret

D. Mart. Luyther.

Op den naeuolghenden thoon.

Compt heylige Gheest Heere God zoet,
K f ij Veruult

3. 4. 3

ipt

3. 4. 3

Gheest

3. 4. 3

ceest

3. 4. 3

ter

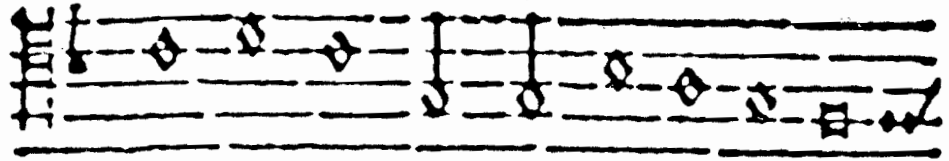
3. 4. 3

stet.

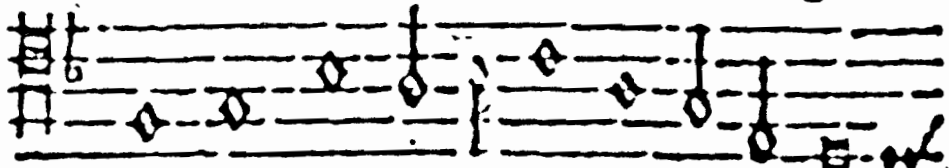
stet zoet

it.

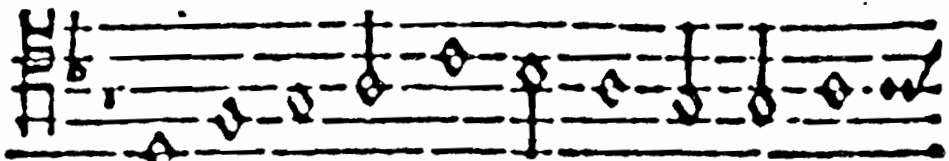
ntferecht

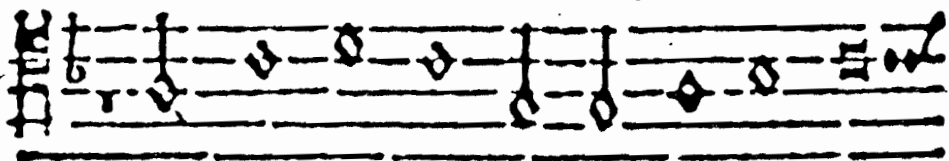
Veruult met dijner ghenaden goet,

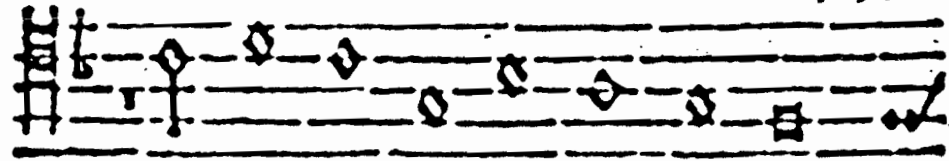
Al te gheloouigher beete en an,

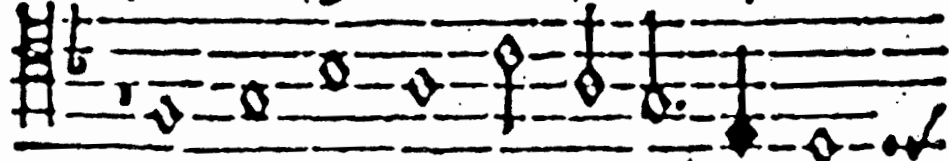
Ontsteet v ber nen de lief de daer in,

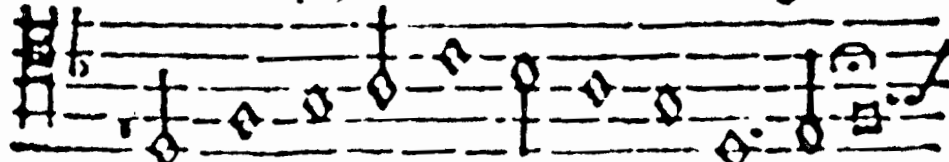
O heere door uwen elaten schijn,

In een ghelooue pa ren sijn,

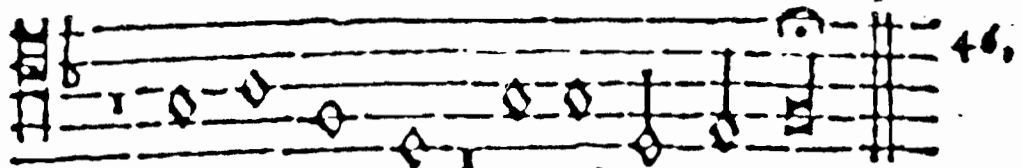

Die menschen van al leu ton ghen,

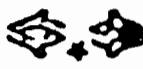
Dij su v heere tot lof ghesonghen.

Alle

Al le lu pa. Al le lu pa.

Ghy heyligh licht door v groot consoort,
 Laet in ons schijnen des leuens woort:
 En leert ons Godt sonder eenich schamen,
 Van rechten herten Vader namen:
 O heere keert van ons valsche leer,
 Dat wy gheen inestere en soecken meer,
 Maer dat wy in Christo vertrouwen recht,
 En oock op hem met Ghelooue bouwen recht.
 Alleluya. Alleluya.

Ghy heylighe Fonteyne vol duecht,
 Helpt ons ghetroost met goede vrucht,
 In uwen dienst ghestadich bliuen,
 Dat ons gheen droefheyt can verdrüen:
 O heere wilt in ons doen v werck,
 En maeckt des vleesches swackheyt sterck,
 Op dat wy hier vromelijck wuinghen,
 Dat wy tot dy, door den doot syn dringhen.
 Alleluya. Alleluya.

Een ander Liedt ende

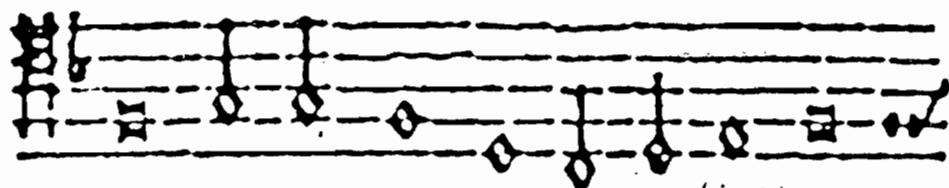
Ghebedt, tot den heylighen
 Gheest. D. Marti:
 nus Luther.

Op de nacvolghende vops.

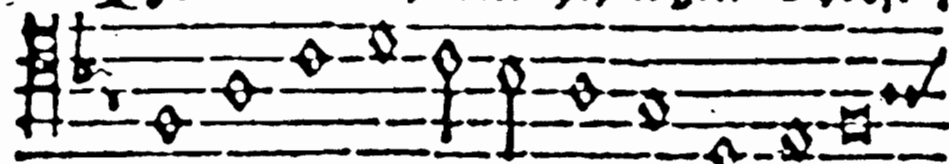
F f iij

Idv

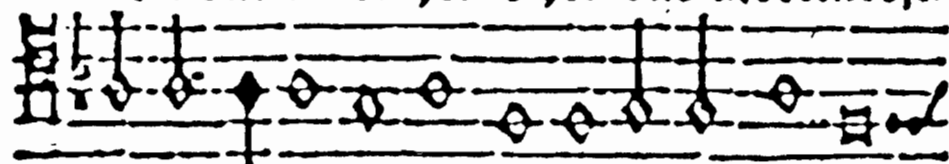
goet,
 an,
 in,
 schijn,
 en,
 yben.
 Alle

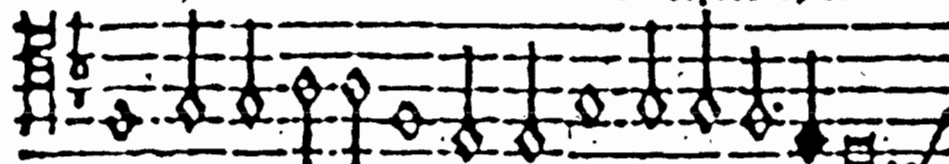
Do bidden wy den heyligen Gheest,

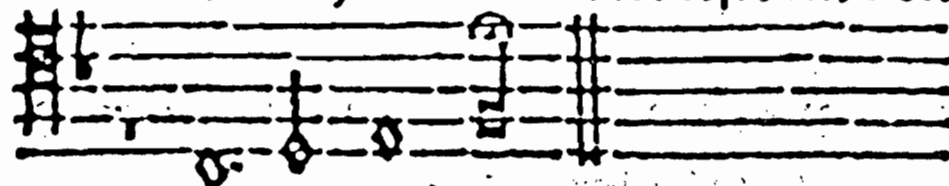
Al om dat rechte Ghehooue aldermeest,

Dat hy ons wil bewaren, in onsen eynde,

Als wy van hier eens vart tot deser eynde.

Wy rie lens.

Ghy weerdich licht geest ons v schijfel reyn,
Leert ons Ihesum Christum kennen alleyn,
Dat wy hy dien verlosser bliuen ghetrouwe,
Die ons gebracht heeft, tot de ewige landouwe.
Vrie lens.

Ghy lieffte lief, schenckt ons v liefde hier,
Laet in ons ontkenen der liefden vier,
Dat wi met gantscher herte, liefde recht dioude,

Ende

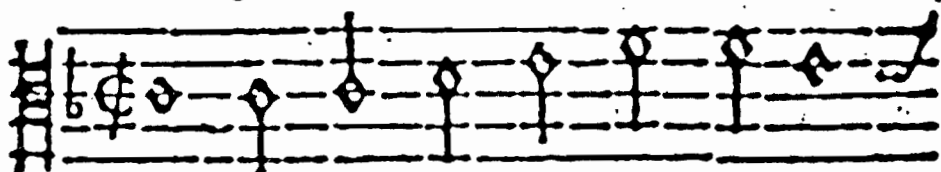
Ende niet vrede op eenen sinne bliuen. Psal. 47.

O hooghste Trooster in al onsen noot,
Help dat wy niet vreesen schande noch doot,
Dat in ons die sinnen niet en verzaghen,
Als die vyant ons leuen sal beclagen. Psal.

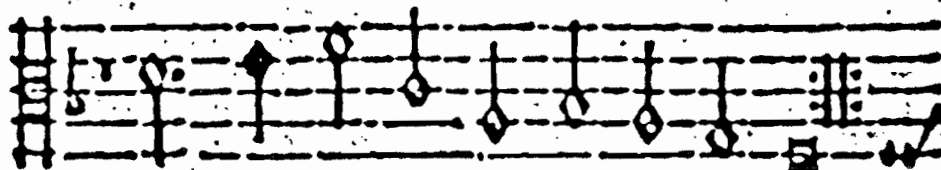
✓ Een Liedt van die heylige

Trüuldicheyt. D. Mar. Luys.

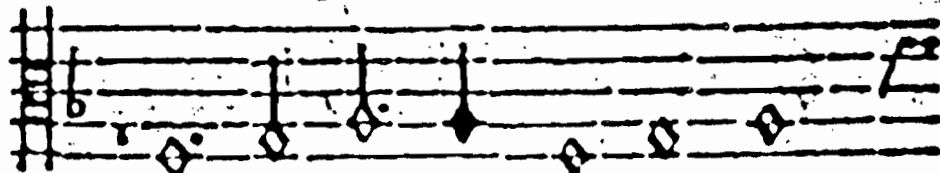
Op de naeuolghende wöse.

O Godt den Vader woent ons by,
Maect ons van al ten son den vry

En laet ons niet ver der uen:
En helpt ons sa lich ster uen:

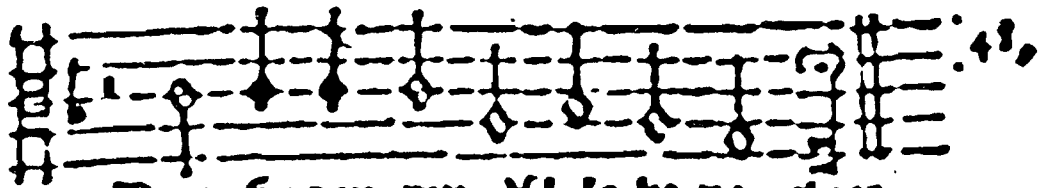

Door den duuzel ons bewaert,

Hout ons by vasten ver trouwen,

F f o Dal

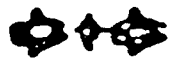
Dies singen wy, Al le lu va, rick.

Ihesu Christe ons bede hoor,

Leyt ons op rechte steaten,

Want ghy zyt des Vaders woord,

Dact wy ons op verlaten:

Door dan doot ghy ons verwerft,

Een rewtich richte verheuen,

Ghy zyt lieuen dat niet meer sletst,

Een licht van Godt ons ghegheuen:

Ghy zyt oock ons hemels broot,

Gherechticheyt en wylscheyt:

Ghy zyt dat hoest der Christenheyt groot,

Den wech, den peys, en die waerheyt,

Van Maria ghebooren teyn,

Ihesu Christe gheloest alleyn.

Heylighe Gheest derde Persoon

Der Godheyt sonder verkeerren

Met den Vader en Danc schoon,

Wilt ons ghelooue vermeeren:

Christus dy ons verwouen heest,

Door zinnen doot by den Vader,

W schyn ons der ghenaden gheest,

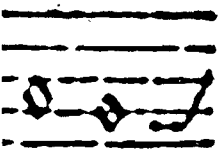
So sal ons twoorit zyn nader:

Helpt dat hem tot Christum soet,

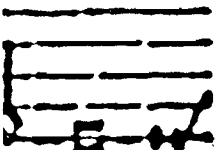

Die arme menschen wenden,

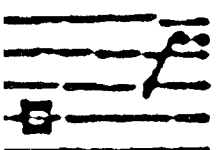
Van Christus ghy gheluyghet goet,

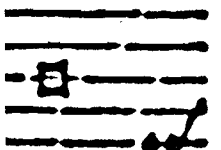
waert,

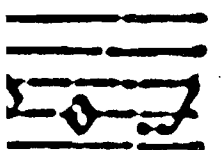
wen:

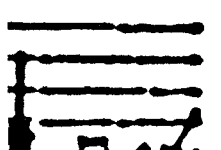
gact,

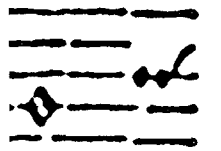
sten,

sten,

sten.

ware,

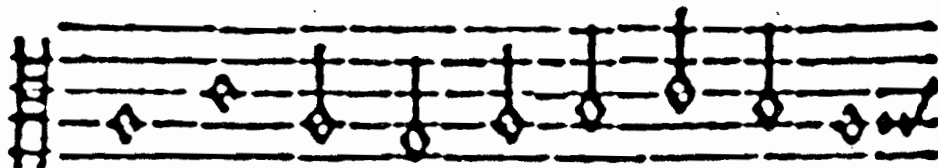
Dies

En Salhan comt ghy schenden/
Alleluya singhen wy,
Helpt ons o heylighe Gheest tot dy.

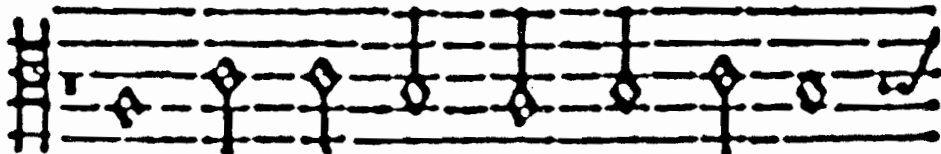

Dat Loefliedt. Christe
qui Lux es & Dies.

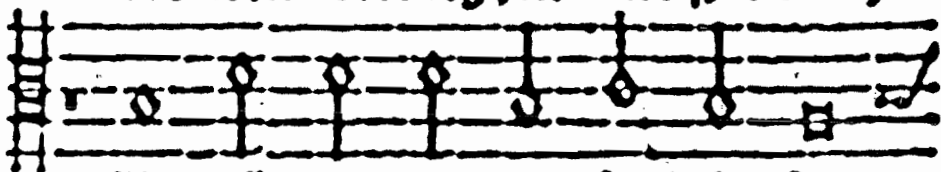
Op den naeuolghenden thoon.

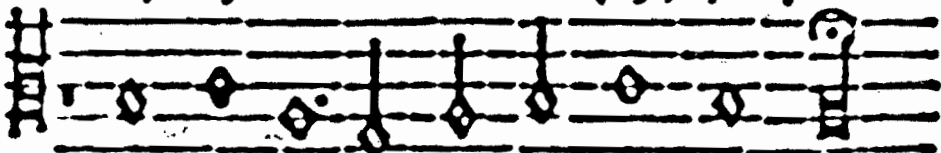
Christe die dat licht zijt en den dach,

Woor wien verborghen niet syn mach,

Ghy zijt des Vaders schijnfel suel,

Leert ons den wech der waerheyt wel,

Wy bidden u Goddelijche cracht,

Bewaert ons heere desen nacht,

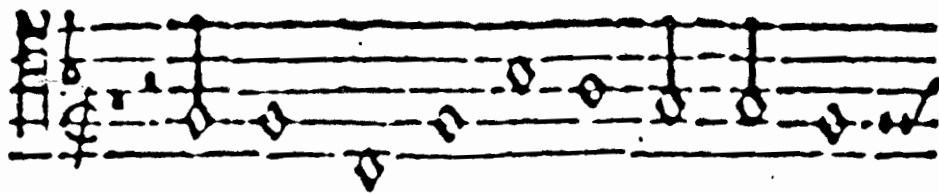
Bewaert ons vanden quaden hert,

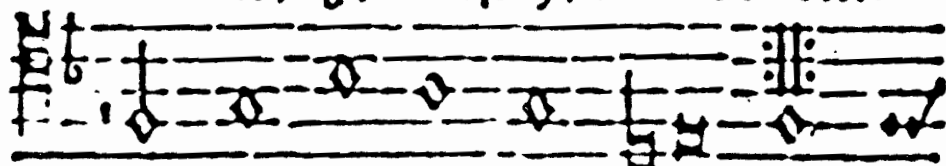
Gode Vader der ghenaden fier.

Verrijst den swaren Aap heer Christ,

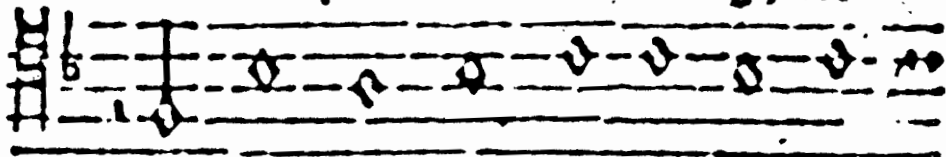
Dat

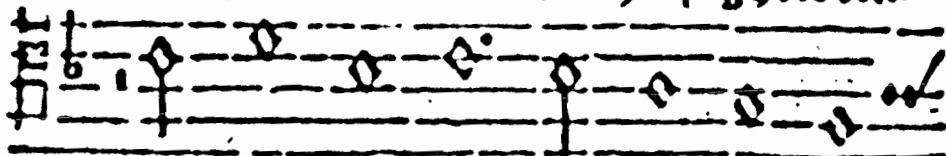
Uerbuecht v lie ue Christen ghemeen/
Dat wy ghetroost zyn al in een,

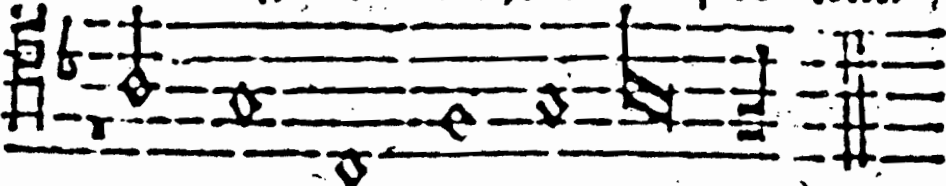
En laet ons vro lich spinn ghen:
Om lie se licht te sin ghen:

Wat Godt aen ons liec heeft ghewent,

Door sy ue macht en lief de lent,

Om ons by hem te bren ghen.

Den Duyvel ick gheu an ghen lach,

In den doot was ick verlozen.

Mijn sonde quelde my nacht en dach, 44/44

Daec ick in was ghebo:en:

Ich oiel dieper int sondich senin,

Daec en was niet goets int leuen mijn,

Die

Di

De

De

lyp

De

Da

Di

M

En

Wa

Da

Zen

Zen

De

Da

La

En

De

Die

En

Da

lyp

See

lyp

De

Die sonde wou my versmoren.

Mijn goede wercken en dochten niet,
Het was met my verdouen:

Den Vrijen wille Godts oordeel vliet,
Hy was int quaet verstouen:

Den angst my tot wanhope dreef,

Dat niet dan steruen in my bleef,

Die helle had ich verwouuen.

Doen lammerde Godt in ewelicheyt,

Mijn cranchheyt bouen maten:

En dacht met syn ghenadicheyt,

Wou hy my helpen laten:

Dat vaderlich herte want hy tot my,

Zen was by hem gheen spelen vry,

Zcofte hem tot onser balen.

Hy sprack tot synen lieuen Soon;

Den sal is hier om erbermen:

Daert heen mijn hertens werde thron,

Laet u der armen ontfermen:

En helptse wt der sonden noot,

Verworcht voor him die bitter doot,

Die hun hout in alermen.

De Sone den Vader was sublect,

En quam tot my op eerden:

Dan eender Maghet onbeulect,

Hy wou mijn woeder werden:

Heer heymelich deed hy syne macht,

Hy ghinch in mijn ghedaente veracht,

Den dupuel wou hy omscherden.

Du sprack tot my hout v aen my/
Het sal o my ghelinghen:

Ick gheue my seluen heel voor dy /
Ick wil daer voor v w:inghen:

Want ghy zyt m:in / en ick ben d:in /
En daer ick ben / daer sult ghy z:in /
Den vyant sal ons niet dwinghen.

Vergleten sal by doek m:in bloet /
Daer toe m:in leuen betrouen:

Dat l:ndich al voor v te goet /

Daer dit niet vasten gheloouen:

Die doot verdingt m:in leuen daer /

M:in onsebult draecht v sonden swaer /
Daer comt v salicheyt bouen.

T:ien hemel tot den vader s:in /
Sae ick nae desen leuen /

Daer wil ick z:in / den meester d:in /

Den Gheest sal ick v gheuen:

Die v in droef heyt troosten sal /

Oock my bekennen in dit dal /

En die warrheyt leeren verheuen.

Wat ick ghedaen hebbe en gheleert /

Dat sult ghy doen en leeren:

Op dat Godes r:ieke sy vermeer /

Int louen en int eerren:

Wacht v voor menschen leeringhe wel /

Daer door verderft dit pant edel /

Wilt ghedencken en wilt tot my heeren,

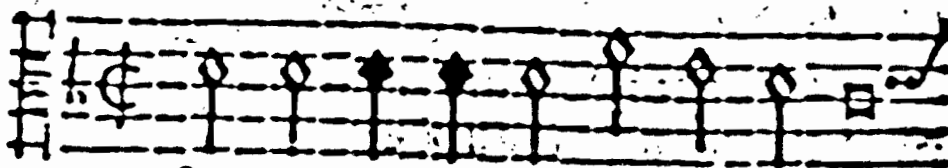

En

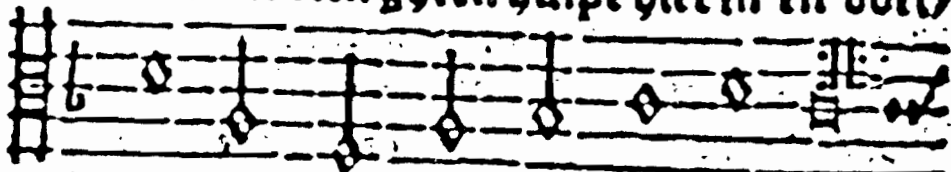
Een Liedt Pauli Sperati/ 54

vande Wet ende Euangelië, Ghe-
looue, ende wercken.

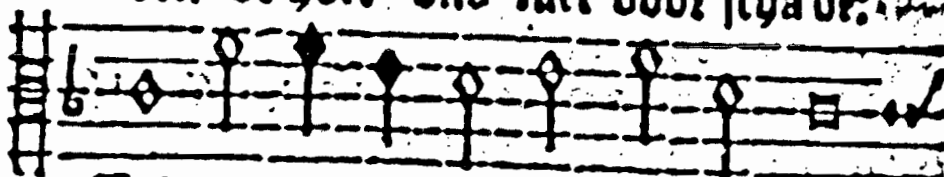
Op de wijse: Van stracke such lieben Christend
Oft op den naevolgenden thoon.

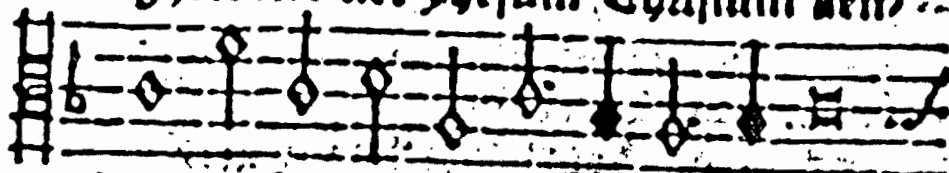
Die Saltheit is ons coemen goet,
Ons werck gheen hulpe hier in en doet,

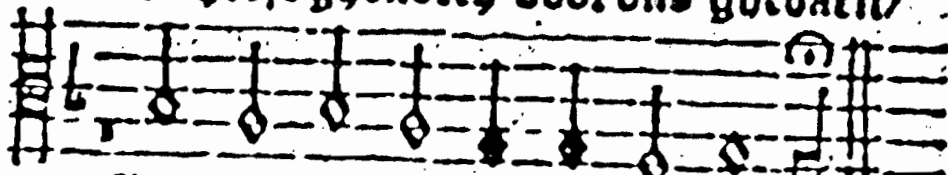
Dooz goet heyt en ghe na de:
Ten be hort ons niet voor schade:

Tghelooue siet Ihesum Christum aen,

Die heeft ghenoech voor ons ghedaen,

Hy is den Midde laer worden,

Om dat Godt in den Wet gheboot,

Da

ten:
ol, 323
m Gheest
tincest
n waen/
l:
larr/
er/
nden aert/
l swaert/
apt Godt seer/
den wet/
e net/
volbaen/
in/
icht/
324

So moet van den Christenen sijn ghesocht 10;
Des rechten gheloouens wesen:
Gheert v doot ende swaer ghepyn 3.4.5
Dat moet allern mijn leuen zyn/
Ghy hebt voor my betalet.

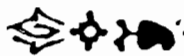
Aen mijn verlossing twyffel ich niet,
V woort can niet bedrieghen:
Ghy draecht ons smerten en verdriet, 5.6.7
V belofte en sal niet lieghen:
Die ghelooft segt ghy, en wort ghedoopt,
In minnen bloede, den hemel coopt,
Dat hy niet wort verloren.

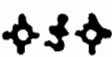

Hy is opricht voor Godts aenschyn/
Die dit Gbelooue vaket:
Dulck ghelooue gheest van hem den schyn/
Alst hier die werelt laket,
Tghelooue is bloevende groen,
Den naesten sal die liefde wel doen, 8.9.10
Hydt wt Godt ghebozen.

Die sonde wort door den wet behent/
En laet die Consciencij neder:
Dat Euangelic troost toewent/
En stercht den sondaert weder: 11.12.13
Dit spiercht treet tot dat cruyce repn/
In den wet is alle ruste cleyn/
Met alle syne wercken.

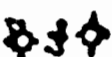

Die goede wercken men spruyten liet/
Wt een opricht vertrouwen:
Wat wt den Gbelooue niet gheschiet,

325

Dat werck sal v berouwen:
Tghelooue maecht ons alleen oprecht,
Die wercken sijn des naestens enecht,
Daer by wy haer lief de mercken.

Die hope verbeert den rechten tjl,
Van dat Gods woort vertellet:
Wanneer den mensche sal sijn verblift,
Gheenen sekeren tijt Godt stellet:
Hy weet wel alst so helpens noot,
Hy en bedreacht noch cleyn noch groot,
Dat moeten wy hem toerouwen.

Al schijnet dat Godt hem houdt stil,
Laet v dat niet veruaten:
Want als hy ons meest helpen wil,
Doet hy minst openbaren:
Glijft by sijn woort, hy is den steen,
Al spiecht dijn herte. Dickinaels neem
Ten sal v niet berouwen.

Lof, prijs en eere sijn aldermeest,
Voor dese groote ghenade:
God Vader, Done, en beplighe Gheest,
Die in ghenade behoede:
Wat hy in ons nu heeft bereypt,
Ter eeren sonder Mayesteyt,
Dat sijnen naem mach heyllich werden.

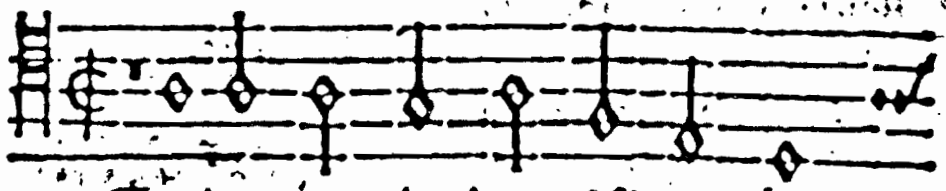
Sijn rijcke toecomme, sijnen wille hiet,
Hy ghedaen, als in themelo thronen:
Met daghelijcks broot beuyt elch Dier,
En wil onse schult verschoonen:

oprecht,
recht,
en.
sten tōl,
verblift,
let:
of/
groot,
uwen.
houdet stil
will,
neen/
neen/
meest/
ade:
e Gheest/
werden.
en wille hier/
oonen:
lch Dier/

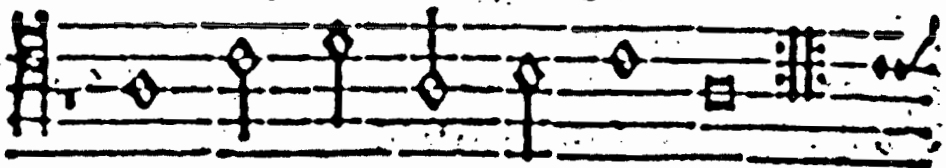
Soo

Soo wy ons schuldenaers gheem ontsaen/
Laet ons in gheen becoringhe staen/
Wijl ons van den quaden. Amen. (.)

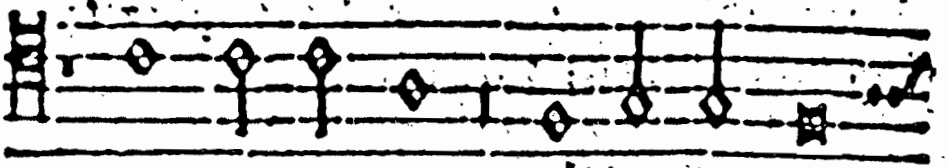
Een schoon Gheestelijck
Liedt van den Val ende Verlossinghe
der menschē. Lazarus, Spengeler.
Op de wijze: O Ghe Gort, den Gheelic Wort
Est op den naeuolgenden thoon.

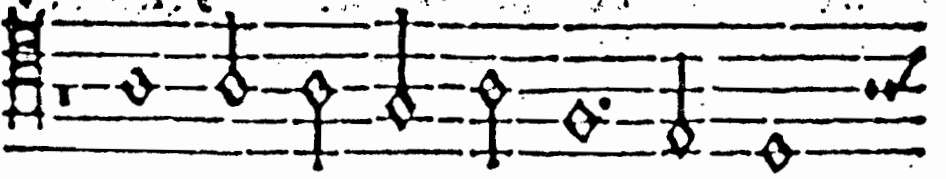
Der douen is door Adams val,
Toeghifst to ons aen gheeruet al

En menschen natuerre en we sen:
Dat wy niet condē ghenesen:

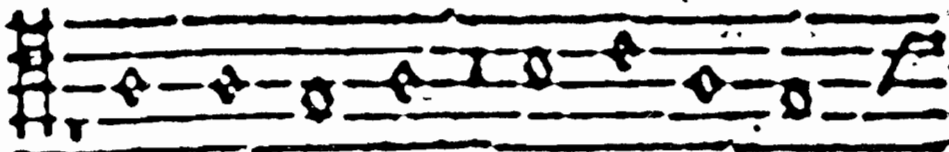

Sonder Godts cost, die ons verlost,

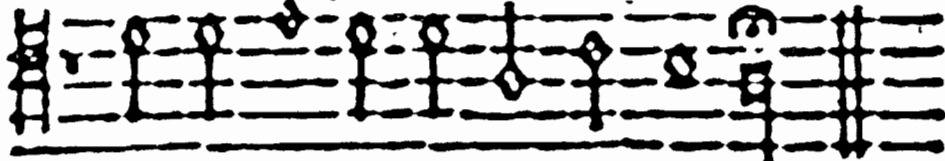

Van de se groote schaden:

Gij Danc

Dart doot Iſerpent, Cuam verbleent,

Godes Toorn op hare te laden.

Oewil Iſerpent eerst heeft ghebracht,
Cuam tot een aſualen:

Van Godes woort, twelck ſe veracht,

Dart doot ſe in ons allen:

Cruct den doot,

So waſt wel noot,

Dat Godt ons ſoude ghenen

Wt ghenade repen

Dynen Doon alleyn

Doot wien wy ſouden leuen.

En vreemde ſchult ons ſamen heeft:

Doot Adam al verdoemen:

En vreemde hulpe is Godt noch gheeft,

Chriſtum doot ons gheſloeten:

Alſo wy al

Doot Adams val,

Den ewighen doot aen ruen:

God noch ſee doet,

Doot Chriſtus bloet,

Den ouden Adam ſietuen.

Iue liek Godt gaf den Doons ſijn

Als

CHRISTUS

Als wy noch vanden waren :
Die voor ons is , doort ruwens pijn,
Oestouren / en opghenaren :
Wat doe wy sin /
Want bescij ghepde /
Verloft son . Ist dat wy hier een deuren /
Des Vaders woort /
Twelch is gheboort /
Wie sou voor steruen beuen .

54.

Dy is den werch , durre en licht /
Die werthert en dat leuen :
Des Vaders woort , en rart die sichte /
Die ons Godt heeft ghegheuen :
Tot ons behoert .
Dat wy niet moet /
Men hem souden ghelouen :
Dare is ghen macht /
Die ons niet cracht /
Wat syne hant sal roouen .

Den mensch is Godloos en verulecht /
Sijn salicheit is cleene :
Die troost by enen menschen soecht /
Ende niet by God alleens :
Want die hem wil /
Op swerelts hul /
Hondert desen Trooster stercken :
Des duuels slach /
Wel vreesen mach /
Met syr listighe wercken .

Es ist

Die

Die op Godt hoort ende vertrouet,
En sal niet bliuen in schanden:
Want die op desen hoocksteen bouet,
Al comt hem toch voorhanden:
Des onghewals vet,
Men heeft toch niet,
Dien mensche sien veruallen:
Die op Godt staet,
Sal vinden baet,
Hy helpt die gheloouighe in allen.

Ich bidde o here wt herten groot,
Wilt toch van my niet weyden:
Dijn heyligh woort wt minen mond,
So en sal my niemant scheyden:
Mijn sonden wy,
Allen op dy,
Wilt ich met hoopen setten:
Want die hier vast,
Op u woort past,
Nem en sal den doot niet letten,

Mijn voeten is u heyligh woort,
Een bernende lanterne:
Dat licht wijst my dijn wegden voot,
En spijst mijn siele ghyerne:
Here haest opstaen,
En werken jaen,
Die gauen wtghelesen,
Die Godt tofsecht: Allen die recht,
Hopen op Godt ghepiesen.

et Een

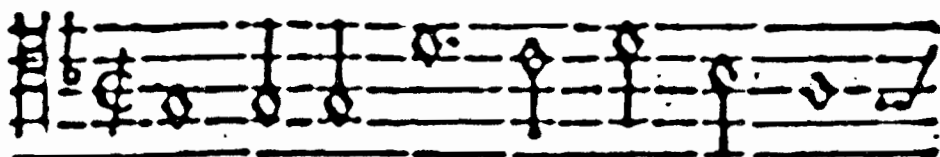
rouf/

♩ Een Liedt op die Woorden 55.

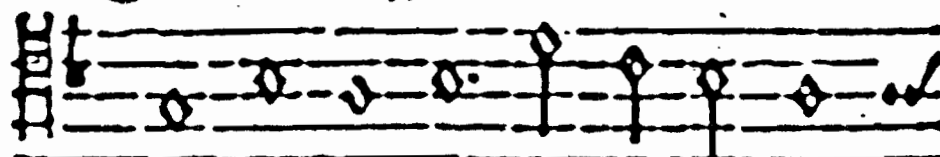
ons Heeren Ihesu Christi. Math. xi.

Compt al tot my.

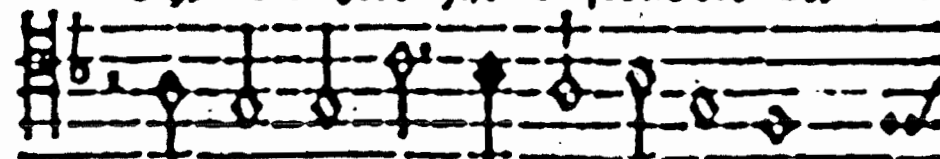
Op den naeuolghenden thoon.

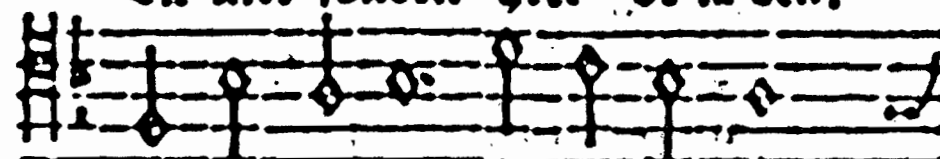
Gods Bode spieret coemt al tot my,

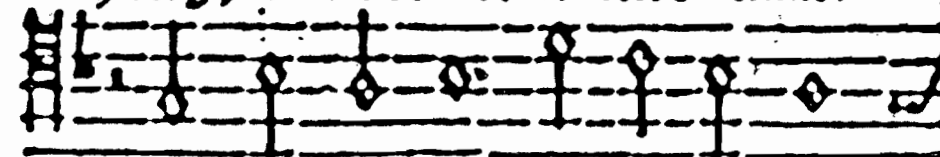
Oh die hier zül beswaeret wip/

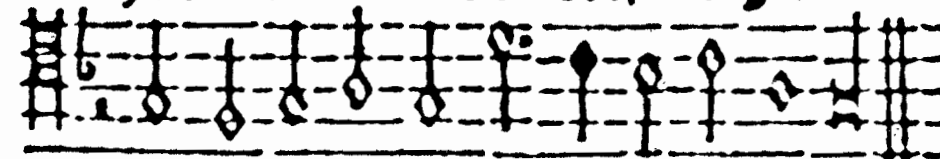
En met sonden heet be la den:

Jonighe, oude, vrou ende man,

Ick wil u doen versoeting an/

En heelen al u scha den.

♩ g u Mij

3 ♯ 4 ♯ 5)
et Een

Mijn Voch is soet, en mijn Dach licht,
Diet op hem neemt, die dencke sichte,
Diet op die helle ontstucke,
Ich helpe hem draghen al die last, (o:o)
Dooz mine hulpe cricht by vast,
Dat ewich hemelrücke.

Wat ick gheleden heb en ghedaen,
In monen leuen, darr toe wilt zaen,
Wesen bereyt te verdraghen:
Al wat ghy denckt, spreckt of doet,
Dat moet ghy voeghen recht en goet,
Nae Godes welbehaghen.

Die werelt wou doch wel salich sijn,
Ten de die schande ende pijn,
Die alle Christen liden.
Maer nae dat anders niet wesen mach,
So gheeft v willich int verdrach,
Wilt ghy die helle miden.

Alle Die dat leuen besluyt,
In eerde, water, locht en cruyt,
Preempt dooz liden syn eynden. (fzf)
Die dan in Godes naem niet en wil,
Die moet int sduyvels name stil,
Dijn leuen swaertlich weynden.

Do is den mensche lonck, en lanch,
Mougen is by ter doot toe ranc,
En haest soo moet hy steruen. (f/f)
Schelicken Bloemken op dat velt,
Do ransch des menschen rucht versmelt,

En

En valt
Di
Hoe per
En wilt
Die we
Des he
Te late

Al
So elser
Men w
Maer
Dienet
Drees is

W
Wat he
Waer t
Hier en
Tulose
Met d

VV
Wat he
Wp me
Die hie
Mist de
Die me

D
Die hie
Laet v
Wilt o

bt,
En val in een verderuen.

56.

(.:.
Die werelt beuet voor den doot,
Als demant leyt in steruens no. l.
En wil dan eerst bekeeren.
Die werelt drincht, boeleert, en eet,
Des Heerens compste sp vergheet,
Te late wil sp leeren.

Als immers moet ghestoruen sijn,
So elacht men dan met groot ghepin,
Men wil dan Godt aenleuen.
Maec Godts ghenade in dien slont,
Dienen vergheten heeft ghesont,
Drees ich sal hem beghreuen.

Wat helpt den ricken al sijn goet?
Wat helpt den ionghen baren moet?
Waer blift dit schoon vermeyen?
Hier en baet gheen ionckheit noch ghelt,
Tvlöft al ter werelt ongherquest,
Met den doot moet elck reuen.

Wat helpen consten met listicheyt?
Wat helpt den pracht vol toelsticheyt?
Wp moeten toch al steruen.
Die hier tot Christus niet en schrijt,
Als der ghenaden noch is töt,
Die moet de helle eruen.

(+/+)
Hieromme mercht ghy hinderen reyn,
Die hier op Godt staet alleyn,
Laet v des strits niet rouwen.
Wilt v vast houden aen Godts woort,

En
Wit

Dit is der Selen groot consoort /
Stelt hier opo vertrouwen.

Siet dat ghy goet doet voor het quaet /
Siet dat ghy hier onschuldich staet /
Op die wereldt wilt niet schaffen :
Gheest Godt die wrake ende eer /
Trect in den enghen pat noch meer /
Godt sal die werelt straffen.

Dat vleesch sou wesen wel gherust /
Waert dat al ghinghe nae den lust :
Den Gheest sou haest verrouden.
Daeromme gheest Godt hier verdriet /
Op dat ghy vleesch met liden siet /
In salicheyt muercht houden.

Is o dat Cruyce soo bitter swaer /
Ghedencht die helsche pijn claar /
Daer die werelt in moet crigten.
Lijf en Siele liden moet /
Leuwelijck sonder versoet /
Branden / en niet verlijten.

Daerom sullen wy nae desen tijt /
Met Ihesu Christo zyn verblijt /
Wilt dit alijt ghedencken :
Gheen tonghe can wisprenken schoon /
Die glorie van onsen loon /
Die ons Christus sal schencken.

Al wat nu Godt almachtich heest /
Die tallen tijden crachtich leest /
Gheswooren / by syn namen :

Dat

Da
So
So

C

O

T

El

Da

Da

So

De

So

Ra

Hel

Wie

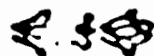
De

So

De

Dal sal hy gheuen openbaer /
So synen lieuen Enghelen daer /
Door Ihesum Christum. Amen.

57.

C Een schoon Gheestelijck

Liedt / van den prijs des Goddelijcken
woorts / door die Exempelen der
Vaderen: Van Adam tot
Christum.

Op de wijze. O herre Gode / dein Gheestlich Wort.
Oft op. Durch Adams fall ist ganz

V Erblijt Verblijt v in desen tijt /
Ghy lieue Christenen alle:
Want nu in allen landen wilt /
Ellicht Godts woort met gbeschalle:
Dart en is gheen man / diet weeren can /
Dat heb ich wel vernomen /
Godts woort seer claer / blijft eewich waer /
Den quaden als den vromen.

Adam / Adam / ghy vader ghe /
hoe heuet v al gheganghen:
Nae uwen Valint Paradiso /
Hebt ghy Godts woort ontfanghen:
Hier door ghy zyt / beurtit alrejt /
Beurtit en oock behouden /
Godts woort seer claer / blijft eewich waer /
Den ionghen en den ouden.

Noe / Noe / ghy Godes man /

God

Dal

God heeft v wtvertoeren:

Dat ghy syn woord oock namet an,

En heeft ic v gheswoeren:

So dat ghy ollet, iswaters verdriet,

Synen toeren liet hy wijcken.

Gods woord seer claer, blijft ewich waer,

Den armen als den ricken.

Abraham, Abraham, seer wel ghestelt;

Ghelooft Gods synen heeren:

Tot gherechticheyt wort hem dat ghelict,

Den Zaet wou Godt vermeerren.

So heeft God zaen, hem al ghedaen,

Die op syn woord betrouwen.

Gods woord seer claer, blijft ewich waer,

Darrop moeten wy bouwen.

Loth, Loth, een man oprecht en goet;

Wou Godt twee Engelen seynden:

En beual hem tot Sodoma met der spoet,

Te vlieden sonder omweynden:

Loth die ontran, en Godt hoef an,

Den vierighen reghen te laten.

Gods woord seer claer, blijft ewich waer,

En compt ons al te baten.

Dauid, Dauid een Conincken heer,

Een man nae Gods wille:

Heeft aenghenomen Gods leer,

Voldoende Gods woord stille.

Godt belooft syn, dat hy sou syn,

Wt synen Zade geboren.

Godts

Godts woord erbaer, blift ewich waer,
In hemel en Aerde vercoeren.

Ihesus Christus Marien Soon,
Van den heylighen Geest ontfanghen:
Wat alle Propheten seyden schoon,
Is op hem wtgheganghen:

Godt gheeft beuel, merckt dit al wel,
Wilt desen Dene hooren.

Godts woord erbaer, blift ewich waer,
Hem dient die eere aluooten.

Do merckt, do merck en hoorst met vliet,
Wat ons hier wort beschreuen:

Int Testament niet goet bediel,
Daer wy nae moeten leuen:

Hier wort verclaert, ende vermaect,
Van Christo onsen Heeren.

Godts woord erbaer, blift ewich waer,
Laet ons dit neerslich leeren.

Matheus, Teui Euangelist,
Een man van den Tol gheropen:

Den eersten Cancellier worden is,
En leert ons tot Ihesum lopen,

Christus die spreekt, wat v ghebreecht,
Compt ghy bedroefde alle.

Godts woord erbaer, blift ewich waer,
Tis troost in den misualle.

Marcus, Marcus, die ander is,
Die oock perfect wtbreidet:

Die wercken Ihesu Christi seis,

Daermet

Daermet hy elken leydet.
Tot ghebooue reyn, dat ons alleyn / 414
Opicchi en goet can maken:
Gods woort eerbaer, blift ewich waer,
In droeue en blude saken.

Lucas, Lucas, in ordene staet,
Van hem blift onuersweghen: 415
Hoe Godt ons in ghenade ontfaet,
En heel is toegheneghen:
Van hemel stier, scyndende hier,
Sijnen beminden doone.
Gods woort eerbaer, blift ewich waer,
Die dit gheloofst staet schoone.

Johannes, Johannes, den Jonghelinck,
Is ooch die vierde worden:
Hy vuert dat woort met reyn gheelinck,
En leert ons Christum' ingorden:
Tgheloone recht, en lief de recht, 416
Leert hy voor allen soeken.
Gods woort eerbaer, blift ewich waer,
Die waerheyt en soecht gheen boecken.

Saulus, Paulus, cen vercooren vat,
Die roekt die rechte keerne:
En straft des werelts sonden plat,
Dat sy hier niet hoort gheerne: 417
Die werelt raest, haer hofghefin blaest,
Teghen Paulum, en den goeden.
Gods woort eerbaer, blift ewich waer,
Godt salt seer wel behoeden.

Daule

Daule Doctor der Heydenen del/

59:

Die werelt haer v schriuen:

Want haer wijsheyt / ghy voor dwaacheyt sel/

Haer werck wilt ghy verdrüuen:

Zghelooue reyn / segt ghy alleyn/ (:+)

Moet salcheyt aengripen.

Godts woort erbaer / blijft ewich waer/

Al v alre die werelt wilüipen.

Dirus / Jacobus / en Judas al/

Volghen oock dese leere: (°E°)

En wäsen ons boete der sonden val/

Door Christus onsen Heere:

Tot hem alleen / en anders gheen/

Teeren sy ons snel loopen.

Godts woort erbaer / blüft ewich waer/

Door Beeren / en Leeuwen met hoopen.

O Mensche / mensche voecht v no sijn/

Tact onne verblintheyt vaten:

Gheloost die Schrift en die woorden zijn/ A

So sult ghy hier verwaren:

Dünen sin en moet / en wat ghy doet/

Dacrop wilt v verlaten.

Godts woort erbaer / blijft ewich waer/

Toocht ons des leuens straten.

O Ihesu Christus Godes Soon/

Tact ons van v niet dwalen:

Op dat wy niet halen boosen loon/

En door menschen leeringhe falen:

Met schoonen schijn / vol van senün/

h h

Ver:

Daule

Verleynen synen namen.

Godts woort eerbare / blift ewich waer,

Van no in ewicheyt. Amen.

Looft Godt / loof Godt in ewicheyt /

Ghy Christenen algemeene :

Dat hy son woort heeft wt ghespreet,

Twelck is syn werck allene :

Des menschen waer / helpt niet daer aen,

hoe cloeck dat is syn namen.

Godts woort eerbare / blift ewich waer,

Des singhen wy blidelyck Amen.

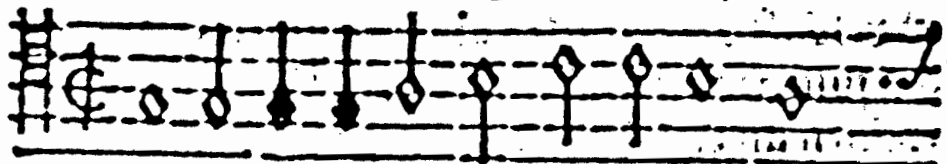
Hier nae volghen Ghebede

Idiens, ende ten eersten / Media vita

in morte sumus. Verduyschet

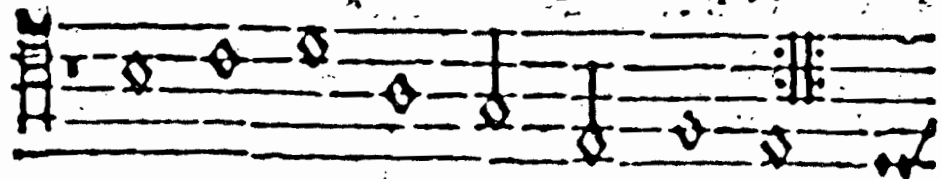
door D. Mart. Luyck.

Op die naeuolghende wyse

De wijs wy int middel leuen sijn,

Wie sal ons hulpe gheuen sijn?

Met den doot hier beuanghen:

Dat wy ghe nade er lan ghen:

Dal

60

Dat zyt ghy heere al ley ne,

Ons sonden zyn ons samen leet,

Dy nen thooren loch van ons sprect,

hey lighe heere Godt rey ne,

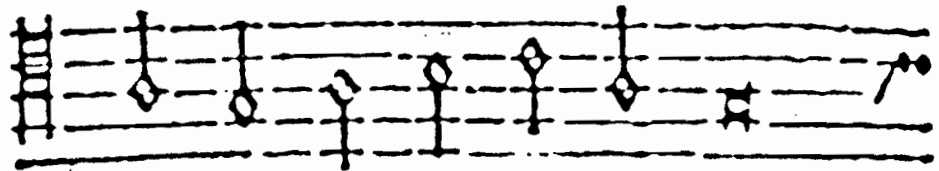
hey lighe stercke Godt,

Ghe na dich ver lof ser groot,

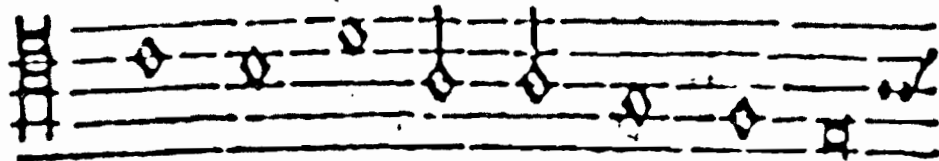
Ghy ewighe Godt,

h b q Tact

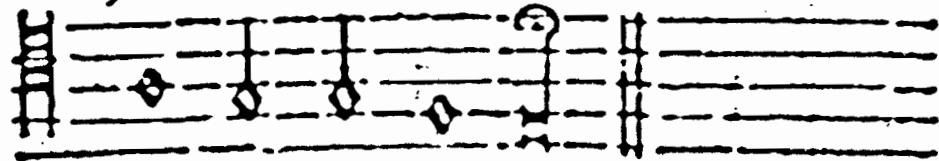
Dal

Laet ons niet vee sine tien bloot,

In des bitteren dood des noot,

Uy rie, Iep son.

Der hellen pijn in den doot,

Quelt ons in allen saken:

Wie sal ons in desen noot?

Uy en ledich maken?

Dat doet ghy weete allepne,

Uns claghen en elendicheyt,

Beweghen v barmherticheyt,

Weylighe weete Godt reyne,

Weylighe stercke Godt,

Obenadich verlosser groot,

Uy ewighe Godt,

Laet ons niet vertzaghen bloot,

Door der dieper hellen sloot. Uyrie Iepson.

Middel in der hellen pijn,

Ons sonden doch hart druen:

Waar sollen wy dan suellen sijn,

Daer wy wy moeghen bliuen:

Tot

Tot v Chiste alleyne /
 Vergolten is v dietbaer bloet / († † † † †) 61
 Dat voor ons sonden hier voldoet /
 Heplighe heere Godt repi e.
 Heplighe stercke Godt /
 Ghenadich verlosser groot / ✠ . ✠ . ✠
 Ghe ewighe Godt /
 Vact ons niet afuallen ter noot /
 Van dat rechte ghelooue bloot. *Arteleyson,*

Die Letanie oft gheiney-
 meyne Bede, verbetert. D. M. L.

Op de wyse vande latünische Letante.

Den eersten Choor.	Den anderē Choor:
H eerre Godt.	} Ontfermt onser. hoort ons ghe- bet.
H riste. Chiste.	
H eerre Godt.	

Den eersten.	} De anderē.
H eer Godt Vader in hemel.	
H eer Gods soon ons verlosser.	
H eerre Godt heplighe Gheest.	} Ontfers met v ouer ons.

S üt ons ghenadich.	} Verfchoont ons al
S yt ons ghenadich.	
	lieue heere God.
	helpt ons al lieue
	heere Godt.

V oor alle sonden.	} W eraert ons lieue Heere
V oor alle dwaling.	
	Godt.

Ih **i**j **V**an

musical notation on staves with clefs and notes.

musical notation on staves with clefs and notes.

Tot

Den eersten Choor.

Van allen quaden.
Van des Dupuels
bedroch en grooten
list.

Door de quaden en
seer snelle doot.
Door Pestilentie en
Dieren tijt.

Van Oorloghe en
Bloetstortinghe.

Door oproet ende
tweedrachticheyt.

Door Haghel en
Onweder.

Door den eewigen
doot.

Den eersten.

Door u heylighe Gheboorte.

Door dijnes doots slijt, en bloes
dich sweeten.

Door dijn cruyce en bitter doot.

Door u Verrijssnisse en Hemel-
naert.

In onsen laetsten noot.

Int waterse oordeel.

Waarne Soudaren bidden u

Wilt u heylighe Christen Kercke

Den tweeden Choor.

Gewaert ons lieue
Heere Godt.

Gewaert ons lieue
Heere Godt.

Gewaert ons lieue
Heere Godt.

Den ander.

Helpt ons
lieue Hee-
re Godt.

Verhoort
ons lieue
Hee-

regeren

Choor:

Den eersten Choor. Den anderen Choor. 62.

regeren en voeren.

**Heere
Godt.**

Heere

**Alle Bisschoppen, Pastooren
ende kercken Dienaers in vasa-
lich woorde, ende heyligh leuen
houden.**

**Alle Hertogen en ergherulffen
heeren.**

Heere

**Wilt alle doolde en afgheualen
ten rechten weghe brengen.**

**Verhoort
ons lieue
heere
Godt.**

**Wilt Sathan onder onse voeten
treden.**

Heere

**Wilt in uwē Gogst trouwe Die-
naers scynden.**

**Wilt hem uwen Gheest en cracht
by den woorde gheuen.**

anderē.

**Wilt alle bedruchte en benaude
helpen en troosten.**

**Verhoort
ons lieue
heere
Godt.**

**Wilt alle Coninghen en Princen
Pens en vrede gheuen.**

**Wilt onsen Keyser victorie teghen
zyn vanden gheuen.**

**helpt ons
lieue heere
Godt.**

**Wilt onse Regeerders en beueel
hebbere beschermē en bewarē.**

**Wilt onsen Raet ende Gemeen-
te ghebenediden en becraden.**

**Verhoort
ons lieue
heere**

**Allen die in noot zyn wilt hulpe
sich verschynen.**

**Verhoort
ons lieue
heere**

**Wilt alle becruchte en supghen-
de**

h h lig de

Den eersten Choor.

Den tweeden Choor.

De een blide vrucht verlernen.
Wilt alle kinderkens ende cran-
ken verwaren.

Heere
Godt.

Wilt alle gheuanghenen los en
vry maken.

Wilt alle weduwen ende weesen
beschermen en versorghen.

Verhoort
ons lieue
Heere
Godt.

Wilt alle menschē doot v ontfer-
men aenemen.

Wilt al ons vbandt, veruolgers,
en versmaeders haer sondē ver-
gheuen ende bekeeren.

Wilt die vruchten der eerden rij-
kelich gheuen ende bewaren.

Verhoort
ons lieue
Heere
Godt.

Wilt ons ghenadichlych ver-
hooren.

Den eersten.

O Ihesu Christe Godes
Zoon.

Den anderen.

Verhoort ons lie-
ue Heere Godt.

Den eersten.

O Lam Godes dat des
werelts sonden draecht.

Den tweeden.

Erharmet v ouer
ons.

O Lam Godes dat des
werelts sonden draecht.

Ontfermet v
ouer ons.

O Lam Godes dat des
werelts sonden draecht.

Erhermet v ouer
ons.

Christe;

Den eersten.

Den tweeden. 63.

Christe.
Heere Godt.
Christe.

Verhooret ons.
Verleent ons goedde vrede.
Verhooret ons.

Wepde die Schooren samen.
Arie, Elexon. Amen.

F Een schoon Liedt / Waer

in die gheheel Letanie, oft gemeyn
Gebet begrepen is. I. P.

Op de wijze. Vatter onser in Himmelreich.

Godt Vader in den Hemelrick,
God Son, God heilige Ghest gelick:
Ghy heylighe Driuwaldicheyt,
Een eenich Godt in ewicheyt:
Op u belofte bidden wy,
Wilt ons ghenadich hooren ghy.

Ach lieue Godt verschoont ons fier
Doet niet nae onse verdiensten hier:
Ontfermt dy onser ghenadelick,
Dat ons niet en sy schadelick:
Weurt lijf, goet, bloet ende eer,
Verlaet ons nu noch nimmermeer.

Bewaert ons voor des Satans art,
Dat hy met listen ons niet beswaert:
Heert loch van ons spuen vicrighen slecht,
Dat hy ons niet en ouerlicht:

Ij h v Verlaet

Verlaet niet Heere dñnen knecht/
Als hem die boose werelt aenuecht.

Bewaert ons Heere van sonder swaer/
Doo: dwaling, laster en schande daer:
Doo: Crich, haet, vpantschap en nijt/
Doo: water, vter, en dierē tūt:
Doo: Peste, cranchbeyt en misual, ✠
Doo: outwedder ende stormen al.

Behoedt ons Heere in allen noot,
Doo: haestighe sieckte ende snellen doot:
Wilt ons Heere toch niet afgaen/
Als wy doo: v strauck oordeel staen: (3.0.3)
Doo: den ewighen doot, o Heere goet,
Doo: Ihesum Christum ons behoet.

Warme sonders bidden meer,
O Ihesu Christe lieue heer: ✠
Helpt ons doo: v Gheboorte vermaect,
Verrijssnisse en hemeluaert:
Doo: v liden, en bloedich sweet,
Doo: v cruce en doot seer wreet.

Dñn heylighe Christen Kercke ghemeyn/
Wilt houden in uwen woorderen:
Dat haer dienaers zyn onbesmet,
In leeringhe en leuen net: ✠
Doo: uwen Ghesil rechtich int woort,
Op dattet in ons vruchten brengt voort.

Seynt trouwe Dienaers in dñnen Ghesil,
Herten en ketternen verwoest:
Rotten en valsche Leeraers sel,

Wilt

Wilt onderwerpen v beuel:

Singt op den wech die niet en faelt,
Die van de waerheyt is ghedwaelt.

64.
423

Wilt sien door uwe crachtighe hant,
Al die v woort doen wederstant:

Des Torckens moorden van ons kerck,

Din Kercke en Christenheyt vermeerct:

444

Die hier moet liden op der eert,

Wieno bloet voor v altijd is weert.

Beschermt oock luf, kele, en goet,
Keert van ons oproec Trich, en bloet:

Den Coninghen Princen en Heeren sijn,

Gheeft ghenade dat sy regeerende sijn: 454

In alle vrede waerachtelich,

Sonder striden eendrachtelich.

Gheeft onsen Vieser gheluck en spoet,

Die cracht der vanden te nieten doet:

Beschermpt oock deser Landen Heeren,

En wilsse rickelijck vermeerren: 464

Der Steden Raet en Ghemeente groot,

Wilt oock beuorden wt den noot.

In allen angst met hulpe en daet,

Din arme Christenheyt bystaet,

Troost alle herten seer bedroeft: 474

Helpt hem die hulpens meer behoeft:

Die arme Weeskens beschermpt,

Der Weduwen elende eerbemt.

Die beuichte vroukens ouer al,

Helpt heere wt noot ende misual,

Sterck

vare;

/

423

t:

(30.3)

423

mepn;

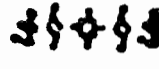
474

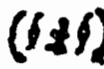
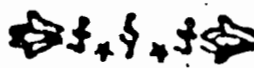
Best;

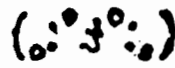
Wilt

Stercht alle siecke en crancke yaen/
Dat haer vertrouwen vast mach staen.
Maecht die aen hare siele ghesont,
En troostse in den laetsten stont.

Och lieue heere verleent ghedult/
Die hier veel liden sonder schult :
Treckt die wt haren vpants cracht/
Verloft en vrot die door v macht;
Troost hem oock in den laetsten noot/
Die men om v woort brengt ten doot.

Wilt onsen vpant die hier leest/
Din sonden vergheuen daer hy in sweest :
Gheeft dat wy hem verheffen altijt/
In vredelick leuen sonder nijt;
Oock allen sondaer so bekeert/
Dat hy v ghenade begheert en leert.

Bewaert die vruchten op dat velt;
Die ghy ghenadichlyck daer stelt;
Voor vlyghel, wint, en schade sel/
En dat wy die ghebruyken wel :
Recht matelick in ons bedriif;
Sonder verderuen siel en lijf.

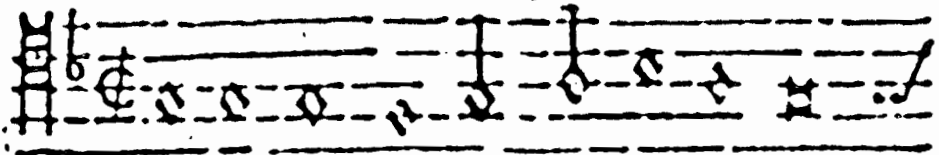
O Ihesu Chryste Godes Soon/
O Ihesu Chryste der ghenaden thron :
O Ihesu Chryste Godes Lam,
Dat is werelts sonden droech en nam :
Ghy heyligh Zact ghebenedijt/
Verbermet v ouer ons altijt, Amen.

¶ Een

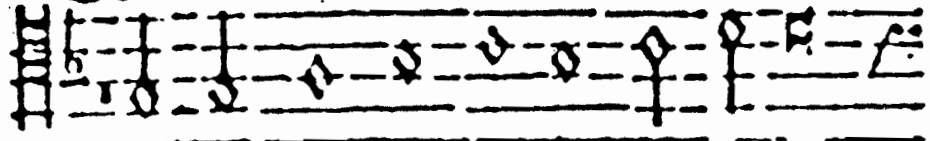
Een Liedt op dat:

Da pacem Domine.

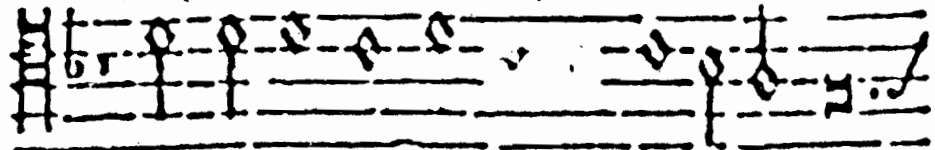
Op den naeuolghenden thoon.

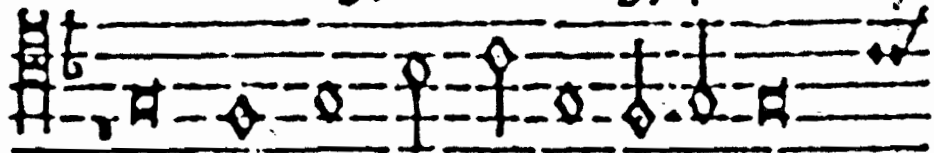
Verleent ons vrede ghe na de lüch,

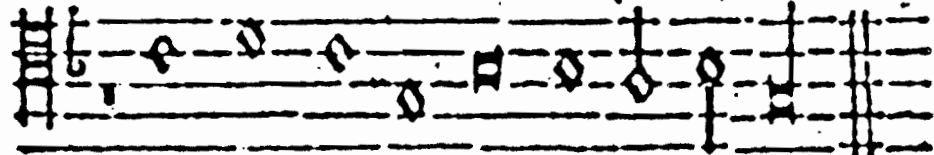
Heere Godt in onsen in d. n:

Dac en is gheen ander ghesadeliich,

Die voor ons con de strij den,

Dan ghy onsen Godt al lee ne.

Als ghy verlichtet onsen moet,

Rechte wercken wy diñuen:

Dac toe gheest ons v genade goet, (3 3 3)

Op dat wy by dijn woort vast bliuen:

Met rechten ghelooue repne.

Vvac

Een

Itz openbaer, in v' woorlt waer,

Zwaerle deel niet becluen.

†††

Den Gheest des vaders ons toefent,

Die onse herten rouwe:

En leyde ons sonden verblent,

Tot Ihesum Christum getrouwe,

Dat son ghenade, schande en schade, †††

En allen trief af herre:

Int aertse dal, van dit volck al,

Tot d'ijn lof, Gode prijs ende ere.

Een ander Liedt / te singen /

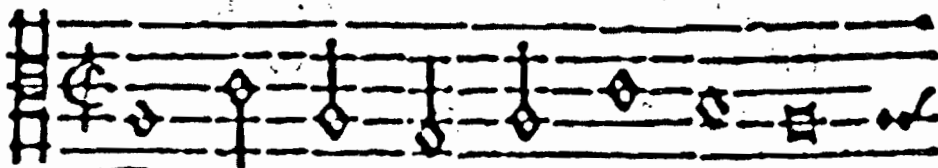
teghen die twee Heren vanden Christu

den Paus ende Torcken.

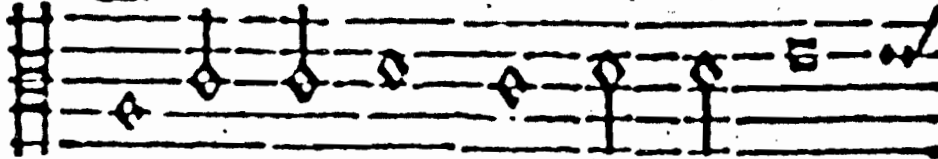
D. Marti. Luyth.

Op de wuse. Ne Kom der Heiden Herland. Of

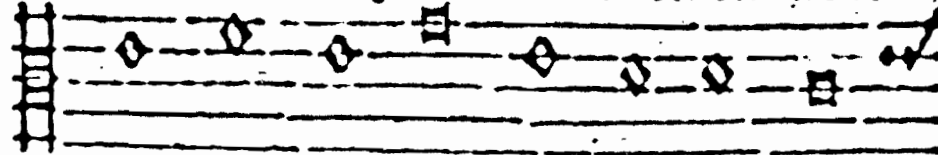
op den naeuolghenden thoon.

Heere bout ons by d'ijnen woorlt,

En breect des Paues en Torcken moort,

Die Ihesum Christum d'ijnen Soon,

Worpen

†††

†††

Ghe-

ere.

spijt,

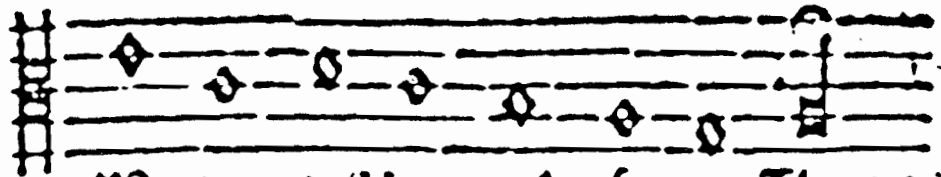
†.†.†

quijt,

†.†.†

Zio

20

Worpen willen wt synen Thron.

Bewijst v macht Heere Ihesu allijt,
Ghy die een Heere der Heeren zyt,
Beschermet v arme Christenheyt,
Dat sy v prijse in ewicheyt.

Godt beplige Gheest ghy Trooster goet,
Gheest dinnen volcke eenderley an en moect,
Staet by ons in den laetsten noot,
Leyt ons int leuen wt den doot.

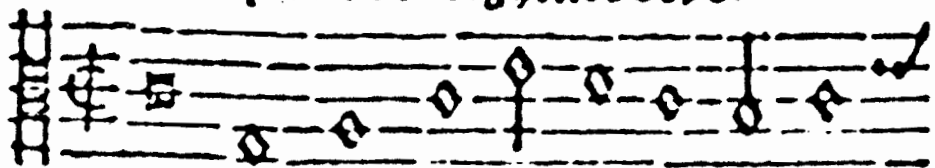
Maecht haer aenslaghe Heere tot niet,
Op dat sy treffen haer selfs verdriet,
En stort hem in den diepen Pitt,
Die als Christus inden Tempel sit.

So sullen sy bekennen toch,
Dat ghy onsen Godt hier leuet noch,
En helpt gheweldich dñne schaer,
Die haer op v vertrouwet clare.

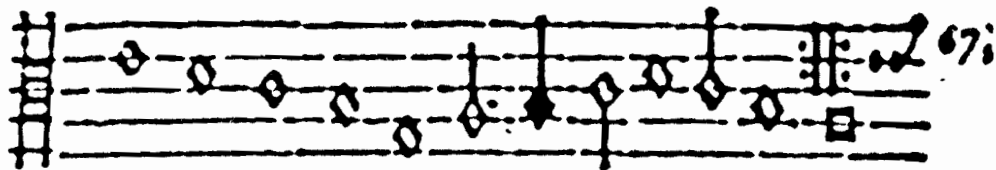
¶ Een gheimeyne Bichte

begrepen in een Liedt.

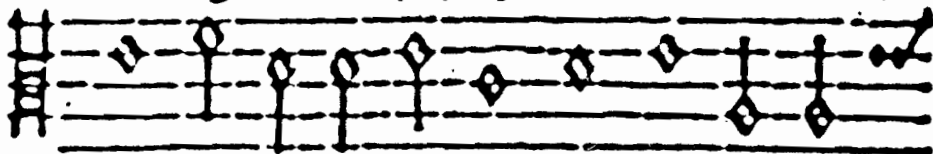
Op de naeuolghende voys.

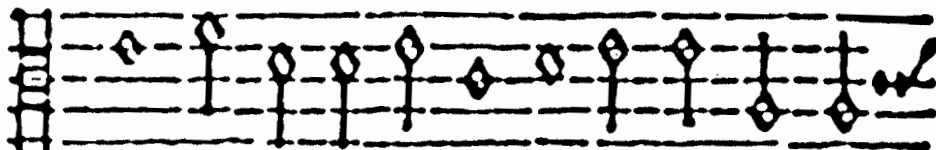
Op v O Ihesu Christusse al leyn,
Ghy zyt mijn Trooster dat weet ic certeyn,
Slact

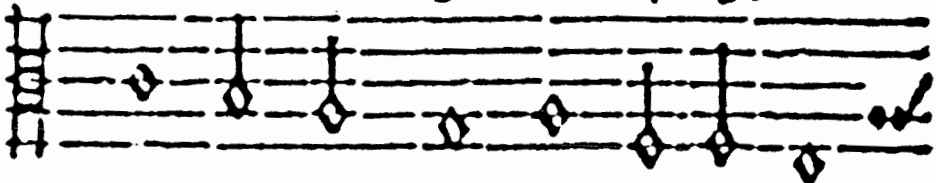
Stact mijn hope ter eer den:
 Anders geen troost helpt my van werden:

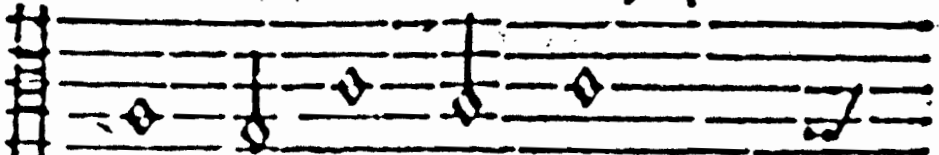
Gheen ander en was hier opt vertrouwen/

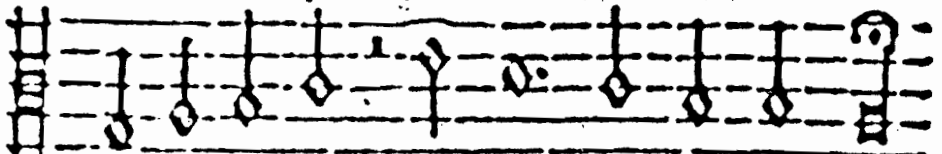
Ter aerden en is gheen mensch ghebooren/

Die my wt nooden helpen can/

Dies roep ich u an/

Alleen op u. Stact mijn betrouwen my.

Mijn sonden syn swaer in dit ghecrigt/
 En rouwen my van herten:
 Wilt my van desen maken quijt/
 Door uwen doot en smerten.

En toecht my dijnen Vader zaen/
Dat ghy voor my hier hebt voldaan/
So werd ick mijner sonden onlast/
Heere hout my vast/
Also ghy my / belouet vix.

342

Gheefte my nae dijne barmherticheyt/
Dat rechte Christen betrouwen:
Op dat ick hier dijn soeticheyt/
Oprechtlijck mach beschouwen:
Door allen dinghen beminnen dy/
En mänen naesten / ghelück als my/
Bevnt my v hulpe in den eynt/
Tot my v weynt/
Bes duyuels list / breecht / ende twist.

✠

Here sy Godt in den hoochsten Throon/
Den Vader van allen goede:
En Ihesum Christum synen Soon,
Die ons alút behoede.
En Godt den heplighen Gheest clare,
Die ons syn hulpe gheue eenpart/
Op dat wy v behaghen reyn/
Hier int aertsehe pleyn/
En volghen vet / in ewicheyt net. Amen.

343

Dat Ghebet Elsie int xxxiij.

Cap. begrepen in een Liedt. VV. M.

¶ Op de wíse. ¶ Serie Gort begnade mit.

¶ Ofte op den II. Psalm.

¶ Heere

Op ut
Want
En wa
Om on
En he
Maer
Dit on
Ons s
Ten p
Ten t

D
Dat de
Die v
Let sy
So sul
Al on
En sul
In den
Wan sa
Werga
Die m
Behoe
Do en

I
Dlaet
Ghy t

Dieere Godt ontfermel v
Door dñ ghenade ouer ons nu;
Want wy wachten ghemepe,
Op uwe hulpe allepe: (†††)

Want onsen vpant is seer sel,
En waecht op wacker ende snel,
Om ons hier te vercloecken,
En heymelijck te versoeken.
Maer dieere Godt, Godt sterck en groot,
Dit ons sterckheyt in allen noot:
Ons salschept zyt ghy seer sterck,
En yghelijck leyt op v syn merck,
Ten tude van elende. †††

Maecht dieere Godt hier oueral,
Dat door dijner stemmen gheschal,
Die heydenen vluchten moeten,
Ter sy ons met leet begroeten.
So sullen door uwe macht o Godt, †.†.†
Al ons vanden behalen spot,
En sullen hier ter cerden,
In den nach die vlucht aenuerden:
Van sal al hazen roof certen,
Vergadert worden, als vlieueren cleen;
Die men altijt by hoopen vergaert,
Behoedt ons dieere ende bewaert, †.†.†
So en can ons niet mislücken.

Rijst op dieere met dijner cracht,
Dlaet neder onser vanden macht:
Ghy woent in d'hoochste stede,

Li ij

Maecht

†††

jept,

†††

hroon

†††

Amen.

xxij.

.M.

e mick.

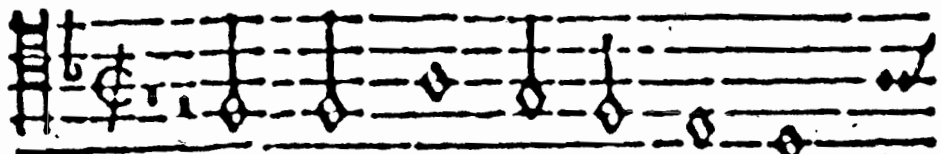
Dieere

Maecht dat v elck mensch aenbede.
 Beghiffet ons met heylicheyt, 1433
 Veruult ons oock met gherechticheyt.
 Ghelooue en trouwe verheuen,
 Wilt ons heere beyde gheuen.
 Macht, spoet, wüshet, en consten goet,
 Wepnt niet van ons, met liefde soet:
 Die vreesse Godes leert ons meer, 144
 Bewaert ons heere voor menschen leet,
 En maecht ons weghen rechte.

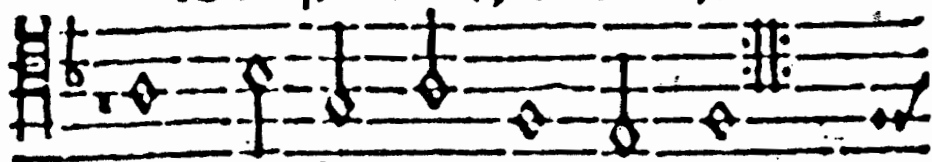
C Een Lofghesancck ende

Ghebedt tot Christo. E. C.

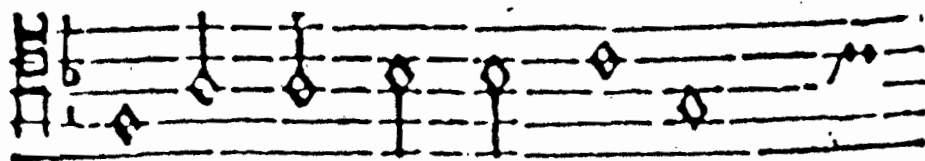
Op den naeuolghenden thoon.

Christe o eenich Sonne/
 Wi spnen hetens thonne,

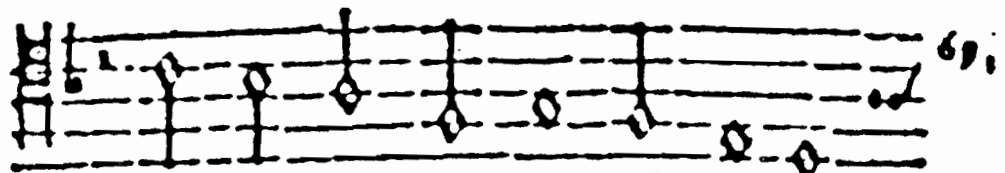

Godt Vaders in ewelic heyt.
 Ghesproten in der waerheyt.

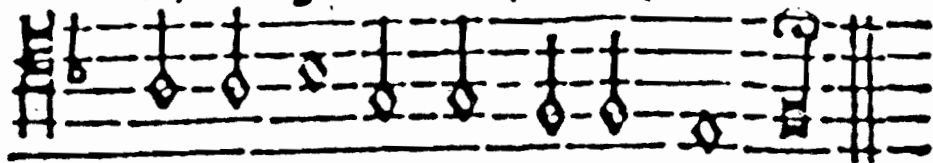

Ghy zijt die morgen Sterre
 Dijnen

1433
 144
 1433
 144
 1433
 144
 1433
 144

Dynen glants die schijnt so verre,

Wouen anderen Sterren clacchept.

Voor ons een mensche gheboien,

Inden laetsten tijt bereypt:

Wiens Moeder niet heeft veriozen,

Haer maechdelijcke rupschept:

Den doot heeft hy ghebroken,

Den hemel voor ons ontloken,

Endat leuen ons toegheseyt.

Laet ons in dijne liefde,

Ende kennisse wassen seer: (♩:♩♩♩:♩)

Int gbelooue ongbegriefde,

Met den Gheest v dieneude meer:

Dat wy hier moeghen beereuen,

Int herte v socke conseruen:

Ende dorsten nae dijne leet.

Ghy Schepper aller dinghen,

Ghy Vaderlijcke cracht:

Ghy en zijt niet om bedwinghen,

Sterck spnde met ewighe macht,

Laet ons herten v ghewinnen,

En bewaert al onse kinnen,

Van den dolenden sondighen nacht,

Ji lū

Doot

♩♩♩

b.

goel/

♩♩♩

cer/

ende

m.

ne/

one/

st.

st.

Wynen

Doot in ons door ghenade/
 Den ouden Adam cranck: (.:*:.)
 Berweckt enen nieuwen gherade/
 Die daer leest nae dijnen danck.
 Wel hem op deser eerden/
 Die v van herten aenuerden: (.*.)*.
 En hebben nae v verlanck.

Een ander gheestelijc Liedt.

Op de wise. Laet ons den Landtman
 louen: *Est op: Richt mich. das ich
 mûg leiden. Est op den
 xxvi. Psalm.*

Diencken Godt in den throone/
 Schenckt ons v goet heyt goet:
 Al door dijn menscheyt schoone/
 V woort ons siele voert.

Die werelt is omhanghen/
 Noch heel met swaren noot/
 Tverghift der quader slanghen/
 Heer langhen tijt verganghen/
 En is niet bleuen doot. (633)

Godes woort met gheschalle/
 Schijnt claerlyck aen den dach/
 Daarom soo schickt v alle/
 En merckt op mijn ghewach:
 Makende syn die eynden/
 Die Christus herst voorsent:
 Godt wil ghenade scynden/

✠✠✠✠✠

Dal

Dat wy ons tot hem weynden,
Door syn bermyticheyt.

70.
+ . . +

Tien is gheen vrede op eerden,
Wy sien die duecht hier breecht,
Godts woort is niet in weerd. n/
Vol boosheyt die werelt fleect:
Waer blift des naestens kerken/
Die liefde is nu seer cleyn.
Godt mach des wel erbarinen/
Tgact nu ouer den armen/
In al des werelts pleyn.

(.°:°.)

+ + +

O Sondaer ghy sout dencken/
Dat ghy hebt quact ghedaen:
Godt en salt v niet schencken/
Wilt dit beheren zaen:
Dat Christus heeft ghesproken/
In Matheo verbreyt:
Hebt ghy tgebot ghebroken/
Ten blift niet onghewroken/
Door Godts gherechticheyt.

(.°:°.)

Godts woorden my verhuueghen/
Gheseyt van Abraham:
Godts kinders wy worden mueghen/
Doo hy Tazarum tot hem nam.
Compt heere met dijen goeden/
Ghy weet den rechten list/
Ghy cunt ons wel behoeden/
En troosten onse moeden/
Omte leuen verblijt.

(.°:°.)

+ + +

Hi lig

Den

(.°:°.)

(.°:°.)

iedt.

dtman
vts

7

l:

ne/

(.°:°.)

+ + +

+ + +

Dat

Den Gheest herte verclaghen;
 En sult ghy niet versmaen;
 Ghy wilt hem gheerne diaghen,
 Sonder hem af te gaen.
 Christ belosten repne,
 Wolbrenge den Vader al,
 Sact tot hem al ghemeypne,
 Cer v Tserpent verclepne,
 Den strijt valt in dit dal.

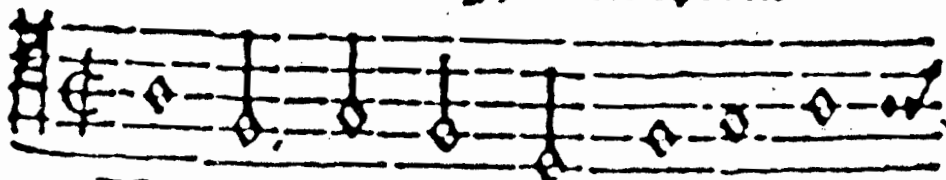
Met costen woorden luyten,
 Wil ick nu hier dit Liedt.
 Hiet ghy den armen luyten,
 Help hem in syn verdriet,
 Wilt v gauen wilmeten,
 Sonder den erghen waen;
 Doet goet al met secreten,
 Deen hant en moet niet weten,
 Wat dander heeft ghedaen.

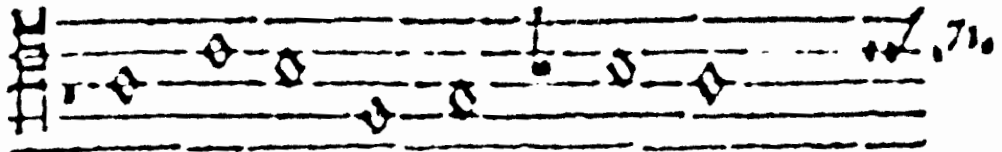
¶ Een schoon gheestelijck

Liedt, om te bidden, om Gheloue,
 Vlesde, ende Hope.

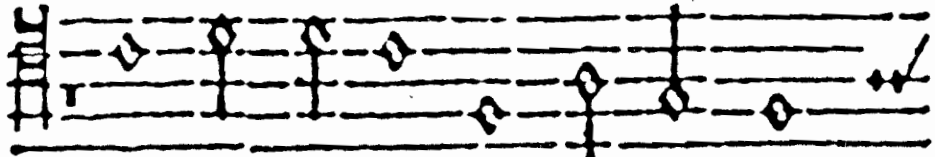
Op den naeuolghenden thoon.

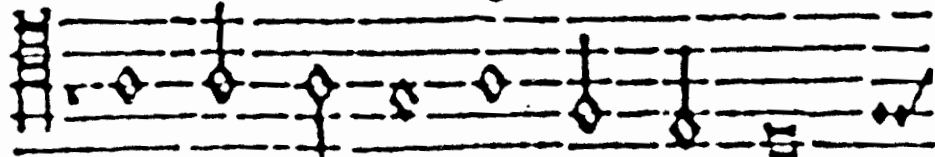
Ich roep aen v heer Ihesu Christ,
 Doo v ghe na de my ver seist,
 Giddends

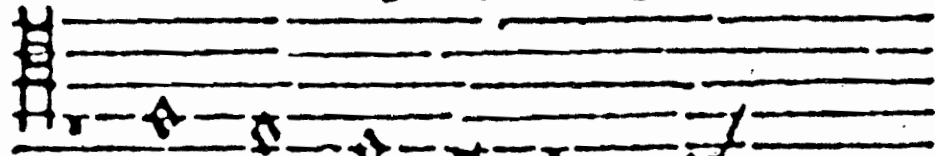
Siddende hoort mijn claghen:
En laet my niet ver ja ghen:

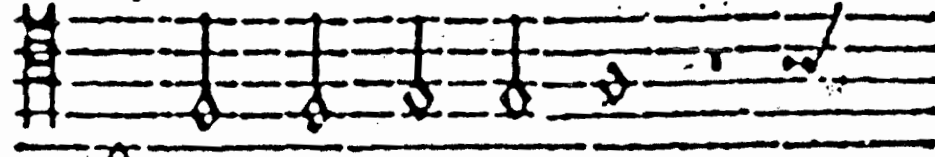
Dat is Heere Ighelouue soet,

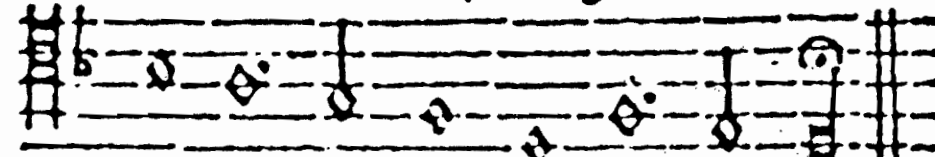
Wilt my wt gon sten ghe uen,

In mijn le uen:

Dit doet den nae sten goet,

Mae dijn reyn woort be schre uen.

Ich bidde meer, o Heere Godt,
Wilt my ghenadich schencken:
Dat ich niet en worde een spot,

A i v Doet

Doel my der hopen gbedencken.
Als my die doot van hier heen treecht/
Dat ich op u vertrouwe/
En niet bouwe/
Op mijn werck seet beulecht/
So steruich sonder rouwe.

(.°°°)

Gheest dat ich oock wt hertens gront/
Verghewe mijn vanden.
En maect my vry ter deser stont/
Van mijn sondighe banden:
Din woort een spijse so altyt
Om mijn siele te voeden/
En behoeden/
Van ongheluck subijt/
En van allen ongoeden.

◊.†.†.◊

Laet my noch lust / noch angst van by/
Ter werelt hier afweyden:
In hope maect ghestadich my/
Staet by my in mijn eyden:
Want dese duecht gheest ghy voor niet/
Ons werck cant niet verweruen/
Noch aen cruen/
Tis u ghenade siet/
Die ons beurt van steruen.

◊.†.◊

Ich ben in strijt / en wederstae/
Maer helpt Christe mijn sachen:
Tot u ghenade alleyn ich gae/
Ghy cont my stercker maken:
Als my aenuychting comt aen boort/
Sedenck

◊◊◊

Sedenck

Bedencht v leere waeren/
En met waeren/
Des vants macht verstoort/
Ghy en cont wy niet verlaeten.

72
†††

¶ Een Lofsanck tot Godt in
allē noot, droefheyt, ende veruolginge,
sonderlinge des Toorns, als God
synen tooren dooreen plaghe
verlaect. D. M. Luth.

Op de wyse: Man frucht euch lieben Christen
Eft op. Als steffer noch schrey wt.
Eft op dē C. xxx. Psalm.

D Goede God in ewicheyt/
Onsen Vader en Heere: †††
Tot v weent al die Christenheyt/
Om v ghenade seere:
Laet die haest tot ons bloeyen claer/
Dat wy die sonden nemen waer/
Ende die voor v bekennen. †††

Want wy hebben ghesondicht veel/
Doende Afgoderie:
Met pracht, nūt, haet, bloecken, en speel/
Oock doende hoererie:
Met achterclap en ontrouwe groot, †††††
Die wy ghedaen hebben seer bloot/
Tischelt teghen den armen.

Dijn Goddelijck woort hebbē wy veracht/
Ende

Ende niet waer ghenouwen,
Dijn leere en weldaet niet bedacht,
Daerom is ouer ons comen,
Die Aerde dijner straffen hier,
Daermet ghy daeten betert schier,
Die Schaepkens van dūnen stalle.

Met crancheyt groot syn wy beuāen,
Daer door veel menschen steruen:
Met dieen tyt oock seer belaen,
Waer door die menschen verderuen:
Den Torck beuāwet ons met macht,
Hy valt ons aen met syn heyracht,
Om die Christenen te moorden.

Nochtans can niemant spreken wel,
Dat ghy ons straf onbeschuldich:
Dijn straf verdienen wy, dy rebel,
Met sonden menschuuldich:
U strafen oordeel recht toegact,
Ouer ons die daer hebben versmaet,
Dijn woort ende dūn gheboden.

Maer om dat ghy ons Vader zyt,
Wilken wy niet aflacten:
Te schreuen droeucluck altyt,
Hoepende tonser becten:
Als wy ghelouwich u roepen aen,
Ghy en sult ons hier niet asgaen,
Maer ons bede wel aenhooren.

Daerom o heer der guedicheyt,
Wilt onser nu ontfermen:

Helpt

73.
Helpt dijne arme Christenheit,
Ghedenckt aen ons groot heeren,
Gheschut, noch wapen gelden niet,
Als men u heere ruct helpen liet,
Die Torcken voor ons druuen.

Ghy hebt gheholpen dit is bekent,
Dat volck van Israhel:

Als hem den vpant was ontrent,
Drocht ghy die van Soodes quete:
So doet ghy heere Josue,
Baudt, Judith, en Gedeon me,
So die schijst ons doet oorsonden.

Als dat volck vertoornet heeft,
Door sonden inentgherhande:

En doot misdact den Goden gheeft,
Verboden Offerhande:

Maec vanden vielen int lant,
Verderuende met roof en brant,
Straffende Afgoderie.

Maec so keerden weder tot by,
Als so benauwet waren:

En riepen daer om hulpe by,

Giddende sonder sparen.

Doen hielpt ghy hem in haren noot,

En sloecht voor hem den vpant doot,

Om dān volck daer te verlossen.

Dacrom roepen wy u oock an,

In desen noot ghemeene:

Om ons te helpen en is gheen man,

Dan

Dan ghy o Godt alleyn.
Verghceft ons sonden altemael,
Verlost ons van des doodcs quael,
En wilt ons vanden verlaghen.

O Godt Vader die niet beswijcht,
Wilt ons ghebet verhooren:
Dijn hulpe ouer v Scharphens stryght,
Wilt v vants heyl verstooren:
Door dijnen Sone Ihesum Christ,
Dint ons van des Antechriste list,
So ghy ons clare hebt belouet.

O Ihesu Christe Godt ende Heer,
Wilt noch van ons niet scheidē:
Om v selse goedicheyt en eer,
Laet ons van v niet verleyden:
Door dijn Menscheyt en bitter doot,
Verlost ons heere wt allen noot,
En van der Godloosen banden.

O Heere Godt heylighe Gheest,
Wy bidden v al te samen:
Dat ghy verlosset aldermeest,
Die hier om dijnē namen:
Striden tighen die vanden dijn,
Wilt hem o Heer behulpich zyn,
En by dijnē woorde behouden.

O Heere Godt in hoochsten thron,
Hooghe Driuidichede:
Een Vader, Godt, en Heere schoon,
Helpt ons in alle stede.

Gewaert

Gewaert ons Heere als wy saen/
Van hier verscheyden seer belaeu/
Van allen quaden. Amen.

Een Liedt in tijt der droef-
heyt ende aenuuechtinghe der sonden.

Op de wijze. Een amorcus siere ghelaet.
Ostop. Ick hoorde een Maechdekē
singhen. Ostop. Rijk Godt
wie sal icht claghen.

D Godt ick moet v claghen/
Met eenen droeuen inoet:
Mīner vanden die my plaghen/
Yo die meeste mīn vleesch en bloet.
Heere ick suchte seere/
In daghelīckchen strūt/
Desen vpant ben ick te teere/
Want hy verwint altīt.

Int schelden en int vloecken/
Dac is toleesch in gberust:
Ten wil gheen duecdden soechen/
Maer volghen synen lust:
T wil altīt weder streuen/
Zeghen v heere mīn Godt/
Ten wil hem niet begheuen/
Onder des wets ghebodt.

Dat claeg ick van gantscher herten/
Dijn Goddelijke Mapeflept,

Int

350

ht/
cht/
♦♦♦

(♦♦♦)

♦♦♦♦

♦♦♦♦

♦♦♦♦

♦♦♦♦

(♦♦)

oon

Gewaert

In t'crupce van liden en smerten/
Wd tolcesch niet volghen berept.
Ick en cant niet bedwinghen/
Sonder v ghenadich ghedult/
Het can my dagheluex bienghen/
In groote sonde en schult.

O gebonden en gheuanghen/
Ic my den An en moct:
Ick hebbe so groot verlanghen/
Nae diene bulpe goet.

Die ghy hier schenckt ons allen/
Die v bekennen bloot/
Waer door wy niet en vallen/
Diep in des dupuels schoot.

Gen dinck is noch verbleuen/
Dat my hier wedersterckt:
Igheloue en is niet recht beseuen/
Maer rechte liefde ghebreckt.
Wilt ons die liefde schencken/
Als eenri schat seer weert/
Dat wy daer door bedencken/
Wat de Wet van ons beghert.

O heere Godt en Vader/
In dānen hoorstien thron:
Sijt onser gheen veesmader/
Menhoort ons claghe ydoon:
Wilt toch van ons niet wicken/
Want ghy zijt ons consoort/
Op dat wy hier niet af en strycken.

VAN

Ca

Si

Si

De

De

De

En

In

De

De

De

De

De

De

De

En

De

De

De

De

De

De

De

3

Kan v Goddelick woort.

75i

◆◆◆
O Vader vol ghenaden/
Ghy doet wat ghy toesecht:
Gheeft ons die hier en raden/
Den heylighen Gheest oprecht.
Dat wy niet anders handelen/
Dan vrede en gherechticheyt/
◆◆◆
En dat wy moeghen wandelen/
In aller Rechticheyt.

◆◆◆
O Godt wilt ons toekeren/
Din goetheyt excellent:
Wilt ons ghelooue vermeerren/
Helpt onse cranckheyt verblent.
◆◆◆
Wilt onse herten roeren/
Met v fonteyne claer/
Wilt ons ghenadelick voeren/
Wet dese duysterheyt swaer.

◆◆◆
Din hulpe doet op ons daken/
En oock v vriendelijckheyt:
Dat wy v niet missaken/
Door eenighe droefheyt.
◆◆◆
Als wy ligghen in Boeyen/
Din ghenade niet van ons weyut/
Laet ons ghestadich bloeyen/
Tot inden laetsten eynt.

¶ Een Liedt / Waer in men

biddet om een salighe ure des doots.

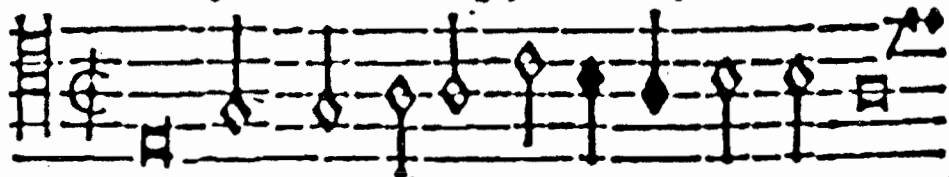
Van

Rk

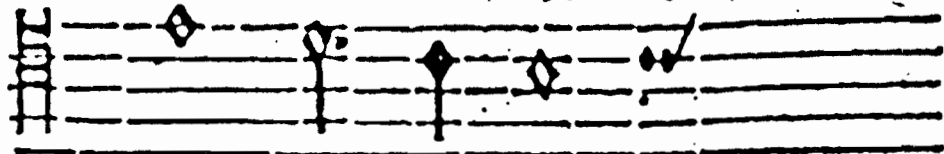
Op

Wilt my recht wel bereyden:
 So werdich ghesont / ter seluet slont; ✠✠✠ 76,
 Om int ghelooue te varen/
 Op v Engelsche scharen:
 Dat lieue heer / ich wel begheer/
 Staect my by ghy / dat ick mach vry/
 Van dy ontfanghen werden. ✠✠✠
 Vader bemint / ich ben v kint/
 Neempt my van deser eerden. Amen.

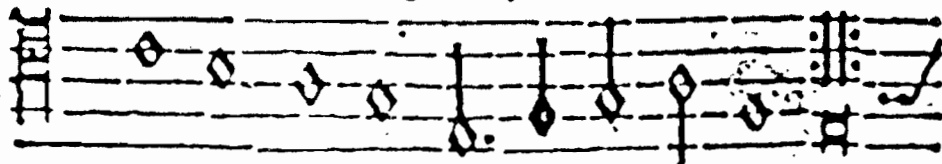
Een Liedt teghen die Dzy
 Erfvanden der Sielen. I. S.
 Op den naeuolghenden thoon.

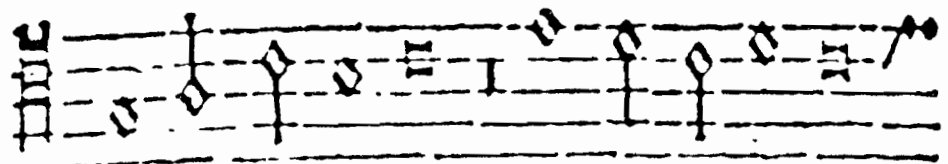
O God verleent my dñn ghe naedt,
 Minder vanden zyn soo veel

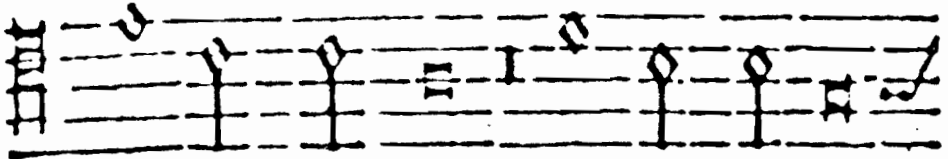
Gheest hulp en raedt,
 Die met ghe queel,

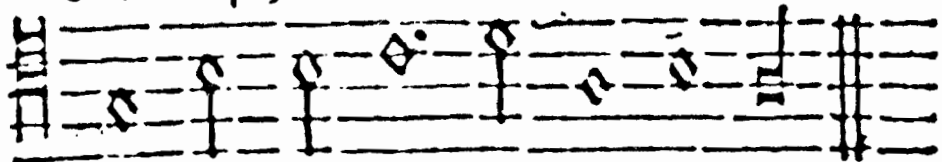
Oft ick moet heel verza ghen:
 Van v my wil len la ghen:
 V k ij Die

Die werelt my quelt, En netten sielt,

Dat vleesch veulecht, My van v trecht,

O heere ick moet v claghen.

O'n Duyvel is den eersten vpant,
 Die quelt van allen cant,
 En drukt veel quade stucken,
 Nochtans heeft niemant vrese daer an,
 Want hy wel can,
 Met schoon schijn, syn quaet drucken:
 Door hypocrizij, en boeucrij,
 Veel menschen schent, en meer verblent,
 Alst hem wel mach ghelucken.

Voor desen Moorder my verwaert,
 Verlosten spaert:
 Maecht reyn in my dat herte o heere.
 Als ghy niet selue dat huyb en bout,
 Elck bluft benout,
 En is in grooten verseece:
 Daer ghy niet zint, / Inesu alit,
 Die my ter noot, helpt wt den stoot,

Daer

Daer blāf ick in die leere.

Daerom o lieere mijn hulper goet,
My vpslant doet,

Tot in mijn laetste eynden.

So wil ick teghen hun stellen wel,

Bloet · Blesch, en vel,

Wilt my dūn Trooster seynden:

So bliuick beuyt, al ist dat spūt,

Alle duyuels ghemeyn, dees werelt onreyn,

Dal my niet van v weynden.

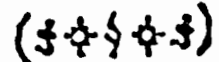
Al waert dat duyuel, en werelt al,

Int aerstche dal/

Vergaderden tract met sinnen.

So is by v mijn troost onuerquist,

Heer Ihesu Chrust,

Ghy cunste al verwinnen.

Ich ben bereyt, al waert oech leyt,

Wāf ende man, my en leyt daer niet an,

By v laet ick my binnen.

Den dach die compt en is voor de duer;

Die brengt groot ghetruet,

Allen die hem nu laeten afstrecken.

En houden tghelouue aen v o Godt,

Door eenen spot,

Haer schalckheyt sult ghy ontdecken.

Met straffen groot, en ewighen doot,

Ich bidde dy, Heere doet my,

In Christus weder opwecken.

Ghy sult helpen wt allen ghequel;

U h u

Tvolck

Daer

Volck Israhel,
Als commen syn v daghen,
En sult verdoemen dat volck Sabel,
Met v recht snel,
Die nu voor v verzaghen.
O sterke Godt, heer Zebaoth, (†††)
Ich coeme v by, here helpt my,
Ich will met v al waghen.

Een ander Gheestelijck Liedt.

Op de voorgaende wijze. O Godt ver-
leent my dñ gheuaedt,

Mich ich mñ ongluck niet ontullen,
Moet ich hier sien:
Des werelts nüt om mñ geloouen;
So weet ich wel, dat menschelijche const,
Godts hulpe en gonst,
Van my niet en sal schouen.
Godt en is niet wüt, eenen cleynen tijt,
Ips is verslopt, tot by verslopt,
Die my syns woorts beroouen. †††

Al woud ich mñ sake rechten hier,
Als een swack Dier,
Endat my Godt laet vrese vinden:
So weet ich dat gheen ghewelt en blijft,
Hoe seer verlijft,
Dat tijtlich is moet verswinden.
Dat ewich goet, marckt rechten moet,
Hier by ich blijf, en waeghe tijf,

Godt

Godt helpt syne benniden.

Ich hebbe voor een Sp:erwoordt ingeprent,
Ihesu bekent,

Ghy sult my byslaen wel in tuden:

En sien op dat ongheluck mijn,

Al wacret dijn

Decorative flourish

Dat teghen my sal struden.

Moet ik daer aen, op deser barn,

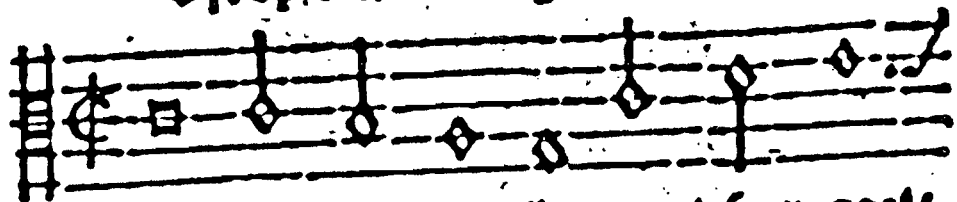
Bleesch wat ghy wilt, Godt is mijn Schilt

Die sal my wel beuyden.

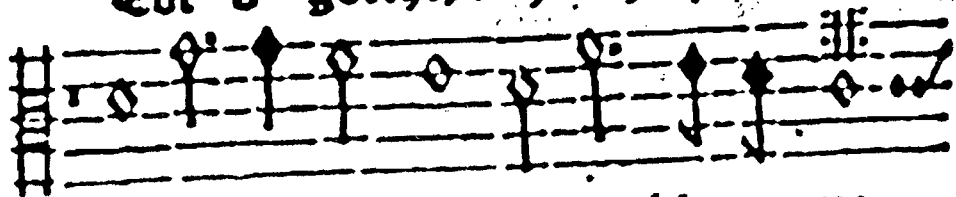
Hier nae volghen die
Lofghesanghen.

Een Lofsanck van die
cracht des Goddelijckē Woords.

Op de wāse. Durch Adams fall ist gang.
Oft op den naeuolgendē thoon.

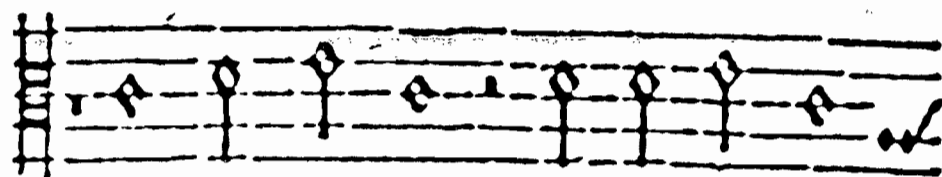
O Heere soet, dijn woordt seer goet,
Tot v goetheyt, hier heest verbiept,

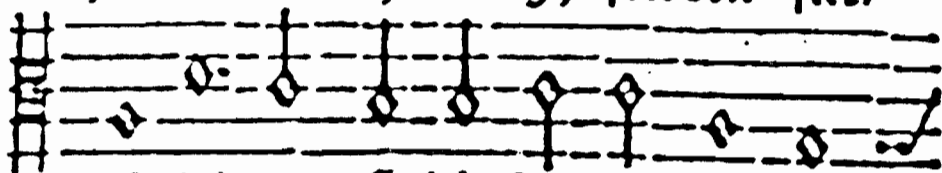
Is lan ghe verstellen ble uen:
Wat Paulus ons heest gheschreuen:

Ik uij Met

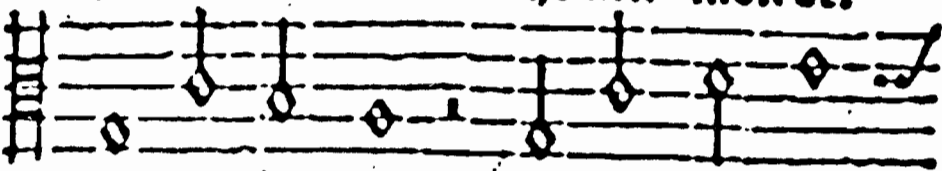
✠ ✠ ✠
✠ ✠
cdt.
r
ulten
ourn;
!
✠ ✠ ✠
✠ ✠ ✠
Godt

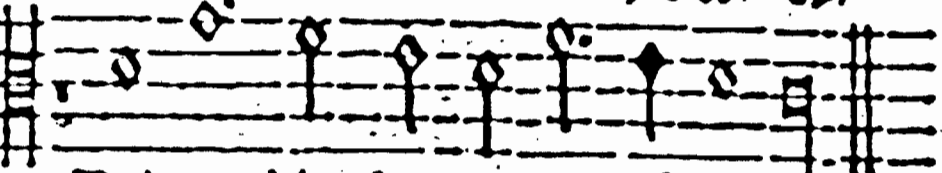
Met ander hier / ghesonden siet,

Wi dinen Godde lijcken monde.

Des danchen wy, O heere dy,

Dat wy hier leuen die sonden.

Do ist met macht, int licht ghebracht,
 Zblucht claerlich aen die saken:
 Och Godt heere, erbarm seere,
 Der die v nu versaken:
 Houdende suet / menschen instel,
 Dace door sy toch verderuen.
 Maccht hun bekent, dyn woort seer sent,
 Dat sy niet ewich steruen.

Wie nu wil syn, een Christen syn,
 Die moet voor al gheloouen:
 Ende bouwen / niet vertrouwen,
 Hope, en liefde vol louen:
 Alleyn op Christ, die ons verfrist,

Den

Den naesten minnen docht int leuen,
Een herte net / hier wel op let, 79.
Gheen creatuere can gheuen, (4:4:4)

Ghy heere alleyn / doet dit cerleyn,
En al wt heeler ghenaden:
Verlost is hy / dien ghy zyt hy,
En niet en can hem schaden:
Al wouden gelijck / Paeus / Coninck / Rijk,
W' en dūn woort verdriuen:
So is haer macht / cleve gheacht,
Hy moctent laeten bliuen.

Helpt heere groot / in desen noot /
Dat sy hun al bekeeren: ♦♦♦
Die verachten / des woorts crachten,
Niet willende dat leeren.
Hy spreken recht / ten is niet recht,
En hebben noot ghelesen.
Noch oock ghehoort / dūn heyligh woert,
Is dat niet dupuels wesen?

Ich ghelooue claer / dat al is waer,
Wat Paulus ons beschriuet:
Emoet al vergaen / wat hier is zaen,
Maer Godts woort dat bliuet:
In ewicheyt / oft hier misgrept, (4:4:4)
Weel dolende / blinde herten.
Bekeeren sy niet / hun naecht verdilet,
Met liden ende sinecten.

God is mijn heere / wat vreesick meer,
Steruen comt my te gode:

Ik u

Want

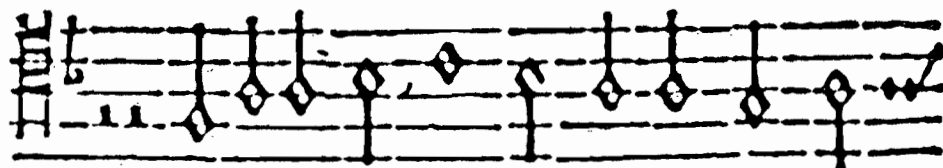
Want hy my vrūt / van Sathans strūt /
 Voor Ihesu Chriſti bloede:
 Danck ich hem weet / want hy bereet /
 Nae ſyn belofte ſal gheuen / ✠✠✠✠
 Wat ich hem hier / afbidde ſter /
 Int ſteruen en int leuen.

Heere mīn hope / In lījdens nope /
 Staet op v ſonder verlaten /
 Den trouwen enecht / die v woort recht /
 Hout in ſgheloofse ſucaten /
 Hun te bereyt / die ſalicheyt /
 Hy en can niet verderuen : ✠✠
 Heere laet my / voor dyn woort vry /
 Met blijdet herten ſteruen. Amen.

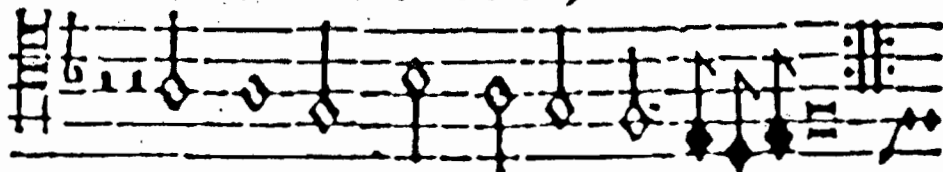
Een Liedt op:

Gloria in excelsis Deo.

Op die naeuolghende wyſe.

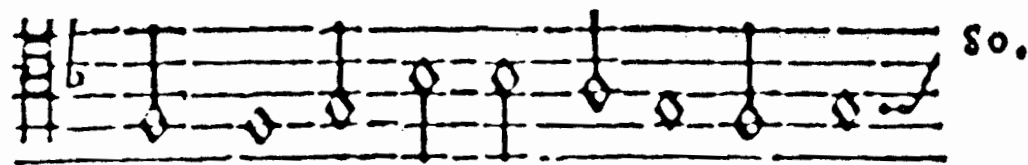
Al lee ne Godt in der hooghe ſv eer /
 Daeromme dat no noch nimmermeer /

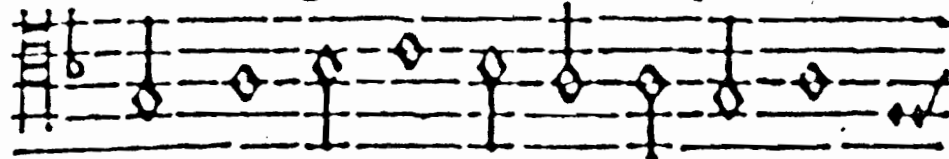
En danck voor ſyne ghe na de: /
 Ons roeten en mach gheen ſcha de:

Een

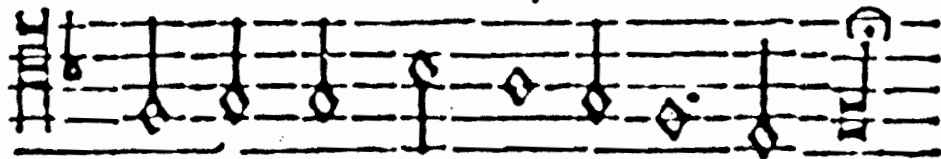
gl/
 l/
 ♯ ♯ ♯ ♯ ♯
 pe/
 bl/
 ♯ ♯ ♯ ♯ ♯

Een wel gheualen Godt op ons aact,

Daer is nu vrede sonder verlaet,

Al len twist heeft nu een eynde.

Wylouen, prijzen, aenbidden v,

Voor dijne eere wy dancken:

Dat ghy Godt Vader eeuwelijck nu,

Regeert sonder wanchen:

Gansch onghemeten is dijne macht,

En gheschie wat dijnen wil heeft bedacht,

Wel ons door desen Heere.

O Ihesu Christe eenich ghebooren,

Dijnes hemelschen Vaders:

Verzoener onser die waren verloren,

Ghy stilder onsero haders,

Iam Godes heylighe Heere groot,

Neemt aen die bede van onsen noot,

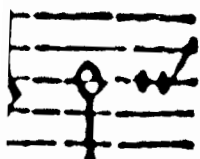
Erbermet v onser armen.

O heylighe Gheest, ghy grootste goet,

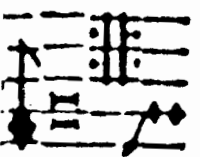
En Trooster salich besuen:

Voor dupuelo ghewelt voortaan behoet,

Die

sy eet,
 meer,

de:

a de:

Een

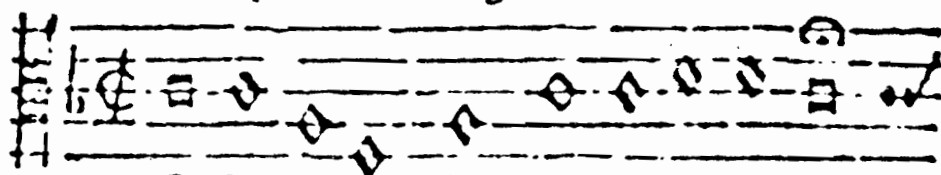
Die verlost son door Ihesum verheuen,
Met groote pijn ende bitteren doot, ♯♯♯
Necmpt af van ons clende, en noot,
Daerop wy ons verlaten.

¶ Dat Sanctus verduyt=

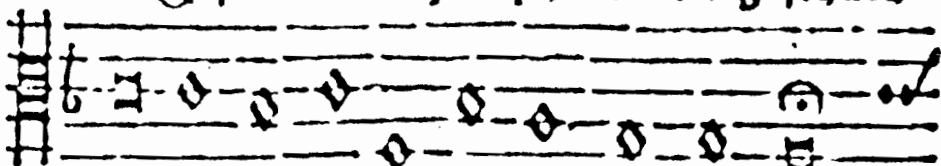
schet door D. Mar. Luther,

Esaie. vi. Cap.

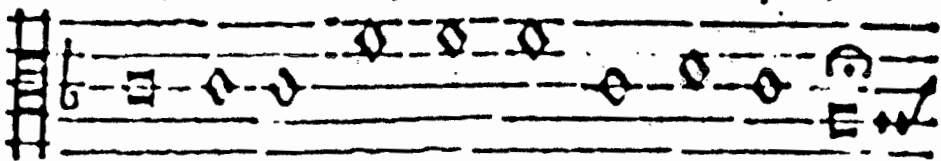
Op de naevolghende voys.

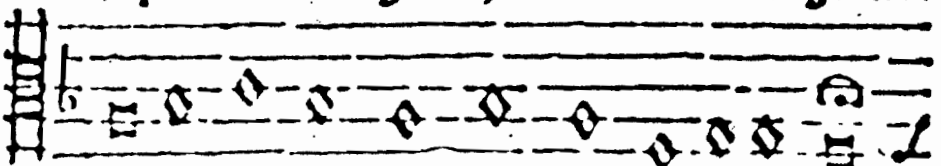
Esaie den Propheeten dit geschach,

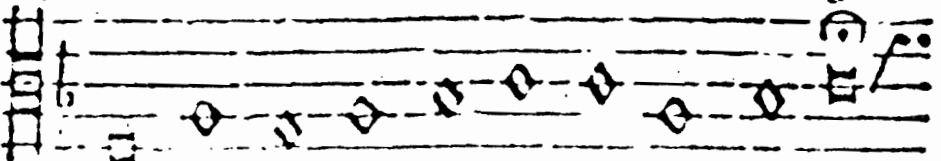
Dat hy in Gheest den Heere sitten sach,

Op eenen hoogen thron, in claren glans,

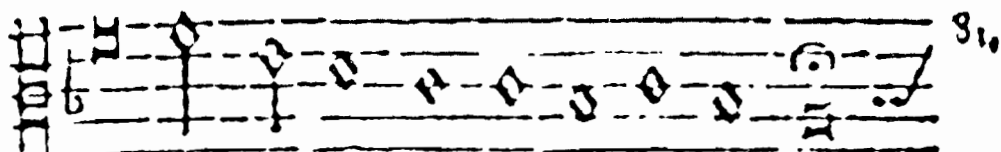

Syne cledes doom de Choor vuullet gā,

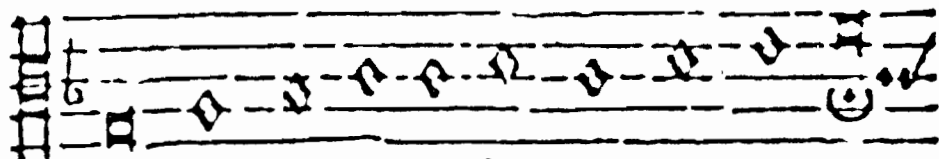

Daer stonde twee Seraph by hem daer an,

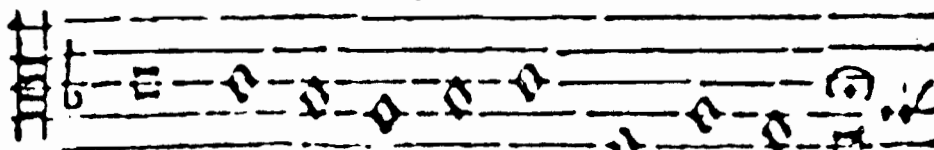
Seo

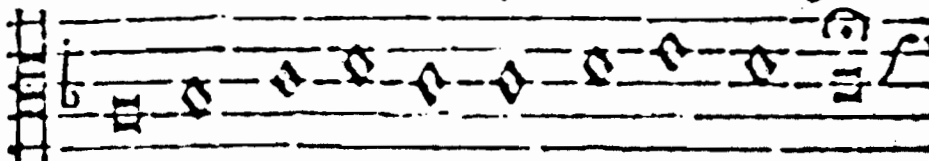
Des vlueghelen sach sy een vegluch an,

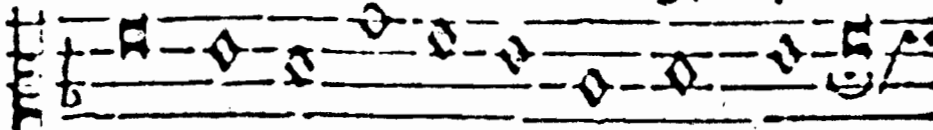
Met twee verborge sy haer aenschyn clare,

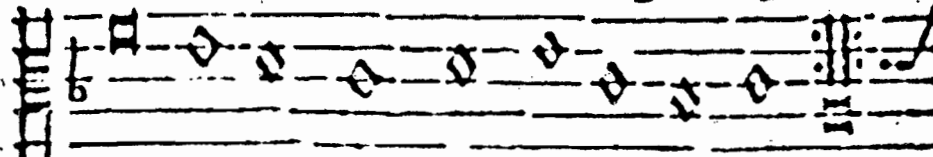
Met twee bedecten sy haer voeten gaer,

En met den andern twee vloghen sy vry,

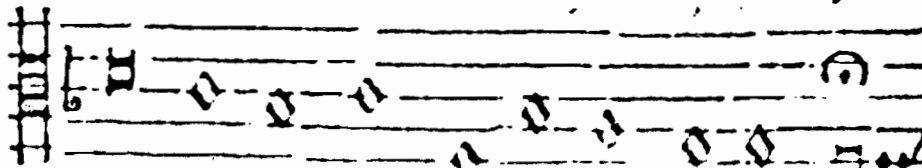
Sheen ander riepen sy met groot geschrey,

Heylich is Godt, den heere Zebaoth.

Heylich is Godt, den heere Zebaoth.

Heylich is Godt, den heere Zebaoth.

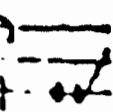

Sijn eer die gantsche werelt veruult heeft,

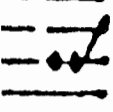
Van

303

ft=

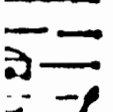
carb,

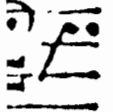
'

lano,

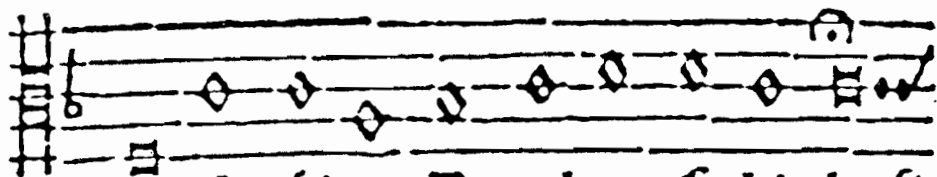

rao,

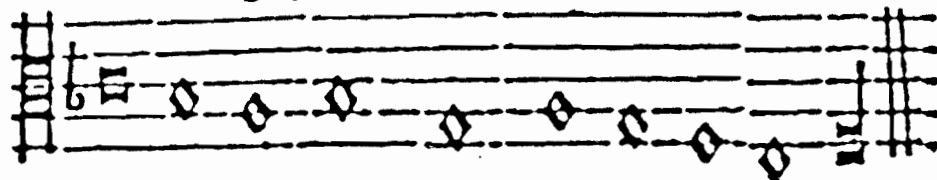

can,

Deo

Van dē geschrey Dorpel, en Salche beest,

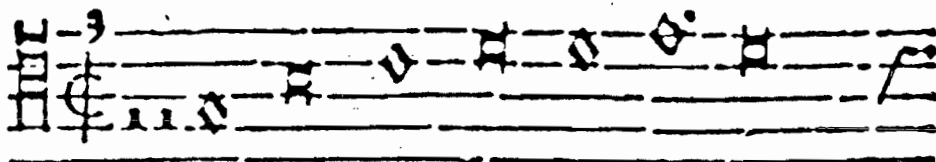

Dat huys ooc daer; Vol Rook en Reuel warr.

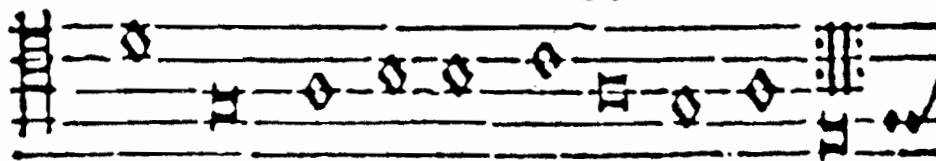
Een Liedt op dat:

Agnus Dei.

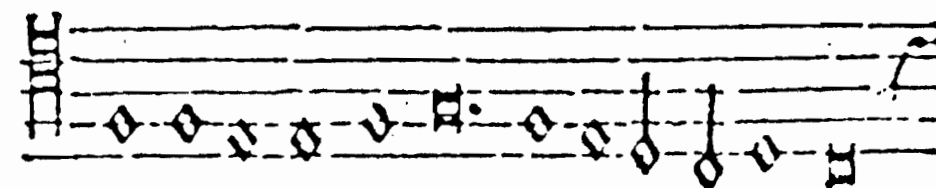
Op den naeuolghenden thoon;

O Lam Godes onschuldich,
Al tijt gheuonden ghe dul dich,

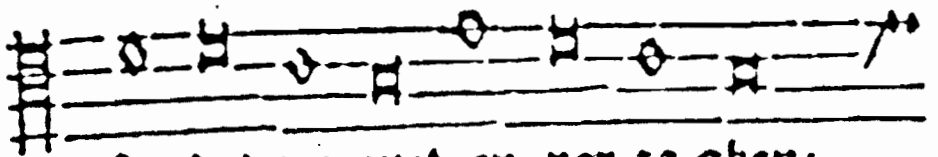

Men thout des Cruycens ghe nach tet:
Al werdt ghy seere ver ach tet:

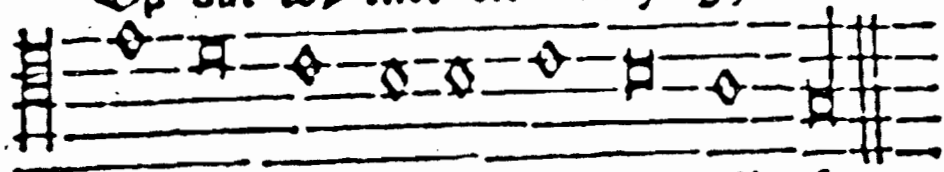

Alle sonde hebt ghy ghe dra gheu,

Op

Op dat wy niet en ver za ghen,

Ontfermet dy on ser O Ihesu,

O Lam Godes onschuldich, ꝛc.

Ontfermt dy onser. ꝛc.

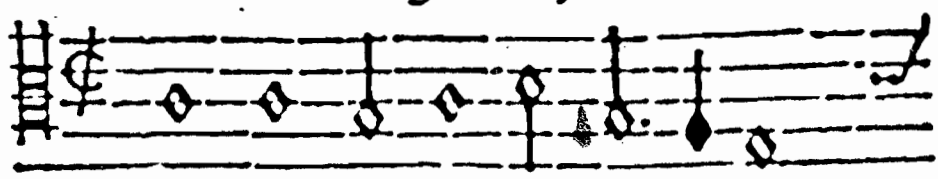
O Lam Godes onschuldich, ꝛc.

Gheeft ons dñn vrede o Ihesu.

Een Gheestelijck mo- ghen Liedt.

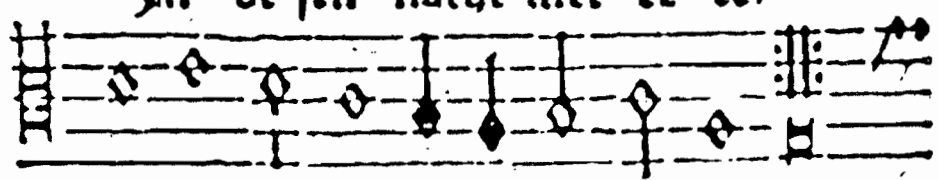
Op de wijze. Salich is hy bedeghen.

Ost op: Ick hoorde een Maech-
delien singhen. Ost op den
naeuolgende thoon.

Ick danck u lieue Hee re/

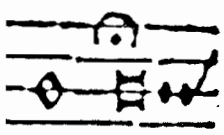
In de sen nacht met ee re/

Dat ghy my hebt be waert:

Daer in ick lach be swaert:

Mel

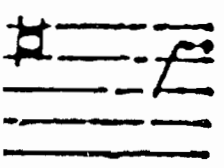

alche beeft,

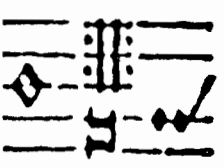
euel waer.

on:

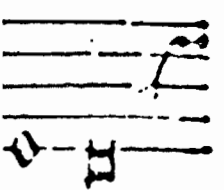
dich,

dich,

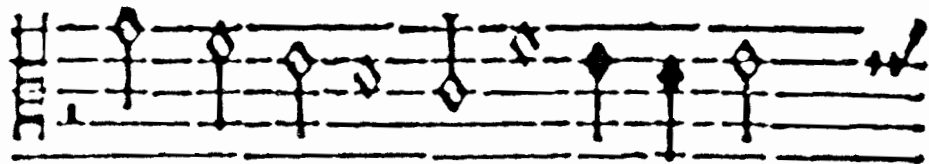
ch tet:

tet:

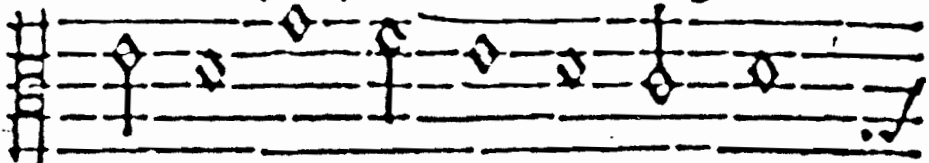

ghen/

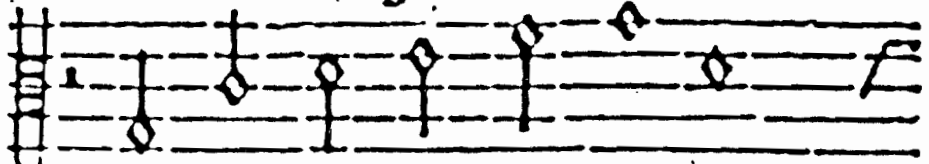
Op

Met duysterheyt ve uan ghen,

En oock in grooten noot,

Zwerck ick al ben ontgan ghen,

Godt door v hulpe groot.

Met sanck wil ick v louen,

O ghv mijn heere goet:

In den hemel hier bouen,

My oock den dach behoert:

Hierom stontick mijn beden,

Macht dinen wille zinn.

Levdt my in dijner vreden,

En breekt den wille mijn.

3. 4. 3

Laet my heere niet afwijcken,

Van dijner rechter baen:

Helpt my Satban ontseijcken,

Op dat ick niet dole zaen:

Gewaert my door v gaen,

Dat

Vertical text on the right margin, likely a page number or index reference.

Dat bidt ich vterchlich
Voor duyuels listich drauen/
En aenual gterchlich.

Wilt my eghelouue gheuen/
Men Ihesum Christum altot:
Bidt my want sondich leuen/
Op desse aerden wot.
Ghy sult my niet ontsegghen/
Wat ghy my hebt beloost/
Christus wil op hem legghen/
Mijn sonden onghelooft.

Gheeft my oock hope crachtich/
Die niet tot misnoet laet:
Daer by die liefde machtich/
Tot hem die my versmaet.
Dat ich hem duecht bewijse/
Niet soeckende proffit/
Blidende swerelts guse:
Gheuevinst en hypocrit.

Laet my v woort bekennen/
Voor dese werelt sel:
Dat ich oock sonder spinnen/
Niet spaece goet, noch vel.
Al dat my mach verleyden/
Van dine waerheyt claer/
Wilt my daer af verscheyden/
In Ihesu Christo daer.

Laet my den dach volpanden/
Met lof des naemens dyn:

Dat

71

laet

Laet my niet van v weyden,
Doet my ghestadich zyn.
Bewaert my lasen leuen,
En die orachten opt kant,
Wat ghy my hebt ghegheuen,
Staet isamen in v hant.

✠ ✠ ✠

Als den nacht nacht.

(† † †)

Dun lof here ich ghevagh:
Doot vane werldaet al:
Die ghy my desen daghe,
W: wisset in die dal.

Dijnen name wil ich prisen,
Die daer alleen is goet,
Wilt my met v lof spisen,
En lauen met v eeyn bloet.

✠ ✠

U dient alleen die eere,
Dient alleen den prijs:
Dat ich in duecht vermeeer,
Gheeft my ghenade wis.
Dat wy niet vrede ontsapen,
Bonder wanhopen hier,
Gheeft ons ghelouens wapen,
Teghen des duyels hier.

✠ . ✠ . ✠

✠ ✠ ✠

Een ander morgen Liedt.

Op de wise. Te Mey als alle die
Vogheien singhen.

Ich danck v seere Gode Vader goet,
Dat ghy my desen nacht hebt verhoert:

l'oo:

Woor alle schaden en dangler,
Bewaert my desen dach seer soet,
Met alle goede Christen siet.

6° 4° 2

Ich bid u Ihesu Christe mōn,
Help me / ghy zijt mōn hope sōn:
Dat my tgheloeue niet begheeft,
Noch liefde die des narsten moet sijn,
So lang als den Gheest in my leest.

300

O beylighe Gheest vol goet consoort,
Wilt ons houden by Godes woort,
En maecht in ons die herten reyn,
Dat wy als kinderen worden ghehoort,
En u gheuen die eer alleyn. Amen.

303

Een ander morghen Liedt.

Op de wisse. Conditio alme Syderum.

Oft op. Iesph die was een
Timmerman. M. VV.

Den dach die schijnt / en comt ons vry;
O hereere Godt wy louen dy:
En dancken u / ghy hoochste goet
Dat ghy ons den nacht hebt behoet.

Bewaert ons hereere desen dach,
Dat ons reyse goet wesen mach:
Staet ons by met u hulpe daer,
Dat ons ghy en sonde quellt swaer.

304

Regert ons met u sterke hant,
Op dat u werck in ons beant:
Dyne naem door tgheloeue reyn,

U 1 9

Weplich:

Weytlichlich prijsse en diene alleyn.

Helpt dat den Gheest hier incesseer blöft,
Dat hy dat vleesch dwinghet en dröft,
Op dattet hem seluen niet so verheft,
Dattet het ewich verdommen seft.

Strecht dē Gheest dat hi toleesch affleecht,
En synen moet ende wille breecht:
Dat hem niet in wellusten gheeft,
En als voorheen in sonden leeft.

Verforcht ons oock o Heere groot,
In desen dach van dagheluck groot:
Dept ons u gauen in dit verdriect, † † † †
Want onse sorghe helpt niet.

Vordert den arbeyt, en ons doen/
Wilt ons met loon der handen voer,
Door Ihesum Christum dinen Soon,
Die ons verbid in synen thron. (111)

¶ Een Benedictie

voor den eelen.

Op de wöse. Gert Christ der einig Gorts Son.

V Bidden wy dān kinderen,
O Vader en Heere groot:
Doet onse sorgben mīnderen,
Gheeft ons dat dagheluck groot:
Behoedt in ons dat leuen, † † † †
Dat ghy ons hebt ghegheuen,
Tot wy ons vinden by dy.

Wilt

Wilt oock ghebenedaden
 Dat ghy ons hebt bereypt:
 Dat wy cranchheyt onsglyden
 Vermeerderet ons sterckheyt:
 Om in dinen dienst te bliuen,
 En werken der liefden te dijuen,
 Teghen den naesten sijn.

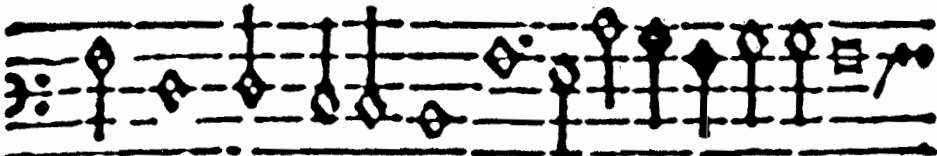

Wilt v liefs de bewyfen
 Ons gheuende goeden raet:
 Wilt ons hongberighe spysen,
 En verfaeden sonder verlaet:
 Dat wy v alle louen,
 Dine goetheyt van hier bouen,
 En bekennen altijt met danck.

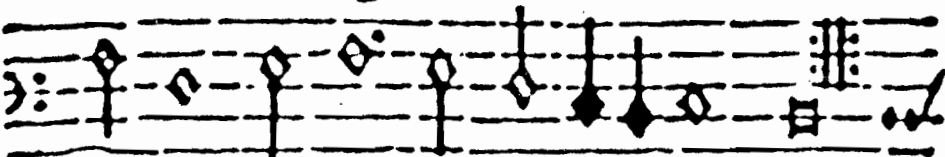

¶ Een Danckleggginghe/
 oft Gratie / nae den eeten.

Op de wyse: Nun frencht euch lieben Christen
 Ofte op de nasuolghende wyse.

O Godt wy danken v van dñn goet/
 Door dñne ga uen in ouer vloet/
 Door Christus onsen Isee ren:
 Door welchen ghy doet ver mee ren:

Door Christus onsen Isee ren:
 Door welchen ghy doet ver mee ren:

esler blöf/

assleecht/

rot/

on/

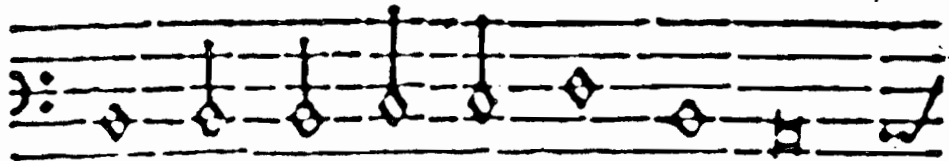
(11)

te

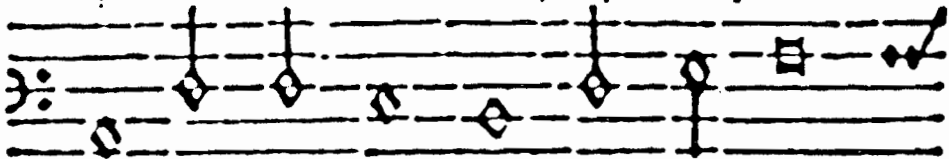
fortis Bon.

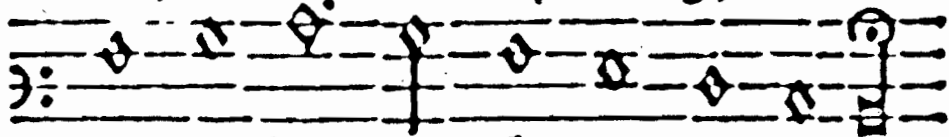
Wilt

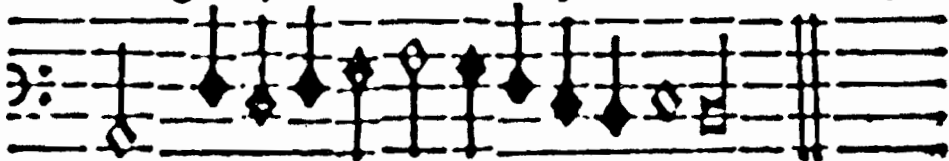
Al wat den A dem heeft ontfaen,

En hebt den Nooldruft daer ghedaen,

W ghe schle de lof, prijs, en eere;

En eere.

Als ghy nu heere spiset vast,
 Dat lichaem, welck verduet:
 So laet die siele oock syn dijn gast,
 Die doord nimmermeer steruet. ✠ ✠ ✠
 Dun heyligh woort haer spise sy,
 Tot sy oock gantsch vercrüghet dy,
 En in ewicheyt vertrouwel: vertrouwel.

Lof, eere, en danck tot alder tijt,
 Den vader en heere hier bouen:
 Die ons die sonden maket quijt, ✠ ✠ ✠
 Door een oprecht ghelouen:
 Mensynen eenighen ghebooren soon,
 Op dat wy met syn kinderen schoon,
 Hem ewich prisen, Amen: Amen.

En

¶ Een ander Gratie

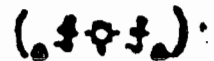
86.

Op de wijze. Ser: Ekusi der enig.

Godt den ment v prūset,
En singhet v grooten danck:
Dat ghy ons hebt gbespogset,
En ghegheuen goeden drauch.
Dijn mildicheyt om mercken,
En ons ghelocue te stercken,
Dat ghy zijt onsen Godt.

Hebben wy dit ghenomen,
Met luste en bouen inact:
Wær door wy mochten comen,
In dijnen tooren en hart:
So wilt ons wt ghenaden,
Dat selue niet laeten schaden,
Door Christum dijnen Soon.

Wilt alcht so vermeerren,
Heere onse Siele en Gheest:
Dat wy tot Christum heeren,
En door v worden verineest:
Dat wy sterck sijn int liden,
En der sonden hongher mīden,
No, ende ewichlijck.

¶ Een Auondt Liedeken.

Op de wijze. Von Simmel hoch da Kom ich here
Oft op: Christ der du bist tag end liecht.

11 119

120

De wil hem scheyden nacht van dach/
Op dat het lievaem rusten mach:
Dit laet ons roemen Godt tot goet/
Die ons door syn ghenade behoert.

Als schuchelich met groote baer/
Des nachts int duffter dat is waer, †††
Och Godt soecht ghy en hout die wacht/
So syn wy vry dach ende nacht.

Vergheest ons sonden en misual/
Dat wy ons beteren oueral/
En leet ons voor die ooghen dān/
Recht wandelen / zedich en sin. †††

Bewaert ons Gedde onbesmet/
En leet ons houden zeden net/
Den swaren droom van ons roch nacht/
En allen bedroch des duuels quart.

Wat ich dan noch hier schuldich ben/
Voor my en oock voor den naesien/
Te bidden om ghenaden fier, (s. s. s.)
Helpt ons die noch syn beladen hier.

Een ander Auonde Liedt.

Op den voorgaenden thoon.

De wil wy nu hebben hier gheeynt/
Dien dach die hem seer baest omweynt/
En dat wy nu schiet open gaen/
Niet wetende of wy sullen opstaen.

So bidden wy Godt van herten dy/
O trou-

Dacht
ich:
zoet

O trouwe Vader staet ons by;
Dat wy rusten in u bewaer,
Die sonde van sondich droomen swaer.

†††

Versoent oock heere my d'jn kind, (6.)
Dat men in eenicheyt my vint,
Met allen die my doen groot leyt,
Laet mijn Bedde vriedich son beeyt.

††

Strecht die geuangen / en troost de cranche
Op dat hy weet dat luden schier / (hier)
Wort ouerwonnen sonder respit,
En dat son verbluden niet en is wint.
Vat ons noodich is / vermaert / en leert,
Din aenschyn clare van ons met heert,
Want In en Siele beueelich v,
O lieue Godt wijcht toch van my niet na.

brn;
(1.1.1)

Een Auont Liedt voor die Kunderen in der Scholen.

Op de wijze. Ne Pom der Heiden Herlands. Of
op. Christ der du bist tag und heere.

edt.

Dit dachwerck is nu oock volbracht,
O Godt had ich dat wel bedacht,
En hadde neerstich gheweest altit,
Waar door ich ghebeter sou sijn en verblit.

int/
nweynt/
en/

So veel t'ns nu is bewaeret recht,
Is my van Godt eerst aenghebecht, †††
Al mijn versupmen dat compt van my,
Maer alle goet, compt o Godt van dy.

by/
O trou-

Il o Oheest

Gheest my lieere dat ick v binde bleet;
Tot wat ick gheleert sal wesen siet,
En dat ick morghen mach leeren bet, § § §
Die salicheyt / door v reyn woort en wet.

En legt in my v gauen sijn,
Dat ick die naer den wille din, § § §
Gh'bruyelic, so ghy van hemel leert,
Wiltreue vantswerelts wnsen ghekeert.

Beurt nu mijn siele ende luf,
Gheest dat ick in duner ghenaden blif,
Zit en oock op desen nacht,
Hout met dancu Engelen die wacht.

G Een ander Liedt / tWelck men singhet voor der Vnder Predich.

Op de wijze. Esseind doch selig alle die. Ofst
op den Cxix. Psalm.

Heer Godt door dijner ghenaden heest,
Seynt tot ons hier de bevligen Gheest:
Die ons die waetheyt leere.

En gheest verstant, moet, herte en sin,
Dat my dijn woort reyn dincken in,
En heel tot v beherre. (♦ ♦ ♦)

O Godt dijn ghenade hier aen bewijst,
Dat v ons doen, en lachten priist,
Een Godt wijs bouen maten. ♦ ♦ ♦

Wat ons hier schadet van ons went,
En al dat helpt ons tosent,

Om

Om
Een
M
Et
En
Ho
De
Er
D
De
O
E

A
Y
E
H
U
A

Om recht te gaen dūn straten.

88.

En leert ons wel te rechter tijt/
Leet ons dat leuen hier ontgijt, (A 10)
Met onsen tal der daghen.
Gheeft mi ghelooue, die duerden al,
En dānen Gheeft, die ons hier sal,
Houden sonder verzaghen.
Bewaert ons voor der menschen instel,
En keert die werelt van ons wel,
Dat sy ons niet verblende.
Schenck ons hier dūn barmherticheyt,
Ons toonende die saltcheyt, (A 11)
En helpt ons in ons ende. Amen.

Een ander Liedt voor dat beghinsel des Sermoens.

Op de wūse. *Ne Ken der Seiden Seyland. Ost*
op. *Erhalt ons Herz bey deinem Wort.*

D Godt ghenadichlūck confoort,
Verleet dat ons dīn Goddelijc woort,
Door de Oore int herte clinghe wel,
Op dat sy cracht volbringhe suel.

Dat recht ghelooue is dese cracht,
Die vast op Ihesum Christus wacht,
De wercken der liefden sonden schijn, ✠
Waer door wy Christus dienachs zīn.

Maect hier by ons o lieue Heer,
Dat wy door dynen Gheest noch meer,

In

233

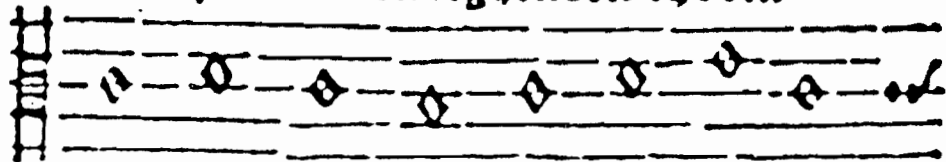
In d'jn kennisse beclüen hier,
En eyndelyck by v vast bliuen siet. Amen.

Een Liedt opt besluyt des Sermoens.

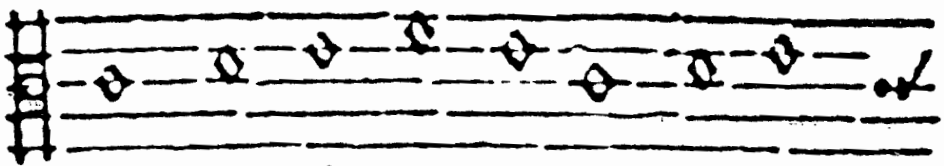
C Op de wijze. Es seind doch selg alle die.
Ost op. Gilt Herre Gott dem deinem.
Ost op den C xix. Psalm.

Bidden wy v, o lieue Heer,
Stercht no in ons die reyne Leer,
En laet ons daer by bliuen.
Want dit is waer, hoe boos wy syn, **✠✠✠**
Begheeren wy o kinderen syn,
Te syn, en te beclüen.
Do toocht no Godt, d'jn ghenade soet,
Veruult ons herte met rechte goet,
Wer liefden en gbelouen: **✠✠✠**
Op dat wy moeghen alst v wel grept,
Dat leuen eynden, recht berept,
Om v te vonden hier bouen.

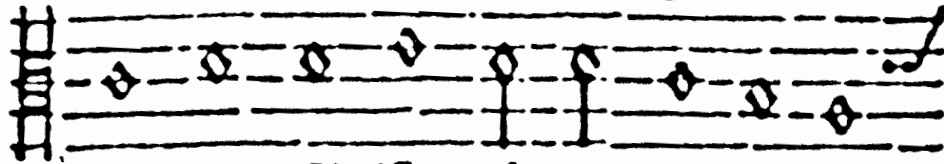
Een Liedt op die begravinge ghe des Verstorueno. M. VV. Op den naeuolghenden thoon.

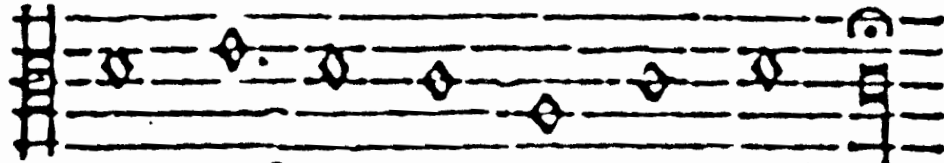
Ido lo uen wy met ee nle heyt,
Godt

Godt den Vader / al lex goet heyt,

Die door Christum synen lieuen Soon,

Ons gheeft veel goets / met gauen schoon.

Door hem heeft hy ghemaect ceteru
In den beghin / hemel en aerde reyn:
Door hem heeft hy int aerische dal,
Een volck vercozen bouen al.

Dat in hun woort ghebenedijt,
En draecht syn iock taller tijt:
Ghehoorsaem in alle waerheyt,
En comt door hem tot claerheyt.

Salich is hy / die de breede baen,
Dre booser wereldt miit int gaen:
En hem alleen aen Christum meert,
Want Godt syn werck ten besten keert.

Die hiet in Christo leuet,
En den boosen wedersteuert:
Diende voor hem tal'en tinden,
Die en sal niet lex hellen gliden.

Maec die syn besten niet en doet,

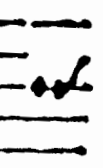
Roeb

m.

le.

n=

Godt

Noch zyn firmen niet en behoert,
Die wort met sonden beladen,
En compt daer door in schaden.

I Nochtans een vroom mensche van aert,
Hoewel dat hy hem hier verwaert:
Die valt en reucht doch syne quaet,
Iae doch des dachs wel seuen mael.

Hoemach dan eenen bliuen staen?
Die den vleesche den Eboom laet gaen,
En doet nae synen welgheualen?
Och Godt die moet seer swaerlich vallen.

Die vallen wt hare cranckheyt,
Verweuen wel bern:heersicheyt:
Maer sonde doende met opjet,
Verdoempt den mensche al besmet.

Het staet seer wel, tis goet en sijn
Alo Christen broeders eens sijn sijn:
Haren dienst Gode dan wel geve,
En schicht dien tot der salicheyt.

Die alleene is, en doet gheen goet,
Alo hy wandelt nae synen moet:
En alo hem ongheluck aengaet,
Heest hy niemant die hem bystaet.

Maer desen doet wel, ende best,
Die hem in Godts gheboden vest:
In een bevlicb Gheuevnte hier,
Lyndende son reyse siet.

Gheen dinck Gode beter behaecht,
Dan alo den mensch hem oprecht draecht,

En

En doet dat goet, vliedende t'quact,
Met een ootmoet, nae Christi raet. 90.

Dit is den vleselike hert en swaer,
Twelck lieuet leest in lusten daer:
Maer den nieuwen Gheest droeft vast aen,
En laet niet af, dewyl hy can.

Als hy no niet dat boose lijf,
Toelaet synes willens bedinf: §§§

So lut den mensche stent, en pijn,
Dat hy wel mach een Martelaer zyn.

Hy wenschet hem wt der elyul/
En begheert syner smerten eyul: §§§

Als een dach quaere die arbeyt,
Begheert hy synen loon bereyt,

Als Godt dan compt met synen doot,
Preempt hy die Siele wt den noot:
Wacrop gheen recht en is om claghen,
Maer alijt meer om danck te draghen.

VWant wat mocht hem hier lieuet zyn,
Van die voleynding zner zyn:

In ewighe ruste leuende bouen,

Om Godt met zynen Eughelen te louen.

Hy helpt ons oock ewighe Godt,

Dat wy ons schicken tot sdoots lot:

En als wy van hier oock scheyden, (3: 3: 3)

Dat wy met blyschap ons bereyden.

Een ander Liedt / ouer die

Beegracffensse. I. VV.

Op

Op den voorigbenoemden thoon, so
louen wy met eenicheyt.

Dlaet ons lichaem begrauen,
Iwelch wy hopt door Godes gauen,
Dat aen den ionckstē dach sal opstaen,
En onuerwisselt voor Christo gaen.

Huis aerde, en van cerden,
En sal weder tot aerde werden:
Van aerde hy verrusen sal, †/†
Als Godes trompette gheest gheschal.

Sijn Siel ewich by Gode leeft,
Die haer door syn ghenade heeft,
Van aller sonde, ende missedact,
Door zynen Doone teyn ghebaedt.

Sijn smerte, droefheyt, en elent,
Is comen tot een salich eynt sent, †.3.†
Hy heeft ghedraeghen Christus ioch,
En is ghestoruen, leuende noch.

Die Siel leeft sonder gheclach,
Dat Inf dat Aeyt tot den ioncksten dach,
In welchen Godt hier sal gheuen,
Met vuercht en glorie teewich leuen.

Hier is hy in angst ghewesen, †††
Diet wort hy door Christo ghelesen:
In ewighe vuercht, met blischap groot,
En schijnet als die Sonne root.

Slaepn willen wy hem laeten,
En gaen wederom onse straeten:
Euseuchen ons arme entyck,

Want

Want die doot naecht ons alghelâck:
Dare toe help ons Christus seer goet
Die ons al heeft verlost met syn bloet,
Van sduyrels macht, ende ewighe pijn,
Hem alleen, sy lof ende eere sijn. Amen.

Een troostliedt van dē laet-
sten Dach en Verchiffenisse. E. A.

Op de wîse. Van last ons den Leib begraven
Oft op die voorgaende melodie.

Verburcht, Verbuecht gbt Christen ons,
Gods Dons sal haest verschijnen v:
Die onsen Broeder gheworden is,
Dat is Ihesus Christus ghewis.

Den laetsten Dach is nu niet wîl,
Comt Ihesu Christus ghebenedijt,
Wp verachten alle daghe by,
En waren gbeerne by v by.

Verraden is den Antichrist,
Al sijn bedroch en argelst,
Is openbaer en laet aen dach,
Dartom taest by nu wat by mach.

O by trouwe Verlosser Ihesu Christ,
Dewyl den tijt veruullet is,
Die ons vercondicht Daniel,
So comt lieue Emanuel.

Sint Symeon heeft v verbeyt,
En hem verbligt v sijn: vereyt,

M m sijn

Dijn bede hebt ghy niet gheweert,
Maec ghegheuen dat hy vergheert.

344

Hy sprach nu wil ich steruen schier,
Dewyl ich sie mijn heere hier,
Nochtans sou dat gheen steruen zyn,
Maec met vreden gaen rusten sijn.

So wachten wy oock op den stont,
En biidden v van berten gront,
En laet ons toch niet toeu en lang,
Maec strafe seer haest die eude slang.

433

Die al die werelt heeft vermoort,
En bringe niet anders dan lueghens voort,
Recijnt wech toch haeren lueghens stoel,
En worpse in den viertighen poel.

345

Din lieue kinders verwachten al
Dat dese wereldt eens cricht den val,
En dat des dupuels rücke vergaet,
Die allijt nae ons schaden slaet.

Hy is die dijnen naeme schent,
En die de menschen hier verbleut,
Dien boosen gheest soecht synen roem,
En hindert dat din rijke coem.

434

Wat ghy beueelt, dat lastert hy,
En raest daer teghen moedich wy, (f:4:4)
Wat ons bereypt din milde hant,
Dat neemt ons gheeren den hellebrant,

Den satban doet om sin vermeeten,
Dat hun so wevich tot v heeren:
Hy keert die menschen van din woord,

En

En

On

Hy

O l

Die

Hy

En

Bei

Hy

Wat

En

Wat

Mi

Dat

Mi

En

Laet

Dat

Wel

En sichtet, haert, nijt aen, en moort.

926

Den duvel brocht ons gheeren aen val,
Om ons hier te verblinden al,
Hy staet nae Iosif, Sielc, en goet;
O Heer die Diale te nieten doct.

†.†

Die werelt can no niet langher staen,
Die swach, en out, sy moet vergaen,
Sy traecht op allen hoeken seer,
En can den last niet draeghen meer.

Die creatuer can langher niet,
Des ondelhepts lyden verdriet,
Sy ware gheerne weder vranck,
Van Turckens moort, ende Papen dwanck,
Den Paus heeft die belastet swaer,
En breekt v Sacrament eerbac,
Dacrom waer sy van sulken cost,
Met ons, door v gheerne verlost.

✠✠✠

✠✠✠

Die oude Badens wachten snel,
Dat ghy verschijnet met groot bruel,
Met al die Enghelen seer claer,
En hebben ghewacht veel hondert laer.

Snelt lieue Godt, snelt tot ghericht,
Laet sien dūn glorieus aensicht,
Dat wesen der Dijnuldichept,
Helpt ons daer Godt in ewichept. Amen.

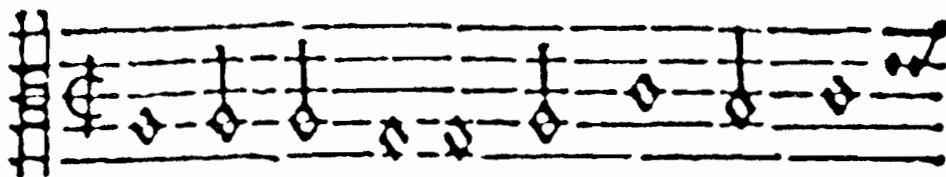
Een ander Gheestelijck

Liedt. M. VV.

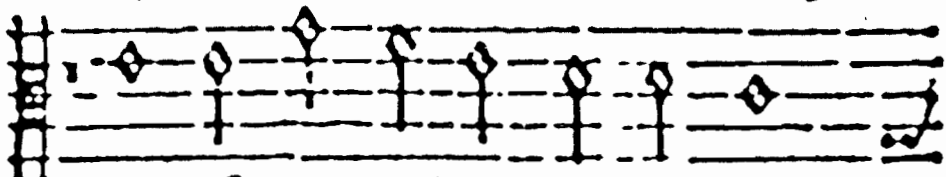
M m ü

Or

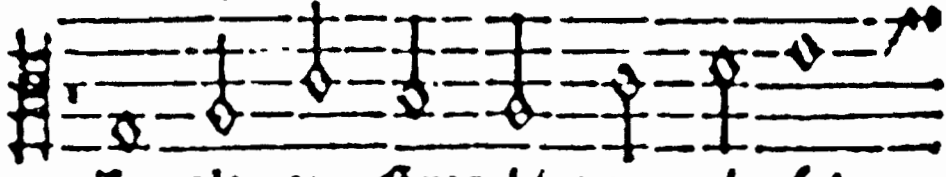
Op den nauvolghenden thoon:

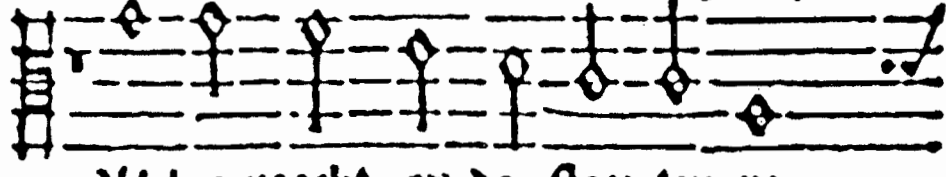
Weerelijck reze, en tydelijck goet,

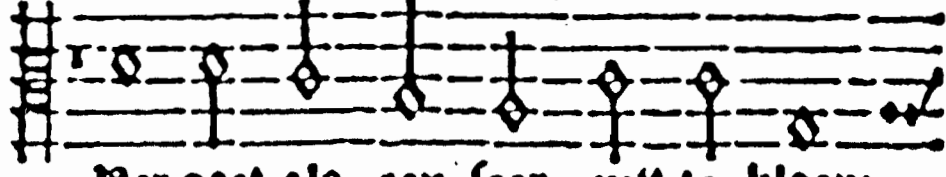
Wellust en allen o uer ufort,

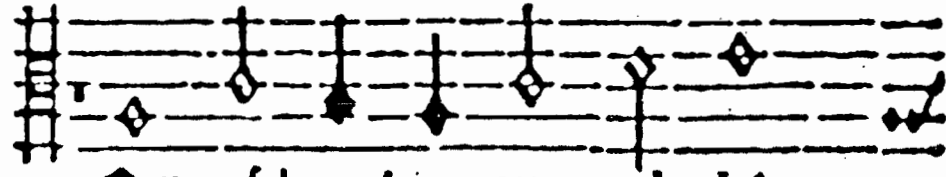
Is als een Gras hier no ghe set,

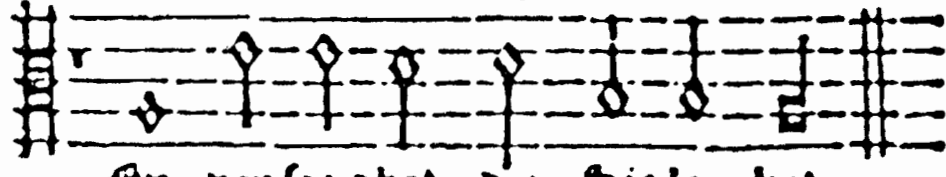
Al len praecht, en de stou ten roem,

Ver gact als een seer wilt te bloem,

O menschen hier op wel let,

En ver soeghet die siele bet.

Blech

Ob
En
Op
Ob
Hec
Do
En
Do
En
Bek
Ach
Dut
Bel
En
Die
En
Die
Sal
Te b
En
Die
En
Den
Dijn

Stelt v dñn eynde daghelder buer;
Ghedencht dat die doot is voor die duer;
En wil met v van hier voortgaen,
Wp dopt v aen, ghp moet van hier,
Wp moet betalen schier,
Hebt ghp nu dan recht ghedaen,
So vuidp goeden loon zaen.

93;

3. 2. 0

✠✠✠

Als die kele ter hellen sincht,
En volresch vanden wormen is verlincht,
So salt weder verrüsen:
En sal voor dijne Goddelücke cracht,
Behenschap gbeuen met aendacht,
Ach tol wat groot asgrüsen,
Dut ghp die boose wüsen.

3. 4. 0

Daer sal een reyn herte en val,
Wel meer ghelden dan allen schal,
En aller menschen goeden:
Die hem versoent met Godt seer groot;
En sal daer liden gheenen noot,
Die Godts wille doet, met moedeny,
Sal Godt daer oock behoeden.

3. 4. 0

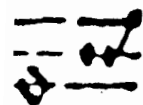
Gen goede conscientie reyn
Is beter dan Edelsteyn/
En costelücker dan Gout:
Die, die van Christo erlangt,
En hem ordentlück aenhangt,
Den quütet Godt vertrou,
Dñn son den menichfout.

✠✠✠

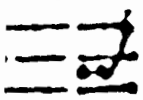
Oyeen Aijckdom noch oock ghewelk

M m ij

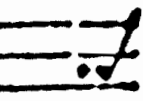
Oyeen

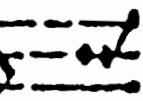
zoet,

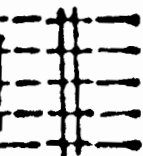
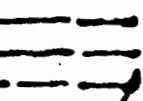
et,

m,

oeni,

et.

Stek

Gheen sclerlôcheyt hoe schoon ghestell;
Helpt yet ter salicheyt:
Ten sy dat herte oock ghelock,
In Godes gauen hier sprick,
En versiert met gheestelôchheyt,
In Christi declachticheyt.

Christus die spreccht openbaer,
En seyt tot alle menschen claer:
Die met my leuen wil,
Die neme op syn cruce schier,
En volghe my ghehoorsam hier,
Doende opt isweeretso hiel,
Alet Adams, maer mijnen wil stil.

O mensche Ihesum Christum aenbiet;
Dewyl hy hem hier self aenbiet:
Wilt v onder hem gheuen,
Aeempt op syn iock, licht en soet,
En volcht hem nae, met trouwen moet,
So sult ghy syn verheuen,
En met den Enghele leuen.

Ghelooft den heere van herten gront,
En belijt hem oock met den mont:
Prijs Godt hier met der daet,
In synen dienst v lecht gheneect,
En doet wat syn woordt recht begheert:
So sal hy v met syn ghenardt,
Alet bystaen sonder verlaet.

Regeert v nae syn leere,
Gheeft hem lof, prijs, en eere:

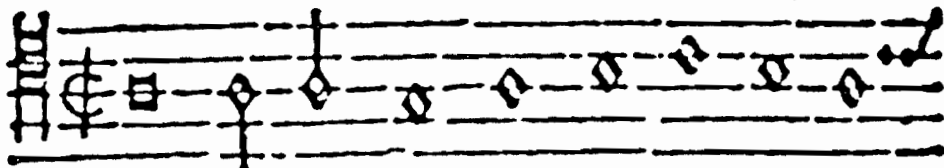
Met

Met onderdanicheyt/
Spreekt met breten ghebuldich/
O Godt, een en Driuidich,
Op so lof, en heerlijchheyt,
Hier, en daer, in eeuwichheyt.

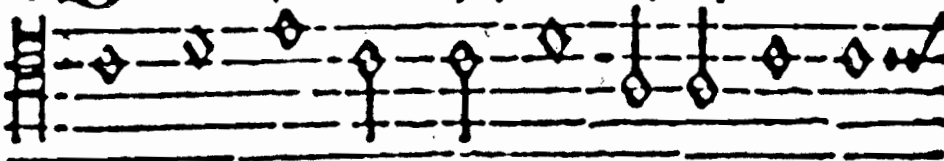
94.

♯ 3/2

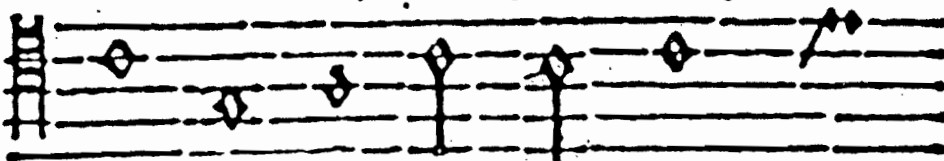
C Een ander Liedt / van
den laetsten Dach. M. VV.
Op die naeuolghende wyse.

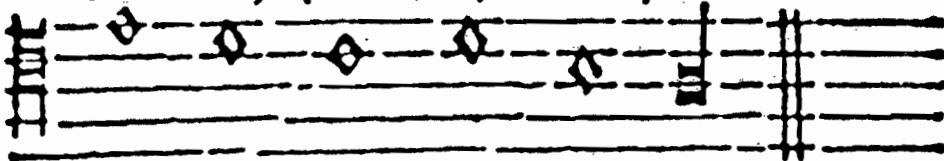
Den laetsten Dach sal nu haest comen,

Want die boochryt heeft seer toe ge no men,

Wat Christus heeft voor seyt,

Dat wort nu hier b. schryvt.

Den afual des ghelouens is openbaer,
Dat die gheschiet is voor menich Jaer,
Do Paulus den goeden man,

M m u i

Clack

Clærlyck ons bewüſet an.

Den Dene des verderufs is lange gefelen;
In Godts Tempel met hooch vermeten;
En heeft verdreuen ſyn ghebot,
Recht al of hy waere Godt.

Veel valsche Prophten ſyn voorhanden;
Veel Heeten en Wetters ſyn opgeſtanden:
Die met haren ſchön en leer,
De ghemeente ſchaden ſeer.

De wyl ons nu Antechriſte viden,
Door Godts woort verclact is worden,
So laet ons vlieden ſnel,
Dijn Decreten en beuel.

Laet ons in Gods verbondē vaſt treden,
En daerin altijt waken en beden,
Want den laetſten dach ſubijt,
Compt ſeer haest, van ons niet wiſt.

Die werelt in ſondē ſteert, en verblift bent,
En ſoeket om te ſtoppen Godts bekentheit,
Den here ſalt oock laeten gheſchiet,
En ſamen aenſien.

Maer als ſy meynē te hebben gewonnen,
En al haer ongheluck te ſyn ontronnen,
So ſal Godt met alle macht,
Ouercommen onuerwacht.

Groote plaghen ſullen haer omringhen,
En alle creaturen teghen haer dinghen:
Dan ſal oock Chriſtus tooghen vuy,
Dat hy een Rechter ſy.

Din

Dan sal hy synen Ertzenghel beuelen/ 95.

Dat hy oerwecket die doode van quelen/

Endat sy allegader opstaen/

Om voor hem te gaen.

Dan sal hy tot synen Enghele spreken/

Nu wil ick in yden mijn vanden werken/

Die nu leggen my heest ghedaen/

Dal synen loon ontsaen.

Vergadert my hier mijn wtuercoeren/

En alle gheloouige / en nieu gheboeren/

Die mijn verbont hebben bedacht/

En trouwelijck volbracht.

Dan sullen sy die ten rechte stellen/

Daer den heere een lieflich oordeel sal vellen:

Compt hier mijn vrienden al ghelijck/

Geliet nu mijn rijck.

Maer tot den Godloosen sal hy segghen:

Wel aen nu moet ick u van my legghen/

Waeromme hebt ghy mijn verbont/

Ghenomen in den mont.

Derwil ghy Godsalicheyt hebt verachtet/

En alleen nae alle sonde ghetrachtet/

Om dat ick sweech so meyndet ghy/

Ten was al niet voor my.

Vvücht van my ghy vermalendijde/

Indat vier twerick voor langhen tijde/

Allen dupuelen is becept/

Woor haer boosheit.

Dan sullen sy moeten ter hellen dalen/

Am v Dact

Daer sy aldt' sullen wesen in qualen;
Met onwispreekeliche pijn,
Daer gheen eynde sal zyn.

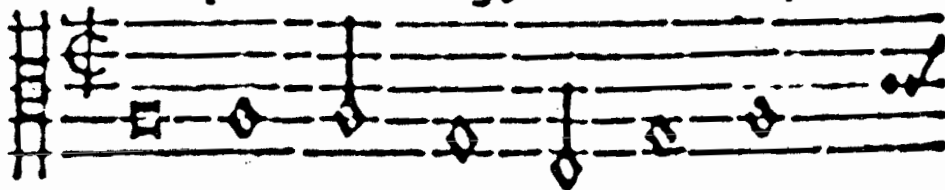
Maer son volck sal by van desen scheidt;
En salse tot hemelsche bliscap leyden:
Die daer als der Sonnen clacheyt,
Sal bliuen in waerheyt.

Op herte stact ons nu by op eerden,
En breept ons dat wy weerdich aenwerden;
In ewicheyt verheuen,
Een ewich leuen, Amen.

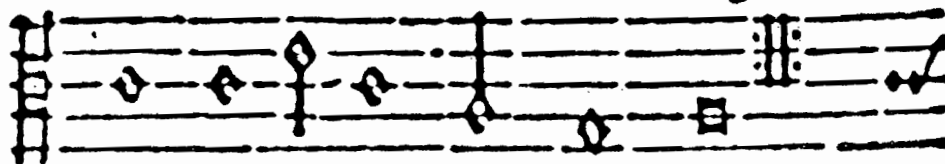
Een schoon Liedt van Godts

woost ende zyn bitter liden. H. M.

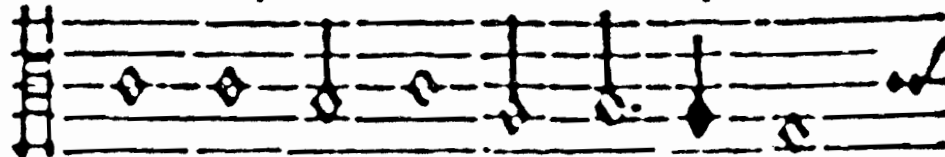
Op den naeuolghenden thoon.

Help Godt laet my ghe lin ghen,
Dit Liedt in dicht te bringhen,

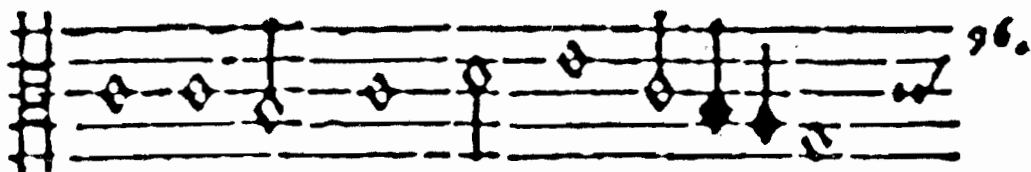

Op Edelen Schep per mën:
Tot lof en ee re dÿn:

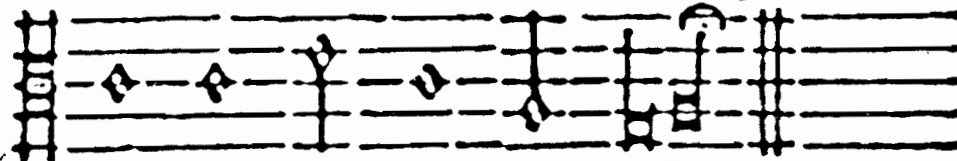

Dat ich oock vrolyck heffe aen,

Van

Van dijnen woort te sin ghen

O Heere te wilt my by slaen.

Gewich v woort sal bliuen

Do Esayas vermeldt:

En alijt salt becliuuen,

Als die werelt tot nicten snelt.

En wat Godt hier besluytel siet,

Al soudijt al onlliuuen,

Iy en wedetroepet niet.

Ihesus dat woort des Vaders,

Is commen sy v vertelt:

Met grooten wonderdaden.

Berecht om snoode ghelt:

Doer Judam sner Jonghern een

Wert by indendoot gegeuen,

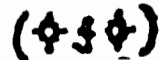
Ihesus dat Lam Godis reen.

Nae die sy hadden gheten,

Dat Iuuer Paeschelam:

En heeft by niet vergheten,

Dat Groot in sone bant nam:

En sprach, neemt eet, dat is mijn Lijf,

Dat voor v wordt ghegeuen,

Tot quytting dijns sondich bedryf.

len)
S
M
M
M
n

Ho gaf hun oock te drincken/
In wine van Bloetroot:
Dan doot dact by te dincken/
So Paulus schriuet bloot.
Die weerdich van die Groot eel/
En drinckt des Uelches schincken/
In den doot niet en treet.

Ihesus wiesch hun die voeten/
Oock op den seluen stont:
Leerde om haer versoeten/
Ihet synen Goddelijcken mont.
Viebt lief maelcander allijt/
Waer door so bekennen moeten/
Dat ghy mijn Dienaers zijt.

Christus int Hof ken by nachte/
Dact by den Vader bat:
Die Jooden self verwachtte/
Die hem dact vonden ter stat/
En brochten hem voor den Rechter groot/
Ghegherffelt en gheslaghen mat/
Die hem verwees ter doot.

Hoock aen dat cruyce ghehanghen/
Den hoock gheboien Dorst:
Maec ons had by verlanghen/
Dactom sprack by, my dorst.
Dit was tot onser salcheyt/
Een mensche voor ons ontfanghen/
Van render Maghet bereyt.

Met synen Hoofde gheboghen/
by

Bysonen Gheest opgaf:

En nae Sint Jans vertooghen,
Wet by ghenomen af.

Want Crups, en wet begraven net,
Ten derden daghe voor ooghen,
Derreco by sonder belet.

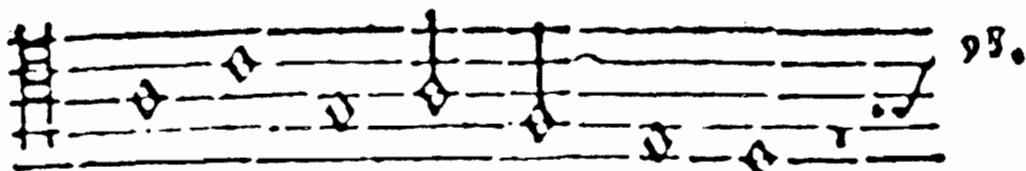
Hi in den seluen daghen,
Ihesus son Jongheren leert:
Alleen son woorde te draghen,
Ouer alle werelt vermeert.

Die daer gbeloofte, en is ghedoopt,
Sal salich Gode behaghen,
Want Christus den seluen roopt.

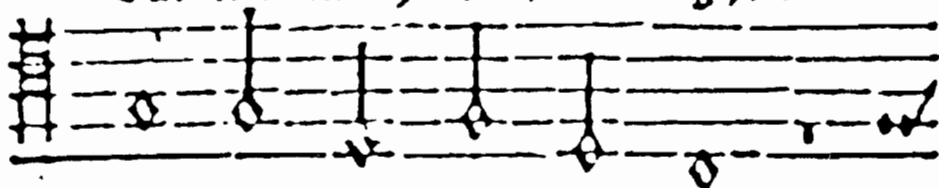
Lucas wist in syn schijuen,
Van zoner hemeluaert:
By ons wil by toech bliuen,
So by daer selue verclaert.
Door syn heylich Goddelich woorde,
Waer teghen niet can bedriuen,
De macht der hellen ghestoort.

Hen Trooster wou by seynden,
Zwelck was den heylighen Gheest:
Die leert den onbekenden,
Die waerheyt aldermeest:
Den seluen willen wy roepen aen,
By en sal hem niet afwenden,
Maer trouwelich ons bystaen.

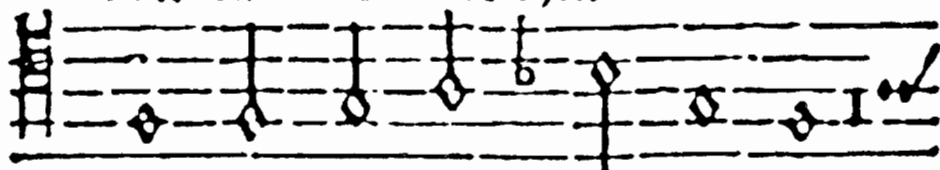
Laet ons met blijdschap beden,
Christum voor die Ouericheyt:

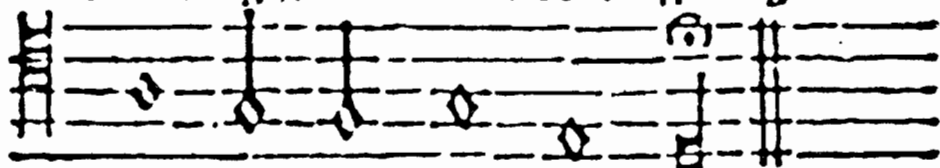
Dat ick mach vrolich singhen,

Van dñ God de lych woort,

Zwelch ghy nu voort doet springhen,

In al lee lan den oort.

VVilt ons daerof niet spennen,

Om onse sonden verblent:

Help dat wy v bekennen,

En soecken daer men v vint.

Want cranck is ons vermueghen,

Om te comen tot dñer eer,

Als wy ghelooen die lueghen,

En valsche Parusche leer.

Dñ woort sal ewich bliuen,

So Esayas dat melt:

Niemant can dat verdrüen,

Met geweld, des werelts ghestelt.

Hoewel hem heeft daerweder,

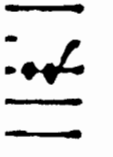
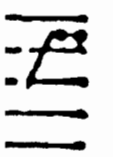
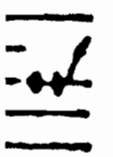
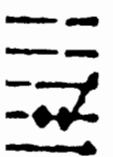

Menighen

30

le

top:

Dat

Men sal my niet verdootten/
 Met menscheldicken waen.
 Dat ick op een werck bouwe/
 Hoe schoon en sin dat sy/
 Menschen droom ick schouwe/
 So Paulus leetel vry.

Godt siet in allen steden/
 Deo hertens ghelooue aen:
 Nae Jeremias reden/
 Dient vÿffte Capittel staen.
 Daerop mach elck vast sichten/
 Ho te recht fondament/
 En vlieden valsche ghedichten/
 In haer verstant verblent.

En Christen deef niet duchten/
 Als hem den noot comt an:
 Want sonde en doot sal vluchten/
 Met den vrant Sathan.
 Dit can men nu wel mercken/
 In desen laetsten tÿt/
 En hem op Godt verstercken/
 Die ons van a! beutÿt.

Dieniet also gheloouet/
 Is nu al schoone ghericht:
 En is des hemels beroouet/
 Sijn wercken sun veel te licht.
 Wi ghelooue goe wercken comen/
 So in Paulo claerlick staet/
 Die ander en connen niet vromen/

An

Want

Men

Want Godt alsulcke behaert.

VVilt ghenadich heere bewaren/
Die menschen int aertse pleyn: ✦ ✦ ✦
En voor die huychelaets sparen/
Wiens tonghe is dobbel ceteryn.
Lichtelijck so hier vocren/
Dijn woort met soeten mont, (. ✦ ✦ .)
Waer met so die herten berocren/
Niet leerende vassen gront.

Een veglücklich vermane/
Die hem een Christen nacinct: ✦ . . ✦
Wilt Godt doo: Christum bequame/
Om een Ouerhept onghelaempt:
Die Godes woort hantieren/
En d'Euangelische Leer, ✦ ✦ ✦
Do sal hem Godt versieren/
Indeser wereldt met eer.

VVacht v van onschuldighen bloede/
Ghy die hiee hebt beuel:
Do ontgaet ghy Godes Roede/
En Satans vierich gheuel.
Godt sal v weder rechten, ✦ ✦ ✦
Wilt des aendachtich zün/
Onderricht die dolende knechten/
Wilt niet mansachtich zün.

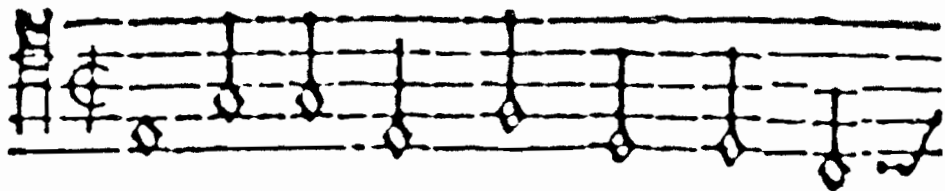
Een ander Gheestelijck Liedt.

Op de wise. Ein Engel seten / auß Gottes Thron.

Ost op de nasuolghende wise.

O Ihesu

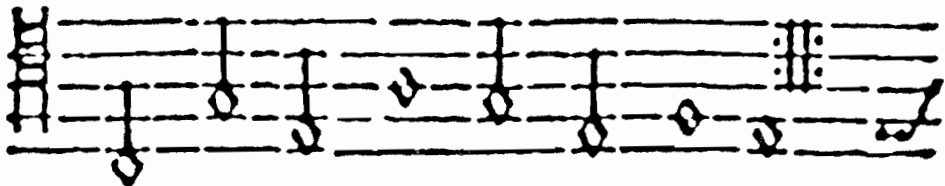
17

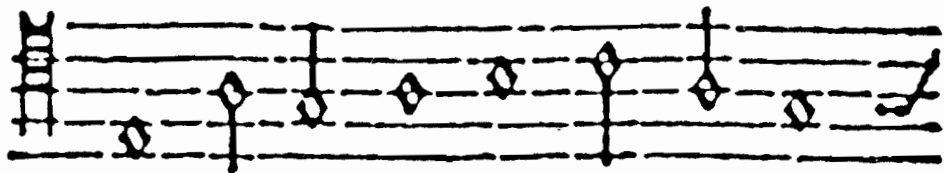
100;

O Ihesu schoon, Godt van Persoon,
Ghy hebt met macht ons weder bracht

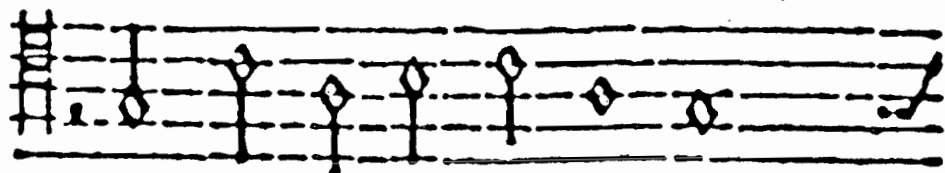
(. 3 3)

En Roo se son der do ren:
Dat lan ghe was ver lo ren:

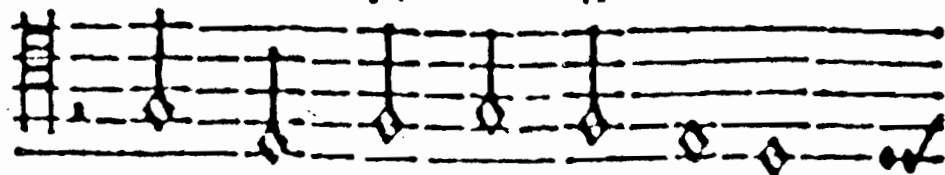

Doet dū nen raet, Godt Va der laet,

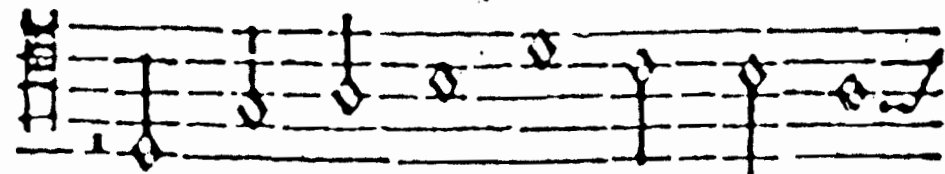

Dūn toe comste voor spre ken,

ede/

Op dat niet sy te wre ken:

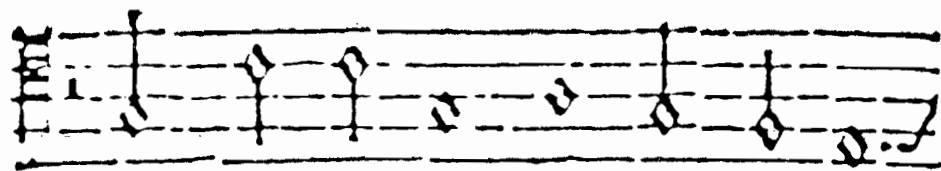
Mijn sondich quaet, ghy geeft ons baet,
An ñ Ghen

Liedt.

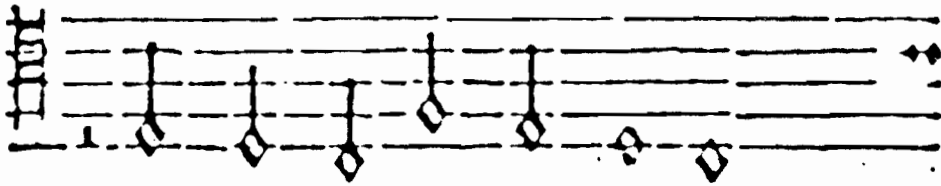
tes Thron.

se.

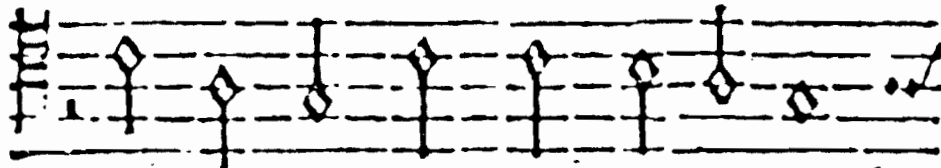
O Ihesu

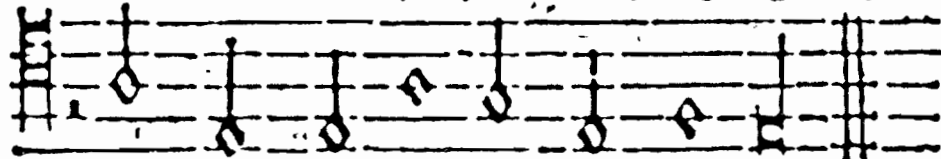
Gheen troost en steect, daer ghy gebreect,

Om ghe naz de te wer uen:

Die u niet heeft, die hulpe gheest,

Die moet ewich licht ster uen.

O Christusse milt, ghy hebt ghesilt,

Der vaders verlangen:

Die laet en dach, deden gheclach,

In duysterheyt gheuanghen:

En riepen o Godt, opent dit doot,

En schuert des hemels poorten,

En seunt Christus in vol consoorten.

Den Mesiam, die ons afnam,

Die sneed en pijn, dat ik door dijn,

Weplich bloet verstercke.

O Godt seer groot, ghy vriet wt noot,

Door dijner ghenaden wercke.

O Ihesu

De
De
Gh
Ho
Zel
Die
O
Ihel
Zel
Op
Gh

Sch
Van
Do
Dor
Die
Mi
Die
On
Ihel
Her

En
Gen
In i
O

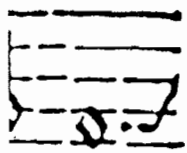
O Ihesu reyn / ghy zyt alleen /
 Der sonnen troost op eerden:
 Des heest v siet / swadere wil hier /
 Ghesonnen / om menschte weerden.
 Tot salicheyt / sult ghy bereyt /
 Ten laetsten daghe gheuen /
 Die ghelouen teewich leuen. ✠✠✠
 O weerde vrucht / al mijn toculucht /
 Heb ick tot dy / want ghy hebt my /
 Teewich leuen verworuen.
 Op u hoep ick / heel vastelick /
 Ghy zyt voor my ghestoruen. ‡):(‡

O Christe groot / een Roose root /
 Schoone an allen eynden:
 Van herten ghy / wt smerten vry /
 Doet ghy my tot dy weyden:
 Hondet v woort / mijn Siel lat inoort /
 Door die valsche Propheten ✠✠✠
 Die my willen opeten:
 Menigherlep / lieters gheschrey /
 Dichtet mijn werck / hier in dit perck /
 Om v ghenaele lontuar ghen. ✠✠✠
 Laet my niet meer / o lieue heer /
 Men valsche Propheten hanghen.

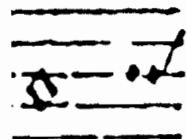
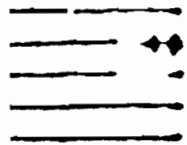
O Ihesu sijn / dñn woort gheest schijn /
 En blinck als een Diamant:
 Een licht salc zyn / den armen dijn /
 In duysterheyt hier gheplant:
 O. Christe weert / dit licht begheert /

En u

Mijn

ebicet /

gheest /

n.

le

‡.‡.‡

l

) Ihesu

M'n herte in allen val,
 Dat ich niet dole al,
 Dijn troostich woort, is m'n consoort,
 Als nu wort snel, verscheyden wel,
 Diele, ende Lijf.
 O lieere ghy, zyt my dan by,
 Help my, in dit bedijf. Amen.

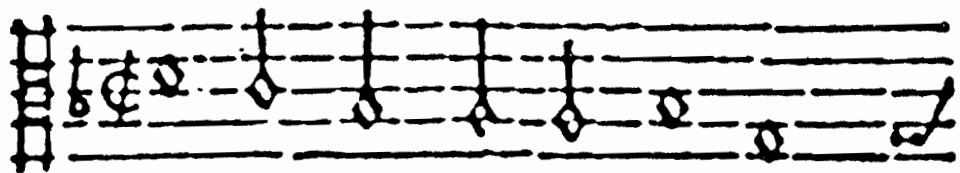
✠

✠✠✠

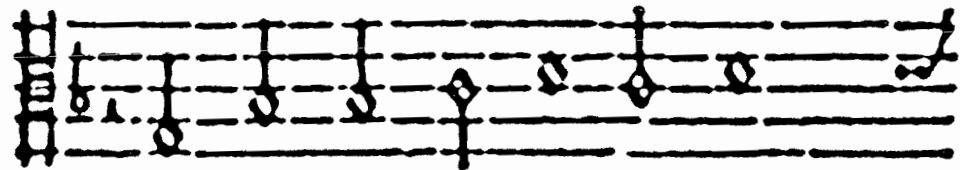
Een ander schoon Ghesstelijck

Liedt, van den woorde Godes.

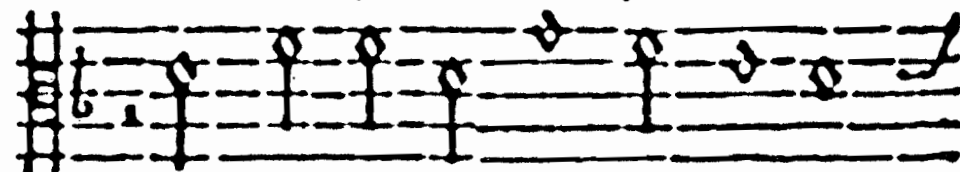
Op den narvolghenden thoon.

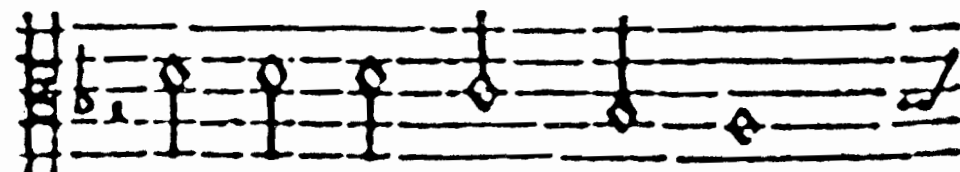
Ontwaert m'n hertken schoone,

Ghy Eyt sie lye ke schact:

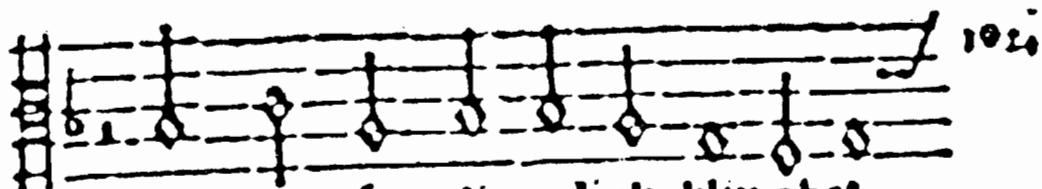

En lustert nae m'n en thoon,

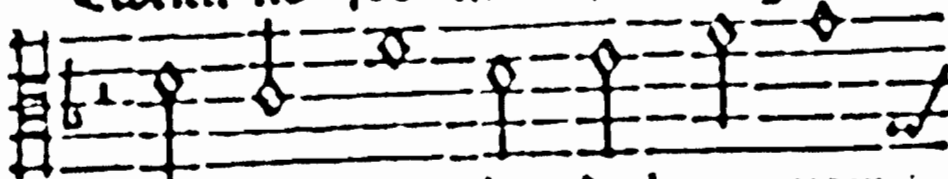

In Godes woordt siet clare:

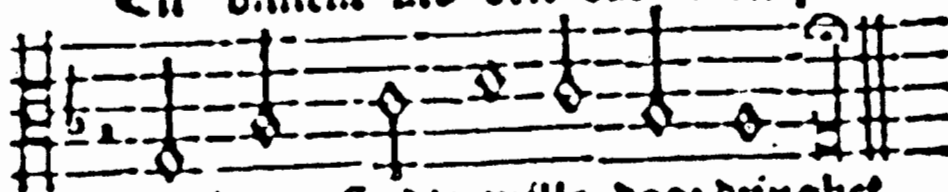
Zwelck

Zwelck nu soo lieuelick klingbet,

En blincht als den dach . een paer/

Die door Gods wille door dinghet.

Der henden Propheete/

Hoor men nu wederom:

Verborghen menighente/

Wasst Euangelium.

Zwelck men nu soetelick hoort/

Want sy spreken / die heeten stom/

Mijn herte des vrecht oorhoort.

Met veel menschen insetten/

Met bannen / ende ghebot:

Met Missen / en sielen Acten/

Wort den Paus nu een spot:

Een veglick die spreekt hem schanden/

Als eenen valschen Afgodt/

In allen Christen Landen.

Christus veel boden seyndet/

Die hier verclaren syn woort:

Maer dese worden ghescheyndet/

An tij

Ghe:

lijck

lijck

lijck

lijck

lijck

lijck

lijck

lijck

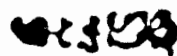
Gheuanghen ende vermoort.
Men wil die waechert decken,
O Christenen die Godt toeboort,
Lact v van haer niet trecken.

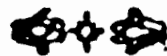
Wilt den yuchelae niet vertrouwen,
Al is op cloech ghesint:
Door menschen leer hebt grouwen,
Hoe goet sy stont bemint.
Ghelooft Gods woort alleyn,
Wae door ons Godt inprint,
Sinnen goeden wille reyne.

Gheest vint woort gheuanghen,
Wattet v beuect, dat doet:
Iecht hier in gheen verlanghen,
Al sijn beuect is goet.
Wat dit belooft is vijn,
Wie anders leert (schryft Paulus soet)
Vermalendit die sp.

Dit woort verandert smerten,
Van sonde, en helse pijn:
Ghelooft ghy dit van herten,
So wort ghy der sonden sijn.
En vijn, oock vander hellen,
Dese leere moet Christijne,
Wilt v hier al toe snellen.

Salich is dach en ure,
Daer in dat Godes leer:
Hier eincht in die Schriftuere,
Der Sielen troost en eer,

Rict

RO
E
S
S
S
S
S

||||

||||

||||

202
Aiel lievero en mach wesen/
Onder alle verheuen seer,
In hemel, en a-rde ghepresen.

103,

jen/
O Christen herte int leuen/
Glijft by Godts woot seertern:
In hem is leuen verheuen/
Der helen dit is seertern,
Die hem hier af laet leyden/
Dooz valsche Lectaers alleyn/
Moet hem tot droefheyt bereyden.

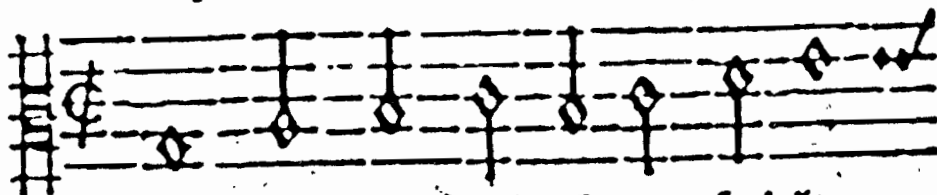

333

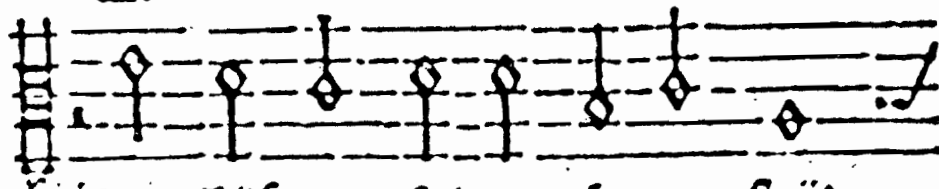
Een Gheestelijck Liedt /

van den strijt des vleeschs
teghen den Gheest.

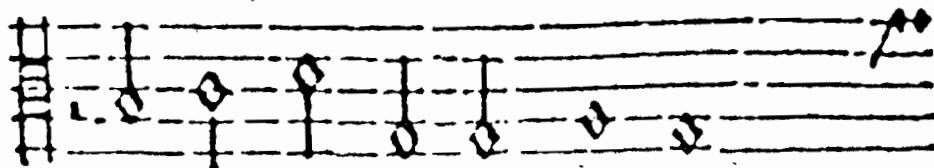
Op den naeuolghenden thoon.

Hoor toe ghy Christenen subijt,

Hoe Lijf en Sielen isamen strijt,

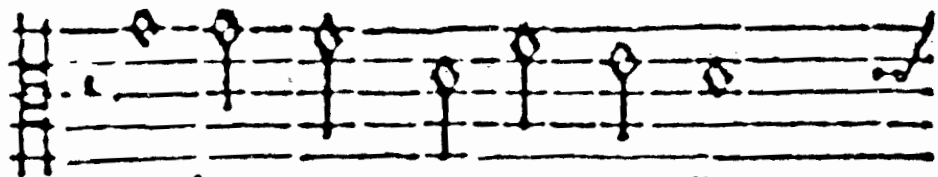

Alleen op de seer Eerden:

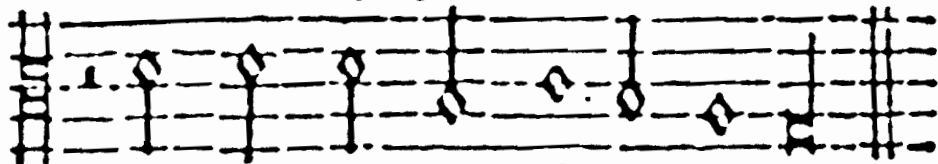
An u

Wesen

212

Desen camp gheduerct altūt:

Den Gheest moet tolesch anuerden.

Dat Vlesch dat spreekt, ick ben gesont,
En hebbe noch menighen goeden stont,
Eer my die doot doet veuen:
Dacrom wil ick van herten gront,
In allen wellust leuen. †††

Die Siele seyt, dit radick niet,
Maer vrees Gods strenghe oordeel niet,
In den Doop sāt ghy verbonden:
Te laeten al wat v Godt verbiet,
En sijn woort te vermonden.

Dat Vlesch spieect, ick ben stout en sijn,
Met goede Ghesellen, by roelen Wijn,
Daer wil ick sijn met bruechden,
Singhen, springhen, op dit termijn,
Tis noch te vroech tot duechden.

Die Siele spieect, denck op de rücke man,
Die hem nam tūdelijk lusten an:
Tūf en Siele moesten strēcken,
Int helsch verdriet, en duyuels ban,
Doo Christus clær doet blēcken.

Dat Vlesch spieect, wat acht ic tgeclarb/
Ick

Ick hebbe voor my noch menighen dach,

104.

Daer in ick mach bekeeren:

Mijn sonden beweenen, en segghen ach,
Als mijn droefheyd sal meeren.

Die Siele spreekt, ghy hebt geen geweld,
Jonck en out wort haest oersnelt,
Ghy en hebt gheen en morghen:
In een ooghenblich zyt ghy neder ghevelt,
Ten so dat Godt wil borghen.

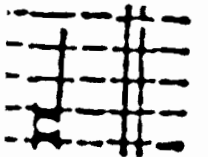
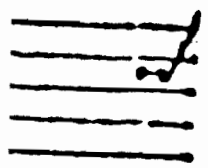
Das Vleesch spreekt, het so vroech of laet,
Ick wil hier volghen swerelts staet,
Die soecht al haer wellusten:
Daer in wil ick leeren haren tact,
En leuen oer met rusten.

Die Siele spreekt, nu comt den tijt,
Dat In en Siele scheyden subijt,
Wat macht u dan al baten?
Dencht dat ghy in asschen verkeerende zyt,
Ghy moet die werelt laten.

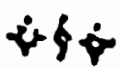
Das Vleesch dat spreekt, ghi maect my bang,
Maec deewighe vrucht ick nu verlang,
O Christe wilt my helpen:
Dat ick tot den Vader hebbe ingang,
Op dat mijn tructen mach stelpen.

Die Siele spreekt, ten is gheen spot,
Een ghebroken herte vordert Godt,
Dat vleesch moet hier versteruen: (o:✠:o)
Want tis ghevallen int indelich lot,
En in der wormen verderuen.

Dat

rden.
gesont,
al

ket

en sijn
in

de man

reclach
Ick

Dat Vleesch dat spreekt / o God mijn heer /
Help dat ik my door Christum bekier /
En mijn Ghelooue versterke /
Laet my hier leden ter werelt meer /
Op dat ik v'vrecht aenmercke. (✠ § ✠)

Die Siel spreekt / nu heb ik recht /
Al ben ik toch een onnut knecht /
O Godt rechtuacrdich allewe /
Werdht my van des duuels gheuecht /
Doo: Christi liden reue. § 33

Also macchick mijn Liedkens ent /
En bidde dat Godt elc herte omwent /
Tot Christum synen Soone /
En dat hy verlichte dat vleesch verblent /
Met synen woorde schoone. Amen,

Een Gheestelijck Liedt / van den Gheestelijcken Pelgrim.

Op de wise. Wie sint Jacops
Broeder wil zijn.

Die hter elende volbouwen wil /
Die stae rasch op / en wandele stil /
Al op des Heeren straeten :
Ghelooue en gedult / doe hem opt swerelts hyl /
Des werelts weggen lasten.

Den wech die men hier wandelen moect /
Te volclende en tegenspoet /
Wilt die nemen ter herten,

Lucht

Terecht en vrucht sterft voor den doet,
 Lis al droefheyt en smerten.

Dat vleesch verschriekt, suchtet en beest,
 En liët of hem een vpant aendleest,
 Die nae hem heeft verlanghen:
 Ist dat daer een blat des booms eens sweest,
 Het meent, het so gheuangen.

Als nu dat vleesch heel ondergact,
 En dat die doot voor ooghen staet,
 So bläst den Gheest vry bouen,
 En toecht ons daer die weertel quaet,
 Die ons hier heeft bedroghen.

So staet den Pelgrim op dat lant,
 En Godt die gheest hem daer die hant,
 Die hem den wech can wüsen:

Gheen ongheluck valt hem aen cant,
 Den Gheest die wil hem spüsen.

Dan heft den strijt seer nüdich aen:

Als men sal trecken op die baen,
 Der vanden syn vele:

Dier vanden syn vele:

Vleesch en bloet, vast teghen staen,
 Die den Gheest aendgen quele.

Die den Gheest aendgen quele.

Waere den Epselman niet bereyt,
 En wiste om helpen goet bescheyt,
 So waert seer haest verloren:

Hy roept, en seyt, claecht mi v leyt,
 Ghy Goden wtuerroren,

Ghy Goden wtuerroren,

I deempt op v cruyce in allen slout,
 Ich hebbe met v een vast verbout,

Dacrop

Daerop wilt stedich bouwen;
Al wort ghy om mijnen name ghewont;
Den strijt sal v niet rouwen.

Ich ben den Wech, en die Duere by;
Hier en can niemant comen tot my,
Den Wader die moet hem trecken:
So groot ghewelt en is v niet by,
Ten moet voor my verplecken.

Mijn Wader heeft genaede ghroorboort;
En laeten hooren syn heyligh woorst,
Waermede by trecht de züne:
Den Hemel is open, en d'zelle ghestoorst,
Syn woorst is claer van schijne.

Daeromme zijt stout op mijnen pat,
Die ich v hebbe bereyt, seer plat, (14)
En hebbe v desen gheboden:
Ghelooft ghy aen my, met erten schat,
Op en sal niet zyn van nooden.

Stelt wereltse vreesse wt den sin,
Begheert gheen goet, noch ijdel ghewin,
Ghy moetet toch al laten:
Lief en leuen, moet varen hier in, ✠
Twelck heet, hem seluen haren.

Neempt dāner acht, en wel toeflet,
Dat ghy in den loop verdolet niet,
Laet v niet omme trecken:
Een Enghels cleet, den duvel aanbiet,
Om zyn bedroch te becken.

Hier moet dat herte ghewapent zyn,
byem

Hem wachtende / van boosen schijn /

En hooren Vaders stimme. (1. 0. 1)

106,

Doet ghy dit / so bläst ghy sijn /

Wt sponen grooten grimme.

Als ghy schier coupt aent laetste ent /

Beginnet eerst / dat swaerst torment /

Met noot / groot / ombreuanghen ;

Den wech is glat en onbekent /

Met vlier / en water behanghen.

3. 4. 3

Dan gaet een angst en beuen an /

Dat vleesch wort daer beproeuet dan /

Gheen troost is daer om vinden :

Sonder Godts hant / die daer wel can /

Helpen zijne beminden.

Den Gheest / die is daer wel bereyt /

Nemant hem oock van Godt afscheyt /

Sweert / boughet / noch vlier / hem deeren :

Diet cruyce tot seynde op hem leyt /

Dal Godt zijn Rijcke bescheeren.

Die ewighe ruste hier door spruyt /

Eenendach daer duysent Jaer becluyt /

Dit is dat ewich leuen :

✠ ✠ ✠

Wat ons de Heere in zijn woort vut /

Dat sal hy ons vast gheuen.

Ewighe Godt / wy prijsen dy /

Die ons hier hebt door ghenade vry /

Ghelecret dijne namen :

3. 2. 1

Neempt ons in vrede o Heere by /

Door Ihesum Chustum. Amen.

U Een

Een ander Reyliedf.

Op de wyſe. Gelebet ſeyt Jeſu Chriſt.

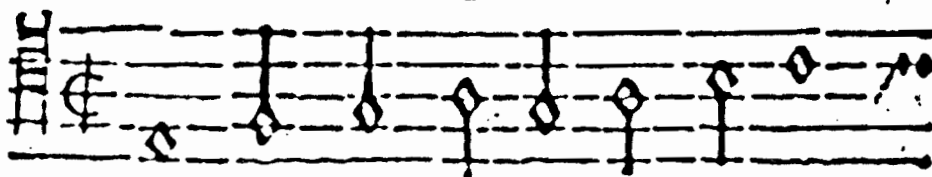
In Godes name varen wy,
Sijne ghenade die ſp ons by/
Den Vader goet in zyn bedryf,
Beware ſiele ende lijf. *Utricleys. (° 3: 3°)*

Chriſtus ſp onsen Leytsman hier/
En bliue by onsen weghe ſier,
Ticrende van ons Satrans liſt,
En wat zyn woort van ons verquijſt. *Utricle.*

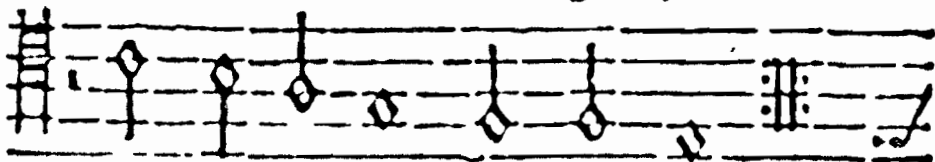
Den heiligen Gheſt die leyde ons voort,
In zynen gauen vol conſoort,
Trooſtende ons in allen noot,
Op dat wy leuen, ſonder doot. *Utricleys.*

Een ander Liedt.

Op den naeuolghenden thoon.

Maecht op ghy Chriſtēnen al le,
Roep Godt aen, met gheſchal le,

Sint nuchteren al ghe lichte:
Den Vader in Eje mel rycke:

of

1000

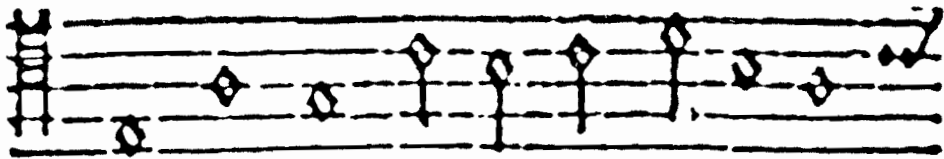
1000

1000

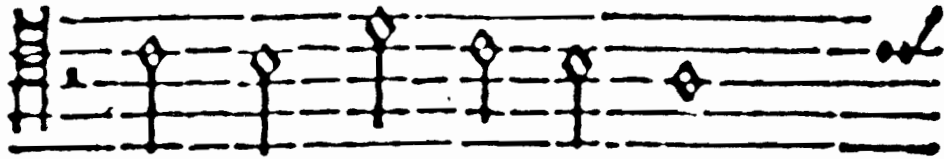
1000

1000

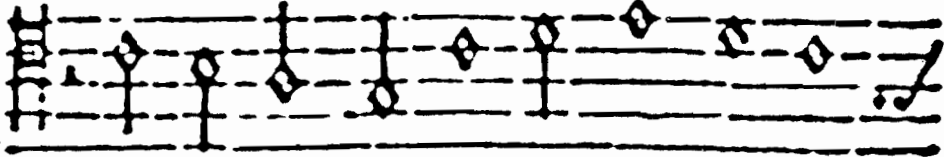
Bo
Re
En
Sa
So
Dij
En
W.

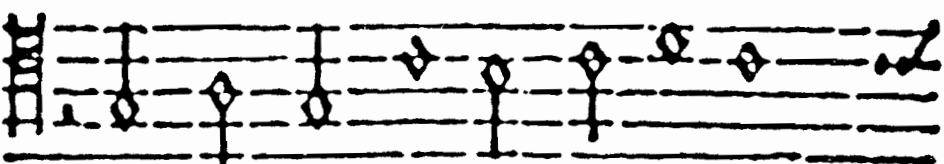
Of hy salt schiepe licht wie ken,

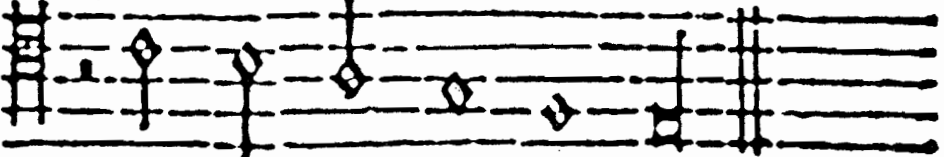
En ons verlaeten bloot,

Blieven wy in sonden noch stehen,

In nyl, en an der ghebreen,

Wae ons der straffen groot.

Sijn woort Godt rijckelijck sendel,

Dol ghenaden openbaer:

Noch bliuen wy verblindet,

En sondighen doch eenpaer:

(434)

Dat straffen en mach niet baten,

Godt moet zijn Naende schie,

Sijn Dieneren Actmen baten,

143

Ent Goddelich woort verlaten,

Wat wilt noch werden hier.

Do

Men

Men liet hier nu int clare,
 Wat sonde hier gheschiet : † † † †
 In Steden / en Dorpen te ghere,
 Men wil die waerheyt niet :
 Wat souden ons die gheleerden? (° ° ° °)
 (Die boosen segghende zyn)
 Leeren? so zyn die verkeerden:
 Ons Vaders gheen dwarsheyt vermect en,
 Als so dienden die Papen sijn.

Die sonde haet Godt seere,
 Van deses werelts begijn:
 En straft die tallen keere,
 Hy en doet oock no niet min : † † † †
 Ist dat wy der sonden niet sietuen
 So men in Ninive sach,
 Die staffe sal ons aenreuen,
 Godts plaeghen die sullen verdrueuen
 Die Steden, so Sodoma sach. † † † †

Godt liet den Jooden merken,
 Sijn straf, om haer sondighe dact:
 Door Moysen / en wonderweeren,
 Vercondicht hy synen raet:
 Joannes met alle Propheeten, † † † †
 Bewesen hun Ebristum recht,
 Maer so en wouden niet weten,
 Godts Woort noch zyn Secreten,
 Diet, waer is nu hier gheschiet? † † † †

Den Torck die is voorhanden,
 Een bloethont en is niet wyt:
 Pestis

Pe
 M
 W
 (O
 Y
 En
 W

 M
 Ba
 Die
 De
 M
 Om
 Van
 En

 Laet
 En
 Dac
 Ver
 Op
 Nu
 Me
 So

 Als
 En
 Me

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Met dierē tūt, verclut.

Wie sal dit al afheeren?

(O Vader ghenadich en groot)

Is dat wy dōn woost niet leeren,

En dīnen lof vermeerē,

Wy steruen in grooten noot.

En wilt v niet verblenden,

Maec belet v leuen en val:

Dat Godt zyn straffe wil wenden;

Wle wy verdienen al.

Den Torch dat is zyn roede,

Met andere plaghen straf,

Om dat wy drevighe goede,

Van Godt verlaeten onuroede,

En van sonden niet wijchen af.

Daeromme wil ich elck raden

Tact v Afgodisch werck:

En ander sondighe daden,

Daer ghy in stercht seer sterck.

Vermeut v gantsch van leuen,

Op dat ghy Godt behaecht,

Wilt vierich Godis woost aenleuen;

Menschen leringhen ons verghueuen;

So Godes Wercke beslaecht.

Godt sal ons voorspoort senden,

Als wy hem hier dīnen alleyn,

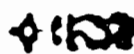
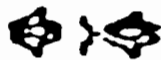
En ooch zyn stücke toewenden,

Met alle vercoien reyn.

O o g

Dact,

Daeromme so laet ons bouwen/
Op Godts ghenade bereyt,
Met een slantuaftich vertrouwen,
Hem dienende sonder verflouwen,
Afteggende (sondich) cleyt.

Hy fchenckt ons hier beneden/
Sijnen Sone wtghefcrecht:
Die heest voor ons ghebeden,
Ende ghewaffchen ons wonden beulecht:
Hy heest ghenade verwoonen,
Doozijnen bitteren doot,
Euis voor ons gheslouen,
Die sonder hem waren verdoruen,
Ende helpt ons wt allen noot.

Wilt ghy niet ewich liden,
So compt tot Christum al:
Sijn ghenade is ons verbliden,
Ous wercken zyn licht en smal:
Wilt van den Antechrist wicken,
No, no, neemt gheen respit,
Eert Godts woort sonder beswoeken,
Schout. Ticters, en Hereticken,
Op dat ghy by Godt verblit. Amen.

Een Gheestelick Liedt van

den laetsten dach, ende boosheyt des
weerde. Math. xxiij. Cap.
Doo: Erasmus, Alberum.

81

G

Den
Dit t
S
Mac
Onre
Die li
Dit b

D

Met
Wan
Dat s
Met

D

Noch
Twel
Noch
Den l

D

Soof
Recht
Dat r
Dit is

D

Op de wüſe. Te Mey als al die Doghen 109.
len ſinghen. Oſt op. Hoopit alle
ſamen bidt ende waecht. &c.

God heeft ons zyn Euangelium gegeven
Omdat wy vromelijck ſouden leuen
Maer die werelt acht dit clepne:

Den meerten deel die boetheyt aenleuen
Dit bediet den laetſten dach / gemeyne.

Men vraecht niet nae die repne leet
Maer gheet door woerker ſoekten meer
Onrecht ſweeft nu heel crachtich:

Die liefde vergaet / hoe langhet / hoe ſeet
Dit bediet den laetſte dach / waerachtich.

Die wereldt die breyt haer liſtich net
Met ſchoonen ſchijn / in haren Wel
Waermet ſy gheeren ſaghe:

Dat alle menſchen werden beſmet †††
Met haer in deſen laetſten daghe.

Dat Euangelium heeft grooten rom
Nochtans ſo volghen ſy weest dat rom
Tweck is een ſpot / voor Godt / ſeer groot:
Noch ſpreect den boofen / wat gheuech daerom
Den laetſten dach heeft noch gheen noot.

Die wereldt veel bouerne bedriſt
Boetheyt / en onghelooue verſuſt

Recht of daer gheen Godt en waere.

Dat rechte Ghelooue int liden bliſt

Dit is des laetſten dachs / een maere.

Den Kercken outrechtmen kent / en goet

O o ij Maer

Maer deyn ghewin / sich daer niet doel /
Die armen nootdrift liden:
Men neemt hun broot / dat hui hier voel /
Welck ons bediet die laetste liden.

Sp en hebben den Kercken gegeuen niet /
Noch oock gheslecht alsoomen niet /
Nochtans nemen sp dat goet niet cracht:
Den gierigen Mammon / dit werck eerst riet /
Dit bediet den laetsten dach / verwacht.

Men vracht na God de heere niet meer /
Een vegelick soecht zyn hale en eer /
Woouaerdicheit neemt die ouerhant /
Vlegghen / bedriegghen / bantecrtmen seet /
Hier door is den laetsten dach bekant.

Waer is des naestens liefde ghebleuen /
Die werelt is tot onrecht ghegheuen /
Tghetrouwe Ghelooue is verlaecht:
Tot rapen en schrapen / staet al dit leuen /
Dit bediet den loncxsten dach / gewaecht.

Die werelt wil haer niet laeten leeren /
Tot Godt en selmen volck niet kerren:
Eich wil zyn Ouders volghen verblent:
Die brassen en busen / dat syn haer heeren /
Dit bediet den laetsten dach present.

Des werelts houeere / en bancheteeren /
Bediust horeeren / in haer studeren /
Hier toe heeft sp oock meesters veel:
Den dupuel die cant al recht gloseren:
Den laetsten dach brengt dit ghequeel.

D 6

Die Sonne can dit niet langher liden/
 Haer clachtheit ontrecht sy den boosen tyden/
 Der sonden nacht, bedeckt haer schön:
 Die weert vergact, en haer verbliden/
 Des heeren dach, sal no haest zyn.

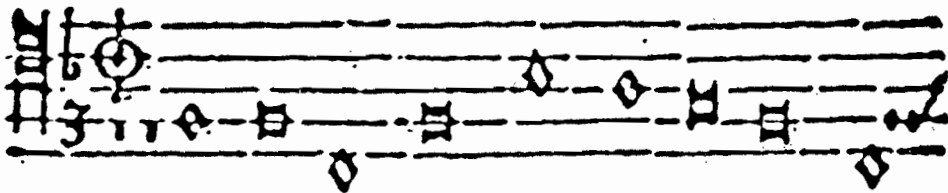
126

Die Maene en Sterren liden verdulet/
 Twelck men aen haerlic wesen liet,
 En waren des lammers gheeren vry:
 Den heere en lot dit langher niet/ (R. 43)
 Den soncksten dach, is ons seer by.

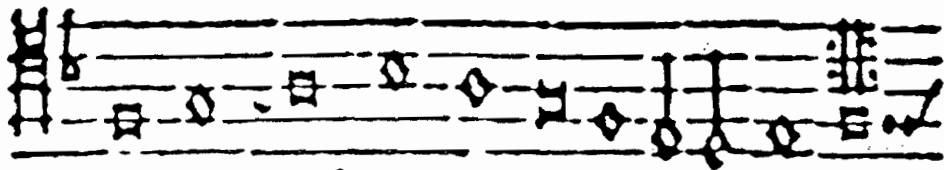
O Ihesu Chryste wilt tot ons snellen/
 En helpt u Christenen wt dit quellen/
 Op dat haer liden eynden mach, 4. 0. 4
 Des Pausdoms horen wilt neder vellen/
 En laet ons sien den laetsten dach.

Een ander schoon Ghrestelijck Liedt.

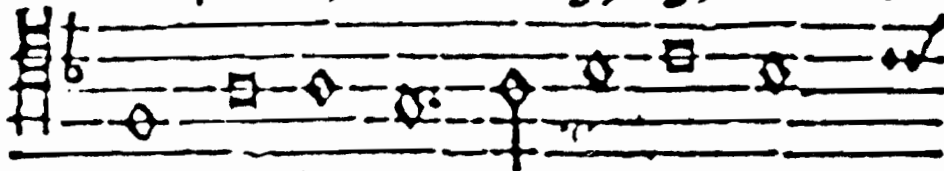
Op de wyse: O Heren Gort, dein Werlich Wort.
 Ost op. Durch Adams fall ist gang ver. Ost
 op. Stewt euch / stewart euch in dieser
 zeit. Ost op die naeuol-
 ghende melodye.

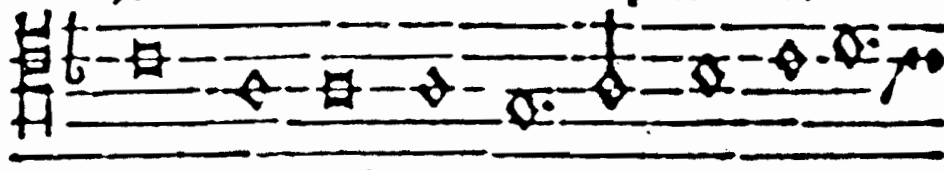
Ick dancke mijn God, die my den tyt/
 Dat my zyn woort breedt ende wyt/
 O Iij Alhier

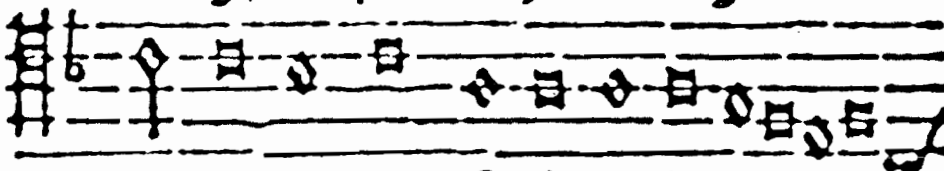
Al hier heeft laten leuen:
 Tot salic heyt wort ghegheuen:

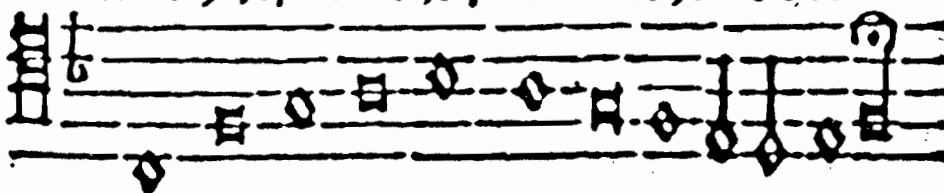
Hier wt is clare, en open bare,

Die ghelooft van het ten gronde:

Men Ihesum Christ, die recht Godt is,

Hem is verghen zyn sonde.

Dit Ghebooue biddich o Heere steer,
 Wilt my wt ghenade schencken:
 Verlaet my niet, verhoort my schier,
 Op dat ick dine mach ghedencken.
 Du zyn verhoort, my onghestoort, (6:4:2)
 Die hun tot v hier keeren:
 Ghy sprecht clopt aen, Ick opdoe zaen,
 En wil den Sondaer leeren.

Ich

Der
 Dör
 Dür
 Die
 Dal
 Ihu
 En

Inl
 Dal
 Dol
 Wa
 Ma
 Me
 So

Wa
 Die
 En
 Mi
 Dol
 Wa
 En

Gh
 Del
 Der
 Al

Ick hope in Godt en vertrouwe niet, iii.
Dewyl ick ben int leuen:
Dijn woort troost my, dat ick staue niet,
Dijnen Gheest sal by my gheuen.
Die my hout teyn, hier in dit pleyn, ♦♦♦
Dat ick niet af en valle:
Hy is allit, mijn troost subit,
En helpt zijn ghelouighe alle.

Ick bidde mijn Godt van herten gront,
In dit dal der elenden:
Dat by wil zijn woort, in mijnen mont,
Door synen Gheest vuy senden:
Waer door ick snel, den duuel fel,
Mach ganschelick ontstricken, ♦♦♦
Als my staet by, Dijn woort seer vuy,
So moet den vrant wicken.

Wat helpt ons ghelt, en alle pracht?
Wan wy zijn woort niet cregen:
Die gansche werelt met al haer macht,
En weten gheen rechte weggen:
Maec Godes Soon, doet dit seer schoon,
Door zijn liden en sterven:
Waer door wy zijn, verlost van pijn,
En sullen zijn rijcke eruen.

Hy heeft ons zijn Sone ghenadich goet,
Gheschoncken, die waren verloren:
Diet ghenaden croone, aent cruyce bebloet,
Dersoenet des Vaders toren:
Also heeft Godt, door zijne Soons lodt,

Do v Dankent

Vernicut dat was verdoruen:
Sonder syn schult, heel door ghedult;
Is hy voor ons ghesloren.

Ich bidde noch eens, in desen thoon,
Wilt my daer in verhooren: (131)
Dydt elken mensch v ghenade schoon:
Die noch hier doolen, verlooren:
Dueret woorts verstant, maecht hun bekant,
Den rechten wech der sielen:
Haer wegben went, sy zyn verblent, ✠✠✠
Den dupuel wisse vernielen.

Tmoet al vergaen, als hoep en Zant,
Wat hier die menschen groot achten:
Tgaet oock te niet, wat menschen hant,
Verfiert, en driuet met machten. ✠✠
Godts woort alleyn, blift ewich reyn, ✠
En sal vast bliuen cleuen:
Die hier by blift, wort recht verlijft,
En heeft dat ewich leuen. Amen.

FINIS.

¶ Item, inde folle, 24. is die chijffre ver-
meerdert 19. folien tseffens (door versump-
nisse des printers comē) totter folie 43. toe, daer
nae wy den Register hebben laten volghen, en
daermede accorderē: op dat dē lesse hieraf gheen
achterdencken, waerom sulcx gheschiet is, en
hetbe.

¶ Register

Register ouer beyde die deelen, te weten, de Psalmen, ende der Gheestelücke Liedkens.

A

Int eerste deel.

Men allen menschen heb ick verzaecht.	43
Men die wateren van Bablon.	176
Menhoort haer mÿn stem, en geclach.	90
Menmeret ghy haerder van Israel.	113
Al ghy knechten looft den Heeren.	149 -
Al hebt ghy ons heer, geschuert seer.	58 .
Alle Natien supcht Godt met gheschal.	75 .
Als Godt de heer en spreekt maect een woordt.	78 .
Als Godt de heer sal heeren sÿn.	168 .
Als ick in angst, en inden noot ben.	163

Int tweede deel.

Beh Christe ons Verlosser soet.	31
Alleene Godt inder hooghe sp eer.	79
Als Ihesus Christus ghebenedijt.	9
Als Ihesus geboren was.	33

B

Int eerste deel.

Beschermpt my heer, want in onschult ick gaen.	46
Swaert my heer, want ick u betrou.	15
	I nt

A
Tert ander deel.

Christe die dat licht zyt / en den dach.	48
Christe o eenich Dinc.	68
Christum willen wy louen schoon.	23
Christus ghinch met zyn Jongereu goet.	19
Christus is verresen.	41
Christus lach in des doodes stryt.	42
Compt God schepper heylige Gheest.	44
Compt heylige Gheest heere God zoet.	45

D
Tert eerste deel.

Danckt den heer die so vriendelÿck is.	142
Danckt den heer / en roept hem an.	139
Danckt den heer inder ewicheyt.	154
Danckt den heer / want hy is vriendelÿck / en zyn goetheyt duert ewelÿck: Danckt den God aller Godd.	175
Danckt den heer / want hy is vriendelÿck / en zyn goetheyt die duert ewelÿck: Wie can zynen lof ghenoech verblyden.	140
De dwaers mensche seyt: daer en is gheen Godt.	81
De heer die is Coninck geworden zarn.	130
De heer eenen Coninck geworden is.	131
De heer is myn salicheyt.	49
Den	

	Den Coninck en uwe Regenten sijn.	100
	De heer is Coninck, en verclert heerlück.	126
48	Die Herd is Scheeren, en watter in is.	24
68	Die ghene die hun hope te negaer.	167
23	De heer die sprac in zijnē hoochste throē.	146
19	De hemelen die vertellen Gods eer.	19
41	De onwōse die segghen wel.	13
42	Doen Isracl wt Egypten trock.	150

Int ander deel.

	Den dach die schijnt, en coemt ons vry.	84
	Den laetsten dach sal no haest comen.	94
	Bewōl wy int middel leuen zijn.	59
	Bewōl wy no hebben hier gheeynt.	86
142	Die hier elende volbouwen wil.	104
139	Die salicheyt heeft Christus gheleert.	20
154	Die salicheyt is ons comen goet.	51
	Die vanden Weth ons heeft beuyt.	32
173	Dit dachwerck is no doch volbracht.	87
	Dit is den dach van vrolicheyt.	25
	Dit zyn die thien gheboden reyn.	1

A

Int eerste deel.

	En nieu liedt singt den heere soel.	129
	En nieu liedt singt den heere bequam.	131
	En sterck caesteel is onse Godt.	73
	En dat huse niet selse optimmet de heer.	160
81		En
130		
132		
49		
den		

En Godt de Here niet by ons en dalt.	166
En waer Godt niet met ons nu ter tijt.	165
En wilt ghy niet eens spreken noch.	16

In t ander deel.

En Engel schoon, wt Godes Thron.	35
En kinderen so loucluck.	26
Esaye den Propheete die geschach.	30

G

In t eerste deel.

Gheeft den Here jonck en macht.	50
Gheluck een heyl nae dwater bracht.	70
Ghy Engelen van des hemels Thron.	159
Ghy Heeren knechten dient loch wel.	174
Ghy mit onsen loclucht here der heerscharen.	113
God die onse sterckheyt is. Dien Angh.	113
God die wil ons beembertich jon.	92
Godt boort man g' bet en geclarch.	68
Godt die inde gemeynste Gods stact.	114
Godt is in Tuda bekrut seer wel.	107
Godt is so goet den Isracl.	102
God, man here dat is berreyt voorwaert.	144
Groot is die Here, en beroemt hoorbelech.	75

In t ander deel.

Gheloeft zijt ghy Ihesu alijet.	21
Ghelouet	

66	Gbelouet sy den here groot.	14
163	Gheeft ons no Godt, dat ons ghesant.	29
26	Gheeft ons vrede in desen lat.	65
	Godt heeft een ewich verbont gesicht.	29
	God heeft ons yn Euangeliū gegruen.	109
33	Godt sy gbelouet, en ghebenedict.	12
26	Gods Sone spiercht, comt al tot my.	55
30	Godt Vader inden hemelriich.	63

L

Zijn eerste deel.

50	Heest v here om te verlossen my.	97
70	Heest Godt alleen ich op v betrou.	97
59	Heest God diens de wijshe is.	127
4	Heest Godt die rechtuaredicheyt doch verhoort.	16
23	Heest Godt ghy die ondersoekt my.	179
23	Heest Godt hoe gaet het alre toe.	2
22	Heest ich wil v danken alleyn.	147
18	Heest in v erfgoet gheualen yn.	111
4	Heest mijn heest niet booscedich en so.	172
7	Heest onse here, hoe heestlich so.	7
12	Heest steest my niet in uwen torn.	64
4	Heest v reacht verhuert den Coninck nu.	21
5	Heest verhoort mijn ghebedt van my.	134
	Heest waarom verfloot ghy ons in ons leet.	104
	Helpt my here, de waterē vander Hel.	95
	Helpt my heest God, door uwen naem.	82
		Hel

Het zyn doch salich alle die.	156
Hoe lieflich zyn o Godt mijn Heer.	116
Hoor toe alle Natken, merct even.	76

Int ander deel.

Heer God door dinen genaden keest.	87
Heere Godt ontfrent onser.	61
Heer God wy louen dy.	17
Heere houdt ons by dinen Woordt.	66
Hulp Godt laet my ghelinghen.	95
Helpt my o Heere, ick bidde seer.	75
Hoor toe ghy Chustenen subyt.	103

I

Int eerste deel.

Ich betrou op Godt den Heere mijn.	10
Ich betrou v Heer, bewaert my voor schat.	52
Ich danck den Heere, den troest mijn.	185
Ich Dencke altyt in minen moet.	66
Ich heb bemint, daerom sal die Heer.	152
Ich heb v lief, o Godt mijn sterck.	17
Ich sal singhen inder ewicheyt.	121
Ich segge wt mander betten gront.	59
Ich roep tot God, met mine stem.	183
Ich roep tot Godt minen Heere syn.	163
Ich verberde den Heere, want by.	67
Ich wacht op Godt en zyn salicheyt.	89
Ich wil dancken den Heere mijn.	7
Ich wil den Heer verhooghen seer.	51

Ich wil

156
116
76

87
61
17
66
95
75
103

10
52
165
66
152
17
121
59
183
163
67
89
7
51
wd

Ich wil Godt louen alrethel. 57
In den noot de herte v te hulpe com. 20
In v heb ich ghehorpt o herte. 53
In Zion loestmen v, o Godt. 90
Luycht den herte in alle lande. 133

In t ander deel.

Ich dancke mijn God die my den tyt. 110
Ich danck v lieue herte. 82
Ich danck v seere God Vader goet. 83
Ich gheloof in God almachtich die kerst. 3
Ich gheloof in Godt Vader die als
machtich is. 4
Ich roep aen v herte Ihesu Christ. 70
Ihesus Christus ons Verlosser kent. 11

R

In t eerste deel.

Rompt doch hier by. 118

L

In t eerste deel.

Loofst den herte: ghy heyden al. 154
Loofst den herte, mijn siele ouer al. 137
Loofst Godt den herte welen teyn. 168

In t ander deel.

Laet ons nu Christenen blijde zyn. 13
Belanpe oft ghemeyne bede. 61
Lof / prijs en eere y aldermeest. 52

P p

In t

M Int eerste deel.

Maecht volat den heere alle landt.	91
Met mine stemme roep ich tot Godt.	105
Mijn Godt ich wil u verhoogen alcht.	186
Mijn Godt, mijn Godt, hoe ver: laet ghy my?	21
Mijn herde is God, en de heere mijn.	23
Mijn heere can een Liedt voortbrengen.	72
Mijn ooghen opheff ich tot u schoon.	164
Mijn Salichmaker Godt en heere.	129
Mijn siele loese den heere vry.	187
Mijn siele loese doch den heere vry.	135
Mijn volck mij Wet wilt neersich voort.	179
Mij verblat dat ich hebbe verstaen.	164

Int tweede deel.

Mach ich mijn ongeluck niet ontulien.	77
Mentgen dach, ich segghe ach.	21
Met vrede en vruecht gae ich daer in.	17
Mijn siele prijst den heere siet.	16

N

Int eerste deel.

Neucht heere u ooren, en verhoort my.	118
Niet ons, niet ons oerrecht heere.	151
Nu siet hoe sijn, en lieflich dat is.	173

Int tweede deel.

Do bidden wy den hepligen Gheest.	46
	RU

R
R
R

C

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

O

	Al bidden wij u, o lieue Heer.	88
	Al iact ons lichaem begeuen.	90
	Al wil hem scheyden nacht van dach.	86

Int eerste deel.

	Och Heer God vanden hemel sijn.	11
	Och Heer hoe lang verghet ghy my?	12
	Och Heer, hoe zijn mijn vanden so veel.	3
	Och Heer ich roep tot v alleen.	152
	Och Heer strafst my niet in uwen toorn.	5
	Verdeelt dat let t mach inden.	46
	Verdeelt my Heer, mijn saeck nempt aen.	71
	Godt hoort mijn ghebet, en geclach.	83
	God ich aentorp v snel.	59
	God mijns tofs swijcht niet sijn geheel.	145
	God swijcht niet, noch en zijt niet stil.	115
	God wy hebben gehoort so wel.	71
	Heer gedenkt aen Dauld sent.	172
	Heer God zijt my barmhertich.	79
	Heer met mijn vanden recht.	58
	Heer mijn God compt vloech tot my.	89
	Heer wie sal in uwen thron?	14
	Om den Heer te louen zijt bereyt.	190
	Op u Heer ich my betrouwe wel.	6

Int tweede deel.

	Och God van hemel rijke.	97
	Och Vader onse, die daer zijt.	6
	P p ü	Godt

91
106
186

21
23
72
164
129
187
135
109
164

77
21
17
16

118
151
173

46
AU

Godt den mont v prüfel.	86
Godt gherzdiglyck consoort.	88
Godt den Vader woont ons by.	47
Godt ich moet v claghen.	74
Godt verleent my dñn genaedt.	76
Godt wy dancken v van dñn goet.	85
goede Godt in ewicheyt.	72
Heere Godt ontfermt v.	68
Heere soet / dñn woort seer goet.	78
Ihesu die om al ons profijt.	33
Ihesu schoon / Godt van persoon.	100
Iam Godes onschuldich.	21
Mensche beweent v sonden groot.	36
Ontwaecht mijn hertken schoone.	101
Rijcken Godt inden Throone.	69
Op desen dach gbedencken wy.	43
Op v o Ihesu Christe alleyn.	66

S

Int eerste deel.

Salich is de mensch / diens sondē veel.	54
Salich is hy die darmen altit.	69
Salich is hy die den heer vreesst sijn.	148
Salich is hy die in Gods vreesse staet.	170
Salich is hy die en wandelt niet.	1
Salich zyn sy die stuf op de bacn.	158
Siet: ende loeft den Heeren recht.	174
Wy hebben my benaut wel so dickwille.	170
Singt de heer een nieu Liet seer wel.	190
	Hyl

86
 88
 47
 74
 76
 85
 72
 68
 78
 35
 100
 81
 36
 101
 69
 43
 66

 54
 69
 148
 170
 1
 158
 174
 170
 190
 Hyl

Hät my ghenadich / zät my genadich. 85
 Hät mijns genadich Godt mijn heer. 84
 Staet op heer de vanden verdijft. 93

U

Int eerste deel.

'Tis een costelijck dinck / datmen
 den heer danckt. 125
 Tot o heer mijn siele haer verheft. 45

Int ander deel.

Tot der Jordanen Christus quam. 8

U

Int eerste deel.

Gande boosen menschen verlost my. 181
 Van mijn vanden verlost my. 87
 Van uwe ghenade recht en goet. 133
 Verblät v in God ghy oprechten. 55
 Vergramt v niet o vrome Christ. 60
 Verhoort my als ich roep tot dy. 4
 Verhoort mijn bidden o heere God. 83
 Verhoort mijn Ghebet o heer God. 184
 Verhoort mijn woort / mijn redene
 verstaet. 5

Int ander deel.

Vader onse in hemelriick. 5
 Vanden hemel quam die Engel-
 sche schaar. 18
 P p ij Van

Van hoorbde des hemelo come ich hier.	17
Blidden wy hyn kinderen.	24
Verblut verblot v in desen tijt.	57
Verdooven is door Adams val.	53
Verbuucht verhuucht ghy Christen wy.	91
Verhuucht v lieue Christen gemeyn.	49
Verleent ons vrede ghenadelijch.	65
Verlosset der heyden v tot ons went.	12

III

In eerste deel.

Waarom glorieert ghy in v boosheyt.	80
Waarom treedt ghy so ver heer God.	9
Wy dancken v heer die zyt so goet.	106
Wie onder die beschermnisse des hoofsten is.	124
Wt den diepen noot roep ich tot dy.	171
Wt ghebeelder heren danckich v.	178

In ander deel.

Waecht op ghy Christen alle.	106
Werelliche eeren tussich goet.	92
Wy gbelouen aen eenen God alleyn.	2
Wy seggen al danck den heere Christo allijt.	24

¶ Eynde des Boeck.

27
24
57
53
91
49
65
22

Psal. C. XL VIII.

Ghy Coninghen op aerden / ende
alle lieden / Dorsten en alle Rechten op aerde:
Jonghelingen ende Maechden / Gude met den
Jonghen Louenden name des Heeren: want
zijner name alleene is hooghe zinnelofte
ouer hemel ende Aerde. &c.

80
9
106

124
171
178

106
92
2

Meritum
Christi

Spes

In te dñe spe
raui. non
Confundar
In eternum
In iusticia
tua libera
me & eripe
me. Psal.
70

✠ Gheprint te Franckfort /
by my Hans de Blaeck.

Anno. Domini. M. D. LXV.